

Þessi Orkneyinga Saga. umbundinn 1827.

Meðfylgir Noregs Konunga sögur með tilheyrandi.

E. eigininn.

27. 28. 29. 30.

51

ORKNEYINGA SAGA
SIVE
HISTORIA ORCADENSII

A PRIMA ORCADUM PER NORVEGOS
OCCUPATIONE AD EXITUM SEculi DUODECIMI

SAGA
HINS HELGA MAGNUSAR
EYIA JARLS
SIVE
VITA SANCTI MAGNI
INSULARUM COMITIS

Ex Mss. LEGATI ARNA-MAGNÆANI
CUM
VERSIONE LATINA, VARIETATE LECTIONUM
ET INDICIBUS, CHRONOLOGICO, REALI
ET PHILOGICO

EDIDIT
JONAS JONÆUS ISL.

HAFNIÆ,
ANNO MDCCCLXXX.
SUMTIBUS ILLUSTRIS. P. FRID. SUHM.

Typis SANDER & SCHRÖDER.

M
M
Ma
o
m
Ma
n
Og
rui
lun
fem
ror
Ada
acc
pag
fiar
illo
for
regi
die,
ubi
cum
dot
Man
guen
carit
viffio
diffic
perat
mloas
pedes
etiam
torn.
libro
ter vnn
lexand
Manda
maxvold
Mand
ll Arab
Steph V

Ragnvalde. j. brufa. f. siglir vestr ulokkeyna oc þær þrír þrva þra er þader
h^{ic} hafi^r at. Gerð þa völdu m^{ig} at þrín. j. þrinda hys oc beiddi^r at þa þa þær þrídri
u^g ap eriom er þader þans hærde at.

Frag. II. Föl. II.

budu þr ut leidang ap ellu nös. z æthou þæz t^o dammkar. ðy^e þr
lagu i seleyu. vuru. y. lang skip i hofmna z at skipi oþr. Gekk m^{ig}
ap langskipinu i hufu þuþi. þa þr ept^r skipinu z s upp i hofmna

Frag. III. Föl. X.

Þes m^{ig} reitvæz þer þar n^u y. maqil. s. haðz gva. i. k^u
þom hroafte. i. þr. s. þip tiorⁿ m^{ig} vaf. þes þi ap m^{ig} mayv s
at ne þr i^e þæm þava kolt. ddr^r ny heli þværi þværi z
þarmos. þs s. kalls. s.

Frag. IV Föl. XV.

Svaer lagt at a dogum þær hinc þær þær. hær þær. orævæz. enað^r v^o þær munga boki. Sigr.
h. h^{ic} þværi. j. iorævæz. j. þær. s. æþem^{ig} þær z buðer. R. mæz. þæls. X. þr. Sigmund.
þuþem^{ig}. s. h^{ic}. n. þær. X. þær. h^{ic} tærlom tærlom. s. R. þælt oc þær lengl. j. z þær t^o

Cod. Leg. Arne. Magn. N° 235.

Föl. X.

Made Heltinaz z u^g u^g þær. þær. þær. þær.
z m^{ig} þær z h^{ic} no nardz þær. þær. þær.
þær. þær. þær. þær. þær. þær. þær. þær.
þær. þær. þær. þær. þær. þær. þær. þær.

omani fre
o lo cecidi
ellatorem est
mly elu
timam
ocius g
e posset
erijt, ut sol
as 3. Fals
erolunue

x preside
Cilio mo
in x dibu
arystlo, z
armulibut
aisset Com

ospoll urb
n reliquit.
egyptios.

qui quod
erandos re

regis filis f
ut coram
Kömggr
pi ex filia
mlei eam t
ocetis digi
n gravida est
n egredi, q
llam gra
mis similit
o per se igit
io pastori
aco, quz
Zoure quon
ent pro se
id matreth
yagi bellu
habuit, Vi

isignis, ap
onis filij ep
terrectae
simè servu
parti terra
a esset fati
dè multa e
mldaret, n
senio caru
aret. Vid
ressentliche
ten desj gra
Macedonia

L. S.

Post editas diu *Origines Islandiæ & Torfæi* uberiores in *Seriem Regum Daniæ Notas*, novus prodit liber; Quem, haud aliter ac illos, Heroi togato Dno P. Fr. de *Subm* literatus debet orbis. Nec parum utilitatis historiæ præsens opus confert, quippe quod remotissima *Orcadensium* gesta per tria, & aliquid amplius, sæcula pertexit; unicum fere hac in re, quod nobis superest fide dignum monumentum, sed hætenus ineditum &, ob pauca apographorum exemplaria, rarissime obvium.

Perenne sæculi sui decus *Thorn. Torfæus*, dum tractatum de jure Regni Danico Norvegici in *Orcades* indubio scripsit, eo quidem usus est, plurima vero contraxit, dēpsit, adjecitque, quod vel levi

utriusque libri collatione, absque mea monitione, unicuique verum esse apparebit.

Et Anglia scriptorum ad Orcades antiquas pertinentium, qui publicam viderint lucem, valde pauper est.

Insulanos quod attinet, ante tria secula conquesti, sexcentis se, quibus archiva & bibliothecæ tabescunt pereuntque, modis, domestica, eaque satis ampla, monumenta amisisse doluerunt.

Scotia, Orcadum hodie domina, res a majoribus gestas prælo inondum evulgavit; sic sua habere sibi gaudet, exteris ferme ignota.

Iustæ hinc eruditorum quærelæ atque desiderium melioris olim fontis obtinendi, ortum est. Annuit igitur Musægeta noster, mihiqve injunxit curam præsentis operis edendi. Ut par erat, obsecutus *Orkneyinga Sagam* cæteris præmissi, etenim res illa, a fixa in Orcadibus per Nordmannos sede, adsertoqve sibi earum dominio, ad exitum usque seculi duodecimi, insulanas narrat. Auctor incertus, incerto æque tempore scripsit. Sed antiquissimum opus esse, & *Snorrone* prius, vel *Polybius* ille noster docet, *Orkneyinga Sagam*, in vita *Olai Sancti*, expresse in narratorum fidem testatus. Et characteres, qui in bono historico adesse requiruntur, nostro neutiquam defuisse *Torfaeus* dudum demonstravit; Talis viri iudicium omne habet paucis dictum, quod dicere possum, & hoc ex ejus præmissa *Orcadibus* præfatione asferre nobis liceat.

" Auctor egregium gentis suæ institutum (c: rerum domi forisqve
" gestarum consignationem) secutus, ex vetustis carminibus & tradi-
" num

" num memoria, ea, quæ sua tempora præcesserunt, huc congestisse
 " videntur : reliqua ipsum vel vidisse, vel ab aliis visa accepisse, tem-
 " pus, quo vixit, *Sverreri, Haralldoque Maddadio*, me conjectore, co-
 " ævum, persvadet. Carmina quæ secutus est, quædam, eaqve antiquis-
 " sima, Comes *EINAR DE CESPITE* ipse fecit: Quædam & lon-
 " ge plura, Islandi complures, quos Comites posteriores in aulis suis,
 " more regibus principibusqve recepto, sustentarunt magnoque in ho-
 " nore habuerunt. Primus eorum *ARNOR THORDI* filius erat,
 " Comitum Poëta ideo appellatus, quod comitibus *Thorfinno Sigurdi*
 " *Craffi Rognvalldoque Brusii* filiis operam suam longo tempore addi-
 " xerit, quorum gesta carmine, magnam partem adhuc superstitie
 " celebravit; De quo traditur quod *Thorfinnus* acri prælio cum
 " filio fratris sui *Rognvalldo* occupatus, eum in terram exposerit,
 " procul dubio, ut absqve periculi metu, quæ ab utraqve parte gere-
 " rentur, accurate observare carmineqve deinceps prodere posset, non
 " secus ac Sanctus *Olafus* in prælio Söklastaðensi poëtas tres Islandos,
 " testudine septos, ad prælii ordinem singulorumqve alacritatem attendere
 " iussit, rhythmisqve in posterum duraturis committere. Fuit autem
 " *ARNOR* poëta celeberrimus, natus in Islandia, filius *Thordi Kol-*
 " *beinii*, ejus, cujus controversiæ, lites, jurgia, mutua injuriæ præliaque cum
 " insigni viro *Biarno Hitdalorum athleta* dicto, fuscæ descripta sunt,
 " ambo in Islandia nati, sancto *Olaf*o familiares fuerunt. Hic idem
 " *ARNOR* ad *Magnum Bonum* Daniæ Norvegiæqve regem profectus,
 " cum, præsentē etiam patru Regis, *Haralldo* strenuo, carmine quo-
 " dam laudum ejus præconia publice decantaret, eumqve aliis Regibus
 " nimis præferre videretur, monitus est ab *Haralldo*, hujus regis lau-
 " des ita temperaret, ut alios non vituperaret. Cui tamen *Haralldo* ar-
 " tem suam adeo commendavit, ut ab eo post mortem quoqve celebrari
 " vellet

” velle munereque confestim ornaretur. Id quod *ARNOR* etiam fide
 ” & elegantia pari præstitit.

” Alter poëta, cujus in hoc opere fit mentio, fuit *HALLUS*
 ” *THORARINI BREIDMAGII* seu obesi ventris filius, in aulam
 ” Comitis *Rögnvalläi Kalii* receptus. Tertius fuit *EIRICUS* quidam,
 ” qui *Sveno Arleifs* filio militabat. Quartus fuit *BOTOLFUS BEGLA*,
 ” natione Islandus, sed incola Orcadum factus, qui si in Islandiam
 ” nihil horum transtulit, aliis tamen popularibus suis, quæ expiscari
 ” poterat, forte impertivit; Ut *HALLDOREM*, *Thorkeis Nu-*
 ” *tricii*, dum Comitem *Eimarem* occideret, domesticum, omittam.
 ” Sed omnibus hisce certiora, Comitum liberi propinquivque qui in
 ” Islandiam migrarunt, de patribus suis, majoribus ac propinquis afferre
 ” suisque posteris tradere poterant. Adderem his *Buium* Islan-
 ” dum, quem vita illius tum *ATHEUM* tum *CANEM* ab ini-
 ” micis appellatum esse, gigantei roboris fuisse, patriæque ob re-
 ” merata Ethnicorum sacra, a quibus abhorruerit, *Haralläi Pulchri-*
 ” *comi* tempore profugisse, ac deinde in *Eimaris de Cespite*, Orcadum
 ” Comitis, aula moram nexuisse tradit: Diceremque res Comitis illius
 ” eum latere nequivisse, sed in patriam reduci, (rediisse enim traditur)
 ” uberrimam disserendi materiam præbere potuisse, nisi *Buii* hujus vita
 ” pura fabula esset. Adeo ut risum mereatur *THOMAS DEMP-*
 ” *STERUS*, qui cum in *ARNGRIMI* Crimogæa lib. II. *Buium*
 ” idola abominatum, sanum quoddam flammis absumsisse, legisset,
 ” Islandorum Apostolum, in *MENOLOGIO SCOTICO*, mira quidvis
 ” feribendi licentia, ex eo effinxit. Hæc quamvis ad auctoritatem Scri-
 ” ptoris nostri fidemque adstruendam abunde sufficiant; alium tamen
 ” indu-

" indubitatum veritatis testem producam; Consensum nimirum illius
 " cum externis scriptoribus qui eum numquam viderunt, nec ille eos.
 " Meminit *BUCHANANUS Magni Nudipedis* Norvegiæ Regis & Epi-
 " scoporum *Catanesensium* duorum, quorum prior ab *Haralldo* comi-
 " te Oreadenſium oculis & lingua privatus, alter a rusticis exustus est;
 " de quibus lib. I. hujus Cap. XXXVIII & XLVIII. poterint inspicere
 " *CHRONICON MANNLE* nostro centum annis recentius, si placeat,
 " conferatur. Istic *Lagmannus* & *Olafus Godredi Crovanis* filii habentur,
 " *Olafus* nostro *Bitlingus*, Cap. XVIII. XXXV & XXXVIII. cogno-
 " minatur, filiamque *Ragnhildem Sumarſidio Haulldio*, Dolorum in sinu
 " Scotiæ præfecto, elocasse traditur, quorum filii *Duggall*, *Rögnvall-*
 " *das* & *Engull* memorantur. Consentit *CHRONICON MANNLE*
 " ad annum MCII Cap. XXXVIII. *Rögnvalldi Gudriodi* Hæbudarum
 " regis filii noster præterea meminit, eumque *Olafi Bitlingi* nepotem,
 " ex *Ingebiorgæ* comitis *Hæconis Pauli* filia memorat, Cujus Imperii
 " principium ad annum salutis MCLXXXVIII, obitum ad MCCXXVIII,
 " idem *Chronicon* retet. De *Alano Galvidiæ* regulo, *Olaf* insula-
 " rum rege, *Hufpacho*, nobis *Uppaco*, ad eundem annum mira no-
 " storum cum eodem *Chronico* harmonia, in ceteris etiam magnus
 " consensus, adeo ut hæc nostra cum illo, in se invicem illustrandis
 " mutuas operas præstent. Quodsi libri hujus Cap. XI. de bello, quo Rex
 " Hiberniæ *Brianus* occubuit, *JACOBI WARÆI ANTIQ. HIBER-*
 " *NICARUM* Cap. IV. conferre libuerit, mirus utrobique consensus apparibit,
 " nam *Sitricus* illis, nobis *Sigtryggus*, idem quod victoriosus, & qui *Broder*
 " nobis, *Bruodarus* illis, & classis Daniæ præfectus hic piratarum antesigna-
 " nus, utrique *Briani* interfecto. Victoriæ vero penes *Brianum* uter-
 " que statuit eumque ex vulnere mortuum. Multa etiam hic oc-
 "

" currunt

" currunt, quæ historiæ Scoticæ lucem fœnerantur, conferenti obvia.
 " Dissensus ab aliis semel quidem aut iterum occurrit; Sed tanti hic
 " non est, ut fides auctori capropter derogari debeat, magis quam
 " aliis optimæ notæ scriptoribus cum quibus idem illi quoque commune.
 " Illud forte offendit, quod insulis illis minus populosis, inque mari
 " procelloso ita sparsis, ut mutuis auxiliis, teste *BUCHANANO*, se
 " tueri nequeant, tantæ vires, tot trophæa, tamque ingentes adversus
 " potentissimum Scotiæ regnum, progressus adscribantur, cum tantum
 " eis licuisse, fidem excedat. Verum diversus temporum istorum a
 " præsentium indole habitus fidem auctoris tuetur. Strata tum myo-
 " paronibus piraticis cuncta maria, obfœsaque totius occidentis litora
 " & marinima undique fœdis direptionibus incendiisque vastata: Sed nec
 " a paucioribus hæc insularis facta sunt omnia, cum plurimi iique
 " potentissimi Norvegiæ procures ac cives illis se adjunxerint, qui pa-
 " triis sedibus pulsi, principibus diversis, vel pretio vel parte prædæ
 " conducti, meruerunt. Haut igitur mirum, si horum populares,
 " propinque comites Orcadenses, eorundemque sacrorum consortes
 " & Christianis natura hostes, auxilio tot fortissimorum virorum, immane
 " creverint, insigni Scotorum Hibernorumque damno. Hinc enim
 " *Olafo Albo* Dublinum regiæque potestas quæsitæ; hinc auctus viribus
 " potentiaque filius ejus *Thorsteinus* Rufus, qui adjuncto sibi *Sigurdo*
 " Orcadum Comite, potentior factus est, quam ut possit resisti. Parta
 " tunc utrique opimarum Scotiæ provinciarum possessio, sequentes Or-
 " cadum Comites docuit, quibus artibus quorumque subsidii amissa
 " iterum possint recuperari. Evidens exemplum præsentis (æ Orcadum)
 " scripti Cap. X. exhibet *Broderum* & *Uspacum*, piratas, bello Brinico
 " diversas partes secutos. Nec similia alibi defunt. *Hachius* &
Hagbar-

" *Hagbardus* fratres & piratæ Norvegi, universam Sveciam bello in
 " suam potestatem redegerunt. *Solvius Högny* de Niardeya, exi-
 " guæ insulæ Norvegiæ domini filius, pari eam vi sibi subjecit longo-
 " que tempore rexit. Recentius simul & notius exemplum *Rolfus*
 " præbet (*Rollo* aliis, primus Normanniæ Dux, post susceptum baptis-
 " mum *Robertus* appellatus) qui amplissimum & vastissimum Galliæ im-
 " perium piratica manu adortus, nobilissimas provincias Regi *Carolo* ex-
 " tortit. *Alani Galvidæ* Comitis, *Sumaridique Aragathæ Thani* in-
 " geniem potentiam *CHRONICON MANNIÆ BUCHANANUS*que
 " celebrant, quorum ille ad Scodiæ sceptræ anhclabat. Hic Norvegiæ in
 " culmine fortunæ consistenti, minatus est, idque seqvioribus seculis,
 " cum piratarum potentia deflisset. Quanta mole Norvegiæ duabus
 " distinctis expeditionibus Orcadenses incubuerint, quantisque eam sue-
 " cessibus attriverint, Cap. IX. & penultimum explanant. Nihil igitur de
 " Comitum Orcadensium potestate fictum aut absurdum hic habetur.
 " De cætero Comitum Orcadensium genealogiam Auctor hic noster in-
 " tactam non omisit. Sed eam a vetustissimis septentrionis heroibus
 " *Fornoto*, ejusque abnepote *Thorio* & abneopce *Gore*, *Noris*, Nor-
 " vegiæ eponymi, fratre, multis tamen gradibus interruptam, texitit,
 " atque a *Rögnvaldo Mariarum Comite*, perpetua ferie, ad obitum *Ha-*
 " *raldi Maddadii*, qui anno Christi MCCVI. in fata concessit, histo-
 " riam eorum continuavit, forte etiam ea quæ de Episcopo Catanesiæ
 " *Adamo* habentur, adjecit.

Quod vero ad textum attinet, ille, quam potui, summa fide
 & cura datus. Negotium vero tanto gravius facessivit, quanto pau-
 ciora exempla melioris notæ obtineri potuerunt. Sunt equidem
 in Bibliotheca *Arnæ Magnæana* plura (nam aliunde meliora spe-

rari vix possunt), sed manca pleraque & recens exscripta, illa, vero hæc sunt.

- 1) Fragmentum membraceum, formæ vulgo quartæ quod in Bibliotheca Legati Magnæani No. 325. hodie conservatur. Hæc, in folio quindecimo & seqq. Textum nobis dedit ab initio ad pag. 28 lin. 11. Et quamvis seculo XIV. exaratum sit, antiquissimum tamen est omnium quæ ad manus sunt, exemplarium, dignumque visum, cujus specimen ari incideretur.
- 2) Codex chartaceus ejusdem Bibliothecæ No. 48 formæ maximæ scilicet folii. Ex quo Textus, in fragmento membraceo desinens, ad finem Historiæ desumptus est. Exscriptum est boni cujusdam codicis, accurata *Asgeiris Jona* manu, qui magnis Duumviris *Torſæo* & *Arnæ Magnæo* fidelem in exscribendis mediæ ævi monumentis operam diu præstitit. Auctoritatem auget facta post a b. *Torſæo* hujus cum codice Flateyensi collatio.

Cum his duobus contulimus Codices a) No. 101 & 102 in folio. Quorum uterque Chartaceus scriptus est manu *Asgeiris Jona*. Integram isti complectuntur historiam, sed a quoniam autographo desumptam, omnino incertum est. b) No. 332 in 4to, fragmentum scilicet Chartaceum exigui momenti. c) diversa tria fragmenta membranea No. 325. d) Fragmentum No. 333 in 4to.

Denique Cod. in fol. No. 103 Chartaceum, qui Versionem Danicam, seculo XVI. factam ab auctore incerto, complectitur,
 contu-

contulimus. Quæ versio, quamvis virum lingvæ minus gnarum arguat, (*) nec in vocibus hodiæ obsoletis, aut difficilioribus enucleandis usum quemquam præbeat, est tamen multi ponderis; Etenim plurima habet quævis visa nobis exemplaria carent, & diversa ab iisdem interdum tradit. Hæc in Indice Comitum, historiæ suffixo notavimus, & quatuor prima Capita latine ad finem appendimus.

Cognatam huic *Magni*, vulgo Sancti, vitam subungere visum fuit. Forma, Dictio, verba, omnia quæ in ea sunt, scriptorem præbunt virum monasticæ vitæ addictum. Nec, licet *Gunnlogi* scriptis, *Carlîque Jonæ* dignitate multum cedat & fabulosa (nam & hæc antiquitas, in re præsertim sacra, necessaria credidit) veris misceat, contemnenda est. Etenim haud pauca docet, quibus mores, (& historiæ ut illos cognoscamus operam impendimus) lucem multam fœnerantur, quæ aliunde non ita facile peterentur.

Textum dedit Codex Chartaceus No. 350 in quarto, legati *Magnæani*. Quo cum collatæ sunt chartæ.

- a) No. 351. 352. eadem forma.
- b) Charta Illustriss. herois de *Sabur*, nitida fidaque *Oddi Jonæ* manu exarata, quam in variantibus litera O notavi.

(*) Evincit hoc iudicium b. *Arnæ Magnæi* qui propria manu illi adscripsit; *Exemplar vitæ plenum & male scriptum, emi in Auctione Rosenkrantziana 1702.*

- c) Codex membraneus No. 335 in 4to. Ille sat antiquus, sed dictione concisa magis scriptus, multas nescit laudes in quas Textus amplissimo eloquentiæ fluvio se diffundit. Habet tamen, quæ collati nesciunt; & hæc pag. 534 inferuimus.

Textu ita adornato, versionem latinam aggressus sum, & ejus rationem reddere necessum est. Multos scio fore, quævis Helladis Latineque elegantia desiderari videbitur, nec immerito. At horum fidis auribus deponere velim, putare me addiscenda primum domestica esse, & nativo habitu spectanda, adepta vero illorum sufficienti cognitione adsciticiam venustatis formam, quantum liberit, illis conciliari posse. Quam ob causam arrisit verbalis illa, quam magnis nominibus *Junio*, *Somnero*, *Gibsonio* aliisque primis in re litteraria viris, præ culta, magis placuit. Hanc secutus quam bene rem egerim aliorum judicio relinquo.

Quæ in Carminibus sæpius insertis difficillima erant, illorum haud pauca ad S. V. Dominum *Johannem Finnæum*, jam cum laude summa Scalholtensem in Islandia Episcopum, contuli. Qui, ut semper ingenuis conatibus officiose favet, ita hac quoque in re operam suam perlibenter nobis præbuit. Tanti viri eruditionem orbis literatus diu veneratus est, & me plurima illi debere grata menet publice hic testor.

Ad *Torfsæi Orcades* Chronologiam, quæ in margine libri superne conspicitur, adornavimus.

Appendicem adjecimus 1) Orcadensium Diploma anno 1403. scriptum. Quod cum magni in historia usus sit, & liber

in

in quo reperitur raro obveniat, lectoribus haud ingratum fore autumamus. Marginalia, quæ hic apparent, a nobis sunt adjecta, nam editio *Wallaceana* iis caret.

- 2) Historiam Norvegiæ detectæ s. Tractatum a nostratibus vulgo dictum *Fundinn Norvegr*. Ab vita *Olai Tryggonis* cui insertus est, in nominibus dicitur, & initium Historiæ Orcadum in Codice 103 superius laudato facit. Hinc operæ præteritum duximus, ut illud fragmentum his quoque subnecteretur.

Indices, qui etiam opus nostrum sunt, tres demum subnectuntur. Unus Jarlorum, ordine, quo sibi successerunt: nominum priorum alter. Tertius voces, apud alios scriptores huc usque impressos, vix occurrentes continet.

Singulis cura, quam potuimus, maxima impensâ est; & magnus Musageta noster Dnus *Petrus Fridericus de Subm* hæc non modo dignatus est perlegere, lecta vero mutare, corrigere & augere; sed, digna prælo iudicata, suis impensis in lucem dari iussit, præmiumque pro labore lautissimum mihi numeravit. Verbo: *Illi* me totum debeo, & Tu mi Lector! gratum *Illi* animum debes, ob tantam in scientias liberalitatem.

Scripti HÆNLE die xxii Februarii
Anno Dni MDCCCLXXX.

JONAS JONÆUS.

ORKNEYINGA SAGA.

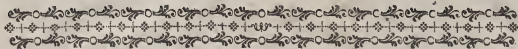
HISTORIA ORCADENSIIUM.

Frá Jörlum.

Sva er sagt at á dögum *Haralldz* hins hárfagra bygduz *Orcnæyar*, enn ádr var þar víkinga-böli. *Sigurdr* het hinn fyrsti iarl i *Orcnæyium*; hann var son *Æysteins Glunru* oc brodir *Rögnvalldz Möra Jarls*. Eptir *Sigurd Guttormr* sun hans æinn vætr. Æptir hann tok iarlðom *Torf-Æinorr* sun *Rögnvalldz* iarls oc var længi iarl oc ríkr madr. *Halfdan Háleggr* sun *Haralldz* hins hárfagra fór a hendr *Torf-Æinari* oc rak hann á braut or *Orcnæyium*. *Einarr* kom aptr oc drap þá (a) *Rögnvalld* i (b) æy. Eptir þat for *Haralldr* kongr med herr i *Orcnæyar*. *Æinarr* flýði þá upp a *Scotland*. *Haralldr* konungr let *Orcnæyinga* sveria ser æyda oc aull opul sín. Eptir þat sætuz þeir iarl oc *Haralldr*; gerdiz hann þá konungs madr oc tok land oc len af konungi oc fleyldi eigi giallda skatta af, því at þar var herskætt miök. Jarl galle konungi LX marka gullz. Þa hæriadi *Haralldr* á *Scotland*, sem getit er i *Glumdrápu*. Eptir *Torf-Einar* redu fyrir landi syner hannz, *Arnkell*, *Erlendr*, *Þorfinnr haufakliufr*. Á þeirra dögum kom af *Noregi Æiríkr blóðæyx* oc voro þá iarlar honom lydfeyllder. *Arnkell* oc *Erlendr* fello i hernadi. Ein *Þorfspr* red landi oc vard gamall. Syner hans voro *Arnfridr*, *Havardr*, *Lödver*, *Liotr*, *Scule*. Moder þeirra var

(a) *Halfdan*. 103. 332.

(b) *Rimanfey*. 332.

De Comitibus.

Feruntur regnante Haralldo pulchricomo colere cepisse Orca-
des, in quibus antea piratarum erat receptaculum. Si-
gurdus insularum primus comes erat, Eysteinis Glumræ filius,
frater Rögnvalldi, comitis Meriæ; successit ei filius Guttormus
annumque imperavit. Post hunc comitatum nactus est Torf-Einar,
comitis Rögnvalldi filius, gessitque diu, vir potens. Halfdanus
Altipes, Haralldi pulchricomi filius, Torf-Einarem invasit & ex
Orcadibus expulit; Rediit Einar & Halfdanem interfecit; Duxit
exinde in Orcades exercitum rex Haralldus, unde Einare in Sco-
tiam fugato, Orcadenses homagium solvere & singulos fundos ju-
ramento sibi addicere fecit. Reconciliabantur postmodum comes
& Haralldus, unde ille regi subditus, ditionem fevdo accepit,
veſtigalia non solveret, insulæ enim hostium incursionibus perquam
obnoxia. Pendebat regi sexaginta marcas auri. Haralldus eo
tempore Scotiæ arma inferebat, teste Glumdrápa. Præerant
ditioni post Torf-Einarem filii, Arnkell, Erlendus & Torfinnus
Hausacliusus, (calvariarum sector). Eorundem tempore à Norvegia
venit Ericus Blodöx, cui tunc comites, & quo ad militiam, & quoad
tributa solvenda unacum subditis parebant. Arnkell & Erlen-
dus in bello cecidere; Thorfinnus vero ad senectam usque insulis
præfuit; Habuit filios Arnfidum, Havardum, Laudverem, Liutum

var *Grelaug*, dotter *Dungadar* iarls af *Katanese*. Moder hennar var *Groa*, dotter *Þorsteins Rauds*. Á dögum *Þorfinnz* iarls kvámo af *Noregi* syner *Æyriks blodaxar* þá er þeir höfðu flyet fyrir *Haconi* iarli; var þá í æyjunum mikill yfergánger þeirra. *Þorsteinn* iarl varð fóttdaur. Æftir hann redo landi syner hans, oc ero frá þeim miklar saugr. Laudver lifði þeirra lengzt oc red þá æinn landi. Sun hans var *Sigurdr digri* iarl, hann var ríkr oc hermadr mikill. Á hans dögum for *Olafr Tryggvason* or vastr víking með lípi sínu, hann lagði til *Ornæyia*, hann tok höndum *Sigurd* iarl í *Rörvagi*, hann lá þar fyrir æinþipa. *Olafr* konongr baud þá förlausn iarli at hann skyldi taka tru retta oc scírn oc geraz hans madr oc bida kristni um allar *Orcnæyiar*. *Olafr* konongr tok í gísling sun hans er *Hundi* het epa *bvelpr*. Papan for *Olafr* til *Noregs* oc gerþiz þar konongr oc var *Hundi* með honom nockora vatr oc andapiz þar. Enn sípan væitti *Sigurdr* iarl æinga lyðfeyllo *Olafr* konongi; hann geck at eiga dottur *Melkolms* Skotta konungs, oc var þeirra sun *Þorvidr* iarl hinn ællri, *Sumarlidi*, *Brusi* oc *Einarr*. V vetrum æftir fall *Olafrs* konungs *Tryggva* sunar for *Sigurdr* iarl til *Irlandz*; han setti sunu sína ællri til lanz. *Þorfinn* sendi hann til *Scotlanz* til *Scotta* konungs moþr fedr síns. Í þeirri ferd fell *Sigurdr* iarl í *Brians* orrosto. Æn er þat spurðiz til *Ornæyia*, þa voro þeir syner hanz til iarla tekner, *Sumarlidi*, *Brusi*, *Æinar*, oc scíptu í þridiunga með ser laundum. *Þorsteinn Sigurðarson* var þa V vetra er fader hans fell. Æn er fall iarls spurðiz til *Scotta* konungs, þá gaf *Scotta* konongr *Þorfinni* frænda sínum *Katanes* oc *Sudrland* oc iarls nafn með, oc feck honom menn til at stýra ríki með höm. *Þorfinnr* iarl var þegar bráðgörr í uppvæxti oc allum þroska. Hann var sterkr madr oc liótr oc mikill væxti. Þegar er hann vox upp, var audsætt at hann var ágiarn, hardr, grimmr

Et Sculium, quorum mater Grelauga, comitis Dungadi in Kata,
 neso filia; ejus mater Groa Thorsteinis Ruffi filia. Thorfinno
 Comite, venere e Norvegia Erii Blodoxii filii à Comite Hacone
 exulantes, qui tunc in insulis multum grassabantur. Comes Thor-
 finnus morbo decessit. Succedere ei in officio filii, de quibus pro-
 lixè historia. Laudver fratribus superstes, populum solus rege-
 bat; Ei filius comes Sigurdus Crassus, dives Et militiæ peritus.
 Hoc tempore rex Olaus Tryggvii, e piratica occidentali cum ex-
 ercitu reversus, classem ad Orcades appulit, Et Comiti Sigurdo,
 qui unicam navem in sinu Rörvagi detinuit, comprehenso, reti-
 nende vitæ conditionem declaravit veræ fidei Et baptismi am-
 plexum, addito, ut, sibi subditus, religione Christiana singulos
 Orcadenses imbueret. Abduxit secum rex Olaus obsidis loco fili-
 um Comitis, Hundium sive Hvelp (catulum); in Norvegiam ex-
 inde reclusus, regni sceptrum moderanda suscepit; Post aliquot anno-
 rum apud hunc moram Hundius obiit, quo mortuo comes Sigur-
 dus regi Olao clientelare obsequium nequiquam præstitit; Uxorem
 duxit filiam Melkolmi, regis Scotiæ, suscepitque ex ea filios,
 Thorfidum, Comitem Sigurdum seniore, Sumarlidium, Brusium
 Et Einarem. Quinqve post obitum regis Olai Tryggvii hyemi-
 bus, ivit in Hiberniam Comes Sigurdus, filiosque natu majores
 ditioni præfecit, Thorfinnum in Scotiam ad avum ipsius mater-
 num regem Scotiæ misit Et itinere nondum exanclato in prælio
 Brianico cecidit; Quod cum in Orcadibus audiretur, filii ipsius Sumar-
 lidius, Brusius Et Einar, Comites constituti, insulas in tres partes inter
 se diviserunt. Eo, quo cadebat pater, Comes Sigurdus, anno, filius
 Thorfinnus quinquennis erat; Verum rex Scotiæ, cæde Comitis audita,
 cognato Thorfinno Katanesum Et Sudurlandiam, unacum Comitis ti-
 tulo concessit Et viros, qui eam in regendo jurent, tradidit. Comes
 Thorfinnus omnibus animi corporisque viribus cito maturus, quævis

grimmr oc forvittr. Þeir brædr *Æinarr* oc *Brusi* varo olákir i scaplýndi. *Brusi* var samsmadr mikill oc vittr, málsmiallr oc vinfæll. *Æinar* var stírdláttr oc fátatr, óþýdr, ágiarn, oc hermadr mikill. *Sumarlipi* var líkr *Brusa* í scaplýndi oc var hann ællztr oc lifsi scæmst þeirra brædra; hann varð sóttdaur. *Æptir* andlát hanz talpi *Þorfinnr* til síns luta *Orcnæyia*, því at *Þorfinnr* hafði *Katanæs* oc *Sudrland*, þat ríki er átt hafði *Sigurdr* fadir hanz oc talpi *Æinarr* þat mýclo meira enn þridiung *Orcnæyia* oc villdi hann eigi unna *Þorfinni* sciptis, enn *Brusi* let uppi scipti fyrer sína hönd oc vil ec segir hann ecki ágyrnaz at hafa meira af landi enn þann þridiung er ec á at retto. Þa tok *Æinarr* under sic tva lutiæyia. Giördist hann þá ríkr made oc fiðlmennr; var hann opt i hernadi á sumrum oc hafði utbod mikil fyrer landi, enn allmisafnt var til fengiar í víkingunne. Þá tok buendum, at leidaz þat starf, enn iarl hellt fram med frækiu allum álagum oc let æyngum manni hlýða moti at mæla. Hann var hinn mesti ofstopa madr. Þa gerdiz í æyionom hallæri mikit af starfi oc fekoftnadi þeim er buendr höfðu. *Æn* i þeim luta lanz er *Brusi* hafði var ár mikit oc hóglífi, buandum var hann vinfæll.

Frá Aumundi og Þorkatli.

Madr het *Aumundi*, ríkr oc audigr, hann bió í *Hrossøy* í *Sandvíc* á *Laufandanæfi*. *Þorkell* het sun hanz, hann var allra manna gjörviligastr í *Orcnæyium*. Þat var eitt var at iarl hafði utbod sem hann var vanr. enn buendr kurrudu illa oc báru þetta fyrer *Aumunda* oc báðu hann mæla ser nockora forstöð vid iarl; hann segir at iarl er óálýdin oc qvædr ecki tíá muni at bidia sic næinna muna

cepit incrementa, vir fortis, torvus & statura magnus; Mox ubi adolevit, eum avarum, truculentum, ferocem atque sagacem esse apparuit. Einar & Brusius disparis erant indolis; hic vir erat perquam pacificus, sapiens, disertus ac populari favore beatus; ille rigidus, taciturnus, inmitis, avarus & militiæ deditus. Sumarlidius Brusio quoad indolem similis natuque maximus, fratres satis antecessit & vitam morbo finiit. Post mortem ejus in Orcadibus partem suam poposcit Thorfinnus, cum autem ipse Katanefiam & Sudrlandiam, regnum quod paruerat patri Sigurdo, teneret, id Einar multo majoris quam tertiam Orcadum partem aestimavit & divisionem Thorfinno denegavit, eandem vero ex parte sua indulxit Brusius, dicens, plus provinciæ quam tertiam partem, quæ jure sibi cederet, se non avere; hinc Einar duas insularum partes sibi subjecit & dives evasit, hominum multitudine simul stipatus; æstivo sæpe tempore militiæ vacavit & naves multas militibus instructas eduxit, prædandi fortuna nequaquam favente; hinc indigenas laboris istius tæduit, comes autem strictissime omnia sua imperata urgens, nullius contradictionem passus est, vir insolentissimus. Misera tunc fames insulas vexavit; in causa fuisse labores & impense incolarum. Verum provincia Brusii annonæ felicitate paceque beata fuit; unde eum indigenæ amaverunt.

De Amundio & Thorkele.

Amundius, vir potens & opulentus, incoluit in Hrossey, territorii Laufandanesæ prædium Sandvik. Filius ejus Thorkell singulos in Orcadibus corporis dotibus antecellebat. Vere quodam comes, ut solitus erat, expeditionem navalem injunxit, incolæ vero murrurunt, Amundio hoc questi sunt & ut apud comitem quodam modo pro se intercederet, rogavunt; Respondit ille comitem intractabilem esse &

manna um þetta, er vinatta varr iarls god at sva buno, æn mer þiki vid vanda buit at ver verðum rángfátter vid scaplindi hvarra tveggio; mun ec mer ongu affcipra segir hann. Þá biddi þeir *Porkel*; hann var traudr til oc het um síðir vid áæggian manna. Avmunda potti hann of brátt heitit hafa. æn er iarl átti Þing, þá mælti *Porkell* af hendi buanda, oc bad iarl vægia mönnom oc ræddi um naufsyn manna. iarl svarar vel oc kvad mikils virda scylldo ord *Porkells*. Ec hafpa nu ætlat at hafa VI. scip or landi. æn nu seal eigi meirr hafa enn III. æn þu *Porkell* bidd eigi slíkrar bónar. Buendr paucukudo væl *Porkeli* lipvæitlu sína, for iarl i víking um sumarit oc apr um haustit: ænn um varit eptir hafpi iarl enn utbod oc átti þing vid buendr. *Porkell* taladi enn af hendi buanda oc bad iarl vægia buandum. Iarl seger þá reidulíga oc sagpi at þá scylldi lutr buanda miket værfna vid hans rödu. gerpi hann sic þá sva reidan oc opan at hann mælti at þeir scylldi ecki annar hvarr epa bádir heiler af þinginu oc sleit sva því þingi. Æn er *Annundi* spurpi hvat þeir iarl oc *Porkell* höfdu vidmællz þa bad hann *Porkell* braut fara. fór hann þa yfer á *Katanæs* til *Þorfinnz* iarls, var hann þar lengi oc fostradi hann iarl er hann var ungr oc var sípan kallapr *Porkell Fostri* oc var hann ágetr madr. Fleyri voro þeir ríkismenn er flydo or *Orcneyiom* fyrir ofríki *Sigurðar* iarls, flydo flestir til *Þorfinns* iarls enn sumèr til Noregs. sumir til ymíssa landa. enn er *Þorsidr* iarl proskadiz, þá sendi hann bod til *Sigurðar* brodr síns oc beiddi af honom ríkis þess er hann pottiz æiga i *Orcneyium*. *Sigurðr* tok því obrátt at midla ríki sínu; æn er *Þorsidr* spurdi þat, þa baud hann lipi ut af *Katanesi* oc for til *Orcnæya*, æn er *Sigurðr* iarl spurdi þat, þá samnar hann lipi oc ætlar at veria land. *Brusi* iarl samnar lipi oc ferr til motz vid þá oc bar fættar ord milli þeirra; vard þat at fætt at *Þorsidr* skal hafa pridiung lanz i *Orcnæyiom* sva sem hann
 atti

Et se nulla conditione de hoc sollicitare profuturum; Amicitia, addidit, me, comitemque intercedens in presenti bona, periculum autem ominor, nos, diversæ quippe indolis, discordes fore; nulla hujus rei mihi erit cura. Rogarunt deinde Thorkelem; qui postquam primo detrectaverat, sollicitatus, tandem promisit. Amundio is cito nimis promississe videbatur. Caterum cum conventum haberet comes, Thorkell pro incolis oravit & ut iisdem parceret, rogavit, necessitatem simul exponens. Comes mite dedit responsum, sequæ verba Thorkelis magni æstimaturum asseruit; Proposueram, addidit, hac vice sex naves educere, nunc vero tres tantum adhibebuntur; Verum tu Thorkell, ut (in posterum) talia fiant, ne petas. Incolæ Thorkeli pro ope sua gratias egerunt. Comes æstate ista piraticam suscepit & sequenti autumno rediit; Vere autem proximo in conventu indigenarum milites adhuc descripsit; Thorkell etiam hac vice à parte incolarum, ut comes iisdem parceret, rogavit; ad quod ille iracundus, rem eorum ob ipsius preces multum detrimenti capturam respondit; Magnam ejus iram & furorem prodiderunt verba, dicentis, alterum eorum à conventu incolumem non discessurum. In memorato statu conventus solvitur. Cum autem Amundius colloquium comitis & Thorkelis inaudiret, filium ut discederet rogavit, qui in Katanesum ad comitem Thorfinnum transiit; Moratus est ibidem diu, & comitem, immaturæ quippe ætatis, educavit, Thorkell Fostri (nutritius) exinde cognominatus; vir clarus. Plures fuerunt viri divites qui præ duriori comitis Sigurdi imperio ex Orcadibus aufugerunt, plurimi ad comitem Thorfinnum, verum alii in Norvegiam, alii varias in terras. Caterum cum maturefceret Comes Thorfinnus nuntium misit fratri Sigurdo & regnum quod in Orcadibus jure suum esse ipsi videbatur, poposcit. Sigurdus regnum dividendo cedere detrectavit; Quod cum audiret Thorfinnus, copias e Kataneso in Orcades eduxit; de eodem autem certior comes Sigurdus, mi-

átti at retto. æn *Brusi* oc *Sigurðr* lögðu saman sinn luta, scyllði *Einnarr* hafa forráð oc landvauín fyrer þeim. æn æf misdaudi þeirra yrði, þá scyllði fá þeirra hafa ríki sem lengr lifði. æn fá maldagi þotti eigi iafnligr. því at *Brusi* átti sun er *Rögnvaldr* het. æn *Einar* var sonlaus. sætti þa *Þorðr* sína menn til at vardveita ríki þat er hann átti í æyjunum. æn hann var optaz á *Katanesi*. *Einar* var á sumrum í hernadi of *Irland* oc *Scotland* oc *Brættland*. Þat var eitt sumar er *Einar* iarl heriadi á *Irland* at hann bardiz í *Ulfreksfyrði* við *Konofögr* *Ira* *Konong* at hann feck þar ósigr mikinn oc mannlát. Annat sumar epter for *Æyvindr* *Urarborn* væstan af *Irlandi* oc ætladi til *Noregs*. æn er vædr var hvaft oc stormr mikill. Þá snýr *Æyvindr* til *Asmundarvags* oc lá hann þar um hríd. æn er þat spurði *Einar* iarl, þá hellt hann pangat til lipi miklo, tok þar *Æyvind* oc let dræpa. æn gav grid flæstum mannom hans oc foro þeir til *Noregs* um haustit oc qvamo á fund *Olafs* konongs oc saugdo honom frá aftaki *Æyvindar*. Konongr svarar fá oc fanz þat þó á at honom þotti mikill scadi at of *Eyvind* oc miöc giört í moti fer oc um flæst var hann fámællr þat er honom þotti moti scapi fer. *Þorðr* iarl setti *Þorkel Fostri* at heimta saman skatta sína. *Einar* iarl kændi *Þorkatli* miöc at *Þorðr* iarl kom í æyiarnar. for *Þorðr* scyndeliga or æyjunum oc yfir à Næs; hann sagði þat *Þorfinni* iarli at hann var þes vífs ordin at *Einar* iarl ætladi honom dauda æf eigi hefði frændr hans oc viner honom niósn borit; Nu man ec seger hann æiga þann á baugo at láta þann verda fund ockarn iarls er umbscipti med ockr. æn þann lut at fara braut lengra oc þann oc at ecki se hans valld yfir. Jarl fýsti þess at *Þorkell* scyllði fara til *Noregs* á fund *Olafs* konongs oc væri þar um vetrinn med konongi í kjarleikum; anuntu seger hann mikils virðr hvar sem þu ert eða kemr med tignum

lites conscripsit, ditionem defensurus. Facit exercitum comes Brusius, convenit discordes, & pacem inter ipsos conciliat, ea conditione, ut Thorfinnus tertiam Orcadum partem, quæ jure illius erat, obtineret; Brusii autem & Sigurdi partes unitas Einar tueretur & externos hostes arceret; quod si fato alter alteri cederet, superstes regno potiretur; hoc vero pactum iniquum censebatur, Brusio enim filius nomine Rögnvalldus; Einar autem improlis erat. Thorfinnus suis ditionem, quam in Orcadibus habebat, tuendam demandavit, ast ipse sepiissime in Katanesia mansit. Einar æstates Hiberniæ, Scotiæ & Britanniæ ardua inferendo transegit; Forte æstate quadam, cum Hiberniam infestaret & in Ulstrektsfiord cum Hiberniæ rege Konofögr manum confereret, multo inferior, suorum jacturam passus est. Proxima post hanc æstate Eyvindus Urarhorn ex Hibernia in Norvegiam navigaturus, cum procellosa tempestas incideret, cursum flexit in Asmundarvagum ibique navem in anchoris tenuit, quo audito comes eodem, magno cum militum numero tetendit, Eyvindum captum occidit, plurimos vero ejus comites incolumes dimisit; Hi in Norvegiam sequenti autumno transierunt, regem Olaum convenerunt eique eadem nuntiarunt; Idem de ea pauca, quam tamen pro magno detrimento, perquam offensus, habere compertus est, plurima animo suo contraria tacens. Comes Thorfinnus Thorkeli Fostrio colligendorum suorum vestigalium curam demandavit. Comes Einarus Thorkelum in Orcades venisse Thorfinno valde imputavit, unde Thorkell ex insulis in promontorium repente transiit & indicavit comiti Thorfinno, se certum redditum, comitem Einareum ei mortem intentasse, nisi cognati & amici ipsi aperuissent. Nunc, addidit, studebo, conamine qualicunque, ut in conventu meo & comitis res nostræ nutentur; fors vero erit ut longius abeam, a potestate ejus liber. Hortabatur comes ut in Norvegiam veberetur Thorkell, regem Olaum conveniret, & apud eum, amatus, hyemaret; Ubicumque, ait, degeris, vel veneris,

tighum mönnum. æn ec vait bæggia yekar scaplyndi þitt oc iarl̃s at þit monud scamma stund ~~murðare~~ til. bioz þá Þorkell oc for um haufit til Noregs á fund Olafs konungs oc var þar um vatrinn med Olafi konongi i kjarleikum miclom; hafpi hann Þorkel miðc vid mál sín; Þótti honom, sem var, Þorkell vitr madr oc scaurungr mikill; fann konongr þat miðc i redu hans at hann misjafnadi miðc fráfögn um iarlana oc var vinr mikill Þorfinnz. æn lagpi fep á Einarr iarl. æn fnefma um varit fendi konongr scip væstr um haf á fund Þorfinnz iarl̃s oc ordfending at iarl scylldi koma á Konings fund, æn iarl lagpiz æi under höfut færdina, þviat vinattumál fylgdu ordfending.

Frá Þorfinne.

Þorfinnr fór austr til Noregs oc kom á fund Olafs konungs. fær þar góðar [vidtatr; dvaldiz þar lengi um sumarit; en er hann bióz væstr, þa gaf Olaf konongr honom lánfscip mikit oc gott med allom reida. Þorkell Fostri rep þá til ferdar med honom oc gaf iarl honom þat scip er hann hafpi væstan haft um sumarit; seildust þeir konongr oc iarl viner med kjarleikum miclom. Þorfinnr iarl kom um haufit til Orknæyia. Æn er Einarr iarl spurdi þat, þá hafpi hann siölment oc lá á scipum. Brusi iarl fór til fundar vid þá báða bröðr oc bar sætt i millum þeirra. Kom enn sva at þeir sættuz oc bundu þat æidum. Torkell Fostri seylldi þá i sætt vera oc vinattu vid Einarr iarl oc var þat mælt at hvar þeirra seylldi auprum vaita vaitzlu oc seylldi iarl fyrri sækia i Sandvíc til Þorkells. æn er Einarr var þar á vaitzlu, þa var þar vaitt hit kappfámligsta. Jarl var ecki kátr.

apud nobiles magni æstimaberis, nosco autem utriusque, tuam & comitis indolem, vos non diu Thorkell igitur paratus & autumnio in Norvegiam delatus, regem Olaum convenit, & apud eum hyemavit, & ab eo, gratia ipsius valens, ad consilia plurima adhibitus est; censuit enim Comes, quod & vere, ipsum esse virum sapientem & gravem; collegit ex colloquio disparem ejus de comitibus relationem; amicum esse infucatum Thorfinni, verum Einarem & ipsum similitates intercedere; primo autem vere rex navem occidentem versus ad comitem Torfinnum misit cum nuncio ut ad se veniret, comes vero iter non neglexit, nuncius enim ad jungendam amicitiam incitantia verba ferebat.

De Thorfinno.

Thorfinnus orientem versus in Norvegiam delatus, regem Olaum convenit, apud quem, humaniter exceptus, diu æstatis moratus est. Verum ubi iter occidentem versus parat, rex ei navem longam, magnam bonamque, cum universis armamentis donavit. Comes Thorkellem Fosfrium se comitaturum, navi, qua ea æstate ab Orcadibus vectus fuerat, donavit. A rege, inter summa utrinque amicitie documenta discessit & autumnio in Orcades venit; quod cum audiret comes Einar, multitudine stipatus in navibus excubabat. Comes Brusius, pacem impetraturus, ambos fratres convenit, unde adhuc effecit ut compositam pacem juramentis stabilirent; Torkell nutritor pace amicitiaque comitis Einaris frueretur, pacto addito, ut alter alterum convivio acciperet & quidem Thorkell comitem in prædio Sandvica prius; qui inter lautissimum ibidem convivium tristis erat. Triclinium foribus in utraque extre-

kátr. þar var scali mikill oc dyrr á báðum endum. Þann dag er iarl scyllði braut buaz þá scyllði *Porkell* fara med hönum til væitzlu. *Porkell* sender menn á hniofn fram á væigin þar sem þeir scyllðu fara um dagin; æn er þeir qvamo aptr, þá sögðu þeir at þeir fundu þar þrennar sátir oc vapnada menn, oc hyggiu ver þat satt at sægia at svik munu vera. Æn er *Porkell* spurpi þetta, þa frestadi hann buninge oc heimti at fer menn sína. Jarl bat hann buaz; qvat mál at ríða. *Porkell* segir at hann ætti mart at annaz; hann geck stundum ut, æn stundum inn. Æll-dar varo á golfino; þá geck *Porkell* inn um adrar dyrr oc eptir honom madr aultfyrdskr at ætt, Isländskr oc het *Hallvardr*, hann lauk aptr hurdinne. *Porkell* geck innar mille ælldzins oc þefs sem iarl sat. Jarl spurpi: ertu nu buinn? *Þorkell* sagir: nu er ec buinn; þá hió hann til iarls i höfupit oc steyptiz|han fram á golfit. Þá mælti *Porkell*; her fá ec alla vesta fangaráds er þer dragit eigi iarl af ælðinom; hann kiardi til spaurdu oc kæyrði under hnacka bænit iarli oc kipti honom upp at pallinom. *Porkell* oc þeir förunautar gengu þá ut scyndiliga um adrar dyrr enn þeir gengo inn, stódo þar uti menn *Porkell's* med alvæpni; enn menn iarls toko til hans oc var hann þa daudr; enn allom felluz hændr til hæfnda, var þat oc bráðum bar oc vardi æyngann mann þessa værks af *Þorkatli*; voro menn oc flæstir vapnlausir inne, æn margir ádr vinir *Þorkells* godir; þar þat til med audnu þeirri at *Þorkatli* vard audit lengra lífs, fór *Þorkell* þá til seips síns, æn iarlsmenn i brott. *Þorkell* sigldi þá daga þegar austr i haf oc var þat epter vetrnætr, oc kom hann med heilu til *Noregs* oc fór þegar á fund *Olafs* konongs oc feck þar godar vidtaukr, let konungr yfir þessu verki væl. Var *Þorkell* med konongi um vetrinn.

mitate instructum. Die quo iter pararet comes, Thorkell eum ad convivium comitaretur. Is speculatores in viam qua irent misit, qui reversi, tribus locis armatos insidiatores se invenisse nuntiaverunt, fraudem subesse pro certo asserentes. Ceterum cum hæc audiret Thorkell, iter parare differens, suos accersit; comes ut itineri se accingat rogat, dicens tempus adesse quo equitarent, cui ubi Thorkell sibi multa curæ esse respondit, nunc egressus, nunc ingressus est; foci in pavimento accensi. Thorkell exinde per alias fores ingreditur, & ipsum secutus ex orientali Islandiæ quadrante oriundus vir, nomine Hallvardus, januam clauserat, inter ignem sedemque, in qua comes, introgressus, quærenti an paratus esset, affirmat, ac ejusdem caput cædit, ut in pavimento prorrueret; Tunc Thorkell; heic vidi omnes ad repentinum actum tardissimos cum ex igne comitem non eripiat. Tigillum exinde arreptum occipiti supposuit & comitem ad pulpitem rapit extraxit; cum comitibus deinde, alias per fores quam ingressi erant cito exiit; extra has assecle ejus armati steterunt. Comitem autem domestici assenserunt exanimatum; ast omnes, stupefacti, manus ab ultione abstinere; facinus, momento quippe patratum, a Thorkele nemo speravit; plurimi quoque intus inermes; multi vero antea ejus amici. Contigit hoc fato Thorkeli longiore vita frui. Hic dein ad naves suas se contulit, comitis autem assecle abierunt; Thorkell sequentibus statim diebus, post initium licet hyemis alto se commisit & in Norvegiam sospes delatus regem Olaum confestim convenit, humaniter exceptus hocque facinore gratior, apud eum hyemavit.

Frá Jarli.

Æptir fall *Einars* iarls tók *Brusi* iarl þann luta lanz er ápr hafði haft *Æinarr* iarl; því at þat var med margra manna vitni med hverium scildaga þeir *Einarr* oc *Brusi* hafðu felag gert. Þorfinni þótti þat rettað at hálfar æyiar hefði hvarr þeirra; æn þó hafði *Brusi* þann vetr tva luti lanz. Æptir um varit kallar Þorfinnr til lanz vid *Brusa* at hann vill hafa helming, æn *Brusi* gallt eigi iáqvæði til þess, áttu þeir þing oc stæfir at þessum málum; gengu þá til viner þeirra at semia þetta mál oc kom sva at Þorfinnur let sér ecke annat líka ænn hann hefði helming æyia. *Brusi* segir. ec unda at hafa þridiung æyia þann er ec tok i faudr arf minn, kalladi oc æingi til i hendur mer; æn nu hefi ec tekit annan þridiung i arf eptir brodr minn at rettum málðaugum; æn þo at ec se vanfar til at dæila kappi vid þic broder, þá mun ec þó annars i læita enn iáta undan mer land eda ríki at sva buno. Þeir scylldu sva málstæfni þessa. Æn er *Brusi* lá at hann myndi eigi hafa afla til at standa iasinfætis vid Þorfinn, því at hann hafði miklu meira ríki oc þó af Skotta konongi traust modr fedr sínum; þá red *Brusi* þat af at fara or landi austr á fund *Olafs* Noregs konongs oc hafði med sér *Rögnvald* son sinn; var hann þá X vetra; æn er iarl hitti konong þá tok hann vel vid honom; æn er iarl bar upp æyrindi sín fyrir konongi oc segir allan mála vöxt þann sem var med þeim bræðrum oc bad konong væita sér styrk til at halda ríki sínu, baud fram þar i mót fullkomna vináttu sína. Kongr svarar oc tok þar fyrst til máls er var *Haralldr* hinn hárfagri at hann hafði eignaz ódul aull i Orcnæyium, æn iarlarr hafðu opt hafð laund þau sípan sem at leni æn alldrigi at æign; æn þat er til iarteina segir hann, at þá er *Æiríkr Blóðeyx* oc syner hans varo

i Orc-

De Comite.

Post cædem comitis Einaris, provinciam quæ ejus antea fuerat comes Brusius occupavit, pactum enim communionis multi testes audiverant; Thorfinnus justissimum censuit dimidium insularum quævis obtinere, Brusius tamen nihilo minus ea hyeme duas partes retinuit; vere sequenti dimidium insularum a Brusio exposcit Thorfinnus, ille vero denegavit; circa litem hanc conventus in foro indixerunt, ad eandem vero comespescendam comitum amici intercesserunt, ast sine fructu, nam Thorfinnus eo solum contentus fuit, quod dimidio insularum potiretur. Ad id Brusius; contentus, inquit, eram triente insularum, quem pater mihi reliquit & nemo aume exposcit, nunc vero alter, juxta pactum justum hereditas mihi a fratre venit; quævis autem, frater, te cum certando impar sim, attamen, ne provinciam vel regnum in statu præsentis abalienem, tentabo. His dictis conventui finis. Cæterum cum Brusius sibi vires Thorfinno, is quippe regnum habebat multo majus & avo suo regi Scotorum confidebat, pares, deesse animadverteret, consilium cepit, ut, relicta patria, orientem versus in Norvegiam vectus, regem Olavum conveniret, adducens secum filium, decem tunc annos natum, Rögnvalldum. Verum, ubi regem convenit, benigne excipitur, ei negotium ac statum controversiæ inter se & fratrem exponit, ejusque ad retinendum regnum opem implorat, integram suam amicitiam auxilii loco promittens. Cum responderet rex, ab Haralldo pulchricomo orsus est, eum scilicet proprietatis jure omnes in Orcadibus fundos acquisivisse, Comites autem sæpe postmodum earundem præfectos, nunquam vero possessores extitisse; cæterum, inquit, argumento est, quod cum Ericus Blodöx, cum filius, in orcadibus maneret, comites iis obsequium debebant. Cum Olav Tryggvii eo veniret,

i Orenæyium, varo iarlar þeim lyðscylder; oc er *Olafr Tryggvason* frændi minn kom þar, þa gerdiz *Sigurdr* iarl fader þinn hans madr. Nu hæfi ec tækit æptir *Olaf Tryggvason* allann art. Nu vil ec gera þer þann kost at þu geriz minn madr, mun ec þá fá æyar þer i len, skal ec þá fraista, ef ec vaiti þer minn styrk, hvart þer skal at halldi koma eða *Þorfinni* brodur þinum styrkr eða traust Scotta konungs. Æn ef þu vilt eige þenna kost, þá mun ec epter leita þeim eignum eða óþalum er vorer frændur hafa haft eða átt vestr þangat. Þessar rödur hugfesti hann með sér oc bar fyrer vini sína, leitadi hann þá ráds við þá hveriu hann scyldi iáta hvart hann scyldi at þessu sættaz við *Olaf* konong og geraz hans madr, æn hitt er mer ófynna hver minn luti verdr at seilnadi varum æf ec qvæð næi við; því at konongr hæfir bært gört tilkallir at hann þyckiz æiga æyiarnar, æn við storrödi hans oc þat at ver erum her komnir, þá mon honon lítit fyrer at gera þat af minum kosti sem hann vill; æn þò at iarli þótti á hvaru tveggia anmarki, þá tok hann þann upp at leggja allt á konongs valld bedi sic oc ríki sítt, tok þa *Olafr* konongr vald af honom yfir allom ærfað landom sínum, gerdiz iarl hans madr oc batt þat svardaugum.

Þorðr iarl spurði er *Brusi* brodir hans var farinn austr á fund *Olafs* konungs at sækja traust af honom; æn fyrer því at *Þorðr* hafði farit fyrri á fund *Olafs* konongs oc komit sér þar i vinattu, þá þóttiz hann þar æiga vel fyrir buit oc vissi at þar mundu margir flytia hans mál, gerir *Þorðr* þat ráð at hann býr ferd sína sem skyndiligaz oc for til *Noregs* oc ætlar at sem minstr scyldi værpa misfari þeirra brædra oc ækki scyldi hans æyrindi til lykta komit áðr *Þorfinnr* hitti konong, æn þat vard á annan væg enn iarl hafði ætlat, því er *Þorðr* iarl kom á fund *Olafs*

ret, Comes Sigurdus, pater tuus, ei se submisit; tota hereditas ab Olao Trygvii mihi obvenit; dabo tibi conditionem ut clientem meum te profitearis, quod si feceris, insulas, secundum tibi concedam, experturus, modo open tibi feram, utrum mea tibi, an Thorfinno fratri tuo regis Scotiae ops & subsidium magis conducat. Verum si conditionem hanc rejeceris, possessiones sive fundos cognatorum nostrorum occidentem versus recuperare tentabo. Sermone hunc meditatus Comes, amicis aperuit & consilium quodnam affirmaret expetiit; an regi Olao lubens se submitteret; ast, addidit, in dubium revoco qualis status fiat verum mearum discessuri, modo recusaverim, rex enim insulas se jure repetiturum declaravit; verum propter magnas ejus vires, praeter quod huc venimus, rem meam pro lubitu mutare non gravabitur. Cæterum licet Comes utramque difficilem censeret, in conditionem tamen, omnia se nempe & regnum regi submitte[n]di descendit; quo facto, singulos fundos hereditarios regi dedit eique juramento se addixit.

Audiit Comes Thorfinnus fratrem Brusum regem Olau[m] conveniendi causa, open ab ipso impetraturum, orientem versus profectum esse; propterea autem quod regem prior inviserat, ibidemque amicitiam sibi consiliaverat, rei suae bene provisum eandemque a multis procuratam fore existimavit; Consilium cepit iter quam citissime instituendi inque Norvegiam eundi, censens temporis intervallo non multum discrepare iter fratris, nec ejus negotium peragi ante quam ipse regem conveniret; ast spes eum fefellit, nam cum regem conveniret, pactum inter illum & comitem

Olafs konongs, var lokit oc gört allt fatnmál með þeim konongi oc *Brusa* iarli, vissi oc eigi *Þorfiðr* iarl at *Brusi* iarl hafði uppgelitt sitt ríki fyrr enn hann kom til *Olafs* konongs, æn þegar er *Þorfiðr* kom til konongs, þá hóf konongr upp hit sama ákall til ríkis í Orknæyium sem hann hafði haft við *Brusa*, oc beiddi hann *Þorfinn* þess sama at hann scyldi láta konongi þeim luta lanz er hann atti ápr. Jarl svarar vel orðum hans oc sagði sva, at honom þótti miklo scipta um vinatto konongs, ef þer herra pikiz þurfa lidveitzlu mína moti aprum höfþingium, þa hafi þer fullt til þæfs unnit, æn mer er æi hent at veita ypr handgaungu, því at æc em ápr iarl Scotta konungs oc lýðscyldr honom. Æn er konongr fann undandrätt í svaurum iarls um þá málalcitan er hann hafði ápr upphafit, þá mælti konongr: æf þu iarl vill eigi geraz minn madr, þá er hinn kostur at ec setia þann mann yfir Orkneyiar sem ec vil. Æn ec vil at þu væiter þá svardaga at kalla eigi til landa þeirra oc láta hann í frídi vera fyrir þer sem ec set yfir land, æn æf þu villt æyngan þenna kost, þá mun þá sva segia sá er landi rödr sem ófridar muni at þer van vera, má þer þá eigi undarlicr pikia þó at dalr komi moti holi; iarl svarar oc bad konong gefa þer frest at hugsa þetta mál. Konongr gerði sva at hann gaf iarli stund oc orlof at ræða um þetta við vini sína, þá beiddi iarl þess at konongr scyldi láta honom frest til annars sumars oc föri iarl haim þa fyrst, er haima ráðanæiti mitt segir hann oc hann veri bernskr madr fyrir allðrs sökum; konongr bad hann kiosa. *Þorkell Fostri* var þá með konongi; hann sendi menn til iarls læyneliga oc bad hann eigi þat fyrir ætlaz hvað sem honom var í hug at sciliaz ófátr við kononginn at sinni sva sem hann var þa kominn í hendr honom. Nu þóttiz iarl sá at æinbægðr var kostur at láta konong þá fyrir ráða, þótti honom eigi kostligastr at eiga ænga von hláfr til attleyðdar sinnar,

nitent omnino ratum; nesciit etiam, donec regem convenit, Brusium regnum dedisse. Ad regem delatus, audit cum pari modo ac Brusius antea, regnum in Orcadibus, eam nempe insularum partem quam prius possederat, poscere; humaniter ipsi respondit, verbis sequentibus; magni, inquit, interest mei tue amicitiae; si, domine, mea ope adversus alios principes indigere videaris, omnino promeruiisti; non vero consultum est mihi tui praefectum agere, in antecessum enim regi Scotiae submissus, ipsius Comes extiti. Caterum cum comitem ad pactum, quod prius proposuerat, ineundum difficulter induci comperiret rex, sequentia addit. Si, Comes, te mihi submittere nolueris, restat conditio ut quicumque voluerim Orcadibus praesciam; lubet autem te iurejurando polliceri quod provincias istas nunquam reposcas & insulis a me praefectum neutiquam infestes; Quod si neutram amplecti volueris, dicet satrapa insularum hostilitates a te sperandas, unde, quod altum deprimatur, ne mireris. Respondens comes, otium a rege dum rem deliberet expetit, quod, unacum venia amicos consulendi, impetrat. Rogat exinde ut in sequentem aestatem differri rex permittat, domum interim rediret, cau-
sans plurimos suos consiliarios domi esse, seque aetatis immaturae. Rex, ut eligat, jubet. Thorkell Fostri, tunc temporis apud regem, mittit clam ad comitem, rogantes, ne, quicquid animus alias suaserit, a rege dissentiente hac vice, in potestate quippe ejus constitutus, discedat. Censet hinc Comes unicam esse conditionem regis arbitrio cuncta committere, nullamque sui patrimonii spem superesse, quae non sit iniqua; At regnum ab iis qui nati haeredes

æn væita svardaga til þess at þeir hefði í ró ríki þat er æcki voro tilbornir; æn fyrir því at honom þotti ægi sýnt um ferd sína, þá kaus hann þat at ganga til handa konongi oc geraz hans madr, sva sem *Brusi* brodir hans hafði gort. Konongr fann þat at þat var miclo scapstórri madr enn *Brusi* oc trudi hann því *Þorsfinni* verr enn *Brusa*. Sá konongr þat at *Þorsfinnr* mundi pikiaz æiga af Scotta konongi þott hann brygdiz i þessu sáttmáli, scildi konongr þat af sinni vitru at *Brusi* geck truliga at öllu sáttmáli oc mælti þat æina umb er hann eladi sér at hallda; æn þar sem *Þorsidr* var þá geck hann glatt at allo þegar hann hafði ráðit fyrir sér hverrn lut hann scylldi upptaka oc dro um þat ængann lut er konongr veitti hitt fyrsta atqvædi; æn þat grunadi konong at iarl mondi ætla at gera æptir sumar fættir.

Frá Jarlonom.

Þá er *Olafr* konongr hafði hugfest fyrir sér allt þetta mál; let hann þá blása til höfmenningar stæfno, let þangat kalla iarlana. Þá mælti hann; sáttmál *Orcnæyinga* iarla vil ec nu birta fyrir alþýdu, þeir hafa en láttat mínu eiginordi ífyr allom *Orcnæyium* oc *Hiattlandi* oc geraz míner menn oc bundit þat allt svardaugum oc vil ec gefa þeim i laun, *Brusa* þridiung lanz, enn *Þorsfinni* annan þridiung, sva sem þeir höfðu fyrir att; æn þann þridiung er átt hafði *Einar* iarl, þann let ec fallit hafa í minn gard fyrir þa sauk at hann drap *Eyvind* *Urarborn* hirdmann minn oc felagsmann kærann. Vil ec síá fyrir þeim luta lanz þat er mer sýniz, þat vil ec oc tilscilia við yckr bróðr iarla mína at ec vil at þit takit fættir af *Þorkeli Amunda* syni fyrir aftauku *Æinars* broður ydvars, vil ec at sá dómr se under mer æf þit vilit því látt hafa; æn þat var sem annat, at iarlar iátudo því
allo

non erant, ut pacate retineretur præstito juramento sinere. Cæterum cum de discessu suo dubitaret, fratris Brusii exemplum secutus, regi se submittere eligit. Rex hujus animum Brusii longe superare comperit, eum igitur magis suspicatus, cum prævideret ipsum regi Scotiæ, fœdus licet hocce violaret; confisurum; intellexit per suam sapientiam Brusium omnia fideliter pacisci & ea tantum, quæ præstiturus erat promittere; Verum Thorfinnus in conditionem quancumque, ubi eam acceptare statuerat, ad primum mox regis nutum, absque ambagibus, plane descendit; rex autem eum postmodum pacta quædam (his contrario) initurum suspicabatur.

De Comitibus.

Rex Olaus totam hanc rem meditatus, in conventum frequentem Comites vocavit & sequentia protulit; Pactum, ait; comitum Orcadensium vulgo nunc aperiā; Profecti sunt mihi pro arbitrio totas Orcades cum Hialtlandia regendas, ipsos quoque mihi subditos esse juramento firmarunt; dabo iis præmii loco quæ possessionis jure ante hac tenere, Brusio tertiam insularum partem, Thorfinno etiam parem; trientem vero quæm possederat Comes Einar, ea de causa quod Eivindum Urarhorn, satellitem meum dilectumque socium occiderit, mihi adjudicavi, eidem pro arbitrio provisorus; vobiscum etiam, fratres, cenites mei, paciscor, pro cæde fratris vestri Einaris Thorkelem Amundi filium reconciliari sinatis, me, modo consentiatis, arbitro, volo. Cæterum hæc, reliqua omnia, quæ sibi relinqui voluit rex, Comites probaverunt;

hinc

allo sem konongr vill bettr hafa. Geck þá Þorkell fram oc fæsti konongi dóm á þessu máli oc sleit sva þæssu þingi. *Olafr* konongr dæmði bætr fyrir *Æinar* iarl sem fyrir III. lända menn; æn fyrir sakir feyllði nidrfalla þridiungr gjallda.

Þorfinnr iarl bad fer burtfarar læyfis, æn er þat fekz, þá bióz iarl scyndeliga; æn er hann var albuinn, þá var þat æinnhvern dag at iarl drack á sciþi, þa kom fyrir hann Þorkell *Aumundason* oc lagdi haufut sitt í kne iarli oc bad hann gera af slíkt sem hann vill. Jarl spyr hann hví hann föri sva, ver erom fáttir ádr segir hann at konungsdómi, oc stætt upp; hann gerði sva oc mælti, fætt þeirri man ec hlíta sem konongr gerði um mál var *Brusa*, enn þat er til þín kemr af skalstu æinn ráða. Þó at konongr hafi mer scilic eignir eda landsvißt á *Orknæyium*, þá kann ec sva scaplyndi þit at mer er ófært í æyiar nema ec fara í trunadi ydrum, ec vil þat fæsta ydr, segir hann, at koma alldregi í *Orknæyiar*, hvat sem konongr segir um þat. Jarl tok feint til orða oc mælti: Villtu helldr *Torkell* at ec döma um ockra mál enn hlíta þar um konungs dómi; þá mun ec þat hafa upphaf at fætt occurri Þorkell at þu scalt fara med mer í *Orknæyiar* oc vera med mer oc sciliaz ecki' vid mic nema mitt lof se til eda læyfi, vera scylldr at veria land mitt oc allra þeirra luta er ec vil gera láta medan vid erum báder á lífi. Þorkell svarar: þat scal á ypru valldi iarl sem alit annat þat er ec má ráða. Geck Þorkell þá oc til oc festi iarli þetta allt sem hann qvad á. Jarl segir at hann síðar mundu qveda á um fegiölld. Tok hann þa svar-daga af Þorkeli, snæriz hann þá þægar til færðar med iarli; fór iarl þægar á braut er hann var buinn oc fáz þeir *Olafr* konongr alldregi sípan.

Brusi

hinc accedens Thorkell se facinusque regis iudicio sistit. Abierunt exinde qui convenerant. Rex Olaus Comitis Einaris pari ac trium satraparum cedes multa reparandam iudicavit; Verum insidiis triens fundorum non solvendus aequabatur.

Comes Thorfinnus abeundi veniam expetivit, qua impetrata, ubi reditum maturaverat, forte, cum die quodam, omnibus paratis in navi potaret, se sistens Thorkell Amundi filius, caput in genua ipsius impositum, ut pro lubitu tractaret, rogavit. Comes cur ita ageret sciscitatus, nos, ait, ante hac juxta regis iudicium reconciliati sumus; surge igitur. Surrexit ille & sequentia fatus est; pacto, quo meam cum Brusio litem composuit rex, contentus ero, verum quod ad te pertinet tuo relinquitur arbitrio; Possessiones licet mihi, cum publica in Orcadibus securitate pactus sit, nosco tamen indolem tuam, mihi in insulas, fide tua destituto, venire nequaquam tutum. Tibi, pergit; me nunquam in Orcades, quicquid interim rex de eo dixerit, redditurum promittam. Comes ad hæc post aliquam moram: Mavis, ait, Thorkell, me nostram litem decidere, quam in regis iudicio acquiescere, primum erit pactum nostrum; comitaberis me in Orcades, apud me manebis, & a me, sine data mea venia, non discedes, ad defendendam meam provinciam, ac negotium quodcumque voluero, peragendum, quoad ambo in vivis sumus, obstrictus. Regetit Thorkell: hæc, Comes, quemadmodum omnia, quæ in mea, in tua erunt potestate; his dictis, accedens, Comiti cuncta quæ poscebat, pollicitus est. Comes se multam pecuniariam postea irrogaturum dixit & Thorkellem iuramentum sibi solvere fecit, & eodem statim comitante, paratus abiit & regem Olaus nunquam exinde vidit.

Brusi iarl dvaldiz æptir oc bioz meirr af tómi, æn ádr hann fór í braut, pá átti *Olafr* konongr stafnu vid iarl oc mællti; pat lizk mer, iarl at ec muna hafa pic at trunadarmanni par fyrir vestan haf, ætla ec fva at þu scalt hafa tva luti landz til forráða, pá sem þu hæfir ádr haft, vil ec at þu fært nu eigi minni madr eda uríkari er þu ert (a) med höfþingium enn ádr vartu; æn ec vil fæsta trunat minn med því at ec vil at her se æptir *Rögnvaldr* sun þinn. Se ec pá æf þu hefir mitt traust oc tva luti lanz at þu mátt væl hallda því at rettu fyrir *Þorfinni* iarli. *Brusi* tok því med þaukum at hafa tva luti lanz, dvaldiz *Brusi* par litla hrið ádr hann fór í braut oc kom um haustit vestr til æyia. *Rögnvaldr* *Brusa*son var æptir med *Olafr* konongi. Þæssa getr *Ottar Svarti* (b).

Gagn ero þer at þægnum
 Þið skiaulldunga godra,
 Halldit hóft á velldi
 Hialtlendingar kændir.
 Æigi varð á iördu
 Ægnbrádr ádr þer nádum
 Austr fá æyium væstan
 Ynglingr und fic (c)

Pá er þeir bróðr forð væstr til æyia *Þorfiðr* oc *Brusi*, pá tok *Brusi* tva luti lanz til forráða; æn *Þorfiðr* þridiung lanz, var hann íafnan á *Katanesi* oc á *Scotlandi* enn fætti menn sína yfir æyiar. Hafpi *Brusi* pá æinn landvauri í æyjunum; ænn í þann tíma var þar miðc herfætt, því at Nordmenn oc Daner heriudu miðc væstr þángat er þeir voro

(a) mer handgenginn. 325. (b) í drápo þeirri er hann orti um *Olafr* Kong. *In carmine intercalato quod de rege Olao composuit. addit 332.* (c) Þryngi, *subigeret* 332.

Comes Brusius remanens, meliorem itineris suscipiendi occasionem expectavit, verum antequam discederet, rex Olaus ad se vocatum allocutus est; suadet, inquit, mihi animus, tibi, Comes, in transmarinis oris fidendum; decrevi, te duabus, quibus antea præfuisi, insularum partibus præficere; nolo te, nunc inter magnates, inferiorem aut pauperiorem quam antea esse; Volo autem fidem meam eo firmari ut hic remaneat filius tuus Rögnvalldus, Prævideo te, meo fretum auxilio & duabus insularum partibus præfectum, quæ tua sunt, poscente licet comite Thorfinno, tueri facile posse. Brusius pro duabus insularum concessis partibus gratias egit, & non diu, antequam abiret, moratus, occasum versus in insulas autumnino devenit. Rögnvalldus Brusii apud regem Olavum remanebat; facit ejus mentionem Ottar Niger.

Propinqua tibi est inter subditos

Gens Scioldungorum bonorum.

Adbibite mite imperium

Hialelandi noti.

Non exitit in terra

Terrorem cito incutiens, antequam te consequeremur,

Orientem versus, qui insulas occasum versus

Juvenis sibi

In insulas reversi Comites Thorfinnus & Brusius, hic duas ditionis partes præfecturam obtinuit, ille vero trientem & jugiter in Katanesia ac Scotia moratus suos insulis præfecit, unde Brusius easdem hoc tempore solus tuebatur, ast piratarum irruptionibus perquam obnoxias, Norvegi enim ac Dani ibidem occasum versus piraticam, cum eidem vacarent, valde exercebant, ad

voro í viking oc qvomo opt vid *Orcnæyar* er þeir foro væstr eða væstan oc namo næfnám, *Brusi* talpi at því vid *Þorfinn* brodr sinn er hann hafpi æingar utgiördir fyrir *Orcnæyium* eða *Hialtlandi*, enn hafpi scatta oc skulldir alt at sínum luta. Þá baud *Þorfinn* honom þann kost at hann scylldi hafa þridiung lanz, enn *þorfidr* tva luti, oc hafa æinn landvaurn fyrir bæggja þeirra hönd; æn þó at eigi yrdi þetta scipti bráðfengis þá er þat þó sagt í iarla sögunni at þetta scipti hafi framfarit at *Þorfidr* hæfpi tva luti æyia, enn *Brusi* þridiung, þá er *Knutr* hinn ríki hafpi Noreg lagt under sic, enn *Olafr* konongr var or landi farinn.

Olafr Kongur *Haraldsson* feck önga lyskyldu af *Þorfinne* iarle síþan er þeir skildu eptir sáttmál þeirra *Brusi* jarls allra saman (d); Giörðiz *Þorfinnr* iarl nu höfþingi mikill, manna mestr á vöxt (e) liótr (f) yfersyndar, svartr á hár, skarpleitr (g) oc nockut skolbrunn (h) oc hinn hermannligsti, hann var kappsmadr mikill oc ágiarn bæpi til fiár oc metnadar, sigrfæll oc kæn in orrustom oc godr árædis; hann þá þa V vetra gamall er *Melkotr* Skota Kongr modur fadir hans gaf hönom jarlsnafn oc Katanes til yfir sökna, enn þá var hann XIII. vetra er hann hafpi utgerdir fyrir landi sínu oc heriadi á ríki annara höfþingia; sva segir *Arnor Jarlaškáld*.

Hilmer raud i hiálma
hreggi (i) skilfings eggjar,
fór ádr fimtan væri
fetriodr hugins vetra

georr

(d) *omittit* N. 332. (e) álvöxt. *omittit* 332 (f) yfersyndar *omittit* 332. (g) oc nefnikill, *naftutur*, *addit* 332. (h) oc hinn, hermannligastli *omittit* 332.
(i) Skelkings 332.

Orcades sæpe, occidentem versus tendentes vel inde reversi appellebantur & promontoria de populabantur. Brusius fratrem Thorfinnum incusavit quod naves militibus instructas ad tuendas Orcades vel Hialtlandiam nullas adhiberet, verum tributa omnia sua ex parte retineret; hinc Thorfinnus Brusio conditionem obtulit trientem retinendi, modo ipsi duas partes concederet, ex utriusque parte insulas defensuro. Ceterum licet diviso hæc cito haudquaquam obtineret, docet tamen historia Comitum, Thorfinnum duas insularum partes, Brusium vero trientem sortitos esse, tempore quo Canutus Potens Norvegiam subegerat, rex autem Olaus solum verterat.

Rex Olaus Haralldi filius, post conventum Brusii cum cæteris, nulla à Comite Thorfinno debita tributa impetrabat; Comitibus jam nomen magnum inclaruit; huic statura plusquam iusta, vultus torvus, crines nigri, ora macilenta nec non sub nigra; gestu insuper militari præ plurimis conspicuus, & pecunia & gloriæ avidus, victoriosus, militiæ peritus, & ad aggrediendum pronus. Quinquennis ab avo materno Melkolfo Rege Scottorum comitis dignitatem & Katanesiæ moderamen dono accepit, verum quatuordecim annos natus, propriam classem expediendo, exterorum magnatum ditionibus arma intulit. Ita Arnor Jarlaskáld.

Comes in prælio tinxit
(sangvine) aciem gladii
priusquam quindecim
annos natus esset, vir fortis animo

georr letz grund at verja

(k) gedfrækn oc til fækia

(l) erinn *Einars* hlýri

æingr mann (m) i skýranni.

Þorfinnr iarl hafði Styrk mikinn af Skotta kongi (n), dró þat miðc ríki hans fram i *Orcnæyium* er fá styrkr var hönom sva nærr. Skota kongr andadiz þa er þeir brædr voro fáttr (o); tok þá ríki i *Skotlandi Karl Hundason*, hann þottiz oc eiga *Katanes*, sem hiner fyrri kongar, vildi hann þar hafa skatta af sem annar stadar, enn *Þorfinnr* iarl þóttiz æi hafa of mikinn arf eptir modr fautr sinn þó hann hefði *Katanes*, þotti honom sér oc fyrri hafa gefit verit oc vildi því æinga skatta afgjallda; Giördiz nu af þessu fiandskapr mikill oc heriudu hvorer á adra. *Karl* kongr villdi setia þann höfþingia á *Katanes* er (p) *Moddan* het, hann var systfrson hans oc gaf hönom iarlsmáfr, reid *Moddan* þa ofan (q) af *Skotlandi* oc efdiz at lidi i *Sudrlandi*, geingu þá niófrer til *Þorfinns* iarls, dró hann þá her fá man um *Katanes*; kom þá *Þorkell Fostri* utan af *Orcnæyium* med mikir lid til mots við *Þorfinn* iarl; oc höfðu þeir þá (r) sýnu meira her; þegar er Skotar vissu þat at *Þorfinnr* iarl höfði lip meira, þá (s) vard þeim seinna um áráfina oc ridu sípan upp á *Skotland*. *Þorfinnr* iarl (t) lagdi under sic *Sudrland* od *Ros* oc heriadi vípa um *Skotland*, sneri þá þan aptr á *Katanes*, enn *Þorkell* ut i eyar; leidangrs lid fór heim; iarl sat á *Katanesi* i *Dungalsbæ*, oc hafði V. langskip oc sva nockut mart lid at þau voru vel skiput. *Moddan* kom a fund *Karls* kongs i *Beruvík*, oc sagde honom sínar farar ósettir, *Carl* kongr vard reidr miðc er heriat var a land hans, geck hann þegar á skip oc hafði XI.

lang-

- (k) gunnfrækn. in bellando strenuus 332. (l) Öri Einars hlyra 332. (m) und 332. (n) frændasínum. cognatosuo. addit 332. (o) B. oc þ. addit 332. (p) *Muntan* eda *Mundán* idem. (q) á *Katanes* id. (r) sýnu omittit 332. (s) vildu þeir eiberiez, *confugere noluer* ib. (t) fór þá eptir þeim. *eos insequabatur* id.

*par sibi visus regioni tuendæ,
 Et animosus alias laceſſendi;
 Alacrior Enaris fratre
 nemo sub calo.*

Thorfinno à Rege Scotorum paratum ubique auxilium ipſius in Orcades regimen multum promovit. Poſt reconciliationem fratrum rex Scotiæ obiit, cui in regno ſucceſſit Kallius Hundii, is Kataneſiam, non ſecus ac antecęſſoribus, ſibi obtigſſe contendens, ex eadem ut aliis tributa exegit; Verum comes Thorfinnus hæreditatem ſibi ab avo materno relictam, etſi Kataneſiam, utpote ſibi antea datam, annumeraret, haud nimis augeri ratus, tributa ſolvere prorſus denegat, unde diſſidiis ortis, alter alteri arma inferebat. Rex Kallius Moddanem, ſororium ſuum, comitis titulo donabat, Kataneſiæ præſecturus; Hic Scotiam australem tranſeundo, ingentem contraxit exercitum, de quo certior Thorfinnus milites in Kataneſia conſcribit, cui auxiliares Thorkillus Foſtri de Orcadibus copias ſecum adducens, effecit, ut Scoti, his quippe evidenter inferiores ideoque ad aggrediendum tardiores, in Scotiam equitantes reverterentur. Comes Thorfinnus Sudurlandiam Et Roſiam ſibi ſubjiciens, Scotiam armis paſſim infeſtabat, ipſe inde in Kataneſiam, Thorkell in inſulas, copię, quas eduxerat, domum revertebantur. Comes Dungalsbæi in Kataneſia ſedens, quinque naves longas tantamque manum, ut bene inſtructę eſſent, habebat. Moddan Regem Kallium Berviæ conveniens, ipſi expeditionis infortunium exponit, qui infeſtis ſue ditioni armis provocatus, undecim conſeſtim navibus longis Et ingen-

langskip oc mikit lid, oc helt þá norðr fyrir *Skotland*, hann fendi *Moddan* aptur á *Katanes* við mikit lid, oc reid hann it efra um *Skotland*, var sva stefnt at hann skyldi þadan at koma, oc skyldi *Þorfinnr* Jall þá verða i klofanum. Nu er þat at segja frá *Kalli* kongi at hann letti æi fyrr enn hann kom á *Katanes* oc var skamt á milli þeirra *Þorfinnz* Jarls; toc *Þorfinnr* iall þat ráð síðan at hann steig á skip oc helt ut á *Petlandz* fiörd oc ætladi til *Orkneyia* oc var sva skamt á milli þeirra (u) oc er þeir fá segl Karl kongr er þeir sigldu austan á fiördinn oc sigldu þegar eptir þeim; (v) þeir *Þorfinnr* iarl stefndu austr með eyiom oc æludu til Sandvíkr, hann lagdi austan under *Dýrnes*, (x) gerði þegar ord (y) *Þorkeli* at hann skyldi fána lipi; (z) *Þorfinnr* iarl lá undir *Dýrnesi* ok hafði síð komit, enn um morguninn er lióft var sinna þeir æi fyrr enn *Karl* kongr rær þar at þeim á XI. skeidum, voru þá tveir koftir fyrir höndum, fá annar at laupa á land oc leyfa skipinn óvinum sínom oc feet allt, hinn annar at leggaz til mótz við Kong oc láta audnu ráða; *Þorfinnr* iarl heitir þá á sína menn oc bad þá brióta upp vapn sín, qvedz æi vilia á flotta leggja, bat þá róa at röskliga, tengia þá hvarer tveggio skip sín; *Þorfinnr* iarl eggjar lid sitt miöc oc bat þá vera ákafa oc gera harda hina fyrstu hríd, kallar Skota fá standaz mano; þessi orrosta var bæði hörd oc löng(a) sva segir *Arnor Jarlaškáld*:

(b) Andr hykk *Karl* kendu
kyndum (c) lofut bryniu

land-

- (u) at þeir Karl fá seglin *Þorfinns* er hann sigldi austr á fiördinn 332. 332 (v) þeir *Þorfinnr* höfðu ei fet þeirra segl *Thorfinnus cum suis eorum vela non viderat.* addit 332. (x) *omittit* 333. (y) *Þorkatli* 332. (z) B. hafði hinn norðrta lut eyia oc sat hann þar. *addit* 332. (a) oc var þar lengi er eigi mátti fá hvernig hníga mundi orrostan, þessa getr *Arnor* i *Þorfinns* drápo *prælium diu anceps erat, teste Arnore in carmine de Thorfinno.* addit 332. (b) Andr hygg ek *Karl* kendu 332. *andr kneek. Flat.* (c) jöfr. 332.

ingentibus copiis stipatus, ad borealem contendit Scotiam, Modane cum magno exercitu in Kattanesiam remisso, qui per superiorem Scotiam vectus, inde ab uno latere, Rex vero ab altero, Thorfinno cingendo destinabatur. Nunc referendum regem Kallium in Katanesiam usque festinare, Comes autem Thorfinnus simul fere illuc delatus, id consilii cepit, ut navem consensam in sinum Perlandicum deduceret, in Orcades trajecturus & ab hostibus non longe remotus. Unde rex Kallius, ab oriente sinum petens, vela conspiciit; Comes Thorfinus cum suis insulas orientem versus legendo, Sandvicam petventurus, ad orientem spectans Dyrnesiæ littus substitit & Thorkelem per nuncium copias statim colligere iussit. (Brufius in parte insularum boreæ proxima, sibi quippe subdita, sedebat.) Thorfinno interim, nam sero venerat, quieto, prima insequentis die luce ex improvviso a Rege Kallio cum undecim navibus circumdato, duæ conditiones eligendæ, aut nimirum in continentem aufugiendo naves cum universis opibus hosti relinquere, aut congressus cum Rege exitum fortunæ committere hinc suos hortatur, neglecta fuga, arma capefcere adversariosque viriliter aggredi jubet, conjunctisque utrinque navibus, scadet ut in primo mox certamine, quod Scotorum pauci sustinere poterint, strenue pugnarent. Hoc prælium & fortiter & diu gerebatur. Ita Arnor Jarlaskállid

*Credo quod, quam possidebat Karl,
Olim, Regis filii loricam Rex*

E

defen-

landvara lofpungs (d) kyndar
 lauft fyrer Dyrnes austann
 fim sneckiom (e) hielt framme
 flugstyggur (f) af hug dyggum
 raufnar madr at ræfis
 ræidr XI. skeidum.

At lögdu skip skatnar,
 skilit, fell herr a pilior,
 fvomu járn i (g) aumu
 ód (h) bord Skota blódi
 ftall (i) drepa strenger gullu
 ftál beit, enn rann sveiti,
 broddr fló, biþuz oddar
 biarter, þeingils hiarta.

Þorfinnr jall eggjar nú ákafliga lid sitt, oc varð þar allhörd bríd, hell-
 duz þeir litt Skotarner fyrir framan figlu á kongs skipinu, þá hleypr
Þorfinnr jarl aptan or lyptingunne oc fram á skipit, oc bardiz (k)
 allhrauðliga, oc er hann fá at pyntiz skipanin kongs eggjardi *Þorfinnr*
 sína menn til uppgöngu, oc er þat fá Karl kongr, þá bad hann hög-
 gva tengslin oc leggja burt öllum skipa her sinum allbráðliga, taca
 til ára sína oc leggja frá, þá koma þeir *Þorfinnr* jarl Stafuólám á
 kongs skipit, bad *Þorfinnr* þá uppbera merkit oc fylgdi því mikil sveit
 manna med honom, þá hlióp Karl kongr af skipi sino med þá menn
 er upp stodu, en mestr luti var fallinn á því skipi, Karl kongr lióp á
 annat skip oc bat þa taca til ára, oc lögdu þá Skotar á flótta, enn
Þorfinnr elti þá; sva segir *Arnor*:

(l) Pruma

(d) kunders 333. kúidur 101. 102. 333. (e) red. 332. (f) við hug dyggan 332.

(g) amo 332. (h) haurd 332. (i) drapa 332. (k) alldiartliga *audafler*. 332.

*defensoriis gladiis
 ab oriente Dyrnesi,
 quinque naves produxit
 citissimus (fugæ nescius) forti animo
 vir liberalis, contra Regis,
 iratus, undecim triremes.
 Fungebant naves viri,
 intelligitis, in foros exercitus cadebat,
 natabant arma per miserum,
 quo madebat navis, Scotorum sanguinem,
 arcuum nervi resonabant,
 calybs mordebat, sed cruor stillabat,
 tela volabant, movebantur mucrones
 fulgentes; en Comitum animum.*

*Cæterum Thorfinnus cum suis, magnopere incitatis, Scotos ante
 malum in nave regia vix subsistere patitur, unde & tabulato pup-
 pis elevato in proram transcurrens, fortiter confligit, cumque
 regios dispergi animadvertet, suos ut ascendant monet, quo viso rex
 Kallius copulas diffecari & universam suam classem remis subito
 abigi jubet; Thorfinnus interim harpagones in naves regias im-
 mittit, & vexillum suum, quod ingens militum choors sequeba-
 tur, curat evehi, unde regem cum paucis in ista nave super-
 stitibus, plurimū enim ceciderant, in aliam transsilientem, &
 remorum usu cum singulis Scotis fugam quærentem, insequitur.
 Sic Arnor.*

- (l) Þruma var (m) þeygi skemri
 þat var skíott (n) með spíótum
 mætr við minna neyti
 minn drottinn rak flótta
 (o) gall ádr grammismenn (p) fellu
 gunnmar (q) und her fárum
 hann va sigr fyrer sunnan
 Sandvíc; rudu branda.

Karl kongr helld undan súdr til Breidafíardar oc gekk þar á land oc fafnadi lidi af nyiu; *Þorfinnur* iarl veik aptr eptir bardagann, kom *Torkell Fostri* til morz við hann oc hafði mikít líd, sigldu þeir þá súdr til Breidafíardar eptir þeim *Karli* kongi, oc þegar er þeir komu við *Skotland* toko þeir at heria, þá var þeim sagt at *Moddan* iarl var á *Katanefi* i Þórsá oc hafði þar her mikinn, hann hafði oc sent til *Írlandz* eptir lípi, því at þar átti hann frændr marga oc vini oc beid þess líps, þá gera þeir það ráð at *Þorkell* fór norðr til *Katanes* með suman herinn, enn *Þorfinnur* iarl lá eptir við *Skotland* oc heriadi þar; *Þorkell* fór leineliga því at honom var alt landzfolk traust oc trutt á *Katanefi*, gekk engi nioðr fyrir hönom ádr hann kom i Þórsá á nattar þeli oc tok hús á *Moddan* iarl oc baro att elld; *Moddan* svaf i lopti einu, hann hliop ut, oc i því er hann liop ofan fyrer loptfvalernar, hió *Þorkell* sverdi eptir hönom oc kom á hálfinn oc tok af höfudit; eptir þat gafuz menn upp, enn sumir komuz á hlaupi undan; þar var mart manna drepit, enn gefit gríð sumum, dvaldiz *Þorkell* þar skamma hríd ádr hann fór til *Breidafíardar*, hafði hann þá her allann með sér þann er feckzt á *Katanefi* oc um *Sudrland* oc um *Ros*, mætti hann þá *Þorfinni* jarli á *Mærbæfvi* oc sagði hönum líkt er görz hafði i hans

(l) Þruma. 332. (m) þvigit 332. (n) at 332. (o) gol 332. (p) fæli 332.
 (q) um 332.

*Nulla unquam pugna brevior,
nam momento hastis,
eximius, minoribus copiis,
meus dominus hostes fudit
clangebant antequam regii ceciderunt
aquila circa exercitum vulneratum
Victoriam cæde comparabat à meridie
Sandvici; Enses cruentabant.*

Rex Kallius in Breidafjordum usque fugatus, copias iterum colligit. Thorfinnus post prælium revertitur, qui, cum Thorchillo Foslrio tunc ingenti militum corona cincto & ipsi in auxilium veniente Regem in Breidafjordum persequitur, moxque Scotiæ oris allapsus eidem arma infert, ibidem certior factus quod Comes Moddanus in Katanesia Thorsææ magno cum exercitu, ab amicis & cognatis, quos in Hibernia multos habebat, juxta ipsius petitem, auxiliarem manum expectaret, unde id consilii cepere, ut Thorchillus in Katanesiam cum aliquota copiarum parte rediret, Thorfinnus vero remanens Scotiam infestaret. Thorkillus clanculum, omnes enim Katanesiæ indigenæ ipsi erant fidi, sine præviâ de ejus itinere fama progreditur, donec Thorsæam noctu perveniens, Moddanum ædibus inclusum interciperet igneque peteret, ac ipsi, cum in contignatione quadam dormiret, egressuro & de ambulacro descendenti, stricto a tergo gladio collum offenderet caputque amputaret; Quo facto, Moddanianis, qui se submisere, pax conceditur, aliis fuga subductis, aliis occisis. Cæterum Thorkillus, non diu ibi moratus, in Breidafjordum, cum universo per Katanesiam Sudurlandiam & Rosiam collecto exercitu, tendit, comitique Thorfinno in Merhafi obvio, ac-

i hanz (r) leikum, þackadi iarl honom vel sitt starf, lagu þeir báðir þar um hrið (s).

Frá Orkneyingum.

Nu er at segia frá *Kalli* Kongi at hann fór upp á *Skotland* eptir orrofto þeirra *Þorfinns* iarls oc efdiz at lipi at nyiu, hann dró her saman sunnan af *Skotlandi* hit vestra oc hit cystra, oc alt sunnan af *Satiri*, þá kom oc til motz vit hann herr sá af *Irlandi* er *Moddan* iarl hafði epter sent, (t) sendi hann þá víða til höfþingia eptir lipi, oc stefndi her þeim öllum til motz við *Þorfinn* iarl, oc varð fundr þeirra á *Torfnese* fyrir sunnan (u) *Bæfiörð*, þar var orrofta hörd, oc höfðu *Skotar* her miklu meira; *Þorfinnr* iarl var i öndverdri fylkingu sinne, hann hafði gullrodinn healm á höfði oc gyrdi sverði, spiót i hendi oc(v) hió oc lagði báðum höndum; sva er frá sagt at hann væri fremztur allra sinna manna, hann gekk þar að i fyrstu sem fyrir var fylking þeirra *Iranna*, var hann sva ákafr með sína sveit at þeir hrucku þegar fyrir oc fengu síðan aðri viðrettu, let *Karl* kongr þá fram bera merki sitt til motz við *Þorfinn* iarl, var þá harðr bardagi um hrið, oc lauk sva með því at kongr lagðiz á flóttu, enn sumir segja hann fallit hafa. Sva segir *Arnor Jarlaeskáld*.

Ulfstuggu raud eggjar,
eitt þar er *Torfnæs* heiter,
Ungr olli því þeingill,
þat var mánadag (x) framar,
Sungu þar til þinga
þunn fyrir *Eckial* sunnan

sverd

(r) ferðum *itiner.* 332. (s) oc heriudu. 332. (t) *omittit* 332. (u) *Breidafjörð* 332 (v) oc va hann við því þeim höndum 332. (x) fránar. 332.

ceptissima sua circumveniendo gesta exponit & cum ipso aliquantisper ibidem commoratur.

De Orcadensibus.

Verum Rex Kallius, copias iterum, post prælium cum Comite Thorfinno reversus, per Scotlandiam orientalem & occidentalem nec non Satiriann colligit, & in auxilium simul ad quos in Hyberniam miserat Comes Moddanus venientibus, à magnatibus per legatos suppeticas passim implorat; cum universo exinde exercitu in Torfnesia australique Bæfirdi ora Comiti Thorfinno obvius militumque numero multo superior, acri pugna concreditur. Comes Thorfinnus in prima suorum acie constitutus, galea aurata, gladio cinctus, hastam tenens, utraque manu vibrat ceditque; fertur suos omnes præcesse; Hibernorum agmen aggreditur, primo cum adhærente corona adeo strenuus, ut hostes statim retrusi, exinde se non recolligere possent; Hinc Rege Kallio signum adversus Thorfinnum præferri curante, pugna acriter aliquamdiu geritur, fuga Regis, alii dicunt morte, tandem finita. Ita Arnor Jarlaskáld.

*Gladii rubefaciebat aciem,
in loco ubi Torfnes vocatur,
minorem in causa erat Rex,
incidit in diem lunæ mane.
strepebant ibi in congressu
attenuati, à meridie Ekkialis,*

Gladii

sverd, er fíklíngur bardiz
 snar við Skotlandz harra.

Hátt bar *Hialta* drottinn
 hiálm at geira (y) fálmi,
 ógnstærir raud *Irum*
 odd i ferðar broddi,
 minn drottinn (z) hlaut máttar
 mildr und *Bretzkum* skildi
 hendi *Hlödvers* frændi
 hermenn enn tok brenna.

Þorfinnr iarl rak flottan allt uppa *Skotland* oc lagði under sik landit
 hvar er hann fór oc alt súðr á *Fífi*, enn fendi *Þorkel Fosfra* frá fer með
 sumt lipit, enn þá er Skotar vissu at iarl hafði frá fer sumt lipit,
 foru þeir þá at honum er áðr höfðu under hann gengit, oc þegar
Þorfinnr iarl varð varr við svik þeirra, hendir hann saman menn
 sína oc for i moti þeim, varð Skotum þegar seirna um áráfina er heir
 vissu iarl vera viðbuinn; *Þorfinnr* iarl red þegar til bardaga er
 hann mætti Skotum, enn þeir nemtu æi at veria sic, sloguz þegar á
 flóttu á merkr oc skoga, oc þá er *Þorfinnr* iarl hafði rekit flottann,
 heimtir hann samann menn sína oc segir at þá villði hann brenna láta
 allt herat þvíat hann vildi giallda Skotum sva svikin, foru jarls-
 menn þá um þorp oc bæi oc brendu hvervetna sva at æi stóð kot eptir,
 drápu (a) mennina þá er þeir fundu, enn konr oc gamalmennir droguz
 á merkr oc skoga með vælon oc veinun, (b) keyrdu sumt fyrir fer,
 oc hertoku, sva fegir *Arnor Jarla skáll*:

Týnduz

(y) jalmi 332. (z) naut 332. (a) er þa voru þeir í stadder, *in quo constituti
 erant* 332. 325. (b) mart folk gerdu þeir oc hertekit oc ferðu i bönd multos
 etiam captos vinculis constrangebant. 332.

*gladii, cum Comes confligeret
alacer cum Scotorum magnatibus.*

*In altum efferebat Hialtlandorum dominus
galeam, in armorum strepitu,
timoris auctor tinxit sanguine Hibernorum
muicronem in prima acie;
dominus meus viribus fruebatur
liberalis sub Britannico clypeo,
Captabat Hlödveris agnatus
milites; sed succedebat incendium.*

*Comes Thorfinnus fusos in Scotiam usque insequitur, indigenis
ubique ad Fisiu[m] usque subactis, Thorkelem cum aliqua exerci-
tus parte dimittit; Quo comperto Scoti, qui antea se submis-
erant, ipsum adoriantur, fraude vero detecta Thorfinnus suos col-
ligit itque Scotis obviam, qui cum scirent eum paratum, à congres-
su desistunt, verum ille statim ipsis obvius cum his pugnam ordi-
tur & se defendere nolentes in desertum profugat, quo facto exer-
cituque collecto fraudem totius tribus incendio se redditurum in-
dicat, unde pagus villasque igne peragrando, ne casam quidem
restare sinebant, & viris quoscunque reperiebant, occisis, fami-
nas decrepitosque senes in desertum sylvasque gemeutes detrudebant,
quosdam captos abigentes. Refert ita Arnor Jarlaskáld.*

Týnduz ból þá er brendi
 (c) braust at þat dægr háfke,
 flöck i reytr en rokna
 raudr eldr Skota velldi,
 mordkennir galt mönnum
 mein a sumri æinu,
 feingu þeir við þeingil
 þremr sinnum lut minna

Eptir þetta fór Þorfinnr iarl norðr eptir Skotlandi til skipa sinna, oc lagdi under sic land hvar sem hann fór, fór hann þá norðr á *Katenes* oc sat þar um vetrinn, enn sumar hvert padan i frá hafði hann leidánger uti oc (d) heriadi um sumrum með lipi sínu öllu.

Af Framaverkum Þorfinns J.

Þorfinnr iarl gerði þat framaverk i *Orkneyjum* at hann væitti allri hird sinni oc mörgum audrum (c) rikum mönnum allann vetr i gegnum bæði mat oc munngat sva at engi máðr þurfti i skytning at ganga sva sem öllum höfþingiom er títt i öðrum löndum, kongum oc jörlum at veita um jol hird sinni oc gestum. (f) I þenna tíma anda-

diz

(c) braskat 332. breiðskar ofæggr hafki 325. (d) terris occidentalibus arma inferebat ac hyemes domi quietas sæpissime transegit: heriadi um vestrlönd, enn satt optaz um kirt á vetrum. 332. 325. (e) göfugum. 325. f) Sva segir Arnor:

Ormsfelli drack allann

(A) alkostigr fen hrosta
 raufn dugði þá rælis
 Raugnvalldz nidr í gögnum. *addit* 332.

(A) allzkostar for frosta
 raufn drygði þá refir
 Rognvalldz nið . . . 325.

*Interiere villæ cum incenderet,
 Instabat illis diebus periculum,
 abigebat in funnum nigricantem
 ignea flamma Scotorum regnum,
 Cædis vindex reddebat hominibus
 noxas una æstate
 Contra Comitum evadebant
 tribus vicibus inferiores.*

Post hæc Thorfinnus boream versus Scotiam transeundo, obviusque ubique subigendo naves suas revisit, inque Katenesiam delatus ibidem hyemat & quavis exinde æstate cum educto suo exercitu militiæ operam navat.

Opus præclarum Comitis Thorfinni.

Come Thorfinnus in Orcadibus inclaruit, eo quod, satellites multosque divites per integram hyemem, uti omnibus in aliis regionibus mos est regibus atque Comitibus, aulicis advenisque tempore Julensi suppeditare, laute adeo cibo potusque generosiori sustentaret, ut nemini cauponas petere necessum esset. Mortuo

diz *Brusi* iarl oc tok *Þorfinnr* iarl þá under sic allar eyiar; enn þat er sagt fra *Raugnvaldi Brusafyne* at hann var i orosto á *Stiklastöðum* þá er (g) *Olafr* kongr fell; komz *Raugnvaldr* i brott med öðrum flóttamönnum; hann flutti or orrofto *Harald Sigurðarson* bróðr *Olafs* kongs, var hann fárr miðc, kom *Raugnvaldr* honom til lækningar at æins litils bonda, enn *Raugnvaldr* for austr um kiöl til *Janatalandz* oc padan til *Svípiodar* á fund *Ömundar* kongs; *Haraldr* var med bondanum þat til hann var græddr, feck bondi honom þá son sinn til fylgdar vid hann oc for hann þá austr til *Janatalandz* oc patan til *Svípiodar* huldu höfði, (h) oc þá er þeir skildu i kiörr einum, þá qvad *Haraldr* vífu þessa

Nu (i) verd ec skog af Skogi
 skreidaz litils heidar,
 hverr veit nema ec verþa
 víða frágr um sípir.

Haraldr kom til fundar vid *Raugnvald* iarl i *Svípiod*, foru þeir baddir austr i *Gardaríki* oc mikit líp annat þat er verit hafpi med *Olafi* kongi; þeir leitu æi fyrr enn þ cirkomu austr i *Holmgard* á fund *Jarizleifs* kongs, tok hann vid þeim forkunnar vel fyrer sakar hins heilaga *Olafs* kongs, gerduz þeir þá landvarnar menn hannz fyrer allir saman oc (k) *Erlingr* iarl sonr *Raugnvallds* iarls.

Magnús Olafsson til Kongs tekinn i Noregi.

A. D. **R**augnvaldr Brusafon var eptir i *Gardaríki* þá er *Haraldr* 1030 *Sigurðarson* for i *Miklagardz* ríki; hafpi *Raugnvaldr* þá landvörn

(g) hinn helgi 332. (h) *Haraldr* qvad þá þeir ridu um kiörr nockonn. 332.
 325. (i) let 332. lár. 325. (k) *Eylifr* iarl sonr *Raugnvalds* iarls
 Ulfsónar 332. *Eylifr* . . . 325.

interca Comite Brusio Thorfinnus singulas insulas suæ addit ditioni. Fertur autem filius Brusii Rögnvalldus e prælio Stiklastadensi, ubi ceciderat Rex Olauus, cum aliis fugatis euadens, Haralldum Sigurdi Regis Olai fratrem, laucium valde secum abduxisse, sanandumque vili cuidam rustico tradidisse, unde Kiöllum transeundo per Jamtiam in Svecia Regem Aunundum conuenit. Haralldo vero donec sanaretur commorato, villicus filium suum itineris socium addit; exinde per Jamtiam in Sveciam delato clanculum, cum in virgulto quodam ab invicem discenderent, talis ei cantilena excidit.

*Jam cogor de sylua in syluam
serpere paruo cum honorè,
num quis scit quo minus
passim tandem inclarescam*

Haralldus in Sveciam delatus Comitem Rognvalldum conuenit, qui cum magna, quæ Olao Regi adhæserat cohorte, ambo orientem versus in Russiam tendentes non prius subsistunt quam Holmgardiæ Regem Jarizleifum conueniunt, à quo, sancti Olai Regis causa, ambabus ulnis excepti, Russiæ tutores, una cum Erlingo Comite, Comitis Rögnvalldi filio, constituuntur.

Magnus Olai Norvegiæ Rex designatur.

Rögnvalldus Brusii in Russia cum Haralldius Sigurdi in 1030
regnum Constantinopolitanum se conferret, remanebat, æsti-
F 3 vogue

A. D. vörn um sumrum enn var i *Holmgardi* um vetrum; Kongr vir-
 1030 di hann mikils oc þar eptir öll alþýða; *Raugnvaldr* var (l) hve-
 & segg. riom manni meiri oc sterkari oc manna fridaztr synom, atgervi-
 madr mikill sva at æi fanz hanz jafningi. Sva segir *Arnor Jar-
 lafskald* at *Raugnvaldr* ætti i *Gördum* X (m) orroftor

(n) Vældiz af sva at (o) allder
 el (p) grafninga þelar
Gunnar (pp) niördr i *Gördum*
Gunnbrádr X hádi

A. D. (q) *Einar Þambaskelfir* oc *Kálfr Arnason* sottu *Magnus Olafsson*
 1032 aufr i *Gardaríki* var *Raugnvaldr* fyrer þeim i *Aldeigioborg*, var
 þa vit sálft buit at hann mundi ganga at *Kálfi* adr (r) hann
 gerdi hann varann vit hverfu áttod um ferder þeirra, (s) segir
Einar at *Kálfr* ydradiz glæps þefs er hann hafði fellt hinn heilaga
Olaf kong frá landi, vill hann þat nu bæta á *Magnusi* syne hanz,
 seger hann *Raugnvaldi* at *Kálfr* vil hefia *Magnus* til ríkis oc efla
 hann i moti (t) víkingom *Knyttlinga*, oc epter þat sefaz *Raugn-
 valldr*, beider þá *Einar Þambaskelfir* þefs at *Raugnvaldr* skuli
 ráðaz til ferdar med þeim upp i *Holmgard* (u) oc finna þar *Jar-
 izleif* kong oc flytia fram eyrinde sín oc segia at þeim var sva
 leitt ordit ríki *Knyttlinga* oc mest *Alfifu* at þefs geck ecki yfir þá
 at þeir vili þeim leingr piona, beida þa þefs at *Jarizleifr* Kongr
 Skuli

(l) Sem ádr var ritat addit 332. 325. (m) folk orroftor 332. 325. (n) Deil-
 diz 332. Flat. 325. (o) aldin 332. 325. (p) gramninga 325. 332.
 (pp) vordr 325. (q) Þá er þeir. 325. 332. (r) enn Einar. 325. 332.
 (s) let Einar segja Raugnvaldi. (t) Knyttlingum 325. 332. (u) oc flytia
 þeirra mál við Jarizleif kong oc þvijatar Raugnvaldr; eptir þat leigia
 þeir er eiki i Aldeigioborg oc aka upp til Holmgardz oc finna þar Jarizleif
 Kong 325 332.

voque tempore praesidii curam gerebat, hyemali vero Holmgar. A. D.
 dia degebat, a Rege non secus ac toto populo magni aestimatus.¹⁰³⁰
 Hic statura, robore & forma venustate quovis esset praestan- & seqq.
 tior, corporis exercitiis insignis adeo ut nemo ei par. Refert
 Arnor Jarlaskáld Rögnvaldum in Russia decies conflixisse.

*Ita res acta sunt
 ut praelio acer
 miles in Russia
 decem praelia commiserit.*

Einar Tambaskielfr & Kalfus Arni orientem versus & Russia A. D.
 Magnum Olai reduturi Rognvalldum Aldeigoburgi obvium¹⁰³²
 habebant, qui ne Kalfum antequam itineris scopum expone-
 bat, invaderet, vix abstinere potuit; Dicit Enar Kalfum
 istius penitere sceleris, quod sanctum Olavum regno cade pri-
 vaverit, Magno ipsius filio idem recompensare velle; indi-
 cavit praeterea Rögnvalldo quod Kalvus Magnus ad regiam
 dignitatem evectum adversus Knitlingorum tyrannidem cor-
 roborare velit; quo audito Rögnvaldus placatur. Rogat tum
 Einar Thambaskelfir, ut Rögnvalldus Holmgardiam usque iti-
 neris socius Jarizleifum conveniat, ipsique propositum expo-
 nat, eos nempe Knitlingorum & in primis Alfise imperii
 adeo tacere ut nihil iis eveniret quo magis iisdem diutius
 parere

A. D. skuli fá þeim *Magnus Olafsson* til höfþingja, oc er þeir koma
 1033 þar flytr *Raugnvalldr* þetta mál med þeim oc *Ingigerdr* Drottning oc marger adrir (v) göfgir menn; *Jarisleifr* kongr var þess traudr at fá *Magnus* i hendr Normönnum sva sem þeir höfðu buit vid födr hanz, en þat tokz at XII. ener gaufguzu menn fóru eida at þetta var alt trutt. *Raugnvalldi* iarli gaf *Jarisleifr* kongr upp æidinn fyrer trunadar sakir. *Kalfr* sör þann æid *Magnusi* kongi at hann skal fylgia hönom utanlandz oc innan, oc gera þá luti alla er *Magnusi* þætti þá sitt ríki meira edr friál-fara enn ádr; eptir þat toku Nordmenn *Magnus* til kongs oc gerduz hönom handgengner; dvöllduz þeir (x) *Einar* i *Holmgardi* þar til leid iol, foru þá ofan til *Aldeigioborgar* oc öfluðu fer þar skipa, foru þegar austan er ísa leyfti um vorit, redz *Raugnvalldr Brusafon* til ferdar med *Magnuse* Konge, foru fyrst til *Svipiodar* (y) oc þadan til *Jamtalands* oc sva austan um *Kiöl* til A. D. *Veradals*, oc þegar er *Magnus* kongr kom i *Þrándheim* geck allt
 1034 folk under hann, fór hann þá ud til *Nidaros* oc var til kongs tekinn á *Eyrar* þingi yfir alt land; eptir þetta voro skipti þeirra *Magnus* Kongs oc *Sveins* kongs. (z)

Rögnvalldr beiddi Magnus Fararleifis.

Þá er *Raugnvalldr* iarl *Brusafon* kom i Noreg, þa spurdi hann andlát *Brusa* födr síns; hann fretti þá at *Þorfinnr* iarl hafði tekit under sic allar (a) eyiar; fylltiz þá *Raugnvalldr* iarl at fara til óðala sinna oc bad at *Magnus* kongr skyldi gefa honom orlof til þessá.

(v) höfþingiar. 332. omittit 325. (x) Kálfr. 332. 325. (y) sem segir i sögu Magnus Kongs. addit 332. 325. (z) sem segir i æfi Noregs Konga addit 332. 325. (a) Orkneyiar, idem.

parere vellent, ab ipso Magnum sibi præfici expetentes, quod A. D. negotii cum ipsis Rögnvalldus, Regina Ingigerda, multique alii 1033 viri nobiles commendabant. Potuit vix persuadi Jarizleifus ut Magnum, actorum quippe adversus patrem memor, Norvegis traderet, nibilo tamen minus eo res processit, ut duodecim viri nobilissimi, interposito juramento, negotium ab omni doli suspicione liberarent, Comitem Rögnvalldum propter fidelitatem veniæ Regis Jarizleifi à jurejurando liberante. Kalfus Arni juramento promisit se Magnum & intra & extra regnum secuturum, & quæcumque ipsi negotia istud augere vel liberius reddere viderentur expediturum. Hinc Norvegi Magno Regi designato ministrabant, post moram Holmgardiæ cum Einare per festum Julense, Aldeigoburgum delati, naves comparabant, soluta statim glacie, ex oriente vere sequente tendebant; Rögnvalldus Brusii cum Rege Magno sociale iter instituit, in Sveciam primum, inde Jamtiam, dein orientem versus trans Kiölum in Veradalum; cum Rex Magnus in Thrandiam veniret, indigenæ omnes ipsi se subjecerunt, inde Nidarosiam deveniens in foro Eyrensi totius regni Rex constituitur. Incidunt A. D. post hæc quæ inter reges Magnum, Sveinmqve geruntur. 1034

Rögnvalldus a Magno abeundi veniam impetrat.

Cum in Norvegiam veniret Comes Rögnvalldus, audita morte patris sui Brusii, quod Comes Thorfinnus universas sibi subiecisset insulas, hæreditarios fundos invisere cupit, eundi veniam à rege expetens, quod, cum illi necessarium videret, facile impetrat,

A. D. þessár ferðar, *Magnus* kongr sá at þat var naudsýn *Raugnvalldz* 1035 oc (b) tok vel under þetta mál, gaf *Magnus* kongr þá *Raugnvalldi* iarls nafn oc þriu lángrskip oc vel skiput, feck hönöm þá i len þann þridiung eyia sem *Olafr* kongr hafði átt oc hann hafði fengit *Brusa* iarli föðr *Raugnvalldz* (c) hafði *Magnus* kongr *Raugnvalld* föstbroðr sinn i fullkominne vináttu sinne oc quæð honöm heimilann skyldu sinn styrk nær sem hann þyrfti, skildu þeir med enom mestum kærleikum.

Frá Ferd Rögnvallds.

Raugnvalldr iarl *Brusason* sigldi vestr til *Orkneyia* oc [for fyrst til þúa þeirra er fader hanz hafði átt, gerði þá orðsendingar til *Þorfinnz* iarls frenda síns, oc beiddiz at hafa þann þridiung eyia sem fader hanz hafði átt; hann let oc segia *Þorfinni* iarli at *Magnus* Kongr hafði skipat honöm i len þann þridiung landa er *Olafr* kongr hafði átt, beiddiz hann nu at hafa tva luti (d) med villð *Þorfinnz* frenda síns, enn i þenna tíma átti *Þorfinnr* iarl deilr miklar við *Ira* oc *Sudreyinga*, þottiz hann þá miðc þurfa lipfíniss manna, oc veitti hann þau andsvör sendimönnum *Rögnvalldz* at hann skal ríkt taka i sitt valld þann þridiung sem hann á at rettu, enn þann þridiung sem *Magnus* kallar sér, þá játodom ver þvi *Olafr* kongi hinom helga meirr af því at þá vorom ver kommer i greipar honöm enn hitt at of þatti þat rettiligt, mun þá oc samþykki oðkar *Raugnvalldz* frenda bezt at ver (e) minnumz litt til um þann þridiung landa, hefir hann lengi at deildum farit, oc ef *Raugnvalldr* vill vera mer hollr (f) godvilja madr, þá þykki mer þat (g) ríkt vel komit er hann hefir sér til skemtunar

oc

(b) flod. 325. 332. (c) her þá M. K. Rognvaldi & c. idem 325. (d) i vild at hafa við Þorfinn frændi sinn. 332. (e) innimz idem. innunz 325. (f) frænda oc styrks madr. 325. 332. (g) mitt aðlit 332. 325.

petrat cum Comitit dignitate, præter tres naves longas, bene A. D. 1035
 instructas, trientis insularum, quem Rex Olaus possederat Co-
 mitique Brusio ipsius patri concesserat, præfectura à rege dita-
 tus, perfecta ipsius, tanquam socii, amicitia colitur, pro-
 missio quandocumque indigeret auxilio, unde non disjuncta
 amicitia ab invicem discedunt.

De itinere Rögnvalldi.

Comes Rögnvalldus Brusii in Orcades navibus vectus, vil-
 las, quæ ipsius pater possederat primum invisit; à cognato
 suo Comite Thorfinno trientem insularum quem tenuerat
 pater per nuntium expetit, addito quod, Rex Olaus trientis
 à Rege Olao possessi præfecturam sibi mandaverit, unde duas
 partes, cognati sui Thorfinni venia, obtinere optat. At
 illo tempore Thorfinnum & Hibernos nec non Hæbudenses
 haud levia intercedebant dissidia, quapropter aliorum auxilio
 tunc magnopere indigere persuasus, legatis Rögnvalldi re-
 sponsum dedit, trientem regni, quem jure possideret, se illius
 potestati submittere; verum, inquit, quem prætendit Rex
 Olaus, concessimus Regi Olao sancto eapropter magis,
 quod in manus ei incideramus, quam quod justum reputare-
 mus; erit præterea firmissima cognati Rögnvalldi meaque
 amicitia, si de illo triente ditionis parum inferamus, diu
 quoniam separatus fuit, sed si Rögnvalldus mihi fidus &
 officiosus esse velit, regnum quod in sui delectamentum &

A. D. 1035 oc báðum ockr til styrks, er mer brátt lípfinni hans vid meira enn skattar þeir er ec tec þar af. Eptir þar foru sendimenn aptr, segja at Þorfinnr hafi íátat honom tveim lutum landa ef hann vill vera hönom styrksmadr sem vera ætti fyrer frændsemis sökum, enn Raugnvalldr letz til þefs eins kalla er hann pottiz æiga, enn fyrer því er Þorfinnr gaf fva audvelliga upp löndin qvadz hann at vísu vilia vera honom (h) sinnadr oc fullkominn vin epter því sem frændfemi þeirra stod til, tok enn Raugnvalldr under sic tva luti landa. (i)

Bardagi þeirra Brædra Þorfinns oc Rögnvallds.

A. D. 1036 Snemmindisum vorit sendi Þorfinnr iarl ord Raugnvalldi fræn-
da sinom oc bæider þá at hann fære i hernat med honom oc hafa siölmenni slíct sem hann fengi, en þegar at Raugnvalldi komo þessi ord bráz hann þegar vid oc dró her saman oc safnar at ðer seipum öllum þeim er hann feck, oc er hann var buinn fór hann til fundar vid Þorfinn iarl, hafði Þorfinnr þá buit her sinn, toc han þá allvell vid Raugnvalldi frænða sinom oc lögdu þa saman lag sit; þeir frændr heriudu um sumarit um Sudreyiar oc Irland oc Skotlandsfiord; Þorfinnr iarl lagdi under sic þar sem hann for um sumarit, áttó þeir orrostó mikla þar sem Vatzfiördr heitir; (k) orrostann tokz snemmindis oc fengu þeir frændr (l) sigr, þefs getr (m) Arnor Jarlaskáll.

Væit

(h) lípfinnadr *auxiliarem* 325. 332. (i) oc stöð med því um vetrinn. *addit* 325. 332. (k) var þar mannfall mikít. *magna ibisfrages edita. addit idem.* (l) biartann 332. (m) *hic ingens lacuna in exemplari N. 332.*

utriusque nostrum auxilium retinet, bene constitutum mihi A. D. videtur, cito enim ipsius ops tributis inde sumendis mihi 1035 utilior. Post hæc redeunt legati referuntque Thorfinnum, modo Rögnvalldus, uti propter consanguinitatem deberet, ipsi auxiliator esse velit, duas istas partes concessisse; Rögnvalldus vero sua tantum petere sibi videbatur, cum autem Thorfinnus facile adeo fundos dederit, se ipsius equidem concordem fidumque amicum, uti poscebat consanguinitas, fore indicat, unde duas partes ditiois sibi subijcit.

Prælium fratrum Thorfinni & Rögnvalldi.

Vere ineunte Comes Thorfinnus per legatos cognatum A. D. Rögnvalldum rogat ut piraticam secum suscipiat, adscita 1036 tanta, quantam comparare posset, multitudine, quo audito Rögnvalldus copias statim & naves, quot potuit, colligit, cunque paratus esset, Thorfinnum, qui tunc suum instruxerat exercitum, petit, & a cognato humaniter exceptus vires suas ei consociat. Tempore æstivo per Hæbudes, Hyberniam, sinumque Scotiæ arma circumferebant, & Thorfinno quacumque eo tempore obvia sibi subijciente, ingens prælium, ubi Vatnsfiordus audit, committebant, ex eodem mane incepto victoriam reportantes. Facit hujus mentionem Arnor Jarlaskalld:

A. D.
1036

Væit ec þar er Vatzfiördr heitir
 Vask (n) i miklum háfka
 míns við mannkyns reyni
 merki drottins verka
 piód bar skiótt af skaidum
Skialdborg fira mörgum
 giörla fra ec at (o) ginde
 grár ulfr um gná saarann.

Eptir orrosto þessa vendu þeir aptur til *Orcneyia*, oc fátu um kyrt þann vetr, for fva fram VIII. Vetr at *Rauginvaldr* iarl hafpi tva luti eyia fva at *Þorfinnr* iarl vandadi ecki um, enn hvort fúmar voru þeir i hernadi, ftundum báper fämt, en ftundum ferhvor þeirra, fem *Arnor* fegir:

Ymiz vann fá er unne
 Irsk fell drótt pá er fótti
 baldrs edr Bretskar allder
 brá elldr Skotavellði.

Med þeim frændum var of alt vel er þeir funduz, enn ef verri menn geingu mille þeirra þa voru jafnan greiner taladar, far *Þorfinnr* iarl löngum á *Katanefi* þar fem *Gaddgedlar* heita, þar mætiz *Skotland* oc *Eingland*.

Af Hernadi Þorfinns Jarls.

Þat er á einu fúmri er *Þorfinnr* iarl heriadi um *Sudreyiar*, oc *Skotland*, hann hafdi gert frá fer lid fúdr á *Eingland* at ftrandhöggi,
 enn

(n) og *addit* 333. (o) gnydi 101. 102. 333.

*Scio, ubi Vattnsfjördu audit,
in magno constitutus eram periculo,
mei apud mortales tentantis
signa domini laborum
Natio celeriter exportabat de navibus
testudinem virorum multorum;
probe conspexi avide inhiare
cinerei coloris lupum faucibus cadaveribus.*

A. D.
1036

Post prælium hoc in Orcades redeunt hyememque quieti transigunt. Labuntur ita octo anni, ut Rögnvalldus duas partes insularum, Thorfinno non inculante, retineret, quavis autem æstate, interdum uterque una, interdum separatim piraticam exercebant, teste Arnore.

*Varia egit vir militaris
cum oppugnabat, cecidit gens Hibernica,
vel homines Britannici;
evertit ignis imperium Scoticum.*

Inter cognatos omnia quando conveniebant bene processere, si autem peiores. eos intercederent res controversæ jugiter refricabantur. Comes Thorfinnus sæpe in Katanesia, ubi Godgedelæ audiunt & confines sunt Scotia Angliaque, sedebat.

De militia Comitis Thorfinni.

Accidit quadam æstate cum Comes Thorfinnus Hæbudes Scotiamque armis infestaret, ut exercitu in Angliam ad excursio-

A. D. 1036 enn undan hönom var rekit fe allt, enn er *Eingilsmenn* verda varer vid ferd víkinga, söfnuduz þeir saman oc foro at þeim, enn toko af þeim fe allt, en drapu af þeim alla þá er dugandi voro enn sendu aptr ræningia nockora oc bápu þa segia *Þorfinni* iarli hvorfu þeir leiddu víkingum rán oc hripsán, höfðu þar um hápulig ord, foro sípann á fund *Þorfinnz* iarls oc sögdu honom sínar ofarar; hann let illa yfer því er menn hanz hófu tynzt, enn qvetz þar ecki mega at hafa, enn til þess qvedz hann allvel fallinn at gíallda *Eingilsmönnum* háð oc spott þat er þeir drogu her at, enn skilia qvad hann munde fyrft at sinne þeim, enn ef hann veri heill at sumri sagði hann at þeir skyldu finnaz.

Her segir af Hernadi Þorfinns iarls.

Í þann tíma var *Hördaknutr* yfir *Einglandi* oc *Danmörk*; eptir þat fór *Þorfinnr* iarl til *Orkneyia* oc sat þar um vetrinn; sinemma um vorit hafði hann utbod um allt ríki sitt, sendi þá bod *Raugnvalldi* frænda sínom oc því játar *Raugnvalldr*. *Raugnvalldr* hafði utbod um allt sitt ríki, *Þorfinnr* iarl dro her saman um *Orkneyiar* oc *Katanes*, hann hafði oc mikinn herr af *Skotlandi* oc *Irlandi* oc um allar Sudreyiar droz honum líp, hellt hann her þeim öllum til *Einglandz* sva sem hann hafði heitit þeim; *Hördaknutr* var í *Danmörk* er þetta var típinda, enn þegar at iarlar komu vid *Eingland*, toko þeir at heria oc at ræna, enn þeir höfþingiar er þar voro til landvarnar settir foro á mot þeim með lípi oc var þar orrofta mikil oc hörd oc fengu iarlar sigr; eptir þat foro þeir víða um *Eingland* oc heriodu, drápu menn oc brendu bygdina hvar sem þeir foro, þessa getr *Arnor*

eursiones victus parandi causa præmissa, ante eum pecora A. D.
1036 agerentur; cum autem Angli prædonum iter comperirent, congregati ipsos adoriuntur, pecoraque iis furripiunt, & occisis omnibus frugi viris, latrones aliquot remittunt, rogantque, ut comiti Thorfinno referant, quomodo prædandi rapiendique tedium pariant latronibus, de hoc plurima verba contumeliosa evomentes. Verum illi Comiti Thorfinno itineris infortunium exponebant, qui suorum iacturam ægre ferens, jam vindicandi tempus haud vacare, sed ad reddendam Anglis his adjectam contumeliam cavillasque se aptum satis; hac vice eos disjungi, si autem insequente æstate sospes esset, eos conventuros asserebat.

Heic recensetur militia Comitis Thorfinni.

Regebat hoc tempore Angliam Daniamque Hördaknutus. Post hæc Thorfinnus in Orcades revertitur, ibidemque hyemat. Vere ineunte per totum suum regnum milites conscribit mittitque nuncium cognato suo Rögnvaldo, cui amuens Rögnvalldus per integrum suum regnum copias educit; Comes Thorfinnus etiam per Orcades Katanesiamque exercitum colligit, & haud exiguo è Scotia, Hibernia, integrisque Hæbudis stipatus, totas copiam in Angliam, uti promiserat, dirigit. Dum hæc gerebantur Hördaknutus in Dania fuit. Comites vero Angliæ allapsi, arma statim circumferre, prædarique incipiunt, quibus præfecti regioni tuenda constituti obvium eunt, unde ingens acreque prælium oritur, comitibus victoriam reportantibus, qui postea Angliam passim armis peragrando, indigenas ubicunque veniæ, sternunt ruræque incendio delent, hujus mentionem facit Arnor:

A. D.
1036
& seqq.

Ein var sú er Engla minner

eggðrid ne menn sípan

(p) hart við helming meira

(q) hríngrífr komit þingat,

bitu fverð, enn þar þurde

þungeor fyrer *Maun* sunnan

Raugnvallds kind und rander

ramligt folk hins gamla.

Stöng bar iarl á Eingla

ættgrund, enn raud stundum

ve (r) bat vífe knýia

verþung ara tungu

hyrr ox, haler þurru,

herdrott (s) rak flotta

(t) æimr hratt en laust líoma

limdolgs nær himine

Þorfinnr jall átti tvær folk orroftor á *Einglandi*, enn mörg
slög oc manndráp veitti hann i öðru lagi; hann lá þar mið
sva allt sumar ígegnum, enn um haustit fór hann heim til
Orkneyia um vetrinn.

Kalfr flyði til Orkneyia.

I þenna tíma varð *Kalfr Arnason* landflotta fyrer *Magnuse*
konge, for hann vestr um haf til Þorfinns iarls mágs síns,
Þorfinnr átti þá *Ingibiörgu* iarla modr dottir *Finns Arnasonar*,
var

(p) hart 101. 102. 333. (q) hrindiarfr 101. 333. (r) bar vífa þvya.

(s) herdrottin. dux exercitus Flat. (t) Æinir 101. 333.

*Una erat quæ Anglis memorabilis est
Acies, & hominibus exinde,
fere cum dimidio majore parte.
Vir munificus venit huc;
mordebant gladii, sed detrimentum afferebat,
attenuati, (v: gladii) ab austro Mönæ
Rögnvalldi exercitus sub clypeis;
fortes subditi antiqui.*

A. D.
1036
& seqq.

*Vexillum inferebat Comes Anglorum
patriæ, sed sanguine tingeat interdum
aquila linguam; Comes jubebat
satellitium opprimere pacem.
ignis increfcebat, viri deficiebant,
exercitus fugatis instabat,
funus spargebatur, sed sursum emittebatur fulgor
arborum incensarum ferè in cælum.*

*Comes Thorfinnus in Anglia duo prælia justa acie commi-
sit, multos præterea conflictus homicidiaque committens. To-
tani fere æstatem ibidem transigebat, autumno autem in
Orcades ad hyemationem redibat.*

Kalfus in Orcades aufugit.

Hoc tempore Kalfus Arni à Rege Magno in exilium pul-
sus, occidentem versus affinem suum Comitum Thorfinnum
petit, qui uxorem tunc habebat Ingeborgam Comitum matrem

A. D. 1046 var *Kalfr* þá í myklum kærleikum við *Þorfinn* iarl, hann helt sveit mikla sinna manna, varð jarli þá kostnadarfamt, voru þeir oc þá marger er þat melltu fyrer hönom at hann skyldi æi *Raugnvalld* hafa láta tva luti eyia, sva mikinn sekostnat sem hann hafði sealfr, oc epter þat sendi *Þorfinnr* iarl mann út í eyiar, oc beiddiz þess þridiungs af ríki iarls er átt hafði *Einar* iarl *Rangnuðr*, enn er sú orðfending kom þá bar iarl þat fyrer vini sína, epter þat kallar hann þangat sendimenn *Þorfinnz* iarls, *Raugnvalldr* segir at þann lut eyia sem þeir kalla til hefði hann tekit í len af *Magnusi* konge, oc kongr kalladi það sína faudr-leifð, nu qvad hann *Magnus* kong valld á eiga hverr þeirra þann lut eyia skyldi hafa, enn æi qvadz hann lata skyldu ef þat væri kongs vile at hann hefði, foru sendimenn við þetta á burt oc segia *Þorfinni* iarli þessi ord, segia vífa von at þetta mundi æi fált þrautarlaust; enn er *Þorfinnr* iarl heirði þetta varð hann reidr miöc oc qvad þat ófannligt at *Magnus* kongr ætti brodr arf hans, kallar þat meirr verit hafa fyrer því jattat at þeir voro þa komner í greypr *Olafi* kongi, helldr enn þat veri rett arf-skípti, nu þicki mer *Raugnvalldr* æi vel launa mer, er ec hefði hann nu látit hafa í frelsi ríkit um hrið, ef ec skal nu ecki ná brodr arfi minom nema ec beriumz til, varð *Þorfinnr* jarl um þetta sva reidr, at æi miklu fídar sendir hann menn í *Sudreyiar* oc upp á *Skotland*, oc dró at fer lip, lýfti hann því, at hann man fara á hendr *Raugnvalldi* iarli oc heimta þa vægdarlaust þat er hann náði æi þá er hann leitadi með frípi eptir, oc nu er þetta sagt *Rögnvalldi* iarli, þá stefndi hann at fer vinum sínum oc kærre þetta fyrer þeim þat er *Þorfinnr* iarl frænde hans ætlar at fara með her oc ófrídi á hendr honom, læitadi hann þá eptir hvern styrk þeir vilia væita hönom, kallaz æi vilia láta sit at öllu öreyndu, enn er hann beyddi urfkurdar um þetta mál, þá lögðu menn

Comitis Finni Arnæi filiam. Florebat tum Kalli comitisque A. D. 1046
 Thorfinni amicitia. Sufſentabat ſuorum magnum numerum Comes, quod ipſi impenſas auxit haud exiguas; Exſtabant tunc multi qui ei ſuadebant ne Rögnavldum duos trientes inſularum retinere ſueneret cum ipſe tantas impenſas facere neceſſum haberet. Poſtea Thorfinnus per legatos in inſulas miſſos, trientem, quem poſſederat Einarus Rangmudr à Comite Rögnavldo expoſcit, quod auditum Comes amicorum deliberationi ſubmittit, advocatiſque legatis Therfinnianis reſpondet, ſe ejus partis inſularum quam poſcerent præſecturam à rege Magno accepiſſe, ipſumque regem eandem patrimonium ſuum appellare; iamque in regis Magni poteſtate ſitum, uter illorum eam inſularum partem retineret, ſe vero non cedere, modo rex ſe retinere vellet. Talia legati reverſi reſerunt reſponſa, Comitis voluntati ſine periculo nequaquam ſatisfieri adjicientes. Quibus comes magnopere iratus, iniquum eſſe aſſerit quod rex Magnus hæreditatem ab ipſius fratre reliſſam retineat, idque capropter magis conceſſum, quod tunc in manus ei inciderint, quam quod juſta eſſet hæreditatis diviſio. Nunc, inquit, mihi videtur Rögnavldus non bene rependere, quod regno ad tempus eum in pace frui permiſſum, ſi hæreditatem fraternam absque pugna recuperare nequeam. Provocabant hæc Thorfinnum adeo ad iram, ut non multo poſt in Hæbudas & Scotiam legatos mitteret exercitumque contraheret, manifeſtans quod Rögnavldum petere, & ipſi non parciturus, id, quod cum pacate quærebat, impetrare non potuit, jam expoſcere inſtituat. De his interim certior Rögnavldus amicos convocat, iisque Comitem Thorfinnum exercitu belloque ſe petiturum queritur, & quale ab ipſis auxilium ſperare ſibi liceret ſciſcitatur, ſe ſua, omnibus inexpertis non, ceſſurum

A. D. 1046 menn her allmisjafnt til, sumer mæltu epter *Rögnvalldi* iarli, oc töldu vorkun at hann vildi æi midla ríkit, enn hiner voro sumer er það mæltu at vorkun væri at *Þorfinnr* vildi hafa ríkit um hríd er *Raugnvalldr* hafði ádr haft þann hlut er *Einar* iarl hafði átt, töldu þat oc óráð at *Rögnvalldr* legði til bardaga við *Þorfinn* við þat líd sem hann fengi af tveim lutum eyia, þar sem *Þorfinnr* hafði Þrídiung oc *Katanes* oc mikinn luta af *Skotlandi* oc allar *Sudreyiar*; þeir menn voru at þat mæltu at leitat mundi um settir, beida þess at *Rögnvalldr* iarl byði *Þorfinni* iarli helming eyia oc mætti þannveg enn semiaz frændsemi þeirra; enn er *Rögnvalldr* fann þat at sitt lagdi hverr til, enn allir löttu hann uppreistar, þá birti hann vilea sinn at hann vill æi midla ríki sitt með neinu sáttmáli, letz hellðr mundu at sinne gefa upp ríkit oc sækia á fund *Magnus* kongs fostbroðr síns oc leita epter hvern styrk er kongr vill fá honum til at hallda ríki sínu; eptir þetta býr hann ferd sína oc ferr austr til *Noregs*, letter æi fyrr enn hann kemr á fund *Magnus* kongs, oc er hann er þar kominn segir hann kongi allann málavöxt, kongr fagnar vel *Rögnvalldi* Jarli oc baurd honum með sér at vera sva lengi sem honum líkadi oc taca len af sér sva mikít at hann fengi vel halldit sic oc lip sitt, enn *Rögnvalldr* iarl sagði kongi at hann villdi at hann fengi hönom asla til at sækia ríki sitt; *Magnus* kongr quadvz at vísu skylldu sinn styrk tilleggia eptir því sem hann beiddiz, dvaldiz *Raugnvalldr* skamma hríd i *Noregi* ádr hann byriadi ferd sína vestr til *Orkneyia*, hafði hann þá mikít lip oc fritt er *Magnus* kongr hafði vætt honum, þat fylgdi oc með at hann sendi ord *Kalfi Arnafyne* at hann skyldi hafa æigner sínar oc landzvißt i *Noregi* ef hann veitti *Raugnvalldi* iarli i skiptum þeirra *Þorfinnz* iarls.

Barda-

asserens. Cum autem hujus decisionem ex peteret, diversa valde addebant; alii Rögnvalldo faventes excusandum dicebant quamvis regnum dividere nollet, alii autem Thorfinnum licet idem ad tempus tenere contenderet, cum Rögnvalldus antea eam partem habuerit quam possederat Comes Einarus; insuper præterea consilium, Rögnvalldum, cum exercitu, quem & duabus insularum partibus compararet, cum Thorfinno præter trientem, Katanesium, magnamque Scotiæ partem, integras Hæbudas retinente, congregari. Erant quidam qui suadebant reconciliationem, & rogabant ut Comes Rögnvalldus Comiti Thorfinno dimidiam partem insularum offerret, quo modo consanguinitas eorum adhuc non violaretur. Cum autem Comes Rögnvalldus eos diversa suadere animadverteret, omnes vero à resistendo dehortarentur, voluntatem suam manifestat, se nempe nulla conditione regnum divisurum, idem potius ea vice cessurum, regemque Magnum, socium suum conventurum, & quale auxilium ad retinendum regnum ipsi præstare vellet, esse quæsiturum. Post hæc itineri se accingit, inque Norvegiam tendens, non prius quam Regem Magnum convenit, subsistit, cumque eò venisset, rem, ut se habebat, regi exponit. Rex Rögnvalldum humaniter exceptum ad secum commorandum quamdiu ipsi placeret, præfecturamque tantam, quanta se suosque sustentare laute posset, & se capevandam, invitat; cui Rögnvalldus regerit se auxilium ad regnum suum recuperandum ab ipso expetere, quod ille se, juxta petatum, præstiturum promittit. Commorabatur non diu in Norvegia Rögnvalldus priusquam in Orcades iter susciperet, magno conspicuoque, quem Rex Magnus ei adjunxerat, exercitu stipatus, talibus præterea & Rege additis, quod Kalfus Arni in Norvegia prædia sua (possessiones) publicamque securitatem retineret, si in hisce litibus cum Comite Thorfinno intervenientibus, a partibus staret Rögnvalldianis.

A. D.
1046
Præ.

A. D.
1046

Bardagi fyrer Raudabiörgum.

Rögnvaldr iarl sigldi af Noregi vestr til Orkneyia oc kom af hafi vit Heatland oc dró at fer her oc for papan sudr i Orkneyar, stefndi til sín vinum sinum oc esldiz papan at lidi. Þorfinnr iarl var á Katanesi, oc komu honom þegar niofner um ferder Raugnvalldz iarls, dro hann at fer lip um Scotland oc Südreymar; Raugnvalldr let þegar fara ordsending Magnus kongs til Kálfs Arnasonar oc tok Kálfr því öllu líklega er kongr hafði mælt; Raugnvalldr iarl dró saman her sinn i Orkneyium oc ætladi yfer a nes, enn er hann kom á Petlandsfjörð, þá hafði hann XXX storskipa, Þar kom i moti honom Þorfinnr iarl oc hafði LX skipa oc flest smá, vard fundr þeirra fyrer Raudabiörgum oc lögbu þegar til bardaga, þar var oc kominn Kálfr Arnason oc hafði VI skip oc öll stor oc lagdi ecki til bardaga, oc nu tekzt hinn hardazti bardagi, eggjandi hvartveggi iarl lip sitt, enn er sva hafði framfarit um hrip, snýr mannfallinu á hendr Þorfinni iarli, var þat mest af því at bordamunnr mikill var; Þorfinnr hafði mikit skip oc vel buit oc lagði hann því fram alldjarfliga, enn er rudduz hin snærri skipin, þa var lagit at iarlskipinu á bæði bord, voru þeir þá stadder all nauðuliga, fell þá fiöldi mans af skipi iarls, enn sumer urdu miöc færer, eggjandi Raugnvalldr iarl þá sína menn til uppgaugu, enn er Þorfinnr lá i hvert óefni komit var, let hann högva skip sitt or teinflum oc reru til lanz, hann let leggja af skipi sínu LXX. líka, þar geigu af aller þeir er óviger voru fyrer sína fæker; þá baud Þorfinnr Arnori Jarla/kálði at ganga af skipi, hann var i iarls sveit oc i kærleikum miklum, hann geck á land oc qvad vífu:

Dreing

Prælium apud Raudabiörg.

A. D.
1046

Comes Rögnvalldus & Norvegia occidentem versus in Orcades naves dirigit, Heatlandiæque allapsus milites conscribit, exinde in Orcades vectus amicos convocat & ibidem copias auget. Comes Thorfinnus in Katanesia iter Rögnvalldi statim comperit, unde exercitum per Scotiam Hæbudasque colligit. Comes Rögnvalldus verba Regis Magni Kalso statim fecit immutescere, quibus ille haudquaquam abnuebat. Rögnvalldus exercitum in Orcadibus contrahabat, in Katanesum trajecturus; cum autem in sinum Petlandiæ deduxisset, triginta naves ingentes, sed ibidem obviis Comes Thorfinnus sexaginta, plerasque parvas, habebat. Statim autem prope Raudabiörg convenientes congregiuntur. Venerat quoque eodem Kalso Arni cum sex navibus omnibus magnis, sed prælio se non immiscebat. Jam vero, utroque Comitum suos exhortante, acerrime aliquamdiu pugnatür, donec strages in Thorfinnianos converteretur eapropter præsertim quod naves impares valde essent altitudine. Thorfinnus magnam beneque instructam navem audacter producebat; cum autem minores evacuarentur, navis Thorfinniana utrinque cingebatur, unde in permagno constituti periculo nautæ turmatim cadebant, quidam valde sauciabantur, Rögnvalldo suos tunc ad offensionem incitante. Tale vero discrimen animadvertens Comes Thorfinnus navim suam disjungit & ad littus deducit, ubi, septuaginta cadaveribus exportatis, omnes, quos vulnera imbelles reddiderant, exscendant. Tunc Thorfinnus Arnorem Jarlaskálld exscendere jubebat, qui unus & satellitibus Comitum ipsiusque amicus, in terram conscendens tale carmen canebat:

A. D.
1046

Dreingr er igeign at ganga,
 gott er at filgia drottni
 (u) elld legnig því alldri
 ófús sýni *Brusa*,
 Ofś er ef jarlar þessir
 ógnbráðer til ráðaz,
 (hórd man (v) vin raun verpa)
 vandliðr kostr fyrer höndum

Þorfinnr iarl skipar skip sit af eno besta lipi er hann hafði til, eptir þat fer hann til fundar við *Kalfr* oc bat hann lips, sagði sva at *Kalfr* mundi ecki fá keypta vináttu *Magnus* kongs er hann var ádr ordinn landflótti, er hann feck þá æi tilgatt er hann var ádr kominn i allmikla kærleika, máttu sva oc ætla ef *Raugnvalldr* sigraz á ofś, oc gangi ríki þeirra *Magnus* kongs her fyrer vestann hafit, at þu munt þá ecki her vel kominn, enin ef ver sigrumz þa skal yðr óngann lut skorta er ec á koft, erum við fyrer engum manni uppnæmer her fyrer vestan hafit ef við erum báper á æinu ráði, mantu oc æi vilia vita þat á þig at leggja hiá fem köttir i hreyfi þar er ec beriumz til frelsis hvorom tveggjom, eru þar oc teingder með ockr at hvorum samer þat betr at veita lip öðrum sípan venslalauser eru i mót, enn er *Kalfr* heirdi eggian Þorfinnz, het hann á sína menn oc bat þá leggja til bardaga með Þorfinne iarli; greiddu þeir nu atrodriinn báper saman Þorfinnr iarl oc *Kalfr*, oc er þeir komu til orrofto var herr Þorfinnz buin at flyia, enn fiöldi fallinn; iarl lagði fram skip sitt á moti skipi *Raugnvallds* iarls oc vard þar hin hardaza orrofta, sva segir *Arnor*:

Þvarn-

(u) mín. 102. (v) ölld. *Flat.*

A. D.
1046

*Vir est ad obviam eundum,
 (bonum est dominum sequi)
 neminem id unquam per me lateat,
 haudquaquam pronus filio Brusii;
 Nos manet, si Comites hi
 ad ferociam veloces congregiantur,
 difficilis conditio;
 vix erit tutum inter amicos.*

Comes Thorfinnus selectissimis quos habebat militibus navem suam instruit, & Kalfum exinde cum conveniret de auxilio implorat, dicens, ipsum, antea exulem amicitiam Regis Magni non redempturum, quoniam, inquit, conservare non potuisti ubi eadem permagna fructus es; sperabis etiam si Rögnvalldus nos superet regimeneque ejus & Magni heic ab occidente maris invalescat, te non bene acceptum fore, si autem nos victoriam reportamus, nulla res quæ in mea est potestate tibi deerit, nemini enim hic ab occidente maris, modo concordēs, inferiores erimus, nec tolerabis te tanquam selem in latebra recubere, quando ego pro utriusque nostri liberatione certo; est præterea inter nos tanta consanguinitas ut alterum alteri auxilium ferre præset, cum nos & hostes nulla cognatione jungamur. Cæterum audita sollicitatione Thorfinni Kalfus suos exhortatur & ut Thorfinno auxiliares prælium incant, jubet, unde uterque una, Comes Thorfinnus & Kalfus, aggreSSIONem remis accelerant, cum autem ad præliantes venerent, exercitus Thorfinnis fugæ se dederat, magnus autem numerus ceciderat. Comes navim suam contra Rögnvalldianam producebat, indeque acerrime pugnabatur. Ita Arnor:

A. D.
1046

Þvarntveggja sá ec höggva
hirp á Petlandz fyrði,
vor þrifuz mein at (x) meire,
min (y) audgíafa sína,
síár blerr enn dreyf dreyri
döckr á saumför klöcka,
skaut á skialdrim sveita
skockr var blopi stockinn.

Kálfr lagði at hinum smærrum skipum *Rögnvalds* oc hraut þau skíott, því at þar var bordamunr mikill, enn er leipangrs líp þat er or *Noregi* var komit sá roðin skip hea ser, þá leystu þeir skip sitt or teingslum oc lögðu á flotta síva at fá æin skip voro, eptir með iarlzskípi, tok þá orrostau at hallaz, síva segir *Arnor Jarlasakld*:

Gramr mundi sá gömlu
gunnbrápr und sic ládi,
hann feck miklu minna
manspiöll, koma öllu
ef ilendra (z) endils
ættstafr hafa knetti,
vellti herr um Hialta
hialmprotta líp drottins.

Oc nu er meginu herinn hafði flýit, þá lögðu þeir *Kálfr* oc *Þorfinnr* iarl báper at skípi *Raunvalldz* iarls oc fellsu þá miök menn *Raunvalds* iarls, oc er *Raunvaldr* iarl sá i hvort óefni

(x) minne. 333. (y) audgíafna. 333. (z) endris 101. 102. 333.

Utrumque vidi cedere
 satellitium in sinu Petlandiæ,
 (maius nostrum majus increvit)
 meum dominum liberalem hac vice.
 Mare sanguineum ferebat colorem, sed dispersebatur
 ater in navem flexilem. (cruor
 decidebat in clypei extremitatem sudor,
 manubrium sanguine erat aspersum.

A. D.
 1046

Kalfus minores Rögnvalldi naves, aggrediendo celeriter, magna quoniam navium quoad altitudinem diversitas erat, evacuabat. Cum autem & Norvegiaeductæ copię naves sibi propinquas militibus destitui viderent, suam solutam fugæ dabant, ita ut pauca præter Comitum navem remanerent. Tunc impari successum minitare incipiebat prælium:

Comes profecto, ad pugnam citus,
 quam antiquitus habebat sibi terram,
 (passus est multo minorem
 hominum jacturam) totam subjecisset,
 si indigenas piratarum summus,
 obtinere potuisset,
 (insequebatur exercitum præter Heatlandiam)
 fortibus militibus constantem exercitum domini.

Cum autem major exercitus pars fusa esset, Kalso, Comiteque Thorsino navem Rögnvalldi cingentibus, Rögnvalldiani admodum cecidere; cumque videret Rögnvalldus in gravi versaretur periculo

A. D. óefni komit var oc hann mátti æi sigrazlá þeim Þorfinni oc Kálfi,
 1046 let hann höggva tengslin oc lagdiz á flotta, var þá álidinn miðoc
 dagrinn oc toc at myrkva; Raugnvalldr iarl sigldi þegar á haf
 um nattina oc sva austr til Noregs, letti eigi fyrr enn hann kom
 á fund Magnus kongs, hann tok við honom vel sem fyrr
 baud honom með fer at vera, oc þar dvaldiz Raugnvalldr
 iarl um stund.

Þorfinnr jarl lagdi under sic eyiar.

Nu er at segia frá Þorfinne iarle at um morguninn epter orro-
 stona let hann roá um allar eyiar at leita flotta manna voro mar-
 ger drepner enn sumer geingu til gripa, lagdi Þorfinnr iarl þá
 under sic allar eyiar, let þá hvorn mann ganga til handa fer
 jafnvel þa er voru eidsvarar Raugnvalldz iarls, settiz Þorfinnr
 iarl þá i Orkneyiar með fiölmenni enn dró faung at fer af Kata-
 nesi, enn Kálf Arnason sendi hann i Sudreyiar oc let hann þar
 sitia til styrks við sic; enn er Raugnvalldr iarl hafði dvaliz með
 Magnuse konge um hríð, segir hann kongi at hann vill leita
 til eyia, enn er kongr heyrdi þat, þá kalladi hann þat óráð.
 ligt fyrr enn vetri letti af oc siárr tæki at þidna, kallaz þo vilea
 fá honom lip sem hann þurfti oc gnogann skipa kost, Raugn-
 valldr svarar svo, kvetz nu æi vilea týna lipi Magnus kongs,
 kallar þat æi meiga ráðaz nema með storum mannsPELLI ef hann dræ-
 gi her á hendr þeim Þorfinni iarli, sva mikit risi sem þeir hafa
 vestr þar, ætla ec nu at fara vestr á æinu skipi oc skipa þat sem
 bezt, vænter mic at þá se ecki borin niðsn fyrer ofs, mun
 þá annathvert vera ef ec kem i eyiar at ec man koma á uvert,
 oc megum vær þá skiott vinna þann figr er vær fám trautt
 eðr æi unnit vit liphölda, enn'ef vart verdr vit vora ferd, þá
 látum

periculo, & quod adversarios sperare nequiret, copulis navium A. D.
1046
dissecatis fugam capescit, diem fere eductum tenebris excipientibus. Subsequente statim nocte alto se committens pelago orientem versus in Norvegiam transnavigat, nec prius, quam Regem Magnum conveniret, subsistit, a quo humaniter ut antea exceptus, & ad moram apud ipsum invitatus ad tempus ibidem commorabatur.

Comes Thorfinnus insulas subigit.

Jam de Comite Thorfinno referendum, eum mane prælium subsequentis diei curare ut per universas insulas, navibus petitas, fugitivi quærentur, quorum multis occisis, quidam pacem amplectebantur. Comes inde Thorfinnus omnes insulas sibi subiciens, singulos, & quidem eos qui Comiti Rögnvaldo fidelitatis juramentum præstiterant se sibi addicere faciebat, & in Orcadibus magna cum multitudine residens, ad victum necessaria de Kataneso asportabat, missis in Hæbudas Kalso Arni, qui ibi sedens ipsi auxiliaretur. Cæterum Rögnvalldus, post aliquantam apud Regem Magnum moram, se insulas repetiturum indicabat, quo audito Rex, id, prius quam hyems transiret, marique obducta glacies dissolvi inciperet, minus consultum, tunc autem se ipsi daturum quæ necesse haberet, navesque sufficienter instructas traditurum, regebat; cui Rögnvalldus se regnum exercitum jam non deperditurum, nec nisi ingenti hominum jactura, si Thorfinno cæterisque, tanto quippe regno ibi ab occidente divitibus, manus inferat, posse periclitari. Nunc, inquit, una nave quam optime instructa illuc veki insituo, quod si fiat, præviam de nostro itinere famam non delatam ire spero, aut enim, si in insulas perveniam, ex insperato superveniam, eaque conditione victoriam, quam

A. D. látum var enn hafit gæta vor. *Magnus* kongr bat hann fara
 1046 sem honom líkar, enn koma enn til sín þegar hann vilde; oc
 epter þetta býr *Raugnvalldr* skip sitt oc vandar menn til, reduz
 þar til ferðar með honom hirdmenn *Magnus* kongs nockorer,
 hafði hann á skipi æinvala lip, oc er þeir voru búnir sigldu
 þeir í haf, þat var öndverpan vetr oc fengu vel byri.

Raugnvalldr komz at Eyium.

R*augnvalldr* kom af hafi við *Hiatland*, spyrr hann þá at *Þorfinnr* iarl var í *Orkneyiom* oc hafði ecki fiölmént, var honom þa öngar vonir ofridar um hávetri, hellt *Raugnvalldr* þegar súðr í *Orkneyiar*; *Þorfinnr* iarl var í *Hrossfey* oc ugde ecki at sér, enn þegar at *Raugnvalldr* kom í *Orkneyiar*, hellt hann þangat er hann spurði til *Þorfinnz* iarls oc kom svo á uvert at æi vard vart vit fyrr enn þeir höfðu tekit allar dyrr á húsum þeim er *Þorfinnr* iarl oc hans menn voro inne; þat var nött oc voro flester menn í svefni, enn iarl sat enn þa oc drack; baru þeir *Raugnvalldr* elld at bænum, enn er *Þorfinnr* iarl vard varr við ufridinn, sendi hann menn til dyrranna, oc let epterfretta hverer fyrir ufrípi repi, var þá sagt at *Raugnvalldr* iarl væri þar kominn, menn hlupu þá til vopna, oc mátti þá ecki vörn vit koma því at öllom var varit ut at ganga, tóku húfinn þá skíótt at loga, ræddi *Þorfinnr* þá um at menn skyldi beida utgöngu þeir er gripum skyldu ná, oc þess var leit at vit *Raugnvalldr* iarl, leifði hann utgaungu konom öllum oc ófrialsum mönnum, enn kallar þa hirdmenn *Þorfinnz* flesta at hönom mundu æi betri lífs enn dauder, voro þeir menn
 udreg-

quam vix vel nequaquam cum hominum multitudine comparare possimus, reportabimus; aut, si iter nostrum comperiant, mari adhuc custodiendos nos trademus. Rex Magnus itinere ipsius commisso arbitrio, ad se, quandocumque placeret, redire jubet. Post hæc Rögnvalldus navem suam instruit, comitatumque eligit exquisitum, cui se quidam aulici Regis Magni adjunxerunt, unde navem, selectissimis instructam militibus, inente hyeme alto committebant & ventis secundis utebantur.

A. D.
1046

Rögnvalldus in insulas devenit.

Rögnvalldus Hiatlandiæ primum allapsus, Thorfinnum cum paucis, (nullus enim, ipsa bruna instante, hostes sperabat,) in Orcadibus sedere audiebat, unde eodem statim tendet, Comite Thorfinno in Hrosteia securo degente. Cum autem in Orcades veniret Rögnvalldus, iter dirigebat eò ubi Thorfinnum esse exquirebat, ex improvviso adeo superveniens, ut insciis omnibus, singulas domicilii, in quo Thorfinnus cum adherentibus, fores occuparent. Nox erat; dormiebant plurimi, Comite adhuc cerevisiis indulgente. Rögnvalldus cum suis ignem tectis subjiciebat, verum Thorfinnus comperita violentia, ad fores de ducis nomine sciscitatuos mittebat, qui Comitem Rögnvalldum eo venisse referebant, unde arma capiebant, sed defensionis non erat locus, omnes enim ab exitu coercerentur, tectis celeriter incensis; jubebat igitur Thorfinnus, ut vitam servaturi egrediendi expeterent veniam, quam feminae omnes & servi à Rögnvalldo, plurimos comitis Thorfinni satellites sibi vivos quam mortuos non salubriores asserente, imperabant. Quibus pax concessa erat, extraherentur.

K

filiis

A. D. 1046 utregner er grid voro gefin, tok þá bærinn at brenna; Þorfinnr iarl tok þat ráð at hann braut undan húfunum (a) skialdpili æit oc liop þar ut, hann hafði *Ingibjörgu* konu sína í fadmi sér, enn níðmyrkr var á oc komz hann burt med reiknum sva at jarlsmenn urðu æi varir við, reri hann þegar um nottina til *Nes* æinn á báti; *Raugnvaldr* iarl brændi bæinn allann oc þa menn alla er inne voru, oc engi maðr ætladi annat enn Þorfinnr iarl mundi þar hafa látiz, oc epter þat for *Raugnvaldr* um allar eyiar oc lagði under sic, sendi þau ord yfer á *Nes* oc sva til *Sudreyia*, at hann ætlapi sér þat ríki sem Þorfinnr hafði haft, mælti þá engi maðr í mot honom. Þorfinnr iarl var þa (b) á *Katanesi* á laun med vinom sinom, oc for engi frett af því at hann hefði komiz or brennu.

Raugnvaldr jarl drepinn.

Raugnvaldr iarl sat í *Kyrkiovogi* oc dro pangat föng öll þau sem hann þurfti til vetrsetu, hann hafði þá síðlmanni mikít oc raufn mikla. Litlu fyrir jól for iarl med sveit mikla í *Papey* hina litlu eptir möltum er heita skyldi til jóla, oc um qveldit er þeir voro í eyjunom sátu þeir lengi við bakstrellda, oc ræddi fá um er elldenn kyndi at elldvidrinn tæki at fætkaz; þa mælti iarl mismæli, þá erum ver oc fullgamler er þessir elldar eru brunnir, enn hann vildi sva mælt hafa at, þeir væri þá fullbakadir, oc er hann fann, tok hann til orða, mismæli mæltu ec nu, oc hef ei æi mælt mismæli fyrr sva at ec muna, kemr mer nu þat í hug er *Olaf* kongr fostri minn mælti á *Stricklastöðum* þá er ec fann mismæli hans, ef sva bæri til at ec mæltu mismæli, at ec skylda sva við-buaz at ec munda þá skamt æiga ólifat, kann oc vera at Þorfinnr frændi

a) standpili. 333. (b) í ovissum staudum. *variis in locis.* 325.

filiū capiebat ut parietem quendam testudineum frangeret ibi- A. D. demque excurreret, uxorem Ingiborgam in brachiis collocans; 1046
erant autem tenebræ densissimæ, unde fumum sequendo, in scis Røgnvalldianis, aufugit & in scapha eadem statim nocte in Nesum usque solus remigavit. Røgnvalldus totum, cum omnibus intus remanentibus, incendio debebat domicilium, nemine aliud existimante quam quod Thorfinnus ibi occubisset. Quo factō, Comes Røgnvalldus universas insulas peragrandō subegit, transmissō in Nesum Hæbudasque nuncio, regnum quod tenuerat Thorfinnus se sibi ipsi destinare, cui tum nulli renuebant. Degebat interim Thorfinnus clanculum apud amicos in Katanesia, nec ulla de eo, quod ex incendio evassisset, volabat fama.

Cædes Comitis Røgnvalldi.

Comes Røgnvalldus Kirkiuvogi sedens quæcunque adhyemationem necessaria eodem contrahēbat, & numerosam, quæ ei adhæsit, multitudinem laute sustentabat. Paulo ante festum Julense Comes cum suis polentas per Julia (5. fest. Natalitior. Dni) calefaciendas revecturus in Papeyam minorem trajiciebat; vesperi autem, cum in insulis constituti ignibus fotoriis diu assiderent, materiem igni ingerens eandem jam deficere ajebat. Lapsus lingvæ tunc Comiti accidit; ætate, inquit, satis proveccti sumus quando ignes isti exstinguuntur; dicturus autem erat, eos satis fotos fore, quod animadverto, in talia prorumpit; lapsus lingvæ mihi jam eveniebat, nec prius quoad memini, & nunc mihi occurrit effatum nutritoris mei Regis Olai cum Stiklastadis lapsum lingvæ ejus comperirem, nimirum si quando lapsus lingvæ forte mihi accideret, pro rato habem-

A. D. 1046 frændi minn fé á lífi, oc í því heyrdur þeir at bærinn var horfinn mönnum, var þar kominn Þorfinnr iarl, oc baru þegar þellð ad hafum oc hlodu köst mikinn fyrer dyrunum; Þorfinnr leyfdi utgöngu öllum öðrum enn jarlsmönnum, oc er menn voru tengngner flester, geck madr í dyrnar ut í linkladium æinum oc bat pá þorfinnr iarl seilaz imoti honom diaknanum, enn sá studdi höndunum á bálkinn oc stikladi ut yfer bálkinn oc mannhringinn sva at hann kom hvar fiarri nidr oc þegar í brott í nattmyrkrinu; Þorfinnr iarl bat pá epter halda, oc seger at þar fór iarl, oc er þetta hans færleikr enn einkis mans annars, foru menn at leita hans oc skiptuz í sveiter, fór Þorkell fostri með sionum at leita oc heirdur þeir at racki gó í siofar urdinni; Raugnvalldr iarl hafði haft skickio racka sinn með sér, Þorkell gerdi hann handtekinn oc bat vinna at iarli oc baut se til, engi vard til at helldr, pá vann Þorkell sialfr at hönum (c) fyrer því at hann vissi at annar tveggja þeirra vard at luta fyrer öðrum; Þorfinnr iarl kom pá at oc lastadi ecki verkit, dvölduz pá í eyionum um vetrinn oc var drepinn sveit su öll er Raugnvalldr hafði pangat fylgt, enn um morguninn epter toku þeir byrding oc hlopu af mallti, gengu þar á sípan, oc letu skiöldu pá vit stafna er þeir Raugnvalldr iarl höfðu áttu, letu oc æi fleiri menn á skipi enn iarli höfðu fylgt, rero sípan til Kyrkvogs, oc er þat sá sveitungar Raugnvallds þeir er fyrer voru, hugðu þeir at Raugnvalldr iarl mundi þar fara oc hans menn, gengu þeir á moti slipper allir, Þorfinnr iarl let þar taka XXX manna, oc drepa, voro þeir flester hirdmenn Magnus kongs oc vincer hans; Jarl gaf grip einom hirdmanni kongs oc bat

(c) enn hann hafði þess svarit at vinna öll þau verk . . . þotti sitt ríki þá frjálfara enn ádr; dvölduz þá í einne &c. *Ass juramento promiserat quodcumque negotium se peracturum . . . regnum liberius quam antea videretur.* 325.

habendum, breve vitæ spatium tunc restare; fortassis etiam A.D. 1046
 cognatus meus Thorfinnus adhuc in vivis est. Mox villam hominibus undique circumdatam esse audiebant. Venerat illuc Comes Thorfinnus, qui ignem tectis confestim subiciebat, ingenti strue ante fores congesta. Comes Thorfinnus omnibus, præter Rögnvalldianos, excundi veniam concedebat; Cum autem plurimi exiissent, vir quidam linteas solum vestes indutus in fores progreditur, & sibi, diacono ut agebat, Comitem Thorfinnum cum affectis manus adjutrices expandere rogat, verum ipse sepi manus innixus eandem hominumque coronam transliebat, ita ut procul undique humum tangeret & inter nocturnas tenebras statim se subduceret. Comes Thorfinnus ut cum insequantur jubet, & illic, inquit, ibat Comes, eratque ipsius nec ullius alterius virtus; hinc, in cohortes divisi, illum querebant, Thorkelle Fosario littora perscrutante, inter saxa maritima canem latrare audiebant, nam Comes Rögnvalldus canem quem in sinu gestari consuevit, secum habuerat. Thorkell Comitem captum a suis enecari jubebat omnibus, quamvis pecunias vel præmia interponeret, abnuentibus, unde ipse, quoniam alterutri alteri cedere necessum sciens, Comitem occidebat, quod factum superveniens Thorfinnus non taxabat. Inter hyemales exinde in insulis moras, omnes qui Rögnvalldam illuc comitati fuerant, enecabantur. Mane autem subsequæntis diei navem vectorem assumptam & polentis oneratam conscendunt, clypeisque, quos possederant Rögnvalldiani, in prora collocatis, non plures in navi, quam comitem secuti fuerant, constituunt, Kirkiuvogum exinde remigando tendunt, quo viso, Rögnvalldiani qui domi remanserant, ipsum cum suis ibi redire putantes, inermes omnes illis obviam eunt, quorum triginta, plerosque regis Magni aulicos nec non amicos, captos,

A. D. bat þann fara austr til *Noregs* at segja *Magnusi* kongi
1046 típindinn.

Gröftur Raugnvalds jarls.

Lík *Raugnvalds* jarls var flutt til *Papeyiar* hinnar meiri, oc var þar jardat, oc er þat mál manna at hann hafi æinn verit bezt mannaðr oc vinsæltztr af öllum *Orkneyinga*. *Jörlum*, oc allri alþíðu var hann miðc harmdaudi.

Eptir þat lagði *Þorfinnr* iarl under sic allar eyiar oc mælti þá engi maðr hönom imoti.

A. D. Snemma um vorit kvamo þessi lípínðe austr til *Noregs*
1047 fyrer *Magnus* kong oc þotti hönum hinn mestti skadi at *Raugn-*
valldi fóstbroðr sínum oc kvetz þegar skyldu hefna hans er
honom gæfi tom til, enn hann hafði sva mikinn ufríp vit *Svein*
kong *Ulfsson*. (d)

Þorfinnr jarl kom til Haralds kongs.

I þenna tíma kom til *Noregs* *Haralldr* kongr *Sigurðarson* (e).
föðrbroðer *Magnus* kongs, oc gaf *Magnus* kongr honom hál-
fann *Noreg*. Æinn vetr, þá badu þeir ut leipangri af öllum
Noregi oc ætludu supr til *Danmerkr*, enn er þeir lágu i
(f) *Seley*, reru tvö langskip i höfnina oc at skipi *Magnus* kongs,
geck maðr af skipinu i hvítum kúfi, oc aprt eptir skipinu
oc

(d) er þa hafði látit taka sík til Konongs yfer *Danmörk*. *Qui tunc Danie re-*
gem se pronunciarit curaverat. addit 325. (e) frændi *cognatus*. 325. (f)
Sóleyium. idem.

Thorfinnus curat occidi, unum Regis satellitem pace donat & A. D.
orientem versus in Norvegiam, regi res gestas relaturum oblegat. 1046

Sepultura Comitis Rögnvalldi.

Funus Rögnvalldi in Papeyiam majorem transportatum
humatur. Ferunt communiter Rögnvalldum, præ ceteris
Comitibus Orcadensibus virtutibus imbutum, plurimorum animos
sibi devinxisse, tota autem plebs ejus mortem admodum lugebat.

Post hæc Thorfinnus universas, nemine resistente, sub-
igit insulas.

Hæc omnia primo vere ad Regem Magnum in Norve- A. D.
giam deferuntur, qui cædem socii sui Rögnvalldi maximum re- 1047
putans detrimentum, quam primum tempus vacaret; tum enim
ipsum & Regem Svenem Ulsum hostiles motus intercedebant,
eandem vindicatorum sese promittit.

Convenit Comes Thorfinnus Regem Haralldum.

Veniebat hoc tempore in Norvegiam Haralldus Sigurdi filius,
a patruo rege Magno dimidium regnum dono accipiens, quare
ambo Norvegiam regebant. Educebant hyeme quadam e tota
Norvegia in expeditionem copias; cum autem anchoris retenti apud
Seleyiam incurrerentur, duæ naves longæ in portum ad regiam
remis agebantur, unde vir quidam, album indutus cucullum,
trans-

A. D. oc fva upp í lyptinguna, kongr sat yfer mat, þessi madr kvaddi
 1047 kong oc laut hönom oc tok til braudhleyfs eins oc braut af oc
 át; kongr tok kvediu hans oc retti at honom kerit er hann fā
 at hann át braudit, (g) kongr leit til hans oc mælti, hverr er þessi
 madr? ec heiti Þorfinnr (h) seger hann; ertu Þorfinnr iarl?
 seger kongr, fva er kallat vestr þar seger hann oc er ec her
 kominn með tvar tvitugseffur skipadar helldr vel at því sem vier
 eigum kosti, nu vil ec róa penna leipangr með ydr ef þer vilit
 þiggja at mer lip, enn allt mitt lip oc ec sealfir skal á guds valdi
 oc ydru herra (i) (fyrer þau stórmali er ec hefi moti ydrum vilia
 brotit,) þá gengu menn til oc heyrdi tal þeirra; (k) satt er þat
 Þorfinnr iarl ef fund ockarn bæri saman at ec ætladi at þu skyl-
 der æi kunna at segja frá skilnadi ockrum, enn nu er þó fva vid-
 látit at æi byriar minni tign at ec láta drepa þic, skaltu nu oc
 fara með mer, enn satt ockra man ec uppfegja i betra toni;
 Þorfinnr iarl packadi kongi oc geck á skip sitt. Kongr lá miðc
 lengi i Seley, dróz þá her til hans or Víkinne, hann ætladi þa-
 pan at sigla suðr under Fotland þegar byr gæfi; Þorfinnr var
 löngum á tali vid kong, var kongr vel til iarl oc hafði hann
 miðc vid ráðagerdir sínar; þat var æirn dog at iarl geck á kongs
 skipit oc apr i lyptingina, kongr bat hann sitia hiá ser, settiz
 iarl nidr oc drucku báder saman oc voru káter, madr geck i
 lyptingina i raudum kyrdli mikill oc vaskligr, fā kvaddi kong,
 kongr tok blíðliga kvediu hans, var þat hirdmadr konngs æinn;
 þessi mardr tok til orða oc mælti; þic er ec kominn at finna
 Þorfinnr iarl, hvat vill þu mer seger jarl, ec vil vita hverio þu
 vill

(g) þessi madr tok vid kerinu oc mælti, grið vilium ver hafa mautunaur,
 accepto is cratera, pace, ait frui volumus convivores. add. 325. (h) iarl
 Sigurdarson. add. 325. (i) omitt. 325. (k) konongr tok feint til orða
 oc mælti fva *Rex ubi aliquantisper conticuerat &c.* add. 325.

transcendens, puppim versus in præstegam usque progreditur, hic regem accumbentem, se inclinando, salutat & massam panis assumtamque comedit; verum Rex resalutato, cum pane eum vesci videret, vasculum porrigit, & in eum oculos convertens, quisnam esset percontatur, cui respondentem se Thorfinnum nominari, regerit quærendo an esset Comes Thorfinnus? Ita, inquit, illic occidentem versus audit, huc etiam duas viginti interscalmiorum naves respectu facultatis nostræ bene instructas deduxi, nunc in præsentem expeditionem, modo meum auxilium acceptare volueris, vos secuturus; totus autem meus exercitus & ipsemet ego, facinorum, quæ contra vestram patravi voluntatem, causa, in Dei tuæque erimus potestate. Inter hæc quidam accedentes eorum colloquium audiebant. Porro, inquit Rex, verum est Comes Thorfinne si forte conveniremus, quod te nostro ab invicem discessui referendo non destinaverim, ita autem se res jam habet, ut nostram dignitatem te occidere non deceat, unde me nunc comitator, nostram autem reconciliationem aptiore otio declarabo. Comes Thorfinnus regi grates persolvens in navem suam redibat. Regi diu admodum in Seleya commoranti, & inde, quando flabat aura secunda, austrum versus ad Jutiam navigaturo, copiæ de Vica adducebantur. Caterum Rex Comitem Thorfinnum sæpe secum colloquentem, humaniter & à consiliis quam plurimis habebat. Accidit forte die quodam ut Comitem in regiam navem præstegamque puppis transgressum, sibi assidere Rex invitaret; verum cum læti ambo considerent comibiberentque, vir quidam, rufam indutus tunicam, statura ingens, & fortitudinem præ se ferens præstegam ingreditur, qui à Rege salutato, humaniter, (erat enim unus ex ipsius satollitibus, exceptus) in talia prorumpit. Te, inquit, Comes Thorfinne conveniendi causa hic adsum;

A. D. vill bæta mer brodr minn er þu letz drepa vestr i *Kyrkuvogi*
 1047 med öðrum hirdmönnum *Magnus* kongs; hefer þu æi heyr-
 þat segir Jarl, at ec er ecki vanr at bæta þá menn fe er ec
 læt drepa, finnz þat i því at mer þicker víðaz sakir hafa til verit
 er ec hefi mennina drepa látit, öngu skiptir mic hverfu þu he-
 fir vit adra menn gert ef þu bæter þenna er ec á eptet at mæla,
 let ec oc þar fe nockut, enn ec var leikinn sialfr háðuliga,
 verdr mer þat skyllðaz at mæla eptir brodr minn oc mic, vil
 ec hafa þar sæmder fyrer, enn kongr má þat uppgefa er til hans
 er gert ef hönom þicker þat einfkis vert er hirdmenn hans
 eru leiddir ut ochöggner niðr sem saudir; Jarl svarar, skil ec
 þat at þat mun mina kosti her fram draga er þu átt ecki valld
 á mer, ertu æi fá maðr er ec gaf þar gríð? at vísu seger
 hann, kosti átrter þu at drepa mic sem adra menn; þá seger
 Jarl, þat er satt sem mælt er at margann hendir þat er minst
 varir, ætladi ec þa at ec munda hvörgi þefs koma at ec mundi
 þefs giallda at ec veri of fríðsámr vit óvine mina, enn nu gellð
 ec þefs er ec hefi þer gríð gefit, æi munder þu hrópa mic fyrer
 höfþingium i dag ef ek hefþi þic drepa látit sem adra legunau-
 ta þína; kongr leit víð Jarli oc mælti, þar kemr þó enn *Þor-*
finnr iarl at þu þickiz of fá drepit hafa mina hirdmenn óbatta;
 var kongr þá sva raudr sem dreyri; Jarl spratt þá upp oc geck
 ofan or lyptingunne, oc á skip sitt, var þá kyrt um kveldit,
 enn um morguninn er menn voru vaknader var kominn á
 byr, reru menn þá þegar or höfninne, sigldi kongr þá suðr i
Fotlandz haf med öllum flotanum, for skip iarls nær til hafs
 öndverdann daginn, enn er á tók at lida daginn stefndi jarl
 vestr i hafit, er fra honum ecki at segia fyrr enn hana kom
 til

Comes quidnam secum negotii haberet sciiscitatur? ad quod ille; *sci-* A. D.
re, ait, cupio quod cædem fratris mei, inter aliorum Regis Magni 1047
satellitum, necem, a te occidentem versus Kirkiuvogi procuratam
recompensare velis. Nonne audiisti, regevit Comes, quod eorum
cædes, quarum autor sum, pecunia pendere non solitus sim, id-
que inde fluit, quod causæ, cur occiderentur, mihi sepiissime
extitisse visæ sint. Nibili, respondet ille, mihi interest quo-
rum cum aliis egeris, modo pro hacce, cujus cædes mihi jure per-
sequenda, multam persolvas. Ipse etiam aliquantam ibidem
pecuniam perdidit, contumeliose affectus; pertinet quoque ad me
potissimum fraterni meique juris persecutio, unde decentem
multam exposco, in Regis autem stat potestate maleficia con-
tra ipsam patrata condonare, si ipsi nibili interesse videatur
satellites eductos, ovium instar cædi. Ad hæc Comes, video,
inquit, mihi heic profuturum quod in tua non sim potestate;
nonne idem es quem ibi incolumem dimittebam? Equidem, ait
ille, verum me uti alios tibi occidendi erat potestas. Ad quæ
Comes, verum esse proverbium multis evinire quod minime spe-
rant, tunc enim, inquit, me nusquam eo venire autumabam ubi
erga inimicos nimis pacatum fuisse mihi noceret, nunc autem
in malum mihi vertitur tibi pacem concessisse, nam si te, uti
alios tuos contubernales, occidissem, me non coram magnati-
bushodie calumniarès. Caterum Rex in Comitum oculos con-
vertens sequentia fatur; prodixit adhuc Comes Thorfinne te nimis
pauca e meis satellitibus, quorum cædes non est reparata, in-
terfecisse. Rege interim sanguineo prorsus rubore persuso, Co-
mes repente surgit & de præstega puppis in navem suam transcen-
dit, vespere omnibus quietis. Verum insequentis diei mane,
ubi expergesacti erant, aura flante secunda è portu confestim sol-
vebant; Rex austrum versus in mare Jutiæ cum universa classe

A. D. til *Orkneyia* oc settiz þar at ríki sínu; *Magnus* kongr oc
 1046 *Haralldr* sigldi til Danmerkr oc dyölduz þar um sumarit, vildi
 & segg. *Sveinn* kongr æi hallda til mots við þá, var hann á *Ská-*
neyri með her sínn; Á því sumri tók *Magnus* kongr sotti
 þá er han leiddi til bana, lýfti hann þá fyrir alþýdu at hann
 gaf *Haralldi* föðrbroðr sínum allt Noregs ríki.

Ordsending Jarls til Kongs.

Þorfinnr iarl red nú *Orkneyium* oc öllu ríke sínu; *Kalfr*
Arnason var oc löngum með hönum, stundum var hann í
 vestr víking oc heriadi um *Scotland* oc *Irland*, hann var oc
 í *Einglandi* oc var um hríp fyrir Þingamanna lípi; Þá er
 Þorfinnr iarl spurdi lát *Magnus* kongs sendi hann þá menn
 austr til Noregs á fund *Harallds* kongs með vinmálum,
 segir sva at hann vill geraz vin hans, enn er ordsending
 kom til kongs, tók hann því vel oc her kongr honom sinne
 vinattu, oc þá er þessi ordsending kom apr til iarls, bió
 hann ferd sína oc hafði vestan tvær tvítugseffur, oc meir
 enn hundrat manna, oc all fritt líp, for hann þá austr til
 Noregs oc fann kong á *Hördalandi*, tók hann við hönum
 forkunna vel, oc at skilnadi þeirra veitti kongr hönom go-
 dar gíafer, for jarl padan súðr með lande oc sva til *Dan-*
merkr, for hann þar um land oc fann *Svein* kong í *Álaborg*,
 bað hann iarli til sín oc veitti hönom dýrliga veiztlu, þá
 gjörði jarl þat bert at hann ætladi súðr til *Roms*, enn er
 hann kom í *Saxland*, fann hann þar *Heinrek* keisara oc
 tók

navigat; navem Comes propius alto primo diei, in vespere a-
 zem declinante occidentem versus cursum dirigit, unde nihil
 de eo referendum priusquam in Orcades transvectus regnum
 suum ibidem moderare iterum cepit. Rex Magnus unacum Ha-
 ralldo ad Daniam vectus, aestatem ibidem transigebat, quibus
 Rex Sveno obviam ire nolens, in Scania cum suo exercitu mora-
 batur. Aestate hac Rex Magnus morbo, quo exstinguitur, cor-
 reptus, se totum Norvegiæ regnum patruo Haralldo donare pa-
 lam manifestabat.

A. D.
 1047
 & seqq.

Nuntium Comites ad Regem.

Comes Thorfinnus Orcades totumque suum regnum moderaba-
 tur; apud eum Kalfus Arnæ sepe morabatur, interdum piratica
 occidentem versus operam navando, Scotiæ & Hiberniæ arma
 inferebat, in Anglia quoque Thingmannorum copiis aliquandiu
 præerat. Comes Thorfinnus de morte Regis Magni certior, le-
 gatos in Norvegiam Regis Haralldi amicitiam conciliaturos mit-
 tebat, dicens se ipsius amicum fieri velle, de quo cum nuntium
 regi veniret, bene excipiens, suam promittebat amicitiam, quo
 audito Comes, itineri se accingebat, & duas viginti interscal-
 miorum naves, viris plus centum, singulis conspicuis, ornatas se
 cum assumens, Norvegiam petendo, Regem in Hördia conveniebat,
 ab eo humanissime exceptus, & cum discederet, magnis nume-
 ribus ornabatur, unde regionem austrum versus legendo, in Da-
 niam tendebat, quam transeundo regem Sveinem Aalburgi
 conveniebat, a quo ad lautissimum, quo excipiebatur, convi-
 vium invitatus, se Romam petiturum manifestavit. In Saxoniam
 autem devectus & ab Imperatore Henrico humaniter exceptus

A. D. tok hann forkunnar vel vid jarli oc gaf honom margar stó-
 1047 rar giafer, hann feck hönom hesta marga, reid iarl pá til
 ad súdrfarar, for hann pá til *Roms* oc fann Pafann oc tok hann þar
 1064 lausn af honom allra sinna mála, vendi jarl þaðann til heimfarar
 oc kom med heilu apti i ríki sitt, let hann pá af herferdum,
 lagdi þa hug á stíorn lýds oc landz oc lagasetning, hann sat
 jafnan i *Birgisberadi* oc let þar gera Kristz kyrkiu, dýrligt muste-
 ri, þar var fyrst fettr Biskuppsstoll i *Orkneyium*; Þorfinnr iarl átti
Ingibiörgu jarlamodr, þau áttu tvo sonu pá er or barnæsko
 komuz het annarr *Páll* enn annarr *Erlendr* þeir voro mikler
 menn oc frider, oc meirr i móðrætt sína, menn vitrer oc
 hógværer, iarl unni þeim mikit oc þar med öll alþýða.

Frá andláti Þorfinns jarls.

Þorfinnr jarl helt öllu ríka sínu til daudadags, er þat fannliga
 sagt at hann hafi ríkastr verit allra Orkneyinga iarls, hann æig-
 nadiz XI. jaddoma i *Skotlandi* oc allar *Sutreyiar* oc mikit ríki
 á *Irlande*. Sva segir *Arnor Jarlaskáld*:

Hrafn's fæpi vard hlýpa
 her frá Þussákerium,
 rett seg ec þíód hve þótti,
 Þorfinne til Dýflinnar.

Þorfinnr iarl var pá V. vetra gamall er *Melkolfz* Skota kongr
 modrfadir hans gaf honom iarls nafn, enn síþan var hann iarl
 LXX. Vetra; hann andadiz á ofanverðum dögum *Haralds Si-
 gurdar-*

eximiiis donis & equis laud paucis ditabatur, unde, equitando, Romam deveniens, a Papa omnium suorum peccatorum absolutionem impetrabat; revertendo, sospes in regnum suum redux, piraticam in posterum prorsus missam fecit, animo ad rei publicæ moderamen, nec non leges ferendas, applicato. In provincia Birgenfi sæpe residens, templum pretiosum, Christo sacrum, idem ibidem exstrui curabat, ubi in Orcadibus prima cathedra episcopalis sita est. Comes Thorfinnus Ingiborgam Comitum Matrem uxorem habebat, ex qua duos, qui ad maturam pervenere ætatem, filios suscipiebat, quorum alteri Pauli, alteri autem Erlandi nomen erat; hi, viri fortes, venusti, cordati, & mansueti, in maternam magis declinabant familiam, quibus Comes & tota præterea plebs multum favebat.

A. D.
1047
ad
1064

De morte Comit̃is Thorfinni.

Comes Thorfinnus integrum suum regnum ad mortem usque retinebat, qui vere etiam fertur omnium Comitum Orcadensium fuisse ditissimus; hic novem in Scotia Comitatus, integras Habudas, magnamque in Hibernia regnum adeptus est. Ita Arnor Comitum Poeta:

*Corvorum altori obedire cogebatur
exercitus inde a Thussalckerium.*

(vera dico ex ore vulgi)

Thorfinno Dublinum usque.

Comes Thorfinnus quinque annos natus erat cum avus ip̃sius maternus Rex Scotiae Melkolsus Comit̃is titulo eum nobilitaret, septuaginta exinde annorum ducem. Mortuus circa finem regni

Haraldi

A. D. *gurdarsonar*, hann er jardadr at Kristu kirkio i *Birgisberaði*,
 1047 þeirri er hann hafði gera látit, var hann miðc harmdaudi i
 ad
 1064 erfða löndum sínum, enn um þau lönd er hann hafði lagt un-
 der sic med hernadi, þá potti mörgum ófrelsi mikit at þau
 under ríki hans, hurfu þá mörg ríki undan þau er iarl hafði un-
 der sic lagt, oc leitudu menn sér trautz under þá höfþingia
 er þar voro ódalborner til ríkia, gerðiz þá brátt auðsær mið-
 fer at frafalli Þorfinnz iarls, þessár vísur voro qvednar um
 orrofto þeirra *Raugnvaldz* iarls *Brusasonar* oc *Þorfinnz*
 jarls :

Em ec sif itar knektu
 jarla fætt er ec vetti,
 jöfn fenguz hræ hröfnum,
 hægintruðr at lægia,
 sleit fyrir eyiar utan
 allvalldr blá tialldi,
 hafði hrægfvöl dufa
 hríma fast um lími.

Frágum *Finnz* hve magi
 fylgdut *Kalfr* um dylgior
 oc letz þu á síá sneckior
 snarla lagt at jarle
 áræði vartu æida
 ófufs syne *Brusa*
 hlæpi rúpr, enn (l) reður
 heiptminnugr Þorfinni.

Ofkeþ.

(l) hlyptu, *obeditas* 101. 102. 333.

Haraldi Sigurdi filii, ad templum Christi, quod in provincia A. D.
 Birgenſi exſtrui curaverat, ſepultus eſt, cujus mortem hære- 1047
 ditariarum ditonum incolæ admodum lugebant, ſed in eis, ^{ad} 1064
 quas armis ſibi ſubegerat, indigenis ejus imperio ſubeſſe
 baudquaquam tutum eſſe videbatur, unde multæ quas ſibi
 ſubjecerat tum deſiciebant ad magnates, quorum reg-
 na hæreditario erant jure, conſugientes, quare damnum
 morte Comitſ Thorfinni allatum cito apparuit. Prodiere de
 pugna inter Comitem Thorfinnum & Rögnvaldum Bruſii ſe-
 quentes ſtrophæ:

Non nimis ſum credulus
 cum dico viros concordiam
 Comituni diſturbare,
 cum cadavera reputem
 corvis æque acquiſita fuiſſe.
 Atterebat extra inſulas
 præpotens loricas,
 corvi fuere pruinâ ſanguineâ irrorata membra.

Audivimus quomodo Finni affinem
 ſecutus eſ Kalfæ in contentionibus
 et curasti in mari navigia
 cito applicari contra comitem.
 ad aggreſſum avertendum eras
 non pronus, cum filium Bruſii
 ſterneret, verum conſilium dabas,
 acerbitatis memor vir, Thorfinno

A. D.
1064

Óskepnan varð uppi
 endr þá er mörgum kendi
 háligt róg at (m) hiugr
 hörd þar er jarlar börduz
 nærr reduz ástmenn (n) orer,
 elldhríd enn varð fípan,
 ölld feck mein hin milda
 mörg fyrer *Raudabiörgum*.

Biört verdr fol at sortna,
 fœkr fold i lög dœckann,
 brætr erfiti (o) austr,
 allr brunar fiarr með fiöllum
 ádr at eyium fripum
 inndrottar Þorfinni
 (þeim healpe Gud oc geyme,)
 gædingar meire fædaz.

Upphaf ríkis þeirra Páls oc Erlends oc ættartöl.

Nu toku syner Þorfinnz iarls ríke epter hann, var Páll
 þeirra ellri, var hann oc fyrer þeim i ráðum, ecki skiptu þeir
 löndum með sér oc urdu þo lengstum vel áfáttar á sín skipte;
Ingibiörg Jarlamoder giptiz *Melkolfi Skota* konge er *Langháls*
 var kalladr, þeirra son var *Dungadr* Skota kongr fader *Vil-*
hialms

(m) hiugo 333. haigo 101. 102. (n) órer. 101. 333. (o) hit eystra. 101. 102.

*Malum fatum se exferebat
olim cum multos doceret
acris calumnia cadere,
durum (o: fatum) ubi Comites confligere,
fere congressi sunt amici nostri,
sed prælum subsequebatur,
exercitus damna tulit
multa apud Rödebiorg*

A. D.
1064

*Lucidus profecto nigrescet sol,
demergitur terra in mare atrum,
disrumpitur coelum,
totum æstuat mare ad cacumina montium
priusquam in pulchris insulis
Thorfinno satellitii duce
(eos Deus auxilietur servetque)
optimates majores nascuntur.*

Primordia Regiminis Pauli Erlendique nec non genealogiæ.

Comiti Thorfinno in regnum succedebant filii, ex quibus Pauli, utpote natu majoris, consilia plus valebant; Hi ditiones inter se non dividebant, commerciis nihilominus diutissime contenti: Nupsit Ingiborga Comitum mater Regi Scotiæ Melkolso qui Langhals cognominatus est; horum filius fuit Dungadus

M 2

Rex

A. D. 1064 *hialms* hins ágæta mans, hans son het enn *Wilbialmr* *Ödlingr* er aller Skotar villdu til kongs taka. *Páll* iarl *Þorfinns*son feck dottr *Hakonar* iarls *Ivars*sonar oc áttu þau mörg börn, son þeirra het *Hakon*, þau áttu dotter þa er *Pora* het, hon var gipt i Noregi *Halldori* syne *Brynjólfs* *Ulfallda*, *Brynjólfr* het son þeirra er átti (p) *Gyridi* *Dags*dottr; önnr dottr *Páls* het *Ingirípr* er átti *Einar* *Vorsakrákr*, *Herbiörg* het hin þridia dottr *Páls*, hun var moder *Ingibiargar* *Rögm*, er átti *Sigurdr* á *Vestnesi* oc voro þeirra syner *Hakon* *Pik* oc *Brynjólfr*. *Sigrídr* var enn dottr *Herborgar* sem *Kolbeinn* *Hruga* átti; *Ragnhildr* het hin fiorda dottr *Páls* iarls, hun var modir *Benedíktz* födr *Ingibiargar*, modr *Erlings* *Erchidiakns*; *Berglíot* het enn dottr *Ragnbildar* er átti *Havard* *Gunnars*son, voru þeirra syner *Magnus* oc *Hakon* *Kló*, oc *Dufniall*, oc *Þorsteinn*; þetta eru allt iarla ættir oc gædinga i *Orkneyjum*, oc koma þessir menn aller vid söguna sípar. *Erlendr* iarl *Þorfinnz* son átti þá konu er *Pora* het oc var *Sumarlída* dotter *Óspaks*sonar; moder *Óspaks* var *Þordís* dottr *Haltz* á *Sípu* *Erlingr* oc *Magnus* voru syner þeirra enn dætr þeirra *Gunnhildr* oc *Cecilia* er *Ísákr* átti, oc voru syner þeirra *Endríde* oc *Kotr*; *Jatvör* het dottr *Erlings* laungetinn, *Bergr* het son hennar.

Her segir af falli Harallds Kongs oc dauda dottr hans.

A. D. 1066 *Þá* er þeir brædr *Páll* oc *Erlendr* höfdu ríki tekit i *Orkneyjum* kom austan or *Noregi* *Haralldr* *Sigurdar*son með her mikinn, hann kom fyrst vid *Hialtland*, þadan fór hann til *Orkneyia*,

Rex Scotorum, pater Wilhjalmi viri inclyti; *hujus filius erat* A. D. *alius Wilhjalms Ödlingur, quem omnes Scoti regem exopta-* 1064 *bant. Comes Paulus Thorfinni filiam Comitissæ Haconis Ivaris filii uxorem duxit, inter quorum multos liberos filius Hacon nominabatur. Erat illis etiam filia Thora quæ Halthori filio Brinjalii Ulfaldii in Norvegia nupsit; horum filius Brinjulfus Giridem Dagi filiam duxit uxorem. Secundæ Pauli filię nomen erat Ingiridis quæ nupsit Einaro Worsakráko. Tertiæ Pauli filię Herbiorgæ mater erat Ingibiorgæ Ragna, quam duxit Sigurdus de Vestneso; horum filii Hacon Pik & Brinjulfus. Sigridis præterea filia erat Herbiorga, mater Haconis Barns, & Herborgæ quam duxit Kolbeinn Hróga. Quarta Comitissæ Pauli filia Ragnhildis, mater erat Benedicti patris Ingibiorgæ matris Erlingi Archidiaconi. Bergliot insuper filia erat Ragnhildæ quæ nupsit Hávarði Gunneri, horum filii Hacon Kló, Dufniáll, & Thorsteinn. Sunt hæ omnes Comitum & optimatum in Orcadibus familiæ, quorum singulos historia infra commemorat. Comes Erlendus Thorfinni filius uxorem habuit Thoram filiam Sumarildii Óspaki filii; Mater Óspaki erat Thordis filia Halli de Síða; Erant horum filii Erlingus & Magnus, filię vero Gunnhildis & Cecilia quæ nupsit Isaac; horum filii Endridus & Kolus. Erlingus filia notha erat Jatvara, cujus filius Bergus.*

Heic memoratur cædes regis Haralldi & mors filię ejus.

Postquam fratres Paulus & Erlendus regnum in Orcadibus mo- A. D. *derandum susceperant, Haralldus Sigurdi filius ab oriente de Nor-* 1066 *vegia cum ingenti exercitu venit, & Hialclandiæ primum allap-*
sus

A. D. 1066 *eyia*, þar let hann eptir *Ellisf* drottningu oc dottr þeirra *Mariu* oc *Ingigerði*; or *Orkneyiom* hafði hann lip mikit, reduz iarlar báðer til ferdar med konge, for kongr þadan súpr til *Einglandz* oc lendi þar sem heiter *Klifland* oc vann (q) *Skardaborg*, síþan lagði hann at vid *Hallarnes* oc átti þar orrosto oc feck sigr. midvikudag næsta fyrer *Matthias* messio átti hann orrosto i *Jorvík* vid iarlana *Valþjóf* oc *Mórukára*; þar fell *Mórukári*; Sunnudag eptir var sú borg geinn i vald *Haralldi* kongi er stod vid *Stafnurdur* bryggjo, geck hann á land at skipa stadinn, þar setti hann eptir *Olaf* son sinn oc iarlana *Pál* oc *Erlend* oc *Eysteinn Orra* mág sinn; i þeirre landgaungu kom i mote *Harallde* konge *Haralldr Gudinna* son med allmikinn her, oc i þeim bardaga fell *Haralldr Sigurdarson*; eptir fall kongs kom *Eysteinn Orri* frá skipum oc iarlar oc gerpu allharda hríd, þar fell *Eysteinn Orri* oc miöc sva allr *Nordmanna* herr; epter þá orrosto leyfði *Haralldr* kongr *Olafi* syni (r) *Harallds* kongs oc jörlunum brotfor af *Einglandi* oc her þeim öllum er æi hafði flyit, sigldi *Olaf* ut um haustit af *Hrafseyri* oc sva til *Orkneyia*; oc þann dag oc á þeirri stundu er *Haralldr* fell vard *Maria* (s) dauð dotter hans, oc er þat mál manna at þau hafi eins mans siör haft. *Olaf* var um vetrinn i *Orkneyium* oc var hann hinn meste vin iarlanna frenda sinna; þar voro brædra dætr *Þóra* moder *Olafs* kongs oc *Ingibiörg* moder iarlanna. *Olaf* for um vorit austr til *Noregs* oc var þar til kongs tekinn med *Magnusi* brodr sínum; enn er þeir brædur redu *Orkneyium* þá var samþycke þeirra mikit oc gott langa hríp, enn er syner þeirra toku at megnaz, þá gerduz þeir ofstopa menn miklir *Hakon* oc *Erlingr*; *Magnus* var þeirra kyrr-

(q) *Skardaborg*. 102. (r) sínum 333 *prave*. bráddauð. *repente mortua* 101. 102. 333. *Flat*,

sus, atque inde in Orcades defectus, ibidem Reginam Ellisif A. D. 1066 unacum filiabus Maria & Ingigerda reliquit, & ex Orcadibus ingentes copias assumpsit, comitum utroque cum ipso Sociale iter suscipiente. Inde austrum versus in Agliam tendit, & ubi Kliffand audit, alapsus, Skardoburgum superavit. Hallnesiæ exinde appulit, & ex inita ibidem pugna victoriam reportavit. Die Mercurii proximo ante festum Matthei Eboraci cum comitibus Walthiofo & Mörkára pugnam, hoc cadente, commisit. Die solis proxime sequenti urbs quæ ad Stafnfurdubriggiam ejus potestati submittebatur, ubi ad omnia in eadem disponenda excenscens, filium suum Olauum, Comites Paulum & Erlendum & affinem suum Eisteinem Orrium relinquit; In hac excensione Regi Haraldo Haraldus Gudini cum ingenti exercitu obviam ivit; in horum certamine cecidit Haralldus Sigurdi; post cædem Regis Eisteinn Orrius unacum Comitibus à navibus superveniens, inter acrem congressum, cum toto fere Norvagorum exercitu, cecidit. Finito hoc certamine Rex Haralldus filio Regis Olao, Comitibus, totique, qui non aufugerat, exercitui, ex Anglia discedendi veniam dedit, unde Olauus autumnis Rafnsöra solvendo in Orcades devehitur. Eadem autem die, eademque hora qua cecidit Rex Haralldus, ipsius filia Maria repente mortua est, unde vulgo audit eos unius hominis vigorem habuisse. Olauus hyemem in Orcadibus transigens, cognatis sibi Comitibus amicitia devincebatur. Erant ex fratribus nepotes (sobrinæ) mater Regis Olai Thora, & Ingiborga mater Comitum. Olauus subsequenti vere in Norvegiam redux, unacum fratre Magno Rex constitutus est; cum autem fratres Orcades regerent magna & infucata inter eos diu viguit concordia, ubi autem ipsorum filii maturecebant, Hacon & Erlingus valde timebant, Magni autem eorum

A. D. 1066 kyrrlátaztur, allir voru þeir mikler oc sterkir oc vel menn-
tir um allá luti; *Hakon Pálsfon* vildi vera fyrirmadr þeirra
brædra, þottiz hann vera meiri burpum enn syner *Erlendz*,
þvi at hann var dottirfon *Hakonar* iarls *Ivarsfonar* oc *Ragn-
hildar* dottur *Magnus* kongs *Góða*; vildi *Hakon* at viner hans
hefpi or skiprum meira lut þar, enn þeir at hnigu til fona *Er-
lendz*, enn *Erlendr* vildi ecki at syner hans hefpi lægra lut
þar i eyiom; kom þá svo at þeir frendr máttu æi áfamt vera
oc var med þeim ecki óhætt; þá attu fedr þeirra lut at med
þeim at þeir skyldu semia malit, var þá fundr tillagdr oc fannz þat
brátt á at hverr þeirra hneygdi epter sinum sonum oc urdu
æi ásfátter; gerþiz nu ósámpycke med þeim bræðrum oc skil-
duz ófáttir oc þotti þad mörgum mikill skade.

Sáttar fundr.

Epter þetta foru godgiarner menn i mille þeirra oc læita
um sættir, var þá lagdr sáttar fundr med þeim i *Hroßey*, á
þeim funde geingu saman sættir þeirra med þvi moti at þá var
skipat eyiom i helminga sva sem verit hafdi med þeim *Þorfinne*
oc *Brusa*, stod sva um hríp, *Hákon* var þá jafnan i hernadi
sþan hann þroskadiz, gerdiz hann þá ofstopa madr mikill oc
leitadi miúc á þá menn er þiónudu under þá fedgana, kom þá
enn sva at þeir urdu ósfátter, oc foruz at med siölmenni;
Hávarðr Gunnafon oc allir adrer gæðingar iarlanna báru enn
samann med fer, oc báru sáttmál á milli, villdu þeir *Er-
lendr* fedgar þá æi sættaz sva at *Hakon* veri þar i eyiom,
enn med því at vinum þeirra þotti mikit i ábyrgd um deilr
þeirra, þá felldu þeir bæn at *Hakoni* at hann leti þetta æi
fyrir

eorum humanissimus erat; Hi omnes viri magni, sortes omnibusque artibus bene imbuti fuere. Hacon Pauli filius fratribus, utpote filiis Erlendi sanguine nobilior, erat enim Comitis Hakonis Ivaris filii & Ragnhildæ, regis Magni Boni filia, & filia nepos, præesse cupiebat, & ipsius amicos majus ibidem, quam, quantum ad filios Erlendi, iisdem cedendum, reportare cupiebat, Erendus autem filios suos inferiores esse nolebat, unde res eo pervenit, ut sine periculo eos conversari non tutum esset; hinc patres in eo consentiebant ut causam pacate transigerent, sed in statuto conventu, cum utrumque in partem filiorum, non concordem, acclinare appareret, diffidiis inter fratres ortis, discordes, quod multi magnum reputabant detrimentum, ab invicem discessere.

A. D.
1067
& seqq.

Conventus pacis causa.

Post hac viri benigni, reconciliationem quærendo, eos intercedebant, unde in statuto in Hroſſeia conventu, eo modo inter ipsos transactionem est, ut insula in duas partes æquales, quales Thorfinni Brusii tempore fuerant, dividerentur, quod aliquandiu non violabatur. Hacon exinde, ubi ad maturam pervenit ætatem, piraticæ continuo operam navabat, unde ad seditiones valde inclinans, patris filiorumque subditos multum irritabat, quapropter res adhuc eo venit, ut discordes frequentesque congregarentur. Cum Havardo Gunneri ceteri omnes comitum optimates adhuc de reconciliatione conferebant, quam Erlingus, unacum filiis, si Hacon in insulis maneret, acceptare recusabat; cum autem amicis litigantium cura difficilis esse videretur, precibus ab Hacone impetrabant, ne ipsius hac vice in insulis man-

N

sionem

A. D. 1067 & seqq. fyrer sættum standa, at han færi burt or eyjum at sinne, geck þá enn sættin saman, at godra manna ráði; epter þetta fór *Hakon* burt or eyiom, fyrst austr til *Noregs* oc fann þar *Olaf* Kong *Kyrra*, þetta var ofarlíga á hans dögum, dvaldiz *Hakon* þar nokkra stund; síðan fór hann austr til *Svþjóðar* á fund *Inga* kongs *Steinkelsfonar*, oc tok hann við honom vel, hann fann þar vini sína oc frendr, hlaut hann þar hinn mesta heidr af vinfældum *Hákonar* modrfödr síns, hann hafði haldit ríke af (s) *Steinketli Svía* konge síðann er hann varð landflotte fyrir *Haralde Sigurðar* syne, hafði hann þar orðid hinn vinfælti bæði af konge og landsmönnum. Annar dotterson *Hákonar* iarl's *Ivarsfonar* var *Hakon*, er kalladr var hinn *Norræni*, hann var fader *Eiríks* hins *Spaka* er kongr var í *Danmörku* eptir *Eric* kong *Eymuna*; *Hakon* dvaldiz í *Svþjóð* um hríp oc var *Ingi* kongr vel til hans, enn er sva hafði framfarit um hríp, þá leku hönum landmuner at sækja vestr til eyja; þá var í *Svþjóð* ung kristni, voru þá marger menn þeir er foru með fornesciu oc þottuz af því verða fróðer oc víser margra luta þeirra er eigi voru framkomner; *Ingi* kongr var vel kristinn madr oc voru honom leidir aller fornescio-menn, lagði kann mikla stund á at eyða óveniom þeim er lengi höfðu fylgt heidninne, enn landzhöfþingjar oc stórbændr kurrudu illa er um var vandat ósídu þeirra, kom sva þá at bændr toko sér annan kong, þann er þá hells til blóta, *Svæinn* broder drottningar oc var kalladr *Blót-Svæinn*, fyrer hönom varð *Ingi* kongr landflotta í vestra *Gautland*, enn sva lauk þeirra skipum at *Ingi* kongr tok hús á *Svæine* oc brendi hann inne; epter þat tok hann allt land under sic, eyddi hann þá enn úþpum mörgum.

Frá

sionem reconciliationi resistere sineret, unde in concordiam adhuc bonorum virorum consilio reducebantur. Post hæc Hacon ex insulis discedebat & primum orientem versus in Norvegiam delatus, Regem Olaum Kyrre, circa regni ipsius finem conveniebat, unde post aliquantas moras orientem versus in Suetiam Regem Ingium Steinkelis filium petiit, ab eodem humaniter exceptus; heic amicos & cognatos conveniens, propter ea quod avus maternus amicis beatus esset, maximum honorem reportabat; concesserat isti præfecturam quandam Steinkell Rex Sveciæ inde ab eo tempore, quo a rege Haralldo Sigurdi exulatum iverat. Interim regis nec non indigenarum amicitiam, & intimum amorem adeptus est. Alter Comitris Haconis Ivari ex filia nepos erat Hacon Norvagus dictus, pater Erici Spakii, qui Erico Eymuni in regno Daniæ successit. Hacon ad tempus in Svecia commorabatur a Rege Ingio bene affectus; ubi autem aliquantiisper ita processerat, natalis soli dulcedo eum ad repetendas insulas alliciebat. Erat in Svecia hoc tempore tenellus Christianismus, unde multi incantamenta exercebant, eapropter quod his rerum futurarum præscientiam sibi acquirere viderentur. Rex Ingius utpote christianæ religionē probe imbutus, omnes fascinatores abominabatur, & insolentiis, quæ gentilismum diu secuta fuerant, abolendis magnopere studebat, primores autem & incolæ divites cum mali eorum mores reprehenderentur murmurabant, & eò usque deveniebant, ut alium regem, Sveinem reginæ fratrem, Blot-Sveinem dictum, qui tunc sacris indulsit, assumerent, rege Ingio ab hoc in Gothiam occidentalem exulante. Eum autem finem habebant eorum negotia, ut Rex Ingius Regem Sveinem ædibus inclusum interciperet combureretque, quo facto totum regnum recuperavit & varios adhuc pravorum mores abolevit.

A. D.
 1067
 & seqq.

A. D.
1067
& seqq.

Frá Ordum vísenda mannz.

Pá er *Hákon Pálsfon* var í *Svíþjóð*, hann hafði frett til at þar í lande var sá madr er for með vísende oc spádom, hvört er hann hafði til þess siölkyngje edr adra lute, honom gerdiz forvitne á mikil at finna þann mann oc vita hvers hann yrde víss um forlög sín, oc eptir þetta for hann til þess mannz, oc fann hann at lyktum í sióbygd nockorre, for hann þar at veitzlum, oc sagði bondum um árferd oc adra luti, enn er hann fann þenna mann, þá fretti hann eptir hvörfu honom mundi gangaz til ríkis, edr annrar hamingju, vísenda madr spurdi hvar manna hann veri, hann sagði nafn sitt oc ætt sína, at hann var dottrson *Hakonar Ivarssonar*; þá segir vísenda madr, hvi mantu vilia taka af mer vísinde edr sagner, veiztu þat at hiner frendr þíner hafa lítinn hug haft á þess háttar mönnum, sem ec er, oc má þer þörf vinna, at þu leiter eptir at vita forlög þín af *Oláse* hinum *Digra* frenda þínum, er þer hafit allann trunat á, enn grunr mundi mer á vera, at hann mundi æi lítillæti til hafa, at segja þer þat, er þig forvitnar, edr vera æi sva máttugr ella, sem þer kallit hann; þá svarar *Hakon*, ecki vil ec honom árnala, ætla ec þat meir at ec muna æi verdleik til hafa, at taka af hönom vísinde enn hitt at æi muni hann vera sva vollugr, at ec mættu fyrir þat taka af honom vísinde; enn því hefi ec á þínn fund farit, at mer hefir þat i hug komit, at her mun hvergi þurfa at öfunda annann fyrir mannkosta sakir epr truarbragða; Sá madr svarar, vel likar mer þat, at ec sinn þat á, at þu þykiz þar æiga allt traust er ec er, oc frammar enn trua sú er þer hafit með farit, oc adrir frendr þínir, er oc sva at þeim er á síkt stunda er undarliga farit, fara met föstr oc vökr, oc ætla at þar af muni þeim veitaz þeir lutir, er þeim er forkunne á at vita, enn þó at þeir stunde

De effatis sagacis.

A. D.
1067
& seqq.

Cum Hacon Pauli in Svecia esset, audiverat ibidem virum sagacem, magia, aliisque rebus ad divinandum utentem. Cuius conveniendi magna eum cepit cupiditas, experturum num de satis suis certior fieret; unde eum quærens, in maritimo quodam vico, convivium frequentantem, & colonis ammoniam nec non alia prædivinantem invenit. Cum autem eum conveniret, quomodo regni recuperatio aliaque fortunæ dona ei succederent sciscitabatur? Sagax quoniam esset, interrogabat, cui respondit, nomen indicando familiamque, se nimirum esse Haconis Ivari ex filia nepotem. Quo audito sagax, cur, inquit, magiam aut emina à me acceptabis? scis enim cognatos tuos tales homines, qualis ego sum parvi pependisse, eritque tibi necessum, ut fata tua à consanguineo tuo Olao Crasso, in quem omnem vestram fidem collocatis, exquiras; verum suspicor eum humanitate non præditum, ut tibi quæ scire desideras, vel præfinita sunt, tanta facultate, quanta alias eum gaudere refertis, manifestet. Ad hæc Hacon respondit; nolo, ait, illum vituperare, nam meam potius vilitatem, quam ejus impotentiam in causa esse puto, cur me non liceat responsum ab eo reportare. Ast idcirco te conveni, quod mihi in mentem venerit, neutri nostrum alteri virtutem aut religionem invidere necessum fore. Respondit ille, perplacet mihi, quod te omnem tuam fidem in me collocasse compariam; ast fides ista, quam tu, necnon alii tui cognati tractare, ita se habet, ut qui talibus student mirandi sint; jejunia & vigiliis celebrant, & inde se istis, quæ scire magni interest, potiri autumant. Quamvis autem in talibus operam collocent, attamen eo minus de iis, quæ scire cupiunt, cer-

A. D. stunde a slíkr, þá verpa þeir því sípr vífir þess er þá forvit-
 1067 nar, sem þá skiptir meira, enn ver leggiom ofs i öngar (t) mein-
 & segg. gerder, oc verðum ver þo jafnan vífir þeirra luta, er vi-
 num vorum pickir máli skipta, at þeir geingi óduldir; nu
 man sva fara með okkr, at þu mant þess niota frá mer, er
 ec skil þat at þu pyckiz helldr mega taka sanninde af mer,
 enn kennimönnum *Inga* kongs þeim er hann pykiz allt
 traust under eiga, skaltu koma á þriggia náttu fresti, sku-
 lum ver þá freysta at ec kunni at segja þer nockora luti þá er
 þic forvitnar; eptir þat skilia þeir oc dvelz *Hakon* þar i byg-
 dinne, oc at lípnum þremur nottum, fór hann at finna vífinda
 mann, var hann þá i hufi nockuru æinn saman, oc varpadi
 mæðiliga óðinn er hann geck inn, strök hendinne um en-
 nit, sagði at hann hefði miklu tilkostat ádr hann yrði þeirra
 luta vífs er hann skyldi forvitnaz; *Hakon* kvertz þá heyra
 vilia sín forlög; spámadrinn tok þá til orða, ef þu vill þin for-
 lög vita þá er þar langt um at tala, fyrir því at þau eru
 mikil oc af lífi þínu oc stundan mano mikil stórtipinde
 hliótaz, oc er þat mitt hugbod at þu verðer einvalldz höf-
 þinge yfer *Orkneyiom* at lyktum, enn kann vera at þer
 pycki langt at bíða, hygg ec ok þat at þu muni þitt af-
 kvæmi ríkia, enn af vestr för þinne þeirri er þu ferr næst
 til *Orkneyia* mano mikil stortidindi afgeraz, þá er þeir luter
 verða frammgengner er þar af mun leida, þu mant oc à
 þinum dögum lata gera glæp þann er þu mant annat tveg-
 gia fá bætt edr æi við þann Gud er þu truir á, enn spor þín
 liggja lengra ut i heim enn ec fæ set, enn þó hygg ec at
 þu muner her bera beininn i norðr-hálfunne; Nu hefuig sagt
 þer þá luti er ec mun at sinne, nu ræðr þu hverfu þu skalt við
 una

tiores sunt, quo magis eorum interest, nos vero nullis nosmet subicimus afflictionibus, semper tamen eorum, quæ amicis nostros non celari refert, certiores reddimur. Nunc scif nobiscum agetur, ut à me reportes, quod te aptiores à me, quam Regis Ingvii mystis, ex quibus illi tota sua spes pendere videtur, veritates edoctum fore, sperare intelligam; post tres ergo noctes venies, tunc me tibi quædam, quæ scire desideras, patefacere posse, tentabimus. Post hæc ab invicem discessere, Hacon vero in eodem vico interim commorabatur, Et elapsis tribus noctibus adjatidicum redibat, qui solus in domo quædam, cum ingrederetur Hacon, suspirans, frontem manu contrectabat, dicens se multum impendisse, priusquam eorum, quæ exquireret, certior redderetur. Haconi igitur, se sua fata audire velle, asserenti, his respondit fatidicus; Si tua, ait, fata scire cupis, de iisdem proluxus erit sermo, magna etenim sunt, Et de tua vita studioque multæ magni momenti relationes promanabunt; præagit etiam mihi animus te tandem, quanvis forte expectare tædeat, monarcham universarum fore Orcadum; ibidem etiam tuam prolem regnaturam ominor; Sed de itinere quod in Orcades post hæc primum suscipis, quando successere res istæ quæ inde promanant, multa erunt memoranda; tuis etiam diebus facinus, quod vix ac nevix Deo, in quem credis, reparare potes, patrari facies; tua autem vestigia longius in orbem diducuntur, quam ego videre possim, puto tamen te heic in septentrione moriturum. Audiisti jam ea quæ tibi hac vice declarabo, quorsum autem tuo negotio contentus sis, a te pendebit. Huic Hacon; multa, inquit, modo

vera

A. D.
1067.
& seqq.

A. D. una þit eyrinde; *Hákon* svarar mikla sögn segir þu, ef sönn
 1067 er, enn þat ætla ec at þetr muni vera enn þu' segir um minn
 & segg. hag, má oc vera at þu munir þetta æi med sannindum set hafa;
 Spámadr bat hann því af trua sem hann vildi, enn qvat
 þetta mundu framfara.

Af ráðagerdum Hákonar Pálsfonar.

circa Eptir þetta fór *Hákon* til fundar við *Inga* kong, oc dval-
 A. D. diz med hönom skamma stund, tok þá orlof af kongi til
 1103 brautfarar; *Hákon* fór fyrst til *Noregs* á fund *Magnus* kongs
 frenda síns oc tok hann vel við honom, þar fretter hann þau
 típinde af *Orknæyium* at *Erlendr* iarl oc syner hanns redi þar
 mestu oc voru all vínfélir, enn *Páll* fader hans var heldr
 afskipta lítill um ríkit, þat þottiz hann oc spýria af þeim mön-
 num er vestan komu oc helzt mæltu trunat fyrir honom, at
Orkneyingar mundu lít lengia til at hann kæmi vestr þan-
 gat, oc höfðu þeir frid godann oc kyrrfæti, enn ugdu ef
Hákon kæmi vestr at af honom mundi standa ófridr oc sty-
 riöld, enn er *Hákon* hugfadi þetta fyrer ser, þá potti hönom
 æi örvænt at þeir frendr mundi hallda ríki fyrer honom; enn
 láta hönom æi óhætt ef hann kæmi vestr þangat æi med siöl-
 menni, tok hann þat ráð at sækia at *Magnus* kong at hann
 kæmi honom til ríkis i *Orkneyium*.

Rædur

*vera sint, refers, spero tamen melius quam dicis meas res A. D. 1067
constitui, fortassis etiam hæc tu vere non videris; Ad hæc & seqq.
fatidicus, ex his quæcunque ipsi placeret illum credere ro-
gabatur, adjecto hæc omnia fore eventura.*

De consiliis Haconis Pauli filii.

Post hæc Hacon Regem Ingium convenit, apud eum ^{circa A. D. 1094}
aliquandiu moratus, abeundi veniam impetrat & primum
in Norvegia cognatum regem Magnum petit & ab ipso hu-
maniter excipitur. Audiit ibidem de Orcadibus, Comitum
Erlendum plurima illic, populi animis sibi admodum devinctis,
regere, Paulum autem ipsius patrem de regno parum solli-
citum. Videbatur etiam exquirere ab illis qui ab occi-
dente venire fideque digna potissimum illi retulere, Or-
cadenses ipsius reditum parum desiderare, tranquilla enim
pace quieti fruebantur, timere autem, si Hacon illuc ve-
niret, ne seditionum dissidiõrumque causa existeret. Cum
autem hæc secum meditaretur Hacon, non absimile cognatos
suos regnum retenturos, se autem, si non frequens eo veni-
ret, ab iisdem non tutum fore ratus est, unde id consilii cepit,
ut regem Magnum de auxilio recuperandi in Orcadibus
regnum sollicitaret.

A. D.
1094Rædur Hakonar fyrer Magnusi
Kongi.

Þetta var eptir þat er *Magnus* kongr hafði latit af lífi taka *Steigarpori* oc *Eigil*, oc frelsapi landit af öllum ófriði; hann var vitr madr, oc þóttiz þat skilia á ræðum *Magnus* kongs er þeir rædduz við at kongr mundi vera stórádr oc ágiarn áriki annarra höfþingia; *Hákon* tok þær rædr fyrer konge at þat væri höfþings bragð at hafa læidángur uti oc heria vestr um haf oc læggja under sic eyjar, sem gerði *Haralldr* hinn *Hárfagri*, segir oc ef hann fengi ríki i *Supreyium* at þadan væri hægt at heria á *Irland* oc *Skotland*, oc ef han kæmi under sic vestr löndum, þá þan væri gott at eiladz med styrk *Nordmanna* á moti *Einglismönnum* oc heina sva *Haralldr Sigurdarsonar* föðr þíns; enn er þeir tölupu þetta fanz þat á at kongi fell þetta vel i skap, kalladi at þetta vare vel talat oc höfþinglega oc nær sínu skaplyndi, enn þat skaltu hugsa *Hakon*, seger kongr, ef ec geri þetta fyrer orð þín oc áeggian at fara med her vestr um haf, at þer skal æi á uvert koma þótt ec bera frekann (u) atfög til rikia þeirra er liggja vestr þar, oc gera ec at því engann manna mun; enn er *Hakon* heyrði þenna orskurd, let hann fer fátt um sinnaz oc grunadi hvar til mált munde, let hann þá af at eggja kong á neinar ferder, þurfti þá oc lítils við, því at epter þessa ræðu sendi kongr bod um alt ríki sitt at leipangr skyldi uti vera, gerði hann þat bert fyrer alpyðu at hann æladi her þeim at halda vestr um haf, hvat sem sipparr geriz til tippinda i hans ferdum; bioggoz menn þá til þessarar ferðar á öllu lande;

Magnus(u) athug. *aveam*, 102. 102. 332.

Haconis coram rege Magno sermo.

A. D.
1094

Incidere hæc postquam Rex Magnus Thorem de Steig & Eigilem e medio tolli curaverat, & regnum ab omnibus dissidiis liberaverat. Erat Hacon vir cordatus, unde ex sermone regis Magni, cum colloquerentur, ipsum imperiosum esse aliorumque magnatum regna ambire percipiebat. Hacon ita colloquium cum rege instituit, facinus esse heroicum, expeditione suscepta, occidentem versus piraticam exercere & insulas, exemplo Haraldi Pulchricomi subicere; adjecto, si regnum in Hæbudas nancisceretur, inde facile esse Hiberniam & Scotiam infestare, sique regiones occidentales subigeret, commodum esse auxilio Norvagorum contra Anglos corroborari, eoque modo cædem Haraldi Sigurdii, Regis abavi, vindicare. Cum autem hæc confererent, regi perplacita esse percipiebantur, apte ut heroem deceret & juxta suum velle proposita asserenti. Scias autem Hacon, ait Rex, quod si verbis & precibus tuis adductus, per mare occidentem versus exercitum dirigam, tibi non præter spem innotescat, quamvis, absque personarum respectu, ditiores ibi occidentem versus sitas aliquantulum urgeam. Hanc autem clausulam cum audiret Hacon sibi vix placentem, quo collinearet suspicatus est, unde a suadendo itinere destitit, nec fuit suasionis opus, nam post hoc colloquium Rex toti regno expeditionem per muntium injunxit, publice manifestans, se copias trans mare occidentem versus, in futurum exinde itineris successum, deducturum. Unde per totam regionem huic se expeditioni incolæ accingebant. Rex Magnus in hac expeditionem filium suum

A. D. *Magnus* kongr hafði með sér sonn sinn til þessárar ferðar
1094 VIII vetrar gamlann er *Sigurðr* het, hann var vel mannaþr.

Herferd *Magnus* kongs *Berbeins* vestr um haf.

A. D. 1095 Þá er þeir bræðr *Páll* oc *Erlendr* redu *Orkneyjum*, kom
austan or *Noregi* *Magnus* kongr, hann hafði her mikinn, hönóm fylgdu marga lendar menn, *Víþkunnr Jónsson*, *Sigurðr Hrafnason*, *Serkr* or *Sogni*, *Dagr Eilífsson*, *Skapti* or *Gitzka*, *Ógmundur*, *Finnr* oc *Þorðr*, *Eyvindr Olbogi* stallari kongs, *Kali* af *Ógþum Sebiarnarson Þorleifssonar* hins *Spaka* er *Hallfredr* meiddi, oc *Kolr* son hans, *Kali* var spekingr mikill oc kær kongi oc orti vel; þá er *Magnus* kongr kom til *Orkneyia*, þá tok hann iarlana *Pál* oc *Erlend* oc fendi þá austr til *Norégs*, enn sette *Sigurð* son sinn i *Sudreyiar* oc feck hönum ráðuneyti; *Magnus* kongr fór i *Sudreyiar* oc fylgdu hönum syner iarlanna *Magnus* oc *Erlingr* syner *Erlends* iarls oc *Hácon Páls*son, enn er *Magnus* kongr kom i eyiar tok hann at heria fyrst i *Liodbusum* oc vann þar, oc i þeirre ferd vann hann allar *Supreyiar* oc toku höndum (v) *Lögmann Gudrodarson Sudreyia* kongs, þá þan fór hann súðr under *Bretland* oc átti orrofto mikla i *Óngulseyiar* funde vid jarla tva *Breezka*, *Huga* hinn *Digra* oc *Huga* hinn *Pruda*, oc er menn brutu upp vopn sín oc buigguz til orrofto, settiz *Magnus Erlends*son nidr aptr i fyrirúmi oc vapnaz æi, kongr spýrr hvi hann fæti, hann letz þar vid engann mann sakir æiga, vil ec því æi beriaz, far þu under þiliur nidr oc ligg æi her fyrir forum

(v) lögmann. omittit 333-

Sigurdum, *ostennem artibusque bene imbutum, se cum A. D.*
kabeat. 1094

Militia regis Magni Nudipedis occasum versus.

Cum fratres Paulus & Erlendus Orcadibus præessent, ve- A. D.
 niebat cum exercitu ex Norvegia Rex Magnus, *quem multi præ-* 1095
fecti provinciales comitabantur Widkunnus Jonæ, Sigurdus
 Hranii, Sercus de Sognia, Dagus Eilifi, Skaptius de Gisko,
 Augmundus, Thordus & Finus, Eivindus Olbogi *stallarius*
regius, Kalius de Agdis Snæbiörni Thorleifidis Spakii filius, *quem*
læsit Hallfredus, & ipsius filius Kolus; erat Kalius vir sapiens,
 Regi carus, poetaque egregius. Cum veniret in Orcadas Rex
 Magnus, Comites Paulum & Erlendum, captos austrum ver-
 sus in Norvegiam misit, filium autem Sigurdum, cui consi-
 liarios constituebat, insulis præfecit. Regem Magnum Hæ-
 budas petentem Comitum filii, Magnus & Erlingus Comitum
 Erlendi filii, cum Hacore Pauli, comitati sunt; cum autem
 in insulas veniret Rex, Liodhusis primum arma inferebat,
 victoriam reportans; In hoc autem itinere integras Hæbudas
 superavit, capto regis Hæbudatum Gudrodi filio Lögmanno
 inde austrum versus sub Britanniam navigavit, & acce-
 dit comitibus duobus Britannis, Hugone nempe Crasso & Hugone
 Pruda in freto Ongulsöæ prælium commisit; Cum autem
 arma capescerent adque congressum pararentur, Magnus Erlendi
 in intercalum ante median navem confidens, se non armavit,
 & regi, quæ propter sederet interroganti, se contra neminem
 ibidem causas habere, & igitur non configere velle, respondit.

A.D. 1095 fotum mönnum ef þu þorir æi at beriaz, því at ec ætla þer æi tru til ganga. *Magnus* tok saltara oc saung um bardaganinn en hlífði sér ekki. Orrosta þessi var bæði hörd oc löng oc var bæði skotit oc höggit, var þat lengi at æi mátte síð i millum hvörnveg hníga mundi. *Magnus* kongr skaut af handboga oc annar madr *Háleykr* hia honom. *Hugi Prúdi* bardiz hraustliga, hann var sva buinn oc bryniadr at ekki var bert á hönum nema augun; *Magnus* kongr bat hinn *Háleykr* at þeir skyti báðer senn til hans, gerdu þeir oc sva, kom önnr öðrinn i nefbiörgina, enn önnr i augat, oc var sú kongi kend.

Andlát Kala.

Eptir fall *Huga* flýdu *Bretar*, *Magnus* kongt red pá sigre miklum, hafði þar oc látit góða menn marga, enn fiöldi farr (x) i orrosta þessari; *Kali* hafði fengit farr mörg oc engi all barvæn. Eptir orrosta þessa vendi *Magnus* kongr apr hit sydra med *Bretlandi* oc *Skotlandi*, pá hafði hann unnit allar *Supreyar* oc *Öngulsey* þat er þridiungur *Bretlandz*. *Magnus* kongr hafði gert *Magnus Erlendson* skukilfvein sinn oc þiónadi hann jafnan at kongs bordi; eptir bardaganu i *Öngulseyar* fundi lagði *Magnus* kongr á hann óþocka mickinn, hann hafði ekki farr ordit þott hann hefði ekki hlífð sér. Leyndiz hann á brott um

(x) sva var þar um kveðit.

- (a) - - - - - Egða
- (b) alm, stöck blod i hiálma,
- (c) hrings fló hagl i hrínga
- (d) hne ferd, enn let verða

Hörda

Ad quæ Rex; descende, ait sub foros, & non hic sub pedibus mi- A. D.
litum recubans, si certare non audes, nam fidelitate te non 1095
duci autumno, impedimento esto. Magnus instante prælio Psal-
terium assumens cecinit & sibi non pepercit. Prælium & acre
& longinquum, inter tela & ictus, ancipitem valde eventum
diu promittebat. Rex Magnus & alius vir Halogalandensis
apud eum arcu jaculabatur. Hugo Prudi fortiter certabat, ita
vestitus loricatedusque, ut nihil præter oculos nudum esset;
Hunc ut simul secum telo peteret Rex Halöensem rogabat; di-
ctum factum, nam alterius telum nasum, alterius, quod regi
tribuebatur, oculum offendit.

Mors Kalii.

Post cædem Hugonis, Britannis fufis, Rex Magnus victoria tri-
 umphavit; amiserat etiam bonorum virorum magnum nume-
 rum, permultis prætereasuciatis. In hoc conflictu Kalius mul-
 ta vulnera, nulla tamen prorsus mortifera acceperat. Post
 prælium hocce Rex Magnus secundum australes Britannia &
 Scotia oras revertitur; tunc totas Habudas nec non Öngulsöam,
 hoc est, trientem Britannia superaverat; Rex dapiferum suum
 ferat Magnum Erlendi, suis mensis jugiter ministrantem, cui,
 post prælium in freto Öngulsöæ multum offensus erat. Quamvis
 se non subduxisset, non vulneratus fuerat; hic noctu a Rege
 clau-

Sequens de hic carmen:

- (a) - - - - -
- (b) - - - aspersæ sunt sanguine galeæ,
- (c) ex arcu volabant tela in
- (d) loricam, æst curavit

A. D. 1095 um nott frá kongi, þá er hönum þotti hellz færi á gefa at flyia frá kononginum, hann hliop fyrer bord oc svam til landz oc bio sva um i hvílu sinne at þar syndiz sem madr lagi, enn er hann kom til landz, hliop hann til skogar oc var í línklaþum sínum. Hann drap fæti oc skeindiz miök er hann var berfættir oc mátti hann eigi fara lengra at sinne, hann kom at tre einu miklu oc - - þar i limar upp oc batt þar um fot sinn oc leyndiz þar i limunum nockura stund, enn um morgunin er menn gengu til manngánga oc matar a konongsskipinu, spurði konongr hvar *Magnus Erlendzson* væri; honum var sagt at hann svaf í hvílu sinne, konungr bat vekia hann oc kvap til mundi bera fleira enn svefn er hann lá lengr enn aprir menn, enn er til rums hans var komit þá var hans saknat, þa þap kongr leita hans oc let leyia sporhunda, enn hnndarner kvomo þegar á sporit oc runn til skagar oc kvomo at tre því er *Magnus* var upp í, þá rann einn hundrinn i ring um eikina oc gó. *Magnus* hafði trekefli i hendi sér oc kastadi til hundsins oc kom á sípuna. Hundrinn lagdi halann milli fota sér oc liop ofan til skipa oc þar aprir epter, fundu konongs menn eigi *Magnus* oc leindiz hann um hríp i skogum meðann kongs menn leitudu hans; *Magnus* kom fram i hird *Melkols Skota* kongs oc dvaldiz þar um hríp, enn stundum var hann i *Bretlandi* med Biskupi nockorum, hann var oc á *Einglandi*, enn ecki kom hann til *Orkneyia* meþann *Magnus* kongr lifði. *Magnus* kongr helle sunnan med *Skotlandi*, þá komu i mot honom sendi-

(e) Hörða gramr i harþre

(f) hiarlökun banat jarle.

(g) Hórdæ rex acri.

(f) in prælio occidi.

addit 325.

clanculum discedens, cum ipsi optima a rege aufugendi affu-
gere videretur occasio, e navi in mare se projecit, inque con-
tinentem natavit, postquam in lecto suo hominem recubantem
representari fecerat. Verum in continentem delatus, in syl-
vam excurrit, linteas suas vestes indutus; pes ejus illisus, quo-
niam nudus, valde sauciabatur; unde hac vice longius ire ne-
quivit. Ingentem offendit arborem, in ramos ejus ascendit &
inter eos, postquam vulnus ligaverat, aliquantisper latitavit;
Cæterum cum sequenti mane in nave regia lustrarentur atque
cibarentur, quærenti regi ubinam esset Magnus Erlendi filius,
respondebatur eum in lecto suo dormire. Jussit Rex ut eum ex-
pergefacerent, dicens plura profecto quam somnum in causa esse
cur diutius quam alii cubaret, cum autem ad lectum venirent
desiderabatur; hinc rex suos eum quærere & canes vestigatores
conducere, fecit. Canes vestigia statim invenerunt ac arborem,
in qua Magnus, offenderunt; hinc aliquis canum arborem circum-
ibat & latrabat, cujus Magnus baculum ligneum, quem manu
tenebat, lateri, dejectum, illisit; canis cauda inter pedes demissa
ad naves recurrerebat, sequebantur reliqui, unde regii Magnum
non invenire; ad tempus dum eum quærebant in sylvis latita-
vit, inde in satellitium Regis Skotiæ Melkolfi perveniens, ali-
quantisper ibidem, interdum autem in Britannia apud episcopum
quendam, nec non in Anglia, commoratus est. In Orcades vero,
donec in vivis erat Rex Magnus, non venit. Regi Magno ad
australes Scotiæ oras tendenti obviani veniebant legati Mel-
kolfi,

A. D. sendimenn *Melkolf's Skota* kongs oc bádu hann settaz, segja sva
 1097 at *Skota* kongr vill fá honom allar þær eyiar er' liggja fyrir ve-
 stan *Skotland* oc hann færi stiórnföstu skipi milli oc meginlandz,
 epter þat lagði *Magnus* kongr sunnan at *Satyri* oc let draga skutu
 yfer *Satyrís* heid, enn hann hellt um hiálmvöl oc eignadiz
 sva alt *Satyri*, þat er betra enn hin bezta ey i *Sudreyium*, nema
Mön, hun geingr vestr af *Skotlandi* oc æid miótt fyrir ofann,
 sva þar eru jafnan dregin skip yfer; *Magnus* kongr hellt papan
 i *Sudreyiar*, enn sendi menn sína i *Skotlandz* fiördu, roá með
 öðru landi ut enn öðru inn oc eignar fer sva allar eyiar fyrir
 vestan *Skotland*, þá gerpi kongr þat bert at hann mundi sitia
 um vetrinn i *Sudreyium*, enn leyfði þeim mönnum er hönum
 potti mest naufsyn á vera heim at fara, enn er lidsmenn vissu
 þat, þa gerduz þeir heimfúser oc kurrudu illa um brotvið
 sína, kongr atti þá tal við ráðuneyti sitt oc þá fá hann yfer
 fár manna, þá fann hann *Kala* oc fretti at fárum hans, hann
 qvadz litt gróa oc letz æi vita til hvors draga mundi, kongr
 leitadi ráða við hann; *Kale* spurde, er ecke þat at nu skiotast
 vinir (y) ydar, kongr lefð ætla ad stad være ecki, *Kale* bad
 hann leiga vapna tak oc kanna sva lip sitt, kongr gerði sva
 oc fagnar þá margra manna, oc feigir til *Kala*, þá qvaz
Kale þetta:

Hve launa þier þinir
 þingrikir höfþingjar,
 vestr bifast reingr i rostum,
 reyn þu ofð kongr, hnoffer.

þa svarar kongr:

Aud

(y) vorir oc yðrir fylgdar menn. *noſtri veſtrique Comites* 333.

Kolfi Regis Scotiæ, pacem ab eo expetentes, dicendo regem Sco- A. D.
tiæ omnes insulas ab occidente Scotiæ sitas, inter quas ac con- 1097
tinentem nave, gubernaculo instructa, vehi posset, illi cessurum;
quo audito Rex ad australes Satiriæ oras appellens, phaselum
trans islbnum ejusdem trahi curat, ipse autem gubernaculum
tenet, hoc modo integram Satiriam, quæ optimæ in Hæbudis
insula, excepta Mōna, melior est; hæc à Scotia occidentem ver-
sus prominet, cum continente islbmo, per quem naves jugiter
trabuntur, conjuncta. Hinc Rex Magnus in Hæbudas tendit
& suis in sinus Scotiæ missis, oras per vices legendo, omnes in-
sulas ab occidente Scotiæ sibi attribuit, manifestat se in Hæbu-
dis hyematurum & maxima necessitate adauctis donnum redeundi
veniam concedit; hoc autem cum exercitui innotesceret, do-
num revertendi desiderio acti, de absentia sua multum nur-
murant, unde Rex cum consiliariis suis collocutus, vulnera
suorum circumspicit; Kalius vero de ipsius vulneribus à rege
interrogatus, eadem parum sanari, nec se scire quousque trabe-
rent, regerit; hunc cum Rex consuleret, quærit Kalius, nonne
ita est, quod jam se subducant vestri amici? quod regem se non
putare asserentem, Kalius rogat ut arma capeSCI jubeat, & exer-
citum lustret, quod cum faceret, multis desideratis, Kalio indi-
cat, sequentis tenoris senistropham proferenti.

Quomodo tibi retribuunt tui
Præfecturis divites optimates;
(occidentem versus in præliis mala moventur)
experire nos rex! cimelia?

Ad hæc Rex:

P 2

Divi-

A. D.
1098

Aud hefuíc minn þann er mönnum
margteitum red ec veita,
húf let ec klockann klifa
Kólgr, illa fólgrinn.

Epter þetta hellt kongr vörd ef menn hlypist frá hönom. Þá er *Magnus* kongr var í *Supreyium*, þá feck hann til handa *Sigurdi* syni sínum *Biadmoryo*, [dottr *Myrkiartans Iva* kongs *Þialbasonar* af *Kunnaktum*, þá var *Sigurpr IX*. vetra; (z) enn mærin V. vetra; þenna vetr andadiz *Kali* or færum, í *Öngulseyiar* fundi hafði fallit *Sigurdr Sneis* lendr madr, af *Ögdum*, frændi *Kala*.

Fæddr Kali.

Um vorit semma for *Magnus* kongr or *Sudreyiom* oc fyrst til *Orkneyia*, þá fretti hann andlát Jarlanna, oc hafði *Erlendr* andaz í *Níparosi*, hann var þar jadradr, enn *Páll* í 1099 *Biörgvin*; þá gipti *Magnus* kongr *Gunnbildi* dottr *Erlends* íalrs *Kol Kalafyni* í fœdrbætr oc fylgdu (a) henni heiman nockorar eignar í *Orkneyium* oc bú í *Papule*; *Erlingr* son *Erlends* íalrs segia sumer menn at fallit hafði í *Öngulseyiar* fundi, enn *Snorri Sturluson* segir hann fallit hafa á *Ulaðstiri* með *Magnuse* konge; at brudhlaupe *Kols* gerdiz (b) *Erlendr* madr kongs oc for austr [i] *Noreg* með konge oc hæim á *Agder* með konu sína oc settiz at buum sínum þar; *Kolr* oc *Gunnbildr* áttu tvö börn, het son þeirra *Kali* enn dottr *Ingirid*, bæði voru þau hin mannvænztu oc fædd upp með áft mikille.

Si-

(z) enn mærin V. vetra. omittunt 101. 102. 333. (a) hönom 333.

(b) Kolur, manu Torfæi in margine n. 101. consentit n. 325.

*Divitias meas, quibus homines
multifariam latus cumulavi,
(carinam flexilem feci ascendere
fluctus) male abscondi.*

A. D.
1098

*Post hæc observabat Rex nunc qui ab ipso defugerent. Cum
esset in Hæbudibus Rex Magnus filio suo Sigurdo Biadmo-
niam filiam Regis Hiberniæ Myrkiartani Thialbii filii de
Kunnaktis, sponsam conciliavit; natus erat tum Sigurdus
annos novem, virgo autem quinque. Hac hyeme Kalio vulnera
mortem attulere. Ceciderat in freto Öngulsöæ Sigurdus
Snæis satrapa de Agdis Kalii cognatus.*

Nascitur Kalius.

Rex Magnus primo vere Hæbudis relictis, in Orcades de-
vectus, mortem Comitum audivit; Erlendus Nidarosiæ animam
efflaverat ibidemque sepultus fuerat, Paulus autem Bergis. Rex 1099
Magnus tum Gunnhildem Comitris Erlendi filiam Kalio Kalii
filio, eadem quasi patris reparaturus despondebat, quæ dotis
nomine prædia quædam in Orcadibus cum villicatione in Papilia
accepit. Ferunt quidem Erlingum Comitris Erlendi filium in freto
Ingulsöæ cecidisse; Snorro autem Sturlæus eum in Vlatfiri cum
rege Magno cæsum asserit. Kolus inter nuptias suas Regi ad-
dictus, ipsum orientem versus in Norvegiam comitabatur Ag-
das usque & in prædiis suis sedem figebat. Suscepit ex uxore
Gunnhilde duos liberos, filium nomine Kalium, filiam Ingiri-
dem, utrumque optimæ spei diligenterque educatum.

A. D.

Sigurdr var til kongs tekin.

- Þá er *Magnus* kongr hafpi landi rápit IX. vetr, for hann or landi vestr um haf oc heriadi á *Kunnakto*, enn um sumarit epter
 1103 fell hann á *Ulaztiri Bartolomeus* messö dag; enn er *Sigurdr* kongr spurdi fall födr síns i *Orkneyium*, for hann þegar austr til *Noregs* oc var þar til kongs tekinn med bræðrum sínum *Eysteine* oc *Olafi*; *Sigurdr* let eptir dottr *Ira* kongs fyrir
 1104 vestann hafit. Æinum vetri edr tveimr eptir fall *Magnus* kongs komu vestann um haf *Hakon Pálsfon*, oc gáfu kongar honom iarls nafn oc ríki slíkt sem burdir hans stodu til, for hann þá vestr um haf oc tok under sic ríki i *Orkneyium*, hann hafpi jafnan fylgt *Magnusi* kongi meþan' hann lifði, hann var med honom i hernapi austr á *Gautlandi*, sem segir, i drápu þeirri er ort er um *Hakon Pálsfon*.

Magnus feck jarls nafn.

Þá er *Hákon* iarl hafpi ríki haft i *Orkneyium*, kom ofan af *Skotlandi* *Magnus* son *Erlends* iarls, oc beiddiz at taka við föðrlæifð sinne, þat líkadi bændum vel, því at hann var all vinsæll; hann átti þar marga frændr oc mága þá er gíarnan vildu honom til ríkis hallda, þá átti modr hanns fá madr er *Sigurdr* het, þeirra son var *Hakon Karl*, þau áttu þú i *Papule*; þá er *Hakon* iarl spurdi at *Magnus* iarl var kominn i eyiarnar, dró hann lip at fer oc vildi æi uppgefa; epter þat foru viner á mille oc leitudu um sætter, kom því svo at þeir sættuz at því at *Hákon* gaf upp ríki (d) allt, ef þat væri

at

(d) hálf. *dimidium*. 101. 102. 333. *Flat.*

Sigurdus Rex designatur.

A. D.

Rex Magnus, cum Norvegiam novem annis rexisset, regno salutato & occidentem versus mari trajecto, Hiberniam invasit, & Kunnahta hyemavit, insequente autem aestate in Vlatstiria in festo Bartholomaei cecidit. Rex vero Sigurdus in Orcadibus de cæde patris sui certior, in Norvegiam se statim conserabat & unacum ipsius fratribus Eisteine & Olao Rex constituebatur. Reliquit in oris transmarinis filiam Regis Hiberniae Sigurdus. Uno aut duabus post cædem regis Magni annis, venientem ab occidente maris Haconem Pauli, Reges comitis titulo, addito tanto regno, quantum hereditario jure illi debebatur, ornavere, unde mare occidentem versus trajecit & regnum in Orcadibus occupavit. Regem Magnum, dum in vivis erat, jugiter secutus fuerat; militiae in Gothia orientem versus cum eo erat, ut refert oda de Hacone Pauli composita. 1103 1104

Magnus Comitis titulo salutatur.

Cum Hacon Pauli regnum in Orcadibus tenuisset, venit ex Scotia Magnus Comitis Erlendi filius, patrimonium suum expectans, quod incolis placuit, amicis enim admodum beatus, multos ibidem cognatos & affines qui ipsam ad regnum promoverere, lubenter voluere, habebat. Matrem ejus tum uxorem duxerat vir nomine Sigurdus, quorum filius Hacon Karl; hi villam in Papilia possidebant. Cum Comitem Magnum in insulas venisse exquiret, cedere nolens, copias contraxit. Postea amici intercedendo concordiam querebant, unde res eo venit ut ea conditione conciliarentur, ut Hacon dimidium regnum, modo reges

A. D. atqvæði Noregs konge; *Magnus* fór þegar austr til Noregs á fund *Eysteins*, Kongs, því at *Sigurdr* var þá utfarinn i *Jor-sala* heim; *Eysteinn* kongr tok við hönom for kunnar vel og gaf honum upp födrleifð sína, hálfar *Orkneyjar*, oc iarls-nafn, for *Magnus* iarl vestr um haf á vit ríkis síns, oc urdu þá fegnir frændr oc viner oc öll alþýða, samdz þá vel frendsemi þeirra *Hakonar* er viner áttu hlut i; var þá ár oc fridr godr i *Orkneyjum* meþan vinatta þeirra hellzt.

Frá Magnuse jarle.

Hinn heilagí *Magnus* Eyia iarl var hinn ágætazti maðr, mikill at vexti, drengiligr oc skýrligr at yferlitum, síðgodr i háttum, sigrfæll i orrostom, spekingr at viti; málfniallr oc ríklundadr, ör af fe oc stórlýndr, ráðsvinnr oc hverium manne vinfælli, blípr oc godr vidmælis við spaka menn oc goda, enn hardr oc óeyrinn við ránsmenn oc víkinga, let drepa miðc þá menn er heriudu á bændr oc landzmenn, let han taka morðingea oc þiofa, oc reffapi svo ríkem sem óríkem rán oc öll óknytti, æi var hann vinnhallr i domum, virði hann meira gudlegann rett enn mannvirþingar mun, hann var storgjöfull við höfþingia oc ríka menn, enn jafnann væitti hann þó meita huggun fálækum mönnum, i öllum hlutum helt hann ríkuliga Guds bodord, piáde sinn líkama i mörgum lutum þeim er i hans loflegu lífi voro birker fyrrer gudi enn leynt fyrrer mönnum, syndi hann þá ráðagerþ sína at hann bat ser einnar hinnar dýrdligzættar af *Skotlandi* oc drack brudhlaup til, bygdi haun X. vetr hiá henni svo at hann spillti hvorskis þeirra losta, oc var hreinn oc flecklaus allra sáurlífis fynda, oc er hann kendi freystni á ser, þá fór hann i kalt vatn oc bat
fer

reges Norvegiæ in id consentirent, dederet; Magnus statim, A.D. 1108
orientem versus in Norvegiam iter suscipiendo, regem Eisteinem,
(Sigurdus enim eo tempore in petenda erat Hierosolyma,) convenit, qui ei humanissime excepto, patrimonium suum, dimidias Orcades (*) comitisque titulum dedit, unde Comes Magnus, mare occidentem versus, ad inviscendum regnum, trajicit, cognatis & amicis, cum toto populo, gaudentibus. Viguit autem ipsius cum Hacone amicitia, cum amici eandem conservandam participarent. Comitabatur annonæ ubertas & tranquilla in Orcadibus pax ipsorum amicitiam.

De Comite Magno.

Comes insularum sanctus Magnus, vir fuit præstantissimus, statura magnus, virilem fortitudinem, formamque conspicuam præ se ferens, morum integritate clarus, in præliis victoriosus, sapiens, disertus, animo munificus, liberalis, magnanimus, consilio prudens, & amicis præ quovis beatus, erga modestos probosque homines comis & affabilis, severus autem & molestus contra prædones & piratas; eos qui colonos indigenasque armis infestabant admodum occidi, homicidas & fures capi curavit, & tam divitibus quam pauperibus rapinæ, furti, omnisque doli pœnas imposuit; amicorum studio in judiciis non traheretur, divinum jus personarum disparitati præferens; erga principes & divites munificus fuit, semper autem pauperibus maximum solatium præstitit; præcepta divina in omnibus abunde servavit. Corpus suum multis quæ in ipsius laudabili vita deo detecta, mortalibus vero occulta, fatigavit. Manifestavit id suum consilium ut virginis cujusdam optime ex Scotia stirpis nuptias ambiret celebraretque; cum hac decem hyemēs ita cohabitavit, ut neutrius pudorem violaret, ab omni impudi-

(*) Hæc minus recte referri docet Torseus in Orcadibus p. 85. monstrans Magnum inventuram accepisse Ao. 1103.

A. D. fer fulltings af gudi. Marger voro þeir hluter adrir oc dýrdliger mannkoster er hann fýndi sealfum gudi enn leyndi mennina.

Frá Magnusi oc Hakone.

Þeir frændr *Magnus* oc *Hakon* höfðu landvörn nockora hríp sva at þeir voru vel samþycker; sva er sagt i kvædi því er er ort er um þá, at þeir hafi bariz vid þann höfþingia er *Dúsníall* het i oc var manni firnari enn bræðrungr iarlanna, oc fell hann fyrir þeim. Þorbiörn het göfugr madr er þeir toku af lífi i *Borgarfyrði* á *Heatlandi*; fleiri eru þau típindi er kvædit vífar á er þeir hafi bádir samt at verit þó at her se æi greiniliga frásagt; enn er þeir frændr höfðu nockora stund landi rádit, þá var enn sem optar oc jafnan kann verda, at marger iller menn urdu til um at spilla frendsemi þeirra, dróz *Hakon* þá ógíptu menn meirr á hendur, því at hann var miðc öfundfúcr um vinsælder oc höfþingskap *Magnus* frænda síns.

Frá Magnuse jarle.

Þvair menn eru þeir tilnefnder er voru med *Hakone* iarle er æinna vest geingu á milli þeirra frenda, *Sigurpr* oc *Sighvatr Socki*; þessum rógi kom sva med umtali vondra manna at þeir frændr drogu þá enn líp saman oc fór hverr i móti öþrum jar-
 1110 larnar med miklu lipi, þeir helldu þá báder til *Hrofseyiar* þar sem þingstöd þeirra var *Orkneyinga*, enn er þeir komu þar, þá fylktu hvarer tveggjo lipi sínu, oc bioggoz til bardaga, þá voro
 þar

puclitiae peccato purus & immaculatus; cuni tentationem com- A. D.
periret, in aquam frigidam descendens, opem à Deo imploravit;
multæ erant res aliæ & laudandæ virtutes quas ipsi Deo manife-
stavit, homines autem celavit.

De Magno & Hacone.

Cognati Magnus & Hacon regionem aliquantisper concor-
 des tuebantur. Fert de illis compositum carmen eos cum mag-
 nate, cui nomen Dufniáll, uno gradu remotiore quam quod com-
 itum esset consobrinus, conflixisse, illumque occidisse. Thor-
 biörn nomen erat viro nobili, quem in Borgfiördo Hialldandiæ e
 medio sustulere. Plures sunt res gestæ, quibus carmen eos una
 interfuisse, quamvis heic non distincte exponantur, indigitat.
 Postquam autem cognati ditionem aliquandiu moderati fuerant,
 evenit quod sæpius & frequenter forte accidit, ut multi maligni
 homines eorum ex cognatione derivandam amicitiam violan-
 dam susciperent, unde Hacon infortunatis hominibus magis ac-
 clinabat, populari enim favori & magnificentiae cognati Magni
 valde inidebat.

De Comito Magno.

Nominantur duo Sigurdus & Sighvatus Sockius comiti Hakoni
 adherentes qui pessime cognatos intercedebant; hæc calumnia
 malorum hominum persuasione eo usque pervenit, ut cognati
 Comites, conscriptis adhuc militibus, frequentes invicem ob-
 viam irent; hinc uterque in Hrosfiðam, ubi locus erat co- 1110
 mitiis Orcadensium, tendit; verum uterque eo delatus, aciem
 componendo, ad congressum paratur; convenerant ibidem comi-

A. D. par iarlar oc allt stormenni oc vora þar marger beggia vinir þeir
 IIIO er allann lut áttu i at setta þá, gengu marger þá á milli med-
 drengskap oc godvileá, þessi fundr var á langaföstu, enn vit
 þat er marger menn áttu lut at at skirra vandræðum med þeim
 enn veita hverigum til óhafu vid annan, þá bundu þeir sett sína
 med eidum oc handföllum, oc er þá þá lipa nockorar stunder, þá
 eindagadi *Hakon* iarl med fálfi oc fagrmaðlum stefnudag hinuma
 fæla *Magnusi* iarli at æi skyldi snúaz eðr, ónytað frændsemi
 þeirra oc stadfastliga nygeorr fridr, skyldi þessi fundr til stad-
 festu fridar oc settargerða þeirra á medal i *Paska* viku um
 vorit i *Eigilsey*; þetta líkadi *Magnusi* iarli sem fullkominn
 heilhuga fridr án allra grunsemda svika oc ágirndar, oc skyldi
 hvorr þeirra hafa tvö skip oc jafnmarga menn, svörðu þess
 bádir at hallda þær, sætter er hinet vitruztu menn reðu upp
 at segia þeirra á milli, enn þer *Pascha* típin geck af, buaz
 hvorer tveggio til þessa fundar, stefndi *Magnus* iarl til sín
 þeim mönnum öllum et hann vissi vera godgiarnazta oc líc-
 ligzta til umbota med þeim frændum, hann hafði tvo skip
 oc jafnmarga menn sem mælt var, oc er hann var buinn, helle
 hann til *Eigilseyiar*, oc er þeir reru i logni oc sækyrru, þá
 reis bodi á skipi því er iarl stýrði oc fell yfer skipit þar
 er iarl sat, enn menn iarl undrúduz mið penna atburð
 er bopi fell i logni þar sem eingi madr vissi von til
 at fyrri hefði fallit oc diuþt var under; þá segir iarl: æi
 er þat kynligt at þer undriz þetta, enn þat er hugfan mín
 at þetta se fyrirbodan lístaz míns, kann vera at þat ko-
 mi fram er fyrer er spád um *Hakon* iarl, skulum var sva
 hugfa

res, omnesque magnates, multi utriusque simul amici, qui ip-
 sis in concordiam reducendis omnem operam admovere, multis
 tunc viriliter sponteque intercedentibus. Incidit conventus iste
 in jejunium novem hebdomadum. Quoniam autem multi be-
 nigni viri in difficultates inter eos avertendas contribuere, neu-
 tri ad nefas invicem opitulantes, reconciliationem juramento
 dextraeque sancita fide stabilivere. Post aliquantum exinde tem-
 poris spatium Comes Hacon dolo & blandiloquio beatum Comi-
 tem Magnum in statutum diem citavit, ne subverteretur aut
 inutilis redderetur eorum consanguinitas & firmiter pridem
 composita pax, hic conventus in sancitæ inter eos pacis confir-
 mationem hebdomadæ veris festum Pascatos insequente in Eigils-
 cia præstinebatur, qui Comiti Magno tanquam perfecta integra-
 que pax, sine omni doli aut avaritiæ suspitione placebat; habe-
 ret etiam quovis eorum duas naves, numero comitum pares;
 ad contractus, quos viri sapientissimi inter eos pronunciarent ser-
 vandos uterque juramento se adstringit. Paschate autem trans-
 acto uterque ad hunc conventum sese præparat. Comes Magnus
 omnes quos benignissimos nec non optimæ lites inter cognatos
 sedandi spei novit, adsciscit, duabus navibus, totque quot præ-
 finitum, viris stipatus, postquam se paraverat in Eigilseyam te-
 tendit; cum autem inter ventorum silentium marisque tranqvil-
 litatem remigarent, unda ad navem, quem regebat Comes, in-
 surgens, in eandem ubi sedebat, incidit. Nautæ Comitis hunc
 casum admodum mirantur quod fluctus silentibus ventis, ubi an-
 tea extitisse nemo sciverat, subitus præterea profundum, insur-
 geret; tum Comes; non est, ait, mirandum, vos his stupere, ve-
 rum fert meus animus hoc mortem meam præsagire; forsitan
 eveniat, quod de Comite Hacone prædivinatum; sic rem nostram

A. D. hugfa vort mál, at ec get at *Hakon* frendi minn mun bua æi
 1110 um heillt við ofs á þessum fundi; menn iarls urdu hrygger
 við þessi ord er hann sagði sva bráðar vonir síns lífárz oc
 bápu hann gæta lífs síns oc fara æi á trúnat *Hakon* iarls;
Magnus iarls svarar, fara skal nú at sinne oc verði alt at
 Gúds vilia um vorar ferðer.

Atferð *Hakon* jarls at *Magnuse* jarli.

Nú er at segja frá *Hakone* jarli at hann stefndi at sér lípi
 miklu oc hefer herskip mörg oc öll skiput sem til bardaga
 skyldi leggja, enn er lípit kom saman, gerir iarl þat bert fyrir
 mönnum at hann ætlar at á þeim funde skyldu umskipa með
 þeim *Magnuse* iarle, sva at þeir skyldu æi bápir fyrir *Orkneyum*
 ráða; margir hans menn letu vel yfir þessi ráðagerð
 oc lögðu til mörg ferlig ord, voru þeir með vestum tillögum
Sigurðr oc *Sighvatr Socki*, toku menn þá róðr mikinn oc fóru
 ákafliga; *Hávarðr Gunnarsson* var á iarls skipi vinr oc ráðgjafi
 Jarlanna oc var þapum þeim jafnhollr; *Hakon* hafði leynt
 hann þessu óráði er *Hávarðr* villði víst æi víðfæra, oc er
 hann vissi iarl sva staðfastann i þessu óráði, þa liop hann af
 iarls skipinu á fund oc svam i ey eina óbygða; *Magnus* iarl
 kom fyrr til *Eigilseyar* með líp sitt, oc er þeir sá ferð *Hakonar*
jarls, sá þeir at hann hafði átta herskip, þottiz hann
 þá vita at um svik mundi búit, sótti *Magnus* iarl þá upp
 á eyna með líp sitt oc til kyrkiu til bænar oc var þar um
 nóttina, enn menn hans báðu at verja hann; Jarl svarar,
 leggja vil ec æi líf ydvert i hættu fyrir mic, oc ef æi
 verðr

*perpendamus, quod cognatum Haconem in hoc conventu nobis A. D. 1110
insidiari conjiciam: His verbis affectæ, cum propinquam adeo
necis suæ spem indicaret, contristati, ut, vitæ suæ prospiciens
comitis Haconis fidei se non committat, rogant; quibus Mag-
nus respondet; hac vice ibo, diriget Deus totum nostrum
iter.*

A adoritur Comitem Magnum Hacon Comes.

*Jam de Hacone referendum, eum ingentes copias colligere, &
multas naves bellicas, quasi prælio congressurus esset, instruere.
Congregato autem exercitu, comes propositum patefacit, nimirum
in hoc conventu inter ipsum & comitem Magnum ita mutan-
dum, ut Orcadibus ambo non præessent. Placuit hæc consultatio
multis ejus affectis, band pauca verba adjicientibus, ex quibus
Sigurdus & Sighvatus Sockius pessima addebant; hinc remis
strenue incumbentes navem pro viribus propellunt. Havar-
dus Gunnari in nave comitis erat, Comitum amicus & consilia-
rius & utrique eorum æque fidus; hunc Hacon de insano hocce
consilio, quo Havardus certe non acquiescere voluit, celaverat;
cum autem comitem ejusdem adeo tenacem comperiret; e nave
comitis exsiliens, natando in insulam quandam incultam perve-
nit. Comes Magnus cum suo exercitu in Egilsdām prius deve-
niens, cum Comitem Haconem navigantem conspiceret, octo
naves bellicas eum habere animadvertit & insidias strui videt,
ur unde in insulam cum exercitu ad templum usque tendit ibi-
demque periclitatur; satellitibus autem ipsi defensionem offerenti-
bus respondet; Vestram, ait, vitam pro me periculo extorere nolo, si
pax*

A. D. verdr fripr settur með öðr frændum, þá verdr sem Gúð
 1110 vill; mönnum hans þotti fannaz þat er hann hafpi sagt. Nú
 af því hann vissi fyrir um líftunder sínar; hvort er þat var
 helldr af hugspeki hans edr gúðligri vitran, þá vildi hann
 æi flyia oc æi fara langt frá funde óvina sinna; hann badz
 fyrir rakiliga oc let syngia fer meflu.

Bod Magnuse Jarls.

Hakon oc hans menn hlupu upp um morgininn oc runnu
 fyrst til kirkionnar oc rannfökudu hana, oc fundu iarl æi;
 hann hafpi vid þridia mann gengit annann veg á eyna í leyri
 nockot, oc er hinn helgi *Magnus* eyia jarl sá at þeir leitudu
 hans, þá kalladi hann á þá oc segir hvar hann var, bat hann
 þá æi annars leita, oc er *Hácon* sá hann þá líópu þeir þángat
 með ópi oc vopna braki; *Magnus* iarl var þá á bæn sinne er
 þeir komu til hans, oc er hann lauk bæn sinne, þá signde hann
 sic oc mælti til *Hákonar* jarls með stadföstum hug, æi gerder
 þú vel frendi er þú geckst á eida þína oc mikil; von at þú gerir
 þetta meirr af annarra illzku enn þinne, nú vil ec bió-
 da þer þriá koste, at þú gerir þenna nockurn helldr enn spillir
 eipum þinum oc láter drepa mic saklausann; menn *Hákonar*
 spurdu hvorn hann bide? Sá er hinn fyrste at ec mun ganga
 fudr til *Roms* edr allt ut í *Jorsalabeim*, oc sækia heim helga
 stapi, oc hafa tvö skip or landi með því sem ver þurfum at hafa
 oc bæta hvers tveggja ockars fál; þess mun ec sveria at koma
 alldri til *Orkneyia*. Þessu var skíót neitat; þá mælti *Mag-*
nus iarl; ná með því at líf mitt er á ydru valldi oc ec hefí i
 mörgum lutum til sekta gert vid almátkann Gud, þá sendu mic
 upp

pax inter nos cognatos sanciri nequeat, Dei voluntas fiat. Co- A. D.
 mitibus ipsius quæ dixerat comprobari videbantur. Caterum 1110
 cum de vitæ suæ spatio præsciret, sive ipsius fuerit præscitum
 sive divina revelatio, non fugere, nec procul ab hostium conven-
 tu discedere voluit, & piè precatus, missam celebrari cu-
 ravit.

Oblatæ a Magno conditiones.

Hacon cum suis mane sequentis diei excurrrens, templum pri-
 mo petittum pervestigat, comitem, qui ipse tertius aliorum in
 insule locum secretum secesserat, non inveniens; cum autem
 comes sanctus Magnus hostes ipsum quærere videret, ubi esset
 indicando, arcessitos, non alium quærere rogat; verum cum Ha-
 con ipsum videret, vociferati, cum armorum strepitu eodem
 currunt, quibus venientibus comes Magnus orat, & cum à prece
 desisteret & cruce se signaret, Haconem, firmiter animo, sequen-
 tibus alloquitur. Non, ait, bene fecisti cognate! cum jura-
 mentum tuum violares; est etiam magna spes quod hoc magis
 aliena quam propria malitia inductus facias; Jam tres tibi
 offeram conditiones, ut harum aliquam potius admittas, quam
 violato jurejurando me insontem occidi cures. Milites Haco-
 niani qualem offerret interrogant? Prima est, inquit, quod Ro-
 mam austrum versus aut usque in Palæstinam progressurus, in
 duabus navibus, quibus nobis opus est instructis; loca sancta in-
 visam, & pro utriusque nostri anima expiem, interpositurus jus-
 jurandum me nunquam in insulas rediturum. Hac cum celeri-
 ter denegaretur, comes Magnus sequentibus pergit. Quoniam
 mea vita in vestra sita est potestate & ego ab omnipotente

R

Deo

A. D. upp i *Skotland* til vina ockarra beggia, oc se ec þar vard-
 1110 veittr oc þveir menn med mer til skemtunar, sea þu sva fyrer
 at ec nái æi or þeirri vardveizlu at koma. Þessu var skíott
 næitat; Magnus mælti; enn er epter æinn koftrinn sá er ec man
 þer biona, oc væit Gud at ec se meir fyrer ydvarre sál enn lífe
 mínu, lát mic aflima sem þer líkar eðr augum ræna, oc fet
 mic i myrkvaðstofu; þá mælti *Hakon* iarl, þessá sætt tek ec
 oc æi beidic framarr; höfþingiar hlupu þá upp oc mæltu til
Hakonar iarls, drepa munu ver nu annann hvern yckarn
 oc æi skulu þit bádir (e) löndum ráða; þa svarar *Hakon* iarl:
 drepit hann helldr, því at fyrr vil ec ráða ríki oc löndum enn
 deyia sva brátt. Sva segir *Hölbodi*, rettordrbondi i *Sudrey-*
ium fra víðræðu þeirra, hann var þá með *Magnuse* annarr
 hans manna er þeir gerdu hann handtekinn.

Hálshöggvinn Magnus jarl.

Sva var hinn virdulegi *Magnus* iarl gláðligr sem hönom væri
 til veizlu bodit, hvarki mælti hann með stygd ne reidi or-
 dum, oc eptir þessa ræðu fell hann til barnar oc (f) laut i gaup-
 ner fer oc holti ut mörgum tárur i Guds augliti; þá er hinn
 helgi *Magnus* iarl var til dauda ráðinn, baud *Hakon Ofsegi*
 merkismanni sínom at drepa iarl, enn hann neitte með hinne
 mestu reidi; þá neyddi hann *Lífólf* steikara sinn at bana Jarli,
 enn hann tók at gráta hátföfum; æi skaltu gráta þetta sagdi
 iarl, því at frægd er i at vinna líkt, vertu með staðföstum hug,
 því

(e) frá þessum dege. *post hunc diem.* add. 101. 102. (f) bat. *preces fu-*
dit. *Flat.*

Deo in multis pœnam promerui, me in Scotiam ad utriusque A. D.
 nostri amicos, ibidem custodiendum, cum duobus in mei oble- 1110.
 stationem viris, mittas, & ne ex ista custodia elabendi mihi
 detur facultas, provideas; huic cito remeabatur. Adhuc, ait
 Magnus, una restat conditio quam tibi offeram, scitque Deus
 me magis vestræ animæ quam meæ vitæ providere, fac me pro tuo
 arbitrio mutilari aut oculis spoliari & carceri includi. Ad hæc
 Comes Hacon; hanc, inquit, nihil ultra expetens, accepto. Quo
 audito, majoris notæ viri concurrentes Haconem talibus alloquun-
 tur; jam alterutrum vestrum occidenus, nec uterque regioni
 præerit: His Hacon. regerit, illum, ait, potius occidite,
 rem enim publicam administrare quam tam cito mori malo.
 Memoratum refert Hölldbodius, incola in Hæbudibus verax,
 eorum fuisse colloquium; erat ille cum Magno alter ejus comi-
 tum cum ipsum caperent.

Decollatur Comes Magnus.

Talem honorandus Comes Magnus letitiam, qualem si ad con-
 vivium invitaretur, præ se ferebat, nec aspera, nec iracunda
 verba locutus. Post hoc colloquium oraturus procidit, & manuum
 complicatarum concavitatem inspicens, numerosas coram Deo
 effundit lacrymas. Cum sanctus Comes Magnus neci destina-
 tus esset, Comes Hacon vexillarium suum Oseigum ut comitem
 occidat, jubet, qui ubi maxima cum iracundia recusaverat, Li-
 olsum assatorem ad enecandum Magnum cogit; sed hunc plan-
 gere incipientem Comes Magnus affatur. Ne hoc, ait, lacry-
 mas

A. D. pvi at þu skalt hafa klæði mín sem sifr er til oc lög hinna
 IIIO fyrir manna, oc æi skaltu hræðaz því at þú gerir naudigr,
 oc sá er þer naudgar misgerir meir enn þu; enn er jarl
 hafði þetta mælt steypt hann af sér kyrtlinum, oc gaf *Lif-
 ölf*, síðan bat hann sér leyfis at biðiaz fyrer oc þat var ho-
 nom veitt, hann fell til jarðar oc gaf sic Gudi, oc færdi hö-
 nom sialfann sic i fórn ecki at eins bat hann fyrer sér oc
 vinum sínum, helldr oc þar med fyrer uvinum sínum oc
 banamönnum, oc fyrergaf þeim af öllum hug þat er þeir
 misgerðu med hann oc játti Gudi sínar misgerðir oc bat þær
 af sér þvaz i uthellingu blods síns, oc fal önd sína Gudi á
 hendi, oc bat Guds eingla koma imot sál sinne oc færa hana
 i hvíld Paradísar; þat segja sumer menn at hann tæki Cor-
 pus Domini þá er messian var sunginn. Þá er Guds vinr
 var til höggs leiddr, mælti hann til *Lifólfs*, stattu fyrer mer
 oc högg í höfud mer mikil sár, því at æi samer at höggva
 höfþingia sem þiofa, styrkztu aumur, því at ec hefi bedit
 fyrer þer til Guds at hann líkne þer; epter þat signde hann sic,
 oc laut hann under höggit, oc leid önd hans til himens.

Birtiz heilagleikr Magnus jarls.

Sá stadr var ápr mosottr oc grýtt, enn líplu síparr burtuz
 verdleikar *Magnus* jarls vid Gud sva at þar var grænn völlr
 er hann var veginn, (g) oc hann öðladiz fegurd oc græn-
 leik Paradísar er kallaz jörd lifande manna; *Hákon* jarl lezðri
 ecke

(g) oc syndi Gud þat at hann var fyrer rettleri veginn. *manifestavit
 Deus eum ob suam iustitiam læsum esse. addunt 101. 102. 333. Flat.*

mas tibi moveat, tale enim facinus celebre est, firmo esto animo, A. D.
 nam vestes meæ, ut lex & consuetudo est majorum nostrorum, tuæ 1110
 erunt, non timeto, invitus enim patras, &, qui te cogit magis
 quam tu, delinquit; hæc cum dixisset Comes tunicam exutus, dat
 Lifolfo, & orandi exinde veniam prece impetrat & humi pro-
 cumbens, Deo semet dicatum sacrificat, non solum pro se aut
 amicis, sed & præterea pro inimicis & interfectoribus, quibus
 ex toto animo ipsorum contra eum delictum ignoscebat, pecca-
 ta sua Deo confessus, rogat, ut eadem in sanguinis ipsius effu-
 sione abluantur & animæ in manus Dei commendatæ ut ipsius
 angeli obviam veniant & in requietem Paradisi vehant. Sunt
 qui eum corpus Domini cum missa celebraretur accepisse referunt.
 Cum Dei amicus ad cædem adduceretur, Lifolfum ita alloquitur;
 stato, ait, coram me, capitiqve meo ingentem infligito plagam,
 non enim magnates tanquam fures cedere decet; Corroborare
 miser! nam ego Deum pro te oravi ut tui misereatur; Post hæc
 crucis signo sibi imposto, cum sub ictum se incurvasset, ipsius
 anima in cælum ferebatur.

Manifestatur sanctimonia Comitis Magni.

Erat locus iste antea viscosus lapidosusque; paulo autem post
 Comitis Magni apud Deum dignitas manifestabatur, ita, ut
 locus ubi interfectus & splendore & viriditate Paradisi, qui terra
 vocatur hominum viventium potitus erat, campus viridis existeret.

A. D. ecki at iarl veri til kirkíu færdr. Andlátz dagr *Magnus* iarls er
 1110 tveim náttum eptir *Tiburtius* messu, pá hafði hann iarl verit
 yfer *Orkneyjum* VII. vetr oc þeir *Hakon* báder saman; pá var
 lidit frá falli *Olafs* kongs síorir vetr hins átta tigar; pá voru
 konga yfer *Noregi Sigurdr* oc *Eysteinn* oc *Olafr*, pá var lipit
 frá þurdi Kríftz M. oc níutiger oc einn vetr.

Færdr til Kirkíu líkami jarls.

Eptir fundinn pá hafði Þora modir *Magnus* iarls bopit báðum
 jörlum til veizlu, oc nu kom *Hakon* iarl til veizlunnar eptir
 víg hins helga *Magnus* jarls; Þora geck sealf um beina oc bar
 jarli dryck oc hans mönnum þeim er at víginu höfpi verit so-
 nar hennar, oc er dryckr feck á jarl, pá geck Þora fyrer hann
 oc mælti, nu ertu æinn kominn hingat herra enn ec vænta
 yekar beggia, mantu nu vilia gledia mic at Guds vitne oc man-
 na, ver mer nu i sunar stad, enn ec mun þer i nioðr stad,
 þarf ec nu miöc þinnar miskunnar oc at þu leysir mer at son
 minn see til kirkíu færdr, ver mer nu sva bæna sem þu vilt
 at Gud se þer á doms degi; jarl pagnar oc hugfar málit,
 er hun bat sva miukliga grátandi at hon næði son sinn til
 kirkíu at fara, hann leit vid henni oc felldi tár oc mælti
 vid hana graf þar son þinn sem þer likar; síþann var jarl
 færdr til *Hrofseyiar* oc grafinn i Kríftzkirkíu þeirri er *Þorfinnr*
 iarl let gera.

Jar-

*(Comes Hakon Comitum ad templum deveni non permisit. Dies A.D. 1110
 immortalis comitis Magni duabus noctibus post festum Tiburtii
 incidit; fuerat tunc Comes Orcadensium, una cum Hacone,
 annis septem; Effluxerant ab obitu regis Olai septuaginta qua-
 tuor anni. Extiterunt tum Reges Norvegiæ Sigurdus, Eisteinn &
 Olaus. Transiere eo tempore a nativitate Christi supra annos
 mille nonaginta annos.*

Funus Comitis ad templum deportatur.

Post conventum, mater Comitis Magni, Thora utrumque Co-
 mitum ad convivium invitaverat, quod Hacon jam post eadem
 sancti comitis Magni adit. Thora ipsa inter officium hospitale
 peragendum, Comiti cum suis, qui filii ipsius cædi interfuerant,
 potum ministrabat; Comitem autem potando obrutum accedit &
 talibus alloquitur; Domine! ait, nunc solus huc devenisti, ast
 ego utrumque vestrum expectabam; nunc, teste Deo & homini-
 bus, gaudio me afficies; esto mihi jam loco filii, ast ego ero tibi
 loco matris; nunc tua misericordia, & ut filium meum ad
 templum transferendi des veniam, mihi admodum opus est, præ-
 be te jam talem mihi petenti, qualem Deum in die judicii tibi
 futurum desideras. Comes conticescens, rem secum volvit, cum
 blande adeo, lacrymis effusus, filium ad templum vehendi copiam
 oraret; hinc oculis in illam conversis, lacrymisque demissis, re-
 spondet; filium, ait, tuum ubi placet inhumas. Funus exinde
 Comitis in Hrofsöam transportatum, ad templum Christi, quod
 Thorfinnus exstrui curaverat, sepultum est.

Mira-

A. D.

Jarteikna gerder Magni martiris.

Brátt eptir þetta sýndiz optliga himneskt liós yfer grefti hans; síðann toku menn at heita á hann & ef í háska voro komner, oc greiddiz þeirra mál sem þeir beiddu; jafnan var kendir himneskr ilmr yfer grefti hans, oc fengu þar síúker menn heilfu; því næst gerðu menn ferd sína bædi af *Orkneyjum* oc *Hialtlandi* er vanheilir voro oc vöktu at leidi hans, oc toku bót allra sinna meina, enn þo þorðu menn æi þessu miðc upp at hallda meþan *Hacon* iarl lifði. Sva er sagt um þá menn er mest voru i sökum um fiórrád við hinn helga *Magnus* iarl at þeir dóu flester illum dauda.

Jarteiknagerd Sæls Guds vinar Magnús.

I þenna tíma var *Vilbialmr* biskup i *Orkneyjum*, hann var fyrstr biskup, þá var biskups stóll at Kristz kirkju i *Birgisberadi*; *Vilbialmr* var biskup VI. vetr ens seanda tigar, hann tortrygdi lengi helgi *Magnus* iarls, Þar til er byrtuz hans verpleikar, sva framarlega at Gud let hans heilagleik þeim mun hærri vaxa sem meirr var tilreynt oc segir i jarteina bok hans.

Sudr-

Miracula Magni martiris.

A. D.

Paulo post lumen cælestæ sæpe numero super ipsius sepulchrum conspectum est, hinc, si in discrimine constituerentur, vota ei nuncupare ceperunt, quibus pro votis res succedebant. Cælestis fragrantia super sepulchrum ejus jugiter percepta est, ubi ægroti sanitati restituebantur. Morbo exinde afflicti & ex Orcadibus & Hialtlandia iter susceperere, & ad tumultum vigilantes ab omni malo sanati sunt, hæc tamen, dum in vivis erat Comes Hacon, celebrare non ausi sunt. Feruntur, qui cadem sancti Comitæ Magni maximum procuraverant, plerique mala morte periisse.

Miracula beati Dei amici
Magni.

Erat hoc tempore primus Episcopus in Orcadibus Vilhialmus & cathedra episcopalis ad templum Christi in provincia Birgenfi. Fuit Vilhialmus Episcopus annis sexaginta sex; hic comitis Magni sanctitatem diu dubitavit, donec dignitas ejus adeo manifestaretur ut Deus eandem eo magis excrescere faceret, quo magis experta est & ipsius miraculorum liber commemorat.

S

Iter

A. D.
1110Sudrferd Haconar
jarls.

Eptir víg *Magnus* jarls tók *Hakon Pálsón* ríki allt under sic i *Orkneyium*, let hann þá alla menn ganga til eida við sic oc trunadar þeir er ádr höfðu þionat *Magnusi* iarli; gerpiz hann þá höfþingi mikill oc hafði álaug mikil við vine *Magnusar* jarls þá er hönum þótti mest i moti sér verit hafa i þeirra vidfkip-tum. Nockorum vetrum síparr bio *Hakon* ferd sína or landi oc for supr til *Roms*; i þeirri ferd for hann til *Jorsala* sem sípr er til *Palmara*, sótti pangat helga doma, oc laugadiz i ánné *Jor-dan*; eptir þat vendi hann aptr til ópala sinna oc tók under sic ríki i *Orkneyium*; hann gerdiz þá stíornsamr oc fridadi vel ríki sitt; setti hann þá i *Orkneyium* ný lög þau er bondum hugnu-du miklu betr enn þau er ádr höfðu verit, toku við síkt at vaxa vinsfelder hanss, kom sva at *Orkneyingar* stundupu ecki annat enn hafa *Hacon* at höfþingia oc hans afþringi.

Ættar tala.

I þenna tíma er *Hakon* iarl hafði ríki i *Orkneyium*, bio sá madr i *Dali* á *Katanesi* er *Moðdan* het, göfugr madr oc vel audigr, hans dætr voro þær *Helga* oc *Frakaurk*, þorleif; *Helga Maddadar* dotter var frilla *Hakonar* jarls, voru þeirra syner *Harálldr*, er kalladr var hinn *Slettmáli*, enn *Ingibiörg* dotter þeirra er átti *Olafr* (h) *Bitlingr* *Sudreyia* kongr, *Margret* var enn dotter þeirra. *Frakaurk Maddadar* dotter var gipt þeim manni er het *Liðtr Nidingr* i *Suprlandi*, oc var þeirra

(h) Littlingr. *Flat*.

Iter Hierosolymitanum Comitis Haconis.

A. D.
1110

Post eadem Comitis Magni Hacon Pauli totum in Orcadibus regnum occupat, & omnes qui antea comiti Magno paruerant ad homagium solvendum cogit, hinc præpotens, amicis Comitum Magni sibi ut videbatur in ipsorum commerciis maximum contrariis multum imperavit. Aliquot exinde hyemibus peregrinationem instituit, Romamque petit. In hoc itinere Hierosolymam, ut solent Palmarii, deveniens, sacras reliquias ibidem invisit & in Jordane lotus est. Post hæc ad allodia sua redux, regno in Orcadibus occupato, exinde imperium dextre administrando, tranquillam pacem conciliat; Tulit tunc novas in Orcadibus leges, incolis multo, quam quæ antea fuerant, gratiores, populari favore exinde beatior; tandem eo venit ut Orcadenses Haconem cum ipsius descendantibus principem retinere solum studerent.

Genealogia.

Hac tempestate cum Comes Hacon regnum in Orcadibus tene-
ret habitavit Dali in Katanefia Moddan, vir nobilis & opulen-
tus, cujus filie Helga Frakaurk & Thörleifa; Helga Maddadi
Comitis Haconis erat concubina & horum filius Haralldus co-
gnomine Slettuali, verum filia Ingibiorga, quam duxit uxorem
Rex Hæbudarum Olaus Bitlingur; habuere præterea filiam Mar-
garetam. Frákaurk Maddadi filia viro cui nomen Liotus Nidingr
in Sudurlandia nupsit, fuitque horum filia Steinvora Digra

A. D. þeirra dotter *Steinvör* hin *Digra* er átti *Þorliotr* i *Rekavík*, þeirra sonr var *Aulfer Rosta* (l) oc *Magnus* (k) *Ormr* oc *Maddan*, *Endridi* oc *Audhildr* dottir; önnr dottir *Frakarkar* var *Gudrun* er átti *Þorstein Hauldr Fiaransmannr* þeirra son var *Þorbiörn Klerkr*. *Hakon Pálsfön* átti son er *Páll* het oc var kalladr hinn *Umálgi*; hann var fályndr oc vinfell; med þeim bræðrum var ávalt fátt er þeir voxu upp. *Hakon Pálsfön* var fottbitinn þar i eyionom oc þotti þat mannsþapi mikill, því at um hans daga ofanverda var fridr goðr, enn bondum var grunr á um samþycki þeirra bræðra.

Dráp þorkels Föstra.

Efter andlát *Hakonar* iarls toku synir hans ríki, oc voru þeir snemmindis ufamþycker, gerduz þá brátt greiner miklar med stórmenni oc hurfu gæðingar miðc i tva stadi. (l) *Haralldr* iarl hellt *Katanes* af *Skota* kongi, oc var hann þar löngum, enn stundum upp i *Skotland*, átti hann þar marga frændr oc vine; þá er *Haralldr* iarl var staddr i *Sudrlandi*, kom til hans lá madr er *Sigurðr* het, oc var kalladr sun *Adalbrictz* prestz, hann var kalladr *Slember*, hann kom ofan af *Skotlandi* oc hafpi verit med (m) *David Skota* kongi oc hafpi hann lagt á hann virðingar miklar; *Haralldr* iarl tok við hönum forkunnar vel, fór *Sigurðr* ut i eyiar med *Haralldi* iarli oc *Frakaurk Maðdandsdotter*, því at þá var andadr *Liótr Níðingr* (n) broder hennar, höfðu þær systir þá mikil landráð med *Haralde* iarli; *Sigurðr Slember* var i miklum kærleikum við öll þau, þá fylgdi

(l) *Tofa. Flat.* (k) annar. *Flat.* omitt 325. (l) *Hacon. IOL.* 102. 325. 333. (m) *Dom. Flat.* (n) madr. *maritus* 101. frændi, *cognatus* 325.

(Craffa) quam duxit Thorliotus de Rekavik; horum filius Aul. A. D. fer Rosta, Magnus, Ormus, Maddan, Endridius, filiaque Audhildis. Altera Frakarkæ filia fuit Gudruna uxor Thorsteinis Hauildi Fiaransmunni, horum filius erat Thorbiön Klerkr. Hacon Pauli filium habuit Paulum cognomento Mutum, erat ei paucorum cura, ast favor insignis. Inter fratres, dum educabantur, simul et jugiter coaluit. Hacon Pauli in insulis morbo exstinctus est, quod magnum reputabatur detrimentum, pace enim tranquilla postremis ejus diebus fruebantur, incolæ autem de fratrum concordia dubitabant.

Cædes Thorkelis Fostrii.

Post mortem comitis Haconis, ipsius filii regnum capeſcunt & quoniam cito discordes, ditionem inter se in duas partes æquales dividunt. Dissidiis tunc celeriter inter magnates ortis, optimates duabus partibus valde adhærebant. Comes Hacon Katanesum regis Scotiæ venia retinebat, ibidemque sæpe, interdum vero in Scotia, numerosos enim ibidem habebat amicos, sequebatur. Comitem Haralldum forte in Sudrlandia constitutum, vir nomine Sigurdus, dictus esse filius sacerdotis Adalbrieti, cognomine Slember, convenit, qui de Scotia descenderat, apud Davidem regem Scotiæ antea commoratus & magno ab eodem honore affectus. Hic Comitem, ab ipso humanissime exceptus, & Frakaurk Moddani filia, tum enim frater ipsius Liotus Nidingus mortuus fuit, in insulas sequebantur, participarunt tum multum moderandam cum Haralldo ditionem sorores, quorum singulorum amore suscitatum Sigurdum Slemberem, Audhildis

A. D. fylgdi hönom *Audbildr* dottir *Thorleifar* Moddandsdottur, er sípan átti *Hácon Kló*; *Audbildi* hafði átta *Eiríkr Strata*, þeirra son het *Eiríkr Slagbellir*. Þá er þau komu ut í eyiar *Frakaurk* oc *Sigurðr*, geriz sveitardrátt mikill oc heimti hvartveggj iarla at sér vini sína sem flesta, enn þeir voru karazter *Páli* iarli *Sigurpr* á *Vestnesi* er átti *Ingibiörgu* hina tignu frændkonu iarlanna, oc *Þorkell Sumarlipason*, er jafnan var med *Pále* iarle oc var kalladr *Fostri*, hann var frændi *Magnus* iarls hins helga, oc var manna vinsæltr, virdu sva viner jarls at *Þorkell* mundi pá sízt spara til deilu fyrer sakir harma þeirra sem hann hafði bedit af *Hákone* iarle födr þeirra; þessu kom frá at þeir *Haralldr* iarl oc *Sigurpr Stember* geordu til *Þorkels Fostra* oc drápu hann, enn er þat spurði *Páli* iarl, let hann sér allmiöc mislíka oc safnadi þegar lipi at sér, enn er þess urdu vísir viner þeirra beggia, foru menn á millum oc leitudu um fatter, áttu pá aller lut í at þeir skyldu fatteraz; *Páli* iarl var sva ræidr at hann vill ecki fatteraz nema þeir menn aller verí brott gerfer er at víginu höfðu verit, enn með því at bondum potti stor mein á deilum þeirra, pá lögðu aller ord til at þeir skyldu fatter verpa, kom því so at *Sigurpr* var brottgeorr or eyionom oc þeir menn allir er *Páli* iarli potti mest sakader um verk þetta. *Haralldr* iarl hellt upp botum eptir víg *Þorkels*, þat var oc mælt í fatter þessi at batna skyldu frendsemi þeirra, oc skyldu þeir vera báder samt um júl oc allar hinar stærstu hátíder. *Sigurpr Stember* fór brott or *Orkneyjum* oc upp í *Skotland* oc dvaldiz þar um hríd med (o) *Melkolmi Skota* kongi í godu yfirlæti, potti hann þar hinn mesti afrecksmaðr í öllum karlmannligum íþrottum, dvaldiz hann um hríd í *Skotlandi* áðr hann fór ut í *Jorsala* heim.

Haralldr

(o) Melkolfvi. *Flat.*

filia Thorleifæ Moddani, quæ postea nupsit Haconi Kló, tum A. D. sequebatur. Audhildem uxorem habuerat Eiricus Slagbellir. Cum in insulas venirent Frákaurk & Sigurdus, crebro in factiones itum est, utroque comite amicos quam plurimos arcescente. Dilectissimi autem fuere comiti Paulo Sigurdus de Vestneso, qui uxorem habuit Ingibiörgam Tignam Comitum consanguineam, & Thorkell Sumarlidi, qui jugiter Comiti adhaesit, Fostri vocatus; erat iste Comitis Magni sancti cognatus, amicisque beatissimus. Comitibus amici Thorkelem tum jurgiis, doloris a Comite Hacone ipsorum patre percepti causa, nequaquam parcere putarunt. Hæc res eo venit ut Comes Haralldus & Sigurdus Slember Thorkelem adoriundo occiderent, quod exquisitum Comiti Paulo admodum displicuit, copias statim contrahenti; verum de eo certiores utriusque amici reconciliando intercedebant, omnes ut in concordiam reducerentur consortes; Comes Paulus adeo iras erat ut, nisi omnes qui cædi ad fuerant relegarentur, placari recusaret; cum autem jurgia eorum multum nocere viderentur, omnes ut pacem sancirent verba precaria addebant, unde Sigurdus, cum omnibus, qui in procuranda cæde rei comiti videbantur, ex Orcadibus relegatus est. Comes Haralldus cædem Thorkelis reparabat. In conventu etiam cautum fuit ut eorum concordia ad meliorem frugem redacta, per Julense & summa quæcunque festa cohabitarent. Sigurdus Slembidiakn, relictis Orcadibus, sursum in Scotiam delatus, aliquandiu apud Regem Scotiæ Melkolfum moratur, benevole tractatus, & ibidem omnibus virilibus artibus præclarus esse æstimatur, antequam in Palaestinam iter susciperet.

A. D.

Haralldr jarl drepinn af
Galldri.

Þat var um daga þeirra brædra at þeir skyldu taka veizlu í Orsföru at bui *Harallds* jarls oc skyldi hann pá kostnadi uppi hallda þau jólf af beggia þeirra hendi, var hann þar pá i víðbúnadi miklum oc starfi; þær systir voru þær *Frakaurk* oc *Helga* med jarli, oc sátu þær í lítilli stofu at saumum sínum; *Haralldr* jarl (c) sat í stofu þar er þær sátu systir á þverum palli oc hann sá línklaði á millum þeirra nísáumat, hvítt sem drift, jarl tok upp klædit oc sá at þat var víða gulláumat; jarl spyrr, hverr á gersæmi þessa; *Frakaurk* svarar, þat er ætlat *Páli* brodr þínum; hví vandi þer honum sva miðc klæpi; hann var nýstadin upp oc var í skyrtu oc línbrókum, oc hafði kastat mötli á herdar sér, hann kastadi af sér mötlinum oc rakti í sundr klædit; módir hans þreif til, oc hat hann ecki öfunda þott brodir hans eigi god klæpi; iarl hnycker af henni oc þíozt til í at fara, pá hnykti *Frakaurk* af sér falldinum oc reitti sic, kvat þar víð liggja líf hans ef hann færi í klædit; þær gretu pá báðar miðc, iarl fór í æi at sípr, oc let falla ofan um sic, enn jafnkiott sem klædit hrundi ofan um hann, kom hrollr í hörund hönum, oc brátt fylgdi þar verkr mikill, oc af því lagdiz iarl í reckiu oc lá skamma ríð ádr hann andadiz, þotti þat vinum hans skadi mikill, þegar eptir hans andlat tok *Páll* brodir hans ríke allt med samþycke allra bænda; *Páll* iarl virði sva sem þær hespi hönum ætlat gersæmi þessa sem *Haralldr* iarl hafði ífarit, oc fyrer þær sakir vildi

Comes Haralldus Magiæ ope
interfectus est.A. D.
1110

Accidit forte tempore fratrum ut convivium Orsföræ, quod prædium erat Conitis Haralldi, qui pro utriusque eorum parte impensas per festum julense præsens faceret, unde apparatusi eximio & labori incumberebat, destinaretur. Degebant apud comitem ibidem sorores & in parvo quodam triclinio sarturæ operantes confidebant, comes Haralldus in eodem sedebat, ubi istæ in scamno transverso; linteam vestem, recens sutam, nivei prorsus coloris collocari animadvertit, & assumtam, auro passim distingvi aspicit; interroganti quanam rem istam pretiosam possideret, respondet Frákaurk; destinata est fratri tuo Paulo; cur, ait comes, tanta industria vestes ejus elaboratis; non æque magnam in meis sarciniendis operam collocatis. Surrexerat recens, & indusio nec non femoralibus linteis amictus, in humeros pallium iniecerat, quo abjecto, vestem replicantem, mater arripit & rogat ne invideat quamvis frater ejus pretiosas vestes possideat; comite pallium quod induturus erat celeriter arripiente, Frakaurk pepulum exiit & se confricat, dicens ipsius vitam perdi si vestem induat, utraqve sororum lacrymas fundente; Comes nihilominus vestem induit & per membra decidere facit, quam cito autem demittebatur, cutem ipsius horror cepit & celeriter tantus dolor secutus est, ut lecto affixus brevi moreretur, quod amici magnum reputavere detrimentum. Post mortem ipsius frater Paulus totum regnum, omnium incolarum consensu, statim occupat, qui sorores sibi vestem pretiosam, quam induerat Comes Haralldus, destinasse æstimabat, ipsarum

A. D. vildi iarl ecki víster þeirra í *Orkneyjum*, foru þar í brott or eyionom með allt skulldalid sitt oc fyrst á *Katanes* oc þadan upp í (q) *Skotland* til búa þeirra er *Frakaurk* átti þar; þar fæddiz upp með henni *Erlendr* son hennar meðann hann var yngstr, þar fæddiz oc upp *Ólver Rosta* or *Rekavik* oc (r) *Steinny* dotter *Frakarkar*; *Aulver* var manna mestr, ramr at afli, oc uppvöðslu madr mikill, vígamadr enn mesti; þar fæddiz upp *Þorbiörn Klerkr*, son *Þorsteins Hauldz*; (s) þar fæddiz oc upp *Margret* dotter *Hakonar* iarls, oc *Helga Moddars* dotter oc *Eiríkr Slagbellir*; þessir voru aller ættstorer menn oc mikler fyrer ser, oc þottuz aller eiga mikit tilkall til ríkis í *Orkneyjum*; þeir voru bræðr *Frákarkar Magnus* hinn *Órði* oc *Ottar* (t) í *Þorsey*, hann var gæufgr madr.

Frá Páli jarli.

Páll iarl red þá *Orkneyjum* oc var all vinfæll, hann' var all fámálugr, ecki taladr á þíngum, let miðc adra ráða ríkinu með ser, hann var hógværr oc dæll í öllu vit folkít, milldr af fe oc spardi enga luti við vine sína, hann var úherskárr oc sat miðc í kyrfæti; þá var í *Orkneyjum* mart göfugra manna þeirra er komner voru af iarla ættum, Þá bió á *Vestnesi* í *Hrosey* göfugr madr er *Sigurpr* heiter, hann átti *Ingibiörgu* hina *Tígnu*, enn modir hennar var *Herborg* dotter *Páls Þorfinnz* sunar, þeirra synir voru *Brynjólf* oc *Hakon Pík*, þeir voru allir gæþingar *Páls* iarls; þá voru synir *Hávarðs Gunnafonar* enn gæþingar *Páls* iarls, oc *Hakon Kló*, sva *Þorsteinn*

(q) Sudrland. 325. (r) Steinvör 333. 325. (s) oc *Gudrunar* dottur *Frákarkar*. 325. (t) jarl, addit *Flat.* 101. 102. jarl í *Þiorsá*. 325.

ea propter in Orcadibus mansionem recusans. Hinc ex insulis, A. D. cum omnibus suis necessariis, discedunt, primum in Katanesiam, deinde in Scotiam sursum in prædia quæ possidebat Frakaurk; hæc secum, dum tenellus erat, ibidem educavit filium Erlendum. Nutritus est etiam ibidem Aulfer Rosta filius Thorlioti de Rekavik, & Steinya filia Fraukarkæ. Aulfer statura erat plus quam iusta, robustus, seditiosus, & militiæ peritissimus. Educatus est ibi Thorbiörn Klerkus filius Thorsteini Hauldi. Educata etiam ibi Margareta Comitissæ Haconis filia, Helga Moddani, & Erikus Slagbellir; hi omnes nobili genere oriundi & viri magni regnum in Orcadibus retinendi jus habere videbantur. Fratres fuere Frákarkæ Magnus Orfus & Ottar in Thorsöa, vir nobilis.

De Comite Paulo.

Præerat tunc Comes Paulus Orcadibus, amicis admodum beatus, pauciloquus valde, in conventibus taciturnus, alios magna ex parte regnum secum administrare fecit, humanus, erga populum commodus, liberalis, non erant quibus erga amicos parceret, piraticæ nequaquam obnoxius, quietus residebat. Exstitit eo tempore in Orcadibus virorum nobilium, qui ex comitum stirpe descenderant, multitudo. Habitavit tunc Vestnesi in Hrofsæia vir nobilis nomine Sigurdus, qui Ingibiörgam Tignam uxorem habebat, filiam Herborgæ Comitissæ Pauli Thorfinni filii; horum filii Brinjulfus & Hacon Pik; omnes Comitissæ Pauli erant optimates. Fuere præterea Comitissæ Pauli optimates Havardi Gunnaris filii Hacon Kló, dein Thor-

A. D. *steinn* oc *Dufniall*, moder peirra var *Berghlot*, enn hennar moder *Ragnbিলdr* dotter *Páls* iarls; (u) *Erlingr* het madr er bió á (v) *Katanefi*, hann atti fíora sonu oc alla vel menta; *Olafr* het madr (x) er bió á *Gareksey*, annat bú látti hann i *Dungalsbæ* á *Katanefi*; *Olafr* var it mesta afarmenni, oc hafði miklar virdingar af *Páli* iarli. (y) *Asleif* het kona, (z) hon var vitr oc áttstor oc hin mesta fyrer ser; *Valpiofr* het son (a) hennar, annar *Sveinn*, pridi *Gunni*, aller voro peir vel menter, *Ingigerdr* het systir peirra. *Sigurdr Jarls-mágr* átti *Þoru* modr *Magnus* jarls, peirra son var *Hlacon Karl*, peir fedgar voro hófpingiar mikler. I *Rinarsey* bió sú kona er *Ragna* het, *Þorsteinn* het sun hennar, gilldr madr fyrer ser. (b) *Kugi* het bondi er bió i *Vestrey*; vitr madr oc audigr á (c) *Gefsisnesi*. *Helgi* het bondi er bio i *Vestrey* i porpi því er þar er. *Þorkell* (d) *Fletta* bió i *Vestrey* (e) udall oc mikilhæfr, *Þorsteinn* oc *Hastidi* voro (f) uvinfélér menn. I *Sviney* á *Petlandsfyrde* bió félírrill madr, hans syner voru peir *Asbiörn* oc (g) *Murgadr*, hiner vaskligztu menn. I *Fridarey* bió sá madr er *Dagfinnr* het. *Þorsteinn* het madr er bio á *Flugunesi* i *Hrofsey*, hanns syner voru peir *Þorsteinn Krok-auga* oc (h) *Bliann*, peir voro udelir menn. *Jatvör* dotter *Erlendz* iarls bió á *Knarrarstöðum* oc *Borgar* son hennar, þau voru helldr uvinfél. *Jon Vængr* bio i *Háey* á *Upplandi*. *Rikgadr*. (i) bio at *Breckum* i *Streanusey*, peir voru úríker menn

- (u) Erlendr. 325. (v) Tannskárunesi i Hrofsey. 333. 325. (x) oc var Hrolfsfon add. 325. (y) Alleif. *Flat.* (z) hans, *uxor ejus*. 325. (a) þeirra, *eorum* 325. (b) Kuggi. *Flat.* Hugi. 325. (c) Reppisnesi, 325. (d) *Flat.* 325. (e) ei. 333. (f) vinfélér. *Flat.* syner hans uvinfélér. 325. (g) Murgadr. 101. 102. 325. *Flat.* Margadr. (h) *Liliann*. *Flat.* (i) broder hans, *frater ejus*. 325.

Steinn & Dufniall; horum mater erat Bergliot, cujus mater Ragn- A. D. hildis Comitis Pauli filia. Erlingus nomen erat viro qui in Kataneso habitavit, huic filii quatuor, singuli artibus bene imbuti. Olaus nomen erat viro Gareksöæ habitanti, qui alteram villicationem Dungulsbæi in Kataneso habebat; erat Olaus, vir admodum violentus, & magno honore a Comite Paulo habitus; Femina nomen erat Asleifa, quæ clavo etiam genere orta, magnitudinem præ se ferebat, filium habebat Walthiofum, secundum Sveinem, tertium Gunnrum, omnes artibus probe instructos; horum soror fuit Ingigerda. Sigurdus Comitis affinis Thoram Comitis Magni matrem uxorem habebat, horum filius Hacon Karl; Fuere ambo pater & filius clari magnates. Habitabat Rinarsöæ femina nomine Ragna, cujus filius Thorsteinn, magnitudinem ostentavit. Kugius nomen erat colono, qui in Vestureyia Gefsisnefi habitabat, vir sapiens & dives. Helgius nomen erat villico qui in oppido quod in Vestreyia est, habitabat. Thorkell Fletta in Vestreyia habitabat, protervus & arrogans, filii ejus Thorsteinn & Hafliidus homines erant non populares. In Svineya sinus Petlandici habitavit vir pauper, ejus filii Asbiörn & Margadus fortitudinem conspicuam præ se ferebant. In Fridaröa vir nomine Dagfinnus sedebat. Thorsteinn nomen erat viro qui Flugunefum in Hrofsöa incolebat, hujus filii erant Tkörsteinn Krókauga & Blian, homines protervi. Jarvora Comitis Erlendi filia Knarastadis cum filio Borgare habitabat; hi populari favore admodum carebant. Jon Wængur Upplandiæ in Hácia habitabant. Richardus Brekkis in Strömsöa; erant non divites, & Olai Hrolfi filii cognati.

A. D. menn oc frændr *Olafs Hrolfsfunar*; *Grimkell* het madr er bió á *Glettunefi*; þessir menn aller koma við söguna síparr.

Frá Kala er síþan varð jarl.

Kolr sat at buum sínum á *Ogdum* oc var allra manna vitrastr, hann fór ecki til *Orkneyia*; *Kolr* var spekingr mikill; *Kali* son hans vox þar upp, oc var hinn efniligázt madr, medalmadr vexti, kominn vel á sic, limadr manna beztr, liós-jarpr á hárs lit, manna litilaztr oc vinsælaztr, oc atgiörfis madr mikill; hann orti vísu þessá:

Tafl em ec aurr at esla,
 íprottir kann ec níu,
 týne ec traulla runum,
 tíð er bok oc smíþer,
 skríða kann ec á skídum,
 skýt ec oc ræ sva at nýter,
 hvart tveggja kann ec at higgja
 harpnlátt oc bragpáttu.

Kali var jafnan med *Sölmunde* frænda sínum, syne *Sigurdar Sneisfar*, hann var gialldkeri i *Tunsbergi* oc átti bú á *Austr-Ögþum*, hann var höfþinge oc hafði fveit mikla um sic. (k)

Af

(k) Þeir voru miök jafnalldra frændur, cognati ætatis admodum æqualis erant. add. 325.

Grimkell nomen erat viro Glettunefi habitanti. Hi omnes A. D. infra in historia commemorandi.

De Kalio qvi deinde Comes evasit.

Kolus sapientia præ aliis clarus, Agdis sedens, res domesticas administrabat, & in Orcades se non conferebat. Kalus ipsius filius optimæ spei, ibidem adolevit, vir statura justa, corporis habitu conspicuus, membris præ aliis concinnis, crinibus subfuscis, humanitate, populari favore nec non corporis exercitiis insignis; sequentem composuit cantilenam:

In alea instauranda sum alacer,
 artes novem calleo,
 vix dedisco characteres Runicos,
 frequens est mihi liber & ars fabrilis,
 xylosoleis vebi possum,
 jaculor & remigo ut sit utile;
 utrumque, ni fallor, teneo
 chitarizandi artem & rythmorum sectiones.

Kallius jugiter apud cognatum suum Sölmundum Sigurdi Sneffi filium commorabatur; Quæstor fuit Tunsbergi, & Austur-Agdis villicationem habuit, ingenti; e numero enim magnatum, cohorte stipatus.

De

A.D.

Af Kali oc Gilla Krístr.

Þá var *Kali* XV. vetra er hann fór með kaupmönnum vestr til *Einglands* oc hafði godann kaupeyri; þeir heldu til þess kaupstadar er *Grimsbær* heiter, kom þar mikit fiölmenni bæði af Noregi oc *Orkneyium*, af *Skotlandi* oc *Supreyium*, þar fann *Kali* þann mann er nefndiz *Gilla Krístr*, hann spurði margs af *Noregi* oc taladi flest við *Kala* oc gerðiz þar telagskapr; hann seger *Kala* i trunadi at hann het *Haralldr* oc var son *Magnus Berbeins*, enn (l) moder hans var i *Suprey*, fretter hann þá *Kala*, hvorsu honom mundi fagnat i *Noregi* ef hann kæmi þar? *Kali* segir at honom þótti líkligr *Sigurdr* kongr til at fagna honom vel, ef ecki spillti adrer um. Þeir *Gilla-Krístr* oc *Kali* skiptuz giöfum vit at skilnadi oc het hvor öprum sinne vinattu fullkominne hvar sem fundi þeirra bæri saman. (m)

Frá þeim *Kala* oc *Jóni*.

Epter þat fór *Kali* vestan á hinu sama skipi oc komu utan at *Ögdum* oc heldu þaðan til *Biörgyniar*, þá qvad hann vísu:

Vær höfum vadnar leirur
vikr fimmi megin grimmar,
faurs er ei vant þar er vorum
vidr i *Grimsbæ* midium

nu

- (l) modur ætt hans var i *Sudreyium*, enn 'sum á *Irlande*, pars generis ejus materni in *Sudreyis* pars in *Hibernia* erat. add. 325. (m) enn ecki sagði *Gilli-Krístr* þar fleirum trunat sinn. add. 325. non autem pluribus sua secreta ibi confidit. add. 325.

De Kalio & Gilla-Krist.

A. D.

Kalius quindecim annos natus erat cum mercatores occidentem versus in Angliam, bonis instructus mercibus, comitaretur, in emporium quod Grimsbær audit tendentes; huc ingens e Norvegia, Orcadibus, Scotia & Hæbudis confluit multitudo. Convenit ibidem Kalio virum quendam qui Gilla-Kristus appellabatur; hic multa de Norvegia sollicitabat, plurima cum Kalio conferens, quod crebro ansam præbuit consortio; dixit Kalio, sub fide silentii, Haralldum nominari filiumque Magni Nudipedis, matrem vero in Sudreya esse. Interroganti, quali gaudio si forte in Norvegiam veniret incolæ ipsum forent excepturi, respondet Kalio, verisimilem videri Regem Sigurdum, quo magis ipsum humaniter excipiat, modo alii non corrumpere. Gilla-Kristus & Kalio dona ante discessum mutuabantur, plenam amicitiam, ubicunque in futurum eos convenire contingeret, invicem promittentes.

De Kalio & Jona.

Kalius postea eadem nave revehitur; Agdis primum allapsi, inde Bergas tendunt. Cantilenam tunc proferebat.

*Pervasinus loca argillosa,
 quinque hebdomades admodum crudeles,
 non deest lutum ubi eramus
 manentes in medio Grimsbæi.*

U

Nunc

A. D.

nu er þar mars af mýri
 mögen kálíga látum
 branda elg á bylgior
Biörgyniar til dynia.

Enn er þeir komu til byjarins var þar fiölmenni mikít bæ-
 di nordan or landi oc sunnann, oc fiölmenni mikít af öðrum
 löndum er þangat höfðu flutt gæzku mikla; gengu þeir skip-
 veriar í skítninga at skemta sér; *Kali* var skartzmadr mikill
 oc hafði sundrgerder miklar er hann var nýkominn af *Eing-*
landi, fanz honum þá mikít um sic oc mörgum öðrum því
 at hann var godrar ættar oc sealfir vel mentr, enn í þessum skít-
 ningi er hann drack var einn (k) madrer *Jon* het oc var *Peturs-son*
Serks-sonar or *Sogni*, hann var þá lendr madr; moder hans
 het *Helga* dotter *Háreks* af (l) *Setrum*; *Jon* var áburdar
 madr mikill; *Umr* het göfug husfreyia er gardinn átti þann
 er þeir drucku í, gerdiz þá með þeim *Joni* oc *Kala* felag-
 skapr oc skildu með kærleikum, for þá *Jon* heim til búa sinna
 (m) enn *Kali* for austr á *Agder* til födr síns *Kols* oc var löngum
 með *Sölmunde* frænda sínum, geck sva fram nockr misferi at
Kali var á sumrum í kaupferdum enn heima á vetrum edr með
Sölmunde.

Kali for i Dolls helli.

Þat var aitt sumar at *Kali* hafði farit vestr til *Prándheims*,
 hann lá vedrfastr í ey þeirre er *Dolls* heiter, í eyunne var
 hellir er kalladr var *Dollshellir*, var þar köllut fevan, þeir
 kaup-

(k) göfugr madr ungr, *juvenis nobilis*. 325. (l) *Sauxum*. idem. (m) *Sudr*
 í *Sogn*. add. idem.

*Nunc ita est; ex alto maris
admodum leti facimus
navem per fluctus
Bergas repente deferri.*

A. D.

Cum autem in oppidum venirent, ingens & de boreali & australi regionis plaga, nec non exterranea, quæ lautam ad vexerat annonam, eodem multitudo confluerat. Nautæ joci ergo cauponas adeunt. Kalius, nuper ex Anglia redux, splendidis admodum vestibibus usus est, pompam affectavit, & se, cum multis aliis, extulit, ex clara enim erat familia, ipseque artibus probe instructus. In caupona autem ubi potabat, vir quidam nomine Jonas Petri filius Serksonii de Sognia Regis ferdatarius erat, matri ejus nomen fuit Helga Hareci ex Satira. Jonas pompæ admodum deditus erat. Unnur nomen erat matri familias nobili, quæ domicilium, in quo potabant, possidebat. Coaluitum inter Kalium & Jonam socialis amicitia, quæ non violata, ab invicem discessere, Jona domum ad prædia sua redeunte, Kalio autem orientem versus Agdis patrem conveniente. Kalius etiam apud cognatum suum Sölmundum morabatur. Processit ita annos aliquot ut Kalius æstivo tempore mercaturæ vacaret, hyemali autem domi vel apud Sölmundum remaneret.

Kalius antrum Dollii invisit.

Kalius forte aliqua æstate occidentem versus in Thrandiam profectus fuerat; in insula quæ Dolls, ibi autem antrum Dollianum audit, ubi vulgaris spes erat pecuniarum, adversa tempestate

- A. D. kaupmenn gengu til oc geingu i hellinn oc höfðu þar hitt et mesta torfiare, komu at þar er vatn var um þverann hellinn, oc treyftiz eingi yfer at leggja nema *Kali* oc madr er *Havarðr* het huskarl *Sölmundar*, oc lögduz yfer vatnit oc höfðu snæri á medal sín, *Kali* lagðiz oc hafði elldskíði i hende oc elldzvirki medal herða, komu á land, þar var braunott oc óðanun mikil, fengu þeir varla tendrat liöfit, þá ræddi *Kali* um at þeir miunde ei lengra fara oc gerdu þar vörðu til minnis; þá kvad *Kali* víðu:

Her hefi ec háfann reiftann
 hardgediodom varda,
Dolls i döckum helli,
 draugs, leita ec fva bauga,
 ecki veit hve ýta
 unnfkipa ferr síþann
 langa braut oc liota
 leip yfer vatnit breida.

Eptir þat hurfu þeir aptr oc komu heilir til manna sinna, oc er ecki getit um ferder þeirra at til tíþinda yrði annat, oc er þeir koma til *Biörgyniar*, þá for *Kali* í faumu skíting til *Umar* husfreyiu, þar var oc *Jon Petursfon* oc heimamadr hans sá er *Brynjolf* het; mart var þar annarra manna, þótt her se æi nefnder.

Fra

impeditus detinebatur. Mercatores, itinere suscepto, antrum A. D. ingrediuntur, obviam ibi summam viæ difficultatem, stagnum nempe per transversum antrum, offendentes, cujus transeundi periculo, præter Kalium, & virum nomine Havardum, qui Sölmundi erat domesticus, se exponere nemo eorum ausus est; hi, aquæ se committentes, funem inter se retinebant. Kalius ingressus, ignita manu tenebat crenia, igniario in humeris collocato, locus, in quem superato stagno devenere, salebrosus erat & valde fetidus, lumen accendere vix potuere; tum Kalius eos non longius progressuros fore asserit. In memoriam metam lapideam erigit, Kalio interim sequentem stropham addente:

*Hic altam exstruxi
Viris audacibus struem lapideam,
Dolli nigro in antro;
manium ita quæro annulos (s: pecunias).
incertum est quis virorum
navibus eat exinde
longam semitam & fædam
viam, per aquam vastam.*

Post hæc reversi, ad suos incolumes redeunt, plura autem in itinere eorum memorabilia obtigisse non commemorantur. Cum Bergas venirent, Kalius eandem, quam prius, apud matronam Unnuram, couponam petit. Erat ibi etiam Jonas Petri cum ipsius domestico, cui nomen Brinjulfus. Multi confluerant illuc alii, quamvis heic non nominentur.

A. D.

Frá Hávardi oc Brynjolfi.

Þat var eitt kvelld er þeir *Jon* oc *Kali* voru geingner at sofa, enn margir menn sátu eptir oc drucku, var mart talat, menn voru druckner, oc kom þar at rätt var um mannjöfnut oc þat hverir göfgaztir væri lendra manna i *Noregi*, flutti *Brynjolf* þat at *Jon Petrsón* veri best mannaðr oc ættborinn af hinum yngrum mönnum fyrer sunnan *Stad*, enn *Hávardr* felagi *Kala* taladi til *Sölmundar* oc segir hann at ein-gu verr mentann enn *Jon* kalladi at *Vikveriar* mundi hann meira virda enn *Jon*, her af gerdiz deila mikil oc er ölit mælti med þeim, þá vard ecki betr stilt enn sva at *Hávardr* liop upp oc feck tre eitt oc lýstr því í höfud *Brynjulfi* sva at hann fell i uvit, oc toku menn til hans, enn *Hávardi* var i brott skotit oc á fund *Kala* oc sendi hann hann sudr til *Alvidru*, til prestz þess er *Rikgardr* het oc berr hönum ord mín til at hann taki vid þer þángat til er ec kem heim austr; *Kali* feck hönum mann til fylgdar oc róa þeir sudr til *Græningiasundz*, þá mælti *Hávardr* vid förunaut sinn, nu eruim ver komnir or hundahliódi oc manom vid nu (n) hlífa ockr oc leggiaz nidr til svesns. Nu er þá til at taka er *Brynjolf* vickadiz oc var hönom fylgt á fund *Jons*, oc segir hönom allann þenna atburd oc þat at manninum var i brott skotit; *Jon* gat strax til *Hávardz*, oc let taka ródrar skutu oc voru þar á tíu menn, oc var *Brynjolf* fyrer þeim, róa sípan sudr þar til er þeir koma til *Græningiasundz*, var þá liost af degi, þá fá þeir att skíp lá fyrer þeim á fiörunne, oc má vera, seger *Brynjolf*, at þeir kunni nockot at segia

frá

De Havardo & Brinjulfo.

A. D.

Accidit vespere quodam, postquam Jonas & Kalius somno se dederant, multis potando adhuc confidentibus, ut varia loquerentur, inebriati; eo tandem venit ut de virili comparatione, quoniam prefectorum in Norvegia nobilissimi aestimandi essent, contenderent; contendit Brinjulius Jonam Petri & artium & generis nobilitate reliquos juniores viros e meridie Stadii antecellere; Havardus autem Kalii socius, Sölmundum allocutus, dicit ipsum Jona nullis artibus inferiorem, addens, Vicenses eum Jonæ prælaturos; hinc contentionem ortam & cereviciis promotam, impedire nequiverunt, unde Havardus repente surgens, fuste arrepto, caput Brinjuli tanto ictu percutit ut in animi deliquium incideret, ab adstantibus statim erectus; Havardus autem cito subductus, ad Kalium mittitur, qui eum austrum versus Alvidram ad pastorem nomine Rikgardum ablegat; Refert, inquit Kalius, ipsi verba mea commendatitia, ut te donec domum venero excipiat. Havardus cum itineris duce, quem ipsi trahebat Kalius, cum Græningiasund usque remigassent, Comitum suum his affectus; Canum jam latratum effugimus, unde quieti somnoque nos jam daturi delitescemus. Jam ad id redeundum, ubi Brinjulius linguentem prius animum revocat, & ad Jonam deductus, ipsi hunc casum exponit, adjecto, remum & clanculum & repente subductum esse; Jonas ubi Havardus esset recte conjiciens, in assumptum phaselum actuarium decem homines constituit, Brinjulfo ducem agente; hi austrum versus, quo usque in Græningiasundum primo diluculo devenere, remigantes, navem in littore sibi obviam conspiciunt; Fortassis, ait Brinjulfo, aliquid de Havardo ejusque socio narrare queant

A. D. frá þeim *Hávardi*, gengu þeir upp oc fundu þá; voru þeir *Hávardr* þá nývaknader; *Brynjolf* berr þegar vopn á þá oc voru þeir þar vegner báðer felagar, oc fóru nu með þessu tíðende aptr til býarins oc segir *Jóni*, oc epter þetta vissi allr bæjar lydrinn, *Kali* let sér mið misbodit í vígum þessum, oc er menn fóru i mille þeirra *Jóns*, segir *Jón* at at hann vill at *Kali* dæmi þat er hönom þotti sér misbodit, þar skyldi fyrer utan kongs rettr oc ádilar máls, oc tóku þeir *Kali* þenna kost, enn þó voru enger kærleikar með þeim þadan i frá; for *Kali* heim epter þenna atburð, oc er þeir fedgar finnaz, segir *Kali* fra típindum þessum oc mála lyktum; þá segir *Kolr*: undarliga þotti mér þer sýnaz er þu tokt nockora fætt fyrr enn *Sölmundr* vissi, þycki mér þu vant við kominn oc mega lítinn lut i eiga nema leita um fættar, oc ecki mundi *Sölmundr* sva gera ef þinn huskarl veri drepinn (o); *Kali* svarar: þetta mun vera sannmæli fader at ec mun hafa skíott álitit, oc vartu fjarri at kenna mér ráðinn, mun þat opt sýnaz at ec er ecke. jafn diup (p) vitr sem þu, enn ec hugfáda at *Sölmundr* væri ecki sínum sóma at nær, þott ec neytta þeim at mér veri þopinn; kalla ec yckr *Sölmundi* ecki svívirping í at hafa einföpun fyrer yckarn málalut ef hann býðr yckr, enn ese er mér á hvert. til þarf at taka, enn vandalaust kalla ec mér við *Brynjolf* meþann ec hefer engum ummælum upplokit oc vit engu fé tekit; mart töluðu þeir fedgar þar um, oc þotti sinn veg hvarom þeirra, sendu þeir síþan menn at segja *Sölmundi* þessu tíðinde.

Frá

(o) oc hans skipveri, *ejurgve náuta*. 325. (p) xingi, *nemo*. *Flat*.

queant. Exscendunt, reperiuntque nuper expergefactos, & D. A. Brinjulfo statim iis arma inferente, sociorum utrumque occidunt, in oppidum postea revertendo, quæ gesta erant, Brinjulfo exponunt; omnibus exinde oppidanis nota. Kalium, qui his cadibus admodum lædi sibi videbatur, & Jonam, cum aliqui intercedent, ille quæ contraria reputaret, Kalii arbitrio, jure majestatico nec non legitimis causæ actoribus exceptis, committit, conditionem acceptanti. Nulla autem amicitia exinde inter eos valuit. Post hæc Kalius domum delatus, patri casum causæque exitum narrat, cui Kolus, mirum, inquit, mihi videtur, quod ullam transactionem inscio Sölmundo acceptares; videtur mihi tibi caute agendum, nec te nisi in transactione impetranda participare licere; Sölmundus ita non acturus foret si domesticus ipsius occisus fuisset. Respondet Kalius: pater! hoc verum erit, quod ego celeriter nimis perpenderim; ast procul eras qui mihi consilia suggereres; sæpe erit, quod ego non tam alte radicata quam tu sapientiæ videar, cogitabam autem Sölmundum suo honori non propiorem quamvis ego mihi oblatum recusarem; vobis, Sölmundo & tibi, non dedecus reputo, quamvis causa à vobis persequenda, vestro, si offerat, committatur arbitrio, in dubium autem revoco num eo veniat; Verum a Brinjulfo pendere nequaquam mihi videor quamdiu nec conditiones ullas proposui nec pecuniam accepi. Conserunt de his multa pater & filius, diverso prorsus arbitrio, nuntios qui Sölmundo nova referrent ablegantes.

A. D.

Frá Jóni oc Sölmundi.

Eptir þat funduz þeir *Sölmundur* oc þeir *fedgar*, villdi *Kolr* at menn væri sender til *Jons* at leita um sætter, enn *Sölmundur* oc *Hallvarðr* brodir *Hávardz* villdu ecke annat enn mannhæfinder oc kalla ufallit at bidia sætta, enn þó var þat ráða tekitt sem *Kolr* villdi með því moti at *Kolr* het at skil-
 iaz ecki fyrre við þessi mál enn *Sölmundur* hæfði sinn söma; skyldi oc *Kolr* öll ráð fyrir gera; enn er sendimenn komu apr, segia þeir at þungliga var svarat þeirra málum, oc *Jón* sýniadi þverliga at bæta þann mann er ádr hæfði til uhelgi ser verkat; *Sölmundur* qvat þetta ecki fjarri fara getu sinne at þat mun ecki til sæmdar at biðia *Jón* til sætta, bað nu *Kolr* til leggia þau ráð er dygdi; *Kolr* svarar; vill *Hávarðr* sic i nockora hættu leggia til hefnda eptir brodr sinn, oc kann vera at þó verði litit framgengt; *Hallvarðr* qvadz sic ecki spara vilia til hefnda þott þat se nockor mannhætta; þá skaltu fara ley-
 niliga norðr í *Sogn* til þess manz er *Uni* heitir, hann býr skammt frá *Jóni*, hann er vitr madr oc nockut fevani, þvíat *Jón* hefer lengi þreingt kosti hans, hann er vin minn mikill oc nu hniginn nockut á alldr; hönum skaltu fara VI. merkr vegnar, er ec sender hönum til þess at hann leggi ráð til at þu komer hefndum fram við *Bryniolf* eðr annann heima mann *Jons* þann er hönum þicki ecki minna lát í, enn ef þetta verdr framgengt, þá skal *Uni* koma þer á *Studlu* til *Kyrpinga Orms* frænda míns, oc suna hans *Ögmundar* oc *Erlings* oc þicki mer þá sem þu fert heim kominn, bið *Una* sípan selia jörð sína oc rápið til min; *Hallvarðr* býzt til ferdar oc er frá hans ferd eðr náttstödum ecki at segia fyrr enn hann kemr

De Jona & Sölmundo.

A. D.

Hos postea Sölmundo conveniente; reconciliationem quæsi-
turos ad Jonam mitti vult Kolus, verum Sölmundus & Hall-
vardus frater Havardi, præter vindictam, cæde parandam,
nihil admittunt, reconciliationem expetere inconveniens asse-
rentes, id tamen consilii quod Kolus urgebat ea conditione
captum est, ut ipse huic causæ, priusquam Sölmundo in hono-
rem succederet, se non defuturum promitteret, omnibus ad ip-
sius arbitrium instituendis. Reversi autem legati, molesta illo-
rum negotio responsa dari, & Jonam hominis, qui antea jus
suum perdidisset, cædem reparare præfracte negasse referunt.
Sölmundus hoc non procul a conjectura, nempe Jonam pacem
poscere decori nunquam futurum asserens, Kolum, ut consilia
profutura adderet, rogat, cui ille respondet; num vult Hall-
vardus se, ad cædem fratris vindicandam, forsitan tamen parum
proficiat, periculo cuidam exponere? Hallvardus se, quamvis
aliquid subesset periculi, vindictæ non parciturum regerit. Ibis
igitur, (ait Kolus) boream versus in Sogniam & virum nomine
Unium convenies, habitat iste non procul a Jona, vir sapiens
& ex parte pauper, Jonas enim ipsius sortem diu compressit,
amore mihi jungitur arcto, ætate nunc aliquantum provectus,
asserres isti sex marcas ponderatas, quas ipsi eum in finem mitto,
ut det consilium quo magis aut a Brinjalfo aut alio Jonæ dome-
stico, cujus jacturam non minus doleat, vindictam reportes.
Quod si hoc succedat, Unius te Stydlam ad cognatum meum
Kyrpinga-Ormum & ipsius filios Ögmundum & Erlingum de-
duci curabit, ubi quasi domi te constitutum æstimo; Rogabis
Unium exinde ut prædium suum vendat & ad me migret; Hall-
vardus itineri se accingit, de quo, aut loco in quo pernoctaret,

A.D. kemr einn dag at kveldi til *Una* oc nefndiz ecki sínu nafni, þeir *Uni* spurduz almætra tíþinda, oc um kveldit er menn sátu vid ellda, þá fretti gestrinn miðc eptir tignum mönnum i *Sogni* oc *Hördalandi*; *Uni* sagði at þar þætti engi maðr ríkari enn *Jon*, bæði fyrer ættarlaker oc enn ufa-nadar oc spurði ef þeir hefði aungar rauner þess sudr i landit; hann gestrinn varð fárr vid er hann mælti slíct, oc eptir þat drifu menn frá elldinum, sva at þeir urdu tveir eirer eptir; þá tok *Uni* til orða oc mælti; hvört nefndiz þu áþan *Hallvarðr*; nei sagði gestrinn, ec nefndunz (q) *Saxi* um kveldit; *Uni* mælti, af er þá minn vandi oc þat munda ec ætla ef ec heta *Bryniolf* at þu heter *Hallvarðr*, enn þó skulum vid nu ganga at sofa; gestrinn tok til hans oc mælti, ecki skulum ver enn gánga, selldi þá fram feliðinn, oc fegir at *Kolr* fendi hönum silfr þat med kvediu sinne til til þess at þu legðer til med mer at ec kæma fram hefnidum vid *Bryniolf* eptir *Hávard* broðr minn, oc fegir hönum alt ráð *Kols*; *Uni* mælti, makligr veri *Kolr* gods frá mer, enn æi má ec vita hvers af verðr audit um hefnidina vid *Bryniolf*, enn hingat er hans von á morgin eptir klæðum frilla sinnar, oc nu fylger *Uni* hönum ut til hrossá húfs er stod fyrer dyrum uti oc fal i eruðalli, þat var fyrr enn menn stodu upp, enn inni hafði hann legit um nottina. Þá er *Hallvarðr* hafði litla ríð verit i hrosshúsinu, þá sá hann at fráligr maðr var kominn á stadinn oc kallar at konan skyldi búa sic; hun tok klæði sín oc berr ut, pykkiz *Hallvarðr* þá vita hverr vera mun, gengr þá ut; *Bryniolf* hafði þá af sér lagit vapnin er hann batt klæðinn konunnar, oc þegar þeir finnaz höggv hann *Bryniolf* bana högg, geck *Hallvarðr* þá aptr i hrossá hufit oc fal sic þar;

(q) *Sár, vulneratus.* 102. 333.

non referendum prius quam diei cujusdam vespere ad Unium A. D.
 perveniret, proprium sibi nomen non indicans; hic & Unius de
 rebus novis pervulgatis invicem interrogant. Vespere cum focis
 assiderent, hospes de viris nobilibus in Sognia & Hördia sollici-
 tat, cui Unius Jonam pro ditissimo, & propter generis nobilita-
 tem & injuriam, ibidem haberi regerit, interrogans nonne au-
 strum versus in regione id quadamtenus experti essent? Quæ cum
 adderet, advena obticuit, unde adstantes a foco recedebant, ita
 ut duo solum remanerent, tum Unius in talia prorupit; An, in-
 quit, Hallvardus pridem appellabaris? Non, ait hospes, Saxium
 vespere me appellabam; regerit Unius, præterit igitur mea cu-
 ra, putarem, si mihi nomen Brinjulfi, tibi Hallvardi fore, attamen
 nunc dormitum ibimus; Advena illum retinens affatur,
 non, ait, adhuc ibimus, tradito statim marsupio; Kulus argen-
 tum istud, cum salute sua, tibi eum in finem misit ut me juva-
 res in sumenda a Brinjulfo pro cæde fratris mei vindicta; inte-
 grum simul Koli consilium exponit. Respondet Unius; Kulus
 sane bonum a me promeruit, scire autem nequeo quorsum vindi-
 cta contra Brinjulfum succedat, cras autem, vestes concubine
 ablaturus, huc speratur. Post hæc Unius eum in equile ante fo-
 res situm educit, & in stabulo, prius quam domestici surgerent,
 abscondit, intus autem per noctem recubaverat. Hallvardus ubi
 paulisper in equili delituerat, videt virum vegetum & ut fæ-
 mina se pararet, vociferantem, in prædium venisse. Effert ve-
 stes assientas femina unde Hallvardus quinam esset advena scire
 videtur, statimque egreditur. Brinjulfus, cum vestes fæminæ col-
 ligaret, arma deposuerat, cui quam cito conveniunt, mortife-
 rum vulnus ictu infligit Hallvardus, quo facto, latiturus, in
 equile receritur; dum cædes patrata erat, femina dome-

A. D. meðan vígit var vegit hafði konan gengit at minnaz við heimamenn, oc er hun kom ut, sá hun verks ummerki oc lióp inn med kalli oc felmti, sva miðc at henni hellt við uvit oc sagði þó típindin; *Uni* bondi liop ut oc sagði at geftrinn mundi verit hafa flugumadr, oc sendi þegar menn *Joni* at segia típindinn, oc eggjar sem mest at leita eftir manninum, oc fyrir þat grunadi engi madr *Una* um þessi ráð; *Halkvardr* var i rossa húsinu þar til er af leid hin mesta leitinn, enn eftir þat for hann med ráði *Una* þar til er hann kom á *Studlu* til *Orms* oc sono hans, þeir fengu hönum föruneysi heim austr, toku þeir *Kolr* oc (r) *Sölmundr* vel við hönum oc undu þeir nu vel sinum lut. Nu spyriaz þessi típinde víða, verda menn nu vissir ens sanna; líkar *Joni* allþúngt; lípa nu sva þau misseri, oc annann vetr er addró *Jolum* bioz *Jon* heiman med XXX. manna, oc brá á þat at fara(s) á kynnisleit til *Olafs* modrbrodr síns, oc sva gerði hann oc feck þar godar viddökr, segir *Jon* at hann ætlar þá þar austr á *Agder* á fund *Sölmundar*; *Olafr* latti þess, segir at ecki lá hans lutr under þott þeir skildi sva búner; *Jon* letz því ecki una at *Bryniólfs* veri uhéft; *Olafr* letz ætla at lít mundi hans lutr batna við þott hann leitadi epter, enn þó hafði hann þá þar XXX. manna, oc for med halfu hundradi lips austr hit efra oc villdi koma á uvert þeim *Sölmundi* oc *Koli*: enn er *Jon* var nýfarinn heimann bráz *Uni* við skíott oc for súdr á *Studlu* til þeirra *Orms*, oc fengu þeir hönum föruneysi súdr til *Kols* oc kom hann þar at *Jolum* oc segir at *Jon* var i atför við þá; *Kolr* gerði þegar niofn allavega þangat sem *Jons* var at van; hann for þegar til morz við *Sölmund* oc sátu þeir frændr med siðlmeni; þeim kom niofn um farer

(r) Kali. 101. 333. *mam Torfæi Sölmundr* 102. (s) Sætur til Háreks. in *Sætra Hærecum*. 325.

sticos salutatum discesserat, egressa autem facinoris vestigia A. D.
animadvertens, tanto clamore & stupore recurrit, ut animi
deliquio esset proxima, rem tamen novam manifestaret. Ex-
curret herus Unius, advenam profecto sicarium fuisse asserit,
nūllis statim qui Jonæ nova referrent, & ut homicidam quæ-
rant quam maxime hortatur, unde nemo ipsum hujus consilii
reum suspicatur. Havardus in equili, donec a quærendo fere de-
stitit latitat, postea autem svasu Unii discedens, donec Studlis
Ormum cum filiis conveniret, qui socios illum orientem ver-
sus domum usque comitaturos tradunt. Kalius & Sölmundus
humaniter eum excipiunt, sua re jam contenti. Quæ gesta
erant in famam & certitudinem veri abeunt vulgarem a Jona
ægre admodum lata. Transeunt ita duo semestria, sequens
autem hyems, cum ad festum Julense declinaret, Jonas domo,
triginta viris stipatus, itineri se accingit, simulans se avuncu-
lum Olauum invisurum, quod etiam facit, laute ibidem exceptus;
patefacit hic se orientem versus in Agdas Sölmundum petiturum;
Olaus hoc iter dehortatur, ejus rem, quamvis in statu præsen-
tis finiretur, non inferiorem esse contendens. Jonas Brinjul-
sum inultum esse acquiescere recusat; Olaus ipsius rem non me-
liorem reddi, quamvis persequeretur, æstimat. Triginta ni-
bilo secius inde comitibus assumtis, sexaginta militibus stipa-
tus, orientem versus per loca superiora iter dirigit, ex impro-
vise Sölmundum & Kalium superventurus. Cæterum ubi Jo-
nas domo nuper ierat, Unius confestim Ormum cum suis Stud-
lis petit, ubi sociis auctus, ad Kolum austrum versus circa fe-
stum Julense pervenit, Jonam illos invasurum esse declarans.
Kolus statim speculatores undiquaque spes erat adventus Jonæ
emittit, & ad Sölmundum, eum auxiliandi animo, se con-
fert,

A. D. farer *Jons* oc gerðu þegar i mot hönom, var fundr þeirra vid skóg nockorn, slær þar þegar í bardagá, var *Kolr* miklu lidfleiri oc höfpu figr, enn *Jon* let marga menn oc áýdi sípan á skoginn; hann vard sár á fæti, oc grere þat sár sva illa at hann var jafnan halltr sípan oc kalladr *Jon Fotr*; hann kom heim norðr á lánga föstu, oc potti hans ferd heldr hæðilig. Nu leid vetr þessi, enn um sumarit eptir let *Jon* drepa tvo frændr *Kols*, *Gunnar* oc *Aflak*.

Sættir Orkneyinga

1129 Litlu síparr kom *Sigrþr* kongr til bæiarins, oc voro þá kærð fyrir hönum þessi vandkvæði; eptir þetta gerir kongr ord hvarom tveggjom oc stefnde til sín, komu þeir þá til kongs med frændr sína oc vini, var þá leitat um fættir; kom því sva at kongs dómr skyldi vera á öllum málum oc gengu hvarer til festu vid 'adra; *Sigrþr* kongr gerdi þá sætt þeirra, med ráði hinna vitruztu manna, var þat bundit i sætt þeirra at *Jon Þétrson* skyldi fá *Ingridar Kols* dottr, skyldi þá takaz vinatta med teingdum; *Víg* felluz i fadma; Atfór vid þá *Kol* oc sár *Jons* var líkat vid mannalát austr þar, enn sárum var samanjasnat, enn battr skacki; skyldu hvorer öðrum lip veita innanlandz oc utan; Þat fylgdi oc sætt þessi at *Sigrþr* kongr gaf *Kala Kolsfyni Orkneyiar* halfar vid *Pál* iarl *Hakonarson* oc *jarlsnafn* medr; hann gaf hönum nafn *Rögnvallðz* iarls *Brusafnar*, því at *Gunnbilldr* modir hans segir *Rögnvallð* verit hafa giörfiligaztinn allra iarla i *Orkneyium*, oc potti þat heilla vænt; þenna lut *Orkneyia* hafði átt

fert, hinc cognati frequentes, de itinere Jonæ certi, celeriter A. D. ipsi obviam eunt, & cum ipso, apud sylvam quandam obvio, statim congregiuntur. Cognati militibus longe superiores victoriam reportant, Jonas autem, multis desideratis, in sylvam aufugit, in pede vulnere accepto, quod adeo ægre sanabatur, ut perpetuo exinde claudus, Jonas Pes cognominaretur. Iter ipsius, tempore jejunii novem hebdomadam domum reducis, valde ridendum videbatur; præterit hyems ista, verum insequente æstate Jonas duos Koli cognatos Gunnarem & Aslacum occidi curat.

Reconciliatio Orcadensium.

Regi Sigurdo, paulo post in oppidum venienti, has necessitates 1129 qveruntur, unde partem utramque per nuntium ad se citat, regi cum cognatis & amicis sistunt; impetranda interim transactioni opera data, eo venit, ut regis arbitrio totius causæ decisio committeretur, utraque parte in id, fide manu data, consentiente. Hinc Rex Sigurdus inter eos, virorum cordatissimorum consilio, transigit, in quo conventu conditio adjecta est, ut Jonas Petri Ingigerdam Koli filiam uxorem ducat, amicitia ab affinitate inchoanda censetur, aggressio Kolo parata & vulnus Jonæ inflictum cædibus ibi orientem versus æquivalerent, vulnera autem æquiparabantur, pro discrimine restaurata. Alter alteri & peregre & domi opitularetur; adjectum est etiam transactioni, ut Rex Sigurdus Kalio Koli filio dimidias Orcades, quoad Comiti Paulo non parere, cum Comitis titulo, donaret; dedit ei etiam nomen Comitis Rögnvalldi Brusii filii, ipsius enim mater Gunnhilldis Rögnvalldum omnium in Orcadibus Comitum præstantissimum fuisse dicebat, unde nomen fortunam pro-

- A. D. átt *Magnus* iarl móðrbróðer *Kala*. Eptir fætt þessa skildu þeir med kærleikum (t) er ádr voro fiandmenn.

Andlat Sigrþar Kongs.

1130 Þenna vetr sitr *Sigrþr* Kongr austr í *Oflo*, enn um vorit á langaföstu tok hann sott oc andadiz einni nott eptir *Mariunesso*, þá var *Magnus* son hans þar í bænum oc átti þar þing oc var til Kongs tekinn um allt landit epter því sem menn höfðu svarit *Sigrþi* kongi; hann tók allar kongligar fehirðzlr í sitt valld.

Haralldr Gilli var þá í *Tunsbergi* er hann fretti lát *Sigrþar* Kongs, þá hafði hann stefnr vid vine sína, fendi hann þá eptir þeim *Rögnvaldi* fedgum, því at hann hafði verit jafnan vin hans sípan þeir funduz í *Einglandi*; þeir fedgar höfðu oc mest til leidar komit um skírflu *Haralldz* vid *Sigrþ* kong med fulltingi margra lendra manna, *Ingimars Sveinsonar* oc (u) *Pioftolfs Alafonar*, var þat ráð þeirra *Harallds* (v) at eiga *Haugabíng* þar í *Tunsbergi*, var þar *Haralldr* til kongs tekinn yfer hálfu land, voru þat kallader naudungar eidar er hann hafði svarit föðrleifð sína fer af hendi ádr hann nædi skírslunum; drifu þá menn til hans oc gerduz hönum handgengner oc vard hann all fölmennr, þá foru ord á millum þeirra *Magnus* kongs oc stóð sva fíora vetr ádr enn fættum yrði ákomit med því at hálfu land skyldi hafa hvarr vid annann, enn *Magnus* kongr hafði lángskip oc bordbúmat oc fehirðzlr allar, oc undi hann þó verr sínum lut; hann fiandskapadiz á alla vine *Haralldz* kongs; *Magnus* kongr villdi

(c) omittit. 333. (u) *Piorolfs*. 333. (v) oc höfþingia, & magnatum. 333.

mittere credebatur. Post hunc conventum, qui antea inimici A. D. fuerant, amici ab invicem discedebant.

Mors Regis Sigurdi.

Residet hac hyeme Sigurdus Rex orientem versus Osloæ, 1130. insequente autem vere, morbo correptus, una nocte post festum Mariæ mortuus est; tum ejus filius Magnus in oppido ibidem manens, concione convocata, per totam regionem, uti regi Sigurdo incole juraverant, Rex constituitur, omnia æraria regia assumens.

Haralldr Gillius Tunsbergis erat, cum mortem Regis Sigurdi audiret, hinc amicos convocat & Røgnvalldum cum patre per legatos arcessit, semper enim a quo in Anglia convenerant, ipsius fuerat amicus, & ipse nec non pater maximum promoverat juramentum purgatorium Haralldi coram Rege Sigurdo, multorum satraparum ope, Ingimaris Svenonis & Thio-stolfi Alii filiorum. Horum cum Haralldo consilium erat ut Haugis Tunsbergarum conventus haberetur, ubi Haralldus dimidii regni rex pronunciat. Juramenta appellabantur coacta quibus patrimonium genere suo nondum probato, impetraret abdicaverat; hinc incole ad eum confluxere ipsique ministrarunt, ita ut multitudine stiparetur; legatis postea eum & regem Magnum intercedentibus, quatuor hyemes exeunt, priusquam ea conditione transigeretur ut quivis dimidium regnum retineret; verum Rex Magnus, naves longas, mensarum apparatus, & singula æraria habebat, sortem suam attamen ut multo pejorem ægre ferens & omnes amicos regis Haralldi hostiliter infestans. Rex Magnus donationem qua Rex Sigurdus

A. D. villði ecki halldaz láta giöf þá er *Sigrþr* kongr gaf *Raunvalli* *Orkneyjar* oc iarlðom, því at hann fylgdi fastaz málum *Harallds* kongs ádr lauk skiptum þeirra öllum. Þeir *Magnus* oc *Haralldr* voru þriá vetr Kongar yfir *Noregi* sva
 1134 at hellzt fætt þeirra at kalla, enn hit fiörða sumar bördur þeir á (x) *Fyrileif*, þá hafði *Magnus* kongr nær LX. hundrúð manna enn *Haralldr* XV. hundrud manna. Þesser voru höfþingjar med *Harallde* konge; *Kristrodr* broder hans, *Raunvalli* iarl, *Inginarr* af *Aski*, *Þiofstofr* *Alafon* oc *Sölmundr*. *Magnus* kongr feck sigr, enn *Haralldr* flýði; þar fell *Kristrodr* oc *Inginarr*, hann qvad víðu þessá:

Flaugþ hattu mic
 til (y) *Fyrileifar*,
 æ (z) var ec úfús
 til orrofto,
 mic bitu örfar
 af álmboga,
 mun ec aldrigi
 á *Ask* koma

Háralldr kongr flýði austr í *Vík* til skípa finna oc fór suðr til *Danmerkr* á fund *Eiriks* kongs *Eymuna*, hann veitti hönum *Holland* til yferferdar oc langskip átta reidalaus; *Þiofstofr* *Alafon* féldi iarder sínar til skípa oc vopna, oc sotti *Haralldr* kong til *Danmerkr* um haustit. *Haralldr* kongr kom at Jolum til *Biörgyniar* oc lá í *Floruogum* um Jolin, leggia þeir til bearins, vard þar lítill vidrtaka, vard *Magnus* kongr

(x) *Fyrileif* 102. 333. (y) fyrri 101. 102. (z) em, *sum.* 101. 102.

(a) Öfnaupr. 336.

Orcades cum comitatu concesserat Rögnvalldo, valere noluit, A. D. ille enim a partibus regis Haralldi, antequam eorum commercia prorsus finirentur, firmissime stetit. Magnus & Hallvardus tres hyemes, durante adhuc verbo tenus concordia, Norvegiam regebant, æstate autem quarta in Firileif confligere, habebat 1134 tum Rex Magnus militum fere sexaginta millia, Haralldus autem quindecies centum. Comitabantur hi magnates regem Haralldum; Kristrodus ipsius frater, Comes Rögnvalldus, Ingimar de Asko, Thioftulfus Alii, & Sölmundus. Rex Magnus victoriam, fuso Haralldo, reportavit. Cecidit ibi Kristrodus nec non Ingimar, sequentis cantilenæ autor.

Gigantes me incitarunt
ut Fyrileif peterem;
nunquam eram pronus
ad pugnandum.
Me mordebant tela
ex arcu,
futurum est me nunquam
Askum venire.

Rex Haralldus orientem versus naves suas in Vica fuga quærebat & austrum versus in Daniam delatus, regem Ericum Eymunium convenit; hic in eum Hallandiæ præfecturam, cum octo sine instrumentis navibus, contulit. Thioftulfus Alii prædiorum venditorum pretio naves & arma comparavit, & autumno regem Haralldum e Dania reduxit. Haralldus circa festum Julense Bergas devenit & idem in Floruvogis ad anchoras transegit. Post Julia urbem navibus adoriuntur perparum resistentem.

A. D. kongr handtekinn á skipi sínu oc meiddr, enn *Haralldr* kongr
 1135 tok under sic land allt, enn um vorit eptir endrnýjadi *Haralldr* kongr gjöfina vid *Raugnvalld* um eyiar oc iarlsnafn.

Af ráðum Kols.

Þat ráð gerði *Kolr* at fenda menn til *Orkneyia* oc beida *Pál* iarl at hann gæfi upp hálfar *Orkneyiar* sem *Haralldr* kongr hafði gefit *Raugnvalldi*, skyldi þá oc takaz vinatta með þeim oc heil frændsemi, enn ef *Páll* iarl varnadi þess, þá skyldi þessir menn ener sömu fara á fund *Frákarkar* oc *Aulvers Rostu* oc bida hönum helming landa vid *Raugnvalld* iarl ef þau villdu sækia með hernapi af *Páli* iarle, enn er þessir komu til *Orkneyia* á fund *Páls* iarls oc baru fram sín erinde, þá segir *Páll* jall: skil ec tilkall þetta, at pater efnat með ráði oc langri underhyggju, þeir sóttu at þessu *Noregs* konunga at hafa ríki undann mer. Nu vil ec æi því launa ótrúnat at gefa ríki mitt þeim manni er ecki er nær kominn enn *Raugnvalldr*, enn varna brodrsyne mínum eda systrsyne, þarf her ecki lángt um at tala, því at ec man veria *Orkneyiar* með styrk vina minna oc franda meðan Guð ann mer lífs; sá þá fendimenn sitt erinde hvort pangat mundi vera, fara þeir á brott oc supr á *Petlandzfiörð* til *Katanes*, oc sva supr i land á fund *Frákarkar* oc bera þar upp erinde sín, at þeir *Kolr* oc *Raugnvalldr* iarl biðu þeim *Aulfi* hálfar eyiar ef þau vilia vinna af *Páli* iarle; *Frákaurk* svarar: satt er þat at *Kolr* er spekingr mikill, oc vítrlega er þetta set at leita hingat aflla, því at ver höfum frændasla mikinn oc marga teingdamenn

Rex Magnus *in nave sua captus & laesus est, Rex vero* Harall- A. D.
us totum regnum occupavit, insequente autem vere in Rõgn- 1135
valldum dono collatam Orcadum præfecturam cum Comitibus ti-
tulo confirmavit.

De Consiliis Kolii.

Kolus consilium cepit, ut missis in Orcades legatis, Comitem Paulum posceret ut dimidias insulas, quas Rõgnvalldo concesserat Rex Haralldus dederet, & eo modo amicitia, cum integra consanguinitate inter eos inciperet. Si autem Comes Paulus detrectaret, peterent iidem legati Fraukarkam & Aulverem Rostam, ac dimidium cum Comite Rõgnvalldo insularum, modo a Paulo armis exigere vellent, offerent. Cum autem in Orcades delati comitem Paulum convenirent, suumque negotium proferrent, respondet ille; intelligo, ait, postulatum consilio diuturna que astutia institutum esse; convenere de hoc reges Norvegiae ut regno me privarent; nunc istam fidelitatem ita retribuere nolo, ut regnum ulli, qui non potiori, quam Rõgnvalldus, gaudet jure, cedam, ex fratre autem vel sorore nepotem arceam; non longo de his sermone opus est, Orcades enim amicorum & cognatorum auxilio, donec Deus vitam mihi concedit, defendam, hinc legati negotii exitum prævidentes, discedunt, & austrum versus in sinum Petlandicum ad Katanesum deveniunt, inde in australi regione Frakarkam conveniunt & ipsi negotia exponunt, Kolum nempe & Comitem Rõgnvalldum dimidiam ditionem, modo a Paulo vindicare vellent, iis offerre. His respondet Frakarka, verum est quod Kolus vir sit valde sapiens, prudenter quoque prævisum hic auxilium quærere, cog-
natorum

D. A. damenn, ec hefer nu gipta *Margretu Hákonar* dottr *Moddadi* iarli af *Atjökllum* er göfagztr er at ættum allra *Skota* höfþingia, (b) *Melkohur* fader hans er broder *Melkolfo* Skota kongs, födr *David's*, er nu er *Skota* kongr, höfum ver oc miðe mörgr sannlig tilkaull til ríkis i *Orkneyium*, enn erum sialf nockorer rádamenn oc köllut nockut diupvir; keimr ofs oc ecki allt á uvert i ufridum, enn þo picke mer gott at eiga felag vid þá fedga fyrer margra luta sakar, skulu þer þau mín ord segia þeim fedgum at ver *Ölfer* manom koma til *Orkneyia* annat sumar at midiu sumri med her a hendr *Páli* iarli, komi *Raugvalldr* iarl þá til motz vid ofs oc láti þa deila um stafn vid *Pál* iarl, enn ec mun i vetr draga at mer lip af *Skotlandi* oc *Supreyium* af frændum vinum oc mágum; foru nu sendimenn austr til *Noregs* oc segia sva buit þeim fedgum. Þenna vetr eptir býzt *Raugvalldr* iarl til vestrarar oc þesser höfþingiar med hönum *Sölmundr* oc *Jon*, þeir foru um sumarit eptir, oc höfðu frítt lip oc ecki mikit, V. skip eda VI; þeir komu til *Hísltlandz* at midiu sumri oc frettu ecki til *Frákarkar*, þá lögpuz at andvidri stór, þá lögðu þeir skipum sínum i *Alafund*, enn foru at veizlum um landit oc fögnudu bændr hönum vel; enn þat er at segia frá *Frákaurk* at hun fer um vorit i *Sudrey* oc eslaz þau *Aulver* papan at lipi oc skipum, þau fengu (c) XII. skip, oc öll síná oc helldr lítt skiput, oc nær midiu sumre helldu þau til *Orkneyia*, oc ætla til mótz vid *Raugvalld* iarl, sem mælt var, oc byriadi þeim helldr seint, þar var *Aulver Rosta* höfþingi fyrer því lipi oc var hönom ætlaþr iarldómr i *Orkneyium*, ef þau fengi, þar var *Frákaurk* i för oc mart hennar skuldalip.

Bar-

(b) *Melkore*. 325. (c) XI. 101. 325.

natorum enim & affinum numero valemus; nunc nuptum dedi A. D. Margaretam Haconis filiam Comiti Moddado de Atjökklis, qui 1135 quoad genus omnibus Scotorum magnatibus nobilior est; Melkolfus, ipsius pater, frater est Melkolfi, Scotorum Regis, patris Davidis, qui nunc Scotiae rex est; nobis autem ipsis potestas quaedam est, profunda etiam attribuitur sapientia; Non omnes hostilitates nos ex insperato superveniunt; trahunt me tamen multa cum patre & filio in consortium; referatis illi mea verba, me nempe & Aulferem circa medium proximæ ætatis cum exercitu contra Comitem Paulum venturos in Orcadas, si comes Ragnvalldus tunc ad nos veniat, & cum Comite Paulo prælium gerat. Ego autem per hyemem exercitum ex Scotia & Hæbudis a cognatis, amicis & affinibus ad me contraham. Hæc orientem versus in Norvegiam reversi legati, ut se habebant, patri & filio annunciant. Comes Ragnvalldus cum magnatibus Sölmundo & Jona ad iter occidentem versus se parat & conspicio, non autem numeroso exercitu, navibus nempe quinque vel sex stipatur. Allapsi media æstate ad Hialtlandiam, nihil de 1136 Frakarka audiunt, unde ventis contrariis impediti naves in Alasundum appellant & per regionem convivia frequentant, ab incolis cum gaudio excepti. Referendum autem de Frakarka, eam, vere in Hæbudas delatam, militum nec non navium numerum cum Aulvero auxisse; duodecim naves, exiguas omnes & haud sufficienter instructas obtinere. Prope medianæ ætatem, Rögnvalldum, ut promissum erat, auxiliandi animo, in Orcades tendunt, ventis non prorsus secundis. Aulfer Rosta hujus exercitus ducem agebat, cui si victores evaderent, Comitatus in Orcadibus destinabatur; erat etiam ibidem Frakaurk cum multis suis necessariis.

A. D.
1136

Bardage Páls jarls oc Ölvers.

Pá var Páll iarl i *Hrolfsey* á *Vestnesi* at *Sigrþar* á veizlu, oc er hann spurdi at *Rögnvaldr* iarl var kominn til *Hialtlands*, pá var oc spurt at herr safnadiz or *Suprey* á hendr hönum, giörði jall pá ord *Kuga* í *Vestrey* oc *Þorkatli Fletti*, þeir voru vitrer menn, oc mörgum öðrum gæpingim stefndi hann til sín; á þessari stefnu leitadi Páll iarl ráða við vinnu sína, enn þat syndiz ecki öllum einn veg, sumer villdu láta midla ríki við adra hvora, oc hafa ecki hvaro tveggjo i moti sér, enn sumer redu at iarl færi yfer á *Nes* til vinnu sína oc vita hvern afna hann fengi þar; Páll iarl svarar; ecki vil ec nu biöda þeim ríki mitt er ec syniadi pá þverliga pá er þeir leitudu vel eptir, þicki mer oc uhöfingligt at flyia land mitt at öllu öreindu, vil ec þat ráð taka at senda menn i nött at safna lipi um allar eyiar, förum sípan i mot þeim *Raugrvaldi* iarli oc látum sípan sverfa til stáls með öf, ádr *Supreyingar* komi; var þat ráð haft sem Páll iarl villdi. Sá madr var pá með *Pale* iarle er *Sveinn* het oc var kalladr *Briofstreip*, hann var hirdmadr jarls oc metinn mikils af hönum; hann var jafnan i víkingum um sumrum, enn á vetrum með iarli; *Sveinn* var mikill madr vexti oc sterkr, (d) svartr oc uhamingiusamligr, hann var forn miöc oc hafði jafnann uti setit, hann var stafnbúi iarl; þessir höfþingiar komu þegar um nöttina til Páls iarl; *Eivindr Melbrigðason* oc hafði skip alskipar, annar hafði *Olafr* (e) *Rólfson* or *Gátæksey*, þridia hafði *Þorkell* (f) *Fletzer*; fiörda *Sigrþr* (g); et fimta hafði iarl; þessum V. skipum

(d) svartr. om. *Flet.* (e) *Ulfson*. 101. 102. 333. *Háreksfson* 325.(f) *Flaur*. 325. (g) þar buandi, *ibi habitans*. 325.

Prælium Comitis Pauli cum Aulfere.

A. D.
1136

Comes Paulus in Hrolfseia Vestnesi apud Sigurdum convivio intererat, cum Comitum Rögnvalldum in Hialclandiam devenisse inaudiret; Auditum est insimul exercitum ipsum aggressurum ex Hæbudis collectum advenisse, hinc Comes Kugio in Vestreyia & Thorkarlo Flettio, qui viri erant sapientes, nuntium mittit & multos alios optimates ad se arcessit. In horum conventu Paulus ab amicis consilium quærit, verum non omnibus eadem videbantur, alii cum alterutro, ne uterque hostis maneret, regnum dividi voluere, alii autem svasere, ut in Nesum, experturus quid inde auxilii reportaret, Comes trajiceret. Regerit his Comes Paulus, nunc iis Regnum meum, quibus, cum pacate expetebant, præfracte denegavi, sponte offerre nolo; videtur mihi etiam magnificentie incongruum, omnibus inexpertis, regionem meam fuga deferere; capiam consilium mittendi nocte hac per omnes insulas exercitum collecturos; Rögnvalldo exinde obviam ibimus, cum ipso antequam veniant Hæbudenses ultima tentaturi. Id quod voluit Comes, consilium captum est. Comitabatur tum Comitum Paulum vir nomine Sveinn, cognomine Briostreip, Comitum satelles & ab ipso honore habitus; piraticæ quavis æstate vacabat, hyemibus apud Comitum transactis; fuit iste statura ingens, robustus, niger, & infortunatus, magiam admodum exercuerat & necromantiæ diu operam dederat; comitis prœroga erat. Veniunt statim ad comitem, Paulum eadem nocte magnates, Eyvindus Melbrigdi filius in navi omni ex parte instructa; secundam navem Olafus Rol de Gareksey; tertiam Thorkell Flettir; quartam Sigurdus, quintam ipse Comes

A. D. 1166 pum helldu þeir til (h) *Hrolfseyiar* oc komu þar (i) um aptan um sólar setr, drózt þá lip til hans um nottina, enn skipin fenguz ecki fleiri; þeir ætludu um daginn epter at sigla til *Hialtlandz* i moti þeim *Raugnvalldi* iarli, enn um morguninn er sól var skamt farin, komu þeir menn til *Páls* iarls er set kvoduz hafa fara lán skip sunnan af *Petlandz* fyrði, kvoduz æi vita hvort er voru XII. edr X. þeir iarl pottuz vita at þar mundi fara herr *Frákarkar*, bad jarl þá róa i mot þeim sem hardaz; þeir *Olafr* oc *Sigrþr* báðu at farit væri tomliga, sagði at lip mundi til þeirra koma á hverri stundu, oc þá er þeir voru austr fra *Tannskáruneßi*, sigldu þá lán skipin austan fra (k) *Mula* oc voru XII. saman; þeir iarl teingdu þá saman skip sín; þá kom til hans *Erlingr* bondi af *Tannskáruneßi* oc syner hans oc budu hönum lip sitt, þá höfðu þeir sva þraungt á skipunum, at þeir pottuz ecki mega fleirum mönnum vid koma; bat iarl þá *Erling* flytia at þeim griot medan þeir mætti fyrer ófridi, oc þá er þeir höfðu umbuiz, komu þau *Aulfer* oc greiddu atrod, oc höfðu þau lip fleira, enn skip smærri; *Aulfer* hafði skip mikit oc lagði hann því at skipi iarls oc var þar hin hardasta orrofta; *Olafr Rólfsön* lagði fram skip sitt at hinum smærstum skipum *Ölfers*, oc hraud hann á skammri stundu þriu skip *Aulfers*; *Aulfer* lagði sva fast at skipi iarls at frambyggjar allir hrucku aprt um siglu, þá eggjar *Aulfer* fast menn sína til upp göngu oc hleypr sialfr or lyptingunne oc fram i skipit, oc gengr sealfr fyrstr upp.

Sveinn Briostreip var fremstr allra iarlsmanna oc bardiz allrauskidiga; iarl ser nu at *Aulfer* er uppkomin á skipit oc

(h) Hrolfseyar. 325. (i) fimta aptan, *vespere diei Jovis*. 325. (k) Umla 101. 102. 333. *Flat.* omit. 325.

mes habebat. *Has quinque naves ad Hrossejam, eodem vesperi* A. D. circa occasum solis venientes, deducunt. Nocte sequente confluit ad comitem exercitus, navium autem plurimum copia non dabatur. Hialclandiam post petendo, Comiti Rögnvalldo obviam ituri erant, mane autem, ubi sol nuper ortus, veniunt ad comitem Paulum qui ex australi sinu Petlandico produci naves longas, nescii utrum duodecem an decem fuerint, se vidisse indicant. Comes Paulus exercitum Fraukarkæ ibi ire pro certo habens, jubet ut quam strenuissime navibus ei obviam tendant; Olaus cum Sigurdo lente iri rogat, dicens exercitum hora gravis ad eos venturum. Cum ab oriente Tannskarunefi essent, naves longæ, numero duodecem, e oriente Mulii navigant, unde comes cum suis naves conjungit. Venit tum ad eum cum filiis colorus Erlingus de Tannskarunefo, suam opem offerens, tum naves militibus adeo onustæ erant ut per angustias plures adhiberi non poterent; rogat hinc Comes Erlingum cum suis, ut lapides, donec per hostes licet, advehat. Cum se præparassent, Aulver & Frakarka, venientes, congressum remis statim accelerant, militum numero majores, navibus autem minoribus instructi. Aulver navem habebat magnam, quam ad comitis applicat, acerrimo prælio incipiente. Olaus Rolli navibus suis contra minores Aulveris naves productis, ubi magnum altitudinis navium erat discrimen, tres earundem brevi evacuat. Aulver strenue adeo navem Comitis aggressus est ut omnes in prora constituti ad malum usque retruderentur; tunc suos ad ascensionem sollicitat Aulver & ipse e præstega puppis in proram decurrens primus ascendit.

Sveinn Briostreip in prima acie fortiter conflixit; animadvertit interim Comes Aulverem navem ingressum esse & suos

A. D. 1136 oc eggjar nu fast sína menn, leypr nu or lyptingunnè oc framí skipit, oc pá er *Ólfer* fer þat, þreif hann upp fletti skeptu oc fleyger til jarls oc kom á skiöldinn oc fell hann þegar á þiliur niðr, pá var óp mikit, i því bile tok *Sveinn Briostfreip* upp stein mikinn oc fleigdi til *Ólfers* ok kom fyrer briost hö- oc vard höggit sva mikit at hann fell þegar utbyrdis oc i kaf, hans menn gátu tekit hann oc drogu upp i skip, oc vissu menn ecki hvort hann var lífs eða daudr, pá hlupu sumer til oc hiuggu tengslin oc vildu flyia, pá voru ofanrekner, aller *Ólfers* menn af skipi jarls, toko þeir pá at flyia, enn þa let engi þem heyrði hvar hann mælti: iarl rak pá flottann austr um *Rofsey* oc *Raugnvalldzey* oc sva á *Petlandzfiörd*, dró pá i sundr med þeim, snýr iarl pá apr, oc þar er þeir höfðu bariz lágu aud fimn skip *Aukvers*, tók iarl þau oc skipaði þau sínum mönnum; faustudaginn var bariz, enn um nattina leet iarl búa skipinn, safnadiz pá til hans fiöldi lips oc tva langskip, um morgininn hafði hann XII. skip oc öll vel skiput; laugar- daginn siglði hann til *Hialtlandz* oc kom á uvar þeim er gættu skipa *Raugnvalldz* jarls, let *Páll* drepa mennina, enn tók til sín feit oc skipinn; um morgininn kom þeim *Raugnvalldi* iarlri niofn, hlaupa þeir pá saman oc hafa bonda safnat mikinn, foru sípan ofan til strandar oc eggjar pá *Pál* iarl at ganga á land oc beriaz við sic, enn *Páll* iarl trudi ecki *Hiöllum* oc vildi á land ganga, enn baud at þeir skyldu fá fer skip oc berduz á skipum, enn þeir *Raugnvalldr* iarl fæ at þeir fengu engi skip á *Hialtlandi* sva at þeim vari þat færi, oc skildu þeir við sva buit; foru þeir *Páll* iarl til *Orkneyia*, enn þeir *Raugnvalldr* iarl voru á *Hialtlandi* um sumarit,
enn

hors hortatur ac e tabulato puppis in navem se proripit, quo viso A. D. 1136
 Aulver, hastam ammentatam, celeriter arreptam, ad comitem
 mittit, clypeum offendens, qui in tabulatum statim decedit, in-
 genti inde vociferatione orta. Sveinn Briostreip eodem momen-
 to, magna molis saxo assumpto, petit pectus Aulveris tanto
 ictu, ut e navi repente excidens, aquis immergeretur; à suis
 vero, qui eum, nescii utrum vivum an mortuum excipere po-
 tuere, in navem retraheretur; hinc quidam accurrentes copu-
 las præscindunt, fugæ se daturi. Aulveriani insimul e navi
 comitis expelluntur, quos fugam capefcentes & tunc se ejus
 verba non audire simulantes, Aulver, ne fugiant, rogat. Co-
 mes orientem versus secundum Rossey, ab oriente ejusdem, &
 Rögnvalldsey, indeque in sinum Perlandicum fugatis instat,
 heic a se distractis. His peraëtis revertitur, ubi vero conflixe-
 rant quinque naves Aulverianæ evacuatae remanebant, in quas
 assumtas comes suos disponit. Die Veneris prælium commissum
 est, verum sequente nocte naves comes instrui curat; numerosus
 tum præter duas naves longas ad eum congregatur exercitus;
 sequentis diei mane duodecim naves habet, singulas bene instru-
 ctas. Die saturni ad Hiallandiam navigando, eos qui naves
 Comitæ Rögnvalldi custodiere securos supervenit & occidi curat,
 naves autem cum pecuniis capit. Rögnvalldo postridie mane
 hæc innotescunt, unde concurrendo, ingenti incolarum turba
 collecta, ad litus se proripiunt & comitem Paulum cum suis ut
 certaturus exscendat, provocant; ille autem, Hiallandis non
 confidens, in terram exscendere noluit, sed conditionem obtu-
 lit, ut in navibus, sibi acquisitis, præliarentur; Rögnvall-
 dus autem cum suis, ut audendum esset, naves in Hiallandia
 comparari non posse videbat, unde re ita acta disjunguntur, co-
 mite Paulo in Orcades redeunte; Rögnvalldus autem cum suis
 in

D. A. enn fluttuz til *Noregs* um haustit med ymsum kaupmönnum,
 1136 oc potti þeirra ferd hin hæðiligizta; enn er *Raugnvalldr* iarl
 kom heim austr oc þeir funduz fedgar, spurði *Kolr* hvert
Raugnvalldr yndi illa við ferd sína, hann svarar oc let sitt
 erinde heldr uvrpíligt; *Kolr* svarar, ecki þicki mer sva,
 mer þicker mikít atgert er *Hialltar* eru viner yðrer oc be-
 tra farit enn heima setit; *Raugnvalldr* svarar, ef þu losar
 þessa faur, þá mun vera annat hvert at þu muner uvandari
 at vorum lut enn ec hugpa edr þu mant síá þá luti i vorri
 ferþ er ver hugsum ecki eptir, vil ec nu giarna at þú síáer
 ráð fyrer ofs oc verðer síálfr i ferd með ofs; *Kolr* svarar:
 ei skal nu bæpi gera at auðvellda allt fyrer þer enn koma
 sealftr hvorgi nærr, man ec vilia miðc mínum ráðum fram-
 fara þess at ec halla ecke yðrum soma; *Raugnvalldr* svarar,
 giarna vilium ver þínum ráðum framfara; *Kolr* svarar, þat
 er hit fyrsta ráð mitt at þu gerer ord til *Harallds* kongs
 oc annara vina þinna at þeir sái þer i vor lip oc skip til
 vestrarar, enn ver drögum at ofs allann afla þann ver fáum
 i yetr oc ráðum sva til i annat sinn at annat hvert se at ver
 fáum eyiarnar edr leggiom þar eptir ella; þat býr mer í
 skapi seger *Raugnvalldr* iarl at fara ei margar slíkar sem
 þessi er ver fórum um rýð, ætla ec þat flestum i hug er
 nu forum.

Rádagerð þeirra Raugnvallds jarls.

Þá iarl fór til *Orkneyia* eptir þat er hann hafði tekit skip
 þeirra *Raugnvallds* jarls, hann átti þá at hrófa miklum sigri,
 hann hafði vinabod mikít oc baud til sín gæðingum sínum;
 þat

in Hialtlandia æstatem transigit, cujus, nec non sociorum, sequen- A. D.
te autumno in Norvegiam a variis mercatoribus transvectorum, 1136
expeditio summo ludibrio habenda videbatur. Cæterum Rögn-
vallus orientem versus, domum redux, cum patrem conve-
niret, quærit Kolu an iter suum ægre ferret, cui ille respondet,
indigitando negotium ignominia non carere. Regerit Kolu,
non ita censeo, videtur mihi enim magni momenti res acta cum
Hialtlandi vestri sint amici; præstat etiam iter mansioni domi.
Respondet Rögnvallus, si ait, iter hoc laudas, erit alterutrum
quod nostram rem mea opinione minus cures, aut res in nostro
itinere, quibus non attendimus, videas; jam ut consiliis prospici-
as, & ipse iter nobiscum suscipias desidero; regerit Kolu, non
est jam quod utrumque faciendum sit, omnia nempe tibi facilia
esse asserere, verum in omnibus procul abesse; tenax admodum
meorum consiliorum ero in iis quæ vestrum honorem non
debilem; Respondet Rögnvallus, lubentes tua consilia seque-
mur; addit porro Kolu; consiliorum meorum primum est ut nun-
tium mittas regi Haralldo nec non aliis tuis amicis, petendo, ut,
cum exercitu, naves tibi sequenti vere ad iter occidentem versus
tradant, nos autem vires, quascunque hac hyeme possumus, col-
ligamus & sic secunda vice aggrediamur, ut eveniat nos insulis
potiri, sin minus ibi stratos jacere. Est mihi, ait Rögnvallus,
animus, non multas tales, qualem pridem emensi sumus, quam
plurimis memoriæ hæere puto, expeditiones suscipere.

Consultatio Comitis Rögnvalldi.

Comes Paulus, postquam naves Rögnvalldianas ceperat, in Orca-
 des redux, insigni victoria triumphans, ad lautum quod instituit
 convivium, cum amicis, optimates suos invitat. Consilium

D. A. þat var ráð tekit at hlada vita i *Fridarey*, skyldi þar elldi
 1136 í slá ef herr veri sen fara fra *Hialtlandi*, þá var annarr vi-
 ti á (l) *Rinarsey* oc sva á fleirum eyium, sva at slá mætti um
 allar eyar, skyldi *Þorsteinn* son *Hávarðs Gunnaðonar* hafa *Rí-
 narsey*, enn *Magnus* broder hans *Sandey*, enn *Kugi Vestrey*;
Sigrþr á *Vestnesi Hrolfsey*; *Olafr Hrolfsþon* for til *Katanes* i
Dungulsbæ, oc hafpi þar yfirfokn; *Valþiofr* son hans bio þá
 i (m) *Stiörnsey*. *Páll* iarl veitti þá gíafir sínum mönnum oc
 heru þá aller hönum sinne vinattu fullkominne; hann hafpi
 fiölmént um hauftit þar til er hann spurði at þeir *Raugnvalldr*
 iarl voru i brottu af *Hialtlandi*, var þá í eyium típinða lauft,
 oc leid sva fram at Jolum; *Páll* iarl hafpi þá Jola bod mikít
 oc efnadi til at bui sínu því er var i *Jórþiöru* oc baud þángat
 mörgum mönnum; þángat var bodit *Valþiofi Olafsþyni* (n)
 or *Straumsey*, enn þeir foru X. á teinæringe oc týnduz allir
 á *Vestfyrði* atfangadag Jula, oc potti þat mikil típinde, því
 at *Valþiofr* var manna bezt mannnadr; *Olafr* fader hans hafpi
 sveit mikla á *Katanesi*, þar voro syner hans *Sveinn* oc *Gunni*,
 oc syner *Grimur* or *Sviney*, *Asbiörn* oc *Margapr*, ener vask-
 ligztu menn, þeir fylgdu jafnan *Sveini*. Þat var prim nottum
 fyrer Jol at *Sveinn Olafsþon* var roinn til fiska, *Asbiörn* oc
Margapr, enn *Asleif* husfrefya oc *Gunni* son þeirra *Olafs*
 voru farin til heimbods skamt i brott til vina sinna, enn um
 náttina epþtr kom *Aulver Rosta* i *Dungalsbæ* med sveit þá
 er hann hafpi haft um sumarit i Viking og tok hus á *Olafi*
Rolfsþyne oc báru þegar elld at oc brendu hann inne vid setta
 mann, enn leifðu öðrum utgöngu, þeir toku allt lausa fe oc
 foru í vid sva buit i brott; síþann er *Sveinn* kalladr *Asleifarson*;
 hann

(l) i Armansey 325. (m) Striansey, 325. (n) omittit idem.

captum est, ut pharus in Fridarey exstrueretur, igni accendendo, A. D. si exercitus ab Hialtlandia venire conspiceretur, destinatus. Ex- 1136 stitit tum alter in Rinarsey; ita in pluribus insulis, ut per singulas videri posset. Custodiret Rinarseyam Thorsteinn Havar- di Gunnii filius, ejus vero frater Magnus Sandeyam; Kugius autem Vestrey. Sigurdus de Vestnesi Rolfseyam. Olaus Rolfi Dungulsbæum in Kataneso se contulit, præfecturam territorii retinens; Walchiofius ipsius filius in Stjórnsey tum habitavit. Comes Paulus tunc suos donis ditavit, integram amicitiam ipsi promittentes; hoc autumno, donec Rögnvalldum ex Hialtlandia discessisse audivit, frequens erat. Tum ad festum usque Julense in insulis nova non acciderunt. Comes Paulus tunc ad lautum per Julia destinato, ex villicatione, quam Jorfiøræ habebat, sianu, convivium, magnum convivarum numerum invitat; invitatus Walchiofus Olai de Straumsey cum novem Comitibus in deceunremi die parasceves Juliorum in Vestfiordo undis absorbtus est, qui casus magni momenti æstimabatur, Walchiofusenim artibus alios antecellebat; pater ipsius Olaus ingentem cohortem in Kataneso habuit; erant ibidem ipsius filii Sveinn & Gunnus, nec non filii Grimi de Svíney Asbiörnus & Margadus, viri fortissimi, qui Sveinem jugiter comitati sunt. Sveinn Olai forte tribus ante Julia noctibus piscaturus cum Asbiórno & Margada remigaverat, mater familias autem Asleifa, cum filio Gunnio, apud amicos non procul convivium adierat; sequente vero nocte Aulfer Rosta cum cohorte, quam piraticæ per æstatem adhibuerant, Dungalsbæum venit & Olaum Rolfi ædibus inclusum intercipiendo ac ignem tectis suggerendo, ipsum sextum concremat, exeundi venia reliquis concessa. Sveinn exinde Asleifæ filius appellatus est; Redux iste domum die ante Julia

A. D. hann kom heim atfangadag fyrir Jól oc fór þegar norðr á
 1136 *Petlandsfjörð*, komu um miðnætti, í *Svefney* til *Grims* föðr
 þeirra *Asbiarnar*, steig *Grimr* á skip með þeim oc fluttu
 þeir *Svein* til *Skalpeids* á *Knarrarstadi*; *Arnkell* hét maðr
 er þar bjó oc sýner hans *Hánefr* oc *Sigrþr*; *Grimr* oc þeir
 fedgar sneru þadan aptr oc gaf *Sveinn Grúni* fingrgull; þeir
Hánefr oc *Sigrþr* fylgdu *Sveini* í *Jörsföru*, þar var *Sveini*
 vel fagnat, fylgdu menn hönum til *Eyvindar Melbrigga*
 sunar frænda síns; enn *Eyvindr* leiddi *Svein* fyrir *Pál* iarl
 oc fagnar *Páll* iarl hönum vel oc fretti at típindum; *Sveinn*
 sagði lát föðr síns, iarl lét illa yfer því oc kvat miðc af sér
 leidd hafa, bað hann *Sveine* með sér at vera, *Sveinn* þackaði
 iarli boð sitt.

Sveinn drap Svein.

Eftir þat fóru menn til aptanfaungs; þar var mikill hu-
 fabær oc stóð í hallendi oc var brecka á bak húsum, oc þá
 er á kom leitið var fyrir ofan *Aurridafjörð*, á hönum ligg-
 (o) *Damsey*, þar var kaftali í eyjunne oc gætti fá maðr er
 (p) *Blánn* hét, sun *Þorsteins* á *Flydrumefi*; þar í *Jörsföru*
 var dryckiuskali mikill oc voru dyrr vid eystra gashlad sun-
 nan á hlidvegg oc stóð kirkia dýrlig fyrir skála dyrum oc
 nidr at ganga til kirkionnar frá skalanum, enn er inngeck
 í skálann var á vinstri hönd hella mikil, enn fyrir innan
 auker bæði mörg oc stór, enn í gegn ufdyrum var stofa;
 þá er menn komu frá aptanfaung var mönnum skipat í fæti,
 lét iarl *Svein Asleifarson* sitja et næsta sér, innar frá iarli sat
Sveinn Briostreip et næsta, enn þá *Jón* frændi *Sveins Briost-*
reips,

(o) Daunsey. 101. 102. 333. (p) Bláni. 333. 101. 102.

præparatorio, Petlandsfjörðum boream versus se statim confert, A. D. 1136
 Et nocte in Svefney ad Grimum Asbiörni nec non fratrum ejus
 patrem pervenit; cum his Grimus navem ascendens, Sveinem
 ad Skälpeydum Knararstafos devehit; Arnkell nomen erat viro,
 qui ibi cum filiis Hanefo Et Sigurdo habitabat. Grimo cum
 filiis inde revertenti Sveinn anulum aureum dedit. Hanefus Et
 Sigurdus Sveinem Jorfiöræ comitati sunt; hic ibidem hilariter
 exceptus ad cognatum Eyvindum Melbrigdi filium deducitur, qui
 ipsum comiti Paulo sistit, humaniter exceptum, nova seiscitanti.
 Sveinn obitum patris indicat, quem ægre ferens Comes se admo-
 dum in causa fuisse asserit, adjecta invitatione ut Sveinn apud
 ipsum commoraretur, pro qua invitatione ille grates persolvit.

Sveinn Sveinem occidit.

Post hæc ad cantum itur vespertinum; erat hic coherentium adi-
 um multitudo, in loco declivi sita, pone ædes clivus, cujus collicu-
 lus cum superaretur, obvius erat Urridafjordus; in hac sita est Da-
 misey, in qua castellum exstructum, vir nomine Blánn, filius Thor-
 steinis de Flidronefo, custodivit. Jorfiöræ ingenserat triclinium,
 cujus apud orientem spectantem parietem transversum in pariete
 meridiem versus fores, ante has templum erat pretiosum, in quod
 à cubiculo descendendum; verum cum in diversorium introiretur,
 a manu sinistra ingens petra, intra vero vasa cerevisiarum multa
 ingentia, ast foribus oppositum triclinium. Cum a cantu vespertino
 redeuntes in sedes disponerentur, comes Sveinem Asleifæ,
 intra se sibi proximum sedere fecit, sed fores versus Comiti pro-
 ximus sedebat Sveinn Briostreip, inde vero Jonas cognatus

A. D. *reips*, þá er bord voru upptekinn komu menn þeir er sögðu
 1136 druckun *Valþjófs Olafssonar*, oc potti iarl þat mikil típinde;
 þá bat iarl at engi skyldi segja *Sveini Asleifarfyri* um Jolin,
 oc kvat hönum þo ærit mart til áhyggju, oc um kveldit er
 menn höfðu druckit geck iarl at sofa oc flestir menn, enn
Svein Briostreip geck ut oc sat uti um nottina epter veniu
 finne, oc um nattina stopu menn upp oc hlýddu típum, oc
 eptir hámeffu geingu menn til borda; *Eyvindr Melbrigþa-*
son hafði mest forráð á veizlunne med iarle oc sat ecki upp;
 skutillveinar oc kertillveinar stodu fyrer bordi Jarls, enn *Ey-*
vindr skeinkti þeim nöfnum sitt ker hvorum þeirra; þá potti
Sveini Briostreip Eyvindr skeinkia hærri í sitt ker; enn taka
 fyrr vid enn *Sveinn Asleifarson* hafði druckit af sínu ker
 oc kallapi *Sveinn* drecka sleituliga, þar hafði lengi verit fátt
 med þeim *Sveini Briostreip* oc *Olafi Hrolfsfyne* oc sva þeim
 nöfnum sípan er *Sveinn Asleifarson* proskadiz; oc er dru-
 ckit hafði verit um stund, þá var farit til nonu, enn er
 menn komu inn þá var mælt fyrer minnum oc druckit af
 hornum, þá villdi *Sveinn Briostreip* skipta hornum vid nafna
 sinn, potti þat vera lícit; *Eyvindr* vatt þá miklu horne í hönd
Sveini Asleifarfyne, oc baud þat nafna sínum; þa reiddiz *Sveinn*
Briostreip, oc mælti fyrer munne sér sva at nockorer menn heyr-
 du oc sva iarl; *Sveinn* mun *Sveini* at bana verdaoc *Svein* skal
Sveini at bana verda; þessu var á dreif (q) drepit; var nu druckit
 allt framan til aptanfaungs, oc er iarl geck ut, þa geck *Sveinn*
Asleifarson fyrer hönum, enn *Svein Briostreip* sat eptir oc
 drack, enn er þeir komu fram i aulstofuna, kom *Eyvindr*
 eptir þeim oc brá *Sveine* á einnæli; hann spurði; heyrder
 þu hvat nafni þinn mælti þa er þu hafder bodit hönum
 hörnit;

(q) drifit. 101.

Sveinis Briostreip. *Post cœnam venere qui Jonam Olai undis submersum reserebant, cujus interitum ægre latum, Comes, nequis per Julia Sveini Asleifæ indicaret, rogat, adjiciens illi nihilo minus sat fore curarum. Vesper, post quam potaverant, Comes cum plurimis aliis it dormitum, Sveinn Briostreip egressus noctem more suo sub dio agebat; hac surgentes sacra audiunt & post missam accumbunt. Eyvindus Melbridgi ad convivium necessaria maxima ex parte, unacum Comite, subministravit & non accubuit. Dapiferi & qui a candelis mensis comitis ministrabant, Eyvindus autem singula singulis Sveinis promebat vasa; tunc Sveini Briostreip Eyvindus sibi destinato majus infundere, prius autem se recipere quam Sveinn Asleifæ suum exhauserat, videbatur, unde Sveinem langvide bibere assererat. Sveinn Briostreip, Olaus Rolfi, nec non cognomines, a quo Sveinn Asleifæ adoleverat, diu fuco invicem non caruerant; ceterum ubi aliquantisper, biberant, Nona frequentatur rursus autem cum ingressi essent scyphos verba præeunt & e cornibus bibunt; tum Sveinn Briostreip cornu cum cognomine suo, ut minus capax, vult commutare; hinc Eyvindus ingens cornu Sveini Asleifæ celeriter tradit, quod ille cognomini offert; iratus inde Sveinn Briostreip submissa voce, ut aliquot præter comitem audirent, sequentia loquitur; Sveinn Sveini mortem parabit, & Sveinn Sveini mortem afferet, His omiſſis non attenditur & ad cantum usque vespertinum potatur, cum autem comes exiret, Sveinn Asleifæ eum præit, Sveinn autem Briostreip remanens potat, in diversorium vero progressos Eyvindus sequitur & Sveinem in soliloquium distrahit, interrogando, audivisti, inquit; quod cognominis tuus, postquam cornu ipsi obtuleras, locutus est? quod cum negaret, Eyvindus illi verba indicat, adjiciens*

A. D. hornit; ecki seger hann; *Eyvindr* hermdi þá ordin oc sagdi
 1136 at þat mundi fiandinn hafa mælt fyrer munn hönum um
 nottina, mun hann ætla þer dauda, enn þu skalt verða fyrr
 at bragde oc drepa hann, feck *Eyvindr* hönum öxi i hönd
 oc þat hann þar standa hiá hellunne i skugganum oc þat
 hann höggva framan i mot *Sveini* ef *Jon* geingi fyrer hö-
 num, enn ef *Jon* gengi síparr, þá þat hann *Svein* höggva
 epter nafna sinum. Jarl geck til kirkiu, oc gaf engi gaum
 at þeim *Eyvindi*; enn þeir *Sveinn Briostreip* oc *Jon* gengu
 ut litlu síparr enn iarl, hafði *Sveinn Briostreip* sverd i hendi,
 því at hann bar jafnan sverd þott adrer vare vopnlausar,
 oc geck *Jon* fyrri: lios þar at utidyrunum enn vedr var
 þungt, oc er *Sveinn Briostreip* kom at uti dyrunum, hió
Sveinn Asleifarson framann i enne hönum oc rafadi hann
 vid, enn fell ecki, oc er hann retti vid þá sá hann mann
 standa í dyrunum oc hugði at sá hefði særdann hann, þá brá hann
 sverdinu oc hió i höfud honum oc klauf hann i herdar niðr,
 varð þar fyrer *Jon* frændi hans oc fellu þeir þar bapir;
Eyvindr kom at, oc leiddi *Svein Asleifarson* i stofu þá er
 gegnt var utidyrum oc var hann þar dreginn ut um skíá
 vindauga; þar hefr *Magnus Eyvindarson* heft buinn til reidar
 oc fylgði honum á brott á bak bænum oc sva í *Aurrida-*
fiörd, toku þeir þá skip oc flutti *Magnus Svein* i *Damisey*
 oc flutti hann þar i kastala, enn *Blann* fylgdi hönum um
 morginenn norðr til *Eigilseyar* á fund *Vilhjalms* Biskups,
 þá var Biskup at típun er þeir komu þar, oc eptir messu
 var *Sveini* fylgt leyneliga til Biskups, oc segir *Sveinn* hönum
 típindinn, lát födr síns oc *Valþíofs*, oc víg þeirra *Sveins* oc
 het á Biskop til traustz, Biskup þackaði hönum fyrer víg
Sveins

adjiciens demonem per os ipsius noctu forte locutum fuisse; mor-
tem, ait, tibi fruet, tu autem, dolo præveniens, ipsum occides; A. D. 1136
tradit hinc ei securim Eivindus, rogans ut apud petram in um-
bra stet & anteriora Sveinis, si Jonas eum præcedat, si autem
sequatur, cognominem suum à tergo ictu petat. Comes tem-
plum adit, nemine Eivindum cum reliquis curante. Ve-
rum Sveinn Briostreip cum Jona paulo post comitem exiens,
gladium, quem jugiter, quamvis alii inermes essent, ferre
solitus erat, manu tenebat, Jona præeunte; lumen ad fores
refulgebat, coelum autem nubilum erat. Sveinis Briost-
reip, ad fores venientis, Sveinn Asleifæ frontem ferit, ille
vero nutans non cecidit. Verum ad se rediens hominem
in foribus stare animadvertit, quem se vulnerasse putat, un-
de vibrato gladio caput ejusdem petit & in humeros usque
diffundit, heic revera cognatum Jonam offendens, unde am-
bo ibidem una ceciderunt. Accedit tunc Eivindus & Svei-
nem in triclinium e regione forium situm deducit, ubi per
fenestram membraneam extrahitur, hic Magnus Eivindi filius
equum, quo veheretur, ornaverat, unde eum pone ædes Urri-
dasiordum usque comitatur; nave ibi assumpta Magnus Sveinem
in Daunsey transvehit & in castellum deducit, Blantus vero
sequenti mane boream versus in Eigilsey, in conventum Epi-
scopi Vilhialmi, eum devehit. Episcopus, cum eo venirent,
sacris intererat, ad quem Sveinn post missam clam deductus,
eidem nova, mortem patris sui nec non Walthiofi & cadem
Sveinis Jonæque refert, opem episcopi implorans. Episco-
pus ei pro cade Sveinis Briostreip grates peragit, dicens in-
fulas

A. D. *Svein Briostreips*, oc kvad þat landhreinsfun verit hafa, let
 1136 Biskup *Svein* þar vera um Jolin, enn epter þat sendi Biskup hann til *Supreyia* i *Tyrvið* til þess mans er *Holldbodi* het oc var *Hundafon*, var hann þar höfþingi mikill oc tok all-vel vid *Sveine*, dvaldiz hann þar um vetrinn oc var vel virþr af allri alþýdu.

Frá Pali Jarli.

Nockuru síparr enn vígin höfðu verit i *Jorfiöru*, hlupu menn til frá kirkiunne oc var *Sveinn* borinn inn í hus, því at hann var enn æi erendr, oc vissi þo ecki; andadiz hann um nattiná; þar let iarl skipa mönnum i sæti oc villdi vífs verða hvern valdit hefpi vigunum, oc var þá saknat *Sveins Asleifarfunar*; þottuz menn þá vita at *Sveinn* hafpi vegit, þá kom *Eyvindr* at oc mælti; þat mega menn síá at *Sveinn Briostreip* mun veitt hafa *Joni* líflát; iarl mælti at engi skyldi bláfa hár af höfði *Sveine*, oc seger hann þetta ecke fyrer sakleysi gert hafa, enn ef hann fordaz minn finud seger hann, þá mun hann sér illa geta í því; þotti mönnum þat líkaz at *Sveinn* munde farit hafa í *Papule* til *Hakonar Karls*, brodr hins helga *Magnus* Jarls, hann var höfþinge mikill, spakr oc hofsamr; ecki spurdi iarl til *Sveins* á þeim vetri,
 1137 oc let hann gera *Svein* utlægann; þá er vora tok, for iarl víða um *Nordreyiar*, at landskyldum sínum, hann vingadiz þá miðe vid stórmenni oc gaf nær á tvær hendr; Jarl kom í *Strauusey* oc gaf *Þorkatli Fletti* bú þat er átt káspi *Valþiofr Olafson*, til þess at hann skyldi vífs verða hvar *Sveinn* veri niðr kominn; *Þorkell* mælti: ecki kemr nu at því sem mælt er at mörg eru kongs'eyru, enn þótt þu fert iarl, þá þycki mer

ulas eo modo a fœce liberatas. Episcopus Sveinem festum A.D.
 Juleuse ibidem transigere permittit, quo exacto, eum in 1136
 Hebrides prædium Tyrviſt ad virum nomine Holldbodium
 Handii filium mittit, erat ipse ibidem inter primarios mag-
 nates, qui Sveinem humaniter excepit. Hic inter hyemales
 moras a toto populo honore habetur.

De Comite Paulo.

Paulo post cædes Jorſiöræ patratas, a templo accurrunt;
 Sveinn in adem defertur; non enim adhuc, quod tamen ne-
 scivere, mortuus erat, sed sequente nocte animam efflavit.
 Hinc Comes a suis sedes occupari jubet, cædium autorem
 indagaturus; tunc in Sveinem Asleifæ, desideratum, cæ-
 dis culpa convertitur; Accedens inde Eivindus, evidens esse
 asserit, Sveinem Briostreip Jonæ mortem attulisse; Regerit
 Comes, nemini Sveinem ledere licitum, adjiciens illum hoc
 non immerito patrasse; Si autem, inquit, meum conventum
 fugiat, in ea re sibi haud proficuum sciet. Videbatur vero
 simillimum Sveinem in Papiliam ad Haconem Karl, sancti co-
 mitis Magni fratrem, se contulisse; hic inter magnates nume-
 ratus sapiens & continens erat. Comes ista hyeme Sveinem,
 non exquisitum, relegari curavit. Vere ineunte locaria ex- 1137.
 acturus per Nordreyas passim profectus est; magnatum tunc
 favorem, larga ubivis munera distribuens, sibi conciliavit.
 Comes in Straumseyam delatus, Thorkarlo Flettio prædium, quod
 possederat Walthiofus Olai, ut certior fieret ubi Sveinn degeret,
 donavit. Nunc inquit, Thorkell non probatur proverbium
 multas esse regi aures. Verum quavis Comes sis, nimirum
 tamen mihi videtur, te rumorem, ubi Sveinn sit, non per-
 cepisse.

A. D. mer undarligt at þu hefer ei frett til *Sveins* enn ec vissá þegar at
 1137 *Vilbialmr* Biskup sendi hann til *Supreyia* til *Hölldboda Hunda*
 sonar, oc hefer hann þar verit i vetr, iarl mælti: hvat skal ec
 gera vid Biskup er slíku hefer belt? *Porkell* svarar, ecki er at
 gefa Biskupi sáker á þessu vid þat sem nu liggir á, muntu þurfa
 allra vina pinna ef þeir *Raugrvaldr* koma austan; Jarl seger at
 slíkt er satt; *Pall* iarl fór þá þan til *Rinarseyiar* oc þá veizlu at
Raugnu husfreyiu oc *Þorsteine* syne hennar; *Ragna* var vitr
 kona; þau áttu annat bú i *Papey*,¹ þar sat iarl þriar nætr, þvi
 at hönum gaf ecki til *Kuga* i *Vestrey*; þau iarl oc *Ragna* töludu
 mart, seger hun iarli at hönum var lítill skade at um *Svein*
Briofreip pott hann veri garpr mikill, hlautz þu af hönum
 uvinfælder miklar, veri þat mitt ráð um þann vanda sem at ydr
 horfer at þer gerit ydr vine sem flesta oc veri usákgiafer, villda ec
 at þer gæfut ecki sakir *Vilbialmi* Biskupi edr öðrum frændum
Sveins Asleifarsonar, helldr vilda ec at þu gæfer upp
 biskupi reidi þína, oc þvi frammar at þu leter senda ord i
Suprey eptir *Sveini* oc gefa hönum upp reidi þína oc eignar
 sínar til þess at hann veri þer þvilíkr sem fader hans; hefer
 þat lengi verit síðr hinna göfugustu manna at gera mikit
 fyrir sáker vina sinna, oc ása fer sva trausts oc vinnfælda; Jarl
 svarar, vitr kona ertu *Ragna*, enn eigi hefer þu hlotit iarli nafn
 i *Orkneyjum*, ecki skaltu her landráðum stýra, heyr á endemi
 at ec munda *Sveini* fe til fætta gefa oc ætla at þat mundi
 mer vega sigr til handa, hann gerir sic her reidann um oc mælti:
 Gud skipte med okkr *Raugrvaldi* iarli frænda, oc láti sva
 ganga hvarum sem gert hefer; ef ec hefi vid hann misgert
 þá er nu mál at bíta, enn ef hann vill ganga á ríki mitt,
 þicki mer sá minn vinr mestr er mic efi til þess at ec fá
 halldit

cepisse, cum mihi statim innotuerit quando Episcopus Wilhialmus eum in Hebrides ad Holldbodium Hundii, apud quem hyemem transegit, mittebat. Quærit iterum Comes; quid igitur episcopo reddam, qui talia fecerit. Respondet Thorkell, non est, præsentî urgente necessitate, vituperandus; Omnibus tuis amicis tibi opus erit, si Rögnvalldus cum suis ex oriente veniat. Comes talia vera esse affirmat. Comes Paulus inde in Rinarsey tendit & à matre familias Ragna & ejusdem filio Thorstene convivio excipitur; Ragna femina erat prudens; altera iis in Papey villicatio. Ibi comes tres noctes moratus est, tempestas enim eum ad Kugium in Vestrey proficisci non permittit. Comes Paulus & Ragna multa colloquebantur. Dicit illa Comiti, eadem Sveinis Briostreip, parum detrimenti, quamvis vir fortis fuisset, attulisse, nam, inquit, multorum odium tibi paravit. Erit ergo consilium meum, hoc tibi imminente periculo, ut amicos quam plurimos tibi concilies, vindictæ parcens. Vellem te pro infanti habere Episcopum Vilhialmum cum aliis ejus cognatis; mallet e contrario ut iram ab episcopo avertas, idque præterea, ut nuncium ex Sudurey Sveinem reducturum mittas & culpa dimissa, possessiones ejus ipsi restituas, eum in finem, ut tibi se talem qualem ipsius pater, præset. Fuit diu mos viris nobilissimis, amicis suis in multis indulgendo auxilium & favorem conciliare. Prudens, inquit Comes, femina es Ragna, verum Comitis titulum in Orcadibus non nacta es; non hujus regionis apud te erit præfectura; heus ineptias, me nempe Sveinem pecunia reconciliaturum, spe victoriæ inde parandæ. His iratus Comes, Deum inter se & cognatum Comitum Rögnvalldum judicare, & ut exitus factis respondeat, precatur; si illum, inquit, læsi, tempus adest recompensandi, si autem regnum meum invadere cupit,

A. D. halldit ríke minu, ec hefi *Raugnvalld* alldri senann, hefer ec
 1137 því sífr at minne vitund misbodit, at pat er frændr vorer
 hafa gera latit, þa vita menn at ec átti þar engan lut at: mar-
 ger svörudu at miðe væri usyniu á hann leitast at beriaz til ríkis
 við hann, enn engi mælti í moti; þá er á tok lípa vorit let *Pall*
 iarl hallda vita á *Friderey* oc *Rinarey* oc nær i öllum eyium,
 sva at hvern mátti síá fra öðrum. Madr het *Dagfinnr Laud-*
versson er bú átti i *Fridarey*, vafkligr madr, hann skyldi gæta
 þess vitans oc slá elldi í ef herr væri sen fara frá *Hialitlandi*.

Raugnvalldr iarl sat um vetrin heima á *Ógdum* at buum
 þeirra fedga oc gerdi ord til frænda sinna oc vana, enn sumu
 fann hann, oc beiddi at þeir mundi efla hann til vestrfarar
 at lípi oc skipum oc vikuz flester vel við naudsýn hans, enn
 um *Góí* fendi *Kolr* tva byrdinga or landi, annan vestr til *Eing-*
landz, at kaupa víst oc vopn, enn öðrum hellt *Sölmundr* súpr
 til *Dammerkr* at kaupa þar slíkt sem *Kolr* sagði fyrer, því at hann
 hefer nu alla ætlun á bunapi þeirra; sva var ætlat at þessir
 byrdingar skyldu kommer i land at Paskum, enn þeir ætla at
 búa ferdina eptir Paska viku, hafði sitt langskip hvarr þeirra
 fedga, enn *Sölmundr* hafði hit þridia, þeir *Kolr* höfðu oc vísta
 byrding (r), (enn er þeir komu til *Biörgyniar* var þar fyrer
Haralldr kongr, hann feck *Raugnvalldi* langskip alskipat; *Jon*
Fotr hafði oc langskip; ei setta hafði *Aslacr* son *Erlendz*
 or (s) *Hermum*, hann var dottrson *Steigar-Þoris*, hann hafði
 oc vísta byrding,) þeir höfðu VI. storfskip, V. skutr enn III.
 byrdinga;

(r) hæ parenthesi inclusa omittit 102. 333. Reperiuntur in margine 101.

(s) Harum. Flat.

tunc amicorum mihi videtur optimus, qui mihi in retinendo A. D.
 regno opitulatur. Rögnvalldum nunquam vidi, tantum abest 1137
 ut iniquas ei obtulerim conditiones, cum notum sit me in factis cognatorum nostrorum contra eum prorsus non participasse. Afferebant multi summam esse injuriam regno hostiliter eum privare conari; nemo autem contradicebat. Vere vergente Comes Paulus pharos in Fridarey Rinarsey & fere in omnibus insulis, ut unus ad alterum conspici posset, constituendos curavit. Dagfinnus Laudveris nomen erat viro, fortitudinem præ se ferenti, qui villicationem in Fridarey habebat; hic pharum ibidem custodiendum, si exercitus ab Hialdlandia ire conspiceretur incenderet.

Comes Rögnvalldus Agdis in prædiis patris sui per hyemem sedens, nuntium nonnullis cognatis suis & amicis misit, ipse autem alios convenit, postulans ut copiis & navibus, ad iter occidentem versus instituerent, cui, necessitate adaçto, plerique annuebant. Sed mense Goæ emisit Kolus duas naves onerarias, aliam in Angliam occidentem versus ad commeatum & arma emenda, aliam vero Sölmundus meridiem versus in Daniam rexit, quæcunque Kolus præscripserat, ipse enim omnem eorum apparatus ordinavit, comparaturus; ita convenit ut hæ naves onerariæ ante festum Pascatis redirent, ipsi autem post festum iter pararent. Pater & filius quisque navem longam, Sölmundus tertiam gubernavit; Kolus cum suis navem commeatu oneratam regebat. Cum autem Bergas venirent, obviis ibidem Rex Haralldus, Rögnvalldo navem longam, omni ex parte instructam, tradit. Jonas fotur (Pes) etiam navem longam regebat; sextam Aslakus filius Erlendi de Hernum; erat iste Steigenfis Thoreri ex filia nepos, erat ei etiam navis commeatu onerata. Navibus præterea sex bellicis &, præter quinque phaselos, onerariis

D. A. byrðinga; þá er þeir lágu til byriar í *Hernum* kom skip
 1137 vestan oc spurpu þeir típinde af *Orkneyium* oc sva hvern
 vidrbunat *Páll* iarl hafði ef *Raugnvalldr* iarl kæmi vestr
 pangat.

Rád Kols.

Rögnvalldr iarl let bláfa til húspings er þeir lágu í *Hernum*
 oc taladi um vidrbúnat *Pals* iarls oc hve mikinn fiandskap
Orkneyingar fyndu við hann er þeir æludu at veria hönum
 frændleifð sína, þá er *Noregs* kongar höfðu hönum gefit at
 rettu, oc talar þar um langt erinde oc sníalt oc ætladi sva
 at fara til *Orkneyia* at fá þar eða látaz ella; gerdu menn
 godann róm at máli hans oc hetu hönum traustri fylgd; þá
 stod *Kolr* upp oc mælti; spurt höfum ver af *Orkneyium* at
 þar vilia aller menn á mot ydr rísa oc veria ríke ydvert
 með *Pále* iarle, vilia þeir feint afláta þeim fiandskap er þeir
 hafa upptekit við ydr frændi; nu er þat (t) mitt ráð at leita
 pangat traustz sem nógt er til, at fá unni ydr ríkis er á at
 rettu, enn þat er hinn helge *Magnus* iarl modrbroder ydvar,
 vil ec at þu heiter á hann at hann unni ydr frændleifdar
 þinnar oc sinnar erfðar; at þu láter gera steinmusteri í
Orkneyium í *Kirkiuvogi*, ef þu far þat ríki, þat er ecki se
 annat dýrdligra í því landi; oc láter *Magnus* iarle helga
 franda þínum oc legger þar se til, sva at fá stadr mætti
 eflaz oc yrði pangat komit hans helgum domi oc biskups
 stolinom með; þetta potti öllum ráðligt oc var þetta heit
 fest; eptir þat letu þeir í haf oc gaf þeim byr godann oc
 toku

(t) fínt, aprum. 101. 102. 333.

variis tribus instructi erant. Dum ventum secundum Hernis ex A. D. spectarent, advecta navis ex occidente nuntiavit illis ex Orcadi- 1137 bus nova de apparatu Comitum Pauli, si Rögnvalldus occidentem versus illuc veniret.

Consilium Koli.

Comes Rögnvalldus, cum Hernis morarentur, conventum habuit domesticum, & tunc de apparatu Comitum Pauli, nec non quantam Orcadenses ipsi hostilitatem adversus se exercerent, ab hereditate a cognatis relicta, quam Reges Norvegiæ ipsi iusto jure donaverant, se exclusuri, sermonem prolixum diserte protulit, inde Orcades, easdem obtinendi, sin minus occumbendi, animo, petiturus. Omnes eum leta acclamatione excipiunt, fidos ipsi comites se fore promittentes. Surgens tunc Kulus in talia prorumpit; *Audivimus, inquit, ex Orcadibus quod omnes ibidem contra te insurgere & regnum tibi debitum cum Comite Paulo defendendo retinere velint. Hostilitatem quam contra te, cognate, inchoarunt sero missam facere volunt. Nunc consultum est illic, ubi abundat, opem querere, ut iste, cujus jure est, regnum tibi concedat, est autem frater tuus maternus sanctus Comes Magnus; volo votum ei facias, quo magis hereditatem a cognatis & se relictam tibi concedat, te nempe templum lapideum in Orcadibus Kirkiuvogi, quo non sit in ista regione pretiosius aliud, si regno ibidem potiaris, exstrui curaturum & cognato tuo comiti Magno sacrum, pecuniis ditaturum, ita ut oppidum istud stabiliri queat, & ipse sacrum, unacum sede episcopali, eodem transportari. Hoc consilium omnibus salubre visum pro stato habebatur. Post hæc*

C c

solvunt,

A. D. toku *Hialtland*, oc ordu þar hvarer öðrum fegner; kunnu *Hial-*
 1137 *tar* at segja þeim mörg tíðinde af *Orkneyjum* oc dvölduz þeir
 þar nokkura rýd.

Af Kol oc Una.

Þat var eitt sinn er *Kolr* spyrr *Una*, er fyrr var getit; hann var þá er hann rez til þegar hníginn at alldri epter er hann hafði verit í fiðráðum við *Bryniolf*; þá spýrar *Kolr*, hvart villtu *Uni* gefa til ráð at brugðid verði vitanum í *Fridarey*, edr annaz þat at ei verði annar kveiktr? kved ec þic at þessu fyrer því at ec veit at þu er vitrari enn þeir flester adrer er her eru nu, þott her se nu virþinga menn meire; *Uni* svarar, eingi er ec ráðamadr, enda vil ec eigi gera herhlaup með minum ráðum, vil ec þat því kíófa sem síðarr skal atgera at ec ætla þat helldr af sialfum mer til at taka; oc líðu síðarr let *Kolr* búa mörg síná skip oc sneri á leid til *Orkneyia*; þar voru eingir höfþingiar í för nema *Kolr*; oc er þeir koma sva langt at þeir ætladu at síá mundi ferd þeirra frá *Fridarey*, þá let *Kolr* draga upp segl á öllum skipum, enn skipadi til menn at hamla sva at sem minst gengi skipin þó vindr legðiz epter oc let hann ei setia hær-ra enn í mitt tre, enn draga sva upp sem þeir hefðu lengr farit; seger *Kolr* at þá muni seen verða faur þeirra or *Fridarey* sem þángat nálgaz meir skipin; kann þá vera at þeir slái elldi í vitann, enn fare sialfer á fund *Páls* iarls oc sege hönum; oc þegar seen var vitinn á *Fridarey* þá let *Þorsteinn* (u) *Raugnufson* kynda víta á *Rínarsey*, oc epter þat var kveiktr hverr

(u) *Havardsson. Flat.*

solvunt & ventis secundis lati, Hialtlandiæ allabuntur, incolis & ipsis vicissim gaudentibus, Healtlandi multa, quæ in Orcadibus gesta, iis narrare potuerunt, aliquantisper ibidem morantibus. A. D. 1137

De Kolio & Unio.

Kolus forte Unium, cujus mentio antea facta est, (erat iste ætate profectus cum susciperet struendam Brinjulfo necem) interroga-
*terrogat; quæ, inquit, amice! consilium dare vis, ut pharus in Fridarey non incendatur aut procuretur, neque alius succedatur? De hac re te igitur consulo, quod te plerosque heic jam præsent-
 es, majoris licet existimationis, viros, prudentia antecellere sciam. Respondet Unius; Consiliis nequaquam dives sum, quicquid sit, hostiles tumultus meis consiliis instituere nolo, posterius igitur eligam cum ad id perficiendum proprio consilio furus sim. Paulo post Kolus multa navigia, instructa, ad Orcades direxit, nemine magnatum ipsum comitante; cum eo ventum esset, ut ex Fridarey navigationem conspici sperarent, vela in singulis navibus pandi curavit Kolus, verum nautas navigia remis inhibere iussit, ut, vento licet flante secundo, quam minimum proveherentur, nec vela altius quam in medium malum attonli, plenum tamen præteritum velorum usu simulari. Adjecit Kolus iter eorum ex Fridarey eo clarius conspectum fore, quo magis navigia illi appropinquarent. Tunc, inquit, hoc forsitan incenso comitem Paulum accedentes, pharum in Fridarey nuper visum nuncient. Tunc Thorsteinn Ragnæ filius in Rinarsey pharum accendebat, & postea singuli*

A. D. 1137. hværr at öðrum um allar eyjar, enn bændr aller foru til iarls oc var þetta et meſta herhlaup, enn er *Kolr* ſá at vicinn brann, bat hann ſína menn aptr fara, kvat vera mega at þetta yrdi nockorom at fundr pycki (v); ferr *Kolr* aptr til *Hialtlands* vid ſva buit, oc ſeger at nu ſkal *Uni* taka til ſinna ráða. *Uni* kveðr til farar med ſer þria menn *Hialclendſka*, þeir taka ſexæring einn oc nockr fōng önnr oc veidarfæri; þeir foro til *Fridareyjar* oc ſagdiz *Uni* vera *Norrænn* madr, enn kvez haſa kvongaz i *Hialtlandi* oc átt þar ſunu; kvez haſa verit ræntr af mönnum *Raugnvallds* iarls oc mæler hit hardazta til þeirra, hann tekr ſer þar húſa viſt oc róa ſyner hans til fiſka, enn hann er heima at gæta fānga þeirra; hann kemr ſer i tal oc kunnugleika vid þá menn er þar eru fyrer oc pockadiz hann vel.

Frá Orkneyingum.

Eptir þat er *Dagfinnr* haſpi brennt vitann, for hann á fund *Páls* iarls ſem fyrr var getit, oc þar komu allir gædingar iarls, var þá halldit til frettum um ferder þeirra *Raugnvallds* iarls, oc þotti mönnum undarligt er þeir komu hvergi fram, enn þó helldu þeir ſaman lipinu þria daga, toku bændr at kurra illa oc ſegia at þat var fölſka mikil at brenna vita þo fiſkimenn ſæiz med bátum ſínum; var þá ſkellt á *Þorſteinn* (x) *Ragnuſon* at hönum hefði illa tekiz er hann hefði kveikt vitann á *Rinarsey*; *Þorſteinn* ſvarar oc kvadz æi annat kunna enn ellda vitann er hann ſá brendann á *Fridarey* oc kvad þetta

(v) ſva þat mundi i nockuru briálaz, ita ut quodammodo inverterentur. add.
333. (x) *Havardſon. Flat.*

per omnes insulas succendebantur, verum incolæ ad comitem A. D. confluerunt, unde summus ortus est tumultus; sed cum Kolus 1137 pharum succensum viderat, suos reverti mandat, adjiciens hæc forsitan dissidia quibusdam partura. Re ita constituta in Hialtlandiam revertitur & Unium, ut sua nunc consilia adhibeat, rogat; hic tres ex Hialtlandis itineris socios sibi adsciscit Unius, & assumit cum comiteatu nec non instrumentis piscatoriis trivremem, in Fridareyam trajicit, se Norvagum esse, matrimonium vero in Hialtlandia iniisse, ibi filios suscepisse, & à Rögnvalldianis, quos asperis omnisariam verbis denigravit, spoliatum fuisse asserit. Hic domicilium sibi conducit, filii piscaturæ vacant, ipse autem domi remanens, quæ eorum sunt custodit. Cum colloquio præsentium ibi familiaritatem sibi conciliat, ipsis per quam gratus.

De Orcadensibus.

Postquam Dagfinnus pharo ignem admoverat, comitem Paulum, ut supra dictum, convenit, omnibus comitis optimatibus illuc simul confluentibus. Hic inquisitum est in iter comitis Rögnvalldi cum nusquam apparerent, per triduum tamen copię collectæ mansere, quo præterlapso incolæ murmurare incipientes, delirium asseriebant pessimum pharos incendere, piscatores licet in scaphis veliscentes apparuerint. Hinc Thorsteinn Ragnæus incusabatur ejus, quod incassum pharum in Rinarsey succendisset; ad quæ ille, sibi non aliud licuisse quam pharum accendere, cum in Friderey ignem admotum conspexisset; hujus culpam in Dagfinnum convertit. Revertit Dagfinnus; sæpius

A.D. þetta af *Dagfinne* hlotiz hafa; *Dagfinnr* svarar: miklu optar
 1137 hliota menn illt af þer enn þu meger mer þat kenna; *Þorsteinn* bat hann þegia oc hliop upp með öxi oc hió hann þegar bana högg; þá hlupu menn til vopna oc varð þar bardagi; þetta var i *Rofsey* skamt frá *Kirkiuvogi*. *Sigrþr* af *Vestnafi* oc sýner hans *Hakon* (y) *Klór* oc *Brynjolftr* veittu *Hlödve* föðr *Dagfinns*, enn *Þorsteini* veittu frændr hans; þá var sagt iarli oc for han til oc var lengi ádr hann gæti skilid þá. Þá talar *Kugi* or *Vestrey* langt erinde oc sagði sva; gerit ecki iarli skömm þessa at þer sialfer beriz fin i millum, því at þurfa munut þer allra ydvarra manna innan lítills tíma, gætum þess þá at ver seum ei ufærer edr ránglátter, enn þetta mun gengit hafa epter ráðum uvina varra oc verit þrettir þeirra at eida sva vitunum, enn nu er von þeirra á hveriu dægi at þeir komi oc gerum sva vort ráð; *Dagfinnr* mælti, her hefr eingum illinde tilgengit, enn verit nockuru brádare enn skyldi; gat *Kugi* her alls til ens sanna oc for um mörgum ordum vitrligum, kom þá svo at hvarer tveggju villdu at iarl skipadi, enn þo var þat ráðit at þeir rufu samnadinn oc foro menn heim; enn sá maðr var tilfenginn at gæta vitans i *Fridarey* er *Eiríkr* het, oc þá er *Uni* hafði litla hrip verit i *Fridarey* kom hann at *Eiríke* oc mælti, villtu at ec gæti vitans síðann ec geri ecki annat oc má ec vel sitia ein-tomi vid; *Eiríkr* þá þat, enn þegar er menn voru æi nær, þá bar *Uni* vatn i vitan oc gerði sva votann (z) at hvergi festi elld á.

Eytt

(y) *Pik. in margine* 101. *omittit Flat.* (z) *omittit* 333.

multo factio tua hominibus in malum vertuntur quam mihi ^{A. D.} imputare possis. Thorsteinn ei, tacere iussu, lethalem securi ¹¹³⁷ plagam statim infligit; hinc, armis celeriter raptis, pugna oritur. Accidit hoc in Rossey prope Kirkiuvogum. Sigurdus de Vestneso, cum filiis Hocone Kló & Brinjúlfo a partibus Hlödvií patris Dagfinni, a Thorsteinis autem partibus ipsius cognati stabant. De hoc certior factus Comes accurrit; diu tamen, priusquam litem compescere posset, pugnatum est. Tunc Kugius de Vesturey prolixum habuit sermonem sequentis tenoris; ne, inquit, ignominiam hanc comiti inuratis, ut ipsius copie invicem arma commisceatis, omnes enim vos brevi opus erit; tunc nobis cavendum ne invalidi & invicem inimici simus. Ast secundum voluntatem & consilium hostium nostrorum, qui nocte dieque nobis imminebunt, (ergo vitandi,) hoc ad pharos dolo consumendos profecto evenit. Regerit Dagfinnus; nemo malitia, sed æqua majori præcipitantia adactus, hoc patravit. De hac re Kugius, eandem acu tangens, multa prudenter locutus est; tandem res eo venit, ut ab utraque parte Comitís arbitrio committeretur, consultum tamen ut dispersa congregatione domum redirent. Verum phari Fridreyen'sis cura viro nomine Erico mandatur; sed postquam Unius paululum temporis ibidem triverat, adit Eiricum, dicens; Vis pharum custodiam, cum nullum mihi, temporis sat superque habenti, negotium incumbat, cui Eiricus annuit. Sed nemine præsentē Unius pharum aqua irrigando adeo madidum reddit, ut igne accendi nequiret.

De-

D. A.
1137

Eytt vitum i Orkneyium.

Þeir *Raugvaldr* iarl mæltu at þeir mundi þess bíska er áftardiz misgánga straumanna oc austanvedr, því at pá er varla fært á mille *Vestreyiar* oc *Hrofseyiar*, enn austan vedr má sigla frá *Hialtlandi* til *Vestreyiar*, oc þess væntu þeir *Raugvaldr* iarl, oc komu friádags aptan i *Vestrey* i *Höfn* til *Helga* er þar bio, þa vard engum vita uppskotit, því at pá er seglin voro seen or *Fridarey* bioz *Eiríkr* at fara til *Páls* iarls, enn fendi mann til *Una* at ellda vitann, oc er sá kom þar pá var *Uni* á brottu, enn er sá vilde ellda vitann, pá var hann svá votr at ecki mátti elld á festa, oc er *Eiríkr* spýrr þetta, pyckiz hann síá hverfú farit hefer; ferr sípan á fund *Páls* iarls oc seger hönum; enn er *Raugvaldr* iarl var kominn til *Vestreyiar* hliopu þeir saman eyiar skeggiarner oc gera þeir *Helgi* oc *Kugi* ráð fyrer þeim; þat er hit fyrsta at leita gripa til iarls, oc fara sva skipti þeirra at *Vestreyingar* ganga under *Raugvald* iarl oc sveria hönum eyða.

Raugvaldr red Orkneyium.

Sunnudag hafpi *Raugvaldr* iarl típer þar i þorpinu oc stopu þeir uti hia kirkjunne, pá sá þeir hvar gengu XVI. menn slipper oc kollar, þeim pottu þeir undarliga bu-ner; iarls menn ræddu um hverer vera mundi, þa kvad iarl vífu:

Sextan

Deficiunt phari in Orcadibus.

A. D.

1137.

Comes Rögnvalldus cum suis se expectaturum dicebat donec vicissitudo fluxus maris & evrus concurrerent, tunc enim inter Vesturey & Hrofsey transitus anceps; flante autem evo & Hialtlandia ad Vesturey naves ferri possunt; hoc igitur cum suis expectato Comes Rögnvalldus, vespere diei Veneris in Vesturey Hafnam ad Helgium, qui ibi habitabat, pervenit. Tunc nullus incendi potuit pharus, nam cum ex Fridarey viderentur vela, Ericus ad conveniendum Comitem Paulum se parat, mittitque ad Unium de succendendo pharo moniturum, qui cum eo veniret, discesserat Unius, verum cum ignem pharo admoveat, madidus adeo erat ut comburi nequiret; hoc cum Ericus audiret, de dolo certus esse videbatur, & Comitem Paulum, referendo, conveniebat. Verum cum veniret in Vesturey Comes Rögnvalldus, concurrunt insulani, Kugü nec non Helgii consilia secuti, primum nempe ut pacem Comitem poscerent; talem vero successum habuit, ut interposito juramento Comiti Rögnvalldo se submitterent.

Rögnvalldus Orcadum regno potitur.

Die solis Comes Rögnvalldus in oppido sacra celebrat, stantes autem foris apud templum conspiciunt homines sedecem inerme, capitibus rasis, qui mirum in modum vestiti videbantur. Rögnvalldianis quinam essent conjectantibus, Comes cantilenam protulit.

A. D.
1137

Sextan hefer ec (a) senar,
 fenn oc topp i enni
 jardar (b) elde firdar
 (c) ormvangs saman gánga,
 pat bárum ver vitni
 vestr at her se flestar,
 síá liggr ut vid *Elon*
 ey, kollottar meyar.

Eptir helgina foru menn *Raugnvalds* iarl's þar um enar næstu bygðer oc gengu aller menn under iarl. Þat var eina nött i *Vestrey* at iarlsmenn höfðu niofn af at eyarmenn mundu eiga launþing til svikræða vid *Raugnvald* iarl, enn er jarl feck niofn af þá stod hann upp oc for til þingsins, enn það var típinda at iarlsmenn höfðu barda marga eyiar skeggia, enn tekit *Kuga* bonda oc settann i fiötr oc kvat hann verit hafa upphafsman at þessu ráði; flutti *Kugi* mál sitt orðferliga oc fluttu marger aðrer þat oc sönnudu med hönum; þá qvad iarl þetta:

Liggia se ec at leggium,
 lás bannar þer (d) ráfer
 kvellðforlaustum karli,
Kugi iarnim biugu,
 ægit alldri *Kugi*;
 aptr muntu settr af prettum

(e) naudr

(a) sena. 333. (b) elldi 101. 333. ella 102. (c) æinvængs. 101. 102.
 333. (d) málit, *loqvelam*. 101. 102. 333.

*Sedecem vidi
 una & in fronte cristam
 feminas
 in terra simul ire;
 id testabamur
 occasum versus hic esse plurimas,
 (apud mare sita est Elon
 insula) absque capillis virgines.*

A. D.
 1137

Post sacra Rögnvalldiani proximos vicos peragrant, omnibus comiti se submittentibus. Accidit aliqua nocte in Vesturey ut Rögnvalldiani subolerent, insulanos, Comiti Rögnvalldo insidias structuros, clam conventum habere, quod cum comiti innotesceret surgit & conventum adit; novi autem erat; comiti adherentes multos insulanos verberaverant, colonum vero Kugium captum compedibus vinxerant, hujus consilii autorem eum esse asserentes; Kugius causam suam diserte orabat, omnes etiam ab ejus parte stantes ei consenserunt; tunc Comiti sequens strophæ excidit.

*Admotas video cruribus,
 (sera prohibet te cursitationes
 serotinum senem
 Kugium) compedes incurvatas;
 Ne habeas unquam Kugi,
 nam dolus tuus inhibebitur,*

- A. D. (e) naudr er at nýta eida
 1137 (f) nátt þing oc hallt fátter.

Jarl gaf þar öllum mönnum grid, bundu þeir þá af nýiu felag sitt.

Frá Raugnvalldi iarli oc Páli.

(g) Þá er *Raugnvalldr* iarl var kominn i *Orkneyia* oc marger hanns menn höfðu under hanns valld gengit, þá var *Páll* iarl i *Hroffey* oc höfdu þeir þar þing oc ráðagörd við sína menn, beiddi iarl umráða hve með skal fara þessu vandmæli, enn menn toku þar misjafnt á oc var þat sumra ráð at skipta skyldi löndum við *Raugnvald* iarl, enn flester ríkismenn oc sva bændr villdu kaupa *Raugnvalld* á brott með fe oc búdu þar sína koste til at beriaz skýldi oc kölludu þat tyrr hafa vel tekiz; *Raugnvalldr* iarl hafði haft niósnar mann á þínginu, oc er (h) þeir koma til hans fretti iarl skálld eitt er þar hafði verit:

heyre ec hitt at (i) orer
 hafa dólgar skap fólgit
 þeingill ríkr af þíngi
 þann (k) kvitt buande manna
 at valldandi villdi
 vargfediandi margir

at

- (e) naudr ert at nýia, *coactus est renovare juramenta. Flat.* (f) naut. 101. 102. 333. (g) Um vorit snemma. *addit.* 333. (h) þessc. 101. 102. (i) orum. 101. (k) kvat. 101. 102. 333.

(neceſſum eſt ſervare juramenta)
 conventum nocturnum, ſervato quoque pacem.

A. D.
 1137

Comes hic ſecuritatem omnibus conceſſit, ſocietatem etiam ſuam renovarunt.

De Comite Rögnvalldo & Paulo.

Poſtquam venerat in Orcades comes Rögnvalldus, multis ejus poteſtati ſubmiſſis, Comes Paulus in Hroſſey ſuos convocatos conſulit & conſilium tractandi has difficultates expetit, varia vota retinens, quidam enim dividendas cum comite Rögnvalldo ditiones ſvadebant, plurimi autem divites & coloni Rögnvalldi diſceſſum pecuniis emere, ſua in id offerentes, volebant, alii ut pugnarent, optato prius ſucceſſu inſtinuati, hortabantur. Rögnvalldus exploratorem in conventum miſerat, qui cum ad eum reverteretur, quærebat Comes poëtam qui ibi fuerat:

*Audire iſtud quod noſtri
 hoſtes occultum prodiderint animum,
 princeps potens à conventu
 ſerpentem famam incolarum,
 velle potentes
 feras paſcentes (3: milites) multos*

D d 3

ut

A. D.
1137at þu (l) vigg á brim (m) bygger
brandz enn *Pal* at lände.

Epter þetta sendi *Raugnvaldr* iarl menn á fund biskups oc beiddi hann meðalferða oc sendi epter *Þorsteine Raugnusfne* oc *Þorsteine Hávarðsfne* or (n) *Sandey*, oc bad þá leita um sættir með þeim frændum, kom biskup því á leid at sett voro halfsmánaðar grip til umleitunar lengri sætta, varð þá skipt eyonom hvar hvorer skyldu kostnat á hafa þessá stund, for þá *Raugnvaldr* iarl til *Hrofsseyiar* enn *Páll* iarl for i *Rolfsey*; oc i penna tíma urðu þau típinde þar i eyionom at þeir frændr *Sveinn Asleifarson* oc *Jon Wangr* af *Upplande* or *Háey*, oc *Rikarðr* fra *Breckum* á *Stiörnsey* foru at *Þorkatli Fletti* til búfs þess er *Valþjófr* hafði átt oc brendu hann inne með IX. mann; þeir foru epter þat á fund *Raugnvaldrz* iarls oc gerðu hönum þann kost at þeir mundu fara til *Pals* iarls með frænda bálk sinn ef *Raugnvaldr* iarl villde ecke við þeim taka; iarl veik þeim ecki af hendi; oc þá er þat spurdi *Hastidi Þorkelsfson*, for hann þegar á fund *Páls* iarls er hann spurdi brennu föðr síns, oc tok *Páll* iarl við hönum; epter þetta bunduz þeir *Jon* á hendr *Raugnvalldi* iarli, gördiz hann þá brátt fiðmennr þar i eyionum oc vínfæll; *Raugnvaldr* iarl leyfði heimför þeim *Joni* oc *Sölmundi* oc *Aslaki* oc mörgum öðrum lidsmönnum sínum; enn þeir villdu býða umskipta; þá sagði *Raugnvaldr* iarl; þat hygg ec ef Guð vill at ec fái ríki i *Orkneyium* at hann mun gefa mer styrk til oc hinn helgi *Magnus* iarl frændi minn at hallda því pott þer farit heim til eigna ydvarra, epter þat foru þeir heim til *Noregs*.

Sveinn

(l) vire, *eadem*, vig. *Flat*. (m) byter 102. (n) *Sudrey*. 102. 333.

ut tu in mare habites,

Paulus autem in terra.

A. D.

1137

Post hæc Rögnvalldus ad episcopum legatos mittit, ipsius intercessionem expetens; adsciscit præterea Thorsteinem Ragnæ & Thorsteinem Havardi filium de Sudurey, rogans ut pacem inter cognatos sancire conarentur; efficit episcopus ut induciæ per dimidium mensis, magis diuturnam pacem quærendi gratia, durarent; tunc insule divisa sunt ubi utrique impendia interim facienda; Comes Rögnvalldus in Rosfey, ast Comes Paulus in Rosfey se conferunt; hoc tempore in insulis accidit ut cognati Sveinis Asleifæ, Jonas Vængur ex Uplandia de Háey & Rikardus de Breckis in Stjornsey Thorkelem Flettium in prædio quod Valchiofus possederat, aggressi cum novem hominibus incendio ædibus inclusum delerent, quo facto Comitem Raugnvalldum conveniunt, comminati, ni ipse eos recipere vellet, Comitem Paulum cum tota sua gente esse accessuros; Comes hos non a se repellet, Haslidus autem Thorkelis filius, patrem incendio enecatū esse audiens comitem Paulum adit & ab ipso statim excipitur. Post hæc Comes Rögnvalldus, Jona cum suis illi juramento addictis, multorum in insulis, subditis frequentior, amorem conciliavit; Jonæ, Sölmundo, Aslako, & aliis auxiliariis veniam donum redeundi dedit, illis autem vices expectare volentibus, respondit; præfatio, inquit, si Deus regnum mihi in Orcadibus destinaverit, opem mihi & auxilium cum cognato meo sancto Magno, quamvis ad vestra redeatis, idem retinendi ipsam laturum. Post hæc in Norvegiam donum revertuntur.

Sveinn

A. D.
1137

Sveinn fangadi Pal jarl.

Um vorit snemma hafði *Sveinn Asleifarson* farit or *Supreyium* oc upp á *Skottland* at finna vine sína; hann dvaldiz lengi at *Föklum* med *Moddadi* iarli oc *Margretu Hákonar* dottr, oc töludu þau marga lute leyniliga; þar fretti *Sveinn* ufrid or *Orkneyium* oc gerdiz hann þá fufs pangat at fara oc finna frændr sína; hann for fyrst til *Katanes* i Þórsey oc med hönum göfugr madr er *Liotolfur* het, med hönum hafði *Sveinn* verit lengi um vorit; þeir komu til *Ottars* iarl's i Þórsey brodr *Frákarkar*, oc leitadi *Liotolfur* um sætter med þeim *Ottari* oc *Sveine* um þat er *Frákörk* hafði gera látit, oc helle *Ottarr* iarl þar botum upp af sinne hende; Jarl het oc vínattu sinne *Sveine*, enn *Sveinn* het því *Ottari* iarli at hann skyldi styrkia *Erlend* son *Harall's* hins sett málá til þess at han fengi födrleyfd sína i *Orkneyium* þá er hann villde tilkalla; *Sveinn* skipti þar skipum oc hafði (o) papan byrding oc á XXX. manna, tok hann papan utnyrding yfer *Petlandsfiörd*, oc fva fyrir vestann *Hrofsey* oc fva til *Esfjunds* oc epter fundinu til *Rolfseyiar*. a eyiar endanum var höfpi mikill oc urd stór under nidri; þar lá opt otr i urdinne, oc er þeir *Sveinn* reru epter fundinu, tok hann til orða, menn eru þar á höfðanum oc munum ver þar at leggja oc vita típindi af þeim, vil ec at menn breyti nockor umbuninge sínum, skulum ver rækja hudföt vor, oc skulu þar nidrleggjaz XX. menn, enn X. skulu róa, ver skulum fara hósfámlinga; enn er þeir dragaz at höfðanum kalla menn af eyiunne at þeir skyldi róa til *Vestnes* oc fara *Páli* iarli þat er þeir höfðu á skipinu; þeir þottuz mæla við kaupmenn

(o) Þorbiörn. Flat.

Sveinn comitem Paulum capit.

A. D.
1137

Sveinn Asleifæ incunte vere ex Hebridibus in Scotiam, amicos conveniendi animo, profectus fuerat; diu Joklis apud comitem Maddadum & Margaretam Haqvini moratur & cum his seorsum multa colloquitur; auditi hic ex Orcadibus tumultus, Svein- nem ad conveniendos ibi cognatos alliciunt; Primum, nobili quodam nomine Liotolfo, apud quem etiam multum veris trans- egerat, comitante, in Katanesum Thorseiam profectus est; con- veniunt hic comitem Ottarem Frakarkæ fratrem; cum ipso & Sveine quod soror patrari curaverat transigere conabatur Liótol- fus, pro parte sua satisfactionem offerente Comite Ottare, qui etiam amicitiam suam vicissim promisit; verum Sveinn comiti polliceba- tur auxilium se laturum esse Erlendo Haralldi Slettmali filio, re- cuperandi ipsi in Orcadibus debitum patrimonium, quando poscere vellet. Heic naves mutat & Thorbiörno navem one- rariam triginta nautis instructam gubernante, cum japyx flaret, per Petlandiæ sinum ab occidente Rosseyæ, deinde per Egilsund usque ad Rolfsey vehitur, In extremitate insule altum erat promontorium, ast subtus concava saxorum con- geries, in qua lutra sæpe se continebat. Sveinn vero suos per fretum remigantes ita affatur; homines, inquit, ibi sunt in promontorio, nova inaudituri appellemus, volo ap- paratu mutato ut sub explicitis coriaceis viginti nautarum latitent, verum decem remigent; non festinabimus. Cete- rum cum insule appropinquarent, qui in promontorio serant jubebant voce alta, ut ad Vestnesum remigarent & ad co- mitem Paulum ea, quæ in nave habebant, deferrent, crede-

E e

bant

A. D. 1137 menn enn *Páll* iarl hafði verit um nottina á *Vestnesi* at *Sigr-*
par á veizlu; Jarl hafði stadið upp fnemma um morguninn,
 oc höfðu þeir XX. menn farit súðr á eyna at veida otr er
 lá i urdinne under höfpanum; þeir ætludu heim til dagdry-
 ckiu; byrðingsmenn reru at landi oc spurdu þeir almætra
 típinda; spurdu byrðingsmenn hvadan þeir væri atkomner;
 fretta þeir oc at hvar iarl veri; þeir segia at hann veri þar
 a urdinne; þetta heyrdu þeir *Sveinn* þá þar atleggja er ecki mætti sía af höf-
 panum; þá mælti *Sveinn* at þeir skyldi vopnaz oc vinna þe-
 gar á iarlsmönnum er þeir fyndiz, oc sva gera þeir; þar
 drápu þeir XIX. menn, enn VI. fellu af *Sveine*; þeir toku
Pál iarl með valldi oc leiddu á skip oc sneru stafrn hafi oc
 foru aptr hina sömu leid fyrir vestann *Hrolfsey* oc viku á
 mille *Háeyiar* oc *Grimseyiar* oc sva fyrir austan *Svelg*, þa-
 þan til *Breidafjardar* oc epter hönum til *Eckialsbaka*, þar
 let hann epter skip sitt oc XIX. menn, enn þeir foru þar
 til er þeir komu til *Atjökla* á fund *Maddadar* iarls oc *Marg-*
retar systir *Páls* iarls, oc var þeim þar vel fagnar oc setti
Maddadr iarl *Pál* iarl i hæfati sitt oc er þeir höfðu nidr-
 fetz, kom *Margret* inn gangandi með mikla kvenna sveit
 oc hvarf til broðr síns; epter þat voru menn fengner til
 skemtunar við þá, var *Páll* iarl helldr fárr, sém æi var un-
 darligt at hann mundi hafa áhyggior miklar. Ecke er getit
 orða þeirra *Páls* iarls oc *Sveins* meþan þeir foru báðer sa-
 man. Þau *Maddadr* iarl oc *Margret* oc *Sveinn Asleifarson*
 gengu á tal, enn um kveldit epter drycki þá var þeim
Sveini fylgt til svefnhuðs einum saman oc voro þar laster
 for sva hvert kvölld meþan þeir voro þar.

Fra

*bant se mercatores alloqui. Comes vero Paulus apud Sigur- A. D.
dum Vestnesi præcedente nocte convivio interfuerat; mane 1137
surrexerat & cum viginti suorum in insula partem australem,
lutas interrupes, sub promontorii radicibus, venatum iverat,
inde ad prandendum domum reversurus; in nave oneraria nautæ
insulam adnavigantes, nova & ubi Comes esset, quærebant;
respondebatur eum in rupibus adesse; audit hæc cum suis sub
coriaceis Sveinn, jubetque ut eo loci, ubi collis umbra a pro-
montorio conspectum prohiberet, navem appelli; & suos, ut
statim obvios Comitum subditos armati occideret: dabant man-
dato locum, unde viginti enim ibidem occiderunt, Sveine sex
desiderante; Comitum Paulum, vi captum, in navem deduxe-
re, & prora in altum conversa, eundem itineris cursum ab
occidente Rolfsöæ, ab Håey & Grimsey uno milliari, & de-
inde ab oriente Svelg, repetierunt; inde per Breidafjord
Echialsbakum venerunt; hic navigium cum viginti suorum
relinquit Sveinn, reliqui autem, donec Atjoklis comitem
Maddadam & Margaretam comitis Pauli sororem convenirent,
pergunt, & benigne ibidem excipiuntur; Comes Maddadus
Comitem Paulum in solio suo collocat; Verum cum confide-
rent, magno cum feminarum comitatu ingressa Margareta
ad fratrem suum se recipit. Postea ludiones in eorum deli-
cias acquiruntur. Comes Paulus taciturnum se exhibuit, quod
non mirum magnopere eum auxilium esse. Comitum Pauli &
Sveinis verba, quæ invicem una euntes conserebant, memoriæ
prodita non existunt. Comes Maddadus, Margareta atque Sveinn
Asleifæ seorsum colloquebantur; Vespero vero postquam pota-
verant, Sveinn, cum suis tantum, in dormitorium deducitur,
ast fores quavis vespera dum ibidem morantur, obferantur.*

D. A.
1137Fra Sveine Asleifarfyne er hann for
til Orkneyia.

Pat var einn dag at *Margret* lýste því at *Sveinn Asleifarson* skal fara til *Orkneyia* á fund *Raugnvalldz* iarls oc biopá honum kost á hvern hann vill helldr til ríkis með fer i *Orkneyium* *Páll* iarl edr *Haralld* son þeirra *Maddadar* þrættarann at alldri; oc er *Páll* iarl varð áheyrsla svarar hann; þat er frá mínu skapi at segia at ec er sva farinn frá ríki mínu, at æi munu menn til slíkra ferda spurdaga haft hafa, vil ec oc alldri koma sípan til *Orkneyia*; se ec at þessi heind mun af Gudi gefin fyrir þiofnad vorn franda; enn et gudi þiker þat mitt ríki, þa mun ec gefa þat *Haralldi* ef hann má nióta, enn ec vil at mer se fengit se at stadfesta mic i munklífi nockuru oc hafi þer vörd á sva at ec komunz æi á brott papan; enn ec vil *Sveinn* át þu farer i *Orkneyiar* oc seger at ec se blindadr oc þó at fleira meiddr, því at viner míner mano sækia mic ef ec er heill madr, kann þa vera at ec megi eigi synia at fara til ríkis mins með þeim, því at ec get at þeim muni þyckia meiri skadi at skilnadi varom enn þeim man vera. Ecki er getit fleri orða iarls enn þessa. Epter þat for *Sveinn Asleifarson* til *Orkneyia* enn *Páll* iarl var epter i *Skotlandi*, oc er þetta frásögn *Sveinns* um þenna atburð; enn þat er sögn sumra manna, er (p) verr samer, at *Margret* hafi rádit til *Sveinn Asleifarson* at blynda *Páll* iarl brodr sinn oc setia i myrkva-stofu, enn sípan redi hon til mann annann at veita honom þar líflát; enn æi vitum ver hvert sannara er, enn þat er mönnum

(p) var sannari, quod verius. *Flat.*

De Sveine Asleifide in Orcades
eunte.A. D.
1137

Manifestat die quodam Margareta Sveini in Orcadibus Comitum Rögnvalldum conveniendum esse & eidem conditionem offerendam utram acceptare vellet, Comitem Paulum, an Haralldum eorum filium, tres annos natum, in regnum secum in Orcadibus. Hoc cum præsens audiret comes Paulus, respondet; est, inquit, de animo meo referendum, me regno meo ita valedixisse, ut par nemo audiverit; Nolo etiam posthac in Orcades venire, video vindictam hanc a deo profecto datam esse furti a nobis & cognatis facti penam; si autem meum regnum esse Deus decernat, Haralldo idem, modo frui ipso contingat, dare volo, mihi autem pecunias ad vitam solitariam, a me instituendam, tradi cupio, aut vobis cura esto ne inde elabi queam. Svadeo autem Sveinn; ut in Orcades delatus, referas oculos mihi erutos neque in pluribus lœsum esse, amici enim mei, si sospitem me sciant, domum reducent, quod si eveniat, in regnum redire forsitan recusare non possum, coniecto enim illos separationem nostram pro majore, quam est, damno æstimaturos. Verba Comititis præter hæc non memorantur. Post hæc Sveinn Asleifæ in Orcades revertitur, comite Paulo in Scotia remanente; ita Sveinn hæc retulit, aut quidam, quod minus decet, Margaretam ut fratrem suum Comitem Paulum excæcaret & in ergastulum conjiceret, Sveinem induxisse & alium, deinde ut ipsum enecaret, asserunt. Verum utra harum relationum verior sit, nobis non constat; aut notum

A. D. mönnum kunnigt at alldri sípan kom hann til *Orkneyia* oc
 1137 ecki ríki hafpi hann á *Skotlandi*.

Frá Raugnvalldi jarli oc Sveine Aslrifarfýne.

Þat var típinda á *Vestnesi*; þá er seinkadiz heimkoma iarls, þá let *Sigrpr* bondi fenda menn at leita þeirra, enn er þeir komu þar er urdin vār, sá þeir mannfallit, þá hugdu þeir at iarl mundi þar fallit hafa, foro heim oc sögðu þessi típindi; *Sigrpr* for þegar til at kanna valinn oc fundu þar XIX. iarlsmenn, enn þeir voro VI. menn þar er þeir kendu æi. Eptir þat sendi *Sigrpr* menn til *Egilseyiar* á fund biskups at segja honom þessi típinde oc for biskup þegar á fund *Sigrþar* oc toku tal um þessi típinde, oc gat *Sigrpr* at þetta mundi vera af ráðum *Raugnvalldz* iarls, enn biskup svarar at önnr raun mundi á verpa enn *Raugnvalldr* iarl mundi fvikit hafa *Pál* iarl frænda sinn, get ec seger biskup at adrer nockurer muni þessa uverkan gert hafa. *Borgar* son *Jatvarar Erlendsdottr* er bio at *Geitabergi*, hann hafpi seet byrðinginn er sunnan for oc súþr aptr, enn er þat spurðiz þá hugðu menn at vera mundi af ráðum *Frakarkar* oc *Aulsis Rostu*; enn er þessi típindi spurðuz um eyarnar at *Páll* iarl var á brottu oc engi vissi hvat af hönum var ordit, leitudu þeir ser ráða, oc voro þeir flester er þá foru á fund *Raugnvalldz* iarls oc svörðu hönum hlydni, enn *Sigrpr* af *Vestnesi* oc sýner hans *Bryniolf* oc *Hákon* (q) *Kló* kvoduz eingum manni mundi eida sveria meþan þeir vissu æi til *Páls* iarls
 hverr

(q) *Pik. hic & alibi in margine. 101.*

est ipsum nunquam exinde in Orcades rediisse, nec ullo in Scotia regno potitum fuisse.

A. D.

1137

De Comite Raugnvalldo & Sveine Asleifæ.

Actum est interim Vestnesi postquam reditum Comitis frustra diu expectaverant, ut colonus Sigurdus ipsum quæsituros mitteret; hi ad locum venientes saxosum, editam stragem conspiciunt, comitem ibidem occisum fuisse conjiciunt & domum redeunt, nova referentes. Sigurdus statim locum stragis it scrutatum, reperitque novendecem cadavera eorum qui comitem secuti fuerant & ignotorum sex; postea in Eigilsey episcopo nova hæc relatuos mittit, qui ad Sigurdum statim profectus, de his cum ipso colloquebatur. Conjectat Sigurdus Comitis Raugnvalldi consilium hic in causa esse, ast episcopus aliud expertum iri regerit, quam Comitem Rögnvalldum cognato comiti Paulo insidias struxisse; conjecto, inquit, episcopus alios quosdam hocce facinus patrasse. Borgar filius Jatvaræ Erlendi filie qui Geitbergi habitabat navem vectoriam e meridie venientem & meridiem versus reversam viderat, quod cum immotesceret, ex consiliis Frakarkæ & Aulveris Rostæ fluere putabatur. Cum autem per insulas audiretur Comitem Paulum discesse, nemine, quid de eo actum esset, sciente; consilia quærebant, & erant plurimi qui Comitem Rögnvalldum convenirent eique obsequium juramento promitterent; Sigurdus autem de Vestneso cum filiis Briniolfo & Hacone Klo, in neminem, donec utrum Comes Paulus rediturus speraretur, an non, nesciunt, se juraturum

A. D. hvert hans veri von til edr ecki; fleire menn voru þeir er
 1137 neittu fvardögum vid *Raugnvalld* iarl, enn þeir voru sumer
 er stund á qvöddu edr á dag nær þeir mundi til handa ganga ef
 pá spurðiz æi til *Páls* ialls; enn er *Raugnvalldr* iarl fá at vid margt
 stormenni var eiga, pá tok hann a engu þverliga því er bændr
 beiddu, oc lipu fva fram stunder at hann átti jafnan þing vid
 bændr gengu æ nockorer honom til handa á hveriu þinge.

Pat vard til típinda einn dag i *Kirkiuvogi* at *Raugnvalldr* iarl átti þing vid bændr, oc er menn voro á þinginu, var feet at IX. menn vopnader geingu frá *Skalpeipi* til þingsins, oc er þeir komu á þingit kendu þeir þar *Svein Asleifarson* oc var mönnum forvitni á hvat hann segdi típinda; *Sveinn* hafði a skipi farit sunnan til *Skalpeids* oc látit þar epter skipit, enn þeir geingu til *Kirkiuvogs* sþan, oc er þeir komu á þingit pá hurfu at honom frændr hans oc viner oc spurdu han típinda, enn hann svaradi fá, oc bad kalla biskup til sín, enn biskup fagnadi *Sveini* vel, því at þar hafði lengi verit vinatta, gengu þeir á tal tveir, oc seger *Sveinn* biskupi pá allt um sínar ferder þat er satt var oc bat hann nu umráða med sér penna vanda lut, biskup mælti, þetta ero mikil típinde er þu seger *Sveinn* oc er meire von at vid verdom ockor æi einhliter um þetta mál, oc vil ec at þu bider mín her, enn ec mun flytia mál þitt fyrir alþýdu oc *Raugnvalldi* iarli, gengr pá biskup til þings oc kvedr sér hlióds, oc er þat feckz pá talar biskup um mál *Sveins* oc seger fyrir hvat hann hafði farit or *Orkneyiom* edr hvert áfelli *Páll* iarl hefði veitt hönum fyrir víg *Sveins* *Briofstreips* ens versta mannz; biskup beiddi þa *Raugnvalld* iarl gripa til handa *Sveini* oc alla alþýdu; pá svarar *Raugnvalldr* iarl,
 heiti

*turum afferbat. Plures erant qui homagium Comiti Rögn- A. D.
valldo solvere denegabant. Ast, quidam horum aut diem, quo 1137
se submitterent, si tunc de Comite Paulo non audiretur, præ-
finiebant. Cæterum cum videret Comes Rögnvalldus cum mul-
tis magnatibus agendum esse, nulla, quæ expetebant incolæ præ-
fracte negavit & ita aliquantum temporis processit, ut fre-
quenter cum incolis conventus haberet, in quorum singulo qui-
dam se ei submisere.*

*Accidit die quodam Kirkiuvogi inter Rögnvålldi cum inco-
lis conventum, ut novem armati a Skálpseidi eundem petere
conspicerentur, inter quos, in forum delatos, cum Sveinem As-
leifæ noscerent, quæ nova referret scire desiderabant; navem,
qua ad australe usque Skálpeidi latus vectus fuerat, ibidem
reliquerat, Kirkiuvogum autem cum suis pedes ierat. Inde
cum in conventum veniret, cognati & amici ad eum con-
fluunt, nova quærentes, ille vero paucis respondet epi-
scopum ad se accessi rogat, & ab ipso humaniter excipitur,
diu enim amici fuerant. Inter horum colloquium, Sveinn epi-
scopo omnia de suo itinere, quæ vera erant, manifestat, ipsius
de re hac, caute tractanda, consilium sibi expetens. Regerit
Episcopus; hæc, inquit, quæ nova fers Sveinn, magni sunt mo-
menti, potissimum etiam sperandum nos nobis ipsis in hac causa
non sufficere, volo igitur me hic maneat, ego vero ad vulgus
pariter ac Comitem Rögnvalldum causam tuam agam; Hinc
Episcopus conventum accedit & dicendi veniam expetit, qua in-
petrata, causam Sveinis orat, exponens quapropter ex Orcadi-
bus discesserat, qualem injuriam comes Paulus cedis Sveinis
Briofstreip, pessimi hominis, causa ei intulerat: securitatem
inde Sveini a Comite & toto vulgo sollicitat. Ad hæc Comes
Rögnvalldus; Sveini, inquit, tres noctes quo ad me, securita-
Ff tem*

A. D. heiti ec *Sveini* gripum priar nætr fyrer mic, enn sva pycki mer
 1137 þu biskup under brún at líta sem þit *Sveinn* munit kunna at segia
 frá nockorum þeim stórtíðindum er enn eru æi uppborinn; vil
 ec at þu taker *Svein* i valld þitt oc ábyrgiz hann, enn ec
 vil eiga tal vid hann á morginn; ja já seger biskup, giarna vill
 hann vid ydr tala oc sem fyrst oc þinn maðr vill hann geraz
 ef þer vilitt vid hönum taka; iarl svarar, æi pyckia mer of-
 marger míner viner i þessu landi, enn þo man ec fleira tala
 áþr ec játta því; síðann ganga þeir á tal fíorer, *Raugnvaldr*
 iarl, *Kotr* fader hans, biskup oc *Sveinn Asleifarson*, seger
Sveinn þá liuft oc leitt sem farit hafpi med þeim *Pále* iarli,
 enn þeir gerpu þat ráð at láta fara af þíngenu et mesta fiólmenni,
 iarl stendr upp um morgininn epter oc gaf mönnum þá heimfa-
 ranleyfi, enn er rauzf fiólmenni af þínginu, þá heimti hann sér
 hvern mann til máls vid þá, oc let áþr alla mehn heita *Sveini*
 gripum þá er vid voru meþan hann segdi tíðinden, enn um
 morgininn epter var tilfenginn (r) *Magnus Karl*, broder hins
 heilaga *Magnus* iarls at segia *Sigrði* á *Vestnesi* oc sonum
 hans um farer iarls oc þat at hans var æi van til ríkis oc
 hann var meiddr; *Sigrþr* seger; mikil tíðindi þicker mer um
 fráferð iarls, enn hitt pycke mer þó þyngzt er hann er meiddr,
 því at þess mundi hann hyorgi kominn at ec munda ecki
 fara á hans fund; oc sva hefer hann sagt vinum sínum síðan
 at *Hákon* mundi æi umeiddr á brott hafa farit ef hann hefpi
 lips afsta til haft þá er hann sagði hönum þessa sögu, sva þotti
 hönum mikils umvert; enn epter þessi tíðinde geingu aller
 menn i *Orkneyiom* til handa *Raugnvaldi* iarli oc gerdiz hann
 nu höfþingi yfer þessu ríki er átt hafpi *Páll* iarl; oc ecki
 miklu síðarr var markadr grundvöllr til *Magnus kirkiu* oc
 allt

(r) Hakon in margine exscripti Et No. 101. item Flat.

tem promitto, sed talis, episcopo, vultus tuus mihi videtur, A. D.
 ut quædam majoris momenti, nobis adhuc non manifestata, 1137
 tu & Sveinn annunciare potueritis; volo Sveinem sub potestatem
 & curam tuam recipias, cras autem cum eo colloquar; Imo vero
 respondet episcopus tecum quam primum colloqui oc' tibi sub-
 mitti valde affectat, si ipsum recipere velis; nimius, regevit
 Comes; in hac terra numerus amicorum mihi non videtur, de
 pluribus tamen colloquamur priusquam id promittam. Postea
 hi quatuor, comes Rögnvalldus, pater ipseus Kolus, episcopus,
 & Sveinn Asleifæ filius, colloquium invicem habuerunt, ubi
 Sveinn singula commoda & incommoda inter ipsum & Comitum
 Paulum recensēbat; inde multitudinem conventus maximam
 discedere fecerunt. Surgit comes crastina luce veniamque do-
 mini redeundi dat congregatis; multitudo autem à conventu
 dispersa, remanentes omnes in colloquium convocat & ut Sveini
 securitatem promittant, dum ipse nova annunciret, adigit.
 Sequenti autem mane adscitus est Magnus Karl frater comitis
 sancti Magni, ut Sigurdo de Vestneso nec non ipsius filiis, præ-
 terita comitis fata, nullam ei in regnum redeundi spem super-
 esse & ipsum læsum, referret; regevit Sigurdus, agre fero di-
 scessum comitis, ægerrime autem nuncium quod læsus sit, pro-
 fecto enim eo misiam venit quo minus eum conveniam; Ita
 etiam dixit postea amicis, se Haconem illæsum non divinis-
 si, dum annunciabat, viribus sufficientibus instructus fuisset:
 tanti hæc æstimabat. His vero præteritis, omnes Orcadum in-
 colæ comiti Rögnvalldo se submisere, unde solus principatu hu-
 jus regni, quod tenuerat comes Paulus, potitus est; nec multo
 post templi sancto Magno sacri fundamentum determinatum est,

A. D. ásat smíða til, oc for sva mikít fram verkinu á þeim misse-
 1137 rum at minna geck á fiorum eda fimn padan í frá; *Kolr*
 var þar mestr tilannadarmadr smíðarinnar oc hafpi mezt
 forfögn á, enn er fram tok at lýða smíþinne varð iarli kost-
 nadaríamt oc eyddíz miöc færi, þá leitadi iarli ráða við föðr
 sinn, enn *Kolr* lagpi þat til at iarli skyldi fara lög á því at
 iarlar höfðu tekit odul öll í erfd epter menn, enn erfingiar
 leystu til sín, oc potti þat helldr hart; þá let *Raunvaldr* iarl
 kvedia þings oc baud bændum at kaupa odulin sva at æi
 þurfti at leysa, oc kom þat áíamt með þeim sva at öllum
 líkar vel, enn giallda iarli mörk af hveriu plögslandi um allar
 eyiar, enn padan í frá ískorti æi fe til kirkiu smíþar, oc er
 þat smíþi allmiöc vandat.

Jon Biskup kom af Skotlandi.

1139 Þa er *Raunvaldr* iarl hafpi radit *Orkneyium* tva vetr,
 þá tok hann jola veizlu at hui sínu því er heiter a *Knar-
 varstöðum*; þat var enn setta dag jula at skip var feet fara
 sunnan af *Petlandsfyrde*; vedr var gott oc stöð iarli uti oc
 margt manna hiá hönum oc hugdu at skipinu, þar var sá
 madr er *Rolfv* het og var (s) hirdprestr iarls oc er þessir
 menn toku land, þá gengu þeir frá skipi oc höfðu iarls
 menn taulu á at vera mundi XV. menn edr XVI. enn i
 öndverdu lipinu geck madr i (t) blárri kápu oc hafpi þrög-
 dit hári under hufu, hann hafpi rakat skegg um hökuna
 framanverða, enn urakada hvoptana og heck þar fýtt ofan,
 þessi madr potti þeim nockur undarligr, enn *Rolfv* seger at
 þat

(s) hrid biskup. *Episcopus*. 101. 333. (t) grárri. *Cmerei coloris*. *Fla*

fabris simul adscitis, cujus tectura tantum his semestribus, ut non A. D. par quatuor vel quinque exinde, augmentum cepit; Kolo heic præ aliis structura & methodus construendi cura; ast opus maturescens comiti impendiosum fiebat, materie perquam consumpta; consulebat tunc patrem, qui id consilii dedit, ut comes lege stabilitum fuisse diceret, quod comites prædia omnia possessoribus defunctis jure tanquam hereditario sibi vindicassent, hæredes autem eadem redemissent, quod ægre vulgo ferebatur. Tunc Comes conventum convocat & incolis prædia sua emenda obtulit, ne postea redimere necessum esset, de quo inter omnes ita convenit, ut singulis placeret; una autem marca pro singulis jugeris in totis insulis erat solvenda; postea vero ad templum edificandum pecunia non defuit; est etiam ejus structura magna industria elaborata.

Venit ex Scotia Episcopus Jonas.

Comes Rögnvalldus ubi Orcadibus duas hyemes præfuerat, 1139 in prædio suo Knarraftadis convivio intererat festo julensi, cujus sexta die evenit, ut navis e meridie, Petlandicum sinum relinquens, advenire conspiceretur. Aër erat placidus; Comes cum multis foris stabat & navem observabat. Erat ibi vir nomine Rolfus Comitis sacerdos aulicus. Advenæ autem postquam navem appulerant ab eadem discedunt, quos Rögnvalldiani quindecem aut sedecem esse colligunt, in prima autem acie ibat vir toga indutus cærulea, qui crines raptim sub pileum complicaverat, in anterioribus menti barbam raserat, quæ in maxillis non rarsa longe demittebatur; Vir iste mirandus videbatur, Rolfus

D. A. 1139 pat var *Jon* biskup ofan af *Skotlandi* af *Atjöklu*, þá geck iarl i moti þeim oc fagnar vel biskupi, setti iarl biskup i hálfæti sitt, enn pionar salfir fyrer bordi sem skutillsveinn; um morginenn epter veitti biskup típer snemma oc þá for hann norðr til *Eigilseyiar* á fund *Vilbials* biskups oc var þar til tíunda dags jola; þá foru þeir báðer biskuparner á fund *Raugnvalds*, iarls með virðulígu fóruneyti oc báru upp erinde sín, þeir segia frá einkamálum *Sveins Asleifarsonar* oc *Maddadar* iarls, pat at *Haralldr* sun þeirra skyldi bera iarls nafn oc hafa *Orkneyiar* hálfar vid *Raugnvald* iarl, enn *Rögnvalldr* iarl skyldi ráð hafa fyrer þeim oc sva þott *Haralldr* þroskadiz oc villdi sit hvarr þeirra, þá skyldi *Raugnvaldr* iarl ráða; var *Sveinn* oc þar með oc þar þetta með biskupi; gerdu þeir *Raugnvaldr* iarl pat ráð at fundr var lagðr um vorit á langaföstu á *Katanesi*, oc geck þá saman sættin með þessum skildaga oc vár bundin eidum hinna beztu manna af *Orkneyium* oc *Skotlandi*; for þá *Haralldr Maddadarson* ut i *Orkneyiar* með *Raugnvaldi* iarli oc var hönum þá gefit iarlsnafn. Þá fór oc i eyiarnar með *Haralldi* iarli *Þorbiörn Klerkr*, hann var son *Þorsteins Hauulds* oc *Gudrunar* dottr *Frákarkar*; hann var vitr maðr oc mikill fyrer fer; hann fostradi þá *Haralld* iarl oc reed miðc fyrer honum; *Þorbiörn* kvongadiz i *Orkneyium* oc feck *Ingridar Olafsdottur* systir *Sveins Asleifarsonar*; var *Þorbiörn* þá ýmist ut i *Orkneyium* edr uppi i *Skotlandi*, oc var hinn fræknazti maðr oc hinn mesti ujafnadar maðr um flesta luti. *Sveinn Asleifarson* tok under sic eignar þær allar er átt hafpi *Olafsr* fader hans oc *Valþiofr* broder hans, gerþiz hann þá höfþinge mikill oc hafpi iafnan fiólment með fer; hann var vitr maðr oc forspárr um marga luti, ujafnadar maðr oc usyrerleitinn; ecki voru

autem hunc episcopum Jonam de Atjoklis e Scotia esse asserit, unde comes iis obviam it & episcopum, humaniter exceptum, in solio suo collocat, mensis vero ipse loco dapiferi ministrat. A. D. 1139 *Sequentis diei mane episcopus sacra celebrat & exinde boream versus in Eigilsey episcopum Villhialmum convenit, ubi ad decimum festi Julensis diem moratur; tum ambo episcopi Comitem Rögnvalldum cum conspicuo comitatu petunt & negotia sua ipsi declarant. Referunt intima Comitissæ Maddadi & Sveinissæ Asleifæ consilia, nimirum ut eorum filius Haralldus comitis titulo ornaretur & dimidium Orcadum cum Comite Rögnvalldo retineret, Comitissæ autem consilia pro utroque valerent, & ita quavis Haralldus maturesceret & diversa quivis urgeret: Sveinn etiam, hic præsens, effata episcopi confirmat. Consilium erat comitissæ Rögnvalldi, ut tempore sexagesimali sequente vere conventus præfinitur in Kataneso; transgitur tunc prædicta conditione pax, additis optimatum ex Orcadibus & Scotia juramentis, sancitur. Hinc Haralldus Maddadi filius comitem Rögnvalldum in Orcades comitatur & comitissæ titulo simul ornatur. Sequitur etiam in Orcades comitem Haralldum Thorbiörn Klerkur; erat hic filius Thorsteinissæ Haulldii & Gudrunæ, filissæ Frákarkæ, vir sapiens & magnitudinem præ se ferens. Comitem Haralldum tunc nutrit, & suis consiliis plerisque eum auxit. Thorbiörn Ingiridem Olai filiam Sveinissæ Asleifæ sororem in Orcadibus uxorem duxit, postea ibidem & in Scotia per vices moratur, vir alias fortissimus & in plurimis injuriosus. Sveinn Asleifæ possessiones, quæ fuerant patri Olao & fratri Valthiofo, omnes occupavit, unde magnificus, caterva semper stipatus baud parva, vir præterea prudens & in multis sagax iniquus atque petu-*

- A. D. voru i þann tíma þeir tveir menn fyrir vestan haf er meira háttar þatti vera enn þeir *Sveinn* oc *Þorbiörn* magar; voru þá með þeim kærleikar mikler.

Brenna Frákarkar.

Þat var eitt sinn at *Sveinn Asleifarson* kom at máli við *Raunvalld* iarl at hann skyldi fá hönum manna afla oc skip til þess at hefna þeim *Ölfi* oc *Frákaurk* brennu *Olafs* fedr síns; iarl mælti, ætlar þu ecki þat *Sveinn* at ockr muni nu ecki verda mein at *Ölfi* oc *Frakaurk* kerlingu þeirri er til einkis er far; *Sveinn* svarar: jafnan mun mein at þeim meðan þau lifa, enda ætlade ec þá til annars er ec gjörða stærst fyrir þínar sáker at þu munder ecki slíkt veita; iarl svarar, hvat legg ec þá til er þer líkar? *Sveinn* svarar, tvö skip vel buinn; iarl svarar, qvad sva vera skyldu sem hann beiddi, oc epter þat byr *Sveinn* sör sína, oc er hann var buinn sigldi hann (u) norðr til *Borgarfjardar* oc tok utnyrding til *Dufeyra*, þat er kaupstadr á *Skotlandi*, enn þá þan for hann inn fyrir *Mærbæfvi* oc til (v) *Eckialdsbacka*, þá þan for hann til *At-jökla* til *Maddadar* iarl; þá feck hann *Sveini* leidtoga þá er leid kunnu yfer fiöll oc merkr þar sem hann villdi fara, for hann þá þan hit efra þan fiöll oc skóga fyrir ofan allar bygðer oc kom fram til *Fliahmundal* nær midiu *Suprlandi*, enn þau *Aulver* höfðu hvervetna haft niofner þar er þeim potti ofræðar von or *Orkneyiom*, enn þessi leid var þeim eingi von hermanna, urðu þau ecki fyrr vör við herinn enn þeir *Sveinn* voro komner i lúp nokkora á bak þænum (x), þar kom i mot þeim *Ölfer Rosta* með (y) sextigum manna, stær

(u) *supr meridem versu* 101. 102. 333. *Flat.* (v) *Egilsbacka* 101. (x) *Frakarkar addit* 101. 102. (y) *XL.* 101.

*pitulans. Hac tempestate ab occidente maris alii duo Sveini A. D.
& Thorbiörno affinibus præstantiores non fuerunt, hi tunc 1139
amicitia invicem arcte erant conjuncti.*

Incendium Frakarkæ.

Convenit aliquando forte Comitem Rögnvalldum Sveinn ac rogavit ut ad vindictam ex Aulfere & Frakarka incendii patris sui Olai sumendam, naves instructas traderet; Respondit Comes; Nonne, inquit, putas Sveinn Aulferem & Frakarkam, vetulam istam, quæ jam ad omnia inhabilis est, nobis nunc non noxios fore? Ad hæc Sveinn; semper quamdiu in vivis sunt, noxii erunt; Quidquid autem sit, aliud sperabam cum maximum tui causa agerem, quam quod talia subministranda denegares. Quærenti Comiti quid igitur esset, quod ipsi placeret contribuendum? Respondit Sveinn: duæ naves bene instructæ; Comes petito annuit. Postea Sveinn se itineri accingit & paratus septentrionem versus in Borgfiordum navigans, a japyge Dufeyras usque, quod emporium est in Scotia, desertur. Inde autem intra Mærhæfviam Eckialsbakum, indeque Atjoklos ad Comitem Maddadam; hic duces, quibus via per montes & deserta, ubicunque ire placeret, nota, ipsi tradit. Hinc per superiora montium & saltuum supra omnia loca cuncta, eundo, propè mediam Sudrlandiam in Hialmundal devenit. Aulfer autem & Frákrk undique, ubi hostes ex Orcadibus sperabantur, exploratores constituerant, per hanc vero viam a militibus securi erant; Non prius exercitum adesse comperiunt, quam Sveinn cum suis inclivum quendam pone ædes devenerat; hic Aulfer Rosta, sexaginta stipatus, obviam venit, & in lucta, statim orta, non mul-

D. A. slær þar þegar í bardaga oc verdr litil vidrtaka, hröckva
 1139 þeir *Ölfer* heim at bænum því at þeir náðu æi skoginum, þar vard manskadi mikill, enn *Ölfer* liop upp til *Hialmardals* ár og fva upp i fiallit, oc for papan til *Skotlandz* fiardar oc fva ut til *Supreyia* oc er hann or sögunne.

Enn er *Ölfi* dró undan, foro þeir *Sveinn* heim á bæin oc ræntu þar hviiverna, enn epter þat brændu þeir bæinn oc alla þa menn er inni voru oc let *Frakaurk* þar lif sitt. Þeir *Sveinn* gerpu þar hit mesta hervirki i *Suprlandi* adr þeir foro til skipa sinna; epter þat lágu þeir uti um sumarít oc heriudu um *Skotland*; kom *Sveinn* at haufte til *Orkneyia* á fund *Raugnvallds* iarls, tok hann vel vid *Sveini*; for *Sveinn* þá yfer á *Nes* i *Dungalsbæ* oc fat þar um vetrinn. I þenna tíma kom til *Sveins* ordfending *Hollðboda* or *Supreyiom* at *Sveinn* skyldi koma til lidveizlu vid hann, því at þar hafði konnit *Hauuldr* af *Bretlandi* oc hafði elltann *Hollðboda* or buum sínum oc rænt fei miklu, fá madr het (2)
 1140 *Hrodþiartr* er sendr var, enskr at kyne; *Sveinn* brá skiott vid er hönum voro send ordin oc kom uti *Orkneyiar* til motz vid *Raugnvalld* iarl, oc bat *Raugnvalld* iarl at hann skyldi fá honom lip oc skip; iarl spyrr hvat *Sveinn* villði þá at hafaz, hann qvad þann mann hafa fer ord sendt er lítzt átti hann nei vid at kveda oc hönum hafði þá best gefiz er hann þurfti mest vid, er flester foro á hendr hönum; iarl svarar, vel væri þá ef þit skildiz viner, enn utruer eru flester *Sudreyingarner*, enn gæta máttu drengskapar þíns, enn ec man fá þer tvö skip alskiput; þetta líkar *Sveini* vel, oc for þá til *Sudreyia* oc fann cegi *Hollðboda* fyrr enn hann
 kóm

tum resistere potest, confestim enim, in sylvam quippe se recipere A. D.
nequivere, ad villam retruditur; magna hic strages edita. Hinc 1139
sursum ad annum Hialmdalensem & inde in montem excurret,
dein in sinumoticum indeque in Hebrides vebitur; infra in
historia ejus non fit mentio.

Cæterum cum Aulver aufugeret, Sveinn cum suis prædium
adit & undique spoliatur; postea ades cum omnibus, quæ intus
erant, incendio delent, Frákarka animam simul efflante. Sveinn
cum affectis hic maxime egit, antequam ad naves rediret, vio-
lenter. Postea æstatem piraticam exercendo transigunt & Sco-
tiæ arma inferunt. Sveinn autumno in Orcades redux, Comi-
tem Rögnvalldum convenit, ab eo benigne exceptus, inde in
Nesum transit & Dungulsbæi hyemat. Hoc tempore nuntius a
Holldbodio ex Hæbudis missus venit, petendo, ut Sveinn ipsum
auxiliaturus eo se conferret, venerat enim illuc Holldus & Bri-
tannia & Holldbodius a prædiis suis abegerat, magnas simul
opes prædatus. Legato nomen fuit Hrodbiartus, natione Ang-
lo. Sveinn audito petito celeriter annuit & in Orcades delatus 1140
comitem Rögnvalldum rogat ut cum exercitu naves sibi tradat.
Comes de proposito sciscitatur; regerit Sveinn illum virum sibi
nuntium misisse, cui repulsam dare se nequiquam deceret, op-
time quippe experto dum plurimum se infestassent. Ad hæc Co-
mes; bene est si amici ab invicem discedatis; Verum inquit,
plerique Hæbudenses perfidi sunt; Virtutem autem tuam serva-
bis; naves vero duas omni ex parte instructas tibi tradam.
Sveini hæc placent, qui inde in Hebrides vectus Holldbodi-
um non prius quam occidentem versus ad Monam, eo enim

A. D. kom vestr i *Maun* (a) (því at hann hafði pangat fíockit,
 1140 enn er *Sveinn* kom i *Maun*.) þá varð *Holldbodi* hönum
 feginn, oc þar i *Maun* hafði *Hauldrinn* sá hinn *Bretzki*
 gert hervirki mikit i ránum oc manndrápum oc vípa i
Suprríki; fyrer hönum hafði fallit gaufigr mádr er *Andres*
 het, hann átti epter konu er *Ingiríd* het oc son er het *Sig-*
mundr; *Ingiríd* hufreyia átti fe mikit oc bu fíór; þat ráð
 gerði *Holldbodi* at hann bæði hennar, enn er þat var vakit
 vit hana þá mælti hun at *Sveinn* fkyldi þat til ráðahags
 vinna at hefna *Andres* bonda síns; *Sveinn* fvarar at hann
 mætti gera *Bretum* fskada nockorn, enn æi má ec vita hvers
 af verðr audit um manna lát; oc epter þat fara þeir *Sveinn*
 oc *Holldbodi* i hernat, oc höfðu V. fkip; þeir heriudu um
Bretland oc gengu þar upp er heiter (b) *Jnes* oc gera þar
 hervirki mikit; þat var eirn morgin at þeir gengu upp i
 þorp nockurt oc var þar lítill vídtaka, flýðu bændr or þor-
 pinu, enn þeir *Sveinn* ræntu þar hvívetna oc brendu VI.
 bæi fyrer dagverð fínn; þa var þar með *Sveine* Íslendzkr
 maðr er *Eiríkr* het oc qvad þetta:

Bair eru brender,
 enn búendr rænter,
 fva hefer *Sveinn* hagat,
 VI. i morgin,
 gerði hann einom
 ærinn þeirra,
 leiger þar kol
 leigumanni

Epter

(a) *Parenthefi heic inclufa omitt.* 101. 102. 333. (b) *Jarlsnes. Flat.*

fuga se receperat veniret, reperit, ubi ab ipso cum gaudio A. D. excipitur. Haulldus ille Britannus in Mona & passim in ¹¹⁴⁰ Sudrrikia ingentes & homicidiis & prædis hostilitates exercuerat, inter quas ceciderat vir nobilis Andreas; reliquerat is uxorem nomine Ingigerdam & filium Sigmundum. Ingigerdi opes erant magnæ & prædia ingentia. Consilium dedit Hollbodius ut nuptias ejusdem sibi expeteret, verum cum has sollicitaret, respondit illa, nuptias promerendas ultione cædis mariti Andree. Respondit Sveinn, se Britannis damnum quoddam adferre forsitan posse, nescio autem, inquit, quorsum homicidiis fortuna adspiret. Post hac ipse & Holldbodius, quinque navibus instructi, piraticam suscipiunt, Britannia arma inferunt, exscendunt ubi Ines audit, ibique prædantur. Mane cujusdam diei oppidum aggrediuntur; incolæ resistere nequeunt & fugati discedunt; Verum Sveinn cum suis undique spoliavit, & ante prandium villas sex incendio delevit. Sequebatur tunc Sveinem vir Islandus nomine Ericus, qui sequentia cecinit:

*Villæ exustæ sunt,
sed incolæ spoliati,
ita Sveinn instituit,
sex hujus diei mane,
processit uni
satis eorum;
suppeditat ibi carbones
conductori.*

A. D. Eprer þetta foru þeir til skips síns oc lágu uti um sumarið
 II40 oc fengu mikit herfang, enn *Hauddrinn* hliop í ey þá er
Lund heiter, þar var vígi gott, sátu þeir *Sveinn* þar um
 nockora hríð oc fengu ecki at gert oc foru heim um hau-
 stit í *Maun*.

Af herferdum Sveins oc Holldboda

Þenna vetr gerði *Sveinn* brudkaup til *Ingridar* oc sat
 II41 þa með sæmd mikilli, um vorit dró hann menn at fer oc
 for á fund *Hornboda* oc beiddi hann lids, en hann taldiz
 undan, oc let at menn væri í athöfnum marger enn sumer
 i kaupferdum oc feck *Sveinn* þar ecki af, enn þat var
 raunar at þeir *Hauddrinn* höfðu sætz á laun oc bundit lag
 sitt með fegiðfum, enn *Sveinn* for ecki at sípr oc hafði
 þá priu skip, oc vard lítit til fiár aundvert sumar, enn er
 áleid foro þeir súpr under *Irland* oc toku þar kugg einn
 er munkar áttu or *Syllungum* oc ræntu; hann heriadi oc vípa
 á *Irlandi* oc tok þar mikit fe oc foro um haustit heim í
Maun. Þá hafði *Sveinn Asleifarson* skamma stund heima setit
 at hann heirdi þann kvitt at *Hornbodi* mundi hönum æi trur,
 II42 enn *Sveinn* duldiz vid þat; oc eina nott um varit var þat
 típinda at vardmenn *Sveins* kvamo oc sögðu at þufridr for
 at þeim; þeir *Sveinn* lupu til vapna oc ut, þeir sá hvar menn
 foro með elld at bænum oc höfðu lip mikit, þá lupu þeir
 á hól einn oc vörduz papan, þeir höfðu ludr oc blefu, enn
 þar er þyckbýlt oc drifu menn til lids vid þá *Svein* sva at
 þar kom at þeir letu frá er til voru komner, sloguz þeir
Sveinn epter oc elltu þá, þar fell mart manna i flottanum,
 enn

His gestis ad naves redeunt, per æstatem piraticæ vacant & A. D. ingenti præda ditantur. Verum Hauddus in insulam quæ Lund 1140 audit, aufugit; hic aptum propugnaculum, quod Sveinn cum suis aliquantisper obsidet, ast in Monam, re infecta, domum redit.

De militia Sveinis & Holldbodii.

Hac hyeme Sveinn Ingigerdam uxorem ducit, magnoque cum honore tunc sedet. Sequente vere suos convocat, Hornbodium 1141 convenit, rogatque ut auxilium sibi ferat, ast ille detrectat, causans alios suorum operibus domesticis, alios autem mercaturæ vacare, unde Sveinn repulsam tulit. Verum revera Hauddus & Hornbodius, interpositis pecuniis, clanculum fædus contraxerant. Sveinn autem nibilo secius tres naves educit & prima æstate parvam prædæ reportat, hac vero vergente, meridiem versus ad Hiberniam tendit, capit navigium quod possidebant monachi Sillingis, & spoliat; per Hiberniam etiam arma passim circumtulit, & ingenti præda reportata, autumnio in Monam domum redit. Non diu domi fuerat Sveinn Asleifæ cum serpentem audiret famam Hornbodium sibi non fidum fore; verum celabat; veris 1142 quadam nocte vigiliæ Sveinis accedentes, hostes venire annunciant. Sveinn cum suis arma arripit excurritque. Conspiciunt ingentem manum, villam incensuram, appropinquare. Tunc Sveinn cum suis in turulum quendam celeriter se recipit, ibi se defendit, & tubam, quæ ad manus, infiat, verum villæ parvo interstitio sejunctæ, unde incolæ turmatim succurrunt, ita ut, qui advenerant, hostes, discederent; Sveinn cum

- A. D. enn fiölldi var sárt af hvarum tveggjom ápr þeir skildu, enn
 1142 fyrir þessu lípi red *Hornbodi* oc hafði hann dregiz undan
 i flottanum, for hann þar til er hann kom i *Lundey*, tok
Hauldrinn vel vid kōnum oc hellduz þeir saman; *Sveinn*
 for heim oc hafði fiölment oc vardhölld mikil, því at hann
 trudi illa *Supreyingum* oc felldi iarder sínar er áleid vetrinn
 1143 til laufa fiár oc for snemma um vorit sunnan til *Liodbusa*:
 hafði hann gert mikit hervirki i þessari ferd.

Frá Raugnvalldi jarli oc Sveine.

Þ á er *Sveinn* var i *Supreyiom*, hafði *Raugnvalldr* iarl farit
 a *Katanes* oc tók veizlu i *Vík* med þeim manni er *Haralldr*
 het; *Sveinn* het son hans oc var hinn vaskligzti madr, enn
 er iarl var á veizlu, kvomu þeir *Þorbiörn Klerkr* ofan af
Skotlandi oc seger þau típinde at *Þorsteinn Hauldr* fader
 hans var drepinn oc hafði iarl einn drepitt hann, enn þat höfdu
 menn á máli hve tídrætt þeim *Raugnvalldi* iarli var oc *Þor-*
birni, því at iarl gáði varla at luka málum sínum fyrir tali
 þeirra, for *Þorbiörn* papan oc ut i eyiar med iarli, enn
Sveinn Hroalds-son gerdiz þá skutilsveinn iarls; *Þorbiörn* haf-
 pi þá verit um rýd á *Skotlandi*, hann hafði drepa latit tva
 menn þá er verit höfpu at brennu *Frákarkar* med *Sveine*
Asleifarshne, enn er *Sveinn* kom or *Suprey*, þá for hann heim
 i *Gáreksey* til busf sins enn æi á fund *Raugnvallds* iarls,
 sem hann var vanr, er hann kom or hernadi; enn er *Sveinn*
 kom or *Suprey* um sumarit oc iarl spurði at hann var heim
 kominn, spurði hann *Þorbiörn* hivat hann ætlaði hvi *Sveinn*
 mundi

cum suis fugatis instabat; in fuga magnus cadebat numerus; permulti autem, antequam distraherentur, fauciatii sunt. Hujus vero exercitus dux erat Hornbodius, qui in fuga se subduxerat; pergebat is donec in Lundey veniret, ubi ab Hauddio benigne excipitur & ipsum exinde comitatur. Sveinn domum redux, hominum multitudine stipatur, excubias passim agi curat, Hæbridenses quippe suspicatus; prædia sua cum hyemis in ver declinaret rebus mobilibus commutavit & primo vere Liodhusas meridiem versus ivit. Ingentes in hoc itinere hostilitates exercuerat.

A. D.
1142
ad ann.
1149

De Comite Rögnvalldo & Sveine.

Dum in Hebridibus erat Sveinn, Comes Rögnvalldus Katanesum petiverat, & Vikæ, a viro, cui nomen Hroalldi, convivio exceptus fuerat; Hroalldi filius fuit Sveinn, vir summe fortitudinis. Verum cum Comes convivio interesset, veniens cum suis a Scotia Thorbiörnus Klerkr, referebat patrem Thorsteinem Hauddum a Comite quodam occisum esse. Multa conseruere præsentis de crebris comitis Rögnvalldi cum Thorbiörno colloquiis, vix enim præ iisdem mutuas sententias dicendas curavit. Hinc Thorbiörnus comitem in insulas sequitur; Sveinn tunc Comitæ dapifer constitutus est. Thorbiörn aliquantisper in Scotia moratus, duos, qui Sveinem, Frakarkam comburentem, comitati fuerant, interfici curaverat. Cæterum Sveinn ex Hebridibus redux hac æstate in prædium suum Garecksey se contulit, ast Comitem Rögnvalldum, quamvis antea solitus fuisset, ex piratica reversus, convenire neglexit. Verum cum Sveinn ex Hebridibus veniret & Comes eum domum rediisse audiret, interrogavit Thorbiörnum, quamputaret causam ob quam Sveinn

H h

se

A. D. mundi æi finna hann; Þorbiörn svarar: þefs get ec at *Sveini*
 1142 mishiki við mic, því at ec let drepa þá menn er verit höfðu með
 ad ann. hönum at brennu *Frakarkar*; Jarl mælti: ecki vil ec at þit
 1149 feut mislættir; oc epter þat for *Raugnvalldr* iarl i *Garecksey* oc
 leitadi um fættir með þeim, oc var þat auðvelt, því at báðir
 þeir villdu at jarl skipadi, síðann gerði hann þá láta at sinne
 oc hellzt þu fætt lengi síðan.

Frá keski-ordum Raugnvallds jarls.

I þann tíma kom til *Orkneyia* Íslendzkt far eitt, þar var á
 fá madr er *Hallr* het, son *Þorarins Breidmaga*, hann for til
 vistar i *Rinarsey* til þeirra *Þorsteins* oc *Rögnu*; hann undi
 þar illa oc bat *Þorstein* at hann kæmi hönum til *Raugnvallds*
 iarls; þeir foru á hans fund, oc villdi iarl ecki við hönum taka,
 enn er þeir kvámo heim, þá spyr *Ragna* hve fariz hafði? *Hallr*
 quað þá vífu:

Senda ec son þinn *Ragna*,
 faunn koma mál fyrir þragna,
 hans var hálíg ydia
 hirdvistar mer bidia;
 hafa qvedz (c) hodka rýrer
 hinn er hæstum veg stýrir,
 neitti hann griupans grana,
 gnott vegligra manna.

Litlu

(c) haullda rýrer, viros. Flat.

se non conveniret; Respondit Thorbiörn; Conjecto Sveini dis- A. D.
plicere, quod eos, qui comburenda Frakarkæ cum ipso ma- 1142
nus admovent, occidi curaverim. Ad hæc comes; Nolo, ad ann.
inquit, vos discordes esse. Post hæc comes Rögnvalldus in 1149
Gáreksey it, reconciliationem inter eos quæsiturus, quam facile
impetrat, uterque enim ut ipse decideret cupivit. Hinc eos
hac vice in concordiam, quæ diu exinde viguit reducebat.

De cavillatione comitis Rognvalldi.

Venit hoc tempore ex Islandia navigium, quo vectus Hal-
 lus Thorarini Breidmagi filius, domicilium Rinanseix apud
 Thorsteinem & Ragnam conducit, hic mansionis pertæsus,
 Thorsteinem rogat ut domesticis Comitis Rögnvalldi se annun-
 randum curet; hos, postquam comitem, Hallum excipere recu-
 santem, convenerant, domum reversos, de negotii successu inter-
 rogat Ragna, cui Hallus sequenti cantilena respondet:

*Misi filium tuum Ragna,
 vera viris nunciantur,
 ejus maxima constitit opera
 in expetenda mihi inter satellites receptione,
 sibi adhæverere dicebat, aurum parvi faciens,
 ille qui summa gaudet dignitate,
 (denegavit aurum o: stipendium viro)
 sat virorum præstantiorum.*

D. A. Litlu sifpar for *Ragna* á fund *Raughvallds* iarls at erendum
 1142 sinum; hon var sva buinn at hon hafði gaddan rautt á höf-
 ad ann.
 1149 Þi sér af roffa hári, oc er iarl sá þat qvat hann,

Alldri hef ec frett þar er felldu
 framstalls konr allar,
 verdr at menia myrder
 miukordr, höfudkum
 nu (c) tær hlauck um hnacka
 (d) honnftrindar (e) sem binda,
 skrýdiz brudr vid brædi
 bengagls merar tagli.

Ragna mælti, her kemr nu at því sem mæst er at fárr er sva vitr at alle síði sem er, því at þetta er af hefti enn ecki af meri; hon tok þa (f) silkiduc oc faldadi sér med, oc taladi egi at sípr mál sitt; Jarl tok henni i fyrstu, enn myktiz rædan sva sem áleyd, oc feck hon þat erinde sem hon villdi, er hon feck hirdvið *Halli*, oc var han lengi sípan med *Rögnvalldi* iarli; þeir ortu báder saman háttu líkil hinn forna oc letu vera V. víst med hveriom hætti, enn þa potti oflangt qvedit, oc ero nu tvær kvednar med hveriom hætti.

Frá Raughvalldi jarli oc Sveine Asleifarfyne.

Þat er sagt at *Sveinn Asleifarson* spurdi at *Hornbopi* var kominn i *Suprey*, þá bat hann *Raughvalld* iarl at fá sér lip
 til

(c) var. *Flat.* 102. 333. (d) hoddtrindar. *Flat.* (e) lunda. 102. 333.
 (f) linduk. *Flat.*

Paulo post Pagna Comitum Rögnvalldum, propriorum negotiorum causa, convenit, ita vestita, ut calyptra rubra, ex setis equinis confecta, caput tegeret, quod cum comes vidisset, cecinit.

A. D. 1142

ad ann.

1149

*Nunquam sciscitatus fui quali obvolverit
quævis muliercula,*

(Non sit vir generosus : ego)

suaviloxus) caput peplo:

*Jam famina conspicua occiput
textili circumdat*

(mulier iram ornatu prodit)

rubra equæ cauda.

Ad hæc Ragna; Vetus jam, inquit, proverbium in te quadrat: neminem mortalium omnia recte sapere, calyptra enim ex seta equi, non equæ, confecta. Postea, assumpto serico, caput obvolvit, nihilo tamen secius negotium suum proferentem primo durius, postremo vero mitius comes excipit; tandem eo venit, ut voti compos efficeret, ut Hallus in satellitum numerum reciperetur, qui Comitum exinde diu sequebatur. Conjunctis ambo viribus clavem metricam veterem composuere, & cuilibet metri generi quinque versus adscripserunt, tunc vero opus longum nimis videbatur, unde quodvis metri genus duo tantum versiculi hodie monstrant.

De Comite Rögnvalldo & Sveine Asleifæ.

Dicicur quod Sveim Asleifæ audiverit Hornbodium in Hebrides venisse, tunc Comitum Rögnvalldum rogat, ut copias ad

A. D. til at hefna sín; iarl feck honom V. Skip, oc stýrði einu Þor-
 I 142 biörn Klerkr, enn audru Haslidi son Þorkels Flettis, þridia
 ad ann. Dúsníall, son Hávarðs Gunnasonar, fiorda Ríkgarðr Þorleifs-
 I 149 son, fimta Sveinn Asleifarson; enn þegar er Holldbodi spurdi
 til Sveins þá flýði hann or Supreyiom; Þeir Sveinn drápu mart
 manna i Supreyiom, enn ræntu víða oc brændu; þeir fengu mik-
 kit fe, enn náðu æi Holldboda oc alldri kom hann i Supreyiar síþar.
 Sveinn villdi vera i Supreyiom um vetrinn, enn þeir Þorbiörn vildu
 heim oc foro þeir um haufit sunnan til Katanefs oc komu i Dun-
 galsbæ, oc er þeir skyldu skipta herfingi sínu, þá mælti
 Sveinn at allir skyldu jafnmikit hafa nema hann hefði höf-
 pingia lut, því hann qvadz einn hafa fyrir verit oc sagði
 iarl hafa fengit þá til lips við sig; hann leetz oc einn hafa
 saker átt við Supreyinga, enn þeir engar, enn Þorbiörn
 þottiz engum mun síþr hafa tilunnit oc verit ecki síþr fyrir-
 madr enn Sveinn; villdu þeir oc aller skipstjornarmenu hefði
 jafnann lut, enn sva vard at vera sem Sveinn villdi, því
 hann var miklu manni fleiri þar á nesinu; enn Þorbiörn
 for ut í Orkneyar á fund Raugnvalds iarls oc sagði hve
 farit hefði med þeim Sveine oc líkadi þeim illa er hann
 hefði gert þá hlutræninga; iarl qvat þat ecki einusinne mun-
 di finnaz á at Sveinn væri engi jafnadarmadr, enn þar mun
 enn koma at hann mun taka giöllð fyrir sitt ránglæti, enn
 ecki skulu þeir um þetta deila, ec skal fá ydr jafnmikit af
 mínu sem þeir mislit við hann, vil ec oc ecki at þeir kallit
 á hann um þetta oc væri vel ef ecki leiddi stærri vand-
 kvæði af hönum. Þorbiörn svaradi, Gud þacki ydr herra
 þann söma er þeir gerit til vor, oc ecki manom ver deila
 við Sveinn um þetta, enn alldri síþan skal ec vera vin hans,
 oc gera skal ec hönum nockora svívirðing her á moti; oc
 epter

vindicandam illatam sibi injuriam tradat. Concedit Comes na-
 ves quinque, quarum primam Thorbiörn Klerkr, secundam Hasli-
 dius filius Thorkelis Flettii, tertiam Dufniáll filius Havardi Gun-
 nii, quartam Rikgardus Thorleifæ, & quintam Sveinn Asleifæ
 regebat. Verum Holdbodius, de venturo Sveine certior, ex He-
 bridibus aufugit. Sveinn cum suis in Hebridibus multos occidit,
 passim spoliat incendioque devastat, & ingentem reportat prædam,
 verum Hornbodium, qui nunquam postea in Hebrides venit, ca-
 pere nequivit. Sveinn in Hebridibus hyemare, Thorbiörnus au-
 tem cum cæteris domum reverti voluit; autumno è meridie Ka-
 tanefum petunt & Dungulsbæum veniunt. Cum prædam suam
 dividerent, dicebat Sveinn æqualem singulis portionem accipien-
 dam, præter se, qui portionem ducis reportaret, se enim præ-
 fuisse solum, comitem illos sibi in auxilium suppeditasse, Hebriden-
 ses quoque se tantum & neminem illorum lesisse prætendit.
 Sed Thorbiörnus pariter meruisse & nibilo minus quam Sveinn
 præfuisse videbatur. Volebant etiam omnes navium rectores
 æqualem portionem retinere. Sveinis autem voluntas prævaluit,
 in Katanefo enim multo plures ei adhærebant; Verum Thorbiör-
 nus in Orcades tendit, Comitem Rögnvalldum convenit, ipsi acta
 cum Sveine, & displicere quod à justa portione exclusi essent, ex-
 ponit. Regerit Comes id non una tantum vice expertum iri Svei-
 nem æquitate carere, id autem, inquit, quamvis non statim,
 eveniet, ut sue iniquitatis penas luat; non autem vobis de his
 lis esto; tradam enim tantum e meis, quantum ejus causa amit-
 titis. Nolo etiam vos illum hujus incusare, utinam plurimum
 difficultatum autor non existeret. Regerit Thorbiörn; Deus
 tibi domine honorem, quo nos afficis, remuneret; non autem
 cum Sveine de his litigabimus, ast posthac nunquam illi
 amicus ero, ei hæc aliqua contumelia redditurus. Postea
 uxorem

A. D.

1142

ad ann.

1149

A. D. eptur þetta seger þorbiörn skilit við Ingigerði systur Sveins oc
 1142 sendi hana yfer á Nes til Sveins, tok hann við henne vel,
 ad ann. enn potti ger til sín svívirðing mikel, var þá með þeim
 1149 fiandskapr, kom þá at því sem mælt er at foruden fíazt bezt
 víð. Þa er Sveinn var í Supreyiom, þa hafði hann sett Marg-
 gad Grimsfon í Dungalsbæ til förráða oc fengic honum í hendr
 fýslu þá er hann hellt af Raugnvalldi iarle, enn Margadr var
 sakgefinn oc áleitinn, oc varð hann uvinfæll við sinn ujafnat,
 enn þeir er mest urdu fyrir ujafnadi hans stuccu á fund Hroalldz
 oc helldu sic þar, af því gerðiz fiandskapr með þeim Hroalldi oc
 Margadi; lidu síparr for Margadr sudr til Víkr við tuttugta
 mann at erindum sínum, oc áðr hann kom sunnan veitti hann
 heimfökn Hroalldi bonda oc drap hann oc nockora fleiri,
 for sípan til Dungalsbæiar á fund Sveinns, þá safnar Sveinn
 mönnum oc ferr til Lambaborgar oc býz þar um, þar var
 vígi gott oc sát hann þar með LX. manna oc flutti at sér
 vístir oc önnr föng þau er þeir þurftu at hafa; borgin stod
 a sæfvar hömrum nockrum, ean steinveggr var fyrir ofan
 vel smíðadr, biörgin geingu langt með síánum (g) annan
 veg; þeir gerdu þa margar uspektir á Katanesi í ránum oc
 fluttu þangát til sín í borgina oc gerpuz miöc uvinfællir.

Af ferdum Sveins Asleifarsonar.

Tíðinde þessir koma til eyrna Raugnvalldi iarli oc Sveini
 Hroalldsfyni; beiddi Sveinn iarl fulltingis at hann leidretti þetta
 mál; fluttu marger menn með Sveine, kom því sva at Raugn-
 valldr iarl bráz við oc for yfer til Nefs oc þessir höfspin-
 giar

(g) allann, undique, Flat.

uxorem Ingiridem, Sveinis sororem, repudiat & ad fratrem in Katanesum transmittit; hic sororem humaniter excipit, ast contumelia se affectum reputat, unde magnum inter eos odium. A. D. 1142
ad ann. 1149
Quadrat in hos proverbium. Vulpes vulpem deludit. Dum erat in Hæbudibus Sveinn Margado Grimi filio de Dungulsbæ præfecturam à Comite Rögnvalldo acceptam, tradiderat, Margado autem ad inculandum & infestandum prono propriæ injuriæ odium peperere; quos autem ejus offendeat iniquitas, ad Hroalldum, apud quem etiam permansere, confugiebant, unde inter hunc & Margadum similitudines. Paulo post Margadus cum suis vicefimus, propria peracturus negotia, meridiem versus in Vikam iter suscipit, ex quo nondum redux, colorem Hroalldum, quem domi remanentem petit, præter aliquot alios, occidit. Hoc facto Dungulsbæi convenit Sveinem, qui, assæctis collectis, Lambaburgum, ubi commodum erat propugnaculum se confert & ibidem sexaginta hominibus stipatus residet, omnisque generis, quo opus erat, communicatum eodem contrahit. Urbs in præruptis sita erat maritimis, paries autem supra versus continentem lapideus, arte constructus fuerat; prærupta ex altero latere ad mare per longum spatium producebantur. Heic in Kataneso vicinos crebro infestabant & in urbem, quæ assequi potuere, decedebant, permagnum hoc modo incuntes odium.

De itinere Sveinis Asleifidæ.

Hæc ad aures Comitis Rögnvalldi & Sveinis Hroalldi filii veniunt. Rogat Sveinn comitem, ut his emendandis succurrat; preces à multis commendatæ effecere, ut Rögnvalldus festinanter in Katanesum transiret, quem sequentes comitabantur mag-

A. D. 1142
ad ann. 1149

gjar med hönum, Þorbiörn, Haflidi Þorkelsson, Dufniall Harvards-son, oc voru þeir hiner tillaga vestu á hendr Sveini; þeir foru til *Dungalsbæjar* oc var *Sveinn* þá i brottu, þeir spurdu at *Sveinn* var i *Lambahorg*, foru þeir iarl þá þángat, oc er þeir kvamo til borgarinnar, þa spyrr *Sveinn* hverr fyrer lipinu redi; hönum var sagt at *Raugnvalldr* iarl red fyrer; *Sveinn* fretti iarl at erindum, iarl svarar, at hann vill at hann feli *Margad* framm í valld þeirra; *Sveinn* spyrr hvert hann skal grid hafa, iarl letz því ecki vilia heita; þá mælti *Sveinn*, ecki nenni ec at selia *Margad* framm i valld þeirra *Sveins Hroalldssonar* edr annarra uvina minna þeirra sem med ydr eru, enn giarna villda ec vera sáttir vid ydr herra; þá svarar *Þorbiörn Klerkr*, heir hyat drottins svikarinn mæli at hann villdi giarna sáttir vera, enn hefer ádr rænt land hans oc lagiz ut sem piofr, launar þu iarli illa margann soma er hann hefer til þín giört, sem þu mant öllum er þu mátt því vid koma; *Sveinn* svarar, ecki þarf þu *Þorbiörn* her sva mart til at leggja, því at ecki man fyrer þín ord geort, enn þat er hugbod mitt att þu maner hönum vestu launa þann sōma er hann hefr til þín geort ádr enn þid skilit, fyrer því at enger munu gæfu af þer hliota þeir er nockur eigu vid þig; þá mælti *Raugnvalldr* iarl at menn skyldu ecke skattyrdaz. Epter þat settuz þeir um borgina oc bönnudu allar atflutningar oc geck sva miöc lengi at ecki mátti atfökn vid koma oc er eydduz vífter þeirra, þa kalladi *Sveinn* saman sína menn oc leitadi ráða vid þá, enn allir menn maltu eins munni at hans forsiá villdu hafa medan hennar væri koftr; þá tok *Sveinn* til orða oc mælti; þat sýniz mer svívirðuligaz at svelta her enn ganga síþann á valld uvina sinna, hefer oc þetta sva farit sem líkligt er, at ofs mun badi

nates Thorbiörn, Hafliidius Thorkelis, Defniáll Havardi filius; A. D. hi quoque contra Sveinem pessima quæque suadebant. Eunt ¹¹⁴² ad ann. 1149
 Dungulsbæum, & Sveinem, qui discesserat, Lambaburgi esse audiunt, unde eo delatos, cum ad urbem venirent, Sveinn de exercitus duce interrogat, responsumque audit comitem esse Rognvalldum. Porro de negotio percontato, respondet Comes, se velle ut Margadum in eorum potestatem tradat. Cum Sveinn an pax ei concedenda, quæreretur, comes promittere detrectat. Hinc Sveinn, à me, inquit, impetrare nequeo, ut Margadum in Sveinis Haralldi filii, aliorumve meorum, qui te comitantur, inimicorum manus tradam, tibi autem domine reconciliari mihi libet. Ad hæc Thorbiörn; Heus! inquit, verba domini prodentis, dicentis nempe se lubenter reconciliari velle, ditionem vero domini prius spoliavit, & tanquam fur se subduxit; honorem, inquit, multiplicem, quo te affecit, Comiti, quemadmodum etiam omnibus quibus potis eris, male rependis; regerit Sveinn; non adeo multa tibi Thorbiörne addere opus, tuis enim verbis nequaquam obscurabitur; præagit vero mihi animus, te illi honorem, quem tibi præstavit, antequam ab invicem disceditis, pessime redditurum, nemini enim, cui tecum aliquid negotii, fortunæ promotor existeres. Tunc Comes Rognvalldus, ne disceris se invicem lacecant prohibet. Post hæc urbem cingunt & omnes advectiones intercipiunt, diu admodum impetum facere nequeunt. Cum autem urbanorum commeatu consumaretur, Sveinn suos convocat, & cum iis consilia miscet, omnes autem uno ore se ipsius consilia quamdiu iisdem frui liceret, secuturos affirmant. Hinc Sveinn; maximum inquit, mihi dedecus videtur hic esurire, hostibus autem exinde se submittere, hæc etiam, ut vero simile erat, acta sunt,

A. D. bædi skorta við *Raugnvalld* iarl vit oc gæfu, enn her hefer
 1142 verit leitat um fættar oc grid oc hefer hverki fengiz *Mar-*
 ad ann. *gadi* felaga mínum, enn veit ec at koftr mun her öðrum
 1149 mönnum grida, enn ec nenni ecki at felia hann fram under
 öxi, nu er þat ecki rett at her gialldi sva marger hans
 vandræða, þott ec nenna ecki at skiliaz við hann at sinne,
 oc epter þetta tok *Sveinn* þat ráð at kníta saman snæri þau
 er þeir höfðu, enn um nattina letu þeir þá *Svein* oc *Margad*
 síga ofan or borginne á fiáinn, oc epter þat toku þeir
 fund oc lögduz fram með biörgunum þar til er þraut ham-
 rana, epter þat stígu þeir fótum á land oc foru uppi *Sudr-*
land oc sva til *Mærbæsi* oc þá þan til *Dufeyra*, þar fundu
 þeir *Orkneyia* menn á birdinge, het sá *Hallvarðr* er fyrir
 þeim var, enn annar *Porkell*, þeir voru X. saman; þeir
Sveinn gengu á skip með þeim oc foru XII. saman á byr-
 dingi súpr fyrir *Skotland*, þar til er þeir koma í *Mæeyiar*,
 þar var þá munklífi, *Ballðvin* het áboti sá er fyrir reed,
 þar voru þeir *Sveinn* oc hans menn VII. nætr vedr fæst,
 oc sögduz vera sendar á fund Skota kongs af *Raugnvalldi*
 iarli; munkar grundu sögn þeirra oc ætludu vera ránsmenn
 oc sendu til landz epter mönnum, enn þá er þeir *Sveinn*
 verða þess varir, þa hlaupa þeir á skip oc ræntu stadinn
 fe miklu; þeir foru á brott oc inn epter *Myrkvafyrde*, þeir
 fundu í (h) *Eyðinaborg* *David Skota* kong, tok hann vel
 við *Sveine* oc baud þeim at vera með sér; *Sveinn* fagði
 kongi allann mála vöxt pangatkomu sinnar oc hve farit
 hefði með þeim *Raugnvalldi* jarli áðr þeir skilduz, oc sva
 þat er þeir höfðu rænt í *Mæeyium*, voru þeir *Sveinn* um
 hrid með *Skota* Kongi í godu yferlæti; *David* kongr fendi
 menn

(h) *Ædittaborg* 101. 102.

nos enim Comiti Rognvaldo tam quoad prudentiam, quam quo A. D. 1142
ad fortunam inferiores erimus; hic autem pax & reconciliatio ad ann. 1149
socio meo Margado impetrari nequit, scio autem pacem aliis
conciliari posse, verum nequeo a me impetrare ut eum hic sub
securum tradam, jam tot ejus difficultatum penas luere ini-
quum est, quamvis me, ut ab eo hac vice sejungar, persuadere
non possim. Post hæc Sveinn id consilii capit, ut funibus, qui
ad manus erant, commodatis, noctu ipsum & Margadum ex
urbe in mare demitterent; hi exinde natando, prærupta, do-
nec deficerent, legebant. Repetituri deinde continentem, per
Sudurland, inde Marhæfiam, denique Dufeyras se conferunt.
Inveniunt forte hic in nave vectoria Orcadenfes, numero de-
cem quorum duci alteri Hallvardi, alteri Thorkelis nomen,
verum cum Sveinn & Margadus iis consociarentur, duode-
cem in nave vectoria, australes Scotiæ oras prætereundo,
in Máeyas pergunt. Erat ibidem eo tempore monasterium,
cui præfecto abbati nomen Balldvini. Hic adversa impedi-
tus tempestate Sveinn cum suis septem noctes moratur &
se a comite Rognvaldo ad regem Scotiæ legatum asserit,
cujus assertionis veritatem suspicati monachi, piratas esse
putant & conterraneos per nuncios convocant. Quod cum
Sveinn cum suis comperiret, navem repente ascendit, inge-
nitibus prius spoliatis pecuniis; post abitum translatis per Myr-
kvasiord, Edinoburgi Davidem regem Scotiæ conveniunt, a
quo benigne exceptus Sveinn, cum suis ad nectendas ibidem
moras invitatur. Sveinn regi totam sui adventus causam, sua
cum comite Rognvaldo ante discessum acta, quodque in Máeyis
spoliaverat exponit & inde aliquantisper, bene habitus, apud
Regem Scotorum cum suis commoratur. Rex David ad eos,

D. A. menn til þeirra manna er þá þar höfðu mist fyrir *Sveine* i
 1142 ferðinne oc let þá sealfa virða skada sinn, enn bætti sínu
 ad ann. fe hveriom sinn missir; *David* kongr bauð *Sveini* at sækia
 1149 konu hans i *Orkneyjar*, enn fá hönum slíkar sámdir i *Skot-*
landi at hann mætti vel vid una; *Sveinn* birti vilia sinn
 fyrir kongi oc seger sva at hann villdi at *Margadr* væri
 þar epter med kongi, enn hann sendi ord til *Raugnvallds*
 iarls at hann tæki sættum vid hann, en *Sveinn* letz vilia
 leggja allt sitt mál á valld *Raugnvallds* iarls, qvaz þá þá
 nan vel vípr una er þeir voru fáttir, enn þá illa er þeir
 voru úfáttir; *David* kongr svarar, bæði er nu at iarl þessi
 mun vel vera, enda þycker ydr þat eina vera er til hans
 veit, hættir þu nu á hans trunat, enn fyrerlætr þat er ver
 biodum þer; *Sveinn* letz hans vingan alldri láta vilia, enn
 sagþiz þo vilia þia kong at hann veitti þetta, kongr
 kvat sva vera skyldi; *David* kongr sendi menn norðr i *Ork-*
neyjar med giöfum oc þeirri orðsending at iarl skyldi taka
 sættum vid *Sveinn*, for þá oc *Sveinn* i eyjar norðr enn
Margadr var epter med kongi; sendimenn *David*s kongs
 foru á fund *Raugnvalldz* iarls, tok hann vel vid þeim oc
 sva giöfum þeim er kongr sendi hönum oc het sættum,
 tok hann sípan *Svein* i frid oc fulla vingan oc for hann
 þá til bua sinna.

Fall Valþiofs jarls.

Þ á er þeir *Sveinn* oc *Margadr* voru a brottu or *Lamba-*
borg, toku þeir er i borginne voru þat ráð at gefa upp
 stadinn i valld *Raugnvalldz* iarls; spurdi hann hvatt þeir
 vísse til *Sveins* oc þeirra *Margadar* síþaz, enn þeir sögdu
 sem

qui in itinere spoliati fuerant à Sveine, mittit & ipsis damni A.D.
quantitatem determinare concedit, ablati cuique valorem resti- 1142
tuens. Sveini etiam deducendæ ex Orcadibus uxoris potestatem ad ann.
dat, ac honorem in Scotia, quo bene contentus esse possit, pro- 1149
mittit. Sveinn voluntatem suam regi aperit, dicens se cupire
ut Margadus apud ipsum remaneret; se autem Comiti Rõgn-
valldo per nuncium reconciliaret, totius litis decisionem
comitis arbitrio commissurum, se semper pace inter ipsos con-
tentum, dissidia egre ferre. Regerit Rex David, utrumque
jam est quod Comes hic absque dubio laudem mereatur &
quod id à vobis, qui illum cognoscitis, contendatur. Nunc
ei confidis, quæ autem tibi offerimus missa facis. Sveinn
regis amicitiam sibi in posterum firmam, attamen ut hoc
concedat, expetit. Annuat Rex precibus, & septentrionem
versus in Orcades ad Comitem legatos cum numeribus mit-
tit, expetendo ut Sveinem sibi reconciliari sineret. Sveinn
etiam simul in insulas revertitur, Margadus autem apud
regem remanet. Legati Regis Davidis comitem Rõgnvall-
dum conveniunt, & ab ipso, unacum donis à rege missis,
benigne excipiuntur pollicetur reconciliationem comes, &
Sveinem exinde in pacem & plenam amicitiam recipit,
postea in pradia sua redeuntem.

Cædes Comitis Walthiofi.

Postquam reliquerant Lambaburgum Sveinn & Margadus, ur-
 bam id consilii cepere ut eandem urbem in comitis Rõgnvalldi
 potestatem dederent. *Quærit Comes quid ultimum de Svei-*
ne & Magado referre possent; dicebant vera, quæ cum
audiret

A. D. sem var, oc er iarl heyrdi þat, mælti hann, þatt er þat at
 1142 segia at engra manna jafninge er *Sveinn* þeirra er ver eigum
 ad ann. kosti her með ofs, eru slík brögd bæði drengilig oc hard-
 1149 fenglig, enn ecki vil ec nýdaz á ydr þott þer hafit vafiz i
 þessu vandkvæði með *Sveini*; skal hverr ydvarr fara i fri-
 di tyrer mer; for iarl papan heim i *Orkneyiar*, enn sendi
Þorbiörn Klerk með (i) XL. manna a skipi suðr til *Breida-
 fiardar* at leita þeirra *Sveins*, op spurðiz ecki til hans; þá
 talar *Þorbiörn* fyrer þeim at þeir færi undarliga, rekunz
 epter *Sveini* á leid fram, enn höfum spurt at *Valpiofr* iarl
 föðrbani minn er skamt hepan með lida sveit manna, oc
 ef þer vilit fara at honum með mer, þá vil ec því heita
 ydr at mer skal ecki fara sem *Sveini* at ec gera ydr blut-
 ræningia ef ofs ber herrfáng i hendr, því at þe þat er ver
 fáum skolo þer hafa, enn skipa mer því einu til handa er
 þer vilit, þvíat mer þickir betri frægd enn þe; epter þat
 foro þeir þar til er *Valpiofr* iarl var á veizlu oc toku hus
 á þeim oc báru þegar elld at; þeir *Valpiofr* lupu til dyranna
 oc spurði hverr fyrer elldinum redi? *Þorbiörn* sagði til sín;
Valpiofr baud bætr fyrer víg *Þorsteins*, enn *Þorbiörn* qvat
 æi þurfa um sætter at leita; þeir vörðuz vel um hrid, enn
 er elldrinn fotti þá, lupu þeir ut, oc vard þá skamt um
 vörn þeirra, því at þeir voru þrekadir miöc af elldi, fell
 þar *Valpiofr* iarl oc XXX manna með hönum, þar fengu þeir
Þorbiörn þe mikit, oc hellt hann öll heit sín drengilega við
 sína menn; foru þeir epter þat ut i *Orkneyiar* á fund *Raugn-
 vallds* jarls oc let hann vel yfer þeirra erinde; var þá kyrt í
 eyionum oc fridr goðr. I þann tíma bió einn ungr maðr
 i eyionum er *Kolbeinn Hruga* het oc var hit mesta asar-
 menni

(i) LX. *Flat.*

audiret Comes talia profatur; Verum est, inquit, quod ex omnibus, quorum nobiscum facultas est, neminem parem habeat Sveinn; decent tales technæ & fortes & strenuos, nolo autem contra vos inhumaniter agere, quamvis huic difficultati cum Sveine implicati fueritis, in pace quemcumque vestrum per me discedere licebit. Redit hinc domum in Orcades comes, at Thorbiörnnum Klerkum cum quadraginta in nave meridiem versus in Breidafjordum, Sveinem exquisitum, mittit. Hoc negotio in cassum abeunte, Thorbiörn mirandum eorum iter asserit; Sveinem festinanter sequimur, audivimus autem comitem Valthiofum, patri meo mortis autorem, non procul hinc, paucis stipatum, abesse, quem si mecum aggredi vultis, vobis promittam me Sveinis exemplum haudquaquam secuturum in eo, quod si præda nobis contingat, vos exsortes reddam, nam res quas adipiscimur retinebitis, mihi autem ea solum quæ vultis distribuetis, gloriam enim pecuniis antefero. Post hæc illuc ubi convivio intererat Valthiofus, se conferunt, quem cum suis ædibus inclusum intercipiunt & testis ignem statim suggerunt. Valthiofus cum suis fores celeriter adit & quinam incendii autor esset percontatur. Thorbiörnnum nomen suum indicat & Valthiofo, cædis Thorsteinis reparationem offerenti, pacem querere inutile respondet. Inclusi aliquantisper se strenue defendunt, verum igne premente excurrunt & non diu, flammæ enim eos admodum defatigaverant, resistentes, præter comitem Valthiofum, triginta ibidem cadunt. Hic Thorbiörnnum, ingenti præda ditatus, omnibus erga suos promissis, ut sortem decuit virum stabat. His gestis in Orcades ad Comitem Rögnvalldum, illorum negotio contentum, revertuntur. Fruebantur tunc insulæ tranquillæ absque dissidiis pace. Habebat hac tempestate in insulis juvenis, naturæ vix ætatis, cui nomen Kolbeinn Hruga, per-

D. A. menni, hann let þar gera steinkastala godann, var þat öruggt
 1142 vígi; *Kolbiörn* atti *Herbiörgu* systur *Hakonar Barns*, enn mo-
 ad ann. der þeirra var dotter *Herborgar Páls* dottr; þessi voru börn
 1149 þeirra, *Kolbeinn Karl*, *Biarni skáld*, *Sumarlipi*, *Aslákr*, *Frí-
 þa*, þau voru öll mikils háttar.

Fra Endrida Unga.

I þann tíma redu synir *Harallds Gilla* i *Noregi*, var *Ey-
 feinn* þeirra ellztr, enn *Ingi* var skilgetinn, oc höfðu len-
 der menn á hönum mestar virdingar, let hann þá ráða öllu
 því er þeir villdu; i þenna tíma höfðu þessir lender menn
 mest ráð med hönum, *Augmundr* oc *Erlingr* synir *Kir-
 þinga-Orns*, þeir gerðu þat ráð med *Inga* konge at hann
 skyldi fenda ord *Raugnvalldi* iarl oc veita hönum samiligt
 heim bod, sögdu sem sátt var at iarl hafði verit mikill vin
 föðr hans, oc báðu hann gera fer vid iarl sem kæræz, sva
 at væri hans vin meiri enn bræðr hans hvað sem i kynne
 at geræz med þeim; iarl var frændi þeirra bræðra oc hinn
 1149 mesti vin þeirra, enn er þessi ord kvæmo til *Raugnvallds*
 iarls veikt hann vid skiótt oc bió ferd sína, því at hann
 var fúss at fara til *Noregs* oc sinna frændr sína oc vini;
 til þessarar ferðar beiddiz *Haralldr* iarl fyrir forvitnis sáker
 oc skemtanar, hann var þa XIX vetra gamall; oc er iarlar
 voru buner, foru þeir vestan med kaupmönnnum oc höfðu
 1150 samiligt föruneysi oc komu um vorit snemma til *Noregs*,
 fundu þeir *Inga* kong i *Biörgyn*, tok *Ingi* kongr allvel vid
 þeim, fann *Raugnvalldr* iarl þar marga vine sína oc frændr,
 dvaldi hann þar um sumarit miöc lengi. Þat sumar kom
 utan af *Miklagardi Endridi Ungi*, hann hafði þar lengi ve-
 rit

quam injurius. Curavit hic castellum exstrui lapideum, pro- A. D.
 pugnaculum aptum. Uxorem habebat Herbiorgam Haconis ¹¹⁴²
 Barns sororem, quorum mater Herborga Pauli filia. Hi fue- ^{ad ann.}
 runt eorum liberi, Kolbeinn Karl, Biarnus Skálld (poeta,) Su- ¹¹⁴⁹
 marlidius, Aslakus, Frída; erant omnes conspicui.

De Endrido Ungio.

Hoc tempore filii Haralldi Gillii in Norvegia regebant. Ey-
 steinn natu maximus, Ingjus autem legitimus erat, cui incolæ
 maximum honorem habebant, illorum consilia in omnibus quæ
 voluere per eum valebant. Hi satrapæ hoc tempore quo ad con-
 silia præ aliis erant, Augmundus & Erlingus filii Kirping-Ormi.
 Inierunt cum rege Ingio id consilium, ut Comitem Rognvall-
 dum per nuncium ad decens invitaret convivium; dicebant
 quod verum erat, Comitem patris ipsius rarum fuisse amicum,
 rogabantque ut ipsum quam plurimum sibi redderet familiarem,
 ut eorum amicitia, si quid forte cum fratribus dissideret, plus
 valeret. Comes fratrum erat cognatus ipsisque amicus accep-
 tissimus. Cum autem ei hoc nuncium veniret, itineri sine mo- ¹¹⁴⁹
 ra se accingit, ad conveniendos enim in Norvegia cognatos
 atque amicos promus erat. Hoc iter suscipiendi veniam cu-
 riositatis & joci ergo expetit Comes Haralldus, annos tum
 natus novemdecem. Parati Comites naves mercatorias con-
 ducunt cum conspicuo comitatu & ineunte vere in Norve- ¹¹⁵⁰
 giam decessi, regem Ingium Bergis conveniunt & ab eo
 humaniter excipiuntur. Hic comes Rognvalldus amicos cog-
 natosque multos convenit, diu admodum æstatis ibidem mo-
 ratus. Rediit Constantinopoli hac æstate Endridus Ungius,

A. D. rit á mála, kunni hann þeim þadan at segia mörg típinde,
 1150 oc þotti mönnum skentan at spyrja hann utan or heimi;
 iarl taladi jafnan við hann, oc eitthvert sinn er þeir töludu,
 þá mælti *Endride*; þat pycki mer undarliçt iarl er þu vilt
 ecke fara ut i *Jorsalabeim* oc hafa ecki sagner einar til
 þeirra típinda er þadan eru at segia, er slíkum mönnum
 bezt hent þar saker ydvarra lista, mantu þar bezt virðr er
 þu kemr med tignum mönnum; oc er *Endridi* hafði þetta
 mælt, fluttu þetta marger med hönum adrær, oc eggiodo
 at hann skyldi geraz fyrermadr at ferd þessi; *Erlingr* lagdi
 her mörg ord til oc sagdi at hann mundi ráðaz i ferdina
 ef iarl villdi geraz fyrermadr; oc er þessa fýstu sva gaufger
 menn þá het iarl förinne, oc er þeir iarl oc *Erlingr* redu
 þetta med sér, þá völduz marger gaufger menn til þessa.
 rar ferðar, þessir lender menn; *Endridi Ungi* skal leid se-
 gia, *Jon Petruson*, *Aflakr Erlendsson*, *Gudornur* (k) *Mölr*,
Kollr af Hallandi; sva var mælt at engi þeirra skyldi
 meira skip hafa enn þritugt at rúmatali, nema iarl, oc engi
 skyldi hafa buit skip nema hann; því skyldi sva gera at
 engi skyldi annan aufunda fyrer þat at sitt lip edr skip
 hefði betr buit annar helldr enn annarr. *Jon Fotr* skal
 gera láta iarli utferðar skip oc vanda sem mest. *Raugn-
 valldr* iarl for heim um haustit oc ætladi at sitia (l) tvo
 vetr i ríke sinu. *Ingi* kongr gaf iarli langskip tvö helldr
 litil oc einkar fögr oc gerr mest til roðrar oc voru allra
 skipa skiotuzt; *Raugnvalldr* iarl gaf *Haralldi* iarli annat skip-
 pit, þat het *Físa*, enn annat het *Hjálp*; þessum skipum
 helldu iarlær vestr um haf; *Raugnvalldr* iarl hafði oc pegit
 stórgiafer af uinum sínum; þat var þridia dags kvæld er
 iarlær

(k) *Marstr. Flot.* (l) *omíttit 101.*

diu ibidem stipendia meruerat, potuit varia nova referre A. D. 1150
 quæ de sitis prope hanc regionibus eum sciscitari delectabantur. Comes frequenter cum ipso colloquebatur. Cum aliquando invicem colloquerentur, in talia prorupit Endridus; mirum, inquit, mihi videtur Comes quod Palestinam invisere non velis, sola inde novorum relatione contentus. Talis ibidem qualis tu, propter tuas artes, optime constitutus es; maximus ibi, ubi inter viros nobiles veneris, tibi honor habebitur. Hæc Endridii effata alii multi promovebant & eum, ut itineris dux existeret, sollicitabant. Erlingus etiam multa his addidit, & se, si Comes coryphei vices susci-peret, concomitaturum promisit. Hinc tot nobilium hortatu inductus Comes iter suscipiendum pollicetur; Cumque ipse & Erlingus hæc invicem stabilirent, multi nobiles se ipsis itineris socios addidere. Hi nempe satrapæ. Endridus Ungi itineris dux erit. Jonas Petri. Aslakus Erlendi. Guttormus Maulur. Kollus ex Hallandia. Ita præfinitum fuit, ut nemo eorum, comite excepto, majorem quam interscalmiorum triginta navem regeret; nemo præter eum navem inauratam. Hoc idcirco, ne alter alteri nautas vel naves magis instructas invideret. Jonæ Peditruendæ, quæ Comes veheretur, summa industria, navis, cura demandatur. Comes Rognvalldus occidentem versus autumno domum vebitur, in regno suo duas hyemes resesurus. Rex Ingus Comiti duas naves longas, parvas perquam, sed splendidas remisque aptissimas dedit, quæ, celeritate alias longe superabant. Harum alteram, cui nomen Fifva Comes Rognvalldus Comiti Haralldo donavit. Altera navis Hiálp appellabatur; direxere hæc occasum versus trans mare Comites. Comes Rognvalldus ab amicis insignibus donis ditatus fuerat. Erat vespere diei Martis cum comites

A. D. iarlar letu i haf oc sigldu allgodann byr um nattina; mid-
 1150 vikudag var stormr mikill, enn um nattina urdu peir vid
 land varer, þá var myrkr mikit, peir fáu boda floder öllum
 megin hia fer, peir höfðu ádr samfloti halldit, þá var engi
 kostur annarr enn sigla til brotz báðum skipunum oc fva
 gerdu peir; þar var urd fyrer, enn lítit forlendi, enn ham-
 rar hit efra, þar hellduz menn aller en tíndu fé miklu,
 sumt rak upp um náttina; *Raugrvaldr* iarl bargzt þá enn
 allra manna bezt, sem jafnan; hann var fva kátr at hann
 lek vid fingr sína oc orti nær vid hvert ord; hann dró
 fingr gull af fingri fer oc qvat vífu:

Heingi ec hamri kringdann,
 hánga riupu tångar
 grimnis fylg á gálga
 ginnungs bruar linna,
 fva hefer glorraddar gladdan
 gagfells mic pella
 lóms, at ec leik vid mína
 lauter hellis gauta.

Oc er peir höfðu uppborit fōnginn foru peir á land at leita
 bygða, því at peir þottuz vita at 'peir mundi vid *Hialt-*
land komner, peir fundu brátt bæi oc er þá skipt mön-
 num i bygðer; þar urdu menn iarli fegner er hann kom
 oc spurdu menn at um ferder hans; iarl qvad vífu:

Braft þá er bædi lesti,
 baud hraunn skada mönnum,

(m) suut

alto se committerent; nocte sequente ventis secundis utuntur. A. D. 1150
Die Mercurii tempestas erat rapida, nocte vero sequente terram propinquam animadvertabant; densæ tunc erant tenebræ; brevium vestigia se undiqve cingere comperiunt. Antea una navigaverant. Tum non alia affulsit occasio quam utramque navem expansis velis jacturæ committere, id fecerunt; ibi haud parva saxorum congeries, subjectæ planitie fere expers, superius autem prærupta. Omnes evadentes, magnam pecuniæ vim amiserunt; noctu quandam ejus partem tempestas furripuit. Comes nunc, ut semper, plurimos generositate superavit; letus adeo fuit ut omnia in facetias verteret & fere ad quodcunque verbum pangeret; aureum manu detrahens anulum cecinit.

*Pendere facio, qui malleo rotundus factus est,
 pendent digiti manus*

in annulari digito

quoad articulum deceptore.

Sic fragoris undarum letum reddidit

sub eminente rupe me virgo

maris, ut ludam cum meis

latebris (∞ annulis) digitorum.

Cum sarcinas in terram portassent, continentem, quoniam se Hialtlandiæ allapsos esse sciebant, ingressi, villas quærunt, quas mox reperientes, ad hospitium separantur. Comitæ adventu ibi haud pauci oblectati de ipsius itinere percontantur. Cecinit Comes

Dissolvebatur, cum atraque frangeretur,

(Scopuli hominibus minabantur detrimentum,

terro-

- A. D. (m) síut feck vedrit vata
 1150 (n) vínun healp oc sífu,
 se ec at sía mun pickia
 snarlindra faur iarla,
 sveit gat vas at vífu
 vinna, höfd at minnum.

Husfruin bar skinnfelldar skickiu at iarli, hann tok við hlæi-
 andi oc retti hendr á moti oc qvad:

Skek ec her skinnfelld hrockinn,
 skraut er mitt æfar lítit,
 storr er fá er stendr yfer orum
 stafnvaullr yferhaufnum
 fengr er enn af ungum
 alfangs mari gaungum,
 brim rak heft við hamra
 huns, skraudeger buner.

Þá voru gerfer fyrir þeim elldar storer oc bökuduz þeir
 þar við; gridkona kom inn oc skalf miðc oc mælti í
 skíalfstanum oc skildu menn ecki hvað hun mælti; iarl qvadz
 skília tungu hennar:

Daði þer enn *Afa*
 atatata liggir í vatni
 hutututu hvar skal ec sitia
 helldr er mer kalt við elldin.

Iarl

(m) snut. *Flat.* (n) vísvum *fæminis. Flat.*

A. D.
1150

terrorem incutiebat aer madidus,
amicis Hiālp & Fīfæ.)
Auspīcor hoc vīsum fore,
quibus acre ingenium, comitum iter,
(humido operi comitatus
instabat) memoria dignum.

Hera tunicam ex pellibus confectam Comiti tradidit, quam ridens, porrecta manu, accepit cecinitque:

Quatio rugosam penulam pelleam;
splendor vestium mihi admodum exiguus,
magnus est qui stat super nostras
proræ campus (o: mare) penulas.
Non adhuc diu. est à quo à novo
egro marino (o: nave) discessimus,
(æstus maris impulit navem ad prærupta)
splendidiori usi vestitu.

In eorum dein gratiam, ingentes foci, ad quos se fovebant, succenduntur; ancilla interim ingressa valde tremuit & locuta est quæ non intellexere, ast Comes se ejus linguam percipere asserebat.

Inhalas adhuc Afa,
atatata in aqua jacet,
hutututu ubi sedebo?
perquam frigescō; ad ignem.

L I

Comes

A. D. Jarl sendi menn sína XII. til *Einars* í *Gullberuvík*, enn hann
 1150 lez ecki mundu við þeim taka, nema iarl kæmi skalfr, oc
 er *Raugnvalldr* iarl spyr þetta, þa qvad hann:

Ala qvadz *Einar* vilia
 engann *Raugnvalldz* drengia,
 mer fellr gauz á góma
 giálfr, nema iarlinn síalfann,
 veit ec at (o) bráz í heitum
 hugpeckr fírum ecki,
 inn geck yggs þar er brunnu
 elldar síþ á kveldi.

Jarl dvaldiz miðe lengi á *Hialtlandi* oc for om haufit súþr
 til *Orkneyia* oc sat í ríki sínu; þat haust kvamo til hans
Hialtlendzker menn tveir, het annar *Armodr* oc var skálld,
 annarr *Oddi* hinn litli *Ghumsfon* oc orti vel; Jarl tok við
 1151 þeim báðum til hirdvístar; Jarl hafði Julabod mikít oc baud
 mönnum til oc gaf giafer, hann retti gullrekit spíot at *Ar-*
modi skáldi oc skelfði við oc bat hann yrkia vísu á moti:

Eigi metr hinn ítri
 alvaldr giafar skálldi,
 yggs við adra seggi,
 elstarer mer fara,
 sníallr bar glæst med gulli
 grundarvaurdr at mundum
 budlungr nýztr ít bezta
 blodkerti *Armódi*.

Þat

Comes duodecem suorum ad Einarum Gullberuvikam mittit, A. D.
quos ille se excepturum, ni ipse Comes veniret, negat, quod 1150
cum Comes audiret, cecinit:

*Alere dixit Einar se velle
 neminem ex Rognvalldianis,
 (excidunt ore mihi
 nugæ) excepto ipso Comite.
 Scio quod promissis stet
 gratus erga viros.
 Introiit ubi ardebant
 foci sera vespera.*

Comes diu admodum in Hialtlandia commoratus, autumno au-
strum versus in Orcades vehitur & in regno suo residet. Ve-
nerant hoc autumno ad eum viri duo Hialtlandi, quorum alteri,
qui poeta, nomen Armodus, alteri Oddus Parvus Glumi filius.
Hic carmina etiam dextre composuit. Utrunque Comes inter
satellites recipit. Comes ad lautum in festo julensi convivium con- 1151
vivas invitatur & donis cumulat. Porrigit poetæ Armodo hastam
inauratum, quatitque simul, rogans ut dono cantilenam reddat:

*Non ponderat iste præstans
 omnipotens dona poetæ,
 respectu aliorum virorum,
 athleta, mihi tradere.
 Clarus obtulit rutilantem auro,
 terræ defensor gratis,
 Comes optimus, optimam
 sanguinis candelam (∴ hastam) Armodo.*

A.D. 1151 Pat var einn dag um Jolinn at menn hugðu at tiöldum;
 þá mælti iarl vid *Odda* hinn *litla*; gerðu vífu um athöfn
 þess mans er þar er á tialldinu, oc hafðu kvepit þína vífu
 þá er ec hefi lokit minne vífu, haf oc engi þau ord i þinne
 vífu er ec hef i minne vífu; Jarl qvad,

lætr um öxl (p) fá er utar
 alldrenn stendr á tialldi
 (q) siglreyr saudinz (r) vára
 slíprvaund ofan rípa.
 ecki mun þó at æger
 aurbeidanda reidiz
 (s) blikrudr baudvarr jökla
 beinrángr framarr ganga.

Oddi qvat:

(t) Stendr oc hyggr at höggva
 (u) herdilutr med sverdi
 bandálfr beider rinde
 balldr vid dyrr á tialldi,
 fyrr muna hann med hiörfi
 hætt, nu er mál at sættaz
 hlæpendum hleypiskíða
 hlunns ápr geigr se unninn.

Jarl

(p) Þá er ótar. 333. (q) Sigreyr. 102. *Flat.* (r) vairr 102. vors. 333.
Flat. (s) blikendr. *Flat.* (t) Brendr oc hyggr at hrugna. *Flat.* (u)
 kerdiliotr. 101. 102. 333.

Forte aliqua festi julensis die ad tentoria attenditur; tum Co- A. D.
mes Oddum Parvum alloquitur; pange, inquit, de ejus, qui 1151
ibi stat in tentorio, opera, carmen; absolvo tuum cum ego
meo finem imposuerim; adhibito nullum in tuo, quo utor in
meo, verbum. Comes cecinit.

Retro mittit per humerum, qui exterius,
etate proventus, stat in tentorio,
fortunatus iste vir,
vaginatam virgam (v: hastam.)
Non erit, quamvis minatus,
telorum petitori irascatur,
quod incola nivosorum montium (tentorii)
valgus ulterius incedat.

Cecinit Oddus:

Stat & ictum meditatur,
humeros incurvans, gladio,
vir tela deprecatus
ad fores tentorii,
prius erit ei gladio
periculum; jam tempus est reconciliari
oneratoribus navium
priusquam terror injiciatur.

D. A. Jarl hafði oc *Vilbialm* biskup i bode sínu um Jolinn oc
 1151 marga gæpinga sína; þá gerði hann bert um ráðagerp sína
 at hann ætlaði ut i *Jorsalabeim*, bat hann biskup þá til fer-
 dar med fer, því at hann var París klerkr godr oc villdi
 iarl at hann væri túlkr þeirra; hann veitti iarli þetta oc
 het ferpinne; þessir menn redur til ferdar med *Raugnvallði*
 iarli, *Magnus son Hayardz Gunnasonar, Seinn Hroalzson*;
 Þessir eru af hinum minnum; *Þorgeir* (v) *Skotakollr, Oddi*
 hin litli, *Þorbergr* (x) *Svarti, Arnodr* (y) skállr, *Þorkell Krok-*
auga, Grimkell af Flettunefi, Biarne son hans, oc er þessir
 tveir vetr eru lidnir er þeir skyldu tilbunat hafa, for *Raugn-*
valldr iarl or *Orkneyiom* snemma um vorit austr til *Noregs*
 at vita hvat þeim lípi hinum lendum mönnum um bunapinn,
 oc er iarl kom til *Biörgyniar* voru þeir þar fyrir *Erlingr*
 oc *Jon* iarlsmágr, þar var oc *Aflakr* kominn, enn *Guthormr*
 kom lidu síðarr; þar kom oc skip þat fyrir *Biörgyn* er
Jon Fotr hafði látit gera jarli oc vandat forkunnar miðc at
 sínþ oc buit allt, þar voru gyllðir aller ennisþæner oc vedr-
 vitar oc víða annarftadar buit, var þat skip en mesta ger-
 feini; *Endridi* kom jafnan til bæjarins um sumarit, oc seger
 at hann mundi hina síðari viku buinn enn þá var komin;
 Jarlsmenn kurrupu illa er þeir þurftu svo lengi at bíða, vill-
 du sumir at ecki væri hans bedit, oc sögðu at menn hefði
 farit slíkar ferðir þott *Endride* væri, ecke i ferð, oc nockoro
 síðar kom *Endridi* til bæjarins oc kalladiz svo buinn, bat iarl
 þa sigla þegar er þeim þætti byrvænt, oc er sá dagr kom
 er hönum þótti leid gefa, lögðu þeir or hænnum, undu á
 segl sín oc var helldr vedrlitit, geck skipit iarls litit því at

þat

(v) Savakollr. 325. (x) Svarri. 102. Snorri 333. (y) Þessir voru skállr
 iarls. *hi comitis erant poetae.* 325.

Comes etiam episcopum Vilhialmum & magnum optimatum suorum numerum ad institutum convivium invitaverat. Aperit tunc suum circa petendam Hierosolimam consilium, hinc itineris socium secum expetit episcopum, qui quoniam Parisiis operam navarat studiis peritus, eorum interpretem dgeret; annuit episcopus & iter suscipiendum promittit. Hi Comitem Rögnvalldum sequi statuebant; Magnus filius Havardi Gunnii & Sveinn Hroalldi. Hi inter minores; Thorgeir Skorakollus, Oddus Parvus, Thorbergus Niger. Armodus poeta. Thorkell Krokauga. Grínkell de Flettunefo & Biarnius ejus filius. Cum exactæ essent tres istæ hyemes, quibus se præpararent, relinquit Comes Rögnvalldus Orcades incunte vere tenditque in Norvegiam, sciturus quo in apparatu pervenirent reliqui magnates. Cum Bergas veniret, Erlingum & Jonam Comititis affinem habet ibidem obvios; venerat quoque eodem Aslaksus; Guttormus autem paulo post. Deducebatur etiam Bergas navis ista quam in usum Comititis exstrui curraverat Jonas Pes, summa quoad structuram elaborata industria & undique ornata. Omnes asservulæ frontales & ventorum indices inaurati, præterea aliunde passim. Erat navis hæc res pretiosissima. Endridus oppidum æstate frequentans, præsentem proxime sequenti hebdomade se paratum fore dicebat. Satellites Comititis de eo quod tandiu ibi commorari opus haberent murmurabant; quidam manere nolentes, pariter, Endridio quamvis absente, susceptum fuisse dicebant. Paulo post Endridius in oppidum venit sequæ paratum esse asserit; Comes, quando spes auræ secundæ affulgeret, ut navigarent jussit; ut cum dies veniret quo ventus favere videbatur, oppidum relinquentes, vela expandebant, aere tranquillo.

Novis

A. D. þat þurfti þyr mikinn; adrer höfþingiar lægdu seglin' oc villdu ecki sigla frá iarli, oc er þá bar ut um eyiarnar tok 1151 at hverfa vedrit, gerþiz þá sva hvazt vedrit at þeir þurftu at svipta á hinum smærrum skipunum, enn iarls skipit geck þá mikit; þeir sá þá sigla epter ser tvö skip mikil, oc gen-gu þegar epter oc um þá framín, þat skip var annat vandat miðc, þat var dreki, oc var bæpi höfut oc krokur fyrer miðc gullbuinn, þat var hlírbíart oc steint allt fyrer ofan sió þar er bæta potti; Jarlsmenn mæltu at þar mundi *Endridi* fara, oc hefer hann þat lítt halldit er mælt var at engi skyldi buit skip hafa nema þer herra; iarl svarar, mikill er offi *Endrida*, oc er þat vorkun at hann vili ecki jafnaz við ós sva sem ver erum vanferer við hann, enn vant er þat at síá hvert gæfan fer hönum fyrr edr epter, skulum ver ecke skapa ferd vora epter ákefðum hans; þar þá *Endridi* skiott um fram á hinu meira skipinu, enn iarl hellt samflota á sínum skipum oc forst þeim vel, kvamo þeir um haustit til *Orkneyia* at heilu oc hölldnu.

Frá Raugnvalldi j. oc Orkneyingum.

Þat var þá ráðit at þeir mundi þar sitia um vetrinn, sátu sumer á sínum kostnapi, enn sumer voru með bondum, enn marger með iarli; I eyjunum var sveim mikit, oc skildi þá á *Orkneyinga* oc auðmenn um kaup oc kvenna mál, oc mart varð þeim til, þar iarl þar mikinn vanda at gæta til með þeim, því at hvarer tveggio þottuz hönum allt gott eiga at launa oc allz góðs frá honum verða. Frá *Endrida* er

Navis Comit^{is}, utpote quæ magno opus habebat vento, parum ^{A. D.} currebat. Alii magnates vela demittentes à Comite navigan- ¹¹⁵¹ do sejungⁱ poluerunt. Cum insulas prætervecti essent, ventus perquam surgebat; tum vehemens adeo orta est tempestas ut minores naves vela contrahere necessum haberent, nave comitis interim quantumvis corrente. Tunc duas ingentes navigantes quæ cito appropinquabant & præternavigabant. Altera harum scita arte erat elaborata, draco nempe, cujus anteriora capite cardinibusque gubernaculi perquam auratis fuere instructa & quoad ex mari surgebat ubicumque ornata videbatur calce obducta; conjiciunt Rögnvalldiani ibi vebi Endridium addentes eum parum curasse præfinitum, nempe quod nemo præter Comit^{em} navem ornata^m regeret. Ad id Comes; magnus, inquit, est furor Eindridii, est etiam excusandus quamvis nobis æquiparari desideret, ut respectu ejus invalidi sumus. Non vero liquido constet utrum fortuna eum præeat an sequatur; Non iter nostrum secundum ejus insolentiam dirigemus. Interim Endridius in nave majiori prætervebitur, comes autem suas concomitari facit, successu optato, autumno enim sartæ ad Orcadum oras appellantur.

De Comite Rögnvalldo & Orcadensibus.

Tunc consilium initum est ut ibi hyemarent; Vivunt sumptu proprio, alii apud colonos, alii autem apud Comit^{em} morantur. Erant in insulis factiones multifariæ, Orcadenses enim cum Norvagi quoad emptionem venditionem & quoad feminas dissidebant. Variæ erant discordiarum causæ; magnam curam comiti facessere, omnes enim ei bonum reddere debere & idem vicissim apud eum mereri videbantur. De Endridio referen-

A.D. er þat at segja at þeir komu við *Hialtland* oc braut þar
 1151 hit goda skipit í spón oc týndi miklu fé, enn hit it minna
 skipit hellzt, enn *Endride* var um vetrinn á *Hialtlandi* oc
 1152 fendi menn til *Noregs* oc let gera sér austrfarar skip. Madr
 het *Arni Spítuleggr* skipveri *Endrida*, hann fór í *Orkneyjar*
 um vetrinn oc þeir X saman; *Arni* var ujaftadar
 madr mikill, hraustr oc hardráðr, þeir felagar sátu á sínum
 kosti um vetrinn; *Arni* keypti mallt oc slátr at landzfeta
Sveins Asleifarsonar, enn er hann heimti verðit dró *Arni*
 undann, enn í annat sinn er hann kom til voru hönum
 gollðin afaryrði, enn áþr þeir skyldi, lauft *Arni* hann öxar
 hamars högg oc mælti, far oc seg kappanum *Sveini* er þu
 hælr jafnan oc lát hann retta lut þinn, (z) ecki munu
 meira við þessa; hann bondinn fór oc sagði *Sveini*, oc
 bat hann retta sinn lut; *Sveinn* svarar fá oc qvadz engu
 mundu um heita. Einn dag um vorit fór *Sveinn Asleifar*
 son at landfkyldum sínum oc þeir (a) fíorer saman á teinæ-
 ringe; leid þeirra lá hiá ey þeirre er þeir *Arni* sátu í, ræd-
 di *Sveinn* um at þeir mundi þar at leggja, fiara var á mi-
 kil, *Sveinn* geck upp einn oc hafði öxi eina á lágu skapti
 oc ecki fleira vopna; hann bat þá geyma skips sva at ecki
 fiaradi ugpi; þeir *Arni Spítuleggr* lágu í skemmu einni
 skamt frá síð, geck *Sveinn* til skemmunnar oc inn; þeir
Arni voru þar fyrer oc heilsadu *Sveini*; hann tok qvediu
 þeirra oc taladi um við *Arna* at hann skildi greida (b) mál
 bondans; *Arni* qvad gott tóm at því vera, *Sveinn* bat
 hann gera fyrer sín ord oc greida málit; *Arni* qvadz þar
 ecki mundu fyrer gera; *Sveinn* qvadz þá lítills oc mundu
 umbeida, oc í því setti hann öxina í höfut *Arna* sva at
 stod

(z) omittit 101. (a) VII 101. 333. (b) mála, *spendium*. 333.

dum est eum Hialtlandiæ allabi, ubi navis pretiosâ in minutas A. D.
 diffrangitur partes, ingentibus simul opibus perditis. Minor 1151
 vero adhuc conservatur. Endridius in Hialtlandia hyemat mit-
 titque in Norvegiam qui navem itineri aptam strui curarent. 1152
 Arnas Spítuleggur nomen erat cuidam nautæ Erlendi; petit
 iste hac hyeme Orcades cum comitibus novem; Erat Arnas vir
 injurius, fortis & crudelis, socii hac hyeme propria sustenta-
 bantur crumena; Vendidit Arnæ polentas carnesque conductor
 fundi Sveinis Asleifdæ, verum cum pretium posceret solvere
 detrectabat, cæterum cum altera vice veniret colonus, reporta-
 bat injuria verba, ast antequam discederet securi malleata Ar-
 nas eum ferit dicitque simul; i & dic athleta Sveini, quem
 perpetuo laudas, fac eum jus tuum prosequi, non ultra tibi opus
 erit; it colonus & Sveini refert ejusque opem implorat. Sveinn
 pauca regerit asserens se nihil promittere. Die quodam veris
 Sveinn Asleifæ locaria sua exacturus ipse septimus seremi vehi-
 tur. Prætereunda erat ei insula in qua sedebat cum suis Arnas,
 sature Sveinn ipsos ibi appulsuros. Refluxerat fere mare. Sveinn
 solus fere exscendit & securim, cui breve manubrium, non plus
 armorum, tenet, nautis cura navis, ne resuente mari in sicco
 stare, demandata. Arnas cum suis in Armamentario quod
 prope mare erat, quiescebat; Accedit ad hoc Sveinn simulque
 ingreditur, quem Arnas cum quatuor præsentibus salutat, ex-
 cipit Sveinn salutationem Arnamque alloquitur, suadendo ut
 litem averteret; sat his temporis superesse regerit Arnas; Sveinn
 ut suis precibus adductus faceret rogavit. Arnas se nec ideo

A. D. stod á hamri, hönum vard laus öxin; *Sveinn* lióp ut oc
 1152 förunautar *Arna* epter hönum ofan á fiöruna, lupu þeir
 hart leiruna oc varp einn skiotaztr oc var þar i hendingum
 med þeim *Sveini*; þaunglar storer lágu í fiörunne á leirnum;
Sveinn greip upp einn þaungulinn oc rak i andlit þeim er
 næstr hönum stod, þessi madr greip til augnanna báðum
 höndum oc perdi or leirinn, enn *Sveinn* dró undan til skips
 síns oc for heim í *Gáreksey*; litlu síðarr for *Sveinn* yfer á
Katanes at erendum sínum oc fendi ord *Raugnvalldi* iarl
 at hann skyldi settaz á víg *Arna Spítuleggs*, oc þegar at hönum
 qvamo þau ord, stefndi hann at fer þeim mönnum er eptermál
 áttu um víg *Arna*, oc samdiz þat sva at þeim hugnadi oc helt
 sialfr botum upp; marga uspekt adra bætti hann af sínu þa er
 giörr var um vetrinn bæpi af Austmönnum oc *Orkneyingum*; um
 vorit snemma stefndi iarl þing i *Hrossey*, komu þangat allir
 höfþingiar þeir er i hans ríki voru, gerpi hann bert fyrer
 þeim at hann ætlaði brott or *Orkneyiom* oc ut i *Jorsala-*
heim, sagði oc þat at hann mundi ríkit fá i hendr *Haralldi* iarl
 frænda sínum, beiddi oc þefs alla vini sína at veita hönum
 hlýdni oc fylgia honum vel hvers sem kynne vid at þurfa me-
 dan hann þurfsi brottu at vera; *Haralldr* iarl var þá nær XX.
 at alldri, hann var mikill vexti oc sterkr, liotr madr oc vel
 vitr, potti mönnum hann vænn til höfþingia; *Raugnvalldr*
 iarl bioz um sumarit or *Orkneyium* oc vard síðbuinn, því
 at þeir urdu lengi at bíða *Endrida* ápr skip hans kom au-
 stann or *Noregi*, oc er þeir voru þuner, helldu þeir brott or
Orkneyium fimtan storskipum, þessir voru skipstjornar menn,
Raugnvalldr iarl, *Erlingr Skacki*, *Vilbialmr* Biskup, *Aflakr*
Erlendson, *Guthornr* (c), *Magnus Havardsson*, *Sveinn Hro-*
aldson

vixam compositurum; Sveinn igitur se ulterius sollicitaturum de- A. D.
negat simulque securum capiti, ut malleus tantum non tegetetur, 1152
infigit. Securi autem à manu forte excussa, Sveinn excurrit,
ass comites Arnæ in littus eum insecuti; per arenam lutosam rap-
tim currebat, unus autem reliquis velocior in mutuos cum Svei-
ne jactus ruebat; Sveinn algæ fruticem arreptum in faciem pro-
xime adstantis injicit; idem vero, utramque manum oculis ad-
movens, lutum abstergit; Sveinn autem, in navem evadendo,
domum Gareksey revertitur. Paulo post in Katanesum ad expe-
dienda negotia transfretat & Comiti Rognvalldo nuntium mit-
tit, ut de cæde Arnæ Spituleggi contrabat, quo audito Comes,
convocat eos quibus pro cæde Arnæ reperiatio jure exigenda,
convenit autem inter eos ut contenti essent, ipso reparationem
procurante. Multas alias factiones impensis suis reparavit quæ
à Norvegis & Orcadenfibus hac hyeme proficiscebantur. Ineunte
vere Comes concionem in Rossey convocavit, eo singuli ditionis
procures convenerunt, his notum fecit se Orcadibus relictis in ter-
ram Canaan iter suscepturum, addiditque regimen in consan-
guineum suum Comitem Haralldum se esse translaturum, cui ut
omnes amici obediant, auxiliumque in omnibus, quibus forte in-
digeret, ferant, dum ipse abesset, sollicitat. Erat comes Harall-
dus tunc viginti fere annorum, statura prægrandis, robore in-
signis, vultus invenusti, acrisque judicii, princeps ad regendum
aptus vulgo habebatur. Comes Rognvalldus Orcades relicturus se
æstate itineri accingebat, sero paratus, Endridium enim donec na-
vis ejus ex Norvegia veniret expectarent. Parati autem ex Orca-
dibus solvunt quindecim naves ingentes. Hi fuere rectores navium
Rognvalldianarum; Erlingus Skackius (varus) Episcopus Vilhial-
mus, Aslacus Erlendi, Gutormus, Magnus Havardi, Sveinn Hro-

A. D. aldsfon, Eindridi (d) Ungi oc peir (e) er hönum flgðu; peir
 1152 flgðu or Orkneyium under Skotland oc fva til Einglandz oc
 er peir flgðu til Nordinbra landz fyrer Hvetuninni, þa qvad
 Armadr:

Hraunn fyrer (f) Hveruminne
 háleit þar er vær beittum,
 sveiger lauk, enn lægiaz
 laund fyrer vezlu faundum;
 (g) ecki drífr i augu
 allða (h) laudri falldin
 dreingr rípr (i) þrátt af þingi
 þeim er nu fltr heima.

Þeir flgðu papan fupr fyrer *Eingland* oc fva til *Vallandz*; ecki
 er lagt frá ferþ þeirra fyrr enn þeir koma til fæborgar þeirrar
 er, (k) *Verbon* heiter; þat var þar típinda at iarl fá var an-
 dadr er þar hafði fyrrráðit ftadnum er (l) *Geirbiörn* het;
 hann á epter dottr eina unga oc frípa er *Erminger* þr het, hon
 varðveitti faurdrleifþ fína at ráði hinna göfguztu frænda fínna;
 þeir gerðu ráð med drotningu at hon fkyldi biopa *Raugnvaldi*
 iarli til virduflgrar vezlu, fögðu oc at víða munda hennar frægð
 vera ef hun fagnar fva vel göfugum mönnum, fva langt fem þeir
 voru at komner; drotning bað þá fyrer ráða; oc er þetta var rá-
 dit, voru menn fender til iarls at fegia at drotning býðr hönum til
 vezlu med fva miklu flölmenni fem hann villði fealfr, iarl tok
 því vel oc þakfamliga, valldi hann allt fltt hit beztu til fer-
 dar

- (d) Jungi. 333. (e) er eigi eru nefnder, *qui non nominantur*. 325.
 (f) *Hvetu. Flat.* (g) ein dreyft. 333. (h) landi, *terra, Flat.* (i)
 þurr. *non madefactus*. 325. (k) *Nervon*. 325. (l) *Germanus. idem.*

alldi, Endridus Ungius cum sequentibus. Navigabant ex Orca- D. A.
 dibus meridiem versus ad Scotiam usque, indeque Angliam; Ca- 1152
 terum cum ad Northumbriam ante Hvetuminni cursum dirige-
 rent cecinit Armodus:

*Æstus maris est ante Hvetuminni
 Altum spectans, ubi obversis antennis navigamus,
 flectit malum; visui subtrahuntur
 terræ ad arenas humidas.
 Non stillat in oculos
 fluctus in vertice spumans
 (vir fortis a foro frequenter equitat)
 ei qui domi remanet.*

Inde australes Angliæ oras prætervecti, ad Italiam navigant,
 nihil de eorum itinere refertur donec ad urbem maritimam quæ
 Verbon audit pervenirent; hic novum, mortuum esse Comitem,
 qui urbi præfuerat, nomine Geirbiörnnum; Reliquerat filiam
 Ermingerdam, ætate tenellam formæque venustam; Custodiebat
 hæc, virorum nobilium, sibi cognatorum, consiliis adjuta, pa-
 trimonium. Consensere cum Regina in eo ut comitem Rögn-
 valldum ad lautum invitaret convivium, adjicientes eam pas-
 sim laudatam iri si tanto cum honore viros nobiles, procul ad-
 vectos, exciperet, ejus præterea famam late efferrî. Hæc re-
 gina eorum committit arbitrio, quæ cum slata essent, mittun-
 tur ad Comitem dicturi reginam cum ad convivium, tanta cum
 hominum frequentia, quanta ipsi placeret, invitare. Annuit
 Comes

A. D. dar með fer, oc er þeir kvamo til veizlunnar, var þar hinn
 1152 beztí fagnadr, oc engi lutr sparadr fá er iarli potti pá sinn
 sömi meiri enn áþr; Einn dag er iarli fat at veizlunni, geck
 drotning i höllina, oc margar konr med henni, hon hafði
 bordker á hendi af gulli, hon var klædd enom beztum klæ-
 dum, hon hafði laust hárit sem meyiöm er títt oc hafði lagt
 gullhlap at enni fer; hon skeinkti iarli, enn meyiarnar leku
 fyrir þeim; iarli tok hönd hennar med kerinu oc fetti hana
 hea fer, oc taulupu þau um daginn; pá qvad iarli:

Vist er at fráber flestu

froda melldrs at godu

(m) veliskufadra vífa

yöxtr þinn konan fvinna;

(n) skord lætr hár á herdar,

haukvallar fer falla,

(o) átgjörnum raud ec (p) erni

ilka gullt sem filki.

Jarl dvaldiz þar miök lengi i allgodum fagnadi; stadarmenn
 fýstu iarli at stadfestaz þar, oc töludu líkliga um at þeir mundi
 gipta hönum fruna; Jarl qvadz villdu fara ferd pá er hann
 hafði ætlat, enn qvadz mundu þar koma er hann færi apr oc
 gera pá af slíkt er þeim sýndiz. Epter þat fór iarli á brótt
 með föruneysi sínu, oc er þeir sigldu austr fyrir. (q) Þrasnes
 höfðu þeir byr godann, sátu þeir pá oc drucku oc voru all-
 káter; iarli qvad pá vífu:

Ord

(m) veliskrifadra. *Flat.* (n) skæd. 101. 333. (o) at gjættum, *attendeui*,
 argjættum. 333. (p) ervi. 101. erf. 333.

*Comes gratesque resolvit; deligit ex suis præ aliis conspicuos A.D.
petitque convivium, ubi, inter summas letitias, nullus sumptus, 1152
quo Comiti suus honor augeri videbatur, defuit. Die quodam
cum Comes convivio interesset, regina cum multis feminis au-
lam ingreditur; tenebat manu pateram auream, pretiosissimis
vestibus amicta, demiserat in humeros crines, ut mos est vir-
ginibus & laminam auream fronti applicaverat. Coronatam
pateram dat Comiti, virgines autem coram iis saltant; jungit
dextram craterem tenenti reginæ dextræ & apud se collocat,
multa exinde hac die cum ipsa conferens. Canit tunc comes.*

*Certum est quod plurimis præstet
formæ tuæ venustas femina honesta,
inter conspicuæ staturæ feminas
statura tua femina honesta.
Virgo crines in humeros
suos dimittit,
(Voraci æquilæ voranda tinxi sanguine
cadavera) flavos serici instar.*

*Comitem hic inter summas letitias diu commorantem, ci-
ves ut sedem figat hortantur, non prorsus abuuentes se reginam
illi nuptum daturos. Ad hæc Comes, se iter juxta propositum
emenfurum, adjicit autem se, reducem, eo venturum & circa hæc
quæ placerent facturum. Discedit exinde cum comitatu comes.
Cum orientem versus ad Thrasnesum navigarent, ventis usi
secundis confidebant, latique potabant. Cecinit tunc comes.*

A. D.

1152

Ord skal *Ermengerðar*,
 ítr drengr muna lengi,
 brudr vill (q) rauck at ríðom
 ránheim til jordánar,
 enn er aptr fara runnar
 unn viggs fyrer haf sunnan
 rýstum heim at hausti
 hvalfrón til *Verbonar*.

Þá qvad *Armodr*:

Ec man *Ermengerpi*,
 utan önnr skaup verpi,
 marg elr forg um fvinna,
 sípan alldri finna,
 væri ec sæll ef ec svæfa,
 sýn veri pat gæfa,
 brudr hefi allfagrt enni,
 eina nótt hiá henni.

Þá qvad *Oddi*:

Trautt erum ver sem ec vætti
 verder *Ermingerðar*,
 veit ec at hosk má heita
 hlaðgrund kongr sprunda
 pat sómer bil brima
 bauga stalls at öllu

hun

*Erit verborum Ermengerdæ
 vir præstans memor diu,
 Virgo vult clara ut equitemus (navigemus)
 in mari usque ad Jordanem
 Ast quando redeunt viri
 per mare e meridie;
 scindamus insequente autumno, donum
 tendentes, mare Verbonem usque.*

A. D.
 1152

Cecinit Armodus:

*Ego Ermengerdam,
 nisi aliud eveniat fatum,
 (multis timor circa honestam)
 nunquam exinde conveniam,
 prosper essem si concuberem,
 evidens esset fortuna,
 (femine frons est perquam pulchra;)
 unica nocte cum ea.*

Cecinit tunc Otto:

*Vix sumus, ut testor,
 digni Ermengerda,
 scio præstantem nominari posse
 virginem, reginam seminarum,
 decet feminam
 omnino,*

A. D.
1152

hún lifi sæl und sólar
setri miklu betri.

Peir fóro þar til er þeir komu vestr á (r) *Galicinland* V. nottum fyrer Jol oc ætludu þar at sitia um Jolin; þeir leitudu vid landzmenn at þeir mundu setia þar torg til matar kaupa, enn þat er illt mat land oc þotti landzmönnum pungt at fæða sva mikinn her; enn þat var típinda at i landinu fat höfþingi fá er þar var utlendr i kastalanum oc hafpi á landzmönnum miklar pindingar; hann heriadi á þá ef þeir játtudu ecki öllu því er hann beiddi, baud hann þeim hinn mesta ufrid oc kugan; oc nu er iarl leitadi eptir vid landzmenn um matkaup, gerðu þeir hönum þar kost um at þeir mundi setia þar torg framan til föstu, enn villdu þó ráða vid þá audrum lutum med nockuru moti, oc skyldi *Raunvalldr* iarl briota straum fyrer at hafa te allt þat er fengiz af þeim; þetta ber iarl upp fyrer sína menn oc leitapi ráds vid þá hvörn upp skal taka, enn flester voru fúser á kastala menn oc þotti þat vænligt til fátga, oc gengu þeir *Raunvalldr* iarl at þeim kosti vid landzmenn, enn er á leid Julin kallar iarl sína menn á tal oc mælti; nu höfum ver setit her um hrif oc höfum ecki átt vid kastalamenn, enn landzmenn letiaz helldr á kaupum vid ofs, picki mer sem þeir hugfi at þat verði lokleysfa, sem ver hetum þeim, er þat þo ecki dreingligt at leita ecki vid þat er ver höfum heitit, nu vil ec hafa ráð vid ydr hvorn veg ver skulum vinna kastalann, því at ec veit at þer erut her ráðagerdar menn mester, enn þó vil ec þess bipia þá menn er her eru at hverr leggi til þat er líkligaz er at dugi; *Erlingr* svaradi raðu iarls; ecki vil ec þegia vid ydru bodi, enn engi er ec rápa gerpar madr

*Vivat prospera sub solis
sede (5: celo) multo melius.*

A. D.
1152

*Pergunt donec occasum versus in Galiciam quinque ante festum
Julense noctibus, idem ibi transacturi, veniunt. Incolas hic ut
macellum victus emendi causa constituent, rogant regio autem
cibariorum defectu laborat, unde tantam multitudinem sustentare
gravantur. Ceterum novi erat quod in regione sederet mag-
nas exterraneus in castello, indigenas multifariam vexans; his,
si non omnibus quæ poscebat annuerent, arma intulit & cum sum-
ma hostilitate eosdem coegit; Jam cum Comes indigenas de
emendis cibariis imploraret, conditionem ipsi dedere constituendi
ibi ad jejuniium usque macelli, quod reliquum erat aliquo modo
sibi reservantes & Comiti Rögnvalldo, ut aggressus mercedem,
totam quæ eos spoliarent pecuniam, concesserunt; hæc comes suis
patescit quæritque consilium quinam expugnandi essent, plurimi
autem castellanos, spe magni lucri, lubenter proponebant, unde
Rögnvalldiani cum indigenis acceptant. Ceterum cum vergeret
tempus Julense, Comes suis convocatis dicit; Nunc hic ali-
quantisper morati castellanos non inestavimus, tædet autem
indigenas nobiscum negotiari, arbitror eos cogitare futurum ef-
fectu carere quæ iis promissus; est tamen neutiquam virile
ea non tentare; jam vos de modo castellum expugnandi consulam,
scio enim vos hic consiliis plurimum valere, attamen unum-
quemque eorum qui hic sunt rogabo, ut addat ea quæ ma-
xime probabilem pollicentur successum. Erlingus Comiti re-
spondit; te jubente tacere nolo, verum consiliis nequaquam
dives sum; sunt quoque ad hæc invitandi ii qui plura vide-*

A. D. 1152 madr, er oc helldr at qvedia at þessu þá menn er fleira hafa
 set oc vanari eru slíkum ferdum, sem er *Endridi Ungi*, enn her
 mun fara sem mælt er at skiota mun verða til fugls ádr fái,
 meguð ver oc freysta at gefa til nockut ráð fyrir hvat sem
 kemr; skulum ver i dag ef ydr sva sýniz þat ecki uráðligt
 eþr öðrum skipstjórnarmönnum, gánga til skogar allir oc
 beri hver þriar axlbyrder á baki undir kastalann, því at mer
 litz sva sem límit muni ecki traust vera ef mikill elldr er at bo-
 rinn, skulum ver sva láta þriá daga ganga ena næstu oc síá hvat at
 skipaz; þeir gerdu sem *Erlingr* baud, oc er því starfi var lokit
 var komit fram at Jolum; villdi biskup ecki láta þeim atgöngu
 veita meþan Jola hátíðin stæði yfer; Sá höfþingi her *Gud-
 freyr* er kastalann bygdi, hann var vitr madr oc hníginn
 nockut á alldr, hann var Klerkr goðr oc hafði farit víða
 oc künni margar tungur; hann var madr ágiarn oc ujaðna-
 dar madr mikill; hann kallar saman menn sína er hann fái
 tiltekiur þeirra oc mælti við þá; þetta ráð sýniz mer vitr-
 ligt oc ofs skadþamligt er *Nordmenn* hafa upptekit, mun ofs
 sva gefaz ef elldr er at borinn, at steinvegrinn mun vera
 utrauðr um kastalann, enn *Nordmenn* sterker oc hrauðer,
 manom ver eiga von af þeim snarþrar orrosto, ef þeir ko-
 maz i fari, vil ec nu ráðaz um við ydr hvern upp skal
 taka i þessum vanda sem ofs er tilfallinn; enn hans menn
 aller bápu hann fyrir síá; Þa tok hann til orða; þat er hit
 fyrsta mitt ráð at þer skulut kníta um mic snari oc lata
 mig síga ofan fyrir kastala vegginn; skal ec hafa vond klæði oc
 fara i herbuder *Nordmanna* oc vita hvers ec verþa víðs;
 þetta var ráðs tekit sem hann sagði fyrir; oc er *Gudifreyr*
 kom til *Raugnvaldz* iarls oc sagði vera staskarl einn, oc
 mælti á *Völku*, þat skildu þeir hellz; hann for um allar bu-
 der

runt ejusmodi expeditionibus magis assueti sunt, exempli ^{A. D.}
 gratia Endridius Ungius, caterum comprobabitur hic pro- ¹¹⁵²
 verbum, telo petendam esse avem antequam obtineatur; Con-
 silium etiam aliquid, quodcumque eveniat, dare periclitabimur;
 Omnes hodie, modo tibi aut aliis navium rectoribus consultum
 videatur, sylvam petemus; reportabit quisque sub castellum in
 humeris sarcinas tres, arbitror enim gluten vix restitutum, si
 ignis admoveatur, pergamus ita dies tres proxime sequentes,
 interim quæ eveniunt visuri. Fecere ut jusserat Erlingus, verum
 hoc opere absoluto festum aderat Julense, unde episcopus eo tem-
 pore aggredi noluit; Principi, qui castellum inhabitabat, nomen
 Gudifreyr; Vir erat sapiens & ætate aliquantum proventus,
 orator erat insignis, varias inviserat terras, multas callebat
 linguas & vir erat avarus & injurius. Hic cum inceptum
 videret Rögnavaldianorum suos convocatos alloquitur; Consilium,
 inquit, quod cepere Norvagi prudens & magnopere noxium
 mihi videtur, experiemur, si ignis admoveatur, parietem
 lapideum quo cingitur castellum minus firmum fore, Norva-
 gi autem sortes atque strenui; speranda nobis ab ipsis acris
 pugna modo occasio detur; nunc vos consulam quo modo pre-
 mentes nos difficultates evitemus. Hæc cum castellani ejus
 curæ committerent, pergit ita; Consilium inquit, primo est
 meum ut assuntis funibus me alligetis perque muros castelli
 demittatis, induam vestes laceras petamque castra Norvago-
 rum, de circumstantiis certior futurus; hoc, quod ab eo propo-
 nitur, consilium captum est; Cum Gudifreyr ad Comitum Rogn-
 valldum veniret, ipsi se mendicum esse ætate gravem professus
 est & eum lingua Italica, quam præcipue intelligebant, allocutus
 est;

D. A. der oc bad sér matar; hann skildi at með Nordmönnum
 1152 var öfund mikil oc sveitardrátt, var *Endridi* fyrer annarri,
 enn iarl fyrer annari, *Gudifreyr* kom til *Endrida* oc kom sér
 i tal við hann; kærði hann fyrer hönum at höfþingi sá er
 kastalann helle hefði sendt hann þangat, vill hann eiga við
 þic félagskap, oc vænter þess at þu munir hönnum grip
 gefa ef kastalinn verdr unninn, ann hann þer betr gersama
 sinna, ef þu villt slíkt á mot leggja, enn þeim er hann vilia
 hafa at daudamanni; slíkt tölupu þeir oc mart annat, enn
 iarl var leyndr; for þetta allt af hliópi i fyrstu; oc er *Gudifreyr*
 hafði dvaliz um hrip með Jarlsmönnum, þá sneri
 hann apr til sinna manna; enn því fluttu þeir or kastala-
 num ecki þat er þeir áttu, at þeir vissu ecki hvert adlagan
 mundi takaz; þeir máttu oc ecki trua landzfolkinu.

Raugnvalldr jarl vann borg eina.

Þat var X dag Jola er *Raugnvalldr* jall stod upp, var vedr
 gott, þat hann þá menn sína vopnaz oc lét blása lipinu upp
 til kastalans, drogu þeir þá vipinn at oc hlodu bál umhver-
 fis veggina; skipadi iarl mönnum til atgöngu hvar hveriger
 skyldi at ganga; Jarl gengr at sunnan með *Orkneyinga*, *Er-
 lingr* oc *Aflakr* vestrann, *Jon* oc *Gudormr* austan, *Endridi*
Ungi norðan, oc er þeir voru búnir til atfoknar, hlopu
 þeir elldi i bálit, þá qvat iarl:

Vín bar hvít in reina
 hlaðnipt skögul drífta,
 fyndiz fögr er funduz
 ferdum *Ermingerdar*,

est; castra invisit singula, cibum mendicando. Conperit inter A. D. Norvagos invidiosas factiones, quarum alteri Endridius Comes 1153 præsuit; Gudifreyr cum Endridio forte colloquitur, nuntiaris alteri illi principem, qui castello præerat, se adeum misisse; vult, inquit, societatem tecum instituere, sperans, si castellum expugnetur, te se pace donaturum, quam si reddere volueris, te res suas pretiosas, quam eos qui ipsum mortuum esse cupiunt obtinere mavult. Præter multa alia hæc conferebant, quæ Comitem, primum teſſa, celantur. Verum Gudifreyr, poſt aliquantam apud Rögnavallianos moram, ad ſuos revertitur; idcirco autem ex caſtello quæ poſſidebant, non devexere, quod neſcirent, an aggreſſio forte eviniret, contrerraneis conſidere nequaquam tuti.

Comes Rögnavallus urbem expugnat.

Erat decima feſti Jolenſis dies cum ſurgens comes Rögnavallus, præſente tempeſtate ſecunda, ſuos armari juberet & exercitum tubarum ope ad caſtellum deduceret. Contractam conſtructamque circa muros lignorum ſtruem incendunt; diſponit ſuis, in quo quivis aggrederetur, locum comes; ipſe cum Orcadenſibus a meridie adoritur; Erlingus & Asclacus ab occidente; Jonas & Guttormus ab oriente, Endridus Ungius a ſeptentrione. Omnes ad aggreſſionem parati alimenta igni ingerunt, canente interim Comite:

*Vinum obtulit non contaminata
virgo in mappas albas;
jucunda videbatur, cum conveniremus
in itinere Ermengerda*

A. D.
1154

nu tegaz ölld med elldi
(s) eikum fremr at sækia,
rípá snörp or slíprum
fverð, kaftala ferper.

Peir taka nu at sækia fast at bæpi med elldi oc vopnum; skutu peir þa hart i virkit, því at ecki máttí annari atfokn vidkoma; kaftalamenn stodu lauft á vegginum, því at peir urdu at gæta sín fyrir skotum, peir steyptu oc ut brennanda biki oc brennuasteini, oc vard iarlsmönnum litit mein at því; for þat sva sem *Erlingr* gat at kaftala vegggrinn hrundi fyrir elldinum er limit poldi æi oc ordu á stor hlip.

Sigmundur Aungull het madr, stiupsonr iarls, hann sotti einn manna fastast at kaftalanum oc geck jafnan fram fyrir Jarlinn, hann var þá varla roskinn, oc er atfokn hafpi verit um hrýp, þa hrucku aller menn af kaftala vegginum; vepr var á af supri oc lagpi reykin at þeim *Eindrida*, oc þá er elldrinn tok sem fastaz at sækia, let iarl bera vatn i oc kæla griotit þat er brunnit var oc var þá hvíld á atfokninne; *Raugvaldr* iarl qvat þá vífu:

Muna mun ec Jól þau er olum
austr gialldkera hraustum,
ullr at egða fiöllum!
(t) und leyrgiar med *Sölmunde*;
nu ger ec enn um adra
jafnlengd sem ec var þeirra

fverdz

*Jam allicitur gens igne
lignorum ut petat
(Evaginantur raptim acres
gladii) castellum.*

A. D.

1154

*Nunc igne armisque strenui oppugnant & castellum telis acriter
petunt, alia enim stratagemata adhibere nequiverunt; castella-
ni in muris vagabantur, a telis enim iis cavere necessum erat;
Sulphur etiam & picem fervidam effundebant, hoc modo Rögn-
valldianis parum detrimenti adferentes, evenit enim quod
præfagiebat Erlingus, muros nempe castelli præ igne corruiere,
& gluten subsistere nequire, unde rupturæ ingentes.*

*Sigmundus Aungull (hannus) nomen erat viro Comitis
privigno, qui præ aliis castellum oppugnabat & comitem jugi-
ter præibat, tunc maturæ vix ætatis. Post aliquantum in re-
sistendo moram, omnes in castellum, muris relictis, raptim
se recipiunt; spirabat auster, unde fumus ad Endridianos fere-
batur. Cum autem ignis latissime serperet, comes aqua alla-
ta, lapides ignitos refrigerabat, hinc invadentibus quies.
Cantilinam tum cecinit:*

*Memor ero festi Julensis quod facessivimus
orientem ærsus præfecto ærario forti,
vir ab Egðafjallum! (Agðarum montibus)
Cum Silmundo.*

*Adhuc instituo per aliud æque lætus ac eram inibi
armorum, ad meridiem spectantis*

A. D.
1154

fverdz at sunnanverdum
fvarm kaftala barmi.

Oc enn qvat hann

Unda ec vel pá er vandiz
vineik tali mínu,
gefinn var ec *Völku* vífi
vonarlaust á haufti;
nu gerec enn, þar er unnum
ættgodu vel flíódi,
griot verdr laust at lata
lim fett, ára mettann.

Þá qvat *Sigmundur Aungull*:

Þer berit aptr er orar
ord þau skögluborda
fiallrifs fægi þellu
fleyvangs til *Orkneyia*,
at aungr þar er slaug sungu
seggr und kaftala veggium
eir þott allðri væri
ítr drengr framar gengi.

Eptur þat red iarl til uppgöngu oc *Sigmundur Aungull*, varþ
þar lítill vidrtaka oc komuz þeir i kaftalann, var þar mart
manna drepit, enn þeir er lífit þágu gáfu sic upp i valld
iarls, þar toku þeir mikit fe enn ecki fundu þeir höfspin-
giann oc nær enga dýrgreipi, var þa þegar mikil umræða
hverfu

*extremitatem muri castelli, armorum
clamosum tumultum.*

A. D.

1154

Et adhuc cecinit:

*Plene acquiescebam cum assuesceret
fœmina amica meo colloquio,
datus eram fœminæ Italæ
ex insperato autumnio.
Jam adhuc saturo, cum faveam
conspicui generis fœminæ,
(lapides coguntur dissolvi
coagmentati) aquilam.*

Tunc Sigmundus Aungull:

*Referatis cum verrat
verba ista Sigmundi Hami
fœminæ.
trans mare in Orcades,
neminem ubi sonabant verbera
militem sub parietibus castelli,
quamvis natu major esset
vir præstans, fortius progressum esse.*

*Post hæc Comes nec non Sigmundus Hamus ascendunt, quibus
cum parum resisteretur, castellum ingrediuntur; occiditur ibi
magnus hominum numerus, quibus autem vita concessa, Comi-
tis potestati se subijciunt, ditantur hic præda haud exigua victo-
res, principem vero non inveniunt, & res pretiosas fere nullas.*

A. D. hverfu *Gudifreyr* mundi hafa undan komiz, höfðu þeir þá
 1154 þegar enn mesta grun á *Endrida Unga* at hann mundi hö-
 num hafa undan skotit, oc mundi hafa farit brott med reyk
 til skogar; Epter þetta dvölduz þeir *Raugnvalldr* iarl skam-
 ma stund á *Galiciulandi* oc helldu vestr til *Span*; þeir he-
 riudu vida um *Spanland* hit heidna oc fengu þar mikit fe;
 þeir runnu upp i eitt þorp, enn þeir er bygdu þorpit lupu
 saman oc repu til bardaga, var þar hart vidrnam oc flýðu
 landzmenn at lyktum, enn mart var drepit; þá qvat iarl
 vísu:

Von ec, ut á *Spani*
 var skiótt rekinn flótt,
 flýði margr af mæði
 menlundr (u) konu fundar,
 því erum vær at vonum
 væn hliód qvedin piódum,
 valr tók völl at hilia,
 verder *Ermengerdar*.

Epter þat sigldu þeir vestr fyrer *Span* oc fengu þar storm
 mikinn oc lágu þar þria daga vid ackeri sva at þeir höfdu
 allmikit vos oc lagdi nær at þeir mundi briora skipin, þá
 qvat iarl:

Skal ec ei hriggr i hreggi
 hlín meðan strengr oc lína
 súdr fyrer *Svediu* bardi
 svalteigar brestr eigi,

beint

(u) komi. a conventu. 101.

Hinc variae conjecturae quomodo Gudifreyr effugiverit; Endri-A. D. dium Ungium statim suspicantur eum subduxisse, fumi ope in 1154 sylvam clam delatum. His gestis Comes Rognvallus non diu in Galicia moratur, unde versus Hispaniam gentilem, cui arma inferendo, ingenti praeda ditantur, præternavigant. Oppidum quoddam invadunt, oppidani autem concurrentes cum iis congregiuntur. Pugnatur utrinque acriter, indigenæ attamen tandem fugantur, multis occisis. Canit tunc Comes:

*Non dubito, in Hispania
celeriter fundebantur,
aufugerunt multi desessè
Viri qui sceminam convenere.
Sumus igitur, ut sperandum,
(aptas gentes audivere voces;
acervus cadaverum caput tegere campum)
digni Ermengerda.*

Hispaniam ab occidente præternavigant & tempestate adversa inhibiti in anchoris tres dies subsistunt, idum magnopere laborem sustinentes, diffringendis navibus proximis. Cecinit tunc Comes.

*Non ero tristis in calamitate
remissus donec rudens & linea,
quæ navi adherent,
non rumpuntur;*

Virginii

D. A.
1154

beint nam ec hvítri heita
 haurfkord er ec for norþan,
 vindr berr snart at fundi
 súðmar, konu prudri

Epter þat undu þeir segl sín oc beittu ut at *Niörfasundum*
 allfagrann byr, þá qvat *Oddi*:

Haþfi hollvínr (v) lofða
 hinn er miðd dreckr inne
 fundalauks með sveigi
 seau dægr muni hægri.
 enn ríklundadr rendi
Raugnvalldr með lip skialldat
 hefti halli glæstum
 hlunz at *Niörfasundum*.

Oc er þeir beittu at fundinu qvat iarl vífu:

Vindr hefr Völku sprundi
 vetrarstund frá mundum,
 ut berum ás at beita,
 austrænn skotit flautum,
 verdum ver at gyrða
 (l) vanarhart fyrir *Spani*,
 Vindr rekr snart at fundi,
 svidris við rá midia.

Þeir

(v) iöfra, *principum*. 102. (x) varnar 101. varnar 333. *Flat*.

*id candida promissi
virgini cum a septentrione proficiscerer,
(fert propediem ventus in fretum
navem) femina honesta.*

A. D. I
1154

*Vela dein pandunt & in fretum Herculeum, obversis antennis,
vento tamen haud temendo usi navigant. Cecinit tunc Oddus.*

*Fruebatur fidus amicus virginum,
iste qui jam intus bibit mulsam,
apud auri tractatorem,
dierum septem dimidio vita magis delicata.
Ast liberalis currere facit
Rögnvalldus cum exercitu clypeato,
navem in obliqua velicatione
ad fretum Herculeum.*

Cumque in fretum vento obnitentes navigarent, cecinit Comes:

*Ventus ab Itala femina
hyemali tempore, meminimus,
efferrimus antennam ut obliquemus,
orientalis misit repente;
Necessum habemus colligare,
spe ambigua ante Hispaniam
(pellit ventus celeriter in fretum)
vela ad medias antennis.*

A. D. Þeir sigldu i gegnum *Niörfasund* oc tok þá at hægiar ved-
 1154 rit, oc þá er þá bar or sundunum, þá skildiz *Endridi Ungi*
 frá föruneysi iarls med VI. skipum, sigldi hann yfer hafit
 til *Marseliar*, enn þeir *Raugnvalldr* iarl lágu epter vid sun-
 din oc töludu menn mart um at *Endridi* hefði nu sialfr
 skírslu tilgört hvert hann hefði *Gudisfreyr* undan komit; Jarl
 let þá vinda segl sin, sigldu þeir á haf oc stefndu hit sypra
 med *Serklandi*; Þá qvat *Raugnvalldr* iarl:

landi víkr, enn lauka
 lögr tær á vid fögrum;
 fyd mun seggr at hróðri
 feinna norðr þat einu.
 Þenna rift ec med punnu
 þitt jardar men bardi
 einum ut fyrer *Spani*
 aufund krok i dag hróki.

Ecki er getit um ferd þeirra iarls fyrr enn þeir koma suþr
 fyrer *Serkland* oc lágu i nánd *Sardinarey* oc vissu ecki til
 landa; þann veg var vedri farit at álögduz logn mikil, poka oc
 sælægiur, oc sá þeir nær ecki frá skipum oc forst þeim því
 feint. Þat var einn morgin at aflypti pokunne, stodu menn
 upp oc lituduz um oc sá þeir tvær eyar oc er þeir sá til
 eyianna í annat sinn, þa var horfin aunnr eyin; þetta sögdu
 þeir iarli, hann tok til orða, þat munu engar eyiar verit
 hafa, þat manu vera skip þau er menn hafa ut hingat i heim
 er þeir kalla *Dronunda*, eru þau skip sva stor sem holmar
 til þat síá, enn þar er annar dromundrinn hefr legit, þar
 mun

*Transfretant Niörfasund, remittente simul tempestate, cum A. D. 1154
fretum relinquerent, a Rögnvalldi comitatu cum sex navibus
Endridius Ungius separatur. Dirigit per mare ad Marfeliā
cursum, Rögnvalldus autem cum suis ad fretum remanet, orta
simul conjectura Endridium jam ipsum manifestasse se Gu-
difreyrem subduxisse, hinc Comes paupers velis & alto comi-
missis navibus, ad australes Serklandiæ oras tendit, canit-
que simul:*

*Terra nos relinquit, sed lufitare
humor (o: mare) audet in nave pulchra,
serotinus erit vir quoad poësin,
magis serotinus quoad reditum in septentrionem.
Hoc, scindendo tenui
annulum terræ (o: mare) rostro,
cuidam extra Hispaniam
excellens facinus hodie homini ignavo.*

*Nihil in itinere Rögnvalldianorum memoratur priusquam meri-
diem versus a Serklandia prope insulam Sardiniam quieti
starent, de propinquo continente incerti. Ita status erat aër,
tranquillus admodum, instabat nebula atque malacia ita ut ex-
tra naves nil fere viderent, serotinus igitur itineris successus.
Diei cujusdam mane cum nebula forte tolleretur, surgentes cir-
cumspiciunt, videntque insulas duas, quas cum secunda vice
observarent, altera visui erat subducta; Reserunt hæc comiti
regerenti. Conjicio insulas neutiquam fuisse; sunt sine dubio
naves quibus in hac mundi parte utuntur appellantque Dromeda-
rios. Sunt naves istæ tanquam insulæ si procul spectentur; ubi*

A. D. mun lagz hafa vindr á hafit oc mano þeir hafa siglt á brott,
 1154 enn þessir mano vera nockors farandi menn; eptir þat lætr
 iarl kalla til sín biskup oc alla skipstíornarmenn, tok hann
 þá til orða; ydr kved ec at þessu herra biskup oc *Erling*
 frænda minn, siái þer nockot ráð eðr efni var at ver me-
 gum nockorn sigr á þeim vinna er á *Dromundinum* eru;
 biskup svarar; torvellt get ec ydr verða at leggja lán skip
 under dromundinn, því at þer manut ecki geta betr enn
 krækt brandöxi á bordit, enn þeir manu hafa brennistein oc
 vellanda bik at fara under fætr ydr oc yfer haufut, megu
 þer siá iarl, sva vitr sem þer erut, at þat er hin mesta ufæra
 at leggja lip sitt oc sealfann sic i sva mikla hætru. Þá tok
Erlendr til orða: herra biskup seger hann, líklic er þat at þer
 manot þetta georð kunna at seá at ósigrvænligt man vera at leggja
 at þeim, enn þann veg hyggz mer at þott ver freystum at leggja
 under dromundinn, at mer pycker vera mega at hinn mesta
 vapnaburdinn beri ut af skipunum vorum ef ver (*) síbyrdum
 við, enn ef ecki er sva, þá megum ver skiott fráleggja, því
 þeir mega ecki elta ós á dromundinum; Jarl tok til orða,
 þetta er drengiliga mælt oc nær mínu skaplyndi, vil ec þat
 nu bert gera fyrir skipstíornarmönnum oc allri alþýðu at
 hverr maðr skal buaz í sínu rumi oc vopna sic með hinum
 beztum fönngum, sípan skulum ver leggja at þeim, enn ef
 þeir eru kriftnir kaupmenn, þá er kostur at gera fríd við
 þá, enn ef þeir eru heidingjar, sem mic varir, þá mun al-
 máttigr Guð³ vilia veita ós þá myskun at ver manom vinna
 sigr á þeim, enn af herfangi því er ver fáum, þar skulum
 ver fá fátækum mönnum hinn fimtuganda pening; Eptir
 þat brutu menn upp vapn sín oc viggjyrdludu skip sín oc
 biogguz um eptir þeim efnum sem þeir höfðu til; skipar
 iarl

(*) Síbyrdum, legi debere ominor. confr. cap. sequ. in verb. Jarl lagði sitt skip apte
 með Dromundinum.

autem altera navis subsistit, flante vento abnavigavit. Sunt ^{A. D.} ¹¹⁵⁴ hi autem ex euntibus quidam. Post hæc Comes episcopum cum singulis navium gubernatoribus ad se arcessit, & sequentibus affatur. Vos, inquit, dominum episcopum & Erlingum cognatum meum de hac re in consilium voco? an videtis consultum aut ansam, cujus ope eos qui Dromundo vebuntur superare possimus? Respondet episcopus: Difficile ominor vobis futurum naves longas Dromedario applicare cujus tanta est altitudo, ut vix possit ora navis securi longo instructa manubrio, ex nostris navibus attingi; ingerent autem sulphur & picem fervidam sub pedes vestras & super capita; facile vides Comes, tantæ sapientiæ vir, non audendum se suosque tanto periculo exponere. Ad hæc Erlingus; Domine, inquit, episcope! vero simile est te hæc optime prævidere, victoriam scilicet e congressu non sperandam, verum meus fert animus, quod quavis dromedarium adori periclitemur, maximum armorum usum extra naves nostras locum habiturum, si (*) una alteri contigua; Sin minus, naves abducere cito possimus, nos dromedario vecti non insequentur. Ad hæc Comes, decent inquit, talia responsa virum fortem, mibique perplacent; Aperiam nunc navium gubernatoribus omnibusque subditis, singulis suis in locis arma suscipienda; Dein cum iis congregiemur; si autem Christiani sint mercatores, potest cum iis pax contrahi. Quod si gentiles sint, ut mihi præfagit animus, per omnipotentis dei misericordiam eos superabimus; ex præda autem quam reportamus pauperibus quinquagesimam dabimus partem. Rapiunt dein arma, naves ad prælium jungunt & pro facultate se

P P 3

præ-

(*) Alium esse sensum puto. hunc sc. si latus lateri applicetur, eum in finem tela ex Dromedario missa eo facilius extra Comitæ naves caderent, effectû carentia,

A. D. iarl til hvar hveriger skyldi atleggja, greiddu þeir þá atrodr
1154 oc lögdu at sem vaskligaz.

Raugnvalldr vann Dromundinn.

Enn er þeir sá þat er á Dromundinum voro at skipin reru at þeim oc menn ætludu til atfoknar vid þá, toku þeir þell oc dýrgripe oc báru ut á bordin oc gerpu þá háreyfti mikit, oc þotti iarlsmönnum sem þeir eggjadi Nordmenn á hendr fer; *Raugnvalldr* iarl lagði skip sitt aptr med Dromundinum á stíornborda enn *Erlingr* á bakborda aptr þar, þeir *Jon* oc *Aflakr* fram á sitt bord hverr, enn adrer um miðt skip á bæði bord, oc sifyrdu vid öllum skipunum, oc er þeir qvamo under dromundinn, var hann sva borðhárr at þeir máttu ecki vapnom vidkoma, enn þeir steyptu loganda brennusteini oc loganda biki yfer þá, oc var þat sva sem *Erlingr* gat til at mestann vapnaburdinn bar ut af skipunum, oc þurftu þeir ecki at hlífa fer þannig, oc er þeim ortiz ecki á um foknina, lagði biskup frá sitt skip oc tvo önnr oc völdu þeir þángat bogmenn sína oc lögðu þeir i skotmál oc skutu þápan á Dromundinn oc var sú mest þá atfoknin, færðu þeir þá vid hlífarnar enn hugfudu litt um hvat þeir höfþuz at er under Dromundinn höfðu lagt, *Raugnvalldr* iarl het þá á sína menn at þeir skyldi taka öxar sínar oc höggva bordin á Dromundinum þar er minnst væri járnafarit á, enn er menn á öðrum skipunum sá athöfn iarlsmanna toku þeir oc slíkt ráð; Þar er þeir *Erlendr* höfðu atlagt heck atkeri mikit á Dromundinum oc var krækt fleinum á bordit, enn legggrinn vissi niðr at skipi *Erlings*; *Audun* hinn *Raudi* het stafnbui *Erlings*, hönum var lýpt á ackeris stockinn, enn síþan heimti hann fer fleiri menn sva
at

*preparant; Ordinat Comes singulis locum congressus; ad quem A. D.
remis strenui accelerant.* 1154

Vincit Dromedarium Rögnvalldus.

Cum autem viderent qui in Dromedario erant naves ad se remigare seque invadere velle, byssum, purpuram & multas res pretiosas in supremas navistabulas, magnum inter strepitum, exponunt, quo Rögnvalldiani se ad prælium laceßitos existimant; Applicat ad latus prope puppim dextram, navem suam, ut longa erat, Comes, Erlingus autem eodem modo ad sinistrum; Jonas & Aslakus ad proram utringue, reliqui autem circa mediam, nullo inter naves interstitio relicto. Latera dromedarii tantæ erant altitudinis ut arma adhibere nequirent; Ardentem autem picem & sulphur adversarii super eos effundebant, evenit vero quod prædixerat Erlingus, nempe arma ultra naves extendi, unde defensione non opus. Cum non succederet prælium, abduxit, præter duas alias, navem suam episcopus. Delectos sagittarios in his collocat, qui apte distantes Dromedarium telis petunt, his tunc maxime prementibus, parum attendunt adversarii iis qui sub Dromedario remanserant. Tum Comes suos hortatur ut assumtis secaribus Dromedarii latera, ubi minima ferri vestigia, secarent; Verum cum in reliquis navibus Rögnvalldianorum præsentem operam viderent, idem consilium cepere: Ubi Erlingus cum suis navem admoverat, pendeat in Dromedario magni ponderis anchora, ita ut unco in latus fibulata, spiculum navi Erlingi immineret. Audun Raudius (ruffus) nomen erat prorætæ Erlingi; Ascendit primus fustem anchoralem, alios exinde sibi auxiliares poscit

A. D. at þeir stodu sem þeir máttu þreyngz á stockinum oc hiuggu
 1154 þá þan bordin sem þeir máttu, oc var þat hauggit miklu efz, oc
 er þeir höfðu hauggit sva storar dyr at þeir máttu ganga
 inn i Dromundinn, repu þeir þá til uppgöngu, oc komu
 þeir iarl i hin nedri rumin, enn þeir *Erlendr* i hin efri, oc
 er hvorer tveggju koma upp i skipit, verdr þar orrosta bæði
 mikil oc hörd; á Dromundinum voru *Saraceni*, þat köllum
 ver *Maumetz* villumenn, þar var mart blámannna oc veittu
 þeir hina hörduztu móttöku; *Erlingr* feck þar sár mikit á
 hálsinn vid herdarnar er hann liop upp, þat greri sva illa at
 hann bar iafnan hallt höfudit sípan, því var hann *Skackr* kal-
 ladr; oc er þeir komu saman *Raugnvalldr* iarl oc *Erlingr*,
 hrucku *Saraceni* undan fram i skipit, enn iarlsmenn gengu
 þá upp hverr at öðrum, urdu þeir þá fleiri oc gengu at
 fast; þeir sá at á dromundinum var einn madr sá at bæði
 var meiri oc fríðari enn adrer, þat höfðu Nordmenn fyrir
 fatt at sá mundi vera höfþingi þeirra, *Raugnvalldr* iarl mælti
 at þeir skyldu ecki bera vopn á hann ef þeir mætti öðruvís fá
 hann; þá báru þeir skiöldu at hönum oc vard hann sva tekinn
 oc færdr sípan á skip biskups oc fáer menn með hönum,
 enn þeir drápu hvert manz barn annat oc fengu mikit fé
 oc margar gersemar; þá er þeir höfðu lokit hinu mesta
 starfi, settuz þeir þá niðr oc hvíldu sic, þá qvat iarl þetta:

Erlingr geck, þar er ockr,
 ognsterkr, ruduz merki
 frægr með fremd oc sigri
 fleinlundr at Dromundi,
 hlopu ver enn vípa,
 var blod numit þjóðum,

fyerd

poscit, ut tot quot potuere, compresse in fuste starent, tabulas ^{A. D.} deinde pro posse findentes; hi etiam in Dromedario supremi ¹¹⁵⁴ ubi tam ingentes fores cædendo fecerant ut navem intrare possent, ascendebant. Venit autem in inferiores locos comes, Erlingus autem in superiores. Cum autem ambo in tabulatum venirent, prælium oritur; In Dromedario erant Saraceni, quos Makumedis hæreticos vocamus. Erant ibi etiam Ætiopum (Blá-menn) multi, qui fortissime se defendebant. Infigitur hic Erlingo in collum apud humeros, cum Dromedarium raptim scandit, vulnus ingens, quod ægre admodum sanabatur, ut semper exinde obstipus esset, Skackii cognomen igitur adeptus. Cum ambo una venirent Erlingus & Comes, Saraceni in pro-
ram turmatim depelluntur, Rögnvalldianorum autem unus post alterum ascendit, quorum auctus tunc numerus adversariis fortiter instat. Conspiciunt in Dromedario virum, qui & statura & formæ venustate alios antecellit. Credunt hunc Norvegi in Dromedario ducem esse; prohibet Rögnvalldus, ne huic arma inferant si alio modo comprehendere possint. Hinc clypeis eum cingunt, capiunt, & cum paucis in navem episcopi deducunt, reliquos autem, ne minimo quidem excepto, sternunt, ingentibus spoliis rebusque pretiosis ditati; maximo exantlato labore, confidentes, quiescunt. Canit tunc Comes:

Erlingus progressus est, ubi nostra,
horribiliter fortis, arcebantur vexilla,
clarus cum gloria & victoria
vir militaris in Dromedarium.
Oneravimus adhuc ligna (o: navem)
(eximebatur sanguis gentibus;

Qq

gladios

D. A.
1154

fverd rudu snialler fyrðar
snörp; blámannanna görþum.

Oc enn qvat hann:

Nennum ver at vinna,
valfall má nu kalla
ár hefer drengr í dreyra
dromund roðit skíoma,
þat mun norðr oc norþan
naddregns konan fregna,
þið beid liott af lípum
líftíón; til *Verbonar*.

Menn ræddu um típíndin þessu er her höfðu görz, sagði þá hverr þat er seet þottiz hafa, ræddu menn oc um hværr fyrstr hespi uppgengit oc urðu ecki á þat sáttir, þá mælltu sumer at þat væri ecki merkiligt at þeir hespi ecki allir eina fögn frá þessum stórtípíndum, oc þar kom at þeir urðu á þat sáttir at *Raugrvaldr* iarl skyldi or skera, skyldu þeir þat sípan allir flytia, þa qvat iarl:

Geck á Dromund döckvann,
drengr red snart til fengjar,
upp með ærnu kappi
Audun fyrstr hinn *Randi*,
þar náðu ver þiðar,
þvi hefr alldar Guð valldit,
bolr fell blárr a þiliur,
blopi vapn at riópa.

Þá

*gladios rubescere fortes viri
acutos; Ætiopum viris strenuis.*

A. D.
1154

Et adhuc canit:

*A nobis impetramus laborem.
strages jam appellari potest,
promptus vir sanguine
Dromedarium tinxit ope gladii.
eam aquilonem versus & ab aquilone
ensium pluviam (v: prælium) femina audiet
(Gens turpem nacta est a natione
necem;) Verbonem.*

*Conferebant de novis quæ ibi acciderant, quorum quisque quæ
viderat, adtulit. Disceptabant etiam de eo quoniam primus
ascendisset, in eo non consentientes. Afferebant inconueniens
esse ipsos circa facinus hoc discrepare, unde concordēs Comiti
decidendum committunt, quod omnes exinde inter referendum
confirmarent. Cecinit tunc Comes:*

*Ingressus est Dromedarium nigricantem,
vir fortis ad lucrum repente conversus est,
magno cum conatu
Audinus primus Raudius (ruffus).
Ibi contigit nobis gentis
(sic in seculo viventium direxit Deus)
(corporis humani truncus cecidit lividus in tabulas navis)
sanguine arma rubefacere.*

A. D. Þá er þeir höfpu ruddann Dromundinn, þá lögðu þeir i hann
 1154 elld oc er þat lá madrinn fá hinn miklí er þeir höfðu her-
 tekit, brá hönum vid miök oc gerþiz litverpr oc mátti sic
 ecki kyrrann hafa, enn þó at þeir leitadi orða vid hann
 þá mælti hann ecki oc engann veg bendi hann, oc ecki brá
 hann fer vid hvort er þeir heru hönum godu edr illu, enn
 þá er Dromundinn tok at loga síá þeir at sva sem logandi
 siárr hlypi í siöinn, þat feck mikils hinum hertekna, manni;
 þat höfpu þeir fyrer satt at þeir hefpi uvandliga leitad siárrins
 oc nu hefpi rúnnit malmrinn i elldzganginum hvort er verit
 hefpi gull edr silfr; þeir *Raugnvalldr* iarl sigldu þapann supr
 under *Serkland* oc lágu under *Serklandz* borg einne oc gerdu
 þar VII. náttu grid vid stadarmenn oc áttu vid þá kaup oc
 felldu þeim silfr oc annat fe; eingi madr villdi kaupa hinn
 mikla mann, oc epter þat gaf iarl hönum fararleyfi vid fimta
 mann; hann kom ofan um morgininn epter vid sveit man-
 na oc seger þeim at hann var ödlingr af *Serklandi* oc hafpi
 þapan verit leystr med Dromundinum oc öllu því fe er þar
 var á; lezt hönum oc þat veit þyckia at þeir brendu Dro-
 mundinn oc foru þar sva illa miklu fe at engi naut, enn nu
 á ec mikit valld á yðru máli, þer skulut nu frá mer þess
 mest nióta er þer gáfut mer líf oc leitudud mer síkrar samdar sem
 þer máttut, enn giarna villda ec at ver sæumz allðri sípan, oc
 listu nu heiler oc vel; epter þat reid hann á land upp, enn
Raugnvalldr iarl sigldi þapan súðr til *Krítar* oc lágu þar í ofvi-
 dri miklu, þá qvad *Armodr* vísu, er hann hellt vörd um
 nortina,

Eigu ver þar er vági
 verpr inn um þraum stímann

þetta

Postquam Dromedarium exoneraverant, igne admoto eundem A. D.
 comburunt, quod cum videret magnus iste vir, quem captivum 1154
 ducebant, commovebatur adeo ut faciei variaret colorem, quie-
 tus manere nequiens, ast quamvis ipsum alloquerentur, attamen
 neque respondebat neque mutabat, nec sive mala minarentur,
 sive bona promitterent, movebatur. Postquam autem Dromedarius
 conflagrare cepit videbatur ardens quasi rivulus in mare
 excurrere, quo captus iste vir commovebatur, unde concludebant
 se minus diligenter gazas quæsisse, jamque metallum, sive aurum
 fuisset sive argentum, liquefactum. Comes Rognvalldus cum
 suis meridie versus ad Serklandiam cursum deinde dirigebat, &
 prope urbem quandam hujus regionis subsistens, septem cum
 incolis dierum inducias paciscebatur, argentum & res alias
 pretiosas pro eorundem æquipollentibus vendebat. Erat nemo
 qui grandem hunc virum emeret. Post hæc ipsi quinto abeundi
 veniam Comes dedit. Descendit ad eos sequentis diei mane,
 manifestatque se ex optimatibus in Serklandia esse, inde se
 cum Dromedario omnique quæ eo vehebatur pecunia redemptum
 esse, ægerrime autem se ferre eos Dromedarium incendio delevisse,
 ibique tantas opes, sine omni usu, perdidisse; Nunc autem,
 inquit, magna ex parte vestri potestatem habeo, jam pro eo
 quod vitam mihi concessistis & tantum, quantum apud vos erat,
 honorem quæsisistis, præmium reportabitis. Lubens autem
 optarem ne vos posthac viderem; jam salvi sospitesque valete.
 Post hæc in continentem sursum equitat. Hinc Comes Rognvalldus
 meridie versus ad Cretam cursum dirigit & procellosa tempestate
 impeditus ad anchoras stat. Canit tunc inter vigiliæ nocturnas Armodus:

Est nobis, ubi stimulus maris (o: fluctus)
 injicitur in lignum (o: navem) firmum,

A. D.
1154

þetta höfum ver at vinna
vardhalld á Skebarda,
meþan i nott hía nýtri
námduks haurund miukri
loki sefr lind hinn veyki,
lýt ec um öxl til *Kritar*.

Þeir iarl lágu under *Krit* þar til er þeim gaf byr til *Jorsala*
oc komu til *Akursborgar* föstumorgin, sñemma oc gengu þá
upp med þris miklum oc farar bloma, þeim er þar var
sialldseñ, *Þorbiörn Svarti* orti þá vífu:

vard ec um hrid med (y) herþinn
þiörpys i *Orkneyium*
reed folkstara fæder
fyr um nætr til styriar;
nu berum raund med reyndum
(z) raun snarlíga iarli
ört á (a) víga vaurtu
Akursborg friá morgin.

Þeir iarl dvölduz i *Akursborg* um hrip, þar kom fott i lip
þeirra oc aunduduz marger menn; þar andadiz *Þorbiörn*
Svarti. *Oddi* hinn *Litli* qvat:

Báru lyng
lendra manna
fyrer *Þarsnes*
Þorbiörn Svarta

trad

(y) heriu. 101. 102. (z) Dann synlendra 102. (a) vega. 102. urgavauttu. *Flat.*

*hoc nobis negotium
 præsidium nempe in clypeo maris (ꝑ: nave)
 dum hac nocte cum conspicua
 muliere, cui mollis est cutis,
 effeminatus homo concubat cum sæmina imbecillis.
 Oculos in Cretam reflecto.*

A. D.

1154

*In anchoris, donec ventus quo Hierosolymam uterentur flaret,
 subsistebant, delati diei veneris mane Akursburgum, magno
 cum splendore pompæque, quæ ibi raro visa, ascendunt. Com-
 posuit tunc cantilenam Thorbiörnus Svartius (Niger).*

*Fui ad tempus apud asperatorem
 belli (ꝑ: fortem militem) in Orcadibus,
 suscepit indigenarum ibi nutritor
 prius nocturno tempore bellum;
 Jam inferimus clypeum cum experto
 certe celeriter Comite
 promte in aptos defensionem portus
 Akursburgi diei Veneris mane.*

*Comes cum suis Akursburgi aliquamdiu moratur; hic morbus
 inter satellites grassatus magnum eorum numerum sustulit &
 inter eos Thorbiörnnum Svartium. Cecinit Oddus Parvus:*

*Ferebant delictum
 nobilium virorum
 apud Thrasnesum
 Thorbiörnnum Svartium.*

Calca-

A. D.
1154

trad hlynbiörn
und höfuf skálldi
ata jörd
Akursborgar til.

Þá fā ec hann
at höfufkirkiu
fiklings vīn
fandi auðinn,
nu þrumer grund
grytt yfer hönum
folu sīgnud
á súðrlöndum

Þeir *Raunvalldr* iarl foru þá or *Akursborg* oc 'fottu alla hina
helguztu stapi a *Jorsola* landi; þeir foru aller til *Jordanar* oc
laugduz þar; þeir *Raunvalldr* iarl oc *Sigmundr Aungull*
lögduz yfer ána oc gengu þar á land oc þangat til sem var
hrís kiörr neckor oc ridu þar á knuta stóra, þa qvat iarl:

Ec hefī lagda lyckiu
leidar þvings um heiði,
snotr minniz þess svanni,
fūt! fyrer *Jordan* utan,
enn ec hyck at þó þycki
þangat lāngt at gānga,
blod fellr varmt á víðann
völl, heimdrögum öllum.

Þa

*Calcabat navis
sub primario poeta
pelagum
Akursburgum usque;*

A. D.
1154

*Tunc vidi illum
apud templum primarium,
principis amicum,
arena circumdari;
jam ingemit humus
lapidosa super illo,
sole beata,
in terris meridionalibus.*

*Reliquit cum suis Comes Rögnvalldus Akursburgum, & singula
loca præ aliis sacra in terra Hierosolymitana invisit. Petunt
Jordanem & in eo lavantur. Comes Rögnvalldus cum Sigmundo
Hamo fluvium natando transit, in continentem exscendit & in
obvio rubo ingentes complicat nodos, canitque sinul:*

*Composui fibulam
obviis ex corrigiis in tesquis,
formosa ejus memor est semina,
proh! dolor, ultra Jordanem;
sed autumno quod videatur
illuc pervenire longum,
(sanguis decedit repidus
in campum vastum) omnibus domi desidentibus.*

A. D. Þá qvat *Sigmundur*:

1154

Knut man ec pembipríóti
þeim er nu sitr heima,
fatt er helldr höfum hættan
hans kynd, i dag binda.

Jarl qvat:

Knut ripum ver kauda,
kem ec módr í stad godann,
þann i þyckum runni,
þessá *Lafrantz* messu

Oc þá er þeir foru utan af *Jorsala* landi þá qvat *Raugrvaldr* iarl:

Krofs hángir þul þessum
þioft skili lægit fyrir briosti
flyckiz fram á breckr
ferð, enn þámmr medal herða.

Þeir *Raugrvaldr* iarl fóru um sumarit af *Jorsala* landi oc ætludu norðr til *Miklagarðz* oc komu um hauffit til þess stadar er heiter *Imbolun*, þeir dvölduz þar miðc lengi í stadnum, enn ef menn genguz á móti þar er þraung var oc þottiz annar þurfa at fá vægdi gaungunne er á moti geck, þá segir hann sva, midhæfi, midhæfi. Þat var eitt kveld er þeir geingu or bænzin oc *Erlingr Skacki* geck ut á bryggiuna skipfins, gengu stadarmenn imot þeim oc mæltu, midhæfi, midhæfi; *Erlingr* var druckinn miðc oc let sem hann heyrdi ecki,

oc

Cecinit tunc Sigmundus:

A. D.
1154

*Nodum profecto distento & pervicaci,
ei qui jam domi residet
(verum est quod cavillati fuerimus
abjectum istum;) hodie ligabo.*

Cecinit Comes.

*Nodum fecimus homini vili,
venio defessus in locum hominum,
ibi in crasso rubo,
hac Laurentii feria.*

Cum Palæstinam relinquerent, cecinit Comes Rögnvalldus:

*Crux pendet hujus agminis,
frigidus animus in pectore latet,
turmatim in loca declivia progreditur
Comitatus, aſt palmae inter ſcapulas.*

Comes Rögnvalldus cum ſuis æſtate Judæam relinquit & aquilonem verſus; Conſtantinopolin petiturus, venit ſub ætunnum in urbem quæ Imbolum audit. Hic diu admodum morantur; Si autem cum convenirent, unus alteri contraireret & obviam eunti neceſſario ſubſiſtendum putaret alter, dicebat, media tenenda. Quadam fortè vespèrâ cum ex urbe diſcederent, Erlingo Skackio, in pontem navi adjacentem egreſſo, oppidani obviam eunt clamantque, media, media; Erlingus perquam ebrius erat & ſe non audire ſimulabat, verum tamen

A. D. oc er þá bar saman, stöck *Erlingr* af bryggjunne oc ofan i
 1154 leyrinn er under var oc hlupu menn hans til at draga hann
 upp oc urdu at fara hann af hveriu klæpi; Um morgininn
 epter er þeir iarl funduz oc hönum var sagt, brosti hann at
 oc qvat:

Vill ecki vinr minn kalla
 vard hann allt i drit falla

(b) nær var í því ærinn
 ugafa midhafi,
 litt hyck ec at þá þætti
 þeingils mágr er hann reingþíz,
 leir fellr grár of geira
 golígr í *Imbolum*.

Þau típínde urdu nockuru síparr þar i staðnum er þeir gengu
 or staðnum miðc druckner, enn menn *Jons Forz* söknudu hans,
 enn einkis mans annars; þeir sendu þegar at leita hans (c) á
 önnr skip oc sanz hann ecki, enn ecki máttu þeir leita hans
 á land um nottina, enn þegar um niorguninn er liost var vorpit
 fundu þeir hann hiá borgar vegg veginn, enn þess vard alldri víst
 hverr hönum hefpi bana veitt; veittu þeir þá virduligann
 grópt líki hans at heilagri kirkju, epter þat foru þeir á brótt,
 oc er þeir komu norðr til (d) *Ægisnefs* lágu þeir þar nockurar
 nætr oc bipu byriar þess er þeim þotti goðr at sigla norðr
 epter hafinu til *Miklagardz*, þeir vöndudu þá miðc siglin-
 gina oc sigldu þá við þris miklum, svo sem þeir vissu gert
 hafa *Sigurd Jorsalafara*, oc er þeir sigldu norðr epter hafinu
 qvat iarl vísu,

Rípum

(b) nærri var þat æru. 101. nær var i því æru, non procul a dedecore. Flat.
 (c) omittit. (d) Eigilsnefs. 335.

ei appropinqvarent extra pontem exsiliendo, in lutum, quod sub- A. D.
tus erat, demittebatur. Accurrebant ejus subditi & ubi ipsum 1154
extraxerunt, singulis vestibus exuere opus habebant; postridie
cum adesset, casum audiens, Comes subrisit cecinitque:

*Non vult amicus meus acclamare,
 cogeatur usque in lutum decidere,
 propinquum erat ibi magnum
 infortunium medio.
 Non puto eum tunc videri
 Comitibus affinem cum ei inficias irent,
 (lutum cadit cinereum in manus)
 bilarem Imboli.*

*Accidit paulo post cum ex urbe egrederentur perquam ebrii, ut
 Jona Pedis subditi ipsum solum desiderarent; missi statim qui
 eum quærerent, nullibi inveniunt, noctu autem in continente
 quærere non licitum. Prima vero insequentis diei luce apud
 murum urbis occisum reperiunt, verum de cædis autore mun-
 quam certiores redduntur. Funus ejus apud eadem sanctam
 honeste sepeliunt. Discedunt exinde delatiquæ ad boreale Ægis-
 nesi latus aliquot noctes in anchoris ventum, qui eos per
 mare septentrionem versus Constantinopolin deferret, exspe-
 ctant. Instituunt tunc navigationem exquisitissimam summa
 cum pompa quam adhibuisse scivere Sigurdum Hierosolymi-
 petam. Cum boream versus per mare cursum dirigerent,
 cecinit Rögnvalldus:*

A. D.
1154

Rípum ræfils vakri,
 rekum ecki plóg af akri,
 erium urgubardi
 ut at *Miklagardi*;
 þiggiom þengils mála,
 þokum fram í gný stála,
 riodum gyldis goma,
 gerum ríks kongs sóma.

Af Raugnvalldi Jarli.

1155 Þeir *Raugnvalldr* iarl komu til *Miklagarðs* oc var þeim vel fagnat af stolkonginum oc *Væringiom*; þá var *Menelaus* kongr fyrer *Miklagardi* er ver köllum *Manula*; hann veitti þeim mikit fe oc baud þeim málagialld ef þeir villdi þar stadfestaz; þeir dvölduz þar miðc legi um vetrinn, þar var fyrer *Endridi Ungi* oc hafði allmiklar virdingar af stólkongi, hann átti fátt við þá iarl enn afþöckadi helldr fyrer þeim fyrer öðrum mönnum; *Raugnvalldr* iarl byriar ferd sína um vetrinn af *Miklagardi* oc fór fyrst vestr til (e) *Kolgaralandz* til *Dýraksborgar*, þá þan sigldu þeir vestr i hafit á *Pul*, þar geck *Raugnvalldr* iarl oc *Erlingr* af skipum sínum oc *Vilbialnr* biskup, oc allt hit göfgazta lip þeirra oc öfludu sér þar hesta oc ridu þá þan fyrst til *Romaborgar* oc svo utan *Roma veg*, þar til er þeir koma til *Danmerkr*, fóru þá þan i *Noreg* oc urdu menn þar fegner, oc var þessi ferd hin frægazta oc þottu þeir meiri háttar menn aller síþan enn ádr er farit höfðu; meþan

(e) *Bolgaralandz*. 101. 102. 325. *Flat.* *Bolgardalandz*. 333.

*Vehamur perquam (velorum ope) veloci,
ne aratrum ex agro educemus,
arenus (o: deducamus) strenuum rostrum (o: navem)
Constantinopolin.*

A. D.
1154

*Acceptemus stipendia apud regem,
progrediamur in armorum strepitum,
rubefaciamus lupi palatum,
augeamus potentis regis honorem.*

De Comite Rögnvalldo.

Comes Rögnvalldus cum suis Constantinopolin delatus, ab 1155 imperatore nec non Væringis benigne excipitur. Erat hoc tempore Rex Constantinopoli Emanuel, quem Manulam appellamus. Obtulit iis pecuniam ingentem & stipendium si ibi in futurum manere vellent. Hyemem ibi magna ex parte transigunt. Prævenerat illuc Endridus Ungius magno perquam honore ab imperatore habitus; Exercebat contra Rögnvalldum cum suis mutuas simultates, ad diffamandum eos apud alios magnopere pronus. Continuat iter hyeme relinquitque Constantinopolin comes Rögnvalldus, primo in Kolgariam Dyraksburgum vehitur, inde occidentem versus in Apuliam navigant. Relictis hic navibus Comes Rögnvalldus Erlingus & episcopus Vilhialmus cum omnibus maioris notæ comitibus equos comparant vehunturque inde Romam, & viam dein quæ ducit in Daniam usque, exinde in Norvegiam reduces, ab indigenis magno cum gaudio excipiuntur & omnes iter hoc, quod famosissimum erat, emensi, majori quam antea honore digni censentur. In itinere
Aug-

A. C. meþan þeir höfðu verið i ferdinne andadiz *Augmundr* (f) Drengr broder *Erlings Skacka*, hann potti meira háttar þeirra brædra meþan þeir lifðu báðer; enn epter fall *Inga* kongs var til kongs tekinn yfer þann flokk *Magnus* son *Erlings* oc *Kristinar* dottur *Sigrþar* kongs *Jorsalafara*, enn *Erlingr* hafði þá einn landráð i *Noregi*; *Valldemar Dana* kongr gaf *Erlingi* iarlsmáfn, gerðiz hann þá hinn meste (g) höfþinge. *Endride* kom utan nokkorum vetrum síðar enn þeir *Raugnvalldr* oc redz hann þá til *Eysteins* (h) kongs, því at hann villdi ecki eiga við *Erling*, enn epter fall *Eysteins* kongs efldu þeir *Endride* oc *Sigrþr* son (i) *Havardz Hauulds* af *Reyri* flokk oc toku til kongs *Hakon Herdabreid* son *Sigrþar* kongs *Harallssonar* (k) *Gilla*; þeir felldu *Gregorium Dagsfon* oc *Inga* Kong; þeir *Eindride* oc *Hakon* börduz við *Erling* under *Seck*, þu fell *Hakon* enn *Endride* flýði; *Erlingr* iarl let drepa *Endrida* þunga nokkuru 1156 síðar i *Vík* austr. *Raugnvalldr* iarl dvaldiz um sumarit á *Hördalandi* er hann kom i *Noreg*, og fretti þá mörg tíðinde or *Orkneyjum*, var þar ufridr mikill, oc gengu gápindar miðc i tva stadi, enn þeir voru fáir er hiá sæti, svo at engann lut ætti i, var *Haralldr* iarl öðrum megin, enn *Erlendr* iarl i audrum stad oc *Sveinn Asleifarson* oc er *Raugnvalldr* iarl heirði þetta qvat hann víðu:

Nu

(f) omittit. 332. (g) *Erlingr* redz þegar til felags við *Inga* kong, því at hann var mest under hann hallr at allri vinattu þeirra brædra oc skíldu ecke meðan þeir lifðu báðer, *Erlingus se regi Ingio statim associat, in eum enim amor præ reliquis fratribus pronus, ab invicem, donec in vivis erant, non discesserunt. addit 325 332.* (h) máðr síðan ok ríkr höfþinge, sem ritat er i sögu hans, *virum potentemque dominum, ut in historia ejus scriptum. addit 332. 325.* (i) Háurðs 101. 102. Hamunds. *Flat.* Hallvárdz, in *marginē* 101. (k) omittit. 325. 332.

Augmundus Dreingur, frater Erlingi Skackii, occubuit, qui, dum A. D. ambo in vivis erant, fratre præstantior habebatur. Mortuo vero rege Ingio factionis rex substituitur Magnus filius Erlingi & Christinæ filia regis Sigurdi Hierosolymipetæ; totius autem tunc Norvegiæ præfectura apud solum erat Erlingum; hunc Valdemar Rex Daniæ Comitibus titulo ornavit, unde in summi nominis principem promotus est. Endridius aliquot post Rögnvalldum hyemibus domum redux apud Regem Eysteinem hospitium paciscitur, cum Erlingo enim negotiari noluit. Verum post mortem regis Eysteinis, Endridius & Sigurdus filius Hávardi Hölldii de Reyri, factionem constant regemque constituunt Haconem Herdabreid, filium Regis Sigurdi Haralldsonii Gillii, occiderunt Gregorium Dagi filium & regem Ingium. Conflixit Endridus & Hacon apud Serk cum Erlingo, ubi Hacon occubuit, Endridius fugatur. Comes Erlingus Endridium Ungium paulo post in Vica occidi curavit. Comes Rögnvalldus in Norvegiam delatus æstatem in Hördalandia transigit auditque de Orcadibus varia nova, ingentes nempe factiones & optimates in binas distrabi partes, pauci erant qui omnino neutrales his se non immiscerent; stabat ex altera parte Comes Haralldus, ex altera vero Comes Erendus & Sveinn Asleifæ. Hæc cum audiret Comes Rögnvalldus cantilenam cecinit.

1155

A. D.

Nu hafa gæpingar gengit,
gudhíón er þat líóna,
upp grafaz ill ráð greppa,
ærit mörg á færi,

(l) þat mun þeygi sítatna
þeim er fvik (m) vinnr heima,
stígum (n) lítt á lagann
legg meþan (o) upphelldr skeggi.

Jarl hafði engann skipa kost (p) enn þeir skyldu láta gera
hönum lán skip (q) nockut, ganga þeir vel under þat oc
játa því öllu sem hann beiddi oc gerðu skipin.

Raunvalldr Jarl for til Orkneyia.

1155 Jarl bioz um sumarit at fara vestr til *Orkneyia* i ríke sitt,
oc vard hann sþbuinn fyrer því at hann dvaldi mart, for
hann vestr á kaupskipe því er átti Þorbhallr *Asgrimsfson*, hann
var *Islandskr* madr oc kynstorr oc átti bú supr í *Biskupstun-*
gom; Jarl hafði sveit mikla á skipi oc göfugt föroneyti,
þeir toko *Skotland* þá er var af vetri miöc langt oc lágu (r)
vid *Torfnes*; kom iarl litlu fyrer Jul i ríki sitt.

Ey-

(l) þar munu, 102. (m) víþr. 332. 325. (n) lut, *in rem.* 102. 333. lett,
leviter 332. 325. (o) upphelld *barban teneo.* 332. 325. (p) lei-
radi hann þá vid frændr sína oc vine at þeir, *cognatos igitur & amicos ro-*
gavit ut &c. addit 332. 325. (q) nockor um vetrinn, *aliquot ea hyeme.*
325. 332. (r) lengi, *diu.* 325. 332.

Nunc optimates violarunt,
 separatio a Deo existit id subditis,
 (eruantur mala consilia hominiorum)
 permulta juramenta,
 id minime subsidebit
 quoad domi dolum fruentem,
 procedamus pedetentim
 quamdiu barba durat.

A. D.

Comes nullas habebat naves, longas autem, ut rogabat, in ipsius usum exstruxere, & singula præterea quæ expetebat promiserunt, confecereque naves.

Redit in Orcades Comes Raugnvalldus.

Comes æstate occidentem versus in regnum suum Orcades 1155
 paratur, ast sero itineri accinctus, varia enim obvia impedimenta.
 Vebitur tandem occasum versus navi mercatoria, quæ erat Thor-
 halli Asgrimi filii; erat ille vir Islandus, clavis natalibus or-
 tus, in meridionalis quadrantis tribu Biskupstungis habita-
 bat. Vehebatur nave ingens Rögnvalldianorum numerus con-
 picuu sive comitatus. Allabantur Scotiæ magna hyemis parte
 exacta & ad Torfnæsum subsistunt; Comes paulo ante festum
 Julense in regnum suum pervenit.

D. A.

Eysteinn kongr fangadi Haralld jarl.

Nu er at segia frá því hvat til tíðinda vard i *Orkneyiom* meðan *Raugnvalldr* iarl var i utförinne; Sumar pat er iarl var farinn or landi, kom austan or *Noregi* *Eysteinn* kongr son *Haralldz Gilla*, hann hafði her mikinn; þá hafði hann lagt til (s) *Rinarseyiar*; þá spurdi hann at *Haralldr* iarl var farinn yfer til *Katanes* með tvítogfessu oc hafði LXXX manna, hann lá þá i *Porsá*; enn er *Eysteinn* kongr spyrði til hans, skipar hann þriár skútr oc fer vestr yfer *Petlandsfiörd* oc svo til *Porsár*, kom hann þar svo at þeir iarl urdu ecki fyrr varer vid enn kongsmenn gengu upp á skipit at þeim oc gerdu iarl handtekinn; hann var leiddr fyrer kong oc foro þeirra skipte svo at iarl leyfti sic þrem mörkum gulls, enn hann gaf ríke sitt i hendr *Eysteini* kongi svo at hann skyldi af hönum hafa jafnan sípan; geordiz jarl þa madr *Eysteins* kongs oc batt pat svardögum, papan for *Eysteinn* kongr til *Skotlandz* oc heriadi þar um sumarit; hann heriadi víða um *England* i ferd þeirri oc pottiz þá hefna (c) *Haralldz* sona.

Frá Eysteine Konge.

Epter pat for *Eysteinn* kongr aptr i ríki sitt til *Noregs* oc var allmisjafnt rätt um hans ferd. *Haralldr* iarl var i ríke sínu i *Orkneyium* oc var þocka sáll af flestum mönnum; þá var andadr

(s) *Rauðnuallðzeyiar* 332. *Rejareyiar* 101. *Rafseyiar*. *Flat*. (c) *Haralldz* Kongs Sigðarsonar, regis *Haralldi Sigurdi filii*. 332. 323.

Comitem Haralldum Rex Eysteinn
capit.

A. D.

Nunc referenda quæ, Comite in peregrinatione occupato, in Orcadibus evenerunt. *Æstate, quæ navigationem susceperat comes Rognvalldus venit ex Norvegia rex Eysteinn filius Haralldi Gillii, ingenti cum exercitu, quem ad Rinarseyiam deduxerat. Audit hic Haralldum Maddadi viginti interscalmiorum navem cum octuaginta viris in Katanesum traduxisse, tunc in annæ Thorsåa constitutum, de quo certior, instruit phaselos tres & occasum versus trans sinum Petlandicum indeque in Thorsåam vebitur, venit ex insperato adeo, ut Comes cum suis non comperiret priusquam regii navem ascenderent ipsumque caperent. Sistitur regi, eo autem res inter eos venit ut Comes se tribus auri marcis redimeret, regnum autem regi Eysteini traderet sub conditione ut ab ipso concessum exinde teneret. Addicit se regi Eysteini & servandis conditionibus juramento se adstringit. Tendit hinc in Scotiam rex Eysteinn eamque hac æstate armis infestat. In hoc itinere Angliam passim tentabat & eadem filiorum Haralldi vindicare videbatur.*

De Rege Eysteine.

Posthac in regnum, quod in Norvegia erat, reversi Regis Eysteinis iter varias tolerat censuras. Comes Haralldus intra regnum suum in Orcadibus a plurimis amabatur. Exspirave-

A. D. andadr *Maddadr* iarl fader hans, enn *Margret* moder hans, var komen til *Orkneyia*, hun var fríd kona oc fvarri mikill; I þann tíma andadiz *David Skota* kongr, var þá til kongs tekinn *Melkolmr* son hans, hann var barn at alldri er hann tok ríki.

Frá Haralldi.

Erlendr son *Harallds* ens *Slettnála* var lengstum i *Þorsá*, enn stundum í *Suprey* edr i hernadi síðann *Ottar* iarl andadiz, hann var hinn mannvænligzti maðr oc görr at fer um flesta luti, mildr af fe, blípr oc ráðpægr, manna vinsælaztr af sínum mönnum, hann hafði sveit mikla; *Anakol* het maðr, hann var fostri *Erlends* oc red mestu með hönum, hann var (u) ættfötr oc hardfengr, (v) hann var ráðgjafi *Erlendz*; þá er (x) *Raugnvalldr* iarl var farinn or ríke sínu ut í *Jorsalabeim*. for *Erlendr* á fund *Melkolms Skota* kongs (y) oc bat at hann gæfi hönum jarlsnafn oc *Katanes* til yferferdar fva sem hafði *Haralldr* iarl fader hans (z), enn fyrer því at *Erlendr* átti marga vine, enn *Melkolmr* var barn at alldri, þá gekz þat vid at hann gaf *Erlendi* jarlsnafn oc veitti hönum *Katanes* hálfv. vid *Haralld* frænda sinn; for *Erlendr* þá á *Katanes* oc hitti þar vine sína; epter þat dro hann lid at fer oc for ut til *Orkneyia*, oc beiddi fer þar vidtöku; *Haralldr* iarl *Maddadar* son dro lip at fer er hann spurdi þetta oc gerspiz fölmennr;

(u) víkingr, *pirata* 332. (v) *Suprey*slr at kyni, *ex Hebridibus oriundus*. addit 325. 332. (x) *Erlendr* spurdi at, *cum Erlendus audiret quod R. 325. 332.* (y) frænda síns, *cognati sui*. addit 325. 332. (z) af *David* kongi födur *Melkolms* kongs, *venia regis Davidis patris Melkolmi*. 325. i 332.

rat tunc ipsius pater Comes Maddadus, mater autem Margareta in Orcades migraverat; erat mulier conspicua, ast animo perquam præcipitans. Mortuus est circa id tempus David Rex Scotorum & substitutus ei ipsius filius Melkolmus, cum regnum capesceret, ætate tener.

De Haralldo.

Erlendus filius Haralldi Slettmálii sapissime in Thorsáa, interdum in Hebridibus, post mortem Comitis Ottaris, manebat vel piraticam exercebat; Erat vir præ aliis conspicua fortitudinis, plurimis instructus artibus, liberalis, comis, ad obtemperandum alienis consiliis pronus & inter subditos amicis ditissimus. Adhærebat ei magna hominum multitudo. Anakol nomen erat viro Erlendi nutricio, cujus consilia maximum apud eum valebant. Erat clavis ortus natalibus & strenuus, Comiti Erlendo à consiliis. Postquam Comes Rögnvalldus, relicto regno suo, in Judæam profectus fuerat; convenit Melkolmum regem Scotorum rogavitque ut cum Comitis titulo Katanesi præfecturam, quam tenuerat ipsius pater Comes Haralldus, sibi cederet; Cum autem Erlendus multos haberet amicos, Melkolmus autem ætate tener esset, successit ut dimidium cum cognato Haralldo Katanesi Melkolmus ipsi daret; Petit igitur Katanesum Erlendus, convenit ibidem amicos, postea copias contrahit, in Orcades deducit, incolasque, ut se recipiant, rogat. Hoc cum audiret Comes Haralldus Maddadi, colligit exercitum & ingenti stipatus est multitudine, quo facto

A. D. mennr; foro þá menn á mille þeirra frænda at leita um fæter, beiddiz *Erlendr* hálfra eyia við *Haralld* iarl oc villdi *Haralldr* iarl ecki uppgefa, kom þá fva at grip voro sett þau misseri, enn þat var ráðit at *Erlendr* skal fara austr á fund *Noregs* kongs oc beidaz helmings þefs er *Raugnvalldr* iarl átti, oc letz *Haralldr* iarl þann lut mundu uppgefa; for þá *Erlendr* austr i *Noreg*, enn *Anakol* oc sum sveitin var epter. *Gunni Olafs*son, broder *Sveins Asleifarsonar*, hafði getit börn við *Margretu* moder *Harallds* iarls, enn *Haralldr* iarl hafði gert hann udlægann oc því tokz uvinátta með þeim *Sveini* oc *Haralldi* iarli, oc sendi *Sveinn Gunna* brodr sinn þupr i *Liodbus* til *Liotolfs* vinar síns er *Sveinn* hafði verit með fyrr; (a) *Fugl* son *Liotolfs* var með *Haralldi* iarle oc var því fátt með þeim *Sveine*. Þá er *Erlendr* iarl for austr i *Noreg*, for *Haralldr* iarl yfer á *Katanes* oc sat i *Vík* um vetrinn; *Sveinn Asleifarson* var þá i *Þrasvík* á *Katanesi* oc vardveitti þar bú stuþfona sinna, (b) því at hann átti fyrr *Ragnhilde* *Inginundar* dottr, þau voru skamma rýð áfamt; *Olaf* var son þeirra; síðan átti hann *Ingirípi Þorkels* dottur; *Andreas* het son þeirra; þat var Opinsdag i efztu viku at *Sveinn* var genginn upp i *Lambaborg* með nokkora menn; þeir fã hvar byrðingr for (c) norþann af *Petlandsfyrði*, þotiz *Sveinn* vita at þar mundi vera menn *Harallds* iarls þeir er hann hafði sendt epter skatti á (d) *Hialtland*; *Sveinn* bat sína menn gánga til skipa oc leggja at byrðinginum, oc fva gerdu þeir oc toku allt þat er (e) á var, enn skutu á landmönnum *Harallds* iarls oc gengu þeir til *Víkr* oc sögðu hönum,

- (a) Fogl. 325. 332. (b) hann átti fyrr Ragnhilde Augmundar dottr, uxorem prius habuerat Ragnhildem Ogmundi filiam. 325. 332. (c) austan, ex oriente. 325. 332. (d) Skotland. 325. (e) femætt, utile. 332.

facto intercedebant cognatos pacem querentes; Erlendo dimi- A. D.
dium, quod non ipse teneret, insularum poscenti Haralldus dene-
gabat; eo venit, ut inducias hæc semistria paciscerentur, con-
siliium vero initum est, ut Erlendus orientem versus profectus
Norvegiæ regem conveniret, dimidiumque quod erat Comitis
Rögnvalldi, id quod Comes Haralldus se dediturum profitetur,
expeteret. Fertur tunc orientem versus in Norvegiam Erlen-
dus, Anakol autem & pars exercitus remanet. Gunnus Olai
filius frater Sveinís Asleifæ ex Margareta Comitis Haralldi matre
liberos suscepit, Haralldus vero ipsum relegaverat, unde,
inter eos inimicitias ortis, ille Gunnium fratrem suum meri-
diem versus ad Liotolfum amicum, apud quem Sveinn antea
fuerat, Lioldhusas mittit. Adhærebat Comiti Haralldo Fugl,
unde Sveinem & ipsum mutuae similitudines intercessere. Cum Co-
mes Erlendus in Norvegiam proficisceretur, transiit in Kata-
nesum Comes Háralldus & Vikæ hyemavit. Sveinn Asleifæ
tunc Thrasvíkæ in Kataneso villicationem vitricorum procuravit;
habuerat enim antea uxorem Ragnhildem Ingimundi filiam,
quæ non longo post nuptias tempore mortua; earum filius erat
Olaus; duxit exinde Ingiridem Thorkelis; eorum filius Andreas.
Erat die Mercurii hebdomadis supremæ cum Sveinn, sursum
Lamboburgum cum aliquot exspatiatus, videret navem onera-
riam e septentrione sinus Perlandici advehi; Pro certo habebat
missos esse a Comite Haralldo ad exigenda in Hialclandia tributa;
jubet suos Sveinn ut navem onerariam petant adorianturque,
quod cum facerent, omnia quibus onusta erat auferentes, lega-
tos Haralldi in terram transportant, ipsi renunciaturos. Co-

A. D. hönum; *Haralldr* iarl svaraði fá um oc seger at þeir *Sveinn* munde ymsfer fe hafa, oc skipti hann mönnum sínum á veizlr um *Paskana*; þat kalla *Katanesingar* at iarl væri (f) á *Kunn-nipum*.

Frá Sveine Asleifarfyne.

Þegar epter *Paska* viku for *Sveinn* á byrðinge oc rodrar-skutu ut i *Okneyiar*, oc er þeir komu á *Skalpeid*, toku þeir þar skip af *Fugli Liotulfsfyne*, hann var kominn sunnan or *Liodbusum* frá faupr síns oc ætladi til *Harallds* iarls, oc i þeirri faur toku þeir XII, aura gulls af *Sigurdi Klaufa* huskarli *Harallds Jarls*, þat fe hafpi verit fert i *Bæ*, enn þeir voru i *Kyrkiuvogi* er áttu; sípan fór *Sveinn* yfer a *Nes* oc upp á *Skotland* oc fann *Melkohn Skota* kong i (g) *Ardion*, hann var þa (h) IX. vetra gamall; þar var *Sveinn* mánað i allgodu yferlæti, oc þat *Skota* kongr hann hafa þau gæði öll á *Katanesi* er hann hafði ádr enn hann varð óláttr við *Haralld* iarl.

Frá Sveine oc Anakol.

Epter þat bioz *Sveinn* á brottu oc skilduz þeir *Skota* kongr með kærleikum miklum; for *Sveinn* þá til skipa sinna oc sigldi sunnan til *Orkneyia*; þá var *Anakol* á *Dýrnefi* er þeir *Sveinn* sigldu sunnan oc lá þeir sigling fyrer austan Mula; þeir senda til *Sveins Gauta* bonda af *Skeggbiarnarstöðum* oc beiddi *Anakol* at *Sveinn* skyldi sættaz við *Fugl* um skiptrökuna, því at

þar

(f) amittunt. 101. 102. 333. *Flat.* (g) *Aparðion.* 325. 332. oc *Ardion* 333. (h) XX. 102. 333. XIX, 325.

mes Haralldus paucis respondens se & Sveinem opibus per vi- A. D.
ces valituros dixit; suosque per festum Pascatos alendos dispo-
suit. Tunc Katanesenses comitem in Kunnmidum esse dixerunt
v. apud notos.

De Sveine Asleifæ.

Exacta Pascali septimana Sveinn statim Orcades nave onera-
 ria & phaselo petebat & cum ad Skalpeidum veniret, navem
 Fuglo Liotulfi filio eripiebat; Venerat is e meridie a patre suo
 qui Liodhusis erat, Comitum Haralldum conventurus. Abstu-
 lere quoque in hoc itinere Sigurdo Klaufio Comitum Haralldi do-
 mestico duodecem uncias auri. Deportatæ fuerant istæ opes Bæum,
 earundem vero possessores Kirkiuvogi erant. Transiit dein Sveinn
 in Nesum indeque in Scotiam, convenit Ardioni regem Scotiae
 Melkolmum, tunc novem annos natum; exigit heic mensum, hu-
 maniter habitus; jubet autem Rex, ut omnia in Kataneso,
 quæ ante inimicitias cum comite Haralldo, habuerat, bona,
 retineat, pro quo Sveinn grates persolvit.

De Sveine & Anakol.

Post hæc reditui se accingit & a rege Scotorum amicissime
 discedit; petit tunc naves & in Orcades navigat. Anakolus
 Dyrensi constitutus erat, cum e meridie navigantem Sveinem
 cum suis orientem versus ad Mulum conspicerent; mittit ad
 Sveinem Gautium qui Skeggbiörnstadis habitat rogatque ut Fu-
 glum de abducta nave conveniat, erant enim cognati &
 Fuglus tunc apud Anakolum. Cum autem inveniret cum
 suis

A. D. þar var frændsemi oc var *Fugl* þá með *Anakol*; enn er *Gauti* fann þá *Svein* (i) þá fendi hann ord til *Anakols* oc bat þá *Svein* at þeir færi til *Sandeyiar* oc fyndiz þar, því at hann letz fara mundu (k) þar var sættar fundr (l) oc geck (m) saman sættin, enn sva kom at *Sveinn* skyldi giöra slíkt er hann villde; epter þat redz *Anakol* til lids með *Sveine* oc battz í því at koma saman sætt þeirra *Erlendz* iarls er hann kæmi austan, þvíat at þar var fiandskapr mikill af brennu *Frákarkar*; þeir *Sveinn* oc *Anakol* foru til *Strionseyiar* oc lágu vid (n) höfn nockorar nætr; þá bió i *Strionsey Þorfinnr* (o) *Bessafon*, hann átti þá *Ingigerdi* systir *Sveins* er *Þorbiörn Klerkr* hafði eina látit.

Sætt Erlends iarls oc Sveins.

Þ á er þeir *Sveinn* lágu vid *Hofsnes* sigldi þar af hafi *Erlendr* iarl; þeir *Anakol* oc *Þorfinnr* leita nu um sætter með þeim *Sveine* oc tok iarl þunglega á sættum, qvat *Svein* jafnan andstreymann verit hafa þeim frændum, enn halldit æi þat er þeir *Ottar* iarl höfðu vidmæltz at styrkia sic til ríks; *Sveinn* baud þá iarlinum filgd sína (p) var þar um leitat al-lann dag oc geck ecki tyrr saman sættin, enn þeir lýstu því badir *Anakol* oc *Þorfinnr* at þeir mundi fylgia *Sveini* or *Orkneyinnu* ef iarl villdi ecki sættaz vid hann; *Erlendr* iarl sagði þau ord *Eysteins* kongs at (q) hann skyldi hafa þann lut *Orkn-*

(i) oc sagði ord *Anakols*, *relatis verbis Anakoli*. 332. (k) i hridinne, *in imbre*. addit. 332. (l) siölmennr, *frequenti*. 332. (m) seint, *sero*. 325 332. (n) Hofsnes. 332. (o) Brusafon 325. 332. (p) oc rádoneyti, *suaque consilia*. addit. 332. 325. (q) þeir, *ii*. 102. 333.

suis Sveinem Gautius, rogat, missò interim ad Anakolum A. D. nuncio, ut cum suis in Sandey se conferat, seque ibidem, iturum enim se pollicebatur, conveniat. In habito hic conventu pax coaluit, eo autem venit, ut Sveinn pro lubito conditiones poneret. Anakolus postea Sveini se addicit & conciliando Comiti Erlendo, cum domum rediret, & ipsi, magnæ enim inter eos, ex incendio Frakarkæ profectæ inimicitiae, se obstringit. Petunt Stjornsey Sveinn & Anakolus & in portu aliquot noctes morantur. Incolebat tunc Stjornsey Thorfinnus Bessii & habebat uxorem Ingigerdam Sveinis sororem, a Thorbiörno Klerkio antea repudiatam.

Reconciliatur Sveinn Comiti Erlendo.

Cum Sveinn cum suis apud Hofsnæs ad anchoras staret, ad-
 vectus est comes Erlendus. Anakol & Thorfinnus transactio-
 nem Sveini quærent, cui comes tarde annuit, asserens Svei-
 nem sibi cum cognatis perpetuo molestum fuisse, nec servasse
 quod promiserat Comiti Ottari quoad auxilium sibi in occu-
 pando regno ferendum: Sveinn tunc Comiti assecclam se offert;
 in hoc autem procurando tota dies transiit, idque sine succes-
 su reconciliationis donec ambo Anakol & Thorfinnus se Svei-
 nem, si Comes cum eo transigere noller, relictis Orcadibus,
 secuturos declararent. Comes Erlendus ea regis Eysteinis verba

D. A. *Orkneyia* er ádr hafpi *Haralldr* iarl. *Sveinn* gaf þat ráð pá er þeir voru sættir at þeir skyldu fara á fund *Haralldz* iarls ádr hann fretti þetta af öðrum mönnum oc bipia hann gefa upp ríkit; Sva var gert sem *Sveinn* mælti; þeir fundu *Haralld* iarl fyrir *Kiarekshöfum* oc lá hann á skipum; þat var *Mickialsmessu* (r) aptan at þeir *Haralldr* iarl sá at langskip reri at þeim oc grunudu at ufridr mundi vera, liopu af skipunum oc i kaftalann. *Arni Rafnsfon* het maðr er liop af skipi *Haralldz* iarls oc til *Kirkiuvogs*; hann var sva hræddr at hann fann ecki fyrr at hann hefpi skiöldinn á herðum enn hann var sastr i dyrunum (s). Þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* lupu af skipunum oc fóku epter þeim *Haralldi* iarli til kaftalans oc veittu þeim atfokn bæpi med elldi oc vapnom; þeir vörduz all sköruliga oc skilldi nott med þeim; þar urdu marger menn sárer af hvarom tveggjom, oc voru þeir *Haralldr* iarl miöc uppgesner ef lengr hefpi verit atfoknin, oc um morgunninn epter komu bændr oc beggia viner oc leitudu um sæt-ter, enn þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* voru trauder til sættanna, enn þó for þat fram at þeir sættuz at því at *Haralldr* sör þess eida at *Erlendr* iarl skyldi hafa hans lut eyianna, skyll- di hann oc alldregi til ríkis kalla i hendur hönum: foru þess-fer eipar fram at vitne hinna bestu manna þar í eyjunum; Epter þat for *Haralldr* iarl yfer a *Nes* oc sva i *Skotland* til (t) vina sinna, oc for pá sitt manna or *Orkneyjum* med hönum. *Erlendr* iarl oc *Sveinn* stefndu þing vid bændr i *Kirkiu-*

(r) morgin, mane. 325. (s) Þorgeir het maðr er þar var inne fyrir. Þat hugdu laugunautar Arna at hann veri tyndr oc leitudu hans tva daga. *Thorgeir nomen erat viro intus constituto. Contubernales Arna eum deperditum esse putabant Et dies duos quarebant: add. 325. (t) frenda, cognatos. 325.*

adfert, partem Orcadum, quæ comiti Haralldo antea paruerat, A. D. ei retinendam. Postquam placati erant, Sveinn consilium dedit, ut Comitem Haralldum, priusquam hæc ab aliis audiret, convenirent & ut regnum dederet, poscerent. Dictum factum; 1155 habent obvium apud Kiaraktados Comitem Haralldum, in navibus constitutum. Erat vespera festi Michaëlis cum Comes Haralldus cum suis navem longam ad se adremigare videret, hostesque esse suspicaretur. Relinquant statim naves & in castellum se recipiant. Arnas Rafni nomen erat viro qui ex nave Comitis Haralldi excurrrens petiit Kirkiuvogum, tantum inter mictum, ut non prius se in humeris chypeum ferre comperiret quam in foribus fixus hæreret. Comes Erlendus & Sveinn, a navibus excurrendo, Comitem Haralldum usque ad castellum insequuntur igneque & armis petunt, strenue adeo se defendentes ut nox conflictum prohiberet. Multi utrinque sauciantur, Haralldiani, si pugna diutius durasset, admodum defessi fuissent. Veniunt sequentis diei mane coloni & utriusque amici pacem querentes, à Comite Erlendo & Sveine impetratu difficilem; successit tamen ea conditione, ut Haralldus juramento stabiliret partem insularum, sibi debitam, Comiti Erlendo esse retinendam, ut nunquam regnum ab eo posceret. Præstantur hæc juramenta adstantibus, qui ibi in insulis optimates, testibus. Transit dein Comes Haralldus in Nesum & postea ad amicos in Scotiam, paucis ex Orcadibus ipsam sequentibus. Comes Erlendus cum Sveine colonos Kirkiuvogum ex totis insulis con-
vocat

A. D. *Kirkiuvogi* oc sóttu bændr til um allar eyiar; flutti *Erlendr*
 1155 fram sitt mál oc seger at *Eysteinn* kongr hefpi gefit hönum
 ríke i *Orkneyjum* pat er *Haralldr* iarl hafpi ápr at vardveita,
 beiddi hann pá bændr fer viprtauku, hafpi þar bref *Ey-*
steins kongs þau er pat saunnudu er hann sagdi; *Sveinn*
 flutti oc mál iarls oc marger adrer viner *Sveins* oc frændr, kom
 því sva at bændr játudu *Erlendi* iarli hlýdni, tok hann pá
 under sic allar eyiar oc gerpiz höfpinge yfer; enn sva var mællt
 med þeim *Erlende* iarle oc bændum at hann skyllði eeki ver-
 ria *Raugnvalldi* iarli þann lut eyianna er hann átti ef hönum
 yrde audit aptr at koma, enn ef *Raugnvalldr* iarl krefdi
 meirr enn hálfra eyia, pá skylldu bændr veria pat med *Er-*
lendi iarle. *Sveinn Asleifarson* var jafnan med *Erlende* iarle
 oc bat hann vera varann oc trua æi vel *Haralldi* iarli epr
Skotum; þeir lágu lengztum um vetrin á skipum oc helldu
 niofnum frá fer, enn er atdró Jolum tok vedrátta at hardna
 oc for *Sveinn* heim i *Gáreksey* til busf síns oc bat iarl ecki
 uvarann vera um sic þótt þeir skilldi, oc sva gerdi iarl
 oc lá á skipum enn efnadi hvergi í eyjum stad til Jola
 veizlu, (u)

Haralldr jarl kom til Orkneyia á uvart.

1156 Þat var til típinda enn (v) ellefta dag Jula i *Gáreksey* at
Sveinn Asleifarson sat vid dryck med huskórlum sínum;
 hann tok til orða oc (x) gneri nefit; pat er ætlan mín at nu
 se

(u) sva hann kynni því helldr síá vid ófrídi, ut ab hostibus eo melius caveret.
 addit. 333. (v) tiunda, decimo 325. (x) gretti. 333.

vocat procuratque rem suam, asserens Regem Eysteinem reg-
 num in Orcadibus Comiti Haralldo antea custodiendum dedisse, A. D.
1155
 rogat præterea colonos ut se excipiant, adhibitis simul literis
 regis Eysteinis, quæ allata confirmabant. Sveinn etiam cum
 multis amicis cognatisque petitum promovebat, eo cum fructu,
 ut incolæ comiti Erlendo obsequium pollicerentur, acceptata ta-
 men utrinque conditione, ut comitem Rögnvalldum a parte In-
 sularum ipsi debita, modo fortuna eum redire sineret, non ar-
 ceret; Si quid autem Rögnvalldus supra dimidium insularum
 posceret, idem cum Comite Erlendo tuerentur coloni. Sveinn
 Asleifæ Comitem Erlendum jugiter secutus, rogabat ut sibi ca-
 veret & Comiti Haralldo vel Scotis haud nimis confideret;
 transegere maximam hyemis partem in navibus, exploratori-
 bus undique constitutis. Cum autem ad festam Julense
 vergeret, aer turbari cæpit unde Sveinn in prædium suum
 Garecksey se confert monetque comitem ne, quamvis disce-
 dat, securus degat cui comes obtemperat manetque in navibus,
 nullibi autem in insulis instituendo per festum Julense convi-
 vio locum destinat.

Comes Haralldus in Orcades sine prævia fama venit.

Accidit in Garecksey a undecimo Juliorum die, ut Sveinn cum
 domesticis potando confidens, in sequentia prorumperet nasum-
 que simul fricaret; Conjecto, inquit, Comitem Haralldum iter

A. D. se *Haralldr* iarl á ferd kominn til eyia; þeir svöruðu hús-
 1156 karlarnir at þat væri ulíklígt fyrir sáker stórra storma þeirra
 er á lágu; hann qvadz vita at þeim mundi sva þyckia, mun
 ec nu oc eige gera iarli niósn fyrir hugbop mitt eitt, oc þo
 grunar mik at þess munni þurfa, oc fell þá níp þat tal oc
 drucku þeir sem ápr. *Haralldr* iarl byriadi ferd sína ut i
Orkneyiar á Julum, hann hafði IV. skip oc tiutigi manna;
 hann lá tvær nætr vid (y) *Gáreksey*; þeir lendu i *Hafnar-*
vagi vid *Hrofsey*; þeir geingu hinn þrettanda dag Julia i
Fiörd; þeir voru i *Orkabaugi* meþan Julia helgin stod oc
 ærduz þar tveir menn fyrir þeim oc varð þeim þat farar-
 tálmi; þá var af nött er þeir komu i *Fiörd*; var þat þar
 tipinda at *Erlendr* iarl var kominn a skip sitt oc hafði druckit
 um daginn uppe á húsi; þeir *Haralldr* iarl drápu þar tvo
 menn, het annar *Ketill*, enn annar er æi nefndr, enn þeir
 toku höndum síora menn, *Arnsinn* broðr *Anakols*, enn annar
 het (z) *Liotolfr* oc tvo adra; *Haralldr* iarl for aptr i *Þorsá*
 oc þeir *Þorbiörn Klerkr*; þeir bræðr foro til *Lambaborgar*
Benediðt oc *Eiríkr* oc höfðu *Arnsinn* með sér. þegar um
 nöttina er *Erlendr* iarl varð varr vid úsripinn, þá sendi hann
 menn til *Gárekseyiar* at fegja *Sveini* oc let hann þegar rinda
 skipum á sío oc for til fundar vid *Erlend* iarl sem hann
 hafði ord til sendt, oc voro þeir þá á skipum lengi vetrar;
 Þeir bræðr *Benediðt* sendu þa ord at *Arnsinnr* mundi því
 at eins laus látinn ef þeir *Erlendr* iarl leti þá hafa skip þat er
 þeir áttu, er tekit þafði verit fyrir *Kiárekstöðun*; iarl var
 þess fufari at laust væri látit skipit, enn *Anakol* latti þess oc
 sagði at *Arnsinnr* mundi brott komaz þott ecki væri þetta
 til unnit. Þat var midvikudaginn næsta fyrir föstu at þeir
Ana-

(y) Grímsey. 325. (z) Liotr. idem.

in insulas nunc suscepisse; Regerunt domestici veri non simi- A.D.
le esse tempestatum instantium causa. Adjicit Sveinn, se scire 1156
iis ita videri. Non, inquit, ad mittendum jam comiti nun-
cium solum animi præsagium me impellet, quamvis opus esse
autumem. Non de his plura; bibunt ut antea. Suscepit tem-
pore Julensi in Orcadas iter Comes Haralldus; habebat naves
quatuor & nautarum centum. Apud Gareksey duas noctes in
anchoris stabat. In Hafnarvogum in Hrofssey appellant. Pe-
tunt decima tertia Juliorum die Fiordum. Orkhaugi festum
Julense transigunt, hic ex iis duo mente capiuntur, quod
iter aliquantum impedit. Profecta erat nox cum Fiördum ve-
nirent. Audiunt heic Comitem Erlendum in naves exiisse, he-
sterno autem die in continentis domo quadam potasse. Heic
Comes Haralldus cum suis duos occidit, quorum alter Ketillus,
verum alter non nominatur; Capiunt quatuor, Arnfinnum nem-
pe fratrem Anakoli; alterum nomine Liotolfum, præter
alios duos. Redit in Thorsåam Comes Haralldus & Thorbiörn
Klerkr. Fratres Benedictus & Ericus Lambaburgum Arn-
finnum secum deducunt. Noctu statim cum hostiles motus com-
periret Comes Erlendus, nuncium qui Sveini indicaret in Gareksey
mittit; hic productis raptim in mære navibus, comitem Erlen-
dum, ut per nuncium rogaverat, convenit & diu hyemis apud
ipsum in navibus moratur. Benedictus cum fratre mittit nun-
cium, Arnfinnum ea solum conditione dimissum fore, si comes
Erlendus cum aliis, navem apud Kiarekstados captam, fratrum
possessionem, ipsis restitueret. Voluit dimitti navem Comes,
Anakol vero debortatus est, asserens Arnfinnum absque hac
opera forte evasurum. Erat die Mercurii proxima ante jesu-

A. D. 1156 *Anakol* oc *Þorsteinn Raugnuson* fóru yfer á *Nes* með XX. menn á skutu um nött; þeir drogu skutuna under biörg nockr i eirn leyni vog, þeir geingu upp oc leynduz i kiörum nockrum skamt frá *Þrasvík*; þeir bioggu sva um at sva var sem madr lagi i hveriu rúmi; komit höfðu menn til skips um morgininn oc grunupu þar ecki um.

Þeir *Anakol* síá róa menn á skipi utan fra *Borg* oc lenda i *Árós*, þá síá þeir mann ríða frá *Borg*, enn annnan gánga oc kendu þar *Eirik*; þá skiptu þeir lípi sínu oc gengu X til síofar með ánni oc gattu at þeir kámi ecki til skipsins, enn adrér X gengu til bæjar; *Eiríkr* kom litlu fyrr á bæinn oc geck til skálhúfs; þá heyrdi hann til vopnáðra manna, líop hann þá i skalan oc ut adrér dyrnar oc vilde til skips síns, enn þar voru menn fyrer oc var hann þá handtekinn oc færdr ut i eyiar til *Erlendz* íarls, voru þá senger menn til *Haralldz* íarls oc segia hönum at *Eiríkr* mundi æi fyrre laufs verða látinn enn þeir *Arnfinnr* kámi heiler til handa *Erlendi*, oc þetta geck epter því sem þeir beiddu.

Sættér þeirra Harallds jarls oc Erlendz.

Um vorit epter bíoz *Haralldr* íarl af *Katanesi* oc for norðr til *Hialtlandz*; hann ætladi at taka at lífi *Erlend Junga*, enn hann hafpi bedit *Margretar* modr hans, enn íarl hafpi sýniat; epter þat feck *Erlingr* ser menn oc nam hana á brott or *Orkneyiom* oc flutti hana norþr til *Hialtlandz* oo settiz i *Mos-*

nium cum Anakol & Thorsteinn Ragnæ filius in Nesum, phaselo ^{A. D.} cum viginti aliis vecti, noctu transirent, subducto in sinum quendam sub præruptis navigio exscendunt & in virgultis prope Thrasvik latitant. Navem ita instruxerant ut in quovis intersealnio cubantem repræsentaret hominem. Accesserant namne quidam navem, rem ut erat nequaquam suspicati. ¹¹⁵⁶

Videbat Anakolus cum suis, navem a Borg remis propulsam in Arogiam appellere; conspiciunt simul unum equitantem, alterum peditem agnoscuntque esse Eiricum; dividunt tunc cohortem suam ut decem ad mare apud amnem, ne in navem egrederentur, curarent, reliqui autem decem villam petunt. Eiricus eos paululum prævenit & cubiculum accedit; Audit tunc viros armatos, unde in cubiculum incurrit & per alias exeundo fores ad navem se vult recipere, ab obviis autem ibidem captus, in Insulas ad Comitum Erlendum debetur. Mittuntur tunc ad Comitum Haralldum qui dicerent Eiricum sine dubio non prius dimitti quam Arnfinnus cum cæteris ad Comitum Erlendum sospes veniret. Optatus utrinque his finis.

Concordia Comitum Haralldi & Erlendi.

Vere sequente Comes Haralldus Katanesum relinquit & septentrionem versus in Hialtlandiam iter suscipit, Erlendum Jungium e medio sublaturus; sollicitaverat ipsius matris Margareta nuptias, Comes vero repulsam dederat, quo facto, Erlendus socios sibi acquisiverat, eamque ex Orcadibus clanculum abstulerat,

D. A. *Moseyarborg* oc hafði þar vidbunat mikinn, enn er iarl kom
 1156 i *Hialtland* settiz hann um borgina oc bannadi allar tilflut-
 ningar, enn þar var uhægt atfókn vid at koma, foru menn
 til oc leitudu um sættir med þeim; Þá beiddi *Erlendr* at
 iarl skyldi gipta hönum konuna, enn baud sic til styrktar
 vid iarl, oc sagdi at honom lægi meira vid at hann fengi
 halldit ríke sínu, enn þotti þat vænst til at hann gerdi sér
 vini sem flesta; Þetta fluttu marger menn med *Erlende* oc
 urdu þar málalykter at þeir sættuz oc feck *Erlendr* *Margretar*
 oc redz sípan til felags med *Haralldi* iarli oc foru
 þeir um sumarit austr i *Noreg*, oc er þat spurðiz i *Orkneyiar*
 gerpu þeir *Erlendr* iarl ráð sín oc físti *Sveinn* at þeir mundi
 fara i hernat oc afla sér sva fiár or sva gera þeir oc foru
 supr til *Breidafjardar* oc heriudu fyrir austann *Skotland*;
 þeir foru supr til *Beruvíkr*; *Knutr* hinn audgi het maðr,
 hann var kaupmaðr oc iafnan í *Beruvík*; þeir *Sveinn* toku
 mikit skip oc gott er *Knutr* átti oc var á fe mikit, þar
 var oc á kona hans; epter þat sigldu þeir supr under *Bly-*
holma; *Knutr* var þá i *Beruvík* er hann spurdi ránit; hann
 keypti at *Beruvíkr* mönnum C marka silfrs at þeir sæti ep-
 ter fenu, þeir voru flester kaupmenn er epter leitudu; þeir
 foru á XIII skipum at leita þeirra. Þá er *Erlendr* iarl oc *Sveinn*
 lágu under *Blyholmum*, ræddi *Sveinn* um kvöldit at þeir
 skyldu liggja tialldlausir, qvat *Sveinn* þyckia von at *Beru-*
víkr menn kæmi fiölmennir til þeirra um nottina, enn vedr
 var hvaft, gafu þeir ecki gaum at kvat sem *Sveinn* mælti
 oc lágu under tiöldum, nema á skipi *Sveins* var ecki tiall-
 dat fyrir aptan siglu; *Sveinn* sat uppi i lodkápu á kistu ein-
 ne oc qvadz mundu buinn vera um nottina.

Einar

lerat, devexeratque septentrionem versus in Hialtlandiam, & A. D. 1156
 magno cum apparatu ibi Moseyarburgi resederat. Cæterum cum
 comes in Hialtlandiam veniret, urbem obsidebat omnesque ad-
 vehendi ansas prohibebat, impetui vero non aptus erat locus.
 Intercedebant quidam pacem quærentes. Rogat tum Comitum
 Erlendus ut mulier matrimonio sibi elocetur, suum autem Co-
 miti Haralldo auxilium offert, adjiciens ei magis interesset reti-
 nendi regni, consultissimum autem quam plurimos sibi conci-
 liare amicos; hæc multis cum eo promoventibus res eum nacta
 est finem, ut, pace sancita, Erlendus Margaretam uxorem du-
 ceret & Haralldo se socium adderet, sequente æstate ipsum in
 Norvegiam secutus. Hæc cum in Orcades audirentur, Comes
 Erlendus suos consulit; hortatur Sveinn ut, piraticam suscipiendo,
 opes comparent; dictum factum; petunt meridiem versus Brei-
 dasfiord & ab oriente Scotiæ piraticæ vacant. Eunt meridiem
 versus Beruvikam; hic dives mercator, nomine Canutus, semper
 sedebat, cujus ingentem beneque instructam navem, in qua mag-
 næ opes cum ipsius uxore, abduxit Sveinn. Postea meridiem
 versus ad Blyholmum navigant: Canutus Beruvikæ erat cum de
 præda certior fieret; Bervikenses ut ablata indagent centum
 marcis argenti inducit. Qui prædam vindicatum ierant, ma-
 ximam partem mercatores erant. Cum apud Blyholm Comes
 Erlendus cum Sveine maneret, vesperi hic ut sine velorum teg-
 mine dormirent consilium dat, nocte sequente Bervikenses frequen-
 tes ad eos venturos ominatus; Cum autem procella instaret, ad ea
 quæ Sveinn dicebat non attendebant se tegentes; in nave autem
 Sveinis post malum nullum erat tentorium. Sveinn hirsuta
 testus penula in cista quadam sedebat & se nocte paratum fore
 asserbat.

A. D. 1156 *Einar Skeifr* het skipveri *Sveins*, hann ræddi um at sögr gengi frá um röskleik *Sveins*; hann er kalladr karlmadr betri enn adrer menn, enn nu þorer hann ecki at hafa tiöllld á skipa sínu; vardmenn voru uppi á holmanum; *Sveinn* heyrdi at þeir urdu ecki áslätter hvat þeir fá, hann geck upp til þeirra oc spurdi um hvað þeir þrætti? þeir letuz ecki vita hvat þeir fá; *Sveinn* var allra manna skygnstr, oc er hann hugdi at, fá hann at skip foru at þeim nordan XIII, hann geck á skip sitt oc bat pá vaka oc reka af fer tiöllldin, oc epter þat gerþiz ákall mikit oc aptu flester á *Svein* oc spyria hvat til rádz skal taka? hann bat menn vera hlióða, enn kvat þat vera sitt ráð at leggja skipinn á mille hólmsins oc meginlandsis oc freystum at þeir sigla um ofs, pá mun skilia med ofs, enn ef þeir hallda at ofs pá róum í moti þeim oc tókum vid sem hardaz ef fundi varom ber saman, enn adrer ráðsmenn mæltu í moti oc kölludu þat eitt ráð at sigla undan oc sva var gert. *Sveinn* mælti, ef þer vilit undan sigla, pá beitit ut á hafit: *Sveinn* var seinst buinn, enn *Anakol* beid hans; pá geck skipit *Sveins* meira oc let hann pá minka siglingina oc beid *Anakols* oc villde ecki at hann vari ein-skipa epter; pá mælti *Einar Skeifr* er þeir *Sveinn* sigldu vid allt segl; er æi þat *Sveinn* at kyrt standi skipit vart; *Sveinn* svaradí; ecki atla ec þat, enn ræd ec þer at þu leiter ecki frammar á hreyfti mína er þu skyntar ecki fyrer hræðso saker hvert skipit skrípr edr er þat kyrt; er þat þo allra skipa skiotaz under segli; Sneru þeir *Sveinn* pá inn under *Mosey*; pá fendi *Sveinn* menn til *Edinaborgar* at segja *Skota* kongi frá herfänge þeirra, enn ádr þeir kámi til borgarinnar, þa ridu XII. menn í moti þeim oc höfðu (a) vid slagalar

Einar Skeifr nauta erat Sveinis, qui de strenuitate do- A. D.
mini famam emanare dicebat, habetur, inquit, pro melio- 1156
ris notæ viro, nunc autem in nave sua tegmen adhibere non
audet. Vigiles in insula vigilabant; Sveinn hos de iis quæ
videbant non concordēs esse audiens exscendit, de quo con-
tenderent sciscitatus. Respondebant se eorum quæ viderant
nescios. Sveinn oculorum acie plerosque superabat; Cumque
attenderet, videbat naves quatuordecem e septentrione ipsos pe-
tere; egreditur in navem suam & ut vigiles, nova relatum, in
reliquas se recipiant rogat, jubet suos Sveinn ut viligant
& tegmina dimoveant; Inde ingens vociferatio cum plurimi
Sveinem de consilio implorarent; jubet ut submissa voce lo-
quantur, addens consilium esse suum naves inter insulam & con-
tinentem deducere, periclitemur, inquit, ut nos navigando præ-
tereant, si vero ad nos cursum dirigant iis remigando contrai-
binus & sic obvios quam fortissime excipiemus. His alii
consiliarii contradicentes, unicuique consilium navigando aufugere
restare dicebant; quibus obtemperatum. Addit Sveinn, si, in-
quit, navigando vos subducere vultis, in altum maris cursum
dirigetis. Sveinem ultimo paratum Anakol exspectabat, cum
autem Sveinis navis velocior esset, vela ex parte contrahi fa-
cit, manetque Anakolum, nolens eum relinquere. Dixit tunc
Einar Skeifr cum Sveinn plenīs velis navigaret, nonne, inquit,
est Sveinn! quod prorsus maneat navis nostra? Respondet Sveinn:
Non puto id, consilium autem tibi do, ne virtutem meam se-
pius provoces, cum non præ timore comperias utrum navis progre-
diatur, an maneat, attamen sub velis velocissima. Tunc Sveinn
sub Mosley cursum obliquat & Edinoborgum ad certiorē de
præda reddendum regem Scotorum mittit. Verum priusquam
ad urbem venirent, duodecim equitantes, qui tibialia argento

A. D. slagarhofr fullar af filfri, oc er þeir funduz, spurdu þeir
 1156 at *Sveini Asleifarfyne*, þeir sögdu til hans, oc spurdu hvat
 þeir villdi hönum; *Skotar* sögdu at þeim væri sagt at *Sveinn*
 veri handtekinn oc *Skota* kongr hefði sendt þá at leyfa hann
 oc sögðu frá erendum sínum; Kongr taldi lítt at feláti *Knutz*,
 enn sendi *Sveini* skiöld dýrann oc enn fleiri giater. Þeir
Erlendr iarl oc *Sveinn* komu heim um haustit til *Orkneyia* oc
 komu helldr síp. Þetta sumar fór *Haralldr* iarl austr i *Noreg*
 þá kom oc utan af *Miklagardi* i *Noreg* *Raunvalldr* iarl oc
 (b) *Erlendr Skacki*, oc kom jarl lítle fyrir Jul i *Okneyiar* i
 ríki sitt.

Sætt Raunvallds jarls oc Erlends jarls.

Þá fóru menn þegar i milli þeirra *Raunvalldz* jarls oc
 leitudu um sættir oc kærdu bændr einka mál þau er verit
 höfðu med þeim *Erlendi* iarli at hann skyldi ecki veria *Raun-*
valldi iarli sinn lut eyia, vard þa komit á stefnlagi med þeim
Jörlum i *Kirkivögi* oc á þeirri stefnu bundu þeir eidum sætt
 sína; þetta var tveimr nottum fyrir Jul oc sættuz þeir við
 þat at hálfar skyldi hafa eyiar hvarr þeirra oc veria báðer ríkit
 fyrir *Haralldi* iarli edr öðrum ef tilkalladi; þa hafði *Raun-*
valldr iarl engann skipa kost ádr enn skip hans komu austan
 um sumarit; þenna vetr var allt kyrt, enn um varit gerðu
 1157 iarlir ráð sitt i moti *Haralldi* iarli ef hann kæmi austan, oc
 fór *Erlendr* iarl til *Hialtlandz* oc skyldi fæta hönum ef hann
 kæmi þar við; *Raunvalldr* iarl fór yfir til *Dórsár*, því at þess
 var

plena portabant, obvios habuerunt; cum eos convenirent de A. D. Sveine Asleifæ sciscitabantur; Manifestabant Svenoniani ubi 1156 esset, quidque cum ipso negotii haberent interrogabant; Rege- runt Scoti se Sveinem captum esse audivisse & ipsos a Rege Sco- tiæ ad illum redimendum missos, negotium simul exponentes. Rex parvi æstimabat opes quas amiserat Canutus, Sveini autem præter alia dona clypeum pretiosum misit. Comes Erlendus & Sveinn in Orcades autumnò redeunt, id perquam sero. Hac æstate Comes Haralldus orientem versus in Norvegiam profectus fuerat. Redux etiam tunc in Norvegiam Constantinopoli Comes Rögn- valldus cum Erlendo Skackio, paulo ante festum Julense in Or- cades, regnum suum, redit.

Conciliantur Comites Rognvalldus & Erlendus.

Intercedunt statim Comites Rögnvalldum & Erlendum reconci- liationi operam navantes, referunt incolæ firmissimum cum Co- mite Erlendo contractum in eo quod Comitem Rögnvalldum a debita ipsi insularum parte non arceret. Statuitur hinc Kirkiu- vogi conventus, in quo transactionem jurejurando stabilivere duabus ante Julia nobilibus sub conditione retinendi a quovis dimidii insularum, & regni, si Comes Haralldus vel alii posce- rent, defendendi. Habebat tunc Comes Rögnvalldus naves nul- las, donec relictæ æstate ex oriente venirent; hac hyeme omnia quicta, Vere autem sequente Comites contra Comitem Harall- dum si e oriente veniret consilia consularunt, ita ut Comes Er- lendus in Hialtlandiam, modo ibi allaberetur, obviam iturus, se conferret, Comes vero Rögnvalldus in Thorsåam, sperabatur enim 1157

A. D. var van at *Haralldr* iarl mundi þangat þegar leita ef hann kæ-
 1157 mi austan, því at hann átti þar marga vini oc frændr. Þeir
Erlendr iarl oc *Sveinn* voru á *Hialtlandi* nm sumarit oc dvöl-
 du skip öll at engi gengu til *Noregs* um sumarit. *Haralldr*
 fór um sumarit austan or *Noregi* oc hafði VII. skip oc tok
Orkneyiar; enn þriu þeirra urðu (c) sæfara til *Hialtlandz* oc
 toku þeir *Erlendr* iarl þau; þá er *Haralldr* iarl kom i *Orkn-*
eyiar; þá spurdi hann þau típinde at þeir hefði sætz *Raugn-*
valldr iarl oc *Erlendr* iarl oc þar skyldi hálfar eyiar hvarr
 hafa við annan, þottiz hann þá síá sinn kost oc mundi hönum
 ætlat ecki af löndum, tok hann þá þat ráð at fara yfer á
Nes á fund *Raugnvalldz* ádr þeir *Erlendr* iarl kæmi austan;
 Þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* voru þá á *Hialtlandi* er þeir spur-
 du at *Haralldr* iarl var kominn i *Orkneyiar* á V. langskipum,
 biogguz þeir þá þegar til *Orkneyia* oc fengu i *Dynraust*
 strauma oc storvípr oc skildi þar með þeim; *Svein* bar þá
 aprt at *Fridarey* á (d) XII. skipum oc hugpu iarl týndann;
 helldu papan súpr til *Sandeyiar* oc var þar fyrer *Erlendr*
 með III. skipum oc vard þar fagna fundr mikill; foru þeir
 papan til *Hrofsseyiar* oc spurðu þar um ferðer *Haralldz*
 iarls.

Talat um Sættir.

Nu er at segia frá því at *Haralldr* iarl kom i Þorsá oc
 hafði VI. skip; *Raugnvalldr* iarl var þá i *Suprlandi* oc sat þar
 at brudkaupi því er hann gípti dottr sína *Ingiride Eiriki Slag-*
brell, kom honum þegar niofn at *Haralldr* iarl var kominn
 i Þorsá, reid iarl síðlmennr ofan fra *Beruvík* i Þorsá; *Eiríkr*
 var

(c) sæfa. 101. 102. sæhafa 325. (d) II. 325.

enim statim opem ibi quæsiturus Haralldus, habebat quippe hic ^{A. D.}
multos amicos atque cognatos. Comes Erlendus cum Sveine ¹¹⁵⁷
æstatem in Hialtlandia transigebat, commorantibus ita singu-
lis navibus ut nulla Norvegiam peterent. Relinquit æstate
Norvegiam Haralldus, navibus instructus septem, & ad Orcades
allabitur, tres autem harum ad Hialtlandiam adversis ventis
feruntur & a Comite Erlendo capiuntur. In Orcades devectus
Comes Haralldus audit relatum, Comites Rögnvalldum & Er-
lendum fædus contraxisse, & cuique dimidium insularum reti-
nendum. Videbatur ei tum patere sua sors, nempe quod nihil
ditionis sibi destinaretur; hinc consilium capit, ut in Nesum,
antequam Comes Erlendus rediret, Comitum Rögnvalldum con-
venturus, transfretaret. Comes Erlendus & Sveinn in Hialt-
landia constituti erant cum audirent Comitum Haralldum cum
quinque navibus longis in Orcades venisse. Discedunt hinc sta-
tim & in Dynraust ingentes procellas & vorticis vicissitudines
patiuntur, unde Sveinn a Comite disjunctus in Fridarey cum duo-
decem navibus repellitur, opinatus Comitum periisse. Tendunt
inde in Sandey obviumque ibidem habent cum tribus navibus
Comitem Erlendum, ex conventu undique lati, delati inde in
Rofsey de itinere Comitum Haralldi certiores redduntur.

De ineunda pace agitur.

Jam referendum est Comitum Haralldum sex instructum navi-
 bus in Thorsåam venisse. Comes Rögnvalldus nuptiis in Sudur-
 landia, cum elocaret filiam Ingiridam Erico Slagbreller, intere-
 rat. Audit statim Comitum Haralldum in Thorsåa, devenisse,
 unde eo cum multitudine, relicta Bernvik, equitat. Erat Eirir-

A. D. var frændi *Haralldz* iarls oc átti mikinn lut i at sætta pá
 1157 oc marger adrer með honum oc segia at þat var einfætt at
 láta sic ecki áskilia fyrer saker frændsemi oc fósturs oc lángs
 felagsskapar er verit hafpi með þeim, kom því sva at stefnu-
 lagi var komit á með þeim oc gripum, skylldu þeir finnaz
 í kastala nockrum í *Þorsá* oc tala tveir einer, enn jafnmar-
 ger menn hvars þeirra skylldu vera hiá kastalanum; þeir tö-
 ludu lengi oc lagðiz vel á; þeir höfðu ecki fundiz síðan
Raugnvalldr iarl kom i land, oc er áleid daginn var sagt
Raugnvalldi iarli at lip *Harallds* iarls dróz pangat með vap-
 nom; *Haralldr* iarl kvat þat ecki saka mundu. Þvi næst
 heirdu þeir ut til höggva stórra oc hlupu þeir pá ut; þar
 var kominn *Þorbiörn Klerkr* með mikla sveit manna oc sætti
 þegar áverkum við menn *Raugnvalldz* iarls, enn þeir kölludu
 iarlar at þeir skyldi ecki beriaz; liopu menn pá til or stad-
 num at skilia pá; þar fellu XIII. huskarlar *Raugnvalldz* iarls,
 (e) enn hann varð fárr i andlite.

Rád Sveins.

Epter þat áttu viner þeirra lut i at koma sættum á með
 þeim, oc kom sva at þeir sættuz oc bundu með eipum sætt
 sína oc efnudu nýjann felagsskab með trygdum oc handfö-
 lum (f) oc var þetta rádit at þeir skyldu þegar um náttina
 ut til *Orkneyia* á hendr *Erlendi* iarli; þeir helldu (g) X. skipum
 austan á *Petlandsfjörð* oc helldu til *Rinarseyiar* oc lendu i
Vidi-

(e) omittit 333. (f) þetta var forum nottum fyrir Mikalsmessu, erat
 quinque ante festum Michaelis uosibus. add. 325. (g) oc, pro X. 333.
 XIII. 323.

cus Comit^{is} cognatus & in concordiam cum Comitibus sancien-
dam magnam operam, cum aliis permultis, impendebat, dicens
propter cognationem, nutrimentum & societatem, absurdum esse
eos dissentire. Eo venit, ut in statuto conventu, pax inter eos
conciliaretur; Convenirent in castello quodam Thorsåæ seorsum-
que colloquerentur, castello autem par utriusque satellitum adsta-
ret numerus. Duravit diu concors inter eos colloquium. Non
convenerant a quo domum redierat Rögnvalldus. Cum ad vespere-
ram declinaret dies, refertur Comiti Rögnvalldo exercitum Co-
mitis Haralldi armatum eo tendere; Rögnvalldus hoc non noci-
turum asserbat. Audientes einde foris ictus ingentes excur-
runt; Venerat eo Thorbiörnus Klerkus cum magna cohorte,
Rögnvalldianis statim pro posse nocente; Comites autem suos, ne
confligerent, prohibuere; qui in urbe erant eos intercessere.
Occisi sunt ibi tredecem Rögnvalldi domestici, ipsius vero facies
vulnerata est.

A. D.
1157

Consilium Sveinis.

Post hæc amici sancientiam inter eos pacem participabant,
eoque rem deducebant ut conciliarentur & transactionem jura-
mento stabilirent, novam instituentes societatem sub conditione
fidelitatis manu datæ. Consilium initur ut sequente statim no-
cte in Orcades delati Comitem Erlendum adorianantur; deducunt
naves decem ad orientem in sinum Petlandicum, & inde in Rinarsey
tenden-

A. D. *Vidivagi* oc gengu þar á land; Þeir *Erlendr* iarl lágu á skipum sínum í *Bardvik*, oc síá þeir þápan siölment á *Rinarsey* oc gerdu þápan niofn, enn ér þeir urdu vissir at iarlal höfpu sætz, þa var þat oc sagt at þeir mundi *Erlendi* iarli ecki láta kost strandhöggva eðr annara vista fanga oc mundu atla at sitia þeim mat þar í eyiunne; þá gengu þeir *Erlendr* iarl á tal oc leitadi ráðz við lid sitt, kom þat ásamf med þeim at *Sveinn* skyldi ráða hvert ráð upp skal taka; *Sveinn* veitti þau andfvör at þegar um nottina skyldi þeir sigla yfer til *Katanefs* oc sagði at þeir hefði ecki styrk til at deila við þá báða í eyiunum, gerði hann þat yferbragd á at þeir mundi fara til *Supreyia* oc vera þar um vetrinn. Þat var fyrir *Michiálsmeßo* um aptaninn at þeir sigldu á fiörðinn, enn þegar þeir koma yfer á *Nes* hlaupa þeir í bygdina oc reka ofan strandhögg miklil oc á skip sín; straumar voru mikler oc vond vedráttu oc var fiörðrininn iafnan uferr, enn þegar er leidi gaf sendi *Sveinn* mann á báti handan af nefinu oc seger at *Erlendr* iarl hafði höggvit strandhögg á *Katanefi*, oc lágu þuner at sigla til *Supreyia* þegar er gæfi; oc er þessi tíþinde komu til eyrna þeim *Raugnvalldi* iarli, þá skaut hann á húspingi oc taladi fyrir lípi sínu, þat menn vera vara um sic oc gæta sín vel oc liggia hveria nott á skipum, því at nu er þeirra *Sveins* á engri stundu aurvænt í eyiarnar því helldr sem hann giörer meir ord á at hann muni or landi fara.

Á öndverpum vetri foru þeir *Sveinn* or Þórsá oc vendu vestr fyrir *Skotland*, þeir höfpu (h) VI. langskip oc öll stor oc vel skiput; Þeir toku róðrar leidi, enn er þeir voru á leid

tendentes, in Vidivog' naves appellunt, ibique exscendunt. Mo- D. A.
 ratur in navibus cum suis in Bardvik comes Erlendus indeque ho- 1157
 minum in Rinarsey congregatorum multitudinem, quænam
 esset, explorat; De comitum autem reconciliatione certiores red-
 duntur, dicebantur Comitem Erlendum prædatum exscendere
 aut alio modo victum quærere non passuri fameque eos in insu-
 lis pressuri. Tunc Erlendus suos consulit, qui uno ore capien-
 dum consilium ipsius committunt arbitrio. Dat responsum Sveinn
 nocte statim in Katanesum transfretandum esse, exiguas nimis
 vires cum utroque in insulis ad configendum professus, sub specie
 eos in Hebrides ituros ibique hyematuos. Erat vespera ante
 festum Michaelis ultima cum sinum intrarent, in Nesum
 autem translati in rus excurrunt & multa pecora prædati
 in naves maclant. Mare rapide fluebat ob inclementiam celi,
 unde sinus semper innavigabilis, ast favente tempestate mitte-
 bat Sveinn quendam suorum in scapha a Neso, nunciatum
 Comitem Erlendum in Katanesia piratarum more prædatum,
 cum suis in Sudurey data occasione navigare decrevisse. Cum
 hec audiret Comes Rögnvalldus ad convocatos celeriter dome-
 sticos & satellites concionem habuit, jussitque ut prudenter sibi
 caverent, nunc enim, inquit, Sveinn quavis hora in insulas
 venturus speratur, idque eo magis quo manifestat se regio-
 nem relicturum.

Circa initium hyemis Sveinn cum Comite & Thorsåa
 solvens ad occidentales Scotiæ oras cursum dirigit; Habebant
 naves sex longas, singulas ingentes beneque instructas & aura

A. D. á leid komner af *Nesinu* foro niofnum menn *Raugnvalldz* iarl's
 1157 ut í eyjar at segja hönum típindenn; Jarlar lögdu þá skipum
 sínum til *Skalpeids* oc villdi *Raugnvalldr* iarl at þeir lagi á skipum
 um hrip; þá er þeir *Sveinn* komu vestr af (i) *Stauri*,
 ræddi *Sveinn* um at þeir mundi ecki kvelja sic lengr á roðri
 oc bat þá snua skipunum, vinda á segl sín oc snua undan
 vedrinu; þessi ráðagerð potti mönnum hellðr umerkilig, enn
 þo var sva gert sem *Sveinn* villdi, enn er þeir höfðu um siglt,
 toku sneckior skíott at gánga, því at byrr var goðr, oc er
 ecki getit um ferd þeirra fyrr enn þeir koma til *Orkneyia* i *Vaga-*
land, þar spurdu þeir at iarlar lágu við *Skalpeid* á XIII.
 skipum fyrer *Knarrarstöðum*; Þar var *Erlendr Jungi* oc
Eiríkr Slagbreller oc mart annarra göfugra manna; Þorbiörn
Klerkr var farinn ut i *Papuley* til *Hákonar Karls* mágs síns.
 Þat var fiorum nottum fyrer *Simons* messu at *Sveinn Aslei-*
farson veitti orskurd at hann villdi leggja at Jörlum um
 náttina, enn þat potti mönnum hellðr oráðligt við þann
 lipsmun, sem var gert, því at iarl var þefs fufari.

Bardagi med Jörlum.

Um náttina gerði á drífu el blautt, geck *Raugnvalldr* iarl
 af skipi við VI. mann oc ætladi í Jorfiöru til bufs síns oc
 vissi sér einkis ótta voner; Þeir *Raugnvalldr* iarl komu á *Knar-*
rarstadi i elinu, þar bio *Botolfr Begla Islendkr* madr, hann
 var skállðr gott; hann bat *Raugnvalld* iarl med sér vera um
 náttina oc lagdi mörg ord til; gengu þeir iarl inn oc voru
 dregin af þeim klæpi, laugduz þeir til svefns, enn *Botolfr*
 skyllic

(i) Stanri. 101. 102. 333.

qua flante remigarent, utebantur, postquam autem ex Neso ^{A. D.} discesserant, investigatores Comitum Rögnvalldi in insulas, nova ^{1157.} ipsi relatum, transibant. Hinc Comites naves suas ad Skalpeidum applicant, suadente Comite Rögnvalldo ut ad tempus in navibus morarentur. Sveinn cum suis occasum versus ad Staur vectus, ne diutius remigando se fatigarent suadens, expansa vela ventis committi jubebat; Parvi pendebant hoc consilium; voluntati tamen Sveinis obtemperatur. Postquam autem cursum flexerant, phaseli, ventus enim favebat, cursum acceleraverunt. Nihil de itinere eorum memoriae proditum est, priusquam in Orcades ad Vagaland venirent. Audiunt hic Comites apud Skalpeid ante Knarrastados cum quatuordecem navibus in anchoris stare. Erat ibi Erlendus Jungius & Eiricus Slagbrellir, præter aliorum nobilium numerum magnum. Adierat in Papilia Hakonem Karl affinem Thorbiörnus Klerkr. Erat quatuor ante festum Simonis noctibus cum Sveinn Asleifæ sequente nocte Comites adoriri decerneret; Videbatur perquam inconsultum cum viribus esset inferior, Sveinn autem consilium suum prævalere volebat, quod, probo magis ad id Comite, sequebantur.

Confligunt Comites.

Sequente nocte mollis decidebat nix. Exscendit tunc cum quinque Rögnvalldus, prædiumque suum Orföram, absque metu periculi, petere statuit, cum suis, dum ningit, Knarrastados venit. Habitabat ibi vir Islandus nomine Botolfus cognomento Begla, poeta insignis. Hic Comitem ut apud se pernoctaret multis precibus inducebat. Comes cum suis ingressus vestes exiit; postquam dormitum ierant, Botolfus vigil ageret. Eadem

A. D. skyldi vaurð hallda; þá nött ena sömu lögðu þeir *Erlendr* 1157 iarl at þeim *Haralldi* iarli oc kvamu á uvert, sva at þeir *Haralldr* iarl urdu ecki fyrr varer vid enn þeir heyrdur her-
 ópit; hliopu þeir þá til vopna oc vörðuz drengiliga; þar varð
 mikit mannfall oc lauk sva atfokninne at *Haralldr* iarl liop á
 land þá er V. einer menn stödu upp á skipinu; Þar fell
Biarni broder *Erlendr* *Junga* göfugr madr oc tiutiger an-
 narra manna með hönum, enn fiöldi varð fært; Aller iarls-
 menn liopu af skipum oc flýðu á land upp; fátt fell af þeim
Erlende iarli enn þeir toku XIII. skip er iarlur áttu oc allt fe þat
 er á var; oc sem lokit var enu mesta starfi frettu þeir at *Raun-*
valldr iarl háfsi gengit af skipi sínu um kvöldit oc fyrft
 upp á *Knarrastadi* oc þángat foru þeir; *Bótólfr* bondi var
 uti fyrer dyrum er þeir kvamu oc fagnar hann þeim allvel;
 þeir spurdu hvort *Raunvalldr* iarl væri nockut þar? *Bótólfr*
 qvat hann þar verit hafa um nattina, enn þeir letu ákassiga
 oc spurdu hvar hann væri nu oc kvödu hann vita mundu,
 hann retti höndina upp um garpinn oc qvat þetta:

Ferr at fuglum harri,

(k) firar neyta vel skeyta,
 van á heidar hæna

(l) hnackadyz und backa;

þar (m) lætr álmr er ólmer
 unnlinz stafer finnaz,

lönd ver lofpungr brandi

(n) línghæns dregit kyngium.

Jarls-

(k) fitar. 333. (l) kvakadyr vid. 102. knatkadyz 101. hnackadyr vid.
 333. (m) vard. 325. (n) línghæns. 333. línghæfn dreginu. 325.

nocte Comes Erlendus cum suis Comitem Haralldum adoritur, A. D.
1157
ex improvise superveniens ita, ut non conperiat ante auditum militum clamorem. Arripiunt arma & mascule se defendunt. Strage hic edita ingenti, prælum eo modo finitur, ut Comes Haralldus, quinque tantum in nave restantibus, in continentem excurreret. Cecidit hic præter alios centum Biarnius frater Erlendi Ungii, vir nobilis: multi sauciati. Omnes Haralldiani naves derelinquunt & in continentem, fugati, excurrunt. Pauci ex Erlendianis occisi sunt, naves autem quatuordecem, quas possidebant Comites, cum universis in eis opibus, capiunt, & ubi maximum exantlaverant laborem, audientes Comitem Rögnvalldum vesperi, nave sua relicta, Knarraftados se contulisse, eosdem petunt. Herus Botolfus ut venerunt, ad fores stabat, humaniter eos excipiens. Interrogantibus num esset ibi Rögnvalldus, respondet ipsum ibi pernoctasse. Porro furorem minati ubi jam esset quærebant, Botolfum sine dubio id scire asserentes, extendit sursum trans villam manum canitque:

*It aucupatum dominus,
viri jacula bene adhibent,
spes est perdisci
corruiat sub colliculo,
ibi arcus, ubi furiosi
viri concurrunt,
(regnum princeps defendit gladio)
struit machinas perdisci.*

A. D. Jarlsmenn toku skeid or tuninu, oc þóttiz fá best hafa er
 1157 mest gat hlaupit oc fyrst hefpi valld yfer *Raugnvalldi* iarli,
 enn *Botolf* geck inn oc vakti iarl oc seger honum þau típin-
 de er gerst höfpu nm nattina oc fva hvar iarlsmenn höfpuz
 at, hlupu þeir þegar upp oc klædduz, foru sípan i brott oc
 i *Jorðöru* til bufs iarls, oc er þeir komu þar, þá var þar
 fyrer *Haralldr* iarl á laun, fara iarlar þegar yfer á *Nes* á
 sínum báti hvör, annar vid þridia mann, enn annar vid fiorda
 mann; aller menn iarlanna foru yfer á *Nes* hvarr sem fer
 far feck; þeir *Erlendr* iarl oc *Sveinn* tóku skip iarlanna
 oc afa fe annat; *Sveinn Asleifarson* let skipta til handa
 fer öllum gersemum *Raugnvalldz* iarls þeim er tekinn
 voru á skipi hans oc fendi hönum yfer á *Nes*; *Sveinn*
 fýsti þels at þeir *Erlendr* iarl legdi skipum sínum ut til *Va-*
galandz oc skyldi þar liggia vid fiördinn er þeir fæi skipa-
 farar þegar er færi frá nefinu, þótti þápan oc gott at sæta
 áhlaupum ef færi gæfiz á; enn *Erlendr* iarl reed fyrer saker
 áeggianar lipsmanna at þeir foru norðr til *Daminseyiar* oc
 drucku þar um daga i (o) kastala einum miklum, enn lögðu
 hvern aptan skip i tengsl oc svafu a þeim um nætr (p) oc
 leid fva fram til Jola.

Fall Erlends jarls.

Þ at var V. nottum fyrer Jol at *Sveinn Asleifarson* for
 austr i *Sandvík* til *Sigríðar* frændkónu sinnar, hann skyldi
 sætta hana vid nábuia hennar er *Biörn* het, enn ádr enn
 hann fór ræddi hann um vid *Erlend* iarl at hann skyldi
 sofa á skipum um nattina oc vera þá æi uvarari þótt *Sveinn*
 væri ecki vid. *Sveinn* var eina nott at *Sigríðar* frændkonu
 sinnar,

(o) skála, *diversorio*. 332. 325. (p) *omittit* 332. 325.

Inter Erlendianos, extra campum adibus adjacentem, qui gressum glomerabant, velocissimus & qui Comitum Rögnvalldum primum assequeretur, vincere videbatur. Verum Borolfus Comiti expergesacto, quæ noctu evenerant & quibus vacarent Erlendiani, narrabat; surgunt statim, vestes induunt indeque discedunt, Jorhöræ prædium Comitis se conferentes; quo cum venirent, latebat ibi obvius Comes Haralldus. Trajicit statim in Nesum sua quisque scapha, alter cum duobus, alter cum tribus, Comes. Omnes qui Comites secuti fuerant, in Nesum transibant, singuli quas consequi potuere navibus vecti. Comes Erlendus & Sveinn omnes Comitum naves cum ingentibus opibus capiunt. Sveinn Asleifæ omnes quæ in comitis Rögnvalldi nave erant res pretiosas sibi distribui facit ipsique in Nesum mittit; Hortatur exinde ut Comes Erlendus cum suis naves in Vogaland deductas ad anchoras detineret, ut naves si a Neso tenderent conspicerentur; Aptus etiam si ansa daretur incursionibus locus videbatur; Comitis autem Erlendi, auxiliares cum hortarentur, consilium valebat ut septentrionem versus ad Damisey veherentur, ibique dies in magno quodam castello potando consummarent, in navibus autem quavis vespere conjunctis dormirent, eundem ad Julia usque morem tenentes.

Cædes Comitis Erlendi.

Erat quinqve ante Julia noctibus cum Svein Asleifæ orientem versus Sandvicam iret, cognatam Sigridam conventurus, & ipsam cum vicino, cui nomen Biörn, reconciliaturus. Verum antequam abiret, Comiti Erlendo suadebat ut in navibus noctu dormiret, seque quavis absente securus non degeret. Sveinn unum tantum noctem apud Sigridam hospitabatur. Gisli nomen erat

A. D. sinnar. *Gífl* het landsfeti (q) *Sigríðar* oc kærri vinr, hann
 1157 bad *Svein* at hann skyldi gífla þar(r) hafpi hann heita látit
 mungat oc villdi veita þeim *Sveini*. Þá er þeir koma (s)
 til *Gíls* var þeim sagt at *Erlendr* iarl hefpi ecki gengit til
 skipa um kveldit, oc þegar er *Sveinn* spurdi þetta, fendi
 hann *Margat Grimsón* til Jarlsens oc tva menn adra, oc
 bat hann gefa gaum at ráðum sínum pott hann gerdi eigi
 sva hina fyrri nottina, enn þat þycki mer uggligt at ec
 þurfa skamma stund at gera ráð fyrir iarli þessum; Þeir *Margadr*
 foru á fund *Erlendr*s iarls oc sögdu honum ord *Sveins*;
 menn iarls qvæðu hönóm undarlíga farit, sögdu at hönóm
 potti adra stund ecki úfært, enn stundum var hann so hræddr
 at hann vissi ecki hvar hann skyldi vardveita sig edr adra,
 sögduz þeir mundi sofa í náðum á landi oc fara ecki til skipa;
 Jarl kvat sva vera skyldu sem *Sveinn* hafpi fyrir mælt, oc
 geck *Erlendr* iarl til skipa, (t) oc fíorer menn oc XX, enn
 aller adrer lágu at hufi; þeir *Margadr* lögdu í adra Vík skamt
 papan; Þessa sömu nott komu þeir *Raugrvalldr* oc *Havalldr*
 iarl at uvörum *Erlendi* iarli sva at vardmenn þeir er vöktu
 á eyjunne oc skipinu urdu ecki varer víð fyrr enn þeir
 geingu upp á skipit. *Ormr* het maðr enn annarr *Ufvi*,
 þeir voru í fyrrerumi á skipi iarls; *Ufvi* liop upp oc villdi
 vekia iarl oc gat eigi vakt hann, sva var hann dauddru-
 ckin; *Ufvi* þrífir upp iarl í fang ser oc liop utbyrdis með
 hann oc í epterbát er flaut víð skipit, enn *Ormr* liop á an-
 nat bord oc komz á land, þar fell *Erlendr* iarl oc flester
 menn adrer þeir er á skipinu voru; Þeir *Margadr* vöknudu
 víð

(q) Sveins 325. 332. (r) oc síá yfer ráð hans, *reique familiaris statum
 observaret. addit 332.* (s) um kveldit, *vesperi. addit 332.* (t) með
 XX. menn, 325.

erat viro fundi Sigridæ conductori caroque amico; hic, rogans ut A. D.
1157
ibi hospitaretur, cerevisias, quas Sveini cum suis propinare Sveinn volebat, calefecerat. Cum ad Gislum venirent, audiebant Comitem Erlendum vesperi in naves non egressum, de quo certior Sveinn, mittit statim ad Comitem, cum duobus aliis, Margadum Grimi, rogans ut, quamvis priore nocte sua oblitus fuerit, consiliis suis attenderet. Verum timeo, inquit, ne diu huic Comiti consilia suggerere opus habeam; Convenit Margadus cum suis Comitem Erlendum refertque verba Sveinis. Erlendiani Sveinem admiratione dignum asseriebant, jam ei tutum videri, jam ubi se aut suos custodiret præ timore nescire; Adjiciunt præterea se quietos in continente dormituros, non autem naves petituros. Comes Sveini obtemperandum esse asserit, & in naves cum viginti quatuor egreditur, reliqui autem omnes in domo requiescunt. Margadus cum suis in sinum quendam inde non procul appellit. Eadem nocte Comites Rögnvalldus & Haralldus Comitem Erlendum ex improvise superveniunt, ita ut vigiles, qui in insula & nave vigilabant, non prius comperiverint, quam navem ascenderent. Ormus nomen erat viro, alteri autem Ufus; hi in interscalmio ante mediam Comitum navem; surgit repente Ufus & Comitem vult expergesacere, ast, nam supra modum ebrius erat, nequit; Arreptum igitur aufert & in scapham quæ puppi adhaerebat exsilit; Ormus autem ex altero latere se demittit & in terram enatat. Cecidit hic Comes Erlendus cum plurimis aliis qui in navibus erant. Vociferatio militum Margadum cum suis noctu excitat, unde, arreptis remis,

A. D. vid herópit um nottina oc toku til ára oc reru fyrer nefit,
 1157 nýlýfe var mikit oc fá þeir at iarlarnar lögdu frá, póttuz þeir
 pá skilia at um mundi hafa skiptz med þeim, reru þeir á brott
 oc fyrst til *Remadals* oc senda mann til *Sveins Asleifarsonar*
 at segia hönum hvat þeir höfdu (u) feet. *Haralldr* iarl villdi
 grid gefa mönnum *Erlendz* iarls, enn *Raugnvaldr* iarl villdi
 bípa fyrst hvort lík *Erlendz* iarls fyndiz (v) epr ekki; lík iarls
 fanz tveim nottum fyrer Jol oc var spíótskapt feet standa upp
 i parabruki, enn þat spíot stod i gegnum *Erlend* iarl; pá var
 lík hans fært til kyrkiu, enn grid voru gefin mönnum iarls
 oc sva huskórlum *Sveins* síorum er tekner voru. (x) *Jon* het
 madr oc kalladr *Vængr*, hann var systirson *Jons Vængs* er fyrr
 var getit; *Jon* hafði verit med *Hakone Karli* oc hafði gert
 systir hans barn oc hlaupiz pá á brott i víking med *Anakol*,
 enn nu var hann med *Erlende* oc hafði þó ekki verit i bar-
 daganum; menn *Erlendz* iarls sóttu aller *Kirkiuwog* oc gættu
 sín i *Magnus* kirkiu; Jarlar fóru þáingat oc var lagdr sættar
 fundr i kirkiu, *Jon* náði ekki fyrr sættum af Jörlum enn
 hann het at gera brudkaup til konunnar; þar fóru aller menn
 jörlunum eida (y) oc geriz *Jon Vængr* ármadr *Harallds* iarls.

Sveinn drap Erlend.

Epter fall *Erlendz* iarls for *Sveinn Asleifarson* til *Remadals*
 oc fann þar *Margad* oc kunnu hönum glögglega at segia
 frá þeim típindum 'er görz höfðu i *Daminsey*; síðan foru
 þeir *Sveinn* til *Rolfseyiar* oc komu þar at flóði síófar, þeir
 báru

(u) spurt, *andiverant*, 332. (v) eða hefði hann undan komiz, *vel an-
 evassisset*, 333. (x) *Joan*, 332. (y) oc gerðu þeir þat mál helldr
 ovant. *Adque sine ambagibus. addit* 332, 325.

promontorium præterlegunt. Novilunio instante vident Co- A. D.
mites discidere conjunctque ipsos vicisse; Abremigant primum 1157.
Rennadalum mittuntque ad Sveinem nunciaturos quæ vide-
rant. Comes Haralldus Erlendianos dimittere voluit, Comes
autem Rögnvalldus primum utrum funus Erlendi inveniretur
nec ne expectare. Reperitur cadaver duabus ante festum Ju-
lense noctibus cum hastæ manubrium inter algas exsurgere con-
spiceretur, verum hac Comes transfixus fuerat. Funus ad
templum transportatur; Erlendiani autem nec non domestici
Sveinis, qui capti erant pace, donantur. Jonas nomen erat
viro, cognomen Vængus, qui Jonæ Vængi, supra memorati,
sororius. Adhæserat Jonas Haconi Karl & ex ipsius sorore
prolem susceperat, Anakolum cum piraticæ vacaret secutus;
nunc autem, Comitibus Erlendi licet assecla, prælio non inter-
fuerat; Erlendiani omnes Kirkiuvogum ibique intra templum
Magno sacrum evasuri, se recipiunt. Conferunt se eo comi-
tes, statuto in templo conventu. Jonas non potuit prius comi-
tibus conciliari quam feminam uxorem ducere promitteret.
Omnes tunc juramentis Comitibus se submitunt. Jonæ Væn-
go Comitibus Haralldi bona procuranda committuntur.

Sveinn Erlendum occidit.

Post eadem Comitibus Erlendi Sveinn Rennadalum petit ibi-
 que Margadam convenit, qui ipsi distincte omnia, quæ apud
 Daminsey acciderant, referre potuit. Sveinn dein cum suis in
 Hrolfsey se confert, instante fluxu maris eodem veniens;

A.D. báru reida allann af skipum oc fá ráð fyrir, þeir skiptu mön-
 1158 num i bygðer oc helldu frettum til Jarlanna oc annarra hin-
 na fremstu manna hvat hveriger hefpiz at; *Sveinn Asleifar-
 son* geck i fiallit við (z) fimta mann, oc óðrum megin til
 siofar oc leynduz á bænum i myrkrinu, þeir heyrdur þar manz
 mælgj mikla, þeir voru þar fedgar; Þorfinnr, *Augmundr*
 oc *Erlendr* mágr þeirra, hann *Erlendr* hældiz um þat at hann
 hefpi veitt *Erlendi* banafár, enn aller þeir pottuz þó vel hafa
 fram gengit, oc er *Sveinn* hafpi þetta heyrt, (a) geck hann
 inn at þeim (b) oc þeir förunautar, *Sveinn* varð skiotaztr oc
 hió! *Erlend* þegar bana högg; þeir toku Þorfinn höndum oc
 höfðu með sér, enn *Augmundr* var sárr nockut; þeir *Sveinn*
 foru á Þingavöll til *Helga* föðrbroðr síns oc voru þar aundverð
 Jolin á laun. *Raugnvalldr* iarl for til *Daminseyiar* at Jolum,
 enn *Haralldr* iarl var i *Kirkiuvogi*, *Raugnvalldr* iarl sendi
 menn á Þingavöll til *Helga* oc bat hann segja fva *Sveini*
 frænda sínum, ef hann vissi nockot til hvar hann var, at
Raugnvalldr iarl baud hönum til sín um Jolin oc qvadz
 vilja eiga lut i at setta þá *Haralld* iarl; oc er *Sveini* komu
 þessi ord fór hann á fund *Raugnvalldz* iarls oc var með hö-
 num ofanverð Jolen (c) i godu yferlati.

Frá Harallde jarli oc Sveine Asleifarfyne.

Epter Jolinn var lagðr sáttarfundr með Jörlunum oc
Sveini, oc skyldi þeir luk a þeim málum er áðr var (d) á sæzt,
 oc

(z) VL 332. 325. (a) *deficit hic in totum.* 325. (b) *omittit* 101.

102. (c) *omittit* 332. (d) xi, *addit* 332.

Cuncta armamenta navis auferunt eisdemque prospiciunt; mit A. D. 1158
tebantur in villas ibidem mansuri, quid autem Comes & majoris notæ viri struerent, inaudiunt. Sveinn Asleifæ ipse quintus in montem ascendit & ultra ad mare donec in villam veniret inter tenebras clam progressus est. Audiunt intus garrientes. Erat ibi pater Thorfinnus, filius Augmundus & ipsorum affinis Erlendus, qui se Comiti Erlendo lethiferum vulnus inflixisse jactabat, omnes autem masculine conflixisse sibi videbantur. His auditis Sveinn cum sociis ingreditur, ipsos accedit & Erlendum absque mora ictu interficit. Captum Thorfinnum secum abducunt, Augmundus autem perquam vulneratur. Sveinn cum affeclis Thingvöllei patrum suum Helgium convenit & apud eum primo Juliorum latitat. Comes Rögnvalldus tempore festi Julensis in Daminsey se confert, Comes vero Haralldus Kirkiuvogi sedet. Mittit Comes Rögnvalldus nuncios Thingvöllum rogatque Helgium ut indicet cognato Sveini, si ubi esset ipsi constaret, Comitem Rögnvalldum eum tempore festi Julensis ad se invitare, eumque paci inter Comitem Haralldum & ipsum sancienda operam dare velle. Cum Sveini hoc veniret nuncium, convenit Comitem Rögnvalldum & apud ipsum ultimam Juliorum partem, humaniter habitus, commoratur.

De Comite Haralldo & Sveine Asleifæ.

Post festum Julense conventus inter comites Sveinemque statuitur, in quo res, de quibus antea contraxerant, transigere

A. D. oc er þeir funduz, átti *Raugnvalldr* iarl mikinn lut i at
 1158 sætta þá, enn menn nær aller voru þar um helldr tillaga
 harðer, þeir er æi voru frændr eðr viner *Sveins*, sögdu jaf-
 nan uróa af hönum standa (e), enn þat vard at sætt at
Sveinn skyldi giallda hvorum Jarlanna mörk gullz oc (f)
 hafa hálfar jarðer sínar oc lángskip gott; *Sveinn* svaradi ger-
 pinne; þá munu vorar sætter best halldaz efecer uraktr; ecki villdi
Raugnvalldr iarl hafa gialldit af *Sveini*, qvadz i engu vilia
 hrekia hann, qvadz miklu meiri slægr pyckia til trygdar oc
 vináttu hans enn (g) i fe. *Haralldr* iarl fór epter sættina til
Gárekseyar oc bió helldr (h) usparliga kornum *Sveins* oc
 því öðru sem þar var; enn er *Sveinn* spurdi þetta kærði
 hann fyrer *Raugnvalldi* iarli skáða sinn or kvat slíkt sætta-
 brygde, oc qvadz vilia fara heim oc síá um faung sín;
Raugnvalldr iarl mælti, ver med mer *Sveinn* oc man ec
 senda ord *Haralldi* iarli (i) því at hann mun verða per of-
 madr vid at eiga i deilunum, pott þu fert mikill fyrer þer
 oc madr vaskr; *Sveinn* villdi ecki letiaz láta oc fór med
 hinn X. mann á skutu i *Gáreksey* oc kom síþ um qvellidit,
 (k) þeir foru á bak hufum, *Sveinn* villdi at þeir kveikti elld oc
 bæri at skálanum, oc brendi bæinn oc þar med iarl inne; *Sveinn*
Blakarason het madr, hann var með háttar þeirra manna er þá
 voru med *Sveini*; hann latti þefs mið oc qvat vera mega
 at iarl væri ecki á bænum, enn pott hann væri þar, seger
 hann at þeir mundu ecki láta ná utgöngu konu hans ne
 dottr

(e) ef hann væri eigi giörr brott or eyionum, *si ex insulis non relegaretur.*
 addit 332. (f) láta. 332. (g) enn yfe, *indignationi.* 101. 102. 333.
 (h) uspakliga, *insolenter.* 332. (i) oc leggja enn i umræðu mál yþor,
 enn ec vil eigi at þu ætlir þat at keppa vid *Haralld* iarl, *Et inter vos trans-*
igere conabor, nolens te cum comite Haralldo contendere. (k) þeir fá elld í
 lakkhufi, *ignem in ade posteriori conspiciunt.* addit 332.

rent. Cum una convenirent Comes Rögnvalldus, iis conciliandis magnam operam impendebat, omnes autem fere qui cognati aut amici Sveinis non erant, contraria sodebant, asserentes ipsum jugiter seditionum causam existere. Ita vero transactum est, ut Sveinn cuique Comitum marcam auri penderet retineretque, cum dimidio prædiorum, navem longam. Alloquebatur arbitros Sveinn; Concordia, inquit, nostra firmissima erit si injurias non patiar. Noluit a Sveine acceptare multam Comes Rögnvalldus, dicens se nulla in re ipsum vexare velle, & firmitatem ejus amicitiam opibus longe præferre. Comes Haralldus post conventum in Gáreksey se confert & frumenta, nec non res alias, quæ ibi erant, consumit. Verum cum hæc audiret Sveinn, damnum Comiti Rögnvalldo queritur, talibus fœdus frangi & se ad inviscendas res suas domesticas iturum dicit. Revertitur Comes Rögnvalldus, apud me Sveinn manebis, mittam nunciunt ad Comitem Haralldum, ipse enim te in contentionibus, quamvis magnitudinem præ te feras & vir fortis sis, superabit; Sveinn se dissuadi non passus cum novem Gareks-eyam scapha vehitur seroque vesperæ eo delatus pone ædes subsistit; Vult ignem cubiculo admovendo villam cum incluso comite comburere. Sveinn Blakaris nomen erat viro qui inter sequentes hac vice Sveinem maximæ notæ erat. Dissuadebat hic admodum facinus, asserens Comitem forte non domi esse, verum quamvis ibi esset, eos ipsius uxorem aut filiam exire non permissuros, inclusas autem comburere non audendum, Accedunt

A. D. (1) dottr, enn seger at þat var ufært at brenna þær inne; þeir
 1158 *Sveinn* gengu at dyrunum oc inn i forðynar, liopu menn
 þá upp i skálanum oc komu apr hurðinne, urðu þeir *Sveinn*
 varer at jarl var ecki á bænum, enn þeir er inne voru gáfu
 upp vörnina, oc felldu þeir *Sveini* vopn sín oc gengu ut
 slipper aller oc gaf *Sveinn* grip öllum huskörtum *Harallds*
 iarls. *Sveinn* steypti nidr öllu munngati sínü oc hafði á
 braut með sér konu sína oc dottr; hann spurði *Ingvride* konu
 sína hvar *Haralldr* iarl væri, enn hun villði ecke segia;
Sveinn mælti, þegi þu þá oc bend mer, ecki villði hun
 þat, þvíat hun var frændkona iarls; af höndum felldi *Sveinn*
 vopnin sum er þeir komu á skip; enn er þetta allt saman
 spurdiz var lokit sættum þeirra; *Haralldr* iarl hafði farið til
 eyiar einnar at veida hera; *Sveinn* hellt til *Helliseyjar*, hun
 er síóbrött oc hellir mikill i biörgunum oc fell síór fyrir
 hellismunnann at flodunum. Þá er huskarlar iarls fengu
 vapn sín af þeim *Sveine*, þá foru þeir á fund *Harallds*
 iarls oc sögðu hönum frá skiptum þeirra *Sveins*; iarl let
 hrinda fram skipi sínu oc eggjaði at róa epter þeim *Sveine*
 oc látum nu til stáls sverfa með ofs, toku þeir þá roðr ep-
 ter þeim sva at hvarer sá adra oc kenduz, oc er *Sveinn*
 sér at þeir iarl draga epter þeim, þá ræddi *Sveinn* um, ver
 manom verða at leita ofs ráðs nockors, því at mer er ecki
 um at finna iarl þann veg sem (m) til er hagat um lidz-
 mun þann er vera mun, mano ver taka þat ráð at fara til
 hellisins oc vita hvat þar skiptiz at voru máli; þeir *Sveinn*
 komu til hellisins at (n) utfalli oc settu upp skipit, því at
 hellinn veik upp i biörg, fell þá síár fyrir hellismunnann;
 þeir *Haralldr* foru at leita þeirra um daginn um eyna oc
 fundu

(1) dætr, *flíur*. 332. (m) til bakat er 332. (n) at falli 332.

Accedunt ingrediunturque fores, hinc qui in cubiculo erant ^{A. D.} januam claudunt. Comperit Sveinn cum suis Comitem domi ¹¹⁵⁸ non esse, qui vero intus erant se dedunt, arma Sveini tradunt & omnes inermes egrediuntur. Domestici Comitibus singuli a Sveine pace donantur. Sveinn totum diffundit zythum uxoremque cum filia abducit. Ingridam ubi Comes Haralldus esset interrogat, illa vero dicere noluit; Adjicit Sveinn, tace igitur digitoque mihi monstra. Noluit etiam hoc facere; cognata enimerat Comitibus Haralldi. Sveinn arma quædam, cum ad naves rediret, reddebat. Cum autem hæc omnia in vulgus emanarent, cum Comite Haralldo pax rumpebatur. Ierat Comes in insulam lepores captatum. Sveinn in Hellisey tendit; est hæc insula ad mare acclivis & in præruptis antrum ingens, cujus ad os fluens mare allabatur. Postquam reddiderat Sveinn arma, domestici Comitem Haralldum conveniunt & ipsi cum Sveine acta referunt. Comes navem suam raptim exponi Sveinemque peti jubet; nunc, inquit, cum iis ultima tentabimus; hinc remigando eos sequuntur ut alii alios viderent; Cum Sveinn cum suis Comitem se sequi videret, nunc, inquit, consilium quoddam nobis eligendum, nolo enim, tanta, quantam præfagio, virium disparitate existente, comitem convenire; Capiemus consilium ut antrum adeamus experturi rei præsentis exitum. Sveinn cum suis ad antrum venit refluyente mare extrahitque navem, antrum enim, cujus os tunc aquis circumdatum, in altis præruptorum. Quærit eos Haralldus cum suis hoc die in insula & non reperit;

A. D. fundu þá eeki, þeir fá engar skipafarir frá eyiunne, þetta
 1158 undruduz þeir miðe, þótti þeim ulíklígt at *Sveinn* munde
 hafa fockit nidr; þeir reru umhverfis eyna at leita (o) skip-
 fins oc fundu eeki, sem líklígt var, gerðu þeir þá þat hellz
 af at þá mundi borit hafa at öðrum eyium, foru þeir þán-
 gat þá sem þeim þótti líkaz, var þat oc miðk jafnskiott er
 þeir jarl reru á brott oc fiárinne fell frá hellismunnunum; þeir
Sveinn höfðu heyrð vidrædu iarlis oc hans manna; *Sveinn*
 let þá epter skipit i hellinom, enn þeir toku byrðing einn
 (p) er munkar áttu, helldu til *Sandeyiar*, gengu þar upp á
 eyna (q) oc komu á bæ þann er heiter á *Völunefi*, þar bió
 fá maðr er het *Bárðr*, hann var frændi *Sveins*, þeir (r) kvöð-
 du hann ut leyniliga oc seger *Sveinn* at hann villdi þar vera;
Bárðr kvat hann mundu síku ráða, enn eeki þori ec at þer
 feut eeki á laun; þeir geingu inn oc voru einer i hufi fva
 at vandbalkr einn var i mille þeirra oc annarra manna;
 laundyr voru á hufinu því er þeir *Sveinn* voru í oc var laðit
 i grioti lausliga; þann aptan kom *Jon Vængr*, ármadr *Harallðs*
 iarlis oc þeir VII. samann, tók *Bárðr* bondi vel vid þeim oc
 voru gerfer elldar storer fyrer þeim oc bökuduz þeir vid;
Jon var óþmáligr oc ræddi um típinde þau er gerz höfðu
 um skipte þau er iarlar höfðu vid áttz oc *Sveinn*, ámaltri
 hann miðe *Sveini* oc qvat hann vera gripniding oc engum
 truann, hafði hann nu sætz vid *Harallð* iarl oc villdi þegar
 fara at hönum oc brenna hann inne, sagdi oc alldri mundi
 vera

(o) Sveins. 332. (p) fornann í eyiunne. addit 332. (q) enn brundu ut
 byrðinginum oc rak hann um strander þar til er hann braut, *navem vero*
onerariam in mare protrudunt, quæ in littora ejecta, tandem frangitur. add.
 332. oc brendu byrðinginn, *comburent.* 101. 102. 333. *Flat.* (r)
 Kollo . . . *heic in totum deficit fragmentum.* 332.

nullam navem ab insulis discedere vident, quod admodum mi- A. D.
rati, verisimile non credebant humum cum devorasse. In 1158
insulam undique circumeunt, quærunt navem & non inveniunt,
quod verisimile. Conspiciant igitur eos ad alias delatos esse
insulas, & eo, ubi verisimillimum videbatur, eunt. Erat
quoque statim cum abremigarent quod mare ab ore antri
reflueret. Sveinn colloquium comitis cum suis audierat; relin-
quit tunc in antro navem, assumit autem navem onerariam
quam possidebant monachi, tendit in Sandey, exscendit com-
buritque navem. In insulam cum suis egressus, venit in præ-
dium cujus nomen Völunes, habitabat ibi vir nomine Bardus
cognatus Sveinis; huic clanculum exire rogato, Sveinn se ibi
manere velle indicat. Bardus ejus voluntatem hac in re futu-
ram, non vero, inquit, audeo vos apparere; ingrediuntur &
in domo seorsum degunt, ut sepimentum tantum inter ipsos &
domesticos esset. Erant in domo in qua Sveinn cum suis mane-
bat fores secreta & in his lapides tantum coacervati. Venit hac
vespera Jonas Vāngr, cui bona Comitum procuranda, cum suis
sex; Hos colonus Bardus humaniter excipit; ad ignem qui in
iporum gratiam succensus erat se fovebant. Jonas procar
erat & de actis inter Comites nec non Sveinem loqueba-
tur; Incusabat admodum Sveinem, sedistragum nemini-
que fidum esse asserens; Comiti, inquit, Haralldo pridem re-
conciliatus, ipsum statim adoriri adibusque inclusum comburere
vult, adjicit præterea pace, donec Sveinn expellatur, regio-

A. D. vera frid i lande fyrr enn *Sveinn* væri or landi rekinn; *Bárdr* 1158
 bopdi oc förunautar *Jons* svörudu helldr fyrer *Sveinn*, epter
 pat tok *Jon* at ámæla *Erlendi* iarli oc kvat pat æi skada pott
 hann hefpi látiz, kalladi hann þann ofsamantí at engi mátti
 fríalst höfud striuka fyrer hönum, oc er *Sveinn* heyrði þetta,
 þá mátti hann æi standaz, oc preyf til vopna sinna oc liop at
 laundrum oc hratt or griotinu, þá vard hark mikít; *Sveinn*
 ætladi at hlaupa fyrer skáladyrnar; *Jon* sat i skyrstu oc lín-
 brokum, oc er hann heyrði til *Sveins*, batt hann skó sína,
 oc liop ut frá elldinum oc þegar á brott frá banum, enn
 nýdmykr var á oc frost mikít, hann kom um nottina á an-
 nann bæ oc var kalinn miðe á fotum sva at afleyfti sumar
 tærnar; *Sveinn* gaf grip förunautum *Jons*, fyrer ord *Bárdar*
 bonda. *Sveinn* var þar um nottina, enn epter um morgi-
 ninn foru þeir brott þapann med skutu er *Bárdr* átti oc
 feck *Sveini*; foru þeir þá suþr i *Bardzvik* oc voru vid helli
 einn; *Sveinn* var stundum um daginn at hufi oc drack þar,
 enn svaf vid skip um nætr oc gætti sín sva vid auinum
 sínum.

Frá Raugnvalldi oc Sveini.

Þat var einn morgin snemma at þeir *Sveinn* sá lángskip
 mikít frá *Hrolfsey* oc til *Rínarseyiar*, oc kendi *Sveinn* þegar
 at þat var skip *Raugnvallds* iarls þat er hann var hálfr vanr
 at stýra oc lögdu til *Rínarseyiar* oc þar at sem lá skuta
 þeirra *Sveins*, oc gengu V. menn upp af skipe, enn þeir
Sveinn voru á hæð nockorri oc grýttu þapan á menn iarls,
 oc er þeir sá þat af skipinu, brutu menn upp vapn sín, enn
 er þeir *Sveinn* sá þat hlupu þeir af hadinne oc i fiðruna oc
 hrundu

nem non gavisuram. Colonus Bardus, cum Jonæ itineris so-
 ciiis, Sveinem aliquantum excusabat. Postea Jonas Comitem
 Erlendum vituperare cepit, mortem ejus nullum attulisse detri-
 mentum & hominem furiosum, ita ut nemo ab eo securus esse
 potuerit, asseruit. Sveinn hæc audita tolerare nequit, ad occul-
 tas accurrit fores, lapides discutit & facto inde ingenti stre-
 pitu in cubiculi fores se vult recipere. Jonas indusio braccis-
 que linteis amictus sedebat, cum Sveinem adesse audiret, cal-
 ceos pedibus inducebat a foco excurrerebat, & a villa statim
 fugiebat. Verum densæ, cum acri frigore, tenebræ; noctu in
 aliam villam venit, pedes autem tantum ceperat gelu, ut qui-
 dam eorundem dissolverentur digiti. Sveinn, intercedente colo-
 no Bardo, socios Jonæ securitate donabat; pernoctabant hic,
 sequente vero mane discedebant; recti, quem colonus possidebat,
 Sveini tradito, phaselo. Tendunt hinc meridiem versus Thras-
 vikam & in antro quodam degunt. Sveinn diebus interdum in
 ædibus potabat, in navibus vero noctibus dormiebat, ab hos-
 bas ita cavens.

A. D.
1158

De Rögnvalldo & Sveine.

Forte diei cujusdam mane Sveinn cum suis navem longam
 à Rolfsey ad Rinarsey tendere videt eamque comitis Rögn-
 valldi, quam regere solitus erat, esse agnoscit. Appellunt
 ad Rinarsey ubi stabat phaselus Sveinis; exscendunt quinque
 a nave comitis, verum Sveinn, cum suis ex colliculo quodam
 lapides in eosdem conjiciunt, quod cum in nave viderent, ra-
 piunt arma. Hoc animadverso Sveinn ex monticulo in littus
 decurrit, propellit phaselum, eundemque ingreditur: navis longa,

A. D. 1158 hrundu ut skutunne oc lupu þar á; lánskipit hafði rendt upp svo at þat var fast. *Sveinn* stod upp i skutunni er þeir reru ut hiá lánskipinu oc hafði spíot i hendi, enn er *Raunvaldr* iarl sá þat, þá tok hann skiöld oc setti fyrir sic, enn *Sveinn* skaut ecki spíotinu, enn er iarl sá at skilia mundi með þeim, let hann bregða upp friðskylli oc beiddi at þeir *Sveinn* skylli at landi fara, enn er *Sveinn* sá þat bat hann sína menn at landi leggja oc qvedz enn við þat bezt una ef hann yrde fáttr við *Raunvald* iarl.

Frá Haralde jarle oc Sveine.

Efter þat gengu þeir á land *Raunvaldr* iarl oc *Sveinn* oc töludu tveir samt lengi oc lagðiz vel á með þeim, oc er þeir sátu a talinu, þá sá þeir sigling *Haraldr* iarl er hann fór frá *Katanesi* oc til *Vagalandz*, oc er skipit bar under, þá spurði *Sveinn* iarlinn hvat til ráða skylli taka? Jarl seger at *Sveinn* skylli fara yfer á *Nes* þá þegar; Þetta var á lángeföstu; þeir foru jafnsnemma or *Rinarsey*, fór iarl til *Hrofs-eyiar*, enn *Sveinn* fór vestr i *Straumsey*, oc sá þeir *Haraldr* iarl skipit oc pottuz kenna at *Sveinn* átti, helldu þeir þegar á fiördinn efter þeim, oc er þeir *Sveinn* sá at iarl hellt efter þeim, þá gengu þeir af skipinu oc leynduz; Enn er *Haraldr* iarl kom til *Straumseyiar* sá þeir skipit *Sveins* oc grunadi at manna víster mundi vera nærri oc villdu því ecki á land ganga. *Anundi* het madr oc var *Hnefason*, hann var vinr *Haraldr* iarl enn födrbroder stíupbarna *Sveins* *Asleifarsonar*; hann fór á milli þeirra oc gat því viðkomit at ballðaz skylli en sama sætt sem giör hafði verit um vetrinn, þá

ad littus prius depulsa, nunc fixa hærebat. Sveinn in phaselo, A. D. cum navem longam remigando præterirent, stabat, hastam manu tenens, quo viso comes Rögnvalldus, assumit clypeum sibi que præfigit, Sveinn vero hastam non mittebat; cum vero comes eos sejungere videret, clypeo pacis suspensio securitatem indicat rogatque ut Sveinn cum suis ad littus redeat, quo animadverso Sveinn suos redire jubet, adhuc se maxime contentum asserens cum comite Rögnvalldo in concordiam reduci. 1158

De Comite Haralldo & Sveine.

Exscendebant postea comes Rögnvalldus & Sveinn ac diu seorsum colloquebantur, concordēs. Verum inter colloquium conspiciunt navigantem comitem Haralldum cum a Katanesco tenderet in Vagalandum. Cum navis ad eos appingaret, querit Sveinn Comitem quid consilii capiendum? regessit ipsi statim in Nesum transeundum; erat hoc tempore quadragesimali. Simul uterque ex Rinarsey discedit; Comes in Rossey, Sveinn vero occasum versus in Straumsey. Vident navem Haralldiani agnoscuntque esse Sveinis; hinc statim eam in sinum insequuntur; cum Sveinn Comitem se sequi videret, latitant & navem relinquunt. Verum cum perveniret ad Straumsey Comes Haralldus, videbant navigium Sveinis & suspicati homines non procul abesse, exscendere nolebant. Amundius nomen erat viro Hnefii filio, erat ille amicus Comitis Haralldi, patruus autem vitricorum Sveinis Asleifæ; hic eos intercessit effecitque, ut eadem, quæ hyeme sancita erat, pax firma maneret. Oritur tunc procellosa tempe-

A. D. þá hliop á stormr vedrs, oc urdu þeir þar at vera um not-
 1158 tina hvarer tveggio, oc skipadi *Amundi* þeim i eina reckiu
 bápum *Haralldi* iarl oc *Sveini*; i því hufi hvíldu marger meinn
 hvars þeirra. Epter sætt þessa for *Sveinn* yfer á *Nes*, enn
Haralldr iarl yfer i *Orkneyiar*. Þat spurdi *Sveinn* til orða
 iarls at hann kalladi sætt þeirra helldr lausliga; lítinn gaum
 gaf *Sveinn* at því, hann fór supr í *Dala* oc var um Þáskana
 með *Sumarlípa* vin sínum, enn *Haralldr* iarl fór norðr á
Hialtland oc var þar miðc lengi um varit. *Sveinn* fór
 sunnan epter Þáskana oc mætti á leiddinne bræðrum *Jóns*
Vængs tveimr, het annar *Bunu-Petr* enn annar *Blán*, þeir
Sveinn toku þá höndum oc toku af þeim feet allt, enn fluttu
 þá til landz, var þeim þá högginn gálgi, oc er allt var til-
 buit, mælti *Sveinn* at þeir skyldi laupa á land upp, kvat
Jóni bropr þeirra þat meiri skamm at þeir lifði; þeir voru
 lengi uti oc kalner miðc er þeir komu til bæia; *Sveinn* fór
 þápan i *Supreyiar* til *Liodhusa* oc dvaldiz þar um hríd; enn
 er *Jón Vængr* spýrr at *Sveinn* hafði handtekit bræðr hans,
 enn vissi ecki hvat er hann hafði af þeim gert, þá fór hann
 i eyna *Helgu* oc tok þar *Olaf* son *Sveins Asleifarsonar* fostra
Kolbeins Hrngo, oc fór með i *Vestrey*; þá fundu þeir *Raugn-*
valld iarl á *Hreppnisnesi*, oc er iarl sá *Olaf*, þá mælti hann,
 hví ertu her *Olafr*? hann svarar, *Jón Vængr* velldr því; Jarl
 leit til *Jóns* oc mælti, hvi fluttest þu *Olaf* hingat? hann
 svarar, *Sveinn* tok bræðr mína oc veit ec ecki nema hann
 hafi drepit þá; Jarl mælti, flyt hann aptr sem skíótaz oc
 dyrf þú ecki at gera hönum nockut mein, hvat sem af bræð-
 rum þínum er vordit, því at þer man fyrer hvargom vært
 i eyjum *Sveine* ne *Kolbeine*, ef þu gerer hönum nockut.

Frá

tempeſtas ut ambo ibi pernoſtare cogerentur, Amundo utrique A. D.
 Comiti Haralldo & Sveini eundem lectum deſtinante; quieſce- 1158
 bant in eadem domo multi ex utriuſque comitibus; Poſt conven-
 tum Sveinn in Neſum tranſit, Comes vero Haralldus in Orcades,
 Audiebat ea Comitibus verba Sveinn, hanc reconciliationem minus
 firmam eſſe. Attendebat hiſ parum, meridiem verſus in Dalos de- 1159
 latus, feſtum Paſcatos apud amicū Sumarlidium tranſigebat. Co-
 mes vero Haralldus in Hialtlandiam vehitur, & diu veris ibidem
 moratur. Sveinn poſt feſtum revertitur & in itinere obvios duos
 fratres Jonæ, quorum alter Bunu Petrus, alter Blánius, capit,
 omnem iis pecuniam adimit, & in continentem transportat,
 hic iis conſectum deſtinatur patibulum, verum cum omnia para-
 ta eſſent, Sveinn ut in continentem excurrerent jubebat, adji-
 ciens eorum fratri Jonæ majorem eſſe ignominiam quod vive-
 rent. Diu admodum ſub dio agebant, frigore perquam, cum
 ad villam venirent, conſecti. It hinc Sveinn in Hebrides Liod-
 huſas ibique ad tempus moratur; Cum autem Jonas Vængur Svei-
 nem fratres cepiſſe, neſcius quomodo eos tractaſſet, audiret, ibat
 in inſulam Helgam ibique Olaum filium Sveinis Aſleifa, alumi-
 num Kolbeinis Rugæ, capiebat eumque in Veſturey devehebat.
 Conveniebant tunc Hreppisneſi Comitē Røgnvalldum, qui
 viſum Olaum ita alloquitur; Cur, quærit, hic es Olæ? reſpon-
 det ille; Jonas Vængur in cauſa eſt: Comes oculos in Jonam
 convertit dicitque; Cur Olaum huc deduxiſti? Regerit ille, cepit
 Sveinn fratres meos, forte etiam occidit. Addit Comes; Olaum,
 inquit, quam citiſſime domum reducito, non audeto in ulla re ei no-
 cere, non conſiderans quid de fratribus tuis actum, à neutro
 enim Sveine & Kolbeine, ſi eum læſeris, tutus in inſulis
 manebis.

A. D.
1159

Frá Raugnvalldde Jarle.

Efter Paska um vorit byriadi *Sveinn* ferd sína or *Supreyium* oc hafði LX manna, hann hellt til *Orkneyia* oc fyrft til *Rolfseyiar*, þar toku þeir þann mann er *Hákon Karl* het, hann hafði verit með *Haralldi* iarle þá er *Erlendr* iarl fell; *Hákon* leystiz af III. mörkum gullz oc frelsti sic sva við *Svein*. Þar í *Rofsey* fundu þeir *Sveinn* skip þat er iarlar höfðu górt af *Sveine* oc voru högginn or bordin tvö, þat hafði *Raugnvalldr* iarl gera látit, því at hann hafði æi viljat kaupa ne þiggja skipit at Jöllum; *Sveinn* hellt papan til *Rofseyiar* oc fann *Raugnvalld* iarl í *Byrgisheradi*, tok iarl hönum þá vel oc var *Sveinn* með hönum um vorit; *Raugnvalldr* iarl qvadz því hafa höggit bord or skipinu at hann villdi ecki at hann gerði skyndi ræði þar í eyjunum þá er hann kæmi or *Supreyium*. *Haralldr* iarl kom af *Hialtlandi* um vorit á *Hvitadögum*, oc þegar hann kom í *Orkneyiar*, sendi *Raugnvalldr* iarl menn til hans oc segia at hann villdi at þeir sættiz af nyiu, oc var þá lagidr sættar fundr faustudag í helgu viku í *Magnus* kyrkiu oc geck *Raugnvalldr* iarl með öxi breiða til fundarins oc *Sveinn* með hönum, geck þá saman sættin sú hin sama sem esnut var um vetrinn.

Frá Sveine Asleifarfyne.

Þá gaf *Raugnvalldr* iarl *Haralldi* iarli skip þat er átt hafði *Sveinn*, enn gaf *Sveini* allt annat þat er giört var oc á hans luta kom; Þeir *Raugnvalldr* iarl oc *Sveinn* stodu hía kirkiudyr-

De Comite Rögnvalldo.

A. D.
1159

Suscipit post festum Pascatos vere ex Hebridibus iter Sveinn, sexaginta viris stipatus tenditque in Orcades, primum Rolfsey. Capunt hic virum Haconem Karl; secutus fuerat hic Comitem Haralldum cum ceciderat Comes Erlendus. Hacon tribus marcis auri se redimit & a Sveine liberatur. Reperiunt hic in Rolfsey navem quam juxta Comitum arbitrium multæ nomine dederat Sveinn; hujus asseres duo interscissi, quod fieri curaverat Comes Rögnvalldus, non enim emere, nec a Comitibus gratis accipere voluerat navem. Tendit inde in Rolfsey Sveinn, Comitem Rögnvalldum in provincia Birgenfi convenit & humaniter exceptus apud ipsum ver transigit. Comes Rögnvalldus asseres ex nave ipsius idcirco interscississe dicebat, quod nollet eum ibi, ex Hebridibus reducem, ad remigandum inter insulas præcipitare. Comes Haralldus vere circa festum Pentecostes ex Hialtlandia redit, qui cum in Orcades veniret, mittit ad eum Comes Rögnvalldus dicturos ipsum velle concordiam inter ipsum & Sveinem reiterare. Statuitur hinc conventui locus die veneris hebdomadis sanctæ in templo Magni. Venit eo cum Sveine Comes Rögnvalldus asciam tenens; tunc pax quæ præterita hyeme instituta erat, confirmatur.

De Sveine Asleifæ.

Dabat tunc Comes Rögnvalldus Comiti Haralldo navem quam possederat Sveinn, singula vero alia quæ multæ nomine dederat Sveinn sibi quæ sorte oblata reddebat. Comes Rögnvalldus &

A. D. kiudyrnumum meðann seglit var ut borit, þat hafði verit upp-
 1159 lagit í *Magnus* kirkju, oc var *Sveinn* heldr ufrýnligr er
 þeir báru ut seglit. Laugardaginn epter þá er lokit var
 Nónatíðum komu menn *Haralldz* iarls á fund *Sveins Aslei-*
farsonar oc sögdu at hann villdi at *Sveinn* kæmi til tals med
 hann; þetta bar *Sveinn* fyrer *Raugnvalld* iarl oc fýsti hann
Svein lít þessárar ferðar, qvedz ecki vita hveriu trua mætti,
 enn *Sveinn* fór ecki at sípr oc þeir VI saman; Jarl sat í lítilli
 stofu á pverpalli oc *Þorbiörn Klerkr* hiá hönum, fátt var man-
 na annat hiá iárli, sátu þeir um hríp oc drucku; epter þat
 geck *Þorbiörn* oc sögdu þeir *Sveini* sva at þá grunadi mið oc
 tiltekior iarls; *Þorbiörn* kom apt lídu síparr oc gaf *Sveini* skar-
 latz kyrtit oc skyekiu, kvadz ecki vita hvert hann villdi giöf
 kalla, því at þessér griper höfsu teknir verit frá *Sveine* um
 vetrinn; *Sveinn* tok við giöfum þessum. *Haralldr* iarl gaf
Sveini lángrskipit, þat er hann hafði átt oc hálfar eignar sínar
 oc jarder; hann bat *Svein* at vera med sér oc kvat þeirra
 vingan allðri skylldu skilia; Vel tók *Sveinn* þessu oc for þegar
 um nortina oc sagði *Raugnvalldi* iarli hverfu farit hespi med
Haralldi iarli; *Raugnvalldr* iarl let vel yfer þessu oc bat
Svein tilgæta at þeir yrði ecki usáttir.

Frá Jörlunum.

Nockuru síparr reduz þeir til herferðar þrír höfþingiar,
Sveinn, *Þorbiörn*, *Eiríkr*; þeir foru fyrst til *Supreyia*, þeir
 foru allt vestr í *Syllingar* oc unnu þar sigr mikinn í *Ma-*
riuhöfn Kolumba messu oc fengu ofa mikit herfång, toru
 epter þat til *Orkneyia*. Epter sett þeirra *Raugnvalldz* iarls oc
Haralldz

Sveinn ad ostium templi cum velum exportaretur stabant; depositum fuerat in templo Magno sancto. Verum cum efferent velum Sveinn truculentum præ se ferebat vultum. Die saturni post nonas celebratas adeunt Sveinem Asleifæ Haralldiani, dicuntque velle Comitem ut ad se veniat & secum colloquatur; De hoc consultit Sveinn Comitem Rögnvalldum, ast dissuadentem, & se nescire utrum confidere tutum, dicentem. Sveinn nihilo minus cum sequentibus quinque it. Comes in parvo triclinio in transverso sedebat scamno & apud eum Thorbiörnus Klerkus. Erant apud Comitem præter hunc pauci. Aliquantisper sedebant bibentes, postea lexit Thorbiörnus; dicunt Sveini eos proposita Comititis perquam suspicari. Thorbiörnus brevi deinde rediens dat Sveini tunicam coccineam trabeamque, asserens se nescire an domum appellare vellet, hæ enim res Sveini præterita hyeme ademptæ fuerant. Sveinn dona hæc accipit. Comes Sveini navem longam quam possederat, opumque & prædiorum dimidium dabat, ipsum, ut apud se maneret, invitabat & ipsorum amicitiam semper duraturam addebat. Hac in bonam partem accipit Sveinn, itque statim nocte sequente, & Comiti Rögnvalldo quæ ipsum & Comitem Haralldum intercesserant refert; hæc sibi placere manifestat Rögnvalldus, rogatque Sveinem ut caveat ne discordes reddantur.

De Comitibus.

Paulo post tres magni nominis viri Sveinn, Thorbiörnus & Eiricus, piraticam suscipiunt & in Hebrides primum feruntur; tendebant occasum versus usque in Sillingas, & eximiam victoriam in Mariæhavnâ in festo Columbæ reportabant, ingenti præda ditati in Orcades revertebantur. Post sanctam inter Comi-

A. D. *Harallds* iarls oc *Sveins Asleifarsonar* voru iarlar báder iafnan
 1159 samt oc hafpi *Raugnvalldr* iarl rád fyrei, enn samþycki þeirra
 var gott. Þá er þeir komu heim or *Syllingum* fór *Þorbiörn Klerkr* til *Harallds* iarls oc gerpiz ráðgjafi hans; *Sveinn*
 fór heim i *Gáreksey* oc sat þar med fiölmenni á vetrum oc hafpi
 herfáng sitt til kostnadar fer med öðrum faungum þeim er
 hann átti þar i eyiom; hann var mest hallr under *Raugnvalld*
valld iarl; hvert sumar var hann i hernadi; þat var mælt at
Þorbiörn Klerkr bætti ecki um med þeim *Raugnvalldi* iarli
 oc *Haralldi* iarli. *Þorarinn Killines* het hirdmadr *Raugnvalldz*
 iarls oc vin hans, hann var jafnan med iarli; *Þorkell*
 het sveitungr *Þorbiörns Klerks* oc vin; þá *Þorarin* oc *Þorkel*
 skildi á vid dryck i *Kirkniovogi* oc vann *Þorkell* á *Þorarni*
 oc komz síþan á fund *Þorbiarnar*; lögunautar *Þorarins* söt-
 tu epter *Þorkeli*, enn þeir *Þorbiörn* vörduz or lopti einu;
 var Jörlum sagt oc koma þeir heim at skilia þá; *Þorbiörn*
 villdi ecki at *Raugnvalldr* dæmði þetta mál oc gaf sök; á epter
 ferdinne; enn þá er *Þorarinn* var heill fára sinna, þá drap
 hann *Þorkel* er hann geck til kirkju; *Þorarinn* liop i kir-
 kju, enn þeir *Þorbiörn* lupu epter hönum oc sveitungar
 hans; þá var sagt *Raugnvalldi* iarli oc geck hann til fiöl-
 mennr oc spurði hvört *Þorbiörn* villdi briota upp kirkjuuna?
Þorbiörn seger at kirkian átti þeim ecki at hallda er inne
 var; *Raugnvalldr* iarl qvat kirkjuuna mundu ubrotna at sinne
 oc var *Þorbyrne* praungt frá kirkjuinne; ecki var satz á þetta,
 fór *Þorbiörn* yfer á *Nes* oc var þar um hríp, þá vard mart til
 med þeim, því at *Þorbiörn* gerpi márgar uspektir bæði um
 qvennamál oc um vígafaur. *Þorbiörn* for leyniliga ut i *Orkneyiar*
 á skutu med XXX. manna oc lendi vid *Skalpeid*; hann
 geck til *Kirkniovogs* med fiorda mann, hann lióp einn saman
 inn

tem Rognvalldum, Comitem Haralldum, Sveinemque Asleifæ pacem, Comites perpetuo una erant, Rognvalldus consiliis prævaluit, concordia autem eximia. Postquam a Sillingis domum redierant, addicit se Thorbiörnus Klerkr Comiti Haralldo sitque ejus Consiliarius. Tunc Sveinn ad proprios Gárekseyæ lares redibat, ibique cum hominum frequentia tempore hyemali sedebat, & prædam, cum aliis quas in insulis habebat rebus, sumtui impendebat; Comiti Rognvalldo magis deditus erat, & æstate quavis piraticæ vacabat; Dicebatur vulgo Thorbiörnnum Klerkum diffanare invicem Comites. Thorarinus Killinef nomen erat Comitis Rognvalldi satelliti amicoque qui ipsum jugiter sequebatur. Thorkell erat socius atque amicus Thorbiörni Klerki. Dissentiebat hic cum Thorarino inter potandum Kirkiuvogi, sauciatur ipsum & ad Thorbiörnnum exinde confugit. Contubernales Thorarini Thorkelem persequabantur. Nunciabatur hoc comitibus, qui domum venientes litigantes intercedebant. Noluit Thorbiörnus comitem Rognvalldum litem hanc decernere, persecutionem causatus. Ubi vero vulnera Thorarini sanata erant Thorkelem templum adeuntem occidebat; inde in templum se celeriter recipientem, Thorbiörn cum sociis insequabatur. Nunciabatur hoc comiti Rognvalldo, qui frequens accedit, quærivitque num Thorbiörnus templum effringere vellet? Respondet Thorbiörnus templum cum qui intus erat non servare debere. Addit Rognvalldus ædem hac vice non fractam fore; Thorbiörn etiam à templo retruditur; de hoc non transigitur; Thorbiörnus in Nesum transit ibique ad tempus moratur, multis interim eos intervenientibus, varias enim circa seminas & cædes factiones movebat; ipse clanculum in Orcades vehebatur & ad Skalpeidum allabebatur; Kirkiuvogum ipse quartus petebat; solus in cauponam, ubi potabat

A. D. inn í skytning um kveld þar er Þorarin var inne oc drack;
 1159 Þorbiörn hió hann þegar bana högg; síðann liop hann í myr-
 krit langt a brott; fyrer þessa fök gerði iarl Þorbiörn *Klerk*
 utlagan fyrer allt sitt ríke; Þorbiörn fór yfer á *Nes* og var
 med (s) *Hofui* mági sínum á laun, hann var kalladr hinn
 sterki, hann átti *Raughillde* systir Þorbiörns, þeirra son var
Stephan rádgiafi fylgdarmadr Þorbiarnar; liðu síðarr fór Þor-
 biörn á fund *Melkolms Skota* kongs oc var med honum í
 godu yferlæti; Med *Skota* konge var sá madr er het *Gilla-*
Odran, hann var ættstor oc ujatnadar madr mikill, hann
 vard fyrer reidi *Skota* kongs fyrer uspeckt oc manndráp er
 hann gerði í ríki hans; *Gilla-Odran* liop í *Orkneyiar* oc
 toku iarlar við hönum; *Gilla-Odran* var á *Katanese* oc hafði
 ármennning iarlanna. *Helgi* het göfugr bondi á *Katanesi*,
 hann var vinr *Raugrvalldz* iarls; þá *Gilla Odran* skilddi á
 um ármennningina oc fór *Gilla Odran* at hönum oc drap
 hann, enn! epter vígit fór hann vestr í *Skotlandsfjördu*
 oc tok við hönum sá hofpingi er het *Sumarlidi Hauldr*,
 hann hafði ríki í *Döllum* í *Skotlandzfyrði*; *Sumarlipi* átti
Ragnhilde dottir *Olafs Supreyia* kongs *Bitlings*, þessi voru
 börn þeirra, *Dufgall* kongr, *Raugrvalldr* oc *Engull*, þat er
 köllut *Dalveria* ætt; *Raugrvalldr* iarl stefndi til sín *Sveini*
Asleifarssyne áþr hann færi í hernat, oc er þeir funduz, bat
Raugr-valldr iarl hann hafa tillíár við *Gilla-Odran* ef hönum
 gæfi færi á; *Sveinn* letz ecki vita hvers af yrði audit.

Sveinn

bat Thorarinus, vesperi incurrebat & ipso statim occiso, in A. D.
1159
tenebras longe excurrerebat, Hujus facinoris causa comes Rögn-
valldus Thorbiörnum Klerk extratotum suum regnum relegavit.
Thorbiörn in Nesum transit & apud affinem Hofium, qui cogno-
mine fortis vocabatur, delitescit. Uxorem habebat Ragnhildem
Thorbiörni sororem; eorum filius erat Stephanus Consiliarius,
Thorbiörni comes. Convenit paulo post Thorbiörnus Melkol-
mum regi Scotiæ & benigne habitus apud eum moratur. Erat
apud regem Scotorum vir nomine Gilla-Odran, claris natali-
bus ortus & perquam injurius; hic, cum patris intra regnum
homicidiis, seditionibus regis iram in se convertit. Aufugien-
tem inde in Orcades comites excipiunt. Manebat Gilla-Odran
in Kataneso, & a comitibus expendenda stipendia procu-
rabat. Helgius nomen erat viro nobili, amico Comitis Rögn-
valldi, in Kataneso. Hunc Gilla-Odran, de stipendio dissentiens,
adoritur occiditque; post patrata autem eadem occasum ver-
sus in sinus Scoticos se confert, & a principe cui nomen Sumar-
liidius Hauddus excipitur; regebat iste Dalos ad finem Scoticum;
uxorem habebat Ragnhildem filiam Olai Birlingi. Hæbuda-
rum regis. Hi eorum liberi; Rex Dufgallus, Rögnvalldus &
Engull. Audit hæc familia, gens Dalensium. Comes Rögn-
valldus, antequam piraticam susciperet Sveinn, ipsum ad se ar-
cessit cumque eum conveniret rogat, ut Gilla-Odran, si anse
detur, e medio tollat; Sveinn num fatorum hoc concedat nescire
se indigitat.

A. D.
1159

Sveinn drap Sumarlida.

Efter þat fór *Sveinn* í víking og hafði V. lán skip, ocer hann kom vestr fyrer *Skotlands* fiördu, spurdi *Sveinn* at *Sumarlidi* *Hauldr* var á skip kominn oc ætladi í víking, hann hafði VII. skip, þar stýrði *Gilla-Odran* einu skipi oc var hann farinn inn í fiördu epter lípi því er æi var komit; þegar er *Sveinn* spurdi til *Sumarlipa* lagdi hann til orroftu við hann oc var þar bardagi hardr oc í þeirra orroftu fell *Sumarlidi Hauldr* oc mikit líp með hönum; þar vard *Sveinn* þess vís at *Gilla-Odran* var ecki þar, fór *Sveinn* þá at leita hans oc fann hann í *Myrkvasyrde* oc drap hann þar *Gilla-Odran* oc L. manna með hönum; epter þat fór *Sveinn* í víking oc heim at haufti sem hann var vanr, oc er hann kom heim, vard skiott fundr þeirra *Raugnvallds* iarls oc let hann vel yfer þessum verkum. (t)

Frá Raugnvalde jarle oc
Haralde jarle.

Þat var sípr Jarla nær hvert sumar at fara yfer á *Katanes* oc þar upp á merkr at veida rauddýri edr hreina; Þorbiörn *Klerkr* var með *Skota* konge enn stundum fór hann ofan á *Nes* oc var leyniliga með vinum sínum; hann átti þria vine á *Katanesi* þá er hann hafði mest traust af, einn var *Hofuer* mágr hans, annar (u) *Liótulfr* er bió í Þórsdal, þridi var *Halkvardr* (x) *Dufu* son er bió í *Kálfadal* at fornesei er gengr af Þórsdal; þessir voru einka viner hans.

Dráp

(t) oc þeim sígre *Sveinn* hafði fengit í þessari ferd, & victoriam quam ex itinere hoc reportabat. addit 333. (u) *Eyioftr*. 333. (x) *Dufu*son. 101.

Occidit Sveinn Sumarlidium.

A. D.
1159

Postea Sveinn cum quinque navibus longis piraticam suscipit: cum occidentem versus sinus Scotiæ præteriret, audit Sumarlidium Haulldum naves ascendisse, piraticam acturum; septem navibus instructus erat, quarum unam regebat Gilla-Odran, sinus, ad advehendum qui non venerat exercitum, ingressus; Sveinn de Sumarlidio certior init cum eo prælium navale idque acre. Cecidit hic cum ingenti exercitu Sumarlidius. Comperit Sveinn Gilla-Odranem hic non præsentem esse, unde eum quærit, in Myrkvafiordo invenit, & ibi cum quinquaginta hominibus sternit. Posthac piraticam agit autumnoque sequente, ut solitus erat, domum redit, reduxque Comitem Rögnvalldum cito convenit, rebus gestis contentum.

De Comitibus Rögnvalldo & Haralldo.

Solebant Comites quavis fere æstate in Katanesum transire ibique in desertis feras rubras & rangiferos venari: Thorbiörnus Klerkr apud regem Scotiæ morabatur, interdum vero in Nesum descendebat & apud amicos latebat; tres habuit in Kataneso amicos qui præ aliis cum jurebant; primus erat Hosvius ipse affinis, secundus Liotolfus, qui Torsdali habitabat, tertius Hallvardus Dufæ qui Kalfadalum in promontorio quod à Thorsdal prominet, inhabitabat. Hi ejus intimi erant amici.

A. D.

1159

Dráp Raugnvallds jarls.

Pá er *Raugnvalldr* hafsi iarl verit tvo vetr oc XX sípan er *Páll* iarl var handtekinn, pá fóro þeir Jarlar yfer á *Katanes* at álipnu sumri eptir vanda, oc er þeir komu í *Þorsá* pá frettu þeir kvitt nokorn at *Þorbiörn* mundi vera upp í *Þorsá* á laun oc ecki all fámennr oc mundi ætla papan til áhlaupa ef færi gæfiz á; pá heimta jarlar menn at sér oc fóru með hundrat líps oc rípu XX enn adrer gengu; þeir fóru um kvældit upp um dalinn oc toku þar nokkora gifting; um qvöldit, er menn sátu vid ellda, hnaus *Raugnvalldr* iarl miðc; *Harvalldr* iarl mæltti, hvellr hnerri frændi; þeir fóru upp um dalinn um morguninn oc reid *Raugnvalldr* iarl jafnan fyrer um daginn oc sá madr er *Asolfr* het, annarr het *Jomarr* frændi hans; V. ridu þeir saman upp epter *Kálfadal* oc er þeir fóru at bænum var *Hauksulldr* bondi uppi á kornamstri einu oc hlód, enn heima menn báru at hönum; þeir *Haralldr* iarl rípu nokkurru síparr; enn er *Hauksulldr* kendi *Raugnvalld* iarl, heilsadi hann hönum með nafni oc mæltti ákafa hátt oc spurdi at típindum, oc mátti jafnvell heira þott siárrí væri; þetta var skamt frá stofu oc stod hufin á brecku nokkri hárrí, enn geilar þreyngar at ríða at bænum oc vidbrekt miðc; á þessum bæ var *Þorbiörn* Klerkr inn oc sat vid dryck; Geilarnar gengu at húsfendanum vid gaff hladi oc votu þar dyrr á gaffhladinu oc hladi i grioti lausliga; pá er þeir *Þorbiörn* heirdu ordtakit oc *Hauksulldr* heilsadi þeim *Raugnvalldi* iarli, hlupu þeir þegar til vapna sinna oc brutu griotid or laundyrnunum oc hlupu þar ut; *Þorbiörn* hleypr fyrer gaffhladi oc á geila gardinn, voru þeir iarl pá komner at dyrunum; pá hió *Þorbiörn* þegar til jarls, enn

Asolfr

Cædes Comitis Ragnvalldi.

A. D.
1159

Comes Rognvalldus ubi viginti duas hyemes, à quo captus fuerat Comes Paulus, comitatum retinuerat, in Katanesum, more solito, exacta æstate transeunt Comites; cum Thoráam venirent serpentem audiebant famam Thorbiörnum ibi cum suis frequentem latere, indeque profecto, si occasio daretur, ad incursiones paratum. Convocant tunc suis Comites, & cum centum, viginti equitantibus, reliquis pedestribus, vesperi per vallem sursum eunt, ibique alicubi diversantur; Vesperi cum ad focos sederent, Comes Rognvalldus perquam sternuebat; tunc Comes Haralldus; sonorum, inquit, sternutamentum cognate; sequente mane vallem superant. Comes Rognvalldus hac die alios semper equitando præibat & cum eo vir nomine Afolfus, alter Jomarr ipsius cognatus, quinque una per Kalfdalum sursum præibant. Cum ad villam venirent, incola Hauskulldus superne in horreo frumentum congeriebat, domestici vero adferebant. Comes Haralldus cum suis paulo post equitando sequebatur; Cum autem Höskulldus Comitem Rognvalldum agnosceret, nominatim eum alta voce salutabat & nova quærebat, ita quidem ut procul distantes audire possent. Erat hoc a triclinio non procul, ædes in alto quodam clivo stabant, angusta autem & acclivis intervalla ad ædes transeunda. Intus Thorbiörnus Klerki potabat; Intervalla ad postremum domus parietem transversum ducebant; in hoc fores & in iisdem lapides coacervati. Cum Thorbiörn cum suis verba Hauskulldi, Comitem Rognvalldum salutantis, audiret, rapiunt arma, lapides e foribus occultis eruunt, & ibi excurrunt. Thorbiörnus ad parietem transversum in viæ sepi mentum se recipiebat; pervenerat tunc cum suis ad fores Comes; Hunc Thorbiörnus gladio statim pe-

A. D. *Afolfr* brá vid hendingu .oc tók af höndina, fípann kom
 1159 sverdit á (y) hauku iarls oc var þat mikit sár; *Afolfr* mælti
 er hann feck höggit, fylgi þeir betr iarli er hönum eiga
 fleiri gíafar at launa, hann var þá XVIII. vetra gamall oc
 var nýkominn til iarls; *Raugnvalldr* iarl villdi hlaupa af
 báki er hann sá *Þorbiörn*, oc vard fotrinn fastr i stigreipinu;
 i því kom *Stephan* at oc lagði spíoti á iarl; *Þorbiörn* veitti
 þá annat sár iarli, enn í því lagði *Jónarr* spíoti i ker *Þor-*
byrni oc rendi spíotit í snáparmana, fíeru þeir *Þorbiörn* þá
 á bak hufunum oc var þar at hlaupa fyrer brecku mikla
 oc á mýri blauta; i því kvámo þeir *Haralldr* iarl oc bar
 fva til leiddinne at þeir komu á moti þeim *Þorbyrne* oc ken-
 du þá hvarer adra, þá (z) mæltu menn jarls at þeir skýldu
 snúa epter þeim *Þorbyrne*, þeir er vissu hvar fyrer var atlat,
 enn *Haralldr* iarl latti þess oc qvadz bípa vilia atqvæða
Raugnvalldrz jarls um þetta mál, því *Þorbiörn* er vanda-
 madr minn mikill sem þer vitir fyrer frændfemis sökum oc
 margra annra venzla er i millum eru; enn þeir menn er
 hiá *Raugnvalldi* iarli voru styrmdu yfer hönum dauðum oc
 leid mioc löng stund ápr þeir *Haralldr* iarl frettu típindin,
 voru þeir þá komner á mýrina oc yfer fenit þat er geck
 epter mýrinne, enn af áeggjan föruneitis iarlanna liopu þeir
Hararalldr iarl ofan á mýrina oc funduz vid fenit fva at
 sinum megin voru at hvorer oc vördu þeir *Þorbiörn* dýkis-
 backann, drifu þá til hans menn af bannum þeir sem hö-
 num höfðu fylgt oc urdu þeir saman L manna; þeir vörduz
 þá drengiliga oc höfðu vígi gott, því at fenit var bæði
 diuþt oc breitt, enn mýrin blaut at fram oc mátti þeirre
 einne atfókinne vid koma er þeir skutuz á med spíotum;
 Þor-

(y) haukinn. 101. (z) mælti iarl. 101.

tebat verum ictui obviam manum Asolfi amputat. Offendit A. D.
 inde gladius Comitis mentum magnoque vulnere afficit. Dice- 1159
 bat Asolfus cum ictum perciperet; sequantur majore fidelitate
 Comitum qui ei majora dona remunerare debent, erat tunc
 octodecem annos natus Comitique paulum ante addictus; Co-
 mitis Rögnvalldi, cum Thorbiörnum videret, ex equo celeriter
 descensuri pes in stapia fixus hærebat; accedit mox Stephanus
 & Comitum hasta petit; tunc Thorbiörnus aliud Comiti infligit
 vulnus, eodem vero momento Jormarus femur Thorbiörni, hasta
 in ilia ingrediente, ferit. Tum pone ædes se recipiunt; ibi per in-
 gentem clivum decurrendum in paludem cænosam. Eo ipso
 momento Comes Haralldus adveniebat, ita ut in via Thorbiörno
 cum suis occurreret; illi se invicem cognoverunt. Tunc Ha-
 ralldiani ut Thorbiörnum cum ejus comitatu, illi qui ejus pro-
 positum sciverunt, insequerentur, hortati sunt, hoc vero Comes
 Haralldus dissuadebat, dicens se consilium Comitis Rögnvalldi
 hac de re expectare velle, cum, inquit, uti notum est vobis
 Thorbiörnus propter consanguineitatem & cognationem neces-
 sarius meus sit; Qui vero apud Comitum erant Rögnvalldum,
 ipsi occiso lugentes adstabant; aliquantum etiam temporis eslu-
 xerat cum Haralldus cum suis nova audiret: egressi tunc
 in paludem, qui per eandem ducebatur, limum trans-
 ierant; hortante vero Comitum comitatu in paludem Harall-
 dus cum suis decurrit & apud limum offendit, ita ut
 ad suum quisque latus staret, ripam Thorbiörnus cum suis
 defendit, confluentibus tunc ad ipsum domesticis qui ipsum secuti
 fuerant, quorum in quingagenarium numerus evasit. For-
 titer se defendunt ex apto defensionis loco, limus enim & altus
 & vastus, & circum quaque palus cænosa, unde, hastis solum
 invicem

A. D. Þorbiörn mælti at þeir skyldu eingum apr skiota, oc er
 1159 skotin purru, þá höfpuz þeir ord vid oc kalladi Þorbiörn á
Haralld iarl oc mælti sva, þefs vil ec bipia ydr frændi at
 per gefit mer grip, enn ec vil bida þetta mál á ydvart
 valld at per dæmit einer, vil ec þar eingann lut undandraða
 þann er ec má at ýdar sæmd se þá meiri enn ápr, væntir
 mic oc frændi at þu muner muna at þær deilr hafa verit
 at þu munder ecki þann mun gera med ockr *Raugnvalldi*
 iarli oc mer at þu munder drepa mic þó ec hefði þetta verk
 unnit þá er hann færði þic (a) (mest under olboga oc let
 þic engu ráða helldr enn svein sinn, enn ec gaf þer beztar
 giafer oc leitadi ec þer virðingar i öllu því er ec mætra,
 enn verk þetta er ec hefer unnit er glæpr mikill oc liggr
 þat á mer, enn ríkit allt er fallit i ydvart valld, megi þer
 oc þat vita at þenna kost ætláði *Raugnvalldr* iarl mer sem
 nu hefi ec hönum veitt, er oc nu þat mitt hugbod frændi,
 þott þann veg hefði at þoriz at ec væri látinn enn *Raugn-*
valldr iarl lifði, at þer mundid gera hann at usæmingar-
 manne, enn þer vilit gera mic at daudámanne; Þorbiörn
 fór her um mörgum ordum áheiriligum, fluttu þetta oc
 marger menn med hönum oc báðu hönum gripa, kom sva
 at iarl tok at hlípa á er marger fluttu; þá tok til orða *Mag-*
nus son *Hávarðs Gunnafonar*, gæðingr iarlanna oc frændi,
 hann var þar göfgaztr maðr i lipinu med *Haralldi* iarli,
 hann seger sva: æi kunnum ver ydr ráð at kenna iarl epter
 þessi hin miklu stórvirki, enn segia mun ec hvörr ord-
 rómr á mun leggiaz ef Þorbyrni eru gríð gefin eptir þetta
 verk oc þat annat at hann þorer at segia ydr i augu upp
 nær i hveriu ordi at hann hafi þetta it illa verk fyrir þic
 gert

(a) omittit 101.

invicem missis certare potuerunt. Thorbiörnus suos tela in A. D.
adversarios remitterent prohibebat. Deficientibus vero missi- 1159
libus colloquebantur, Thorbiörnus Comitem alta voce alloqueba-
tur ita, rogabo te cognate ut me securitate dones, causam vero
præsentem tuo committam arbitrio, ut solus iudices, nullam rem,
quoad possum, subtrahere volo, quæ vester honor augeatur. Spero
etiam te recordari lites extitisse, cum inter Rögnvalldum & me
discrimen tantum feceris ne me vita privares, quamvis facinus
hoc patravissem, tempore eo quò te maximum suppressit & tua
non magis quam famuli consilia valere fecit; ego optima tibi
dona obtuli, honoremque in omnibus, quæ licuit, quæsi, mag-
num autem, quod patravi est facinus & ejus reus sum, totum
vero regnum in tuam transiit potestatem. Sciatis etiam Rögn-
valldum hoc, quod jam ei præstiti, mihi destinasse; præfagit
quoque mihi animus, cognatè! quamvis ita accidisset, ut ego
mortuus essem, comes vero Rögnvalldus viveret, quod eum dede-
core affeceris; me vero morti addicere vis; Thorbiörn multis
de his orabat verbis moventibus, hæc etiam multi cum eo pro-
movebant pacem ei sollicitati; eo res venit ut, multis Com-
mendantibus Comes auscultaret. Tunc in talia prorumpit
Magnus filius Havardi Gunnii filii, Comitum optimas atque
cognatus; erat tunc inter Haralldianos nobilissimus; Non,
inquit, possumus tibi Comes post magna hæc facinora con-
silia dare, dicam vobis vulgarem, quæ erit, famam, si
Thorbiörno pax concedatur, idque præterea, quod audeat
tibi palam dicere, se hoc scelus in tui gratiam aut hono-
rem

A. D. gert epr þer til fæmdar unnit, er þer oc öllum frændum iarls
 1159 man eylið skömm oc ufæmd at vera ef hans er æi hefnt; hygg
 ec þat vini *Raugnvaldz* iarls fyrer satt hafa at þu muner
 fyrer löngu verit hafa ráðbanamadr iarls, enn nu hafi
 framkomit, edr higgr þu at hann muni af þer bera vitun-
 dina þá er hann skal (b) sic undan sökum færa, enn engi
 heldr svörum upp fyrer ydr þar er hann seger ydr nu i au-
 gu upp at hann hafi þetta uverkan fyrer ydr unnit, enn
 hverfu máttu meir sanna þat enn þu gefur hönum grid, er
 ec nu oc ráðinn i at alldri skal hann af mer grid hafa, ef no-
 ckorer dugandismenn vilia mer fylgia hvart sem ydr er þat
 liuft edr leitt; slíkt hit sama mællu brædr hans *Þorstein* oc
Hákon oc *Sveinn Hroalldson*; sneru þeir þá brott frá iarli
 oc upp med dýkinu oc leitudu hvar þeir matti yfer komaz;
 oc er *Þorbiörn* sá at þeir *Magnus* sneru upp med dýkinu,
 þá tok *Þorbiörn* til orða; nu mun þá hafa áskilit um ráða-
 gerdina, mun iarl vilia gefa mer grid, enn *Magnus* mun
 i moti mæla; enn medan þeir töludu þetta hófuz þeir *Þor-
 biörn* frá dýkinu; Þeir *Haralldr* iarl stodu á dýkis backa-
 num, oc er hann sá at ecki mundi verda af gridagiöfinne
 lióp hann yfer fenit med öllum vopnum sínum oc var IX.
 álma yfer dýkit; förunautar hans lupu epter hönum oc gat
 engi yfer laupit enn flester gátu fengit backann oc stödrudu
 sva at landi; menn *Þorbiarnar* eggjuðu at þeir skyldu snúa
 á moti þeim *Magnuse* oc láta þar verda umskipti med þeim;
 þá mælti *Þorbiörn*; þat þycki mer ráð at þat taki hverr
 upp er líkligaz þycker at dugi, 'enn ec man enn leyta á
 fund *Haralldz* iarls; flester menn löttu þess oc beiddu hann
 heldr leita á skóga oc forða fer. *Þorbiörn* tok ecki under
 þat

(b) þik. 101.

rem admisisse, tibi autem omnibusque cognatis Comit^{A. D.}is aterna ignomina atque dedecus erit, si cædes ejus non vindicetur, puto amicos Comit¹¹⁵⁹is Rögnvalldi pro vero habere te dudum ei mortem consiliis struxisse, quod jam consumaveris; an existimas Thorbiörnnum te conscium esse negaturum? cum se excusabit; nemo autem te excusabit, quando tibi coram dicit, se tuo instinctu hoc scelus patrassè; quomodo vero hoc firmitus probabis, quam si eum pace jam dones; stat quoque mihi pacem ei nunquam concessam iri; siqui spectatæ fidei viri me sequi velint, sive vobis placeat sive non. Consentiebant ei fratres Thorstein, Hacon & Sveinn Hroalldi filius. Discedunt igitur à comite & superius, ubi paludem transire queant, quærunt; quod cum Thorbiörnus videret, sequentia^e fatus est; nunc certe in consultando dissentierunt; Comit^eem pace me donare velle, Magnum autem resistere autumno. Verum dum hæc loquerentur, Thorbiörn cum assellis à palude discessit. Comes Haralldus cum suis in ripa stabat, qui cum videret pacem non impetratam iri, paludem, latam ulnas novem, singulis suis armis onustus, transiit; Comitum, qui eum sequi voluere, nemo transilire potuit, plurimi, ripæ difficulter compotes, paludem ægre superarunt. Socj Thorbiörni, ut, Magnæanos aggressi, litem armis dirimerent hortabantur; ad quæ Thorbiörnus, consultissimum sibi videri ut quisque maxime profuturum ratus consilium caperet, se verò Comit^eem Haralldum conventurum; Plurimū ne hoc faceret debortati, ut in sylvas potius discedens, vitam servaret, rogarunt; Thorbiörnus hoc consilio minime

A. D. pat ráð, ridloduz þeir förunautar hans frá hönum oc leitu-
 1159 du sér ymfa vega hialpar, enn þeir Þorbiörn urdu epter IX.
 saman; oc er hann sér at *Haralldr* iarl er kominn yfer
 dýkit, ferr hann á mot hönum oc fell á kne fyrer hö-
 num oc qvadz færa hönum höfút sitt, marger iarlz menn bádu
 enn Þorbyrni grípa; þá tok iarl til orða, forða þer Þorbiörn,
 ecki nenni ec að drepa þic; fóru þeir þá ofan með *Kálfa-*
dalsá er þeir rædduz þetta við: þeir *Magnus* sóttu epter þeim;
 oc er iarl sá þat mælti hann, forða þer Þorbiörn, ecki beriuñz
 ec fyrer þic við mína menn; þá skillduz þeir Þorbiörn frá
 föruneysi iarlz oc til audna felia nockora þeirra er heita *As-*
gríns (c) *ægin*; Þeir *Magnus* sóttu epter þeim Þorbyrni oc
 báru þegar elld at húfinu; Þeir Þorbiörn vörduz dreingiliga;
 oc er húsit tok at falla ofan af bruna, gengu þeir Þorbiörn ut
 oc voru þegar vopn borin á þá er þeim mátti við koma,
 voru þeir ádr oc miöc sötter af elldzgangi, letuz þeir þar
 aller felagar IX; oc er leitat var til sárafars Þorbiarnar, höfðu
 utsigit idrinn i þat sárit er *Yomarr* hafði veitt hönum; *Ha-*
ralldr jarl fór leid sína ofan epter dalnum enn þeir *Magnus*
 vendu apter til *Fors* oc veittu umbunat líki *Rangnvalldz*
 iarlz oc fluttu ofan i Þorsá.

Fluttr líkami Raugnvalldz.

Andlátzdagr *Raugnvalldz* iarlz *Kala* er V nottum epter
 Mariumessu hina fyrri um sumarit. Foru þeir *Haralldr* iarl
 papan ut i *Orkneyiar* með líkit með fögru föruneysi oc
 veittu gröft at *Magnus* kirkju oc hvíldi hann þar til þess
 er Guð byrri hans verðleika með mörgum oc storum jar-
 reinum

contentus, à suis, turmatim abeuntibus variisque modis sibi ^{A. D.} provisoris, ipse nomus relictus est; cumque videret Comitem ¹¹⁵⁹ Haralldum paludem transiisse, ipsi obvius & ad pedes prostratus, caput suum se committere dixit. Multi qui comiti adhærebant Thorbiörno pacem adhuc expetebant; Tunc Comes, cave tibi, ait, Thorbiörne! nolo te necare; Dum hæc loquebantur secundum ripam annis Kalfdalenſis declinarunt; Magnæani eos inſecuti ſunt, quod cum videret Comes, cave tibi, dixit Thorbiörne, pro te enim cum noſtris minime pugnabimus; ad caſas quasdam deſertas, Asgrims ægin dictas, hoc audio à comitatu Haralldi cum ſuis diſcedebat Thorbiörnus, quem Magnæani inſectati, teſto ignem ſtatim ſuggerunt; ille vero, poſt virilem deſenſionem, cum domus incendio deſtrui inciperet, egreditur; verum, ignis violentia antea multum fatigati, ſinguli novem caſi ſunt. Vulnere Thorbiörni perſcrutati, inſtina in vulnus, quod intulerat ei Jomar, effluſiſſe comperiunt. Comes Haralldus via declinantis vallis pergit; Magnæani autem, Foſſum reverſi, cadaver Comitis Rögnvalldi ad ſepulturam parant & Thorsåam deportant.

Devectum cadaver Rögnvalldi.

Dies emortalis Comitis Rögnvalldi Kalii quinqve noctibus ante feſtum Mariæ prius æſtrivum incidit. Poſt hæc Comes Haralldus cum conſpicio comitatu in Orcades devectum ſunis, ubi, quousque Deus ejus dignitatem manifeſtavit,

A.D. teinum; enn *Biarni*, biskup let upptaka helgan dom hans at leifi Páfans. Par á steininum sem blóð iarls hafði á komit, þá er han letz, maa sca enn i dag sva fagrt sem ný-blætt se.

Raugnvaldr iarl var miðc harmdaudi, því at hann var allvinfæll þar i eyionum, oc vípa annar stadar; hann hafði verit healparmadr mikill mörgum mönnum, örr af se, hóg-var oc vinholtr, íprotta madr mikill oc skáld gott; dottir eina barna átti hann á lífi *Ingigerdi* er átti *Eiríkr Slagbreller*; þeirra börn voru þau *Haraldr Jungi* oc *Magnus Maggi*, *Raugnvaldr* oc *Ingibörg*, *Elin*, *Ragnbিলdr*.

Frá Haralld e oc Sveine. 22

1159 **E**fter fall *Raugnvalldz* iarls tok *Haraldr* iarl under sic allar eyiar oc gerðiz einn höfþingi yfer; *Haraldr* iarl var höfþingi mikill, manna mestr oc sterkastr, hann átti *Afreku*, þeirra Börn voru þau *Heinrekr*, oc *Hakon*, *Helena* oc *Margret*; Þá er *Hakon* var fárra vetra gamall baud *Sveinn Asleifarson* hönum til fóltrs oc fæddiz hann þar upp oc þegar hann var sva fær at hann mátti fara med öðrum mönnum, þá hafði *Sveinn* hann í hernat med sér hvert sumar oc leitadi hönum i öllu virðingar. Þat var háttr *Sveins* i þann tíma at hann sat um vetrum i *Gáreksey* heima oc hellt þar jafnan áttatigi karla á sinn kost; hann átti sva mikinn dryckiu skála at enginn var annarr jafn mikill i *Orkneyium*; *Sveinn* hafði á vorum starfa mikinn oc let færa níðr ofa mikit ská oc geck þar miðc síálfr at, enn er lokit var þeim starfa, fór hann hvert

vor

quievit; verum sacras ejus reliquias episcopus Biarnius, per-A. D. mittente papa, effodi curavit. Saxum, in quod sanguis comitis cum moreretur deciderat, eundem hodieque rutilantem, acsi recens effusus esset, conspiciendum præbet.

Cædem Comitis Rögnvalldi plurimi lugebant, amicos enim tam in insulis, quam passim alibi, multos numeravit; magnum haud paucis tulerat auxilium, liberalis, mitis, amicis fidus, exercitiis corporis & arte poetica insignis. Filiam habuit, quæ in vivis erat, unicam Ingigerdem, nuptam Erico Slagbreller; horum liberi Haralldus Jungius (domicellus) Magnus Mangius, Rögnvalldus, Ingibörga, Helena & Ragnhildis.

De Haralldo & Sveine.

Post cædem Comitis Rögnvalldi tota insula comiti Harall-1159 do subjecta sunt ei que soli parvere. Fuit Comes Haralldus dynasta insignis, statura & viribus aliis superior; uxorem habuit Afrekam & ex ea suscepit Heinrechum, Haconem, Helenam & Margretam. Haconem, paucos annos natum, Sveinn Asleifæ nutriendum invitat eumque educat &, cum vires alios homines sequi permitterent, gravis æstate in militiam secum devecto, in omnibus honorem quærit. Solebat hac tempestate Sveinn domi in Gareksey hyemare & domesticos octoginta propriis sumtibus alere. Tantum habuit diversorium, quantum in Orcadibus nullum. Sveini tempore vero permagna circa sementa erant opera, quibus ipse multum vacabat; verum cum finita essent, vere quovis piraticam suscepit

D. A. vor í viking oc heriadi um *Supreyiar* oc *Irland* oc kom heim epter midsumar, þat kalladi hann vorviking; Þá var hann heima til þess er akrar voru uppskorner oc seet var fyrer kornum, þá for hann i viking oc kom þá ege fyrr heim enn mánadr var af vetri oc kalladi hann þat haufviking.

Sveinn for til Irlands.

Þat var til típinda eithvert sinn at *Sveinn Asleifarson* for i vorviking, þá for með hönum *Hakon son Harallds* iarl's, þeir höfðu V. róðrar skip oc öll stor; þeir heriudu um *Supreyiar*; þá var folk sva hrætt við hann i *Supreyium* at menn falu allt laufafe sitt i jordu edr urdum; *Sveinn* for alle súpr til manar oc varð illt til fiár; þapan sigldu þeir ut under *Irland* oc heriudu þar, enn er þeir komu nær súpr under *Dýflinn*, þá sigldu þar af hafi kiölar tveir er komner voru af *Einglandi* oc ætludu til *Dýflinnar*, þeir voru hladner (d) Enskum hlæpum oc var þar ágæzka mikil; þeir *Sveinn* lögdu at kiölunum oc budu þeim til bardaga; litil var vörn *Enskra* manna, oc ræntu þar hverium peninge sem á var kiölunum, nema *Ensker* menn höfðu ígangs klædi sín oc nockrar víster oc foru sípan með kiölna, enn þeir *Sveinn* foru i *Supreyiar* oc skipu herfángi sínu; þeir sigldu vëstan með þris miklum; þeir gerdu til ágætis ser er þeir lágu i höfnum at þeir tiöldudu *Enskum* klæpum yfer ser, enn er þeir sigldu i *Orkneyiar* saumudu þeir klæpin framan á séglinn sva at þannig var til at síá sem af skrudi einu væri gör seglin, þetta kölludu þeir skrudeviking.

Sveinn

(d) miklum. *Flat.*

ſcepit & poſtquam Hæbudas ac Hiberniam armis infeſtaverat, A. D. poſt mediam æſtatem domum rediit; hanc vernam appellabat ¹¹⁵⁹ piraticam. Inde uſque quo meſſuerat agros & frumentis proſpexerat, domi manſit, poſtea militiæ operam navavit, non prius quam menſis hyemis effluxerat domum reverſus eſt & autumnalem hanc appellavit piraticam.

Sveinn in Hiberniam tetendit.

Sveinem Aſleiſæ, cum vernam aliquando ſuſciperet piraticam, comitatus eſt Haco, filius Comitæ Haraldi; habuere naves quinque, remis propellendas omneſque magnas. Hæbudis arma intulere, quarum incolæ Sveinem tunc adeo timuerunt, ut ſingulas ſuas res mobiles terra aut ſpeluncis abſconderent. Sveinn uſque ad Monam deſectus, præda ditari nequivit; Hinc occaſum verſus ad Hiberniam navigarunt ibique arma circumtulæ, verum cum meridiem verſus prope Dublinum delati eſſent, ex alto adnavigarunt cioli duo qui ex Anglia venerant, Dublinum tendentes & pannis Anglicis atque multiſariis rebus utilibus onuſti; ad hos Sveinn cum ſuis naves applicat & nautas ad prælium provocat; Anglos, quippe nihil fere ſe tueri potuerunt, ſingulis quæ navibus inerant rebus ſpoliarunt, excepto, quod veſtes in quotidianos uſus & conſueatun aliquantum retinentes ciolis aveherentur. Caterum Sveinn cum ſuis in Hæbrides revectus ſpolia diviſit. Ex oriente eximia cum pompa navigarunt & in ſui gloriam, cum in portu anchoris detinerentur, pannis Anglicis ſe texerunt; ad Orcades autem navigantes velis pannos acu præfixerunt, ita ut eadem pretioſa eminus repræſentarent;

Ece

hanc

A. D. *Sveinn* fór heim í *Gareksey* til búfs síns, hann hafði tekið af kiðlunum vín mikit og miðd Enskann; Þá er *Sveinn* hafði þi skamma stund heima verið, bauð hann til sín *Haralldr* iarl og gerði í mot hönum virðuliga veizlu; þá er *Haralldr* iarl var at veizlunne, varð þeim mart talat af ríðnu *Sveins*; Jarl mælti, þat villða ec nu *Sveinn* at þu legðer af hernadinn, er nu gott heilum vagni heim at aka, enn þu veitst þat at þu hefer lengi fæddan þic við hernadinn og líð þitt, enn újafnadarmönnum fer sva flestum at þeir látast í hernadinum ef þeir taka sic ecki sialfer frá; þá svaradi *Sveinn* og leit til til iarlis og mælti með brostu og seger sva, vel er þetta mælt herra og vingiarnliga, mun og gott at þiggja heilræði af yðr, enn kæra þat sumer at þer seut litler jafnadarmenn; Jarl svarar, ec verð at ábyrgiast minn lut, enn mælgj gengr mer til; *Sveinn* mælti, gott mun yðr tilgínga herra, skal og sva vera at ec skal láta af hernadinum (e) því at ec elldunz, enn þverr krafrinn mikit í vafinu og hernadinum; skal nu fara í haustvíking og villða ec at hun yrða ecke með minnum afburðum enn varvíkingin var, enn epter þat skal afláta herförum; Jarl svarar, þat er og vant at síá felagsmaðr hvert fyrr kemr hel edr lángrami; Epter þetta fell niðr ræðan; *Haralldr* iarl fór á brott af veizlunne og var uteiddr með familigum giöfum, skilduz þeir *Sveinn* með miklum karleikum.

Hernadr Sveins Asleifarsonar.

Litlu síðarr bið *Sveinn* ferd sína í hernat, hann hafði VII langskip og öll stor; *Hakon* son *Haralldr*s iarlis var með *Sveinn*

(e) omítt. 333.

hanc ex pompa denominaverunt *piraticam*. Sveinn ad villi- A. D.
cationem Garekseyiæ rediit; spoliaverat ciolos vino haud exi-
guo & mulso Anglico. Postquam non diu domi manserat,
Comitem Haralldum, invitatum, lauto excipit convivio, cui
cum interesset, multa de Sveinis liberalitate locuti sunt.
Vellem Sveinn, inserit Comes, militiam missam faceres, jam
incolumi domum rediisse prodest; verum scis quod te tuasque
copias *piratica* diu sustentaveris, ast plurimis fatum est viris
iniquis ut in militia, nisi ab eadem ipsi abstineant, vitam
amittant; Respondit Sveinn, cum oculis in Comitem conver-
sis subrideret, anice & apte hæc dicta sunt domine, salu-
bria etiam tua consilia sequi proficiet, cæterum quærentur
quidam te parum æquum esse; Ego, regerit comes, meas
res curabo, nugæ vero apud me in causa sunt; Huic Sveinn,
bonum absque dubio intendis domine; fiet etiam, ut mili-
tiam in posterum averser, comperio enim me senescere, ve-
rum vires in labore udo & militia multum minuuntur;
Nunc autumnalem suscipiam *piraticam*, quam verna proxime
antecedenti successu non inferiorem exoptarem; hæc autem
finita, militia non ulterius vacabo. Ad hæc Comes; non
facile est prævidere, utrum lethum an diutina fortuna præ-
veniat. Post hæc colloquio finis. Discedit à convivio, exi-
miis ditatus muneribus, Comes Haralldus, cujus cum Sveinis
tunc quoque junctus amor.

Militia Sveinis Asleifidæ.

NON multo post Sveinn militia se accingit, septem, qua-
rum singulæ magnæ, navibus longis instructus; Comitatur

A. D. *ne* i faur; þeir helldu fyrst til *Supreyia* oc fengu þar lítit herfáng, foru þápan ut under *Irland* oc heriudu þar víða, þeir foru allt supr til *Dýflinnar* oc komu þar miðc á uvert, sva at stadarmenn urdu ecke varer víð fyrr enn þeir voru komner inn i stapinn; þeir tóku þar mikít fe; þeir gerdu þar hertekna valldzmenn þá er þar voru i stadnum, fóru þeirra skipti sva at þeir gáfu upp stadinn i valld *Sveins*, oc játtuðu hönum sva miklu gíalldi sem hann villde á þá leggia; *Sveinn* skyllði oc skipa sínum mönnum stapinn oc hafa valld yfer; *Dýflinnar* menn sveria eid at þessu; þeir foru til skipa um qvellit, enn um morgininn skyllði *Sveinn* koma i stapinn oc taka gísla af stadarmönnum. Nu er frá því at segia hvat títt var i stadnum um naettina; ræðismenn þeir er i stadnum voru höfðu stefnu sín i milli oc kærðu vandræði sín þau er þeim voru fallinn, þótti þeim þungt at láta koma stad sinn i valld *Orkneyinga* oc allrahellzt þeim manni er þeir víssu mestann ujafnadarmann i öllum vestrlöndum; kom þat ásamt með þeim at þeir mundu svíkia *Svein*, ef þeir mætti; þeir tóku þat ráð at þeir grofu sér grafer stórar fyrir borgar hlípum oc vípa annarstapar milli húfanna þar er þeim *Sveini* var ætlat at ganga, enn menn leynduz þar i húfunum híá með vapnum; þeir letu víð yfer grafernar sva at níðr skyllði falla þegar er manz þunginn kæmi á, síþann breiddu þeir hálm á, sva at ecki mátti tilhá grafanna oc bíðu sva morgins.

eum Comitis Haralldi filius Hakon. Tendunt primo in Hæ. A. D. budas & non magnam ibi reportant prædam; inde occasum versus ad Hiberniam vecti, arina passim circumferunt; Per-
gunt meriediem versus Dublinum usque & eo ex insperato adeo superveniunt, ut adventus eorum non prius innotesceret quam urbem ingressi essent, spoliis mox onusti. Cum præfectis, qui ibidem erant, captis ita egerunt, ut urbem in Sveinis potestatem dederent & tantam pecuniarum, quantum imponeret, solutionem, promitterent; Sveinn etiam suis urbis præfecturam demandaret; hæc Dublini incolæ iurejurando polliciti sunt. Rediere vespere in naves, sequente vero mane Sveinn, in urbem reversus, pecunias acciperet, suos in urbe disponderet & obsides ex urbanis retineret. Nunc quæ in urbe noctu agebantur referenda; optimates qui ibi erant conventum invicem habuere & difficultates, quæ ipsis acciderant, questi sunt, urbem suam Orcadenfibus & in primis viro, quem in totis regionibus occidentalibus iniquissimum sciverunt, subjici agre tulerunt; Consentire in id, ut Sveinem, modo possent, proderent; Consilium ceperunt ut ingentes foveas intra portam & passim alibi inter domos, ubi Sveini cum suis transeundum, foderent, homines autem armati in propinquis latebant domiciliis; superintexere lignis foveas, quæ, instantium corporum moli ferendæ imparia corruerent; stipulas deinceps foveis, ne conspici possent, obduxere & mane sequens ita expectarunt.

A. D.

Fall Sveins Asleifarsonar.

Um morguninn eftir stodu þeir *Sveinn* upp oc vapnuduz, gengu sþan til stadarins, oc er þeir komu inn um bor-allt at gröfunum, þeir *Sveinn* fá æi vid oc lupu i grafarnar, þeir stadarmennirner liopu þegar fyrer borgarhli-garhliþinn gerdu *Dýflinnar* menn rum frá borgar hliðinu þit, enn sumer til grafanna oc báru vopn á þá *Svein*, þeim var uhægt vörn vid at koma oc letz *Sveinn* þar i gröfinne oc aller þeir er inn höfpu gengit i stapinn; sva var sagt at *Sveinn* letez sþaz þeirra allra sinna felaga oc mælti áþr þessum ordum; viti þat aller menn hvart sem ec látunz i dag apr eeki, at ec er hirdmadr hins helga *Raugrvalldz* iarls oc ætla ec nu þar til trausts sem hann er med Gudi; menn *Sveins* foru þegar til skipa oc lögðu á brott, oc er ecke frá þeirra ferd at segia fyrr enn þeir koma i *Orkneyiar*.

Nu er þar lokit fra *Sveine* at segia oc er þat mál man-na at hann hafi mestr madr verit fyrer ser i vestr löndum bæði at fornu oc nýiu þeirra manna er eeki höfpu meira tíg-nar nafn enn hann; Epter fall *Sveins* skiftu sýner hans arfi med ser *Olafr* oc *Andreß*; þeir gerpu hit næsta sumar eftre er *Sveinn* var látinn gashlöd i dryckiuskála þann hinn mikla er hann hafði attann i *Gareksey*; *Andres* son *Sveins* átti *Fri-du* dottr *Kolbeins Hrugz*, systr *Biarna Orkneyinga* biskups.

Frá Haralldi iarli oc sonum hans.

Haralldr iarl red nu *Orkneyium* oc var hinn mesti höfþinge; hann áttisþiarr *Hvarflödu* dotter *Melkohms* iarls af *Mærbæfi*; þeirra

Cædes Sveinis Asleifidæ.

A. D.

Surgit cum suis mane sequentis diei & armatur Sveinn; Adeunt deinde urbem, hujus cum in portam venirent ad foveas usque spatium vacuum reliquerunt urbani. Sveinoniani insidiarum nescii in foveas decurrebant; Oppidani, portam alii statim occuparunt, alii ad foveas accesserunt & Sveinoniani, resistendo imparibus, arma intulerunt; hinc Sveinn cum singulis, qui urbem ingressi erant, in fovea vitam finit; Fertur omnium commilitonum ultimus interiisse & sequentia verba antea protulisse; Notum, ait, esto singulis, siue hodie moriar siue non, quod aulicus sum sancti Comititis Rögnvalldi, à quo nunc, post Deum, auxilium spero. Sveinoniani ad naves statim redierunt & abnavigarunt, de quorum itinere, quousque in Orcades venirent, nihil referendum.

Heic de Sveine historia finis; habetur vulgo pro præstantissimo eorum in occidentalibus regionibus qui & dudum & pridem non majoris dignitatis nomine gavisi sunt. Post cædem Sveinis filii Olaus & Andreas hereditatem inter se diviserunt. Extruxere prima post interitum patris æstate in triclinio, quod Garekseya possederat, ingenti, parietes transversos. Duxit Andreas uxorem Fridam filiam Kolbeinis Hrugæ, sororem Biarni episcopi Orcadensium.

De Comite Haralldo ejusque filiis.

Regebat ea tempestate Orcades, dynasta summus, Comes Haralldus; Ex ducta posthac uxore Hvarflada filia Melkolmi Comititis

D. A. þeirra börn voru þau Þorfinnr, David oc Jon, Gunnbilldr, Herborga oc Langlíf.

Þá er *Vilbialmr* biskup hinn síparri var andadr, var vígdr til biskups epter hann *Biarni* son *Kolbeins Rugu* oc var hann hinn mesti höfþinge oc kær vin *Haralldz* iarls: *Biarni* biskup hafði frændbálk mikinn i eyjunum. Syner *Eiriks Slagbrellz* voru þeir *Haralldr Ungi* oc *Magnus Mangi* oc *Raugnvalldr* Þeir brædr foru austr til *Noregs* á fund *Magnus* kongs *Erlingssonar*, oc gaf hann *Haralldi* iarls nafn oc hálfar eyiar, sva sem haft hafði *Raugnvalldr* iarl hinn helgi modrfader hans. *Haralldr* iarl *Ungi* for vestr yfer haf oc med hönum *Sigrþr Murtr* son *Ivars Galla*; moder *Ivars* var dotter *Havards Gunnasonar*, sá *Ivar* fell á *Akrinum* med *Erlinge Skacka*; *Sigrþr Murtr* var á ungum alldri manna vænlígztr oc hinn mesti áburðarmadr; *Magnus Mangi* var eptt med konge oc fell med hönum i *Sogne*; komu þeir fyrst vid *Hialtland* oc for þá þá til *Katanes* oc sva upp i *Skotland* á fund *Vilbials Skota* kongs, beiddi *Haralldr* iarl at *Vilbialmr* skyldi fá hönum *Katanes* hálf sva sem haft hafði *Raugnvalldr* iarl; Þetta veitti kongr hönum; þá þá for *Haralldr* iarl ofan á *Katanes* oc esldiz þá þá at lípi; þá kom til hans *Lifólfr Skalli*, mági hans, hann átti þá mart göfugra manna þeirra er frændr hans voru; *Lifólfr* átti *Ragnbildi* systur iarls, þessi var kalladr *Haralldr* iarl hinn ungi, enn *Haralldr Maddadarsen* hinn gamli; *Lifólfr* hafði mest ráðagerd fyrir lípi iarls; þeir gerdu menn ut i *Orkneyiar* á fund *Haralldz* iarls hins gamla oc beiddu at hann mundi gefa upp hálfar eyiarnar, sva sem kongr hafði veitt *Haralldi Junga* iarli; enn er þessi ord komu fyrir iarl, þá sýniadi hann þess þverliga at midla ríki sitt

Comitis in Mærhæfvia, liberos suscepit, Thorfinnum, Davidem, A. D. Jonam, Gunnhildem, Herborgam & Langlifam.

Mortuo episcopo Vilhelmo, ejus nominis secundo, successit Biarnius filius Kolbeinis Hrugæ, cui eximia potestas & cum Comite Haralldo amicitia; habebat in insulis episcopus Biarnius cognatorum numerum magnum. Filii fuere Erii Slagbrellis, Haralldus, Magnus Mangius & Rögnvalldus; Convenere in Norvegia fratres regem Magnum Erlingi filium, qui Haralldum, Comititis titulo ornatum, dimidiis, quas tenebat Comes sanctus Rögnvalldus, avus hujus maternus, insulis præfecit. Comes Haralldus Ungius mare occasum versus transiit, comitante Sigurdo Murto filio Ivaris Galliis; mater Ivaris filia erat Havardis Gunnii; cecidit Ivar iste in Akro, (agro) cum Erlingo Skackio. Sigurdus Murtus, adolescens adhuc formosissimus, pretioso luxuriabat vestitu. Magnus Mangius apud regem remansit & cum ipso in Sognia cæsus est. Allapsi sunt primum Hialtlandiæ, unde in Katanesum & inde in Scotiam profecti, regem Scotiæ Vilhelmum convenerunt, a quo Comes Haralldus ut dimidiæ Katanesiæ, quam tenebat Comes Rögnvalldus, præfecturam sibi concederet, petiit; Annuat his precibus rex. Hinc in Katanesum delatus Comes Haralldus auxiliares collegit vires; convenit tunc ipsum affinis Lifulfus Skallius; habebat ibi multos cognatos, qui viri erant nobiles, Lifolfi uxor erat Ragnhildis, Comititis soror. Hic Comes Haralldus Junior, verum Haralldus Maddadi filius Senior appellatus est. Lifolfi, quoad exercitum Comititis, consilia plurimum valuerunt. Miserunt ad Comitem Haralldum seniore in Orcades legatos, poscentes, ut dimidium insularum, ei quippe rex Haralldus juniorem præfecerat, cederet. Verum cum hæc audiret Comes, se regnum suum ulla conditione

A. D. sitt með neinu fatnmáli; *Lifolfr Skalli* for þá ferð oc heitadiz iarl vid hann miðc ádr hann færi brott; *Haralldr* iarl *Gamli* dro lip saman epter þetta oc vard allfiöllumennr; þeir *Haralldr* iarl ungi voru á *Katanesi* oc höfðu þar safnat nokkorn, þá er þeir spurdu at *Haralldr* gamli dró lid saman, þá sendu þeir menn af nýiu *Lifolf* norðr yfer *Petlandsfiörd* at skynia um herinn; hann lagði austan at *Rolfsey* oc geck hann þar upp á fiall oc fann hann þar þriá vardhalldsmenn *Haralldz* iarls (e) oc drápu tvo, enn höfðu einn með sér til fretta; *Lifolfr* sá þá oc herinn iarls oc hatði hann mart skipa oc flest stor, sneri *Lifolfr* þá ofan af fiallinu oc til skips síns oc sagði felögum sínum slík tipinde sem hann hafði vífs vordit; hann seger at *Haralldr* iarl hafði fva mikinn her at þeim var ufæra at beriaz vid hann, er þat mitt ráð seger *Lifolfr* at ver farim i dag i *Porsá* oc mun of þar safnaz lid mikit i dag, enn ef þer vilit leggja til orufo vid *Haralld* iarl, þa er þat hin mesta ufæra hverfu sem tekz: þá tok *Sigrþr Murtr* til orða, illu heilli hefr mágr iarls farit yfer *Petlandsfiörd* er hann hefer epterlátit hiartat oc qvat æi vænt horfa ef aller skyldi hiartlaufer þegar þeir fæi her *Haralldz Gamla*; *Lifolfr* svarar, vant er þat at síá *Sigrþr* hvar hvergi ber hiarta sitt ef til þarf at taka, ætla ec þat (f) mund er ec renn frá *Haralldi Junga* at yþr afburdarmönnum muni pykia avint epter at standa; enn ecki vard af förinne i *Porsá*, enn lidu þiarr sá þeir skipafloa *Haralldz* iarls fara undann (g) *Rolfsey*, biogguz þeir þa til bardaga; *Haralldr* iarl geck á land upp oc fylgdi lipi sínu, hann hafði her miklu meira; Þeir *Sigrþr Murtr* oc *Lifolfr* fylg.

(e) ens Gamla. addit. 101. 333. (f) mandu. 101. (g) Rinarsey. Flat.

tione partituum præfracte negavit; Lifolfus Skallius hanc legationem in se suscepit, cui Comes antequam abiret, multis minatus est. Comes Haralldus ingentem post hac contraxit exercitum & magna hominum stipatus est multitudine. Comes Haralldus junior, cum reliquis in Katanesia, suorum numerum aliquantum auxit; cum audirent Comitem Haralldum seniore copias colligere, Lifolfum iterum cum aliis boream versus, trans sinum Petlandicum, ut exercitum observaret, miserunt; Ad orientale Rolfseyæ litus appulit, ubi in montem egressus tres custodes Comitis Haralldi invenit, quorum duos occidit, unum vero, ut nova suggereret, secum abduxit; Tunc quoque copias vidit comitis & naves multas, plerasque magnas; hinc à monte ad naves suam reversus, sociis nova, quorum certior factus erat, retulit; dixit Comitem Haralldum tantum habere exercitum, ut cum eo confligendo omnino impares essent, Consilium est meum, inquit, ut hodie septentrionem versus in Thorsåam tendamus, ubi ingentes ad nos confluent copię; verum si cum Comite Haralldo congredi vultis, summum est periculum, sive successum obtineat sive non. Ad hæc Sigurdus Murtus; Infortunatus affinis comitis sinum Petlandiæ transiit, cum animum reliquerit; addidit, malum minari finem, si omnes, cum copias Haralldi senioris viderent, corde carent; Facile non est, respondit Lifolfus, prævidere Sigurde ubi cuiusvis hæreat animus si facto opus fiat; ominor tempore quo ego à Comite Haralldo aufugio, quod vobis, qui virtute excellitis, remanere magni constet operis. Caterum in Thorsåam non ivere. Ast paulo post classem Comitis Haralldi a Rolfsey discedere conspiciunt, hincque pugne se accingunt. Comes Haralldus in terram exscendit & copiarum, quibus multo superior erat, aciem instruit. Sigurdus Murtus & Lifolfus Comitis junioris exercitum

A. D. fylgdu lidi *Unga* iarls; *Sigrþr Murtr* var. i raudum skarlatz kyrtli oc drap blöðunum under belti ser; sumer mælttu at sva mundi hann oc gera á bakit; hann bat ecki uppdrepa, því at ecke man ec öfugr atgánga i dag; I sinn fylkingar arm var hvör þeirra oc er þeir höfðu fylkt lipinu seig saman orrustan oc var ákáfa hörd; I lidi *Haralldz* iarls gamla var mart hinna hörduztu manna þeirra er ofrikapps menn voru mikler oc buner forkunnar vel sem voru frandr biskups oc marger adrer sveitar höfþingiar iarls, pá er stadið hafði orrostan um bríd, fell *Sigrþr Murtr* oc hafði vel bariz oc drengeliga; *Lifolfr* geck annarra manna best fram; sva segia *Katanefingar* at hann gengi þrifvar i gegnum fylkingar *Haralldz* iarls Gamla, enn þó fell hann i þeirri orrostu með godann ordztir; pá er þeir voru báðer fallner *Lifolfr* oc *Sigrþr Murtr* brazt flótti i lipi iarls hins *Unga*; *Haralldr* iarl Ungi fell við torfgrafer nockorar, var pá þegar um nottina seet lios mikit þar er blodit hafði nidr komit; þeir kalla Jarlinn sannhelgann, oc er þar nu kirkia sem hann fell oc er hann þar jardadr á nesinu oc geraz utöluligar jarteiner fyrer hans verdleik veittar af Gudi oc vitrar þat jafnan at hann villde yfer til *Orkneyia* til *Magnus* iarls oc *Raughvalldz* iarls frænda sinna. Epter bardagann lagði *Haralldr* iarl under sic allt *Katanes* oc for þegar ut i *Orkneyiar* oc hósfadi, miklum sigre.

Frá |Orkneyingum.

Vilbalmr *Skota* kongr spurði at *Haralldr* iarl var fallinn oc þat með at *Haralldr* iarl *Maddadarson* hafði under sic lagt allt *Katanes* oc sic ecki atspur; varð *Skota* kongr þessu reidr

disposuere; Sigurdus Murtus rubrum indutus erat pallium cocci A. D.
neum, cujus fibras sub cingulum complicabat; dicebant qui-
dam eum itidem in tergo acturum; prohibuit illos replicari,
non enim, aiebat, hodie retrorsum incedam. In sua quis-
que acie constituti eadem instruxerunt, cum autem congre-
derentur, strenue utrinque pugnatum est. In exercitu Comi-
tis Haralldi senioris multi erant viri fortissimi, strenui, au-
dares simul atque optime instructi, cognati episcopi multique
alia Comite cohortibus præfecti. Postquam aliquantisper du-
raverat pugna, Sigurdus Murtus, qui strenue & viriliter
pugnauerat, cecidit; Lifolfum, Sigurdo in conflictu non
secundum, Katnesenses aciem comitis Haralldi senioris ter trans-
isse ferunt, in hac tamen pugna laudem promeritus occisus est,
Post cæsos ambos Lifolfum & Sigurdum Murtum, exercitus
Comitis Haralldi junioris fugatus est. Cecidit Comes Ha-
ralldus junior apud locum quendam in quo turæ fodiuntur;
nocte statim sequente ubi sanguis deciderat lumen magnum
apparuit; dicunt Comitem vere sanctum; templum hodie est,
ubi cæsus erat, ibi etiam in lingula sepultus est; Fieri
quoque innumera miracula ipsius dignitatis causa Deus per-
mittit, quæ semper indicant eum voluisse in Orcades ad Co-
mites Magnum & Rognvalldum, cognatos suos, transire.
Post pugnam Comes Haralldus totam sibi subjecit Katanesiam
& in Orcades statim, insigni victoria triumphans, rediit.

De Orcadensibus.

Audit rex Scotiæ Vilhelmus cecidisse Comitem Haralldum
 & præterea comitem Haralldum Maddadi totam Katanesiam,
 absque sua venia, subegisse; his perquam iratus legatos in

D. A. reidr miðc oc fendi menn i *Supreyiar* til *Raugnvallds Supreyia* kongs *Gudrodarsonar*, moder *Gudrodar* var *Ingibiörg* dotter *Hakonar* iarls *Páls*sonar; *Raugnvalldr* kongr var pá meistr (h) herkongr i veströndum; þat var pria vetr at hann lá uti á herskipum sva at hann kom æi under sökann rapt. Þegar er *Raugnvalldi* komu þessi ord dró hann her saman um allt *Supreyia* ríki oc af *Satiri*, hann hafpi oc mikit lip af *Irlandi*, helle hann pá norðr til *Katanefs* oc tok under sic allt landit oc dvaldiz þar um hrid. *Haralldr* iarl sat i *Orkneyium* oc gaf engann gaum af ferd kongs, enn er leid at vetri biöz *Raugnvalldr* kongr heim i ríki sitt i *Supreyiar*, hann setti epter á *Katanefi* pria fýslumenn, var einn *Máni Olafson*, annarr *Rafn* lögmadr, *Hlífolfr* inn *Alli* het hinn pridi. Nockuru sipar enn *Rögnvalldr* kongr for i *Sudreyiar*, fendi *Haralldr* iarl mann yfer á *Nes* oc seger at pá þætti hönum gott hans erende ef hann gæti dreppit einn af fýslumönnum eða alla tva; þessi madr var fluttr yfer *Petlandzfiörd*, fór hann þar til er hann kom á fund *Rafns* lögmanz oc spurdi *Rafn* hvert hann skylidi tara, hann vard fárr svara um; *Rafn* tok til orða, se ec á þer at *Haralldr* iarl hefr þic til nockrs ílls sent hingat á nesit, enn ec nenni ecki at láta drepa þic því at þu ert frændi minn; við þetta skildu þeir oc fór hann brott papan oc til *Hlífolfs* oc foru þeirra skipte sva at hann veitti *Hlífolfi* líflát, hlíóp hann pá i brott oc ut i *Orkneyiar* á fund *Haralldz* iarls oc seger hönum hvat er hann hafpi gert.

Ha-

(h) hermadr 101. *Flat.*

Hæbudas ad earundem regem Rögnvalldum Gudrodi filium A. D.
 mittit; Mater Gudrodi erat Ingiborga filia Comitis Haconis
 Pauli filii. Rex Rögnvalldus tunc temporis piratarum in re-
 gionibus occidentalibus summus fuit; tres hyemes in navi-
 bus, sub sudem fuliginosam non ingressus, egerat. Audito
 nuncio, milites ex toto Hæbudarum regno & Satiria con-
 scripsit, adscito præterea ex Hibernia ingenti exercitu, teten-
 dit exinde septentrionem versus in Katanesiam, totam occu-
 pavit regionem ibique ad tempus moratus est. Comes Ha-
 ralldus in Orcadibus sedens, expeditionem regis non curavit;
 appropinquante vero hyeme Rex Rögnvalldus in regnum suum,
 Hæbudas nempe, reditum paravit; Reliquit in Katanesia top-
 archas tres, quorum primus Manius Olai, secundus Rafn le-
 gifer, tertius Hlifolfus Allius cognominabatur. Non multo
 post regis Rögnvalldi in Hæbudas reditum, Comes Haralldus
 hominem quendam in Nesum mittit sequæ ejus negotio con-
 tentum dicit, si toparcharum alterum vel utrumque e medio
 tollere queat; Sicarius trans sinum Petlandiæ vectus, pergit
 quousque legiferum Rafnem convenit, cui, interroganti quo
 ipsi eundum sit, stupefactus paucis respondere potuit; omnino,
 ait Rafn, aperis, Comitem Haralldum te ad malum aliquid
 agendum huc in Nesum misisse, verum te, cognatum quippe
 meum, ut enecari faciam, a me impetrare nequeo. His di-
 ctis discedit advena, petitque Hlifolfum, cum quo ita agit
 ut casum relinqueret; Confugit exinde in Orcades ad Comi-
 tem Haralldum eique patratum a se facinus refert.

A. D.

Haralldr pindi biskup.

Haralldr iarl bióz nu or *Orkneyiom* oc, er hann var albuinn, for hann fyrst norðr til *Porsár* oc geck þar af skipum sínum, biskup var i borginne a (i) *Skarabolfstad* oc er þeir fá her *Haralldz* iarls, fá þeir *Katanesingar* at hann hafði her sva mikinn at þeir höfðu einga vidstöðu, þeim var oc sagt at iarl var i sva illu færi at usynt væri hveriu hann eyrði, biskup tok þá til orða oc mælti; ef ockar skipti fara vel, þá mun hann gefa ydr grid; sva var gert sem biskup mælti fyrir; her iarls pusti af skipunum oc til borgarinnar; biskup gek i moti iarli oc fagnadi hönum med blipum ordum, enn þeirra skipti foru sva at *Haralldr* iarl let handtaka biskup oc skera or hönum tunguna, enn sípan let hann stínga knífi í augun oc hlinda hann; *Jon* biskup kalladi á meyna ena helgu *Tröllbænu* i meizlunum oc geck sípan á brecku nokkora þegar þeir letu hann laufann; kona ein var á breckunni oc bat biskup hana healpa fer; hon fá at blod fell or andliti hans oc mælti, vertu hlíodr herra því at gjar nan vil ec hialpa ydr; biskup var færdr til þess stadar er hviler hin helga *Tröllbæna*, þar feck biskup heilsubot bædi máls oc sýnar; *Haralldr* iarl geck þá upp at borginne oc gáfu þeir hana þegar upp i valld iarls; hann veitti mönnum þegar storar refsingar oc lagdi á þá menn giöllð stor er hönum potti mest verit hafa i landrápum vid sic, let hann þá enn alla *Katnesinga* ganga under sic med eidum hvert er þeim var liuft edr leitt; sípan tok hann under sic eignar þær allar er átt höfðu sýslumenn þeir er til *Skota* kongs voru farnar; sat *Haralldr* iarl þá á *Katanesi* med mörgu folki.

Frá

Cruciat Haralldus episcopum.

A. D.

Post hæc Comes Haralldus ex Orcadibus abire constituit, & omnino paratus, septentrionem versus in Thorsåam tendit ibique ex navibus in terram exscendit. Episcopus in urbe Skarbolftadis erat. Caterum Katanesenses exercitum comitis Haralldi tantum esse conspexerunt ut resistere prorsus nequirent; Audiverunt quoque comitis animum ira incensum molimina varia & incerta minari. Tunc episcopus in talia prorumpit; Si, ait, commertia nostra bonum obtinent finem, pacem vobis concedet. Sequuntur jussa episcopi. Exercitus comitis a navibus ad urbem turmatim excurrit; Episcopus comiti obviam it, eumque humaniter excipit, verum inter eos ita agitur; Comes episcopo, capto, linguam exscindit, exinde autem cultello oculos eruit. Episcopus Jonas læsus, sanctam virginem Tröllhænam invocat & dimissus in clivum quendam progreditur, ubi præsentem feminam se juvare rogat, quæ, sanguinem ex ore delabi videns, sile, ait, domine, te enim juvare lubet. Episcopo in locum ubi sepulta est sancta Tröllhæna, devecto, & linguæ & oculorum usus restituitur. Comes Haralldus ad urbem progreditur, eandemque, nemine resistente, statim occupat; Indigenas absque mora multum punit, prodicionis contra se primipilos ejusdem pænas pro proprio arbitrio luere facit & adhuc omnes Katanesenses, nolentes volentes, ad præstandum sibi homagium cogit; totas deinde possessiones toparcharum, eorum, qui ad regem Scotiæ abierant, occupat & cum hominum multitudine in Katanefia sedet.

A. D.

Frá Sýslumönnum.

Nu er at segia frá sýslumönnum, þeir redur VI. saman upp í *Skotland* oc fundu þar kong um vetrinn á Jolaföstu, kunnu þeir glöggliga at segia frá þeim típindum er gerst höfðu á *Katanesi* i ferdum *Harallds* iarls; þessum típindum varð kongr allreidr, enn tvennum giöldum kvadz hann þeim giallda skyldu er sitt höfðu látit; hinn fyrsta dag er þeir voru með *Skota* konge, let hann gefa halfann þridia tug álna klædis hveriom þeirra oc enn mörk Enzka til skot-silfrs fer, sína hveriom þeirra, voru þeir með *Skota* konge fram um Jol í godu yferlæti, enn þegar á bak Jolum sender *Skota* kongr ord öllum höfþingiom i ríke sínu oc dro her saman ofa mikinn um landit oc stefndi þeim her ofan á *Katanes* á hendr *Haralldi* iarli, hafði *Skota* kongr allmikinn her oc fer hann þar til er hann kemr i *Eysteinsdal*, þar mætiz *Katanes* oc *Suprland*; herbuder *Skota* kongs stodu epter endilöngum dölunum oc er þat laung leid. *Haralldr* iarl var á *Katanesi* er hanu spurdi þessi tþinde, dro hann þegar lip at fer oc er sva fráfagt at hann fengi (k) LX. hundrad manna oc hafði þá allz enga vidstöðu at beriaz vid *Skota* kong, fendi hann þá menn á fund *Skota* kongs at leita um sætter með þeim, enn er þat var flutt fyrir konge, seger hann at ecki þirþi um sætter leita nema hann hefði hinn fiorda hvern pening af *Katanesi* þann er á var landinu; enn er þessi ordfending kom fyrir *Haralldi* iarl, kalladi hann á tal vid sic landzmenn oc adra höfþingia oc leitadi ráða vid þá, enn vid því at þeir sá engin efni sín, gengu þeir at þessi sætt at *Katnesingar* guddu fiordungu eigu sinnar *Skota* kongi, fyrir utan þá menn

er

De toparchis.

A. D.

Nunc de toparchis referendum; Sex una in Scotiam eunt, ibi regem hyeme, tempore nempe jejunii adventus, conveniunt, & distincte quæ in itinere comitis Haralldi in Katanesia gesta erant, exponunt. Hæc cum referrent, rex perquam iratus, iis, qui res suas amiserant, duplum se redditurum promittit. Primo quo morantur apud eum die, cuique eorum viginti quinque ulnas panni, præter marcam Anglicam argenti in viaticum dat. Transigunt apud regem humane habiti festum Julense, verum statim post idem, ipse omnibus in regno suo optimatibus nuntios mittit, & ex regione innumeras copias collectas in Katanesum, contra comitem Haralldum, ducit; Ingenti cum exercitu pergit quousque in Eisteinsdal, confinium est Katanesiæ atque Sudrlandiæ, venit; Stabant secundum valles, quæ longa est via, ipsius castra. Comes in Kataneso, cum hæc audiret, convocato statim exercitu, sexagies centum quavis militibus stipatus, a rege se defendere prorsus nequivisse fertur, unde mittit pacem expetentes, quibus respondet rex non prodesse pacem quærere, nisi quarta quæcumque in Kataneso pecunia sibi solvatur. Verum audito hoc responso, Haralldus in colloquium vocat incolas, variosque optimates & eos consulit; ceterum; quoniam viribus se carere vident, in hanc descendunt pacis conditionem, ut quartam suarum possessionum partem regi expendant & præterea iis qui instante hyeme ad ipsum iverant satisfaci-

D. A. er á kongs fund höfðu farit um vetrinn; *Haralldr* iarl for ut í *Orkneyiar* oc skyldi hann hafa *Katanes* allt sem hann hafði ádr haft, enn *Haralldr* iarl Ungi tæki af *Skota* konge; Í ufríði þeim var blindadr *Þorfinnr* sun *Haralldz* iarls, hann hafði verit gísladr af *Skota* kongi. Epter sett þeirra for kongr upp í *Skotland*. *Haralldr* iarl var nu einn höfþingi í *Orkneyium*. Þat var ofarliga a dögum *Haralldz* iarls er þeir *Olafr* mágr hans oc *Jon Hallkelsfon* efðu flokk or *Orkneyium* oc austr í *Noreg* a hendr *Sverri* kongi; Þeir toku til kongs *Sigrþ* son *Magnus* kongs *Erlingsfonar*; í þann her reduz marger stóráttader menn or *Orkneyium*, þat var hinn sterkasti flokk; þeir voru kallader *Eyiar-skeggjar* oc *Gullbeinar* um hríp; Þeir börduz í *Floruwogum* við *Sverri* kong oc fengu usigr, þar fellu þeir báder *Jon* oc *Olafr* oc sva kongr þeirra oc mestr luti hersins; Epter þat lagdi *Sverrir* kongr á *Haralld* iarl fiandskap mikinn, oc kendi hönum völd um er flokkinn hafði hafiz, kom því sva at *Haralldr* iarl for vestan oc *Biarni* biskup med hönum; Jarl gaf sic í valld *Sverris* kongs oc let hann einn skera oc skapa í milli þeirra, þá gerði *Sverrir* kongr *Hialtland* allt af *Haralldi* iarle med sköttum oc skildum oc hafa *Orkneyia* iarlar þat æi haft síðann. *Haralldr* iarl var þa V. vetra gamall er hönum var gefit iarlshafn, hann var XX. vetr iarl, sva at þeir *Raugnvalldr* iarl, hinn helgi voru báder saman yfer *Orkneyium*. Epter fall *Raugnvalldz* iarls var *Haralldr* iarl í *Orkneyium* átta vetr hins fimta tigar, hann andadiz á öðru ári ríkis *Inga* kongs *Bárdarsonar*. Epter *Haralld* iarl tóku syner hans ríke *Jon* oc *David*, *Henrikr* son hans á *Ros* á *Skotlandi*. Þessir hafa ríkafter verit *Orkneyinga* iarla at tali þeirra manna er frásagner hafa þar um gert, er þar til nefndr *Sigrþr Eysteinson*, *Þorfinnr* iarl *Sigrþarson*,
Ha.

ciant. Comes Haralldus in Orcades rediit, cui tota Katanesia, A. D.
quemadmodum antea, pareret, verum præfectura comiti Ha-
ralldo juniori data a rege Scotiæ concederetur. In hostili-
tatibus hisce, filius comitis Haralldi Thorfinnus, quem obsi-
dis loco retinuerat Rex Scotiæ, excacatus est. Post reconcilia-
tionem rex in Scotiam reversus est. Comitem Haralldum hoc
tempore Orcades solum dominum agnoverunt. Fuit ultimo
sere tempore comitis Haralldi cum ipsius affinis Olaus & Jonas
Hallkelis coronam ex Orcadibus instruerent orientem versus in
Norvegiam contra regem Sverrere; Regem assumerunt Si-
gurdum filium Magni, Erlingi nepotem; His se associarunt
multi Orcadensium, nobili stirpe nati; cohors erat fortissima;
Appellabantur Eyjarfkeggjar (insulani) & ad tempus Gullbeini.
Congressi sunt cum rege Sverrere in Floruvogis, ubi inferiores
Jon & Olaus, cum rege suo, cæsi sunt. His gestis, rex Sverrer
Comitem Haralldum magno odio persecutus est & seditionis
causam extitisse culpavit; eo tandem venit, ut Comes cum epi-
scopo Biarnio ex occidente iret, regis Sverreris potestati se da-
ret, ipsiusque arbitrio totius litis decisionem committeret;
Multa loco a Comite Haralldo totam Hialtlandiam, cum debitis
tributis & vectigalibus, exegit, quam Comites Orcadenses ab
eo tempore non recuperarunt. Comes Haralldus quinquennis co-
mitis titulo ornatus fuerat, viginti annis exinde ipsi & Comiti
sancto Rögnvalldo Orcades simul paruerunt. Post eadem Comi-
tis Rögnvalldi Comes Haralldus Orcadum comitatum quadra-
ginta octo annis gessit; Obiit secundo regiminis Ingii Bardi filii
anno; Successerunt ipsi filii Jonas & David; Henricus ejus
filius in Ros in Scotia. (comes) Potentissimi fuere inter Comites,
ut referunt historici qui de iis scripserunt; nominant nempe
Sigurdum Eysteinis, Comitem Thorfinnum Sigurdi & Harall-

- A. D. *Haralldr* iarl *Maddadarson*. Þeir bræðr *Jon* oc *David* redu báðer löndum epter föðr sinn þar til er *David* andadiz or fort á því ári sem *Hakon Galinn* andadiz i *Noregi*; síðan tok *Jon* iarlisnafn yfer öllum *Orkneyium*.

Brenna Adams Biskups.

Þá er *Jon* biskup andadiz á *Katanesi* sá er *Haralldr* iarl let meida, var tekinn biskup i stad hans sá er *Adam* het oc vissi engi madr ætt hans, því at barnit hafði fundiz vid kirkjudyr nokkurrar; hann potti *Katanesingum* heldr harðr i biskupsdominum oc kendu þat mest munk þeim er var med hönum. Þat var forn sýr at biskup skyldi hafa spannc smiðs undan XX. kum, skyldi þetta hvarr bondi gíallda sá er var á *Katanesi*, sá meira er fleiri kýr atti, enn hinn því minna sem færri hafði oc skyldi hverr epter því gíalda sem teldiz til, enn *Adam* biskup villdi ætla gíalldit oc hafa spannc undan XV. kum, oc er þat fekk, beiddiz hann at hafa undan XII. kum, oc er þat var uppi látit, villdi hann hafa undan X. kum, enn þat potti öllum uðemi; Þá foru *Katnesingar* á fund *Jons* iarls, hann var þá á *Katanesi*, oc kærðu þeir þetta fyrir iarl, hann letz her mundi ecki tilleggia, qvadz þat pyckia uvandat, qvat tvo kosti illa fyrir höndum, qvat þetta vera upolanda, enn letz ecki mundi annan uppqveda. Þá var *Adam* biskup at hákirkju i *Porsdal* enn *Jon* iarl var skamt papan; *Katnesingar* hófu þá þing á fíalli yfir bæ þeim er biskup var á; *Rasn* lögmadr var þá med biskupi oc bat hann vægia heldr mönnum, qvedz ella hræddr um hverfu færi, biskup bat hann vera ká-

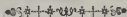
tann

dum Maddadi filium. Fratres Jonas & David post patrem am- A. D.
bo regnarunt, donec David, eodem anno quo Hacon Galinn in
Norvegia obiit, morbo exstingveretur. Jonas deinceps tota-
rum Orcadum comitatum suscepit.

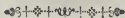
Incendium episcopi Adami.

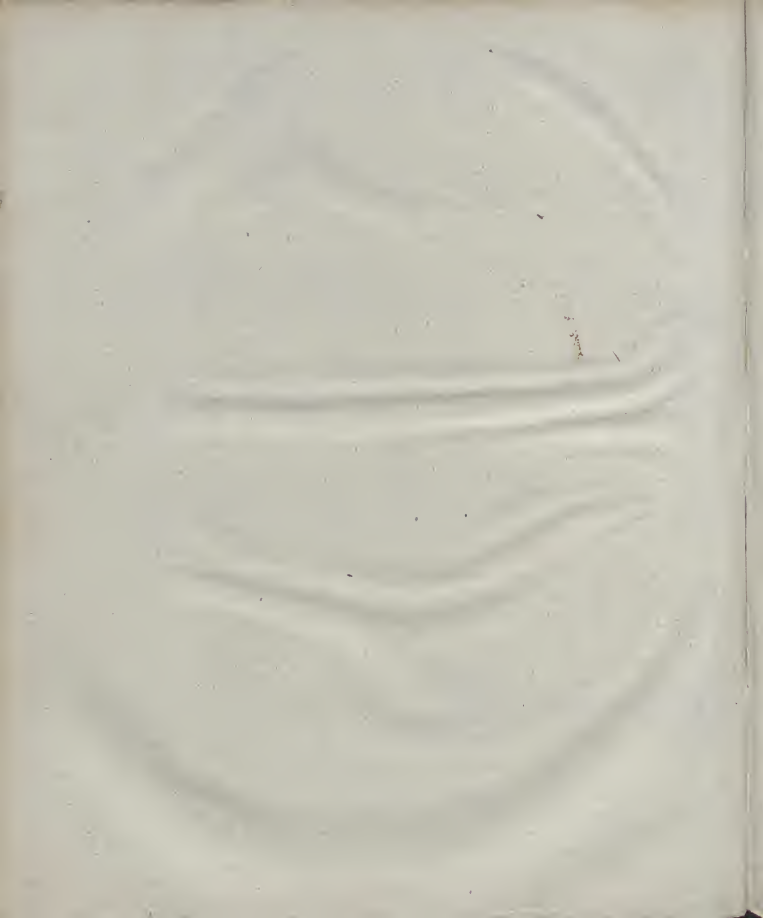
Mortuo in Katanesia episcopo Jona, quem lædi fecerat Comes
Haralldus, electus est successor episcopus Adamus; Constitit
nemini genus ejus, infans enim ad ostium templi cujusdam re-
pertus fuerat; hic Katnesensibus, dum episcopatum gessit, nimi-
um exigere videbatur, cujus culpam in monachum ei adhaeren-
tem præprimis converterunt. More prisco receptum fuerat, ut
mensuram Spauu butyri ex lacte viginti vaccarum singuli in
Katanesia coloni, qui plures habebant, plus, qui vero pauciores mi-
nus, & quivis ex æqua proportionem, episcopo solverent; Episco-
pus autem Adamus nominibus imponere voluit & ex quindecim
mensuram Spann exegit, quæ cum expendebatur, ex
duodecem poposcit; hac etiam concessâ, ex decem petiit
verum cum omnibus exemplo carere videretur, Katnesen-
ses comitem Jonam convenerunt eique quæsti sunt, qui de
his nihil in uedium se consulturum, non multis circa ea
curis opus, duas instare conditiones malas, quarum præsentem
non tolerandam, se vero alteram taciturnam, respondit. Erat
tunc episcopus Adamus apud primarium in Thorsdal tem-
plum, verum Comes Jonas inde non procul; Katnesenses in
monte sito ad prædium, in quo episcopus, conventum habuere.
Rafn legiser apud episcopum moratus, ipsum ut indigenis
parceret, alias de exitu se sollicitum asserens, rogavit; Epi-
scopus, cum ut letetur, rogat prædivinatque incolam sponte pacari;
Hinc

A. D. tann, qvat bændr munu síálfa stöðva sic; þá var sendt til *Jons* iarls oc bedit at hann skilldi sætta þá biskup, enn iarl villdi hvergi nær koma, þá runnu bændr ofann af siállinu ákafliða geyster oc er *Rasn* lögmadr sá þetta bat hann biskup gera nockot ráð fyrir sér; þeir biskup drucku i lopti einu oc er bændr komu at loptinu geck munkrinn ut i dyrnar oc var þegar högvinn um þvert andlitit oc fell daudr inn i loptit, oc er biskupi var þetta sagt, þá svaradi hann, þat kom ecki fyrr fram enn líkligt var, því at hann lagði jafnan þunglíða til vorra mála; þá bat biskup *Rasn* segia böndum at hann vill sættaz vid þá, oc er þat var sagt bændum, urdu þeir segner aller þeir er vitrari voru, geck biskup þá ut oc ætlapi til sætta, enn er þat sá hiner verri menn þeir er ódazter voru, toku þeir *Adam* biskup oc færdu hann i eitt litit hus oc slogu síþan í elldi, enn hufit brann sva skíott at þeir er biskupi villdu biarga fengu ecki atgert; læzt þar *Adam* biskup oc var lík litt brunnit er fanz, þá var líkinu veittr sámiligr gröptr oc virduligr um bunadr, enn þeir menn er hellzt höfðu verit viner biskups, þá gerdu þeir menn á fund *Skota* kongs: Þá var *Alexander Skota* kongr son *Vilbials* kongs hins helga, enn kongrinn varð vid þessi tíþinde sva illa, at menn hafa þar hrakningar at minnum er hann gerði epter brennuna biskups i manna meidingum oc manndrapum, fiárránum oc brottrehan manna af landinu. Kunnum ver nu ei greiniligar at segia frá þeim tíþindum er til heira *Orkneyinga* Jörlum, enn sva sem ver höfum sagt.

Hinc Comes Jonas per nuncium sollicitatus ut episcopum cum A. D.
indigenis conciliaret prorsus abnuit. Coloni postea ex monte,
vehementes decurrunt, quod cum videret Rast legifer, episco-
pum, ut quodam modo sibi consuleret, monuit; bibebant in con-
tignatione quadam, ad quam cum incolæ venirent, mona-
chus, in fores egressus, in mediam faciem caditur & mor-
tuis intro revolvitur; Hoc cum episcopo referretur, regessit;
non prius quam vero simile erat evenit, nostras enim res
svasu suo semper aggravavit; Episcopus deinde Rastem, ut
colonis indicaret, se cum iis pacari velle, rogavit, quod cum
audirent, omnes, qui prudentiores erant, latati sunt, unde
episcopus, eos conventurus, egressus est, quem cum vide-
rent peiores, furore acti, ipsum, comprehensum, in casam
quandam, cui ignem admovebant, detruserunt; hæc vero
cito adeo combusta est, ut, qui episcopo opitulari voluere, re in-
fecta discedere cogerentur. Obiit heic episcopus Adamus, cujus
cadaver, cum inveniretur, parum crematum, decenter &
honeste sepelierunt; Qui autem præ aliis amici fuerant epi-
scopi legatos miserunt ad regem Scotorum, tunc temporis
Alexandrum, filium regis Vilhelmi sancti; Is vero relatis
graviter adeo irascebatur; ut posterorum memoriæ inhæ-
reant afflictiones quarum, post incendium episcopi, autor ex-
stitit, ledendo occidendoque, spoliando res mobiles & indi-
genas e regione expellendo. Res gestas Orcadensium di-
stinctius, quam supra memoratæ sunt, literis mandare non
possimus.

SAGAN
AF
HINUM HELGA MAGNUSE
EYA JARLE.

Formálenn.

Lof oc dýrd, heidr oc æra se almáttighum Gudi lausnara-
varum oc skapara fyrer sína margfaulldu milldi oc
miskunsemi er hann veiter ofs, er byggium á utannverdum
iadri heimfins, oc efter meistaranna ordtæki, er sva setia í
sinar bækr, at þeim sýniz sem ver seem komnir ut or hei-
minum oc alteins þó at sva se, vurdiz Gud at sýna ofs sína
milldi, einkannliga i því, er hann hefer látid os koma til
kynninghar síns blezada nafns, þar med gefuit os styrka
stolpa, hina helgustu Forgöngumenn heilagrar kristni, af
hverra heilagleik aull nordrhálfán skínn oc liómar nær oc
færre; þessir eru, hinn heilagi *Olafr* kongr oc hinn háleiti
Hallvardr frændi hans, er prýða Noreg med sínum helgum
(a)domum, hinn mæti *Magnus* eýa iarl, er birtir *Orkneyjar*
med sínum heilagleik, hverium til sæmdar eftirfarandi saga
er samansett. her med eru blezadir biskupar *Johannes* oc
Thorlacus, hverir Island hafa geistad med háleitu skíni sinna
biartra verdleika. Því má síá at ver erum ei fiarlægir Guds
miskunn, þó at ver seem fiarlægir öðrum piódum at heims
vistum, oc þar fyrir eiguin var hönum þackir at geyra,
sæmd oc æru alla tíma vars lífs. Meistare (b) *Rodbert*, er
Saugu hins heilaga *Magnusar* iarls hefer samt oc diktad i lá-
tinu, byriar sva prologum sem her má heyrta

Pro-

(a) dæmum, *exemplis*. 351. 352.

(b) Robert. 351. 352. O.

Præfatio.

Laus, gloria & cum reverentia, honor sit omnipotenti Deo, redemptori & creatori nostro, pro multiplici sua clementia & misericordia, præstita nobis, qui habitamus in extrema mundi plaga & ut ajunt in scriptis suis viri docti, quemadmodum illis videtur, e mundo exivimus. Quantumvis autem ita se habeat, dignatur Deus nobis suam clementiam præbere, præsertim in eo, quod ad beati sui nominis notitiam pervinire siverit, firmas insuper dederit columnas, sanctissimos antesignanos ecclesiæ, quorum sanctitate totus Boreas & prope & procul illuminatus nitet; hi sunt, sanctus Rex Olaus & augustus ipsius cognatus Hallvardus, qui Norvegiam sacris suis reliquiis ornant; celeber Magnus insularum comes, qui Orcades sua sanctitate illuminat & in cujus honorem sequens historia composita est. Annumerantur his beati episcopi Johannes & Thorlacus, qui splendore conspicuorum suorum meritorum Islandiam irradiarunt, unde apparet, nos non a divina misericordia, ab aliis licet gentibus longe, quoad mansiones in mundo, remotos esse; hinc iis grates, honorem & reverentiam omni nostræ vitæ tempore habere debemus. Magister Rodbertus, qui historiam comitis sancti Magni lingua Latina composuit atque dictavit, prolongum; ut audire licet, orditur.

Prologus.

Þvílíkt færer hver sem hann hefer faung á i landtialld Guds, fer til hialpar oc miskunnar, (c) einer Gull, adrer silfr, sumer gímsteina, sumir hafra hár oc raud búcka skinn oc er slík fórn ei svírvirdiliga virdandi, þvíat af slíku er giörr iferhöfn yfer landtialld Guds (d) at hlífa því oc veria þat fyrer vætu oc sólarhita, þessi ord má sva glosa med fám ordum. Hver kristinn mædr offri Gadi ad giöfum oc láni, sem hann hefer hönum veitt, þat er hann hefer bezt til, at Guds kristni er landtialld þat er Moyses giordi Gudi til þíonostu, merkir, verdi til hlífðar oc styrkingar móti árásum sinna ovína. Gull merkir speki oc vizku, silfr hreinlífi; gímsteinar kraptaverk heilagra manna, hafra hár idran sinda, raud buckaskinn píslarvætti. Nú má lesandi mædr sva til hugfa at þessar allar fornir hafi heilagr *Magnus* offrat sínum drottni sem hans lífs saga vattar. Nu þó at lossaungr (e) Guds see (f) ei fæmiligr i syndugs manz munne, þá má hann þó vera audrum hagligr oc hialpsæmligr, því at sva er lest; at hufit alt fylltiz af hinum sætazta ilm smyrsla oc jurta þeirrar hinnar syndugulkonu er ydranda nidrsteyptri at þva oc smyrja fætr drottins, enn efter vanaligum síð þeirra manna, er annara jarder byggia, enn sínar vanrækia oc láta purar liggia, þá byrium ver saugu þessa um líf hins heilaga *Magnusar* iarls, þeim mun traustligarr oc ástfæmligarr (g) oc vart starf tilleggium sva heilagrar oc háleitrar fræði, sem væntum fullgiörla hans hialp ofs at stydia oc styrkia til sín.
nar

(c) einn 351. 352. O. (d) oc pro at. 351. 352. (e) Gudi. 351. 352. O. (f) ril pro ci. Omm. (g) er pro ac. 352. 352. O.

Prologus.

A. D.

Quivis, quod habet in tabernaculum Dei, in sui auxilium & commiserationem infert, alii argentum alii gemmas, alii lanam caprinam ac rubras hircorum pelles, tales oblationes non sunt despiciendæ. Ex enumeratis enim tectum tabernaculi Dei confectum est, ut conservetur ab humore atque solis æstu; hæc verba explicari possunt; Quivis homo christianus offerat Deo, donet & commodet, ab ipso concessum, quod optimum habet. Quod Dei tabernaculum, illud nempe quod confecit Moyses ad cultum divinum, significat Ecclesiæ tutamen atque munimen contra incursiones hostium. Aurum scientiam atque sapientiam adumbrat, argentum castitatem. Gemmæ miracula sanctorum hominum; pili caprini poenitentiam peccatorum; ruscæ pelles hircinæ martyria. Ceterum observet lector, has omnes oblationes sanctum Magnum, ut ejus vita testatur, Deo suo præstitisse; Quamvis autem laus Dei in ore hominis peccatoris digna non existat, aliis attamen commoda & saluberrima erit; legitur enim totam domum repletam esse dulcissima fragrantia ex unguentis ac herbis mulieris peccatricis, quæ poenitentiam agens fudit, ut pedes domini lavaret atque ungeret. Verum juxta solitam consuetudinem eorum, qui alienos fundos colunt, suos autem non curant aut irrorant, historiam hanc de vita comitis beati Magni ordinur eo majori confidentia & amore, quo nostram operam sanctiori & celebriori relationi impendimus, qui profecto credimus & speramus ejus opem nos

nar virðingar oc tignar. Nu med því at hann er hluttakare himinríkis oc ígeinginn valld drottins, þá er han máttugr at þiggja alt þat er hann vill. Enn med því at ver erum syn duger og sekir aumligs lifnadar, audrum góð dæmi af óls gefa, þá sýnu ver hinn heilaga *Magnus* med sínum frægðarfullum lifnadi, þann er allir eigu at fylgia, oc heilög dæmi af draga. Nu at ver gerom ei (h) lesánnðum erþidi af þessare ræðu, þvíat drottinn gerði íkamma ræðu, þá birium ver sögu þessa med líofum ordum oc hreinni fráðögo, sva sem Gud (i) ledi ófs at íkynia.

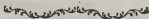

Cap. I.

Um daga *Haralldz* (k) *Noregs* kongs *Sigurðarsonar* reðu fyrer *Orkneyium* iarlar, bræðr tveir *Páll* oc *Erlendr*, sýner *Þorfinnz* iarls, er ríkastr hefer verit allra *Orkneyinga* iarla; hann var son *Sigurðar* iarls, er *Olafr* kongr *Trigggvarson* kristnadi, oc allan lýð i *Orkneyiom*, þessi *Sigurðr* fell i *Bríans* bardaga á *Irlandi*. Moder þeirra *Erlendz* oc *Páls* var *Ingibiörg*, er kaullut var iarla moder, dotter *Finnz* iarls *Arnasonar*; Enn *Haralldr Sigurðarson* átte *Þoru*, dotter *Þorbergs Arnasonar*, modr *Olafs Kyrra*, oc því voru þeir primenningar: *Olafr* kongr oc fyrðagðer iarlar. *Erlendr* iarl átte þá konu er *Þora* het, hun var *Sumarlída* dotter *Uspaks-sonar*, moder *Uspaks* var *Þordis* dotter *Hallz* á *Sípu*; *Eigill* het

- (h) lesaranum. ead. it. O. (i) síalfr. addit O. (k) omittunt Omnia.
Noregs kongs.

nos, in ipsius honorem & eminentiam, stabilituram atque confirmaturam. Jam quoniam particeps est regni celorum & ingressus regnum dei, potens est ut quæcunque vult impetret; cum autem peccatores simus & aliis, miseranda vivendi rationis causa, bonis exemplis esse nequeamus, sanctum Magnum, unacum laudanda ipsius vita, quam omnes sequi ejusque sacris exemplis duci decet, monstramus. Caterum ne lectoribus hoc sermone, Dominus enim brevi usus est, molesti sumus, historiam hanc intelligibilibus & veris terminis, ut deus percipere nobis dedit, declaramus.

Cap. I.

Regnante in Norvegia Haralldo Sigurdi filio, gubernarunt Orcades comites duo fratres Paulus & Erlendus, filii comitis Thorfinni, qui inter comites Orcadenses potentissimus fuit, filius comitis Sigurdi, quem, cum toto populo Orcadensi, ad Christianam religionem perduxit rex Olaus Tryggvii; cecidit Sigurdus iste in prælio Brianico in Hibernia. Mater Erlendi & Pauli erat Ingiburgis, mater comitum cognominata, filia comitis Finni Arnæi; Haralldus autem Sigurdi filius uxorem habuit Thoram, filiam Thorbergi Arnæi, matrem Olai Qvieti, unde memorati comites, cum rege Olao fratrum ex filiabus nepotes extitere. Erlendo uxor erat Thora, filia Sumarlidii Ospaki filii; mater Ospaki erat Thordisa, filia Halli Sidenfis; Egillus

hiet son fyrrnefndz Hallz, hans dóttir var Þorgerdr, móder hins heilaga Jóns Hóla biskups; Syner Erlendz iarls (l) oc Þóru vóru þeir hinn heilage Magnus oc Erlingbr. En dætr Gunnilldr oc Cecilia. Gunnilldi átti sípan Kolr Kalafon lendr madr i Noregi, þeirra son var Rögnvalldr Kali, er sípan vard iarl i Orkneyum, hann er sannheilagr madur, hefer Rögnvalldr Kale verit systirson hinns heilaga Magnufar iarls. Páll iarl, bróder Erlendz, átti dóttir Hákonar iarls Ivarfsonar oc Ragnbilldar dottr Magnufar kongs góða, sonar Olafs kongs hins helga; son Paals iarls hiet Hákon, er sípan kiemr vid söguna.

Cap. 2.

Hinn heilagi Magnus iarl var feddr i Orkneyum, hinn dýrdligsti at ætt oc hinn fregazti at (m) kynferdi. Fadir hanns Erlendr var Orkneya iarl, virduligr herra oc höfþingi sem þeir er rikuliga lifa á þeirri jörd, (n) tignadr velldi oc virdingu, móder hanns Þóra var ættud af hinum gaufigizstum haufðingium (o) þess. Enn þó at mörgum kunne ætgiædi at snuaz til metnadar oc spillingar lundernifs, var (p) þessi hinn fæli sveinn þegar i hinum fyrzsta uppruna sinnar bernsku byrtr oc lærdr kenningum heilaghs anda, þvíat hann áhelltr oc elskadi, virdi oc vardveitti hinn hæsta kraptr hugar, góðlyndi oc sómafamliga síðfemd oc stadfesti tíguligra síða, þessi sveinn sýndi sikh gamlan at góðum síðum, hlutlaus þernsligs lífs oc i sínum, verkum, gladmællr

(l) omittunt omnia.

(m) kynfelli. 352.

(n) tignandi. 351. 352.

(o) omittunt omnia.

(p) því omnia.

nomen fuit filio memorati Halli, ejus filia erat Thorgerda, mater sancti Johannis, episcopi Holensis. Comiti Erlendo & Thoræ filii erant sanctus Magnus & Erlingus; filia vero Gunnhildis & Cecilia; duxit exinde uxorem Gunnhildem Kolus Kalii filius, satrapa in Norvegia, eorum filius erat Rognvalldus Kalius, postmodum comes Orcadum; is vir vere sanctus, comitis sancti Magni sorori filius fuit. Comes Paulus, frater Erlendi, uxorem duxit filiam comitis Haqvini Ivaridis & Ragnhildis, filia regis Magni Boni, sancti Olai regis filii. Comes Paulus filium habuit Haqvinum, in historia infra commemorandum.

Cap. 2.

Comes sanctus Magnus in Orcadibus erat ex majoribus, generis claritate, nobilissimis; pater ejus Erlendus in Orcadibus erat comes, honorabilis dominus atque dynasta, ut ii qui in ista regione laute vivunt, imperio & honore beatus; mater ejus Thora a nobilissimis primatibus ejus (forſan territorii) descenderat. Quamvis autem generis claritas apud multos in fastum & indolis pravitatem convertatur, beatus tamen iste puer a primordiis statim suæ infantia illuminabatur & edocebatur doctrinas spiritus sancti, tenebat enim atque amabat, honorabat atque servabat summam animi virtutem, humanitatem, decentem honestatem ac constantiam generosorum morum. Puer hic se præbuit, quo ad probos mores, ætate prorectum, puerilis vivendi rationis & facti expers, hilaris,

mælltr oc blidr, hógværr i ordum sínum ástfámilghum oc eptirlátr (q) oc vidrædingr, í gaungu oc í aullu síðferdi vel roskinn oc stilltr, sva at ecki fannz þat í hans meðferd at ángra mætti eða styggja áfiándi menn. Snemma var hann í skóla settur til at nema heilagar ritningar oc þau aunnr fræði sem menn plaugudu þá mest at (r) kunna. Magnus var hægr oc hlýdinn, auðráðr oc athlázfámr fautr oc móðr oc sínum meistarum, þýðr oc þeckr allra alþýðu, hann þýddiz lítt lausung oc leika sem aunnr ungmennti, heldr týndi hann sic med fámiligri framferd, þó at hann væri ungr at vetratali, þvíat þegar byrtiz med hönum auðfæ heilags anda gift su er hönum stýrði til allra góðra luta.

Cap. 3.

A. D. 1066 Þí er þeir bræðr *Erlendr* oc *Páll* haufðu ríki tekít í *Orkneyum*, kom austan af *Norege* *Haralldr* kongr *Sigurdarson* med her mikinn til *Orkneya*, oc let þar epter *Ellisif* drotning, oc *Marianu* oc *Ingigierdi* dætr sínar; iarlarnr rieduzst til ferðar med konge med miklum her oc hieľldu þeir súðr til *Einglandz* oc í þeirri orrustu er þeir baurduzt við *Haralldr* kong *Gudinafon* fiell *Haralldr Sigurdarson* V. náttum epter *Matthias* messó á haufit. Epter þessa orrustu sigľdi *Olafr Kyrri Haralldr* son med jörlunum um haustid aftr til *Orkneya*, oc þann sama dagh oc á þeirri stundu sem *Haralldr* kongr fiell á *Einglandi*, vard bráðdaud *Maria* dotter kongs í *Orkneyum*, oc er þat mál manna at þau hafi (s) eins mikít fiör haft bæpi. *Olafr Kyrri* var um vetrinn

(q) í vidrædingi. *omnia*. (r) kenna. *omnia*. (s) eins manz. *omnia*.

comis, benignis verbis humanus, obsequens, cum quo facile colloquium, quo ad vivendi institutum & omnem honestatem maturus atque modestus, ita ut in factis ejus nil reprehenderetur quod videntes irritaret vel offenderet; Puer adhuc tenellus scholam intravit, ut sacras scripturas aliaque, quæ id temporis potissimum colebantur, adisceret; fuit mansuetus, obediens, facilis & obtemperans parentibus & magistris, mitis amatusque ab omni vulgo; lasciviam ludumque cum aliis adolescentibus minime sectabatur, honesto autem vitæ genere, annorum licet numero tener, conspicuum se reddidit, prodiit enim statim in illo donum spiritus sancti, quod ipsum ad quævis optima regebat.

Cap. 3.

Postquam comites Paulus & Erlendus regno in Orcadibus pot. A. D. titi erant, venit illuc ab oriente e Norvegia, cum in. 1066 genti, exercitu rex Haralldus Sigurdi filius & reliquit ibi reginam Ellisifam, cum filiabus suis Maria & Ingigerde. Comites, numerosis stipendiis, iter cum rege susceperunt & meridiem versus ad Angliam tetenderunt; verum pugnans cum Haralldo Gudini filio Haralldus Sigurdi, quinque noctibus post festum Martiæ autumnale, cecidit; post pugnam istam Olaus Qvietus Haralldi filius, cum comitibus, in Orcades revehebatur. Eodem die & hora eadem qua rex Haralldus in Anglia cecidit, Mariam ejus filiam in Orcadibus repentina mors obruit, unde vulgo audit utrique parem fuisse vigorem. Olaus Qvietus in

A. D. turinn i *Orkneyum* oc var hann hinn kjarazti vin iarlanna fræn-
 1067 da sinna, þvíat þær voru brædra dætr Þora móder *Olafr*,
 oc *Ingibjorg* móder iarlanna. *Olafr* for um vaarit austr til
Noregs oc var hann þar til kongs tekin með *Magnusi*
 brodr sínum.

Cap. 4.

Þeir brædr *Páll* oc *Erlendr* riedu *Orkneyum* lánan tíma
 oc var leingi gott samþycki þeirra, enn er syner þeirra
 tóku at þrofkaz, þá gerduz þeir ofstopamenn miklir *Há-
 kon* oc *Erlingr*, enn *Magnus* var þeirra kyrlátaztr oc síð-
 samazstr at öllu; aller varu þeir frændr mikler menn oc
 styrker oc vel menter um alla hlute. *Hákon Pálsfon* villde
 vera yfermadr þeirra *Erlendsfona*, þvíat hann þóktiz meiri
 burdum enn þeir, þvíat hann var dóttirsonr *Hákonar* iarl-
Ivarsfonar oc *Ragnildar* dóttir *Magnusar* kongs *Goda*, sem
 fyrr var greint, oc villde *Hákon* hærri hlut hafa ur öllum
 þeirra skiptum, kom þá sva at þeirr urdu ei áfættir, þvíat
 marger menn hnigu til *Erlendsfona* oc vitldu ei þá lægra
 hlut bera láta þar i eyunum, þvíat þeir voru öllum líð
 betr vingader oc ástfælli af mönnum, var þat því miog
 aufundarkent af *Hákoni* alla æfi, var þá ei uhætt með sonum
 iarlanna; þá áttu fedr þeirra lut at með þeim at þeir skilldu
 semia með, sier, var þá fundr (t) tilstefndr oc fannz þat
 brátt á at hvorer iarlanna hneigdi með sonum sínum, oc
 urdu ei áfættir, gerdiz þadan af sundrþieki mikit með
 þeim bræðrum oc skillduz vid sva buit. Því næst foru
 menn á milli þeirra at leita um sætter, var þá stefndr fundr með
 þeim

(t) alstefndr. 351. 352. atstefndr. O.

Orcadibus hyemabat, comitum intimus amicus cognatorum A. D. suorum, Thora cuius mater Olai & Ingibiorga comitum 1067 mater consobrini fuisse. Olaus vere sequente orientem versus in Norvegiam delatus, cum fratre suo Magno, rex salutatur.

Cap. 4.

Fratres Paulus & Erlendus Orcades longo tempore regebant, diu bene concordēs; cum autem filii eorum matureſcerent, insolentes perquam facti sunt Haqvinus & Erlingus, Magnus autem in omnibus mansuetudine & modestia eos præcessit; cognati omnes viri magni, robusti & in omnibus bene formati; Haqvinus filiis Erlendi superior esse voluit, videbatur enim sibi genere iis nobilior, nam erat comitis Haqvini Ivaridis & Ragnhildæ, regis Magni Boni filia, ut supra dictum est, ex filia nepos, unde in omnibus eorum commerciis prærogatis gaudere prætendit; venit igitur eo ut dissentirent, multi enim filiis Erlendi forebant &, ne inferiores in insulis evaderent, studebant, totius enim populi amor in eos pronior, quod Haqvino ad mortem usque haud exigue invidia causa exitit; hinc comitum filii alii ab aliis non tuti; patres igitur concordiam eos inter stabilire adnixi sunt, unde conventus indictus, uterque comes statim ad filios suos inclinare repertus est, & pactio non obtinuit: dissidiis igitur inter fratres ortis, re ita stante ab invicem discesserunt. Pactiōem postea impetraturi eos intercessere, hinc conventus

A. D. þeim í *Rossey*, á þeim fundi geingu saman sættir þeirra 1067 með því móti at þá var skipt eyjunum í helminga, stóð þá sva um hríd. *Hákon Pálsfon* leitadi miögh á þá menn er pionudu *Erlendi* oc sönum hans, sva at þeim þótti ei sva mega standa oc kom þá enn sva at þeir urdu usættir oc föruz at með fiölmenni. *Hávarðr Gunnafon* oc adrer höfðingiar oc viner iarlanna, báru þeir þá sættmál á milli þeirra, en þeir *Erlendr* fedgar villdu þá ei sættaz sva at *Hákon* veri þar í eyjunum, enn með því at vinum þeirra þótti mikil ábyrgð á ef þeir være usættir, þá fór *Hákon* brott ur eyjunum at sinni, geck þá saman sættin með þeim bræðrum ad góðra manna rádi. *Hákon* fór fyrst austr til *Noregs* á fund *Olafs* kongs *Kyrra*, var þát ofarlega á hans dögum, dvalldiz hann þar skamma stund, papan fór hann austr til *Svíþjóðar* á fund *Inga* kongs *Steinkjelsfonar* oc var með honum nockara hríd veltekinn, þá var í *Svíþjóð* ung. *Kristini*, voru þar marger menn þeir er með forneskiu fóru, oc pottuz verda víser af því margra hluta þeirra er ei voru framkomner. *Inge* kongr var vel kristin oc lagdi mikla stund á at eyða (u) uvenium þeim er leingi höfðu fylgt heidninni.

Cap. 5.

Þá er *Hákon Pálsfon* var í *Svíþjóð* hafði hann frett til at þar í landi var fá madr er fór með vífendi oc spádöma hvört sem þat var af fiölkyngei edr audrum lutum; *Hákon* gerðiz á forvitni mikil at finna þann mann, oc vita hvers hann

(u) þeim mönnum oc oveniu þeirre. *omnia*.

tus in Hrofsey statuitur, in hoc ea pactionis conditio va- A. D.
luit ut insule in partes duas dividerentur; ita exinde ad 1067.
tempus res setit. Haqvinus Pauli filius eos qui sub Er-
lendo & filiis ejus merebant avare adeo irritabat, ut non
tolerari posse sibi viderentur, unde nova inter eos discordia
orta, magnis stipati copiis, invicem occurrebant; Havardus
Gunnii, cum aliis optimatibus & comitum amicis, pacem
inter eos sancire tentarunt, Erlendus vero cum filiis, si
Haqvinus in insulis maneret, pacisci noluit; cum autem
amici eorum discordie anxiam curam censerent, Haqvinus
hac vice insulas reliquit, unde pax inter fratres, bonorum
virorum consilio, coaleuit. Haqvinus primum orientem ver-
fus in Norvegiam ivit, regemque Olaum Qvietum, erat ul-
timo regiminis ejus tempore, convenit; apud hunc non diu
moratus, in Sveciam ad regem Ingium Steinkelis filium
profectus est & aliquantas apud eum, bene acceptus, moras
nexuit. Erat hoc tempore recens in Svecia fundanda in Christo
fides multi magiam exercebant & ex ea variorum futurorum
præscientiam lucrari videbantur; Rex Ingius, utpote chri-
stianæ religionis sectator, insolentis, quæ gentilissimum diu
comitate fuerant, eradicandis multum studuit.

Cap. 5.

Moratus in Svecia Haqvinus Pauli filius, audiverat ibi
 esse hominem, qui prædivinationem & sagacitatem jactabat,
 utrum magia diabolica, an aliis rebus, usus incertum. Ce-
 pit Haqvinum magna aviditas hunc conveniendi & expe-
 riundi

A. D. hann yrði vísf um forlaug sín, fór hann þá at leita hans oc fann hann i markbygd nockurre, fór hann þar ath veizlum oc sagði bondum árferð oc adra luti þá er þeir forvitnuduz, enn er *Hákon* fann þenna mann, spurði hann epter hvorfu hönum mundi til ríkis gánga edr annarrar hamingio; vísenda madr spur hvad manna hann vøre, hann fegir nafn sitt oc ætt at hann var dottirson *Hákonar* iarls *Ivars*sonar. Þá svarar vísendamadr, hvi muntu vilia af mier vísendi fá, eða sagner hafa, veitzstu ei þat at hiner fyrre frændr þíner hafa haft lítin trunat á þessháttar mönnum sem ek er, oc má pierr þat þörf vinna at þu leiter epter at vita forlaug þín af *Olafi Digra* i *Noreg* frænda þínum, er þer hafit allann átrunat á, enn grunr er mier á at hann muni ei lítillæti til hafa at segia pierr þát er þu forvitnaz eða vera ei sva völdugr ella sem þer kallit. *Hákon* svarar. Ecki vil ek hönum hallmæla, ætla ek meirr at ek mun ei verþleik til hafa at fá af hönum vísendi, enn hitt at hann mundi ei mega mik vífann gera ef hann villdi. En því hefi ek á þinn fund farit at mier hefer þat i hug komit, at her mun hvargi ockarr þurfa at fyrirlíta annann fyrir mannkosta sáker eða trubragða; Vel líkar mer þat, er ek finn þat, at þu þickiz ei þar alle traust eiga sem hiner (v) fyrre frændr þíner hafa átrúnat haft, er þat oc undarligt at þeir menn (x) fari med föstum oc vökum, er á slíkt stunda oc ætla at þar af muni þat veitaz þá luti at vita er þeim er forvitni á, enn þó at þerr stundit á slíkt, þá verði þer því síþr víser sem ýdr er meiri forvitni á oc ýdr skipter meira máli at vita, enn vier leggium ós i aung-

var

(v) Omitt. fyrre. 351. 352. (x) sem. add. omnia.

riundi cujus de fatis suis certior fieret, hinc eum quæsit & ruri A. D.
in sylva quodque sito invenit, convivia frequentantem & incolis
annonam cum pluribus præterea prædicentem; cum autem eum
conveniret, qualem in obtinendo regno vel aliis fortunam speraret
percontatus est; sagaci igitur, quinam esset interroganti, indicat
nomen genusque, se nimirum esse comitis Haqvini Ivaridis ex
filia nepotem; ad quæ magus; cur a me præscientiam aut præ-
divinationem impetrare vis? nonne scis majores tuos cogna-
tos in talibus, qualis ego, hominibus exiguan collocasse fidem;
fortassis opus est tibi quærere ut fata tua Olao Crasso cog-
nato tuo in Norvegia, in quo integra vestra fides, audias,
verum ominor eum humanitate non præditum quo magis quæ
scire desideras tibi prædicat, quod si ita se habeat, tantum
haudquaquam, quantum dicitis, eum valere. Nolo, regerit
Haqvinus, ei obrectare; magis ob stare autumo quod non
dignus sum cui divinet, quam me, si velit certum reddere
nequeat. Caterum te igitur conveni, quod mihi in men-
tem venerit neutrum decere ut virtutum vel religionis
causa alter alterum despiciat. Perplacet mihi (ait sagax)
quod comperiam tuam fiduciam majorum tuorum fidei non
omnino respondere; est quoque mirum eos, qui talibus stu-
dent jejunia & vigilias celebrare, autumantes inde eorum,
quæ scire avent, cognitionem fluere; quanvis autem talibus
studeatis, eo minus certi reddimini quo magis scire deside-
ratis quæ cognoscere interest; nos autem nullis subji-

A. D. gvar kvaler oc verðum þó víser (y) þeirra luta er vinum varum picker málskifti á at vita. Nu mun sva fara med ockr, at þu munt þess nióta frá mier, er ek skil at þu picker heldr mega taka vísendi af mier enn af kennimönnum *Inga* kongs, þeim er hann pickiz allt traust under ei- ga; skaltu koma til mín á þriggja náttu fresti, þskulum vid þá freista at ek kunni at segia þierr nokkura luti þá er þik forvitnar. Epter þetta skildu þeirr, oc dvaldiz *Hákon* þar í bygdinne, oc at lidnum III náttum fór hann at finna ví- finda manninn, var hann þá í húfi nokkuru einsaman oc blefs mæðiliga, er hann geck inn, oc strauk hendinne um ennit oc sagði at hann hefer mikit kostat ádr hann yrdi þess vís er hann villdi forvitnaz, *Hákon* qvaz vita vilia hvat hann segði, hann mællti þá, ef þu vilt forlaug þín vita, segir hann, þá er þar langt um at tala oc af lífi þí- nu, þvíat af vestr fór þinni til *Orkneyia* munu bliótaz mĩ- kil stórtíðinpi þá er þeirr allir lutir verða framngeingner er þar mun afleida, oc þat er mitt hugbod at þu verdir einvalldz höfðingi ífer *Orkneyium* at lyktum, kan vera at þierr picki langt, hygg ek oc at þar muni þitt afkvæmi byggia, þu mant oc á þínum dögum láta geyra þann glæp er þu mant annathvart fá bætt eða ei vid þann Gud er þu truir á, en spor þín liggia leingra ut i heim en ek fái seed, enn þó hygg ek at þu berir hier beininn i nordr hálfunni. Nú hefer ek sagt þierr þá lúti er ek mun at finne, enn þú ræðr hverfu þú unir þínum lut oc eyrindi. *Hákon* svarar. Mikla sögu seger þú, ef sönn er, enn þat atla ek mier betr gegna, sem vera mun, at þu munt þetta ei

(y) margra pro þeirra. omnia.

mir gravitatibus, certi attamen evadimus eorum quæ scire A. D.
amicos nostros multum refert. Nunc ita nobiscum agetur,
ut te apud me commendet, quod a me, quam regis Ingii
sacerdotibus, in quibus tota ejus fides, te erudiri malle
comperiam; Venies exactis tribus noctibus, tunc quædam,
quæ scire aves, tibi prædicere tentabo. Post memoratum
colloquium ab invicem discessere. Haqvinus in vicinia mo-
ratus, post tres noctes convenit iterum fatidicum, qui in
domo quadam, cum ingrederetur (Haqvinus), solus anbelaba-
bat frontemque manu contrectabat, asserens se nultum im-
pendisse antequam eorum, quæ exquisitus erat, certior red-
deretur. Haqvinus se divinantem audire velle affirmat; Si,
ait sagax, fata tua scire cupis, de illis, necnon vita tua,
multa dicenda sunt, ex itinere enim tuo occasum versus in
Orcades magni momenti facinora, cum omnia, quorum causa
erit prætereunt, provenient; præagit etiam mihi animus,
te tandem solum Orcades, quamvis forte expectare tædeat
recturum fore, ibi etiam prolem tuam habitaturam auguror;
Tuo quoque tempore scelus, quod apud Deum, in quem cre-
dis, expiare queas, an non, dubitatur, patrari facies; tua
autem vestigia longius in meridionales terras, quam ego
videre possim diducuntur, te tamen heic in septentrione mo-
riturum ominor. Audiisti jam ea, quæ hac vice dicere
placet, quorsum autem negotio regæ tua contentus sis tibi
relinquitur. Ad hæc Haqvinus; momentosa, si vera sint,
fers, id autem, quod non dubito, mihi profuturum autumo
 Kkk 3 quod

A. D. ei með fannindum seed hafa. Vífenda madr bad hann slíku aftrúa sem hann villdi, oc skillduzt at því, oc er *Hakon* hafdi skamma stund verit með *Inga* kongi, þá fór hann papann til *Noregs* á fund *Magnusar* kongs *Berbeins* frænda síns, þar fretti hann þau tíðinde ur *Orkneyium* at *Erlendr* iarl oc syner hans riedu þar mestu oc voru all vinfæler, enn *Páll* iarl fader hans var affkiptalítell um ríkit, þat þóttiz hann oc spyria at *Orkneyinga* mundi lítt lánga til at kiæmi vestr þánga, höfðu þeir þá frid góðann oc ugðu ef *Hakon* kiæmi til at af hönum mundi standa úfridr oc styriöll, oc þótti *Hakoni* ei örvænt at frændr hans mundu halla da ríkinu fyrir hönum. Tók hann þat ráð at sækia at *Magnus* kong frænda sinn at hann kiæmi hönum til ríkis i *Orkneyium*. *Hakon* eggjadi miög *Magnus* kong at heria til *Skotlandz* oc *Irlandz* oc sípann til *Einglandz* at hefna þar (z). *Harallds* kongs *Sigurdarsonar*. Kongr svarar. Þat muntu hugsa *Hakon* ef ek geyra þetta fyrir þín ord at með her fara ek vestr um haf, at þierr skuli ecki á úvart koma þó at ek bora frekann atfug til ríkia þeirra er þar liggia fyrer vestann hafit oc gera ek þar at öngvann mannamun, enn er *Hakon* heyrði þetta liet hann sier fátt um sinnaz; Enn *Magnus* kongr let þá boda þút leidánger at fiölmenni (a) oc skipum um allann *Noreg*.

Cap. 6.

Nu skal þessu næst víkia aptr til varð sögumanns hins heilaga *Magnus*, þviat fyrer litlu heyrdu þer hverfu hann var
síðlátr

(z) Hæreks. 351. 352. (a) á pro ck.

quod hæc vere non prævideris. Fatidicus eum ex his græ A. D. vellet credere iussit. His dictis ab invicem discesserunt; Cæterum ubi Haqvinus apud regem Ingium non diu moratus fuerat, abiit in Norvegiam & regem Magnum Nudi-pedem, cognatum suum, convenit; Audivit ibi ex Orcadibus comitem Erlendum cum filiis, populari quippe favore perquam beatum, plurimum valere, patrem autem, Comitem Paulum, rem publicam parum curare; Subolere etiam sibi videbatur Orcadenfes non multum desiderare suum eodem reditum, pace enim tranquilla tunc fruebantur, timebant vero ne Haqvinus, si in Orcades veniret, seditionum iactio-nunqve auctor foret, unde non absimile concludebat, cognatos suos, ne regno potiretur, prohibituos. Cepit consilium ut cognati sui, regis Magni, auxilium ad regnum in Orcadibus obtinendum imploraret; hortatur igitur illum ut Scotiam, Hiberniam & deinde Angliam, ad vindicandam ibi cædem regis Haralldi Sigurdi filii, armis infestaret. Huic rex; Si, Haqvine, tuis occasionibus inductus, cum exercitu mare occidentem versus trajecero, non miraberis, quamvis regiones ab occidente maris sitas aliquantum, idque absque respectu personarum, aveam. Cæterum cum hæc audiret Haqvinus, haud contentus, pauca de iisdem in medium protulit.

Cap. 6.

Nunc ad virum, de quo agit nostra historia, sanctum Magnum redeundum, pridem enim audivistis ejus in omni
vita

A. D. sídlátr i öllu athæfi oc ulíkr audrum ungum mönnum i sínum
 1067 uppvegfti, enn med því at marger snúa sínum sídum ep-
 ter þeim sem þeir hiálifa, oc hver er i tíðruna tekr saur-
 gaz af henni; sem *Magnus* var (b) ordinn miög sva fullro-
 skinn at alldri, staddr millum grimmra oc úsídlátra manna,
 er vóru illgiarner móti góðum sídum, ustykker í trúnni,
 móctadliger rettum lögum, stírdar til læringar, efterláter
 úsíðum, (c) andmálger oc úhlydner Guds þodordum, þá
 síndiz hann (d) nockurra vetr líkr vera úsíða mönnum oc
 sva sem víkingr med ránsmönnum edr hermönnum, lífdi
 vid rán oc herfáng oc stóð at manndrápum med öðrum, (e)
 oc er þat trúanligt at hann hafe þetta giöre meirr af van-
 dra manna úsíðum oc áeggjan enn eiginlegri illzku, þicker
 mönnum þat líkligaz at *Magnus* hafi þetta giört þann tíma
 er þeir frændr *Hákon* oc *Erlingr* vóru allir samt í *Orkney-*
inni, þvíat ecki finnz síparr timi til; yfer þessarri fram-
 ferd hans; talar sva meistari *Rodbert*, er söguna hefer diktat,
 'oho! ek undra segir hann, hversu úumræðiligr er diúpleikr
 audæfa gudligrar speki ok vizsku drottins, hversu úskilian-
 leger ero dómar hans oc úskodannleger vegir hans mann-
 ligu kyni, hví leyfdi allzvalldandi Gud þennan sinn svein
 láta (f) gírnaz rán oc manndráp oc saurgaz af sva marg-
 fölldum syndum oc misverkum, hví poldi gudlig godgyrnd
 riddara sinn oc píslarvatt at láta sva ferliga falla er frá upp-
 hafi kaus at kóróna hann háleitliga á himni med gledi oc
 fagnadi, audgadi Gud hann oc um sneyri hans dupr í
 himneska dýrd, oc gaf hönum eilífa huggun epter þessa
 heims

(b) því *pro* ordinn. 351. 352. (c) audmálger. 351. 352. (d) nok-
 kur verr. *pro* nockra vetr. 351. 352. (e) mönnum. *add. omni*. (f) dry-
 gia. *omnia*.

vita honestatem & cum adoleret, ab aliis adolescentibus A. D. discrepantiam; verum cum multi mores suos ad eorum, cum quibus conversantur, accommodent, & quencumque pax tacta maculet; cum Magnus ad maturam fere pervenerat aetatem, constitutus inter feroces & inhonestos homines, contra ingenuos mores malignos, fide infirmos, justis legibus contrarios, in discendo rigidos, malis moribus obtemperantes, contradicentes & non obedientes mandatis divinis, annis aliquot hominibus inhonestis similis videbatur; ut pirata inter prædones vel milites, rapinis & spoliis vivebat & homicidiis cum aliis intererat; est etiam credibile eum malorum hominum inhonestis moribus & svasionibus magis, quam propria malitia inductum, fecisse; verisimillimum habetur Magnum hæc patrasse eo tempore quo cum cognatis Haqvino & Erlingo in Orcadibus conversabatur; nam postea non reperitur: De his ejus factis sequentia scribit Rodbertus, historię autor; Eheu! miror, ait, quam ineffabilis sit profunditas divitiarum sapientiæ divini & scientiæ domini, quam non intelligibilia ejus judicia ac inpervestigabilis via ejus generi humano? cur permisit deus omnipotens hunc suum servum rapinas atque homicidia cupire, & multiplicibus admodum peccatis necnon delictis inquinari? quare divina toleravit clementia, equitem suum atque martyrem horride adeo cadere, quæ ab initio elegit eum gloriose in cælo coronandum gaudio & letitia, ditavit eum Deus & convertit ipsius pulverem in caelestem gloriam, dedit ei æternum gaudium post mundi hujus tristitiam; tu-

A. D. heims harm, hamingiu iferhöfn oc lofs epter hiartans larning, hvad er þetta nema þat er vier sām hvern dagh (g) sva opinberliga sem lofsamliga at Gud uppreiur oc geyrir fonu *Abrabams* af steinum, rettvísa at ránglátum, semiliga af syndugum, dýrdliga af daudligum, setta oc skygda ferstrenda siorum höfud krauptum, at þeir geriz (h) hæfilegir í himnesku uppsmídi, sterkir oc stadfastir (i) hornsteinar í höfusteini varum *Jesu Krísto*, hönum samþickir oc skapfelldir med (k) eilífri ástfemd oc sambandi úendiligrar elsku, þvíat drottinn *Jesus* er son hins mikla smids er heiminn oc allt þat er í honum er, gerdi oc gerir oc stíórnar med sínu valldi, oc hann umskipter ker reidi sinnar í miskunnar ker, sverfandi þau med þel heilags anda oc hann víðtekr synduga menn í hinn víðazsta fadn sinnar mildi oc miskunnar, alla þá er afláta sinni úvizsku oc til hans sínaz af öllu hiarta, þvíat þat horfir til (l) mikillrar dýrðar oc mildi drottins at harn lætr þar birtaz nógleik sinnar miskunnar sem ádr er fyrir mikill þúngi varrar vesölldar, ok læknar hann oc grædir þeim mun kraptuligar, sem sóttin sækir ádr hinn síuka ákastigar, oc geyrir hann alla heila oc hólpna; þá er til hanns hiálpur leita. See, umfíder sem hinn heilagi *Magnus* ívafðiz slíkum syndum, þá kom þar at hann afleti þessu starfi oc fylgdi fedr sínum oc brodr oc lendum mönnum í *Orkneyum*.

Cap. 7.

Þenna tíma sem her er komit sögunni kom austann af *Noregi Magnus* kongr *Berbeinn* med (m) útalligum skipa fiöllda

(g) siefst *pro sva. omn.* (h) hentuger oc. *add. omn.* (i) hornstaðs steinar. *omn.* (k) himneskri. *omn.* (l) víslrar. *omn.* (m) stadigann. 351.

nicam beatitudinis & honoris post pulsationem cordis; quid A. D.
 hoc est nisi quod quotidie videamus tam manifeste, quam
 gloriose, quod Deus excitet & ex lapidibus faciat filios
 Abrahami, justos ex iniustis, decentes ex peccatoribus, glo-
 riosos ex mortalibus, planos & politos quadriangulares qua-
 tuor firmitatibus, ut apti fiant in caelesti structura, immoti
 & stabiles lapides angulares in lapide primario nostro Jesu
 Christo, ipsi concordes & consentanei aeterna charitate &
 nexu infiniti amoris, dominus enim Jesus filius est magni
 fabri, qui mundum & omnia, quæ in eo sunt creavit creat-
 que sua potentia & vasa iræ suæ in vasa misericordiæ mu-
 tat, polit ea lima spiritus sancti & recipit homines pecca-
 tores in amplissimum suæ clementiæ & gratiæ gremium,
 omnes qui a sua insania desistunt & ex toto corde ad eum
 convertuntur, pertinet enim ad insignem gloriam & clemen-
 tiam Dei, quod in hoc apparere faciat divitiis suæ miseri-
 cordiæ ubi antea grave est onus nostræ miseriæ, sanat &
 salutem dat eo majori efficacia, quo morbus antea agro-
 tum vehementius vexat, omnes qui ejus auxilium imp'orant
 sanat & salvat. En tandem cum sanctus Magnus talibus
 peccatis implicaretur, eo venit, ut memoratam mitteret ope-
 ram & patrem, fratrem ac optimates in Orcadibus seque-
 retur.

Cap. 7.

Tempore quo in hac historia supra memorata præterierant,
 venit ex Norvegia rex Magnus Nudipes cum innumera na-

A. D. fiöllda lids oc hermanna, hönum fylgdu marger lender menn, *Vidkunmr Jónsson*, *Serkr* or *Sogni*, *Kali* af *Augdum*, *Sebiar-narfon* oc *Kolr* sonr hanns oc marger adrer höfðingiar, ætladi kongr i þessari ferd under sig at leggja og heria vestr-löndinn *England* ok *Irland* sem fyr var gietit. Þá er *Magnus* kongr kom til *Orkneyia*, tok hann iarlana *Erlend* oc *Pál*, oc naudgadi þeim brott or eyjunum oc sendi þá austr til *Noregs*, enn hann setti *Sigurd* sön sinn yfer *Orkneyiar*, oc feck hönum ráðuneyti, þvíat hann var ecki ellri enn IX. vetra. *Magnus* kongr skipadi sonum iarlanna til ferðar (n) oc fylgðar með sier, *Magnus* oc *Erling* sonu *Erlends* oc *Hákon Pálsfon*. *Magnus* sön *Erlends* iarls var hár maðr á vögft, sköroligr oc skiótligr oc styrkr at afli, fríðr sýnum, líóslitadr oc limadr vel, tíguligr i yferbragði oc hinn kurtseifazti i öllu æthæfi, hann giörði *Magnus* kongr skutilfvein sinn oc piönadi hann iafnann fyrir kongs bordi. *Magnus* kongr fór or *Orkneyum* til *Sudureyia*, oc vann hann i þeirri ferd allar *Sudureyiar* undir sitt valld oc tok hendum laugmann *Sudreyia* kongs, þapann fór hann syðr under *Bretland* oc átti þar mikla oröfto i *Aungulseyiar* fundi við iarla tva *Bretzka*, *Húga* hinn digra oc *Húga* hinn pruda, enn þá er menn brutu upp vapn sín oc biugguz til oröfto, þá settiz *Magnus Erlends* sön niðr aptr i fyrirrúmit, þar sem hann var vanr at vera, ok vapnadiz ecki, kongr spurði hví hann gerði sva? heilagr *Magnus* svarar, hier á ek við öngvann mann sakir oc því vil ek ecki beriaz, fardu þá segir kongr under þiliur niðr, enn ligg hier ecki undir fótum mönnum ef þorir ecki at beriaz, þvíat ecki ætla ek þier tru til gán-ga. *Magnus* iarlson sat i sama stad oc tók þfátara oc faung

(n) omitt, omnia.

vium, copiarum & militum multitudine; sequebantur eum A. D. multi præfecti provinciales, Vidkunnus Jonæ, Serkus de Sog-
 nia, Kalius Sæbiörni de Agdis cum filio Kolo, multiqve alii
 optimates; in hac expeditione rex terras occidentales Ang-
 gliam & Hiberniam, ut supra dictum est, armis infestare ac
 subigere statuerat. In Orcades devectus, Comites Erlendum
 & Paulum comprehendit & invitos ex insulis orientem versus
 in Norvegiam misit; filium autem suum Sigurdum insulis
 præfecit, eiqve, quippe novem tantum annos nato, consiliarios
 dediti. Filios Comitum Magnum & Erlingum Erlendi & Haqvi-
 num Pauli in expeditionem se sequi iussit. Magnus filius Co-
 mitis Erlendi vir erat procerus, virilem vigorem & alacritate-
 tem præ se ferens, fortis, venustus, facie albida, membris tere-
 ribus, vultu conspicuus, & in quibuscunqve, quæ suscepit,
 cum comitate modestissimus; hunc rex dapiferum constituerat,
 undi ei ad mensas jugiter ministrabat. Rex Magnus, relictis
 Orcadibus, in Hæbudes navigavit easqve totas, capto regis
 Hæbudensis legifero, tunc subegit; tetendit inde meridiem
 versus in Bretlandiam & contra Comites duos Britannos, Hu-
 gonem Crasium & Hugonem Prudium (Heroem) in freto Aun-
 gulseyensi, acre commisit prælium, cum autem arma effrin-
 gerent præliumqve pararent, Magnus Erlendi filius in in-
 terfœlmiio ante mediam navem, ubi manere solitus erat, ses-
 sum ivit & arma non cepit; Quærenti regi hujus causam,
 respondit sanctus Magnus; hic, ait, nemo quicquam in me
 delinquit igiturqve dimicare nolo; Descende, inquit rex,
 sub tabulatum navis, nec sub pedibus hominum stratus
 heic obsis, si pugnam inire non audes, non enim opinor te hoc
 fidei causa facere. Magnus comitis filius in eodem loco sedit

A. D. faung á um bardagann, enn hlífði sier ecki, oruſta peſſi var bæði hörd oc löng, enn um ſídir fell *Hugi* hinn prúdi, enn *Bretar* flýdu, oc feck *Magnus* kongr ſigr oc hafði latit marga góða drengi, enn fiölldi var fár (o). *Kali Sæbiar-narſon* hafði fengit mörg fár oc stór. *Magnus Erlendsſon* var ecki fár vordin (p) í bardaganum þóat hann hlífði sier ecki, oc mega allir ſiá at þat var hin fegrſta iarteign, at i ſva pickre aurvaſlaug oc ſterkum vapnaburd ſkilldi hann ecki færar, enn á alla vegu hiá hönum fellu vapnadir menn, oc þarſ nu þetta ecki at undraz, þvíat Gud hefer vardveitt hann til stærri koronu oc ſigurs, enn at falla þar. *Magnuſi* kongi fanz ecki til peſſa oc lagdi hann á *Magnus* Jarlſſon mikla fæd oc úþocka af þeſſu, oc er hinn heilagi *Magnus* ſá at hönum mundi þat ecki verða til ſæmdar eða ſálubótar at vera leingr med *Magnuſi* kongi, þá tók hann annat ráð fyrir sier at gera þat er Gud kænndi hönum.

Cap. 8.

Þat var á einni nátt er *Magnus* kongr lá við *Skotland* at *Magnus Erlendsſon* leyndiz af ſkipi kongſins oc bió ſva i rumi ſínu um, potti ſem þar lægi madr. Enn um mor-guninn er kongr var klæddr, ſpurdi hann hvert *Magnus Erlendsſon* mundi vera ſukr, var þá um forvitnaz oc var hanns ſáknat. Kongr liet leita hanns og fannz hann ecki; þá let kongr hleipa ſporhundum á land. *Magnus* Jarlſſon hafði ſkeinz á fæti þá er hann hliop á land, oc höfdu ſporhundarnir þegar fundit ſporit; *Magnus* hafði leitit til ſkógar

(o) oc ſtirðr. add. om. . (p) omitt om.

Et assumptum psalterium, dum durabat prælium, recitavit. Præ- A. D.
lium istud Et longinquum Et acre fuit, tandem autem Hu-
gius Prudi cecidit; Brittonibus vero fugatis, rex Magnus vi-
ctoriam obtinuit, amiserat tamen multos viros fortes, mag-
no numero vulnerato. Kalius Snæbiörni filius multa Et in-
gentia vulnera acceperat. Magnus Erlendi in prælio, quam-
vis se non deffendisset, non sauciabatur. Latebit præterea ne-
minem summum esse miraculum quod in denso admodum telo-
rum imbre, cum arma strene adhiberent, non vulneraretur,
undique autem circa eum armati ceciderunt; Caterum hoc
non mirandum, Deus enim illum ad majorem coronam atque
victoriam, quam ut ibi occumberet, servavit. Rex Magnus, hoc
quoniam non contentus, Magnum Comitis filium, quasi abo-
minandum, odit. Cum animadverteret sanctus Magnus sibi
honori aut saluti non fore regi Magno diutius adherere, con-
silium cepit aliud, faciendi ea quæ Deus illum docuit.

Cap. 8.

Nocte quadam, cum Rex ad Scotiam classẽ in anchoris teneret, Magnus Erlendi clanculum e navi regia aufugit lectumque suum ita stravit ut homo ibidem decumbere videretur, postridie autem, ubi rex vestes induerat, interrogavit num Magnus Erlendi agrotaret; hinc cum observarent, desiderabatur; Rex eum quæri jussit, canes igitur sagaces in continentem emitti curavit; ast id incassum. Magnus Erlendi cum in terram excurreret pede leviter vulnerabatur, canes vero vestigia statim invenerant; in sylvam aufugit Et arbo-

A. D. gar og komz hann uppi tre eitt, hundarner komu at eikinni oc klifu uppi, *Magnus* sló þá einn þeirra med kefli er hann hafði halldit á, enn þeir lögðu þegar á flótta oc lögðu halana á bak sier oc runnu til skipa. *Magnus Erlendsson* leyndiz á skoginu meðann Kongsmenn leitudu hans, fór hann síðann upp á land oc kom fram i hird *Melkolf's Skota* kongs oc dvalldiz þar um hríð, enn stundum var hann á *Bretlandi* med biskupi nockurum; þetta sama haust fór *Magnus* kongr aptr til *Sudreyia* oc var þar um veturinn. Þann vetr andadiz *Kali Sæbiarnarson* af sárum. Um varit snemma fór *Magnus* kongr til *Orkneyia*, þar spurdi hann andlát Jarlanna ur *Noregi*, hafði *Erlendr* andaz i *Nidarosi* oc var þar jardadr, enn *Páll* i *Biörgvin*. Þá gipti *Magnus Gunnildi* dóttir *Erlends* iarls, systir *Magnusar* hins helga, *Kol Kalafyni* i faudrbætr med miklum eignum i *Orkneyium*, giordiz *Kolr* þá lendr madr kongs, þeirra son var *Rögnvalldr Kali*; sumer menn segia at *Erlingr Erlendsson*, bróðer hins helga *Magnus*, hafði fallit i *Aungulseyiar* fundi, enn *Snorri Sturluson* segir hann fallit hafa á *Ulaztíri* med *Magnusi* kongi, þvíat þá er *Magnus* kongr hafði IX. vetr rápit *Noregi*. fór hann vestr til *Irlandz* med miklum her ok um sumarit eptir fell hann á *Ulaztíri* á *Bartbolomæus* messo dag, en n *Sigurdr* son hans fór þegar or *Orkneyium* austr til *Noregs*, oc var þar til kongs tekinn med bræðrum sínum *Eysteine* oc *Olafi*.

Cap. 9.

Nu heyrdu þeir i fyrra capitula hverfu almáttigr Gud er buinn at miskunna, hvers eiginnligr godleikr er jafnan at pyrma

arborem quandam ascenderat, quam canes, cum eo venirent, A. D. scandere conabantur, unde uni eorum baculum, quem tenebant, ligneum iniegit, canes vero statim fusi, caudas demittebant & ad naves recurrerant. Magnus Erlendi, dum regii eum quærebant, in sylva delituerat, inde per continentem tendit, ad aulam Melkolfi regis Scotorum pervenit, & aliquamdiu ibi, interdum autem in Britannia, apud episcopum quandam, commoratur. Eodem hoc autumno rex Magnus in Hæbudas rediit ibique hyemavit. Sequenti hyeme Kalius Sæbiörni filius ex vulneribus obiit. Ineunte vere rex Magnus in Orcades delatus, audit e Norvegia obitum comitum; mortuus erat Erlendus Nidrosiæ ibique sepultus, Paulus vero Bergis. Tunc Gunnhildam, filiam Erlendi, sororem sancti Magni, Kolo Kalii filio, multis fundis in Orcadibus divitem, cædem patris eo modo reparans, nuptum dedit, tunc se ipsi addicenti & satrapæ honore nobilitato; erat eorum filius Rögnvalldus Kalius. Sunt qui ferunt Erlingum Erlendi filium, sancti Magni fratrem, in freto Aungulseyensi occubuisse, ast Snorro Sturlæus eum in Adalstiria cum rege Magno cecidisse asserit, nam cum hic novem annis Norvegiæ sceptrum tenuerat, ingenti cum exercitu occasum versus ad Hiberniam tetendit & sequenti æstate in Ulaztiria, die sexto Bartholomæi, cecidit; Verum Sigurdus, ipsius filius, relinquit statim Orcades & in Norvegiam delatus unacum fratribus Eyfleine & Olao, rex salutatur.

Cap. 9.

Audivistis jam in priori capite quorsum omnipotens Deus paratus fuerit ad clementiam exhibendam, cujus propria semper

A. D. ma oc snúa vandráðum til hags oc hialpar oc hverfu hann varþveitti þenna sinn kofinn kappa frá heimins vada oc vaski, at birta hönum oc sýna hverfu mikla luti hönum byriadi at þola fyrir hans nafni, oc hann er í hafði stadið opðiga stórum manndrápum, skilldi um síðer verða fórn heilags anda, oc gefa Gudi sitt eiginnligt blód med lífi oc líkama oc fyrir því komst hann ur því valdi hins ágiarna kongs sem fyrr var lefit.

Cap. io.

Pá er hinn heilagi *Magnus* var á *Skotlandi*, fretti hann andlát *Erlendz* iarls föður síns oc þau önnr tíðendi sem fyrr var ritat; oc sem hann hafði verit síka stund i hird *Skota* kongs sem hönum líkadi, sæmðr af konginum giöfum oc göfugu föruneyti, fór hann á *Kátanes* oc var þar af öllum virðuliga tekin, hirtr oc halldinn oc þegar kofinn ok tignadr iarls nafni, vinsæll oc virðuligr öllum Guds vinum, oc því næst án dvöl gerðiz hinn heilagi *Magnus* iarl (q) *Paulus* af *Saulð*, predikare af mandrápsmanni, oc hefndi hann þat á sialfum sier þat er hann hafði illa lifat, tók hann at gráta sík dauðann i syndum med dagligum (r) sýtingum oc staðsastri yðran, oc galt hann nú maklega hefnd i margföldum meinleikum, syndugum girndum veslugs holldz, þá syndiz hann vordinn nýr maðr, sá er eptir því er fallinn sem Gudi er sæmð í, oc hann skipti i annan mann, i góðann af vandum, i sæmiligann af syndugum, i helgann af herfiligum, i sælann oc hreinann af saurgum, þessi er umföðning þinnar hægri handar almáttigi Gud, þu ert styrkr at styrkia, hollr at hialpa, buinn

(p) Postuli add. 351. 352. (r) yferbotum omni.

est bonitas parcere & difficultates in commodum & salutem A. D. mutare, & quo modo conservaverit hunc suum electum athletam a mundi periculo & colluvie, ut manifestaret illi atque ostenderet, quanta nominis sui causa pati deberet, & qui magni momenti homicidiis sæpe interfuerat, victima spiritus sancti tandem fieret, ac proprium sanguinem cum vita & corpore Deo dicaret, igitur avari regis potestati, ut supra legimus, se subduxerit.

Cap. 10.

Cum erat in Scotia sanctus Magnus, patris sui comitis Erlendi mortem, præter alia nova, quæ supra scripta sunt, audiuit, & ubi tamdiu, quamdiu ipsi placebat commoratus fuerat, donis & conspicuis comitibus a rege ditatus in Katanefiam ivit ibidemque ab omnibus honorifice exceptus & habitus est; ei ministratur, mox electus, comitis titulo nobilitatur, amicis beatus & honore affectus ab omnibus Dei amicis; exinde, sine mora, factus est sanctus comes Magnus, Paulus ex Saulo, præco ex homicida, & a se ipso vinctam summisit suæ male actæ vitæ, cepit lugere se mortuum in peccatis, quotidiano luctu & constanti penitentia; perquam punivit multifariis afflictionibus nefarias cupiditates misere carnis; homo novus tunc factus esse videbatur, quem, ad sui gloriam compositum, Deus ipse in alium hominem convertit, in bonum ex malo, in decentem ex peccatore, sanctum ex horrendo, saluum & mundum ex sordido; hæc Deus omnipotens conversio est dextræ tuæ; fortis es qui cor-

Mmm 2

robores,

A. D. buíttu at bæta, góðgr at gæta. Med þessum hætti var hinn heilagi *Magnus* umfúinn i helgann mánn, tók at eria jörd síns hiarta med vöskum ristli vidrkenningar, þá drap hann úgiptumann sinn oc fal hann undir sandinum, þá gróf hann skurdgod *Labans* undir vidarrótum, sleit hann ur sier synder oc saurganer, oc skriddi sik háleitum kröptum, i gudligum gódgerninguun med karlmanligri stadfesti, tók hann þá at vaxa sem olivovidr oc upplyptaz i öllum godum lutum oc virduligum verkum sva sem cypressus er yfer önnr tre, sva vox heilagr *Magnus* at hann skyldi sva vera *Magnus*, þat er mikill i Gudóminum sem hann var at nafni, uppstigandi í hamingio oc heilagleik.

Cap. II.

Einum vetri eda tveimr eptir fall *Magnusar* kongs *Ber-beins*, kom vestann um haf til *Noregs Hakon Pálsøn* oc gáfu kongar hönum iarlsmátt oc ríki slíkt sem bróðer hans stóð til, fór hann þá vestr um haf oc tók undir sik allt ríki i *Orkneyjum* med sva mikilli ágirni oc (f) vitianligri at hann drap saklausá fýslummenn *Noregs* kongs, er þann helming eyianna hellt, oc geymdi er hinn heilagi *Magnus* átti, oc lagdi þannveg undir sik allar *Orkneyjar* med ofríki, þvíat hálfar eyiarnar heyrdu til hinum heilaga *Magnusi* at föðrligre erfd; nu sem hinn heilage *Magnus* fretti þvilíka sturlan at *Hákon* bræðrúngr hans tók undir sik erfalaund hans med opinberum rángindum, helt hann ráðagerd vid sína menn hvat upp skal taka, kemr þat ásamt med þeim

at

(f) omannligri; *inhumana omni*.

robores, saluber in ope ferenda, promus ad melius reddendum, nobilis servando. Hunc in modum divus Magnus in virum sanctum conversus erat; cepit arare agrum cordis sui valido vomere penitentiae: occidit tunc hominem sui infortunii & sub arena abscondit; idola Labanis sub arborum radicibus terrae mandavit; peccata & pollutiones ejecit; ornavit se egregiis virtutibus, beneficiis Deo gratis, cum constantia virili. Cepit crescere ut olea & exsurgere in omnibus bonis & venerandis factis; ut cypressus alias arbores superat, ita crevit sanctus Magnus, ut Magnus esset, id est quoad res divinas, quemadmodum nomine, ascendens in prosperitate & sanctitate..

A. D.

Cap. II.

Uno aut duobus post cædem regis Magni Nudipedis annis, Haqvinus Pauli ex occidente in Norvegiam venit, cui reges comitis titulum & imperium tantum, quantum jure hereditatis fratri ejus competebat, contulerunt; hinc occidentem versus per mare delatus, totum in Orcadibus regnum sibi subjecit, tanta & manifesta avaritia, ut insontes toparchas regis Norvegiæ, cui id dimidium insularum parebat, quique, quod sancto Magno jure cederet, reservabat, occideret & eo modo totas Orcades vi, dimidium enim insularum justæ hereditatis titulo a patre sancto Magno relictum erat, subigeret. Caterum cum sanctus Magnus, quod maerorem attulit, audiret, consobrinum Haqvinum hereditariam ditionem manifestis injuriis subpicere, apud suos ineunda consilia quærit; consentire in id, ut ad tempus expectaret, donec mitigaretur

A. D. at hann vill bída um tíma at sefiz reidi oc ágirni *Hákonar* frænda síns oc at ecki syniz at hann fæki erfð sína med hermannahætti, helldr sem vin laga oc rettinda oc kærliogr elskari.

Cap. 12.

Er sá tími er kominn er hinn heilagi *Magnus* vill vitia sinnar födrleifdar, þá fór hann med vegligu föruneysi af *Katanefi* til *Orkneyia* oc verda hönum frendr oc viner fegnir, þá beidiz hann at taka vid födrarfi sínum, þat líkadi bondum vel, þvíat hann var vinfæll; átti hann marga frændr oc mága at giarna villdu hann til ríkis hallda; þá átti Þóro modr hans sá madr er *Sigurdr* hiet, þau áttu mikit bú i *Papuley*. Þá er *Hákon* iarl spurdi at *Magnus* var kominn í eyiarnar, dró hann lid at sier oc villdi ecki uppgieta ríkit helldr at veria, fóru þá viner beggia i millum þeirra oc leitudu um sætter, kom þá sva med tillögum góðra manna at þeir sættuz at því at *Hákon* iarl gaf upp hálit ríkit, ef þat væri atkvæði *Noregs* konga. (s) *Magnus Erlendz* son fór þá þegar austr til *Noregs* á fund *Eysteins* kongs, þvíat *Sigurdr* kongr var þá farinn ut í *Jersalabeim*; *Eysteinn* kongr tók vid jungherra *Magnusi* forkunar vel, oc gaf hönum upp faudrleifð sína, hálfar *Orkneyiar*, oc þarmed tók hann iarlsmann af kónginum, med hinum samiligstum giöfum, yfer *Orkneyium* oc eptir þat for herra *Magnus* iarl vestr um haf til ríkis síns oc urdu hönum fegnir frændr oc viner, oc þarmed öll alþýða, sændiz þá vel frendsemi þeirra *Hákonar* iarls

(s) heilagr. add. omn.

*tur ira & avaritia cognati Haqvini & ne videretur ipse A. D.
patrimonium suum more militum, verum ut juris & justitie
sectator & diligens amator, poscere.*

Cap. 12.

Cum adesset tempus quo patrimonium poscere voluit sanctus Magnus, iter cum conspicuo comitatu ex Katanesia in Orcades instituit; cognati amicique eum gaudentes excipiunt; patrimonium suum tunc expetit, quod incolis perplacuit, amicis enim beatus, multis cognatis & affinibus, qui ipsam ad imperium vehere satagebant, gaudebat. Thoram ejus matrem tunc in matrimonio habuit vir nomine Sigurdus; hi villicationem magnam in Papuley habuere. Cum audiret Comes Haqvinus Magnum in insulas venisse, copias conscripsit & imperio non cedere, ast id defendere, voluit; amici deinde utriusque intercedendo pacificationem quærebant, quæ, ob preces optimatum, ea conditione inita est, ut Haqvinus dimidio regni Orcadici cederet, si reges Norvegiæ in id consentirent. Magnus Erlendi orientem versus in Norvegiam statim, conventurus regem Eysteinem, rex enim Sigurdus in itinere Hierosolymitano absuit, proficiscebatur; hic cum humanissime excepit, eique patrimonium ipsius, dimidium Orcadum, & præterea Comitum in Orcadibus titulum, cum pretiosissimis donis, concessit; ille postea per mare occidentem versus in provinciam redux, cognatorum & amicorum nec non totius vulgi gaudio excipitur. Multos postea hyemes cum Comite Haqvino, inter

A. D. iarls marga vetr, er viner pairra áttu lut at, var pá ár oc fridr gódr i *Orkneyium* medann vingan peirra hiellz. Peir frændr, herra *Magnus* iarl oc *Hákon* höfdu landvörn bádír samt nockara hríp fva at peir urdu vel sampycker; fva er sagt í kvædum þeim er ort er um pá, at peir hafi bariz víð víking þann er heriadi ríki peirra er (t) *Dufniall* hiet, hann var manne firnari enn bræðrúngr iarlanna oc fell hann firir þeim. Þorbiörn het maþr, ríkr fyrir ættar faker oc göfigr, enn fátækr at góðum síðum, er þeir tóku af lífui i *Borgarfyrði* á *Hialtlandi* fyrer gnógar íakir, ok enn urdu þau fleiri tíþindi er kvædin vísa til at þeir hafi bádír samt athverit, þóat ver kunnim ecki greiniliga frá at segia. Hefir hinn heilagi *Magnus* þessa luti framit ecki sem víkingr eda ránsmaðr helldr sem lögligr stjórnari ríkisins oc geimslumadr laganna, elskari fridarins til at hirta úsfidu manna, oc reffa rángindi, frida oc náða sína undirmenn oc sitt ríki af offa ok ágangi vandra manna, er ætíð fátu um þat at spilla fridinum.

Cap. 13.

Herra *Magnus* var hinn ágjætazti maðr í sínum höfþingskap, síðgódr oc ráðvandr, vinholtr oc vapndiarfr, vígkiann oc sigrfæll i orrostum, hóglyndr i frídi ok þó stjórnþamr, lítillátr í máli oc misþunnþamr, spekingr at viti oc hafði hvers manns lof, hann var örr af fie oc stórgjöfúll víð höfþingia, hann veitti hversdagliga mikla hiálp fátakum mönnum fyrir Guds ást, oc reffaði hann (u) miök herián oc stuldi,

let

(t) *Anfúidll*, 351. 352. (u) miök. *omitt*. 351.

*intercedentibus amicis, concordia, annonæ felicitas & pax A. D: publica, quo usque valuit eorum gratia, duravit. Conso-
brini, comes dominus Magnus & Haqvinus, bene concordēs,
pacem publicam aliquantisper tuebantur. Carmina de iis
condita referunt eos contra piratam nomine Dufnialum, qui
regnum eorum infestabat, prælium commisisse, & eum, uno
gradu remotiorem quam quod consobrinus ipsorum esset, in-
terfecisse. Thorbiörnus nominabatur vir nobilitate generis
dives, honestis autem moribus pauper, quem in Borgarfiorde
Hialtlandiæ, sat causarum provocati, vita privarunt. Sunt
etiam, præter memoratas, plures res gestæ, quas eos una
procurasse, distincte licet referre nequeamus, carmina testan-
tur. Gessit has res sanctus Magnus, non ut pirata aut
prædo, sed ut justus rector provinciæ & legum custos, ama-
tor pacis, ad castigandos male moratos, puniendos iniquos,
ad pacem & securitatem subditis ac regno ab insolentia &
invasione malorum, qui paci violandæ semper studebant, li-
berans, impetrandam.*

Cap. 13.

Dominus Magnus indolis erat generosissimæ & principe pror-
sus dignæ, bene moratus, circa honorum morum observatio-
nem severus, amicis fidus, cum arma conferret audax, victo-
riis beatus, pacis tempore quietus, imperio tamen invigila-
it, affabilis & clemens, prudentia insignis, communi om-
nium præconio celebratus atque munificus erga optimates,
pauperibus Dei causa multum sublevationis quotidie impertie-

A. D. let drepa víkinga oc illgerdamenn sva ríka sem fáataka, ecki var hann vinhallr í dómum, virði hann meira Guds rett enn mannvirdingarmun, i öllum lutum hellt hann ríkt Guds bodord, oc var meínlætísfamr við sik, marger ágiæter vóru þeir hanss mannkostir er hann sýndi sílfum Gudi enn leyndi mennina.

Cap. 14.

Enn með því at hinn heilagi *Magnus* hafði ríki ok stíorn yfir veralldar folki, þá villdi hann líkíaz heimligum Gðum veralldlígri höfþingia, feck hann sver oc fástnadi eina ríkiborna jungfrú oc hina skíæruzstu mey af hinum tignuzstum *Skotlandz* höfþingia ættum, oc flutti heim til sín oc gerdi brúðkaup til; þetta gerdi hinn blezadi *Magnus*, sva sem (v) reyndiz, með díupfettu ráði gudligrar miskunnar til þess at bleckia blíðlígur teygingar þessa heims, helldr enn at fullgera fyster síns líkama, þvíat hann var hólpinn gudlígri gíæzlu oc hinneskum krapti, bygdi X. vetr híá þessari meyu hreinn oc hlutlaus gersamlígá allra saurlífís synda, enn er hann kíendi á sver freístni til líkams lösta, þá for hann í kallt vatn, oc bad sver fulltíngis af Gudi. See her sterkann Guds kappá í daglígú stríði, hverfu (x) dáðsamlígá hann lífdi með þessari jungfru, sva lángann tíma, fyrir því at þó hann mætti lauglígá (y) henni blíðkáz, villdi hann helldur, studdr heilags anda miskunn, kíósa hinn betra lut, at lífa úspíllr, enn fremia leyfilígann híúfkap, þvíat þeir póla líkamsbruna er at

(v) reyndr. *omn.* (x) daglígá, *quotídie.* 351. 352. (y) af. *add. omn.*

batur, rapinas & furta graviter punivit, piratas & latro A. D. nes, tam divites quam pauperes occidi curavit, amicorum studio in judiciis non trahabatur, anteferebat leges divinas personarum disparitati; præcepta Dei in omnibus abunde observavit & se ipsum perquam afflixit; multe erant virtutes egregiæ quas ipsi Deo manifestavit, mortales autem celavit.

Cap. 14.

Caterum cum sancto Magno mundani imperio regendi essent homines similis fieri voluit mundanis moribus terrestrium principum; ambivit nobilis ex clarissima principum Scotiæ stirpe virginis & sponsæ domum secum deductæ, celebravit nuptias; fecit hoc beatus Magnus, uti postea docuit experientia, profundo divinæ clementiæ consilio inductus, magis ut blandientes hujus mundi illecebras falleret, quam ut carnis suæ cupiditatibus satageret, munitus enim erat divina conservatione & cælesti virtute; cohabitavit decem hyemes cum hac virgine, castus, sine omnibus venereis peccatis; cum autem tentationem lasciviæ carnalis comperiret, frigide se aquæ immesgens, auxilium Dei imploravit. En heic sortem Dei atletam, quam egregie in quotidiana pugna cum hac virgine vixerit tam longo tempore, eo, quod quamvis blanditiis eam flectere licuerit, maluit, clementia Spiritus Sancti fultus, melius eligere, intemeratus nempe vivere, quam, quod licuit, coire, perferunt enim ignem carnis qui ita

A. D. at slíku fara, þviat villdra er ok auruggra at vardveita heila blóma, enn at bæta þá er ádr ero (z) spíllter, þviat ecki sár verdr jafnvel grætt, sem þat holld er heillt hefer hálldit. Enn at lifa i þeim líkama án líkamslofta er ecki mannligs kraptar, helldr gudligrar gíafar, enn hvílíka freift ni oc meinlæti hann poldi af líkams bruna, hverfú þúng fkeyti úleyfðra hræringa oc hverfú torvillíkt ftríd hann fígradi oc ftauvadi (a) hardar fýftir hitnanda hollds, þá veit fá er reynir, enn úreyndr tortrygger. Se miner kíaruzftu þeffi er fú hin mikla fýn er *Moíffs* fá runninn loganda oc egi brennanda. Þat er at fíklia, þeffi hinn úngi maðr freiftadr enn enn ecki yfírfíginn. Enn með því at fva málir *Páll* þoftuli at eingi kóronaz nema fá er laugliga ftridir oc karlmannliga tilþíónar þá valldi þeffi hallarhöfþingi oc ftridandi riddari höll þína at pola dagligt ftríd oc nálægann bardaga brennandi holldz, oc hann bardiz vafklíga oc fígradiz fællíga, þviat hönum virdiz fva at fálvill vera ofíníkíll (b) höglífis riddari, er fyrr vill hafa dýrdina, enn hann vinni kraptaverkinn, þviat kraptr er vegr til dýrdar oc dýrdinn gefz af kraptinum, fvíkul er fú dýrd oc hiegomlig er fú fegrð er ecki fædir heilagr kraptr oc undra ek, feger ritninginn, hverfú fögr oc fýfílig er hreingetning með fínum biartleik oc áftfemd, (c) þeffi hinn háleiti Guds riddari, gydrðr hreinlífis linda, koftgíæfði með allri hugarfýft at fremja oc fullgera allzkonar áftarverk til fæmdar fínum drottni, eða hvar mundi hann (d) fýnia fínum Gudi þeffa heims luta, er fíalffs fíns líf oc líkam tilvardi, oc fínu eiginlígu blóði úrfteypti fyrir Guds fákir.

Cap.

(z) óspíllter. 351. 352. (a) hafstar oc. *repentinas. om.* (b) höglífíll, 351. 352. (c) þviat *pro* þeffi. *om.* (d) fpara. *om.*

faciunt; facilius enim & firmitus est integros flores conservare, quam, eos, qui antea violati sunt, restaurare, nullum enim vulnus æque bene sanatur ac caro quæ integra mansit. Verum in corpore vivere sine carnali libidine non est virtutis humane, sed doni divini; qualem autem tentationem & molestiam carnis passus fuerit, quam gravia tela illicitorum instinctuum; ex quam ardua pugna victor evaserit & impediverit calescentis carnis fortes illecebras expertus scit, inexpertus diffidit. En carissimi; hæc magna est visio, cum Moysi rubus ardere, non vero exuri appareret; hic, puta, juvenis tentatus non autem victus; verum cum dicat apostolus Paulus, neminem, præter eum, qui rite dinnicat & viriliter operatur, coronari. Elegit hic aula princeps & certans eques aulam tuam ad Justinendum quotidianum certamen & præsentem pugnam urentis carnis; contendit strenue & prosperam reportavit victoriam, reputavit enim, equitem, qui gloria prius cluere vult, quam res magni momenti gerat, nimiam continentiam ambire, virtus enim via est ad gloriam, daturque gloria ex virtute; inane est decus & fallax gloria, quam non parit virtus sancta. Miror, ait scriptura sacra, quam decora & desideranda sit nativa castitas cum splendore amando. Almus hicce Dei athleta, castitatis baltheo cinctus, ex omni animo facere & consummare omnisfaria quæ ab amore dependent opera in gloriam Dei sui, studuit; Cur, quæro, res mundi hujus Deo suo denegaret, qui sui ipsius vitam & corpus exposuit & proprium sanguinem propter Deum effudit.

A. D.

Cap. 15.

Nú með því at einginn má vera *Abel* nema sá er polir oc reynir níðzku *Káins* oc aufund, oc hinn helgi *Ezechiel* bió með eitrfullum mönnum oc hinn riettlát *Loth* var praungdr af ránglátum mönnum, þá vakti upp úvin allz mannkyns freistni oc bruna meingerda alla vega i mót þeim Guds riddara, sáandi fundrþycki oc hatti milli brædra oc frænda oc kiarra vina, alt til þess at fyrirkoma hönum oc únýta hanns kraptaverk, er þá tóku at vaxa með hönum, enn kvístr gudligs vínvidar mætti hræraz, enn eiki afnídaz, þvíat sva sem vidr flýtr á vatni oc umsnýz af (e) bárum oc vindi, enn sauckr ecki, (ee) (oc sva sem (f) vagn snýz á himmi, enn sökz ecki), sem gull skíríz i ofni enn brennr ecki, sva sem sterkt hús er knúit af stormi oc fellr ecki, eptir þeim hætti var hugr oc hiarta þessá hins ágæta píslarvatz styrkr oc staðfastr, úskelfdr ok úhræddr milli ákafra atburða oc áfalla margskonar freistni, i midel storma oc stórra boda leindrar ófundar oc underhyggio sva sem opinnberar illzku oc illgyrðar, i móti skeytum freistanda uvinnar; er þat greinanda þessu næst með hverium hætti þetta fundrþycki geriz meðal iarlanna.

Cap. 16.

Þá er þeir frændr, heilagr *Magnus* oc *Hákon* iarl, höfdo nockura vetr löndum ráðit með frídi oc samþycki góðu, þá for þar, sem optliga kann verða, at illgiarnar menn urðu til

(e) brimi. *omn.* (ee) *omitt.* *Od.* (f) vagl. 351. 352.

Cap. 15.

Caterum quoniam nemo potest esse Abel nisi is qui Caini injuriam & invidiam patitur & experitur; sanctus Ezechiel habitavit inter homines veneno plenos & justus Loth ab injustis oppressus est; excitavit totius generis humani hostis tentationem & astum noxarum undique contra istum Dei equitem; seminavit discordiam & odium inter fratres, cognatos & caros amicos, eum solum in finem ut ipsum perderet, ac miracula, quæ tum apud eum increverunt, inutilia redderet; ramus vero divinæ vitis moveri, non autem abscindi, potuit, nam ut lignum super aquam natat & à fluctibus ac ventis subvertitur, non vero demergitur, quemadmodum helice in cælo vertitur, sed non decedit, ut aurum in fornace rutilatur, aut non exurit, ut domus stabilis a procella agitur, non vero corrui, ita cor & animus celebris hujus martyris firmus & constans, intrepidus ac imperterritus inter diligentes conatus & incursiones multiplicis tentationis, inter tempestates & ingentes fluctus tectæ invidiæ & doli, ut manifestæ malignitatis & nequitie, contra jacula tentantis hostis. Referendum posthæc primum quo modo discordia inter comites coalescat.

Cap. 16.

Aliquot hyemes cum Comites Magnus & Haqvinus Orcadibus, integra concordia & pace, præfuerant, accidit, quod alias sæpe, ut malevoli fraternam concordiam violatum irent; tunc Haqvinus in-
fau-

A. D. til at spilla um frændsemi þeirra, dróz *Hákon* iarl þá úgyp-tumenn á hendr, þvíat þeir frændr voru miðg úlíker í skap-lyndi, herra *Magnus* iarl var góðgiarn oc trúlyndr í hei-tum, villdi hallda ríki því er Gud hafði gefit honum oc ágir-naz ecki framarr, þvíat med hverium hætti (g) mátti hann prófáz ágiarn á annara manna ríki eda eign, er sva var aurr af siálfs síns líkama at hann pyrmdi ecki sínu lífi fyrir Guds ást, hann sídadi oc samdi sitt underfólk til riettrar at ferdar, sva at síþann hann havdi frelst oc frídat ríki sitt un-dann ágangi vandra víkinga, lofadi hann eingum sinna man-na at leggiáz í hernat oc hegndi hardliga allar lögleyfr oc úsídu, enn *Hákon* iarl var hardlyndr oc grimmr, ágiarn bædi til fiár oc ríkífs oc meir frammlútr at eggja sína menn til hernadaá enn letia, enn repfadi lítt úsípú oc illgerpir, hann var miðc aufundsiukr um vinsælldir oc hóspingiskap hins heilaga *Magnus* iarls, villdi *Hákon* giarna med ágirni sinna illra ráðgiafa fyrirkoma sæmdum *Magnus* iarls oc leg-gia undir sic ríki hans med ránum oc rángindum oc tok *Há-kon* med sínum mönnum um líf hans at sitia med sviksamli-gri undirhyggiu.

Cap. 17.

Nú sem hinn signadi *Magnus* er þess vís vordinn fannliga fyrir margar raunir sem hann pyckiz ecki mega viddylíaz, at *Hákon* villdi komaz at lífi hans oc ríki, þá efnadi hann ráda-gerd sína med ráðgiöfum sínum, oc sýndiz hönum at vægia nockora stund undan öfund oc ædi *Hákonar*, kaus hann þá af

(g) maðrinn pro mátti. omnia.

faustos magis sibi adsciscebat, cognatorum enim indoles perquam A. D. dispar erat; Comes dominus Magnus, benevolus, promissis fideliter stetit, regnum quod Deus ipsi dederat retinere voluit & non ultra avere, quomodo enim experiri potuit eum regnis aut possessionibus alienis inbiare, qui sui ipsius corpus adeo largiebatur, ut suæ vitæ præ Dei amore non parceret; mores docuit subditos & assvescit eos salubri vivendi rationi, ita, ut postquam ditionem suam ab invasionibus malorum prædonum liberaverat eique pacem conciliaverat, non permisit ullum suorum militiam suscipere & omnes injurias ac malos mores, graviter ultus est; Comes vero Haqvinus pervicax & ferox, opum & regni avidus, magisque promus ad simulandum suos ad nequitiam, quam suadendum ut ab eadem abstinerent, male autem moratos atque scelestos parum punivit; amor vulgi in comitem Magnum hujusque generositas Haqvini invidiam excitabant, studuit, actus avaritia malorum suorum consiliariorum, honorem Comitum Magni detrudere & regnum ejus rapinis & injuriis sibi subdicere, cepit igitur cum suis fraudulentum dolo vitæ ejus insidiari.

Cap. 17.

*C*aterum cum beatum Magnum vera experientia, quæ non posse duxit multoties certum reddidisset, Haqvinum ipsius vitæ & regno insidiari, consulit consiliarios suos & decernit invidiæ & furori Haqvini cedendum, optimos ex
 suis

- A. D. af lídi sínu sem villdazstír voru ok bázt (h) til fylgdar falner oc sigldu til *Englandz* oc sóttu fund *Heinreks* kongs sonar *Wilbials* (i) *Bastards*, er þann tíma var einvalldzkongr yfer *Englandi*: sem hinn heilagi *Magnus* var kominn til þessa kongs þá birti hann hönum atburdi oc efni sinnar þángat komu ok tók kongurinn hönum með mikillri virping oc i sva mikla vináttu kóngsins hann upptie, at hann hellt hann oc allt hanss líd á sínum kosti alla XII. mánude ríkuliga, sva sem kongi sömði at veita ágætum hertuga; enn þessi hinn heilagi píslarvattr hellt sic oc sína sveit sva vitrliga(k), at hann vardiz oc vidfá öllum vandra manna felagskap oc er herra kongurinn skylldu af sinni vizsku, hverfu *Magnus* iarl var godta verka oc semiligra síða fágare oc at heilagr andi bió i hönum, þá hlýddi hann giarna hanss ráðum, oc hafpi hans forsió i sínum framferdum, þviat hann var heill oc hollr i ráðum oc ráðagerdum, blíðlyndadr oc polinmodr sem *Cbust*, gladvær oc elskuligr sem *Jonathas*, riettyífs vandlatismadr laganna sem *Phincez*, sva var hann öllum kær oc elskuligr, þeckr oc þægiligr, at margir voru þeir er sva mæltu, sæler ero þeir er þic sá oc þeir er audladiz þina vináttu, hann var gladr oc góðviliugr ríkum mönnum, aurr oc milldr vid fátæka, góðlyndr oc góðgiarn oc lítillátr allri alþýdu oc þjó at hann væri i hyrd staddr með heimligum höfþingium, þá varadiz hann oc vid sá allzkonar löstum þeir er hyrdmannasidum spilla, oc at hann skildi eigi frammveigis flecka sitt skírlifi i samþycki vid annarra manna synder, þá bió hann sína heimferd þegar er lídnir voru þeir XII. mánuder er hann hafði með *Henriche* konge dvaliz, kann þat vera at Gud hafi birt hönum, at hann skildi luka sínum prautum inn

(h) úlfallner. omv. (i) omitt. omv. (k) oc virðiliga. add. omv.

suis & comites aptissimos deligit, in Angliam navigat con- A. D.
venitque regem Henricum filium Villhelmi Bastardi, qui eo
tempore Angliam solus regebat; Sanctum Magnum se con-
venientem aperientemque causam cum negotio sui adventus,
rex honorifice excipit & tanto amore amplexus est, ut ip-
sum cum toto exercitu duodecem menses integros, laute, ut
decebat regem insigni prestare duci, propriis sumptibus ale-
ret; Verum sanctus hicce martyr cum suis sapienter adeo
vixit ut ab omni malorum conversatione abstineret atque
caveret; cumque dominus rex ex sua prudentia intelligeret
qualis comes Magnus esset, bonorum operum & decentiam
morum cultor & quod spiritus sanctus in eo habitaret, con-
silia ejus lubens & in agendis providentiam secutus est, in iis
enim dandis & consultando fidus salubrisque erat, animo
miti & patienti ut Chusi, lætus & amabilis ut Jonathas,
justus legum Zelotes ut Phinees; omnibus carus adeo &
amatus erat, placidus & humanus, ut multi essent, qui
dicebant, beati sunt qui te vident & tuam consequuntur
amicitiam, comis erat & officiosus erga divites, liberalis &
munificus erga pauperes, mitis, benignus ac urbanus erga
totum vulgum, & licet in aula constitutus esset cum prin-
cipibus mundanis, caute omnia scelera, quæ satellitum mori-
bis nocent, aversatus est & ne in posteram suam integri-
tatem alienis peccatis consentiendo macularet, exactis statim
duodecim, quibus apud regem Henricum commorabatur, men-
sibus, redditum paravit; fortassis Deus ei manifestavit, quod,
arummarum finem brevi obtinendo, sibi tam candidos flores

A. D. innann skamms tíma oc fórna sva Gudi skæra blóma síns hreinlísis, sem sigrfamligann dauda síns píslarvættis, því at leyfaz or likama oc lifa med *Kristi* er miklu dýrdligra enn vera her i þessa heims saurgan.

Cap. 18.

Efter þat hinn heilige *Magnus* hafði tekit orlof af *Heinriki* kongi, ríkum giöfum og margskonar sæmðr oc virðr, vegsamadr af herra konginum, þá skilduz þeir med hinum mesta kærleik oc vinattu; vitiadi hann þá heilagra stada fyrst allra þeirra er i nánd vóru oc fór síðan heim til sinna landa. Enn á þeim tíma er heilagr *Magnus* var á brott, lagði *Hákon* iarl med mikillri ágirni oc herfkap undir sic, ecki at eins allar *Orkneyar*, helldr oc þar med *Katanes* allt, med ráni oc ofriki, hvapan af sva þar til at *Hákon* sat i þann tíma á *Katanesi* er hinn heilagi *Magnus* iarl lendi við *Orkneyar* med V. skipum vel skipudum af vöskum oc velvapnudum mönnum, atlandi at sækia sitt ríki, þó med öngri rángri ágirnd þessa heims metnadar, nè óheimilla eigna, allra hellz er hann hafði áðr leingi girnz (1) Gud oc var med öllum hiartafagnadi fullkomliga upptekinn ur girndum daudliga luta i fýst eilífra fagnada, því kom hann nú at luka sínu langlífi á hitillri stundu, þeim mun sæmiligar sem hann brott fór skiótara. Þessi típindi hanns heimkvamu spurduz þegar hvervetna, *Hákon* iarl jamnskiótt vaknadi sem grím birna at hvelpum ræntum, samansafnandi oc til sín stefnandi sonum

(1) sialfann. add. omu.

sue castitatis, quam faustam mortem sui martyrii, con- A. D. secraret, dissolvi enim ex corpore & cum Christo vivere multo major est gloria quam in mundo hujus colluvie versari.

Cap. 18.

Postquam sanctus Magnus veniam regis, ab ipso magnificis & multifariis numeribus ditatus & dignus habitus, prætereaque honoratus, arcto amicitia vinculo ei junctus discessit; Invisit tunc cuncta, quæ propinqua erant, loca sacra & deinde in regnum suum reversus est. Tempore vero peregrinationis sancti Magni, Comes Haqvinus magna avaritia & latrocinio, non solum omnes Orcades sed & totam Katanesiam, prædando violenterque agendo, sibi subjecit; Accidit exinde, ut Haqvinus eo tempore, quo sanctus Magnus ad Orcades quinque naves, strenuis & bene armatis instructissimas, appulit, in Katanesia sederet; animus erat Magno regnum suum recuperandi, non tamen ulla mundi hujus prava ambitionis nec illicitarum possessionum avaritia, præsertim cum Deum diu dilexerit & cum omni cordis letitia ex concupiscentiis rerum mortalium in desiderium æternorum gaudiorum erectus fuerit, venit igitur nunc ut longinquitatem vite sue, tempore brevi, eo decentius quo abiit citius, finiret; hæc de ejus reditu fama undique mox evolavit, Comes Haqvinus aqve cito vigilavit ut ursa, catulis clanculum ablatiis, ferox, congregans & convocans filios Belialis

A. D. sonum *Belialis* vandum illvirkium oc sonum hins (m) dálíga *Dobet*, er æ oc æ illt vinnu, frá því er þeir fædduz af móðrkvidi, ætlaði *Hákon* þá at koma á uvart á hendr hinum heilaga *Magnusi* at vinna oc fullgera med þeim hætti sína illgirnd ok því þau er hann hafði leingi ádr i hug haft oc efínat. Enn hinn hæsti (n) himnakongr er frá eilífu upphafi skipaði at hann skildi vardveira sín hin dýrdlígu einvalaker i sínum fehirðzlum, fá (o) af þeim sínum völdum manni enn nokkut ryð heimlígrar atferdar, þat er hreinfanda var, því villði Guð hann láta hreinfáz oc skírraz innan fírra daga med elldi þraungínganna oc meinlata oc med (p) þrelum freistinnar oc margra mótgerda, þó at ecki væri höfudsynd til af hönum at því, þá villði Guð auka hanns verþleika ef nokkut skorti á, at eftir því sem hanns freistni oc stríð væri meiri oc hardadi, þeim mun hærri oc háleitari skildi verða dyrd oc fagnadr sigrvegarans, því gerðiz sva at jarlarnar senduz sín á medal med orðsendingu frídar oc settar hinna hyggnuðstu ráðgiafa sinna, er rettlíga báru merking þeirra *Chusi* oc *Achitophel*, er báru sáttmál milli þeirra *David*s kongs oc *Abfalons* sonar hanns, þá er þeir voru misfátter, kom þar um síper þessu máli af med algöngu góðra manna at sett vár formeruð milli þeirra frænda (q) (med þeim hætti at iarlðomr *Orkneyia*, *Katanes* oc *Hialtlandz* skildi midlaz til háls milli iarlanna *Magnusar* oc *Hákonar*,) skildi hvargi gánga á annars ríki med nokkurre ágirni; sem þessi sett er samín oc stadfest med eíðum oc handföllum, þá funduz iarlarnar med fríðarkoffi; Enn þat sem hinn heilagi *Magnus* hugði til fríðar, þat fneri

(m) dandlíga. 351, 352. (n) herra. *omn.* (o) á. *omn.* (p) þelum, *limis*, 351. (q) *amitt. parenthetis.* No. 351.

malos, scelestos, & filios stupendi Dohet, qui semper & ubi A. D.
 que postquam ex utero matris nati erant malum operaban-
 tur, supervenire statuerat Haqvinus ex improvise sanctum
 Magnum ad perpetranda & consummanda eo modo ma-
 lignitatem & fraudem, quam diu antea meditatus fuerat at-
 que paraverat; Verum summus rex celorum, qui ab aeterno
 principio ordinavit ut gloriosa sua vasa electa in suis the-
 sauris conservaret, vidit in hocce suo electo mundanae adhuc
 actionis rubiginem quandam quae abstergi potuit; voluit
 igitur Deus ut paucis diebus mundaretur atque expoliretur
 igne angustiarum & noxarum & stimulis tentationis mul-
 tarumque adversitatum; peccatum licet capitale apud eum non
 existeret abluendum, Deus ejus dignitatem, si quid deesset, au-
 gere voluit, ut quo ejus tentatio & lucta major atque acrior
 esset eo major atque celebrior gloria & gaudium victoris fieret;
 hinc factum est ut comites, cum nuntio pacis ac pacationis,
 prudentissimos suos consiliarios, qui vere exemplum erant
 Chusii atque Achitophelis, qui foedera inter Davidem &
 filium ejus Absalonem, cum dissiderent, ferebant, invicem
 mitterent; res tandem per bonorum intercessionem eo venit
 ut pactio inter cognatos iniretur, ea conditione, ut comita-
 tus Orcadum, Katanesiae & Hialtlandiae inter comites Mag-
 num & Haqvinum in duas partes aequales divideretur, ac
 neuter alterius regnum ulla avaritia infestaret; Cum haec
 pactio inita & juramentis ac manudatione confirmata esset,
 convenere cum osculo pacis comites, quae autem pacem spe-
 ctare sanctus Magnus aestimabat, ea Haqvinus in fraudem
 sub-

A. D. sneri *Hákon* til flærdar oc undirhyggio oc þefs leingr sem hann áhélt eitri illzku sinnar, þefs illmannligarr hann upp-
spió (r) henni, þvíat hanns illzka oc níðingskapr geck framn
med miklu megni þann tíma er hann gat henni eigi leingr
leynt med þeim hætti sem etr i andliti gera manningum því
meira mein sem þær leingr í liggia, sva ferr allzkonar illz-
ska þefs helldr sem hún (s) leyniz leingr i hug oc hiarta
þefs grimmari verdr hún til meinsemdanna.

Cap. 19.

Hinn heilagi *Magnus* iarl tók þá enn at stjórná ríki sínu
med frídi oc fagnadi um noekurn tíma, oc er þat mest i
Guds augliti, hverfu heilagliga hann lifdi i þessarri bidstund
síns dauda, hverfu hann skriddi sic med háleitum kröptum
oc framningum allsháttar mannkostar, i bænahalldi oc tára
úthellingu oc vidrkenningu hiartans, i skírlífi oc sköruglyndi,
i ölmöslugiordum oc allri síðsemd vid sitt underfólki, i mein-
lætum oc margskonar prautum er hann poldi uppa sinn lí-
kama ok miklum öðrum fleirum digdum enn syndugr madr
megi hug til koma hverfu er Guds helger menn gera, bióz
hinn mæti *Magnus* iarl þanniveg vid sínu píslarvætti, hvers
frálsögn ver skulum þessu næst (t) byria med Guds vilia.

Cap.

(r) omitt. omnia. (s) seyritz, fecem contrahit. omnia. (t) sá at heira.

subdole convertit, & quo diutius venenum sue malitiæ retinet, eo sceleratius id evomuit, malignitas enim ejus atque nequitia magna, vi tempore quo eam diutius celare nequivit, proruit, nam quemadmodum carcinomia in facie homini eo magis nocet, quo diutius inhaeret, ita omnifaria malitia eo, quo diutius in mente cordeque latitat, nocendo fit crudelior.

Cap. 19.

Capit adhuc sanctus Magnus, lætus, durante pace, ditio-
nem suam aliquandiu regere; Deus etiam potissimum novit
quam sancte in hac mortis suæ mora vixerit, quo mo-
do se egregiis viribus & exercitiis omnimodarum virtu-
tum ornaverit, orando, effusione lachrymarum & recipiscen-
tia cordis, castitate fortique animo, eleemosyna & omni
honestate erga subditos, incommodis & variis adversitatibus
quas in suo corpore passus est, ac aliis virtutibus multo plu-
ribus quam homo peccator excogitare queat quorsum sancti
Dei homines agant; hunc in modum sanctus Magnus se ad
martyrium, cuius relationem post hæc primum, Deo volente,
ordiemur, paravit.

A. D.

Cap. 20.

Sem fyrrfögd fætt oc fridr hafði haldiz millim iarlanna um nockora vetr, þá birti *Hákon* sic svikara, framm steypandi or sínu briósti miklu ránglæti er hann hafði um (u) tíma aptrhalldit. Heyrit hverfu (v) fannr er urfkrurðr hins forna skáldfins, sva fegiandi:

*Nulla fides regni sociis, omnisque potestas,
Impatiens consortis erit, totum fitit illa.*

Þat skillz sva): Alldri kann felagskapr þessa heims ríkis tryggr at vera, þvíat allzkonar valdsmenn pola ey fier iafn-ríka oc vilia einer allt hafa; Af þessu megi þier skilia hví-
likt alldin er svikinn fæda, oc hviliker ávexter uppreнна af ágirni, allar synder geraz af girnd oc allar fystir (x) úleyf-
dar af ágirni framgánga, þat reyndiz með *Achab* hinum ránglátazsta kongi er offotti *Heliam* spámann, þetta byrti hinn glæpafullazsti *Judas*, er selldi drottinn varn vid verdi, þetta hid sama svikarinn *Hákon* iarl bædi með damum oc raunarstaufum i þeim svikum er hann sveik sinn frænda (y) i trygðum, þóat með ymsum hætti gerdiz atburðir um skipti þeirra oc sundrþycki.

Cap. 21.

Tveir menn voru þeir með *Hákoni* iarli er til ero nefn-
dir ath einna veft geingu á millum þeira frænda, hiet annar
Sigurðr

(u) nockorn. add. omu. (v) her kemr fram hit forntalada. *parenthesus* omitt.
omu. (x) omitt. omu. (y) Magnus iarl. add. omu.

Cap. 20.

A. D.

Ubi memorata pax aliquot hyemes inter comites duraverat, Haqvinus perfidum se prodidit, profundens ex pectore suo magnam injuriam quam ad tempus compescuerat. Audite quam vera sit sententia prisce poetæ, dicentis:

*Nulla fides regni sociis, omnisque potestas,
Impatiens consortis erit, totum sitit illa.*

Id est: potest nunquam Societas hujus mundi fida esse, omnes enim, apud quos est dominium, sibi divitiis pares non tolerant & soli omnia obtinere cupiunt; ex hoc intelligitis qualem florem fraus gignat, qualesque fructus ex avaritia proveniant, omnia peccata ex cupiditate patrantur, omnis cupiditas ex avaritia profiscitur; expertum est in Achab, rege summæ iniquitatis, qui prophetam Heliam persequebatur; prodidit hoc scelestissimus Judas, qui dominum nostrum pretio vendidit; hoc idem proditor Haqvinus & exemplo & experientia, dolo cum consobrinum suum, sub specie fidelitatis, proderet, varia licet in eorum commerciis & dissidiis inciderent.

Cap. 21.

Adbæserunt Haqvino viri duo, in calumniando primas tenuisse nominati, quorum alteri nomen Sigurdus, alteri

Ppp 2

Sig-

- A. D. *Sigurðr* enn annar *Sigvatr Socki*. *Sigurðr* átti hroðr er Þorsteinn hiet, er var hinn dyggvazsti hyrdmaðr *Magnusar* iarl's, marger voru þeir adrer er illann hlut áttu i þeim málum ok voru þeir allir med *Hákoni*, þviat heilagr *Magnus* villdi einga rógzmenn hallda i sinni (z) hyrd, þessum rógi kom sva at iarlarnr drógu lid saman oc fór hvar í moti audrum med miklu fiölmenni, þeir hiełldu bádir til *Hrofseyiar*, þviat þar var þingstöd þeirra *Orkneyinga*, enn er þeir komu þar, þá fylktu hvarertveggjö síno lídi ok biugguz til bardaga, þar var þá komit alt stórmenni med Jörlunum ok voru marger beggia viner, þeir er allann lut áttu i at sætta þá oc geingu í milli med dreingskap oc godvilia; þessi fundr var á lángeföstu. Enn þviat margir góðgiárnir menn áttu hlut i at skirra vand-ræðum med þeim, enn villðu hverigum veita til úhæfu vid annann, þá bundu þeir sætt sína med eidum oc handfólum, at vitni hinna bezstu manna, var sva stadfest at þeir skilldu finnaz um varit i *Egilsey* efter Pascha, til þess fundar skill-di hvar iarlanna hafa tvö skip oc jafnmarga menn; jarlar báðer bundu þat eidum at hafa oc hallda þer sættir sem hiner bezstu menin riedu á þeim fundi upp at kveda þeirra i millum oc eptir sva gert, fóru hvarier til sinna heimkyn-na; þessi formáli sættar oc samþyckis líkadi hinum heila-ga *Magnusi* hardlavel, sva sem fullkómnum heilhuga oc skíærrar samvitku, án allra grunfemda, enn *Hákon* iarl hafði á þessu þingi skreitt sína (a) undirhyggio oc hulit med skýi skraukfemdarinnar þviat þetta sættmál hafði hann gert med flærd oc prettum oc fullum svikum, sem síþan reyn-diz, þviat á þeim tíma bliesu þeirr *Hákon*, er riettiliga kal-laz fiesiodr fölgins glæps, oc hanns hiner údyggu þrælar samann

(z) figd. *omn.*(a) samvitku. *omnia.*

Sigvatus Sockius. Sigurdus' fratrem habuit Thorsteinem, A. D. qui fidelitate reliquos Comitum Magni satellites superavit. Multi erant alii qui calumniis his se immiscuere & omnes Haqvino adhaeserunt, sanctus enim Magnus nullos calumniatores inter satellitum suum toleravit; memorata calumnia eo processit, ut comites, exercitu coacto, se invicem, multitudine stipati, peterent; uterque in Hrosseyam, ibi enim locus comitiorum Orcadensium, tendebat, quo cum venirent, aciem ambo instruxerunt pugnamque pararunt; omnes optimates tunc cum comitibus ibidem & multi utriusque amici aderant, qui eis reconciliandis sategerunt & benigne atque viriliter intercessere. Hic conventus tempore quadragesimali fuit. Verum cum multi viri benevoli ad avertenda inter eos pericula operam suam conferrent, neutrum autem ad nefas auxiliari vellent, pacationem, juramentis dextrisque data fide, testibus advocatis optimatibus, sanxerunt; ratum habebatur ut sequente vere, post festum Pascatos, in Egilseyia convenirent; in conventum illum uterque duabus navibus & asseclarum numero par instrueretur; ambo juramentis se adstrinxere ad acceptanda & servanda fœdera quæ in dicto conventu inter ipsos optimates pronunciaturi essent; his ita actis, quisque domum suam rediit. Perplacuit sancto Magno prædicta conditio ineunda pacationis, ut animi integri & conscientiae puræ, sine omni suspitione; Haqvinus autem in hoc conventu astutiam suam vaginis incluserat & nube mendacii texerat, pacationem enim hanc calliditate, fraude & pleno dolo, ut experientia postea docuit, inierat, illo enim temporis spatio, thesaurus tectæ

A. D. samann ráð finnar illzku til dráps oc dauda hins heilaga *Magnusar*, fyrir því at (b) (rík oc hardla) kær er aull illzka (c) hæðiligum félagskap, því staðfesta þeir sín i milli at þessiúhæfa skal alldregi leingr undan gánga oc nú skulu þeirr (d) fullkomit sedia sinn hardan þorsta i úthellíngu fáklaufs blods, enn hinn hæsti drottinn allra vallda fyrirfá sínum kæra vin oc völdum þíslarvatt at i þenna tíma búinn til himinríkis skildi hann úrtakaz þessu lífi undir þúngum þuðt snarps dauda; svasém vinber i vínþraung af átroði oc þrytíngu gefa af sér hid skíarazta vin á sínum tíma med miklum ilm oc fætri bergíng, sva gaf þessi hinn dírdlegi þíslarvatt Guds, fyrir sakir síns dauda, aullum Guds vinum oc sínum himneskann fætleik guðligrar mískunnar af þeirri dýrd oc fagnapi er hann hefer audlaz i (e) uendiligrí gleði eilífs lífs med Gudi oc hans helgum mönnum.

Cap. 22.

Þegar Þaschadags helgin leid af, þá biugguz hvarertvæg-
gio til þessa fundar med úlíkum hætti, hinn heilagi *Magnus*
stefndi til sín öllum þeim mönnum er hann vissi góðgiar-
nazta vera til ummbóta med þeim frændum, hann hafði
tvau lánskip skipud hinum vaufkuzstum dreingium, sva
mörgum sem ákvedit var oc er hann var buinn, hieilt hann
til *Egilseyiar*, enn er þeirr reru i logni oc síókyrru vedri,
þá reis bodi hiá skipi því er *Magnus* iarl var á oc yfir
skipit þar er iarl sat. Sva hietu formenn á skipi *Magnu-
sar*

(b) *omitt. om.* (c) heiduglegum. 351. 352. (d) loksens. *om.*

(e) veniulegri. 351. 352.

*fraudis rite appellatus, ejusque perfidi servi consilia suæ ne- A. D.
quitiæ ad cædem necemque sancti Magni consularunt, omnis
enim malitia efficax est & admodum cara cuicumque dete-
standæ societati; ratum igitur inter se habent nefandum hoc
scelus diutius neutiquam procrastinandum, jamque sitim effu-
sione sanguinis innocui omnino compescendam; cæterum om-
nium potestatum celsissimus princeps dilecto suo amico &
electo martyri prospexit, ut hoc tempore paratus ad regnum
cælorum e vita hac sub gravi procella aspera mortis exime-
retur. Ut uva, cum contigua pampineæ vites prenuuntur,
vinum meracissimum ferunt suo tempore, insigne fragran-
tia, gustanti dulce, ita gloriosus hic dei martyr, morte sua
omnibus dei amicis & suis cælestem dulcedinem divinæ mi-
sericordiæ ex gloria & letitia quam in infinito gaudio vitæ
æternæ cum deo & ejus sanctis consecutus est, dedit.*

Cap. 22.

Post Pascha ad hunc conventum, disparem in modum, iter
pararunt; sanctus Magnus ad se convocavit omnes quos sta-
tui cognatorum medelam potissimum allatueros scivit; habe-
bat duas naves longas, fortissimis viris, tot, quot præfina-
tum erat, instructas; ad iter paratus in Egilseyiam tende-
bat; cæterum cum aëre tranquillo & in malacia remiga-
rent, fluctus apud navem, quam comes Magnus gubernavit,
surgens, super navem, ubi sedebat comes, injectus est. Pri-
marii in nave comitis Magni nominabantur, Thorsteinn
supra

A. D. *far* iarls, *Þorsteinn*, er fyrr var getit, *Arnkiell*, *Grimr* oc *Gilli*, oc marger adrir dugandi menn, þeir undruduz miök penna atburd, er bodi fell i logni, þar er einginn maðr vissi at bodi hefði fallit fyrr oc diúp var undir, þá mælti hinn heilagi *Magnus* iarl, ecki er þat kynligt þó at pierr undriz þetta, enn þat er hugbod mitt at þessi atburðr sie fyrirbodan míns lífláðz, kann vera at þat komi hier fram, er fyrir er spáð, at son *Páls* iarls mun hinn mesta glæp vinna; má vera at *Hákon* búi um fvik við ofs á þessum fundi; menn *Magnúsfar* iarls urdu miök hryggir við þessa ræðu, er hann sagði sva bráðar vanir síns líflátz oc báðu hann hlífa sier oc giæta lífs síns oc hætta ecki á trúnat *Hákonar* iarls; heilagr *Magnus* iarl svarar, ek skal at víðu fara til þessa fundar, sem ákvedit var, oc gera eingi bríðmæli á mik fyrir hugarbóð mitt eitfaman, oc verði allt at Guds vilia um varar ferdir. Enn ef því veri at skipa, þá vil ek miklu helldr pola rángindi enn gera öðrum (f) manni, sem Gud láti *Hákon* frænda bætr fá þó at hann geri mier rángt.

Nu er at segia frá *Hákoni* iarli at hann stefndi at sier herlidi miklu, hann hafði sið eda átta herskip, aull stór, skiput af mönnum, var þar lid allt velbúið sem til bardaga skilldi leggja, enn er lidit kom saman, þá gerði *Hákon* iarl þat bert fyrir sínum mönnum, at á þeim fundi skilldi umskipa med þeim *Magnúsi*, sva at þeir skildu ecki báðir ríki ráða papan af; margir menn iarls, er senniliga mega kallsaz fyrir andskotans, licu vel yfir þessari ráðagerð hanns oc lögðu þar til mörg ferlig ord, enn þeir *Sigurðr* oc *Sigvatr*
Socki

(f) omitt, omnia.

supra memoratus, Arnkell, Grimus & Gillius, multique A. D. præter eos viri generosi; mirabantur admodum hunc casum, cum fluctus, silente vento, ubi nemini notum antea elevatum fuisse, in alto maris surgeret. Tunc comes sanctus Magnus, non, inquit, est mirum quamvis hoc adstupeatis, casum autem hunc mortem meam portendere præsagio; foran heic eveniet quod prædictum est, filium comitis Pauli maximum scelus commissurum; Haqvinus fortassis in hoc conventu nobis insidiatur. Affecla comitis Magni, cum maturationem adeo mortem suam præsagiret, perquam contristati, rogarunt ut sibi caveret, suæ vitæ prospiceret & comitis Haqvini fidei se non committeret; ad hæc sanctus Magnus; certe, ait, ad conventum, ut promissum erat, pergam, nec, solo animi mei præsagio actus, datam fidem violabo; totum nostrum iter pro dei voluntate succedito; Cæterum si alterutrum eligendum, injuriam multo magis pati quam eadem alium afficere volo; hanc Haqvinus quamvis mihi inferat, pro eadem expiare permittat deus.

Jam ordo tangit narrationem de comite Haqvino; magnam conscripsit exercitum, septem aut octo naves bellicas, singulas ingentes, cum militibus adhibuit, qui omnes acsi prælio congredierentur instructi fuere; verum cum copie convenerant, comes Haqvinus suis palam profitebatur imperium inter se & comitem Magnum, ut ambo in posterum id non gererent, divisum iri. Multi comitis affecla, quos filios diaboli vere appellare licet, hæc ejus consilia approbarunt & varia verba abominabilia iis addiderunt; Sigurdus autem & Sigvatus Sockius, qui mala semper & ubique con-

A. D. *Socki* voru þá enn með verftum tillaugum, er æ oc æ voru illz eggjandi. Tóku menn þá róðr mikin oc foru geyft oc ákafliga; *Havardr Gunnason*, er fyrr var getit, var þá með *Hákoni* iarli, hann var kær vin beggia iarlanna; *Hákon* hafði leynt *Havard* þessu úrápi, enn þegar hann varð vífs, þá liop hann utbyrdiz at skipi iarls oc lagðiz i ey eina úbygða, þviat hann villði i cingum fvikræðum vera með *Hákoni* móti hinum heilaga *Magnusi*. Sá maðr var með herra *Magnusi* iarli er *Holldbodi* het, rettordr bondi or *Sudreyjum*, hann var hirdmaðr *Magnusar* iarls hinn kjarazsti, hann var þar nálágr aullum þeim tidindum, oc hefer sípan greiniligaz frálagt frá skipum oc allri vidræðu þeirra *Hákonar* iarls, hvar er her má heyraz þessu næst.

Cap. 23.

Hinn heilagi *Magnus* iarl kom fyrr til *Egilseyiar* með sínum mönnum enn *Hákon*, oc er þeir sá herskip *Hákonar* VIII, þá pottiz *Magnus* iarl vita, at um fvik mundi buit oc fannz mikit um öllum mönnum þeim er nockora skinsfemd höfðu, at slíkr vapnadr manna fiölldi mundi ecki þess beydaz er til fridar horfði: sem hinn heilagi *Magnus* iarl sá at byrtaz mundi undirhyggja *Hákonar*, þá sötti hann með sína menn uppá eyna til kirkju til bænar oc var þar um nóttina, ecki fakil hrædzlu eða ótta, helldr at festa Gudi allt sitt ráð; menn *Magnusar* iarls buduz at veria hann oc beriaz í mot *Hákoni* (i), enn hann svarar sva: ecki vil ek leggja líf yðvart í háska fyrir mic oc ef ecki verðr fridr settr með okkr

(i) rectt. 351. 352.

tribuerunt, pessima incitamenta hac quoque vice in medium A. D. protulerunt; incumbabant dein strenue remis & furentes vehementesque pergebant. Havardus Gunnii filius supra memoratus Haqvinum tunc sequebatur; erat is utriusque comitis intimus amicus; hunc comes Haqvinus nefarium isthoc consilium clam habuerat, qui ubi id rescivit, ex navi comitis in mare se projecit & in insulam quandam incultam natavit, ulla enim cum Haqvino comiti sancto Magno infidias struere noluit. Sequebatur comitem dominum Magnum vir nomine Holldbodius, colonus ex Hæbudibus verax; erat is comitis satelles carissimus; hæc omnia eo præsentè evenerunt, is etiam postmodum ordine accuratissimo commercia & colloquia comitis Haqvini cum Magno, quæ infra primum audire licet, retulit-

Cap. 23.

Comes sanctus Magnus cum suis in Egilseyam prior quam Haqvinus venit, & cum videret naves ejus octo bellicas, dolose agi conclusit; omnes qui prudentes erant opinabantur tantam armatorum multitudinem ea quæ pacem promitterent non moliri; Cum comperiret comes sanctus Magnus dolum Haqvini erupturum, in insulam cum suis ascendit, templum adiit, oraturus, ibique pernoctavit, non timoris vel metus causa, sed ut se totum Deo commendaret. Affectu comitis Magni suam tutelam in certando cum Haqvino obtulerunt; ille autem his; vestram, regerit, vitam mea causa periculo exponere nolo, si pacem inter me consobrinumque meum sanciri non contingat, fiat voluntas Dei, læsionem

A. D. okkr frændum, þá verði sem Gud vill, þvíat helldr vil ek pola meingiörð (k) ok fvik, enn veita audrum; þvíat þessi hinn ágjæti píslarvattr, þessa luti talandi, vissi þat at öll flærð oc prettr fnyz apr til þess er gerir. Nú þótti mönnum hanss sannaz þat er hann hafði þeim fyrer sagt um fvik *Hákonar*, (l) enn því at *Magnus* iarl villi fyrir um líftundir sínar, hvart sem þat var helldr at hugspeki hanss eða guðligri vitran, (m) þá villdi hann ecki flyia eða langt fara frá fundi (n) úvina sinna, oc sötti hann ecki af öðru til heilagrar kirkju enn fyrir trúfakir, *Magnus* iarl vakti löngum á bænum um nóttina oc hugfadi sálubiálp sína oc badz fyrir vandliga, fal hann alt mál sitt oc (o) síalfan sic Gudi á hendi; om morgunin liet hann fíngia sier mello oc tók hann í þessari mello *corpus domini* oc þessi hanss gerd þarfadiz til hæstu skynsemdar, at í þeim stad skilddi hann verða fórn Gudi, sem 'offrud var híaþsamlig fórn holldz oc blóds dróttins vars *Jesu Kristi* til híaþpar öllum heimi; enn *Hákon* iarl, er í þann tíma var fyrdr allri guðhræzlu, oc ástfemd, fvívirdandi privilegia kirkjuunnar, óttadiz ecki inn at gánga í heilaga kirkio, raskandi fva frid hennar oc frelsi, at hann fíndi sinn glæp því grimmiligarr sem hann framdi hann í helgara stad, þvíat æ eyks fynd af illgerdum ok illzka af údádum oc fyndugr madr, þá er hann kiemr í díúp fyndanna, hafnar öllum Guds otta, oc því meirr sem hann vennz fyndunum, því meir dirfiz hann oc því fídr hyrdir hann hvat illt hann gerir, þvíat hönum þycker þá eingífs vert hverfu stort sem hann misgeyrir; þenna sama morgun sem *Hákon* iarl var kominn uppá eyrna med sínum illger-

(k) omitt. omn. (l) iarl. a. o. oc at pro enn því at. omn. (m) þó. omnia.

(n) vina. 351. 352. (o) ráð. omn.

nem enim & dolum sustinere, quam aliis intentare, malo; A. D. inclytus enim iste martyr hæc locutus scivit omnem dolum fraudemque ad eum qui struit reverti; hinc ejus affectæ eventum verbis, quæ de insidiis Haqvini prædixerat, responsum autumabant. Cæterum cum Comes Magnus vitæ suæ terminos præcognosceret, sive id præsagio animi, sive ex revelatione divina fuerit, fugere aut a conventu hostium longe discedere noluit & pietatis solius causa sacram ædem adiit; Diu noctis vigilando, salutem suam meditatus est & devotas preces fudit, rem suam omnem sequi ipsum Deo commendans; crastina luce missam sibi celebrari fecit & inter hanc corpus domini assumpsit; hoc quoque ejus factum summe utile erat præcognitioni quod eo in loco victima Deo mactaretur, qui acceperat salutiferam oblationem corporis atque sanguinis domini nostri Jesu Christi quæ ad totius mundi salutem data est. Verum comes Haqvinus tunc, omni pietate atque amore destitutus, jura templi violans, sacram ædem ingredi non veritus est, ejusdem pacem jusque adeo lædens, ut scelus suum eo atrocius manifestaret, quo sanctiori in loco id patrabat, peccatum enim semper maleficium, & malitiam nefas auget, homoque peccator, ubi in profundum peccatorum descendit, omnem Dei timorem posthabet, & quo magis peccatis affuefit, eo magis audet & eo minus, quæ mala patraverit, curat, quantacumque enim tunc delinquat, nibili reputat. Eodem mane quo insulam, cum suis maleficis, ascenderat Comes Haqvinus, affectuum quatuor, quos præ aliis

A. D. illgerdarmönnum, þá sendi hann menn sína IV. hina dálígzstu þjóna, þá er grimmazster voru, oc giarnaztir til illgerða, at handtaka *Magnus* iarl hvar sem hann var staddr: þessir IV., er helldr mega kallaz af sínum grimmeik hiner skiaðuzstu vargar, enn skynsámir menn, jafnan pyttandi til blods úthellingar, hlupu inni kirkiuna miök sva at lokinni messunni, gripu þar þegar hinn heilaga *Magnus* iarl med miklu herfangi, harki oc háreyfti, af frídi oc fadmi heilagrar kirkiu, sem hinn högvarazsta faud af hiardartraud, heilagrar var halldinn af fynda þrælum, rettlátr var bundinn oc dreiginn rángliga af ránglátum oc leiddr þann veg fyrir hinn ágiarna domara *Hákon* iarl, enn þessi hinn stérki Guds kappi var sva med mikilli stadfestu i öllum þessum þrautum, at hvarki skalf hanns líkamr af hrædzlunne, hugr af otta eða harmi, þvíat hann fyrirlet penna heim þornadann med öllu sínu friðlausu blómi, vænti hann at Gud mundi umbana hönum polinmædi hans úumrædiligrí kóronu, enn þeira grimd oc ædi eilífum þíslum í heitum helvítis bruna fyrir sva úmannliga illzku oc afskapliga ágirni. Hann var sva gladr ok kátr er þeir handtóku hann sem hönum væri til veizlu bodit oc med sva stadföstum hug oc hiarta, at hvarki taladi hann til sinna móttödumanna med nockorri stygd, reidi eða skíelfðri raust.

Cap. 24.

Þá sem hinn heilagi *Magnus* var kominn fyrir *Hákon* iarl, mælti hann med mikilli stadfesti til *Hákonar*, ecki geyrir þú vel frandi, segir hann, er þú hiellz eigi eida þína oc er mikil van at þu gerdir þetta meira af illgyrni annarra ok áeggjan, enn

amabat, præferoces & ad scelera pronos emisit, ut comitem A. D. Magnum, ubicunque esset, comprehenderent; hi quatuor, qui ex sua crudelitate nocua magis bestia quam prudentes homines appellari merentur, sanguinis effusionis semper sitientes, in templum, post absolutam fere missam, incurrebant; comprehendebant ibi absque mora Comitum sanctum Magnum, insolenti more latronum, inter tumultum atque clamorem, ex securitate & gremio sacrae adis, ut mansuetam ex septis ovem; sanctus a peccatorum servis tenebatur; justus constrigebatur & trahebatur injuste ab iniquis ducebaturque eo modo ad avarum judicem comitem Haqvinum; fortis vero hicce athleta tanta in his adversitatibus gaudebat constantia, ut corpus horror, animum timor aut tristitia non moverent, derelinquebat enim exsiccatum hunc mundum cum ejus fructu carente viriditate, Deum sibi patientiam ineffabili corona compensaturum sperabat, hostium vero ferociam atque furorem, ob inhumanam admodum crudelitatem & immodicam avaritiam, pœnis æternis in flagranti inferni igne, puniturum; letus, cum eum comprehenderent, acsi ad convivium invitaretur, gaudebat constanti adeo animo & corde, ut sine omni asperitate, iracundia & voce tremente loqueretur.

Cap. 24.

Cum comes sanctus Magnus ad comitem Haqvinum ductus esset, magna constantia eum affatus est; Non, ait, cognate, probe agis cum juramentum tuum violaveris; est credendum te magis aliena malignitate & hortatione, quam pro-

- A. D. enn af þinni eiginligri illzku: nú vil ek bióða pierr III. kosti, at þu takir nockorn af þeim, helldr enn þu spiller eidum þínum oc láter drepa mik þá frænda þinn saklaufann, sem sumir munu kalla; *Hákon* iarl mælti, heyra vil ek þá fyrst hvat þu býdr; heilagr *Magnus* segir, sá er hinn fyrsti kostur at ek mun fara af landi brott til *Roms* eda allt út til *Jorsala* at sækja helga stadi oc bæta sva fyrir hvarntveggia ockar, mun ek hafa II. skip þor landi, skiput med godum dreingium oc þeim nauðsynium sem var þurfum at hafa, mun ek þat sveria at koma allðri til *Orkneyia* sþan; þeim kosti var skiótt neitat af *Hákoni* ok hanns mönnum; þá mælti *Magnus* iarl, nú med því at líf vart er á yðru valldi enn ek veit mic i mörgum lutum til sekta hafa giórt vid allzvalldanda Gud, oc þarf ek þarfyrir umbót at geyra, þá send mic upp á *Skotland* til vina ockar beggia oc fie ek þar vardveitr med II. mönnum mier til skientunar, oc síá þú þá sva til at ec muni allðri or því vardhalldi koma fyrir nean þitt ráð. Þessu neittu þeir skiótt oc fundu margt til at ecki mætti vera. Þá mælti þessi stöðugi (p) riddari; miök preingir nú at um kostina, segir hán, nú er einn sá eptir er ek vil þér bióða, oc Gud veit at meir se ek fyrir þinni sáluhiálp hier um, enn mínu líkamans lífi, þvíat þat sómir þó síðr at týna mínu lífi, láttu mic aflima sem þér líkar eda augum ræna oc set mic sva í myrkvaðstofu þá er ek kiemz allðri or; þá mælti *Hákon* iarl, þessa sætt tek ek oc ecki beidi ek framar; þá hlupu upp menn *Hákonar* iarls oc mæltu, þessu verðum ver ecki samþyckir at þína *Magnus* iarl, enn drepa munum ver annanhvarn yckarn oc ecki

skulu

propria nequitia inductum hoc egisse; Jam tres tibi condi-
tiones offeram, ut acceptes aliquam earum potius quam vio-
les juramenta tua, neque, cognatum tuum, infontem, ut re-
putabunt quidam, occidi facias; ad hæc Comes Haqvinus;
volo igitur quam offeras primam audire; regerit sanctus
Magnus; prima est conditio, peregre Romam aut Hieroso-
lymam usque, ad loca sacra invisendum & pro nobis ambo-
bus expiandum, proficiscar; duas naves, viris fortibus & re-
bus ad usum nostrum necessariis adhibebo, & juramentum
prestabo me nunquam exinde in Orcades rediturum. Con-
ditio hæc ab Haqvino ejusque asseclis cito rejecta est; Tunc
Comes Magnus; Cum vita nostra, ait, in vestra sit potestate,
& ego mihi multorum in Deum delictorum, pro quibus pœ-
nitentia mihi est necessaria, conscius sim, mitte me in Sco-
tiam ad utriusque nostrum amicos, ubi cum duobus, qui
mihi tempus fallant, sociis, custodiar; cura, ut ex illa custo-
dia sine tuo consilio non elabar. Hæc repente denegarunt,
multa cur constare non possent inferentes. Hinc constans iste
athleta; Nunc, ait, conditiones perquam arduæ sunt; jam
una tantum, quam tibi offeram, superest, scitque Deus quod
tuæ saluti magis quam meæ vitæ, hanc enim perdere mi-
nus decet, hac in re prospiciam; fac me pro lubitu muti-
lari aut oculis privari, & in carcerem, ex quo unquam
elabi nequeam, conjice; hanc, ait comes Haqvinus, accepto
conditionem & ultra non posco. Asseclæ igitur Haqvini, ac-
currentes, dixerunt; in hoc, ut crucietur Comes Magnus, non
consentimus, alterutrum autem ex vobis occidemus, post

R r r

diem

A. D. skulu þú upp frá degi þessum bádir laundum ráða; þá segir *Hákon* iarl, heldr vil ek löndum ráða, enn deyja skiótt, ef þér erud svo stránger í þessu máli. Sva sagði *Holdbodi* frá vidræðum þeirra. Eptir þetta fell heilagr *Magnus* til barnar oc laut í gaupner sier oc hellti ut mörgum tárur í Guds augli, gefandi sína sök, sitt líf oc siálfann sic í valld drottins.

Cap. 25.

Þessu næst sem hinn heilagi Guds vin *Magnus* iarl var ráðinn oc dæmdr till dauda, þá bauð *Hákon* iarl ofeigi merkismanni sínum at drepa *Magnus* iarl, enn hann neytadi með hinni mestu reidi, þá neiddi *Hákon* iarl til steikara sinn, er *Lífolfr* het, at vega at *Magnusi* iarli, enn hann tók at gráta háltöfum, þá mælti heilagr *Magnus* iarl til hanns, ei skaltu gráta segir hann, þvíat þér er frægd í at vinna slíkt, vertu með stadföstum hug, þvíat þú skalt hafa klædi mín, sem sifr er til oc lög hinna fyrri manna, ecki skaltu hræðaz, því at þu gerir þetta naudigr, oc sá er þic naudgar til, hefer meiri synd enn þú. Enn er hann hafði þetta mælt, þá steypti hann af sér kyrdinum oc gaf *Lífolfi*, síðann bað blessaðr *Magnus* iarl sér leifis at bidiaz fyrir oc þat var hönum veitt, hann fell þá allt til jarðar oc gaf sic Gudi í vald, færandi hönum siálfann sic í forn, ecki at eins fyrir siálfum sier heldr oc jafnvel fyrir úvinum sínum oc banamönnum oc fyrirgaf hann þeim öllum af öllu hiarta þat er þeir misgiördu við hann oc játti hann Gudi allar afgerdir sínar, oc bað þær allar af sér pvoft í uthellíngu síns blóds, oc fál Gudi önd sína á hendi, biðandi

Guds

diem hunc apud ambos regionis imperium non erit; Malo, A. D. regerit comes Haqvinus, populum regere quam cito mori, si hæc adeo urgeatis. Hoc Holldbodius eorum colloquium retulit. Comes exinde Magnus oraturus procumbit, complicatarum manuum concavitatem inspicit & coram deo immernas effundit lachrymas, causam suam, vitam & semet ipsum eidem commendat.

Cap. 25.

Sanctum Dei amicum comitem Magnum neci destinatum & addictum, ut occideret, vexillarium suum Ofeygum, jussit comes Haqvinus, verum cum, summam præ se ferens iram, negasset ille, assatorem nomine Lifolfum ut comitem enecaret coegit; illum vero plangere incipientem comes sanctus Magnus sequentibus allocutus est; non, ait, lachrymaberis, tale enim facinus patrare tibi honori vertitur, Herculeo esto animo, vestes enim meæ, ut consuetudo & lex fuit majoribus, tibi cedent, non timebis, invitus namque patras & qui te adigit magis quam tu peccat. Verum his dictis, pallium exuit, datque Lifolfo; expetit exinde beatus Magnus veniam precandi, qua impetrata in humum procumbit & deo se commendat, semet ei sacrificans, non solum pro se, sed etiam pro hostibus & intersectoribus, quibus omnibus ex toto corde remisit ipsorum in se delicta; Deo singula sua peccata confessus, ut in effusione sanguinis sui abluerentur, precatus est animamque suam deo commisit, ro-

A. D. Guds eingla at koma á móti henni oc flytia hana i hvíldi Paradífar. Þá er þessi hinn frægi Guds píslarvátur hafði lokit þan sinni, þá mælti hann við *Lífolfr*: stattu fyrir mier oc högg mic i höfudit mikit fār, þvíat eki fómir at hals-höggva höfpíngia sem piófa, styrkstu madr oc grát ei, því ek bad Gud at hann lykni pier, eptir þat signdi *Magnus* iarl sic oc laut undir höggit, enn *Lífolfr* hió i haufut hö-num mikit högg med öxi. Þá mælti *Hákon* iarl, högg þú annat; þá hió *Lífolfr* i hit sama fārit, þá fell hinn heilagi *Magnus* iarl á knien oc fór med þessu píslarvatti af ve-söldum þessa heims, til eilífra himnaríkis fagnada, oc penna, sem manndráparinn tók or heiminum, liet Gud allzvalldandi ríkia med sier á himnum, líkami hanss fiell til jardar, enn önd hanss var háleidlíga upphafinn til himne-krar dýrdar einglanna. Stadr fā, er hinn heilagi *Magnus* iarl var högginn i, var grittr oc mosótttr, enn litlu sípar byrtuz verdleikar hanss við Gud, sva at þar er sípan grænn völr, fagr oc sliettr, oc sýndi Gud þat i þessu tákni, 'at *Magnus* iarl var fyrir riettlæti drepinn, oc hann ödladiz fegurð oc grænleik paradífar á jörðu lifandi manna. Andlátzdagr heilags *Magnúsar* iarls er tveimr nóttum eptir ímessudag *Tiburtii* oc *Valeriani*; þat var á öðrum degi viku er hinn mæti *Magnus* iarl var drepinn, premr vikum eptir *Mariunessö* á föstu, þá hafði hann verit XII. vetr iarl (q) med *Hákoni*, þá voru kongar at *Noregi Sigurðr Jorsölafari* oc bræðr hanss *Eysteinn* oc *Olafr*; þá var lidit frá falli hins heilaga *Olafs Haralldssonar* (r) LXXIV. vetr; þat vár á dögum (s) *Paschalis* Páfa annars med því nafni,

(q) yfer Orkneyium. addunt. (r) XXXIV. 351. O. (s) Pascalii.
351. 252.

gans ut ipsius angeli ei obviam venirent & in quietem A. D. Paradisi ferrent. Cum celeberrimus hic dei martyr precibus finem fecerat; ad Lifolsum, stabis, dixit, coram me capiti quæ meo ingens vulnus infliges, magnates enim, ut fures decollare non decet, virilem adhibero fortitudinem, non lachrymator, rogavi enim Deum ut tui misereatur. Magnus postea se (cruce) signavit & sub ictum flexit, Lifolsus vero capiti ejus ingentem plagam securi inflixit; tunc comes Haqvinus iterum jubet cædi; hinc ille, datum antea vulnus, ferro secunda vice laceravit. Sanctus igitur comes Magnus in genua prostratus, dicto martyrio ex miseriis hujus mundi exiit in æterna cælorum gaudia, & ipsum, quem homicida e medio sustulit mundi, deus omnipotens in cælo secum regnare fecit; corpus ejus humi stratum est, anima autem gloriose in cælestem gloriam angelorum elata est. Locus, in quo cadebatur sanctus Magnus, lapidosus erat atque muscosus, verum paulo post dignitas ejus apud deum apparuit, ut ibidem postea viridis, amœnus & planus campus existat; manifestavit etiam deus hoc miraculo comitem Magnum ob justitiam occisum fuisse & amenitate atque viriditate Paradisi in terra viventium potitum esse. Dies æmortalis comitis sancti Magni duabus post festum Tiburtii & Valeriani noctibus incidit, erat secundo septimane die cum occideretur celeberrimus, tribus post festum Mariæ, tempore quadragesimali, hebdomadis; tenuerat tunc, simul cum Haqvino, imperium comes annis duodecim; regebat ea tempestate Norvegiam, cum fratribus Eysteine & Olao, Sigurdus Hierosolymipeta; exalti erant post obitum sancti Olai Haraldi filii septuaginta quatuor anni; erat tempore Paschalis,

- A. D. nafni, oc hinns heilaga *Johannis Hóla* biskups á *Islandi*.
 Hinum heilaga *Magnusi* iarli til fæmdar talar sva meistari
Rodbert er Latinu sögu hefer diktat.

Cap. 26.

I dag birtiz of, hiner kjaruztu brædr, andlátz dagr hins
 sæla *Magnusar* iarls píslarvotts, hvíldardagr hans oc eilífs
 fagnapar; glediumz oc fögnum á þeim háleita degi, þvíat
 hann beidiz af of hátyðlega gódfýfi oc einkanliga vegfemd,
 er byggium hiá hanns helgum dómi oc undir hanns var-
 nadi oc vardveizlu, oc væntum i hanns verdleikum, þvíat
 fyrir hanns háleit eptirdæmi oc heilagann lifnat, blomgu-
 duz fyrst i álfum *Orkneyia* ríkis hinar fegurztu skipunar,
 skærrar gódfýfi oc hinu helguztu lögmáli þessa dýrdarfulla
 píslarvattz, tóku margfallda aukning ens fæmiligzta sidfer-
 dis, hann rak brott herrafætis stól fiandans or norðr ætt
 heimfins oc setti i stáðin landtrialld almáttigs Guds, hann
 eyddi öllu illgrefi oc upprætti með sinni predikan, enn liet
 uppvaxa ena fegrztu dóma oc hinn sætazta kornskurd hins
 hiálpfæmiligzta ávaxtar, hann umfneri öllum beiskleik *Ork-
 neyia* i fæmd oc sætleik heilagra fíða; i dag sigradi hann hei-
 minn oc heimfins höfðingia oc hann uppfste ágiætr sigrve-
 gari yfir heiminn, takandi af sínum (t) heilaga drottnei, varum
 herra *Jesu Krísto*, dýrdarcorono; i dag viðskíldiz hann alla
 þvingan líkamligrar spillingar, i gegnumfarandi himnana
 oc hann inngeck i fögnud, ordin líkr heilögum mönnum i
 allri dýrd; i dag afklæddiz hann heimligri yfirhöfn þessa
 hins

(t) herra. omnia.

pape ejus nominis secundi & sancti Johannis episcopi in Islandia Hohenfis. Magister Rodbertus, qui historiam lingua Latina composuit, in honorem comitis sancti Magni talia verba facit. A. D.

Cap. 26.

Apparet nobis hodie, fratres dilectissimi, dies emortalis beati comitis Magni martiris, dies requietis ejus eternique gaudii; gaudeamus letemurque celebri eo die, poscit enim nos solemnem benignitatem & singularem laudem, qui apud sanctas ejus reliquias & sub ejus cura ac conservatione habitamus atque in ejus meritis spem collocamus, nam ob eximia ipsius exempla & sanctam vitam, in plagis regni Orcadici primum florescebant pulcherrimi ordines claræ benignitatis & sanctissimæ legis gloriosi hujus martyris, & multiplex honestissimorum morum augmentum capiebant; ejecit e septentrionali mundi plaga solium diaboli & Dei omnipotentis tabernaculum reposuit; exemit omne lolium & eradicavit præconio suo, verum crescere fecit res viridissimas in dulcissimam messem saluberrimi fructus; convertit omne fermentum Orcadum in laudem & dulcedinem sanctorum morum; vicit hodie mundum ejusque principem superavit & ascendit, clarus victor, supra mundum, a sancto suo domino nostro Jesu Christi coronam gloriæ reportans; liberatus est hodie ab omni coactione carnalis corruptionis, caelos penetravit & ingressus est in gaudium; omni gloria similis factus sanctis hominibus. Exiit hodie mun-

A. D. hins fallvallra lífs, uppstígandi herra enn mannligr veik-leikr megi virða oc er hönum því veitt himnesk (u) vir-dingh, fæmd oc sæla fyrir augliti allra heilagra, uppste hann að sönnu biartr at verdleikum, ríkr í fullsælu, dýrðarfullr af somafamligum sigri; þessi hinn háleiti Guds píslarvattr, hinn sæli *Magnus* iarl, príðr af koronu eiginlgs blóðs, var píndr þá er lidit var frá holdgan vars herra *Jesu Kristi* þu-fundr hundrad oc fiögr ár, á mánadegi, hinn sextanda *Kalen-das Maii* manadar. Nu minir kíaruztu, rekum brott líkam-ligar fyftir oc fordumz elsku uleifdra lúta, sigrandi oc yfirsti-gandi árás lastanna, enn fylgium fotsporum (v) oc lífi þessa hins dýrdliga píslarvatts með öllu megni vars hugskots sva framalligha sem var breifkleikr má bera, fylgium vegum lífs hans, hölldum dæmum verka hans, leitum ver við eptir at líkia hans lífi; þó at hvers dagliga birtiz oc aud-sýniz fyrir dásamligar jarteigner oc dýrlig stórtákn þau er almáttigr Gud veiter norðrhálfunne fyrir hans ágiætt árna-darord oc frægðarfulla verdleika bæði á sió oc á landi, at hans líf oc heilög síðfemd er meirr vegsamandi oc dásaman-di, heldr enn eptirlíkiandi varum veikleik: Sýndiz hann á jardríki at hann skilldi verða varr verndari oc árnadarmadr hialpar oc miskunnar við állmatkann Gud; fyrir því byriar ofs er þröngder erum með miklum þunga varra synda hans virþing jafnan at geyra með einkanligri góðfýsi skilldugrar hlíðni oc vegfemdar, at þessi hinn háleiti píslarvattr *Magnus* iarl virðiz með sínum verdleikum oc bænum fyrir ofs at hallda, at ver ödlumz verða hluttakari sigrfamligrar kóronu oc eilífrar dýrðar þeirrar er hann ödladiz á sínum þíningar-degi, þaf veiti ofs herra *Jesus Kristus*, fá sem er fæmd oc sæla,

(u) gleði. *addunt.* (v) oc lífi. *omitt.* 351. O.

mundanam penulam instabilis hujus vitæ, ascendens altius A. D. quam infirmitas humana æstimare queat; est igitur in eum collata cælestis dignitas, honor & beatitudo coram omnibus sanctis; ascendit equidem meritis clarus, dives plena felicitate, triumphans insigni victoria, illustris hicce Dei martyr, beatus comes Magnus, ornatus corona proprii sanguinis; passus est anno post incarnationem domini nostri Jesu Christi millesimo centesimo quarto, die Lunæ, decimo sexto Kalendarum mensis Maii. Ceterum, mei charissimi, expellamus carnales cupiditates, caveamus ab illicitarum rerum amore, vincentes ac superantes invisiones scelerum; sequamur autem vestigia & vitam gloriosi hujus martiris omni vi nostri animi, quantum nostra debilitas ferre potest, eamus via vitæ ejus, retineamus ipsius operum exempla, concnemur assimilari ejus vitæ, quotidie licet appareat & manifestetur per stupenda miracula & celebria prodigia, quæ Deus omnipotens præbet septentrioni propter ejus eximiam intercessionem & laude digna merita terra marique, ut ejus vita & sancta honestas magis honoranda & miranda sit quam comparanda cum nostra infirmitate; Apparuit in terra ut nos custodiret & salutem atque gratiam apud deum omnipotentem nobis consiliaret; debemus igitur, qui gravi onere peccatorum nostrorum premimur, eum, ex singulari prout ad debitam obedientiam & laudem, honore semper prosequi, ut celebris hicce martyr, comes Magnus, suis meritis & precibus pro nobis intercedere dignetur, ut contingat nobis consortes fieri æternæ ejus gloriæ, quam consecutus est die suæ passionis; dabit nobis id dominus Jesus Christus, qui est gloria & salus, auxilium & sanitas,

A. D. sæla, (x) hiálp oc heilfa, gledi oc dýrd allra heilagra oc rietlátra manna sinna, fá er með fedr oc heilögum anda líf-vir oc ríkir, einn Guð i þrenningu um úendiligar verallder verallda; Amen. Meistari *Rodbert* dictadi þessa saugu á látinu til virdingar (y) oc samdar hinum heilaga *Magnusi* eyia iarli at lidnum tuttugu vetrum frá hanns písl.

Cap. 27.

Nu er þar til máls at taka at segia frá þeim lutum er gerduz epter lífát hins heilaga *Magnusar* iarls, at sva mikil var grimd oc hardlyndi *Hákonar* iarls oc sva mikil reidi oc ædi við hinn sæla *Magnus*, at hann eigi síðr aufundadi *Magnus* iarl daudann enn lifandi oc þó at flestra manna ædi oc grimd kunni at sefaz eptir framin illvirki, þá hvíldiz eigi oc sefadiz aufundfíki oc illgyrnd i hiarta *Hákonar*, þvíat hann fyrerbídr at *Magnus* iarl veri at kirkju grafinn, sem kristnir menn helldr at hann veri þar jördu hulinn sem hann var drepinn.

Cap. 28.

Þat hafði mælt verit á hinum fyrra fundi iarlanna i *Rossey*, at þá er þeirra sætt veri fullkomliga styrkt oc stadfest eptir hinna beztu manna dómi sem þeir höfðu eidum bundit, at iarlar bádir, þá er þeirr færi af þeim fundi er ákvæðinn var i *Egilsey*, skíldu sækia veizlu i *Papuley* til Þoru módr *Mag-*

(x) hiálp. omitt. omn. (y) dýrdar. omn. add.

gaudium ac honor omnium suorum sanctorum atque iustorum, A. D. qui cum patre & spiritu sancto vivit & regnat Deus triunus in infinita secula seculorum, amen. Magister Rodbertus hanc historiam lingua Latina, in honorem atque laudem sancti Magni insularum comitis, elapsis a passione ipsius annis viginti, dictavit.

Cap. 27.

Jam sermo ad res, quæ post mortem comitis sancti Magni gerebantur, vertendus est. Tanta erat ferocia & crudelitas comitis Haqvini, tantusque in beatum Magnum furor iraque, ut tam mortuo, quam vivo, ei invideret, & licet plurimorum furor & crudelitas post patrata scelera leniatur, invidia tamen & magnitudo in corde Haqvini non mitigaretur, prohibuit enim comitem Magnum, ut Christianos, ad templum sepeliri, jussit vero eum in loco ubi occisus fuit terræ mandari.

Cap. 28.

Pactum fuerat in priori comitum in Hrosseya conventu, ut, cum eorum pactio, juxta optimatum arbitrium, quemadmodum juramenti promiserant, confirmata & rata esset, ambo, a conventu in Egilsey destinato discedentes, in Papilia,

A. D. *Magnusar* iarls; enn nu eptir dráp oc dauda iarls, þá sótti *Hákon* iarl til veizlunnar með sínum mönnum, þar var veizla þin betzsta, enn er dryckr feck á *Hákon* iarl, þá geck *Þora* til hans oc mælti sva. Nu ertu einn hier kominn herra, enn ek vænta yckar beggia oc *Magnusar* sonar míns, nu vertu mier sva bæna, sem þu villt at allzvalldandi Guð sie pier á domsdegi, at þú leyfir mier at son minn sie at kirkio grafinn. *Hákon* iarl leit i mót henni oc felldi tár, oc mælti, graf son sinn kona þar er pier líkar; heilagr *Magnus* iarl var þá fædr til kirkio oc grafinn i *Byrgisberaði* i Kristskirkio, þeirri er *Þorsinnr* iarl föðsfadir hanss let geyra; sýndiz þá þegar optliga skína á himneskr líós yfir hans greptri, sípan tóku menn at heita hinn heilaga *Magnus* iarl er i háfka voru staddir oc greiddiz þeirra þörf sem þeirr beidduz sálfir; iafnann var kiendr himneskr ilmr vid gröf hanss oc feingu þar síúkir menn heilfu; því næst gerdu ferdir sínar menn af *Orkneyium* oc *Hialtlandi*, þeir er vanheilir voru, oc vöktu yfver leidi hanss oc tóku allir bót sinna meina, enn þo þorðu menn eighi miögh uppi at hallda jarteinum iarls meþan *Hákon* iarl lifdi. Sva er sagt at þeir menn er vest höfðu geingit i milli iarlanna oc voru mest i svikræðum vid *Magnus* iarl, at þeirra vard flestra skiótr ender oc skamt lif oc dó þeirr illum dauda. Epter dráp hinns heilaga *Magnusar* tók *Hákon Pálsfon* under sik allt ríki i *Orkneyium*, let hann þá alla menn gánga til eida oc trunadar vid sik, jafnvel þá sem áðr höfðu piónat *Magnusi* iarli, geirdiz hann þá höfþingi mikill oc hafði álögr stórar vid vini *Magnusar* iarls, þá hönum þótti mest i móti sier hafa verit i skiptum þeirra. Nockurum

apud comitis Magni matrem convivium inirent, *ast nunc, A. D.* post cædem mortemque comitis, comes Haqvinus cum suis epulas, quæ ibi opimæ erant, adiit; verum cum vino inebriaretur, Thora eum accedens sequentibus alloquebatur; domine jam solus huc venisti, ego vero filium meum Magnum tecum venturum sperabam; Nunc talem te, qualem Deum omnipotentem in die iudicii tibi futurum desideras, mihi præbe petenti; permitte scilicet ut filius meus ad sacram ædem sepeliatur. Comes Haqvinus, oculis in eam conversis, lachrymas fudit, & filium, dixit, tuum, ubicunque placet, inhumas; Hinc Comes sanctus Magnus ad templum deportatus, & in eo quod Comes Thorfinnus, avus ejus paternus in provincia Birgenſi exstrui & Christo sacrari curaverat, sepultus est. Lumen cito cæleste super ejus sepulchrum sæpe numero splendere visum est; cæperunt exinde qui in periculis constituti erant comiti sancto Magno vota nuncupare, & auxilium optatum obtinuerunt. Fragrantia cælestis apud monumentum ipsius semper percepta ibique ægrotantibus sanitas data est. Iter deinde ex Orcadibus & Hialclandia susceperunt ægrotantes, ad tumultum ejus vigilarunt & ab omni sua calamitate liberati sunt. Miracula tamen comitis Magni, dum in vivis erat comes Haqvinus, multum extollere non ausi sunt. Feruntur qui in calumniando invicem comites, primas tenuerant, & comiti Magno præ aliis insidias struxerant, plurimi, repentino brevis vitæ fine, mortem malam subiisse. Post mortem sancti Magni, Haqvinus Pauli totum Orcadum imperium sibi subegit & omnes fidelitatis juramenta, & quidem eos, qui comiti Magno antea ministraverant, sibi præstare fecit; aucta hinc perquam potentia, amicos comitis Magni, quos maximum in commerciis cum conso-

A. D. vetrum sípar bió *Hákon* ferd sína or landi; hann fór suðr til *Roms* oc i þeirri ferd fór hann allt úti *Jorsalabeim*, sem þá var síðr til pálmara, sótti hann þángað helga stadi oc laugadiz í anni *Jordan*; eptir þat vendi hann aptr til ódala sinna oc tók undir sic ríki í *Orkneyium*, hann giördiz þá ftirnslámr oc fridadi vel sitt ríki, setti hann þá ní lang þau er bóndum líkadi miklu betr. enn þau er áðr höfðu verit, tóku við slíkt at vaxa vinsældir hanss, kom þá svo at þeir *Orkneyingar* stundudu á ecki annat enn hallda *Hákoni* iarli til ríkis í *Orkneyium* oc hanss afkvæmi, oc líkr þar frá *Hákoni* ath segia í þessari bók.

Cap. 29.

Hinn milldazti Guð drottinn *Jesus Kristus*, sá er ladar oc leidir sína vini til eilífs sagnadar, frá allri ánaud þessa heims, sá hinn sami er leisir alla þá er til hanss miskunnar kriúpa af öllu hiarta, frá öllum syndum oc saurgan þessarar veralldar syrgiligrar, oc geyrir af fákunnighum hinn vitrazsta, af lágum oc lítillátum hinn frægazsta, af fátækum hinn ríkazsta, af útignum hinn göfgazsta höfþingia, eighi at eins þessa heims ríkis, helldr oc jafnvel himinríkis oc úendiligrar dýrðar, sem hann gerdi forðum við *Joseph* patriarcham, er leiddr var or myrkvalstofu oc giörr þegar herra oc höfþingi allz *Egiptalandz* vellðis, sá hinn sami er giörði *David* af smalafveini hinn æzta kong yfer allar *Israels* ættir, oc leiddi *Judan* *Maccabæum* or fullt eyðimerkr, at hann mætti tign oc sigurs ágiæti ódlaz oc svo mikla frægd, at hann potti at mörgu vera yfer adra menn, oc *Alexandrum* son *Philippi*,

er

brino sibi contrarios fuisse reputabat, multis gravavit. Ali- A. D.
quot post hyemibus ad externos iter paravit; Romam meridiem
versus & in hac peregrinatione in Palaestinam usque, ut eo
tempore solebant Palmarii, ivit, invisit loca sacra & in Jor-
dane lotus est; in patriam exinde reversus, regnum Orcadenfe
recuperavit; moderabatur tunc prudenter imperii habenas &
pacem tranquillam regno conciliavit; tulit novas leges, incolis
multo, quam quæ antea valuerant, gratiores; hinc eo venit
ut populari favore florere inciperet, Orcadenfes insuper nihil
aliud studerent quam ut comitem Haqvinum cum ipsius descen-
dentibus regnantem retinerent. De Haqvino in hoc libro rela-
tioni finis.

Cap. 29.

Clementissimus Deus dominus Jesus Christus, qui amicos
 suos ab omni mundi hujus calamitate ad æternum gaudium
 invitat & deducit, idem qui singulos, ad ejus gratiam ex
 toto corde supplices accedentes, omnium peccatorum & mundi
 hujus lachrymabilis iniquationum absolvit, qui ex rudi sapien-
 tissimum, ex humili & humano celeberrimum, paupere ditissi-
 mum, ignobili nobilissimum ducem, non solum in regno mundi
 hujus, sed & æquidem in regno cælorum & æterna gloria, ut
 patriarcham quondam Josephum, qui e carcere educus totius
 Ægyptici imperii dominus & dux statim constitutus est; idem
 qui Davidem ex opilione summum regem omnium tribuum
 Israelis; Judam Maccabæum ex fame deserti eduxit, ut hono-
 rem & victoriæ triumphum obtineret tantamque gloriam ut
 in multis aliis superior haberetur, & Alexandrum filium Philippi,
 qui

A. D. er kalladr var *Macedo*, fyrir hardann meistaradóm er *Leo* (*) .

oc búi at öllu sem samligagast mátti, þá skrínlagdi herra biskup helgann dóm hinnar fæla *Magnusar* iarl med veg oc þrði oc loffaung alls lýðs, oc bættiz þeim þá öllum er andvæna voru heilfu oc þurfandi miskunnar, er þángat höfðu sótt á þeim tíma til hanns heilags dóms. Heilagr *Magnus* var skrínlagdr á mæssudag *Lucie* meyjar fyr-
rer jól um vetrinn, oc er fá dagar virduliga halldinn, bæði hinum heilaga *Magnusi* oc fælli Gudz meyju *Lucie*, enn á varit er hanns heimferdardagr til himinríkis.

Cap. 30.

Nu er yfverfarit, þó at minnr málkliga enn skildi, um upptekning, profan oc skrínlagning heilags doms hins signada *Magnusar* iarlis oc ecki sífr lögtekning hanns hátídar, oc er þat hugfánnda, oc greinanda at með ymisligum privilegiús fæmir Gud drottin sína ástvíni fyrir sitt ríettlæti, sumá hiear þegar í lífinu, enn adra eptir lífvit; enn þó sýnáz þessár frumtignir a medal heilagra nockut einsligar oc frábærli- gar sem þeim Guds píllarvatt *Magnusi* tilheyra, þat er at skíllia, at sva sem bein hanns var prófat heima í *Orkneyjum*, sneyriz þat í fegrzsta krossmark í augfýn nærrverandis manna. Sú er önnr grein, at þessi hinn sami beinkrofs sneyriz síþann í

(*) *Heic lacuna in omnibus, quæ habemus, Exemplaribus communis.*

qui Macedo appellatus erat, per exquisitam Leonis artem . A.D.

Et omni ex parte ac pro posse decore ornato, dominus episcopus sacras reliquias beati comitis Magni decenter Et honeste, inter festivas totius populi laudes scrinio includit; omnes, qui sanitate destituti fuerant, commiseratione indigentes, Et eo, ad invisendas sacras ejus reliquias tunc venerant, eidem restituti sunt. Cones sanctus Magnus in scrinium depositus est in festo Luciae virginis, tempore brumali ante Julia; is etiam dies a multis Et in sancti Magni Et Luciae virginis laudent celebratur; tempore autem verno illius in regnum calorum migrationis festum.

Cap. 30.

Jam, licet nequaquam ut par est, quo modo effoderentur, tentarentur Et scrinio includerentur sacrae reliquiae beati comitis Magni, festum ejus praeterea lege receptum fuerit, monstratum; Recordandum etiam Et memorandum est, Deum intimos suos amicos ob suam justitiam variis privilegiis donare, alios in hac statim vita, alios vero post vitam; videntur tamen haec dignitates primariae inter sanctos, quae huic Dei martyri competunt, ex parte singulares Et solito majores, exempli gloria, cum os ejus in patria Orcadibus probaretur, coram praesentibus in nitidissimam crucem transfigurabatur; Se-

T r r

cundo;

A. D. hinn skíarazta gullslitt fyrir síálfum herra páfanum i *Roma* hvar fyrir hann tekr penna purpurliga píslarvatt i Katalogum heilagra, enn þat hefer fáam audrum veitz á nordrlaundum at síalfr hann hafi þat giört, því má síá oc dásama, þóat ein-gi megi sva eptirhugsa sem er, hverfu allzvallðandi Gud er ríkr at audæfum oc diúpleika sinna mískunnfemda, þvíat hann veitir þær ástgiafer audrum sinum vinum sem hann veitir eighi audrum oc skiptir þeirra i midil þann veg hann vill, oc þrýtr hann alldregi þóat hann gefi heilags anda giáfu hver-rium þeirra, því sie hanns nafn eilífíga losat oc bleifat *per secula*, Amen.

Cap. 31.

Frá þeim tíma viðfrægdiz oc fluttiz jarteignagiörd hinns heilaga *Magnusar* íarls um öll vestríönd oc nordrhálfa heim-sins oc fóru menn af nálægum löndum, borgum oc bæium, kastalum oc heradum, með miklum hiörtum oc fórnarhöndum at sækia hanns helgann dóm, enn sumir sendu fæe til hanns helga skríns, hönum til sæmdar, enn síálfum sier til heilsubotar oc sáluhiálpar bædi þessa heims oc annars, því skal hier næst segia nockurar jarteignir, þóath fæe, af utalli-gum er Gud veitir fyrir hanns (z) verdleika.

Cap. 32.

Þá er *Bergfinnr* bondi nordann af *Hiáltlandi*, fá er fyr var nefndr i þessu máli, spurdi þessi fagnadar úþindi, upp-töku

(z) forþíenan oc. *addunt*.

cundo; eadem ista crux ossea Romæ, in conspectu ipsius do. A. D. mini papæ rutilantem auri colorem representavit, unde purpureum hunc martyrem in catalogum sanctorum transtulit; id vero paucis aliis in septrione datum est quod ipse id fecerit; apparet igitur atque laudandum est, nemo quamvis ut revera se habet imaginari possit, quam Deus omnipotens divitiis & profunditate gratiæ abundet, dona enim dat aliis, suis dilectis ea quæ aliis non dat & ut vult inter eos dividit, nec desit ei quamvis unicuique eorum det donum spiritus sancti; sit igitur ejus nomen in æternum laudatum & benedictum per secula. Amen.

Cap. 31.

Efferebantur & evulgabantur ab eo tempore miracula comitis sancti Magni in omnes regiones occidentales & septentrionem. Iverunt etiam ex vicinis terris, urbibus, oppidis, castellis & tribubus, fortes cordibus & manibus munera ferentes, sacras ejus reliquias invisuri, quidam autem pecuniam, ad ornandum sacrum ejus scrinium, in ipsius honorem, sui autem sanationem & salutem in hac & altera vita miserunt. Hinc aliquot, pauca licet, ex innumeris quæ illius dignitatis causa Deus dat heic recensenda sunt miracula.

Cap. 32.

Cum Berginnus incola ex Hialtlandia, ille qui supra nominatus est, nova hæc gaudia, quod scilicet Comes Magnus

A. D. töku hinnar heilaga *Magnusar* iarls, þá fór hann í annat sinn nordann af *Hialtlandi*, með son sinn líkpráann, er *Hálfðan* het, til *Kirkjuvogs* oc vöktu þeir bádir fedgar at helgum dómi *Magnusar* iarls, enn heilagr Guds madr byrtiz *Hálfðani* oc fór höndum sínum um líkam hans oc í stad fiell af hönum öll líkpra, þá reis hann upp allheil; hinn heilagi *Magnus* iarl vitradiz oc *Bergfinni* bónda í svefni oc mælti við hann: Nu muntu taka biarta sýn, þvíat nu hefer þu farit hingat með riettri frú oc tortrygt ecki heilagleik minn, oc offrat mier fagrliku heiti bæði í bænum oc fiarlutum; þá gerdi hann krossmark yfir augum *Bergfins* oc vaknadi hann síva skygn, sem þá er hann hafði skygnaztr verit oc fóru þeir fedgar bádir heilir heim lofandi Gúd (a) oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

Cap. 33.

Þorkiell het madr er bió í *Orkneyjum*, hann fiell af byggihjálm sínum oc lamdiz allr öðrum meginn er hann kom á jörd, hann var fluttur til hins heilaga *Magnusar* iarls oc feck hann þar skióta bót sinna meinsenda, at græddum beinbrotum oc styrktum líkama, þackadi hann Gudi oc hinum heilaga *Magnusi* fyrir sína heilfugjöf.

Cap. 34.

Amundi (b) *Illbugason* het maþr, bondi norðr á *Hialtlandi*, hann var líkprár oc miög síúkr; hann fór til hins heilaga Mag-

(a) af öllu hiarða, aðd. omi. (b) omítt. omi.

translatus esset, lectus audiret, secunda vice ex Hialtlandia A. D. cum filio suo leproso, cui nomen Halfdani, profectus est & apud sacras reliquias comitis Magni vigilavit, sanctus autem Dei homo Halfdano apparuit & corpus ejus manibus tractavit & statim tota lepra ex eo decedit, unde sanus omnino surrexit. Comes etiam sanctus Magnus colono Bergfinno per somnium apparuit & eum allocutus est; jam lyncei tibi dabuntur oculi, huc enim vera fide venisti, sanctitati meæ non diffidisti ac egregium & precibus & pecuniis votum mihi nuncupasti; his dictis, oculis Bergfinni signum crucis imposuit, unde somno excitatus non minus perspicuo quam unquam antea oculorum usu gaudebat; Ambo exinde, pater & filius sanati domum redierunt, Deum & sanctum Magnum laudantes.

Cap. 33.

Thorkell nomen erat viro qui in Orcadibus habitabat; is ex acervo frumenti decedit, & cum in humum delaberetur, latere altero confuso, ad comitem sanctum Magnum devectus est, ubi repentinam lésionis medelam nactus, fractis ossibus sanatis & corpore corroborato, deo & comiti sancto Magno pro sui sanatione gratias egit.

Cap. 34.

Amundus Illhugii filius erat colonus septentrionem versus in Hialtlandia, leprosus & perquam agrotus; is ad comi-

A. D. *Magnus*ar iarls oc vakti at skríni hanns oc bad fier miskunnar oc heilfu, enn er hann sofnadi, þá sýndiz hönum *Magnus* eýia iarl oc fór höndum um líkama hanns ok gaf hönum sva skíóta heilfu, at hann vaknadi alheill, ok gerdi hann Gudi þackir fyrir sína heilfu ok hinum milda *Magnus*f.

Cap. 35.

Sigurdr het madr (c) *Tanndrasonn*, hann bio á *Hialtlandi* á þeim bölstad er Dalr heitir, hann vard ærr sva at hann var i hud rifadr, þessi madr var færdr til hinns heilaga *Magnus*ar iarls, oc feck hann þar vit sitt oc fulla heilfu oc fór hann þapann allheil, lofandi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

Cap. 36.

Annar madr het enn *Sigurdr* norþann af *Hialtlandi*; hann hafdi krepta hönd sva at allir fingirnir lágu i lófa; hann fokti heim helganna dom hinns heilaga *Magnus*ar iarls oc feck hann þar heilfu sína med rettrum oc miúkum fingrum til allra sinna naudsfynia; þackadi hann Gudi fyrir þá miskunn er hönum var veitt fyrir verdleika (d) *Magnus*ar iarls.

Cap. 37.

Madr hiet Þorbiörn Olafsson nordann af *Hialtlandi*, hann var diöfulódr oc vitlaus, hann var færdr til stadar hins heilaga

(c) *omitunt om.* (d) *hins heilaga. addunt.*

tem sanctum Magnum profectus & apud ejusdem scrinium A. D. vigilans, gratiam & sanitatem sibi expetebat, cum autem somno sopiretur, apparuit Magnus insularum comes, qui cum corpus ipsius leviter tangeret, subitam adeo sanitatem dedit, ut integer somno excitaretur & deo nec non clementi Magno pro restitutione sua grates solveret.

Cap. 35.

Sigurdus nominabatur vir, Tandri filius, incoluit in Hialtlandia villam Dalum; mentem ejus insania tanta mutabat ut coriis involveretur; huic ad comitem sanctum Magnum devescto ratio & integra sanitas restituta est, atque rediit inde sospes, Deum & comitem sanctum Magnum laudibus decorans.

Cap. 36.

Alii præter hunc ex Hialtlandia homini nomen erat Sigurdus; manum habebat incurvam adeo, ut digiti omnes in volam conflexi detinerentur; idem sacras reliquias comitis Magni invisi sit ibique sanitatem indeflexorum & ad omnes res necessarias agiliū digitorum recuperavit, pro gratia, meritorum sancti Magni causa, sibi exhibita Deo gratias egit.

Cap. 37.

Thorbiörnus Olai homo erat in Hialtlandia, hunc demoniaca ceperat dementia, is ad locum comitis sancti Magni de-

A. D. laga *Magnusar* iarls oc' vard hann þegar heill oc fór hann til sinna heimkynna fagnandi oc lofandi Gud oc þenna hinn fæla píslarvatt.

Cap. 38.

Þorðr het maðr oc var kalladr *Drekaskolfr*, hann var leigumadr fyrrfagdz *Bergfinnz* bónda, hann bardi korn i bygghlöðu hinn næsta dag fyrir messudag hinns heilaga *Magnusar* iarls; enn er nón var dagfins, bað *Bergfinnr* hann hætta at vinna, þat er sialnast sagdi þorðr at pierr picki ofmikit unnit. *Bergfinnr* mælti, hátíðar dag þann er kiemr á morginn eigum vier at hallda með allri dýrd þeirri er megum ok kunnum, þá geck *Bergfinnr* á brott, enn þorðr vann sem áðr, enn er skamt var lidit, þá geck *Bergfinnr* út í annat sinn oc mælti til Þordar af reidi mikillri, en mesta mótgiord er mier á því er þu vinnr á helgum tímum oc lát af þegar i stad. Geck bondi þá brott reidr miök, enn Þorðr vann sem áðr, enn er menn voru miök sva mettir, þá kom Þorðr inn í herfiligum klædum oc tók þegar at drecka grádugliga, oc er hann hafði druckit eitt horn af munngati, þá vard hann ærr, sva at þegar urðu menn at færa hann i haund oc hiellt þat VI. deyr, þá hiet *Bergfinnr* bondi fyrir hönum at gíefa hálfu mörk silfurs til skríns hinns heilaga *Magnusar* iarls oc lata Þorð vaka þar III. nætr ef hann yrði heill, enn Þorðr feck þegar heilfu sína á næstu nótt eptírat heitit var fyrir hann oc lofudu allir hinn hæsta himnakong oc þenna hinn virðuliga hanss ástvin hinn heilaga *Magnus* iarl.

Cap.

(c) oc geck *Bergfinnr* fram frá hönum. addunt om.

devectus, mentis statim compos ad suos penates rediit letus, A. Di Deum ac beatum istum martyrem laudans.

Cap. 38.

Tordus, Drekaſkolſtr cognominabatur, ſupra memorato colono Bergfinno operam ſuam commodaverat; hic frumenta in horreo, ultimo die ante feſtum comitis ſancti Magni concuſſit; verum hora tertia pomeridiana, Bergfinnus, ut operam miſſam faceret, juſſit, cui Thordus, rariſſime nimius labor impendi tibi videtur; feſtum, ait Bergfinnus, quod cras incidit, omni, qua poſſumus, licita laude celebrare debemus; his dictis diſceſſit, Thordus autem nihilo minus laboravit; paulo autem poſt Bergfinnus iterum exiit &, ira incenſus, Thordum allocutus eſt; maxime, inquit, me offendis horis feſtis laborando, deſine (jube) protinus. Tunc colonus, ira turbidus, abiit, Thordus vero ut antea operi inſtabat; aſt, cum fere ſaturati erant, cum, tetras indutus veſtes, ingreſſus eſt & potum mox glutire cepit, ac ubi unum cornu cereviſiarum exhauſit, rationis inopem, funibus ſine mora conſtrictum, ſex diebus dimidio, detinere cogeantur; tunc colonus Bergfinnus pro eo ſe ſemi libra argenti ſcrinium comitis ſancti Magni ditaturum, & ut Thordus, modo ad ſe rediret, tres noctes apud idem vigilaret, curaturum promiſit; ceterum Thordus, proxima, poſtquam votum pro eo nuncupatum erat, nocte, ſanabatur; omnes igitur celiſſimum regem calorū ejusque dilectum amicū, venerandū comitem ſanctum Magnum laudarunt.

A. D.

Cap. 39.

Pat er enn sagt at II. menn brutu gull af skríni hins heilaga *Magnusar* iarls, annar þeirra var *Katnetkr*, enn annar var *Orkneykr*, enn sá hinn *Katneski* tándiz oc drucknadi á *Petlandsfyrði* oc het sá *Gilli*, enn hinn *Orkneyski* vard ærr oc sagdi (f) í orunum hvat þeirr höfdu gert, þá var heitit fyrir hönum *Romferd* ef hann yrði heill, síþan var hann færdr til hins heilaga *Magnusar* iarls oc heitit á hann til heilsu-bótar hönum oc vard hann þegar heill oc lofadi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

Cap. 40.

A*smundr* hiet maþr, i haufut hönum tell tre mikit oc lamdiz haufsinn allr, enn optnefndr *Bergfinnr* bondi het fyrir hönum oc var hlutat um hvart heita skilldi fyrer hönum (g) utanferd eða gíefa fee til *Magnus*s kirkio, enn sá kom hlutr upp at hann skilldi sækia til heilags doms hins heilaga *Magnusar* iarls; (h) (feck hann þá þegar mál sitt þat er hann hafði ádr mist, fór hann eptir þat til hins heilaga *Magnusar* iarls) oc vakti þar oc feck fulla bot sinna meinsenda, enn *Bergfinnr* bondi gaf *Magnusi* iarlí hálfa mörk silfrs vegna sem hann hafði heitit.

Cap. 41.

Kona het *Sigrídr*, hun var dottir *Sigurdar* af *Sanndi* norðann af *Hialtlandi*, hun var blind frá blautu barns beini, alt

(f) jöllumum. om. (g) Romferd. om. (h) omitt. O.

Cap. 39.

Feruntur præterea duo aurum, quo ornatum erat scri-
mam comitis sancti Magni, fregisse, alter eorum Katnesensis,
alter Orcadenſis erat; ille, cui nomen Gillii, in ſinu Petlandiæ,
undis abſorbſtus, periit, hic vero, mente captus inter delirias,
quæ una patravérant, manifeſtavit; hinc Romam peregrinatio-
nem, modo ſibi met reſtitueretur, voto pro eodem promiſe-
runt; deductus exinde ad ſanctum Magnum, cum votum
comiti pro ſalute nuncupaeſſent, mentis mox compos, Deum
& comitem ſanctum Magnum laudavit.

Cap. 40.

Asmundus nominabatur in cujus caput ingens lignum de-
cidit idemque totum attrivit, verum ſæpe nominatus colo-
nus Bergſinnus votum pro eo fecit, & utrum peregrinatio, an
danda templo Magno ſacro, pecunia vovenda eſſet, in ſortem
conjectum eſt; aſt ſortito obtigit, ut ſacras reliquias comitis
Magni peteret; hinc lingvæ uſum, quem antea amiſerat, ſta-
tim recuperavit. Viſit poſtea ſanctum Magnum ibique vigila-
vit & perfectam deſectus medelam nactus eſt; cæterum incola
Bergſinnus ſemi marcæ argenti ponderatam, ut promiſerat,
comiti Magno donavit.

Cap. 41.

Fæminæ nomen fuit Sigridis, filiæ Sigurdi de Sando in
Hialtlandia; hanc a prima inde infantia, ad viceſimum us-
que

A. D. alt til þess er hun var tvitugh, fadir hennar fylgdi henni súdr til *Orkneyia* oc let hana vaka at skríni hinns heilaga *Magnusar* iarls, hann offradi þar miklu fee; *Sigridr* tók þar biarta sýn beggia augna oc foru þau fedgin þápan fagnandi oc lofandi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

Cap. 42.

Aunnr kona het enn *Sigridr*, dóttir *Arnfridar* nordann af *Hialtlandi*, af þeim bæ er *Umustadir* heita, fótleggr hennar brotnadi i tva luti oc var henni fylgt til hinns heilaga *Magnusar* iarls oc feck hun skíóta heillsu oc þackadi Gudi oc hinnum heilaga *Magnusi* iarli.

Cap. 43.

Hin þridia kona het enn *Sigridr* norþan af *Hialtlandi* ur *Aunnar*, hun var vístum með þeim bonda er *Þorlákr* het, hann bió á (i) *Bollaftaudun* *Sigridr* saumadi um kvell-dit fyrir messödag hinns heilaga *Magnusar* iarls, síþann er adrir menn lietu heilagt, *Þorlacr* spurdi hvi hun ynni sva leingi, enn hun qvedz þá hætta mundi, geck bondi þá brott, enn hun saumadi sem ádr (k) (þá kom *Þorlacr* audru sinni til hennar oc mælti; þvi gerir þú sva illa á sva helgum tíma; nu fár þú brott oc vinn eighi leingr í mínu hufi, hun liet þá lítid at vanfökum oc saumadi sem ádr), þartil er myrkt var af nött, enn þá er menn biugguz til matar, þá vard *Sigridr* ærr, sva at hana vard þegar i baund at fara oc var

(i) Bollaftöðun. omnia. (k) parenthesin. omitt. omnia.

que ætatis annum, cæcam, pater meridiem versus in Orcades A. D. deduxit & apud scrinium comitis sancti Magni, ingentia munera largitus, vigilare fecit; Sigridis ibidem distinctum utriusque oculi usum adeptæ est, unde, cum patre, gaudens Deumque & comitem sanctum Magnum laudans, abiit.

Cap. 42.

Alii præterea femina nomen erat Sigridis, filia Arnfridis ex Hialtlandiæ villa quæ Unastader audit; ea, crure in partes duas distracto, ad comitem sanctum Magnum deveccta, cito sanabatur & Deo sanctoque comiti Magno gratias agebat.

Cap. 43.

Tertia femina nomen erat Sigridis ex Amstr in Hialtlandia, operam conduxerat colono Thorlaco qui Bollastadis habitavit. Vesperis ante festum comitis sancti Magni, cum alii feriarentur, suebat; quærenti Thorlaco cur tamdiu operaretur? respondit se mox cessaturam. Discessit tunc colonus, illa vero ut prius suebat; hinc secunda vice eam accessit, & cur tam male, festo adeo tempore, ageret, quæsit; nunc, inquit abito, nec, diutius in domo mea suto; illa id haudquaquam nocere contendens, nihilominus usque quod diem nox cæca exciperet suebat, verum cum ad cænam pararentur, tanto raptæ est furore, ut vinculis eam statim

A. D. var hardliga halldin alt til þefs er Þorlacr het fyrir henni oc hlutadi hvart hun skildi til *Roms* fara eda gefa fiarlut til hins heilaga *Magnusar* iarls oc kom síá upp at hun skildi fækia til *Kirkiovags* hellgann dórn hinns heilaga *Magnusar* iarls oc sípann var hun þángat flutt oc feck hun þar háleita heilsúgiöf finnar vitfyrningar oc lofadi hun Gud oc hanns háleita riddara (l) *Magnus* iarl, enn þó fór hún sípann til *Roms* fer (m) til hialpar.

Cap. 44.

Gróa het kona or *Rofsey*, hun var diöfulód oc fór til *Kirkiovags* til hinns heilaga *Magnusar* iarls oc feck hun þar goda heilfu oc lofadi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl.

Cap. 45.

Ragnbilldr het kona, hun vard kriplíngr þá er hun var IV. vetra gömul oc alt til þefs hun var tvítug, þá vakti hun III. nætr híá helgum dómi heilags *Magnusar* iarls oc á hinni þridiu nótt fýndiz henni i svefni biartr madr, oc göfugligr oc skriddr fagrliga oc mælti til hennar, þrátt oc opt hefer þu her legit, mikil er þurpt þín, rís upp þú nu, oc ver heil oc haf staf þenna i hendi þier, eptir þat hvarf hann frá henni, enn hun vaknadi, þá hieilt hun á láfi þeim er var at *Almario* þvi er var audrum megum *Magnus* kors, reis þegar upp alheil fva fém hun hefði alldri krept verit, með riettum beinum oc finum, lofandi Gud oc hinn heilaga *Magnus* iarl; var hun með biskuppi marga vétr.

Cap.

(l) hinn helga. *add. omn.* (m) síálfri til lids oc híálpár. *add. omn.*

coërceri opus esset & graviter laboraret donec Thorlacus A. D. pro ea votum nuncuparet ac sortem duceret utrum Romam iret, an pecuniam comiti sancto Magno conferret; fors autem obtigit, ut Kirkiuvogi sacras reliquias comitis sancti Magni inviseret, unde, eo deducta, eximiam ibidem ab insania restitutionem nacta est & Deum ac inclytum ejus herodem, comitem Magnum, laudavit; Romam tamen postea, in sui salutem, profecta est.

Cap. 44.

Groa femina ex Hrosey, quam demoniaca ceperat insania, ad comitem sanctum Magnum ivit, ibique sibi bene restituta est & Deum ac sanctum comitem Magnum laudavit.

Cap. 43.

Ragnhilldis nomen fuit faminae, repfit a quarto ad vicesimum usque ætatis annum, quo tres noctes apud sacras reliquias comitis sancti Magni vigilavit; verum tertia nocte per somnium apparuit ei vir candidus, forma conspicuus & splendide vestitus, qui eam alloquebatur; heic, ait, sæpenumero jacuisti, magni indiges, surgito jam & sana esto, baculumque hunc manu teneto; his dictis visui ejus se subduxit, ast ipsa expergescens seram Almarii, quod ab altero erat latere chori Magnæani, manu tenuit, sana omnino, ac si nervi ei nunquam contracti fuissent, surrexit, erectis ossibus & nervis, Deum & sanctum comitem Magnum laudavit, & multos hyemes apud episcopum mansit.

Cap.

A. D.

Cap. 46.

A*sa* het kona, hun hafði alla daga kryplingr verit, enn hun feck *sýa* háleita heilsubót af hinum heilaga *Magnusi* iarlí at hun gieck á því sama sumri til *Roms* sem hun vard heil.

Cap. 47.

G*udrun* het kona, hun var kryplingr lánga æfi, hun feck bráða bót síns meins oc fulla heilfu af verdleikum oc árnaðarordi hins heilaga *Magnusar* iarls oc lofadi *Gud* oc hanns (n) áftvin (o) *Magnus* iarl.

Cap. 48.

S*igurdr* het madr, hann var ölmufumadr af *Hnotasandi*; hann var *sýa* miök lafinn, at hann skreid á hniám oc mátti eigi upprettaz; hann vard alheill at skríni *Magnusar* iarls, lofadi hann *Gud* oc hinn heilaga *Magnus*.

Cap. 49.

S*udrmen*n II. köstudu um filfr oc liet annarr hundrat merkr, var þá lokit öllu fee hanns, nema kugg einn átti hann epter, hann lagdi þá kugginn á mót öllu feenu því sem hann hafði látit, þá kastadi sá er unnit hafði fyrre II. sex, enn þá het hinn til fulltingis siera hann næði apr fee sinu, á hinn heilaga *Mag-*

(n) dyrdliga. *add. omn.* (o) hinn fela oc heilaga. *add. omn.*

Cap. 46.

A. D.

Asa nominabatur femina, fuerat ab initio vitæ suæ nervis contractis laborabat, verum egregie adeo sanata est a Comite sancto Magno ut eadem, quæ restituebatur, æstate Romanam pedes iret.

Cap. 47.

Gudruna mulier, quæ diu membris capta fuerat, naevi repentinam sanationem & ingritatem, propter dignitatem & intercessionem Comitis sancti Magni, obtinuit, deumque & ejus amicum, comitem sanctum Magnum, laudavit.

Cap. 48.

Sigurdus nomen erat viro, eleemosynario ex Hnotafando, hic æger adeo erat, ut genubus nixus reperet & erigi nequiret; apud scrinium comitis Magni prorsus sanatus, Deum & sanctum Magnum laudavit.

Cap. 49.

Viri duo Australes (Alemanni) de argento aleam jactabant, perdiderat alter marcas centum & universas suas opes, si navem unam onerariam exceperis, hanc igitur omnibus, quas amiserat, opponit; tunc ille, qui prius lucratus fuerat, duos seniores sortitus est; hic igitur in sui auxilium, ut res suas recuperaret,

XXX

A. D. *Magnus* iarl, sípann kastadi hann (p) (oc horfði upp sex á öðrum terninginum), enn annar stöck i fundr i tva hluti oc voru þar VII. augun á báðum samann hlutunum, enn þrettán á þremr, hlaut hann sva see sitt alt. (q)

Cap. 50.

Sá atburdr varð í *Noregi* á dögum *Harallz Gilla*, at nokkurr ríker menn oc mikilsháttar báru at II. brædr at þeir mundi sífla þeirra frændkone, enn þessi atburdr var ei sánnr enn allt eins veittu hiner ríku menn þeim atgöngu oc tóku höndum, flytiandi þá til skogar brott frá öðrum mönnum oc drápu þann sem þeir höfðu meirr fyrir sökinni, sípann tóku þeir annann oc veittu hönum maurg oc stór harmkvæli með miklum grimmeik, sva framt at þeir brutu fundr báða hanns fotleggi, eptir þat stynga þeir grimmu menn út hanns bædi augu, þar með skierandi tunguna brott or hanns haufði oc sva umannliga við hann skiliandi, at þeir fóru brott, (r) (enn hann lá þar eptir hálfdaur. Skióðliga sem þeir varo brott), hlupu af skóginum margir vargar, rífsandi oc slítandi hold af beinum þess er drepinn lá, sárandi eptir þat apter í skóginn, enn af hinum sára er þat at segja, þó at hann mætti ecki með tungunni sjer misfuknnar bidia, hugaði hann alteins at almáttigr Guð veitti hönum nokkorra hiálp, einkannliga renner hann sínum hug þar til sem var hinn heilage *Magnus* iarl, þvíat i þeim tíma blómgadiz sem mest hanns jar-teigna

(p) *omitt.* 351. O. (q) oc þackadi Guði oc hinum helga *Magnusi* iarl.
(r) *omitt.* *omm.*

peraret, sancto comiti Magno votum fecit, jactavit exinde, & A. D. senio in altera tessera sursum spectavit, alterius vero diffractæ duæ partes, una septem, tres vero tredecem puncta repræsentarunt, unde totam suam pecuniam sortitus est.

Cap. 50.

Accidit in Norvegia, regnante Haralldo Gillio, ut opulenti quidam magnique nominis viri, fratres duos quod cognatas suas ad stuprum allicerent, insinularent; sed hæc criminatio falsa erat; nihilo tamen minus divites isti eos aggressi sunt & comprehenderunt, ab aliis in saltum traduentes, eum, quem magis suspicabantur, occiderunt, superstitem deinde multum magnumque tanta crudelitate torserunt, ut utrumque ei erus & lacertum comminuerint, quo factò, truculenti isti homines oculos ei eruerunt, ex ore præterea linguam excindentes & inhumane adeo relinquentes, ut abirent, ille vero semimortuus ibi jaceret. Mox postquam discesserant, à saltu multa accurrebant fera, quæ discindebant ac dirumpebant ex membris occisi carnem, posteaque in saltum redibant; De saucio autem referendum est, quod, lingua licet misericordiam expetere nequiret, speraret tamen Deum omnipotentem auxilium quoddam laturum; animum præcipuis ad comitem sanctum Magnum convertit, eo enim tempore miracula ejus quam maxime inclaruerunt, &, voto nuncupato, comperit

A. D. teignagerp, oc at faumdu heiti, verdr hann varr at madr er tilkominn sá er preifar um brotna leggi handa oc fóta, þarmed tekr hann tungu stufinn oc heimtir spaz; hefir hann (s) spán hendr at augnastöðunum, enn vid þessi átauk verda dásámlig umskipti, augunn skipaz aptr med skærri sín, tungann er greidlig ordinn til allz frammburðar, brotnar leggir voru heilir, oc allr hann finni fyrri heilsu aptr gollðinn, hann sierr standa hiá sier mann fagrann at álitu, vid hverrn hann talar, sva seigiandi, hvert er þitt nafn hinn tígulígi herra? biarti madr svarar, her er *Magnus* iarl; enn geym vel at efna þat er þu hefer Gudi heitit; af þessu völd hinn fullr fagnadar oc talar sva i annann tíma, meðr því háleitr Guds vin at þú hefer veitt mier mikla heilsugiðf, bið ek enn þína mildi at þú árnir bróðr minum lífs af Gudi; eptir sva talat hvarf hinn heilage *Magnus* iarls brott at sýn, einghu svarandi til greindrar bænar, enn hinn fellr fram oc þackar Gudi sier veitta miskunn, ætlandis at biðia í þeim stad II. nætt med stadfastri þæn til hiálpar bróðr sinum, enn sem stund leid, litaz hann um oc sier af skógi renna margra varga flokk þar til sem hræ hinns andada lá oc spýia þar öllu upp sem etit hafdu af hanns hollu oc beini oc hverfa eptir þat i skóginn, oc er litill tími er lidinn, lítir hann heilagann *Magnus* tilkominn, oc blezar med sinni hægri hendi allstámt spýiu varganna oc beininn, verdr því næst af þessu allheil líkarn; heilagr *Magnus* blezar annat sinn andlaufann líkama, hvar fyrir sá ris upp heill oc lifandi, sem ádr var drepinn, oc geingr til bróðr síns, fagnadi þá hvær þeirra öðrum, giörandi Gudi þackir oc hinum heilaga

Mag-

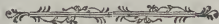
(s) sínar. omu.

adstare virum qui fractos lacertos & crura leviter contrectat, A. D.
curtam exinde lingvæ partem assumit & applicat; oculorum
dein locis effosforum manus admovent; Verum ad hunc ta-
ctum egregiæ fiunt mutationes; oculi, cum distincto visu,
restituuntur, lingvæ facilis fit verborum quorumcunque pro-
latio, crura, fracta, integra, is totus priori suæ sanitati re-
stituitur; videt adstare sibi virum aspectu pulchrum, quem
sequentibus affatur; quo, quærit, nomine gaudes domine spe-
ctabilis? respondet candidus ille; est heic comes Magnus;
verum memento ut Deo promissis fies; hinc ille læta con-
cipit gaudia & vice secunda ita loquitur; præstans Dei amice!
quoniam magnam mihi largitus es sanationem, rogo insu-
per tuam clementiam, ut fratri meo vitam a Deo prece
impetres; his ita dictis a conspectu illius discessit comes
Magnus, petenti nihil respondens; verum ille supplex
prostratus, Deo pro præstita sibi clementia gratias agit,
duas noctes ibidem, assiduis precibus, fratri auxilium ex-
posciturus; verum paulo post circumspicit videtque ex saltu
ad cadaver mortui multarum ferarum turmam accurrere,
ibique, cum carne, omnia, quæ voraverant, ossa revolvere
& in saltum exinde redire; haud multo post videt adesse
sanctum Magnum, dextra sua quæ evomebant & ossa
beare; ex his deinde integrum fit corpus; benedicit iterum
exanimi corpori sanctus Magnus; integer igitur & vivus,
qui antea occisus fuerat, surgit & fratrem accedit. Gau-
dent hinc invicem, Deo & comiti sancto Magno pro singu-

A. D. *Magnus* iarli fyrir sva údvallda miskunn sem þeim veittiz. Sva geri oc allir þvilik stormerki heyrandi margföld lof sönnnum Gudi er sva stóra luti veitir syndugum mönnum fyrir (t) bænir oc (u) verdleika sinna elskuligzsta ástvina.

(t) blidar. *add. omn.*

(b) biarta. *add.*

(*) Jarteignar Magnus Jarls.

Pat var eitt sumar er *Wilhialmr* biskup sigldi austr til *Noregs* nockura naudsýnia, oc pegar heim um haustit, oc kom nær vernottum til *Hialtlands*. Þá lögduz á andvidri oc stormar. Enn er lengi vetrar gaf ei birr til eyianna, þá örvænti Biskup, at hann mundi koma til stols síns firir vor. Styrimadurinn spurdi, ef hann villdi samþykia helgi *Magnus* iarls, ef hann syngi messu inn næsta drottins dag heima. Biskup samþykkti þessu at kalla oc meir af naudsýn, enn af aheiti. Enn er þetta var iatad, þá kyrdi vedrattu oc gaf brátt bir hagstædan, oc síðan sigldu þeir til *Orkneyia*, oc kom hann heim en næsta drottinsdag, oc lofudu allir Gud oc hanns enn helga píslarvott *Magnus* iarl. Nockurer menn fanna þat, at *Wilhialmr* biskup samþykkti ei fyrr at taka or iordu helgann dom *Magnus* iarls, enn fá atburdr varð þar heima einn dag at hann matti ei ganga or kirkiu, því at hann var ordin blindr oc fann ei dyrnar, þar til er hann idradiz ötru sína, oc gret ákaflega oc bad Gud

(*) *Ex compendio historiae sancti Magni, quod est bibliotheca Submianæ.*

*lari adeo auxilio gratias agentes. Omnes etiam talia mi- A. D.
racula audientes, verum Deum, qui tanta hominibus pecca-
toribus, propter preces & merita dilectissimorum suorum
amicorum dat, multiplicibus laudibus celebranto.*

Miracula Comitis Magni.

Episcopus Wilhelmus æstate quadam, negotia quadam ex-
pediturus, in Norvegiam orientem versus forte navigavit, &
domum autumno reversus, circa initium hyemis, Hialclandiæ
oris appulit; tunc adversi venti & tempestates supervenere; ve-
rum cum diu hyemis venti in insulas secundi non flarent, dubita-
vit episcopus se ante ver ad sedem suam venturum: Gubernator
num sanctitatem comitis Magni, si proxime sequenti die domini-
ca missam domi celebrare contigerit, approbare vellet. Epi-
scopus huic verbo tenus consentat, necessitate magis quam
voto inductus. Caterum cum votum hoc nuncupassent, se-
data tempestate, auraque flante secunda, in Orcades navi-
gant; venit domum ante proximam diem dominicam; lau-
dabant omnes Deum & sanctum ejus martyrem Comitum
Magnum. Sunt qui testantur, episcopum Wilhelmum, ut
transferrentur Comitis Magni sacræ reliquiæ, non prius pro-
basse, quam accideret die quadam domi, ut templo, quoniam,
excæcatus fores invenire nequivit, egredi non possit, donec
incredulitatis pæniteret, graves funderet lacrynnas, deumque
oraret

A. D. Gud at hann mætti hitta leidi *Magnus* iarls, oc er hann kom þar, fell hann allr til iardar, oc het at taka þegar or jördu helgann dom hans, er hann fengi sýn sína. Oc er hann lauk bæn sinni, feck hann sýn sína þar vid leidit.

Capitulum.

Eptir þat samnadi hann saman enum vitruztum mönnum oc enum göfguztum i *Orkneyium*, oc kom þá mikill mannfíolldi til *Kristzskirkio* i *Byrgisberadi*. Var þá tekinn or jördu heilagr domr *Magnus* iarls, oc voro þá miök komin upp beinin or jordu. Hann let þva beinin, oc taka köggul, oc reyndi i vigdum eldi þrisvar. Enn hann brann ei, helldr vard hann sem brennt silfr. Þat er sumra manna sögn, at hann rynni i kros. Þá gerdiz þar margar jarteiner af helgumdominum. Síðan toko lærder menn helgann domin oc lögðu in skrin, oc settu yfer altari. Þat var *Lucie* messo fyrir Jol, oc voro þá lidner XX. vetr fra lífáti *Magnus* iarls. Lífátsdagr hanns er halldinn um vorit XVI. *Kalendas Maii*. *Wilbialur* biskup baud þá heilagt at hallda hvarntveggja dagin um allt sitt biskupsdæmi, oc hann var síðan i mikilli ástúd vid enn helga *Magnus* iarl. *Wilbialur* var fyrstr biskup i *Orkneyium*, oc ríkti LXVI. vetr.

Capitulum.

Gunni het bondi skilgodr i *Vestrey*, hahn dreymdi at hinn helgi *Magnus* iarl kæmi til hanns, oc mælti: Þat skaltu segja *Wilbialui* biskupi, at ek vil fara bort or *Byrgisberadi*
austr

oraret ut sepulchrum Comitis Magni invenire liceret, quo A. D.
 ubi venit, humi totus procumbens, mox, si visus sibi resti-
 tueretur, sacras illius reliquias se effossurum promisit; &
 finita prece, apud tumulum, lucis usura ei reddita est.

Caput.

Convocat postea sapientissimos & nobilissimos in Orcadibus viros; hominum magna multitudo apud templum Christi in provincia Birgenfi congregatur. Nudantur sepulchro sacræ reliquiæ Comitis Magni, ossa ex superficie fere surrexerant; hæc lavari facit & nodum articulorum assumi, igne sacro ter probari, ast non comburitur, verum argentum defæcatum representavit. Dicunt quidam eum liquefactum & in crucem transformatum. Multorum præterea miraculorum causa sacræ reliquiæ extiterunt; has exinde viri docti assumptas scrinio incluserunt, quod super altare collocarunt; erat in festo Luciæ ante tempus Julense, viginti post cædem comitis Magni annis. Dies ejus emortalis XV. Kalend. Maii tempore verno festus habetur. Jussit episcopus Vilhelmus in tota sua diœcesi utraqve die feriarentur, & comitem sanctum postea multum sibi favere expertus est. Fuit Vilhelmus primus Orcadum episcopus, annis sexaginta sex.

Caput.

Gunnus nomen erat incolæ Vestreyæ honesto; apparuit ei per somnium sanctus Magnus comes, sequentia fatus; dic episcopo Vilhelmo me ex provincia Birgenfi abire velle Kir-

Yyy

kiuvo.

A. D. austr i *Kirkiovog*, og trui ek því at Gud mun þar veita mér miskun, at þeir munu verða heilir meina, þeir er minn fund sækja með rettri tru; þu skalt segja draum þinn djarflega. Enn er hann vaknadi, þordi hann ei at segja draumin, þvíat hann ugdi reidi *Páls* iarls. Næstu nött epter sýndiz honum *Magnus* iarl oc bad hann segja þá draumin er flecter veri vid. Enn ef þu gerir ei sua, þá muntu taka viti a þer þessá heims, enn meira annars heims. Ok er hann vaknadi varð hann ottafullr, oc for til *Hroseyiar* a fund biskups oc sagði draum at biskups messó i miklum mannföldu, þar var þá *Páll* iarl, oc bad öll alpyða at biskup ferdi helgan dominn i *Kirkiovog*, sva sem *Magnus* iarl hafði vitrat. Enn *Páll* iarl pagði hiá oc setti dreyr raudan. Síðan for *Wilbialmr* biskup austr i *Kirkiovog* med vírduligu föroneyti, oc flutti þangat helgan dom *Magnus* iarls, var skrínit sett yfer altari i kirkiu þeirri sem þá var i *Kirkiovogi* kaupstaðrinn var lít hufaðr oc hefer hann miök síðan eflz. Foro þangat síðan marger menn oc vökru þar i kirkiu at helgum dominum, oc fengu bot meina sinna, ef hetu a *Magnus* iarl með rettri tru.

Caput.

Madr het *Elldjarn* oc var *Varda* son, hann atti kono oc mart barna, oc bió norðr i *Kelldubversfi*. Enn i hallæri miklu þá varð hann fátækr oc vanheilfu fullr, sva at hann mátti ei sialfbiarga verða, oc með sva lielum mátti varð hann, at hann mátti ei ganga, oc var ekit milli bæia. Þat var epter

Pálka

kiuvogum, ubi Deum gratiam, quod scilicet dolores sanen- A.D.
tur eorum qui ad me vera fide veniunt, mihi exhibiturum
credo. Somnium tuum audacter exposito. Caterum exper-
gefactus, somnium narrare non ausus est, iram enim comi-
tis Pauli metuebat. Nocte proxime sequenti comes Magnus
ei apparuit, iubens ut, quam plurimis presentibus; somnium
patefaceret; Quod, inquit, si non feceris, penas quidem in
hac, majores vero in altera vita, lues. Verum somno ex-
citatus & metu percussus, episcopum, Hroslleyiam eundo,
convenit, & ab eodem missa celebrata, somnium, presente
hominum multitudine, coram edixit; hinc, adstante comite
Paulo, tota plebs episcopum, ut sacras reliquias, quemadmo-
dum jusserat per somnium Comes Magnus, transferret, roga-
vit; At Comes Paulus, audiens, tacuit & sanguineo perfusus
est rubore. Ivit exinde episcopus Vilhelmus orientem versus
Kirkiuvogum conspicuo cum comitatu, eodemque sacras reli-
quias comitis Magni devexit; scrinium super altare in tem-
plo, quod tunc erat Kirkiuvogi, collocatum est. Oppidum,
cujus paucae erant domus, insigni postmodum cepit augmen-
tum. Iverunt eo postea multi & in templo apud sacras re-
liquias vigilarunt, sique vera fide comiti Magno vota face-
rent, sanati sunt.

Caput.

Erat quidam nomine Elldjarn Vardi filius, habebat cum
uxore multos liberos & in tractu Kelldensi septentrionem
versus habitabat; Gravi vero grassante fame ad paupertatem
reductus, agrotaret adeo ut sibi ipsi non sufficeret, exi-
guae adeo ejus vires ut incedere nequiret & inter villas traha

A. D. Páfka um vorit at hönum var ekit vattdag oc föstodag oc laugardag, oc hafdi enga-fæzlu, hann kom at noni laugardag þar sem prestur bio, oc var þar um nottina, oc um morginin er menn foru til ottuföngs, bad hann at hann skyldi bera til kirkiu, oc þat var gert. Epter óttuföngin foru menn inn milli tíða, enn hann lá uti þar sem um hann var buit. Var hann þá sva máttitill, at hann ætlaði þá mundu yferlyka, honum kom þat oc i hug hverr verit hafdi fyrr hagr hans, þá er hann átti vel fé; Þetta allt saman oc bæn sú er hann badz fyrir fell hönum sva nær, at hann komz við mífök, þá tok kann oc het VI. dægra föstu, ef Guð gæfi honum nockurra heilsu. Þeirri föstu het hann bæði fyrir *Olafs* messu oc *Magnus* messu. Þá er hann hafdi mælt fyrir heiti sínu, foru menn til tíða oc söng prestur til messu. Þá er lesinn var pístill, söfnadi hann, enn þeir er hiá voro, hugdu hann andaz mundu. I svefninum bar sýn fyrir hann, at hann þóttiz síá lios mikit innar i sönghúsi, enn þat fór utar til hans, hann sá með liósinu mann fridann oc sá mælti til hans. *Elljarn* kvad hann, máttu lítit nú? hann þóttiz súara sva picki mer, enn þu má vera at þat se ei. Enn hver ertu, hann svaraði: her er enn helgi *Magnus* iarl *Erlendz* son; villtu heill verða. Hann svaraði: villða eck; *Olafr* konungr enn helgi heyrdi bæn þína, oc heit þat, er þu hetz á ockr til heilsubotar þer; Enn hann sendi mik hingat at gefa þer heilsu, því at kona het á hann vestr i fiördum, oc for hann pangat at gera hana heila. Þá tok *Magnus* iarl at fara höndum um hann. Enn hann vaknadi þá er upp var hafit gudspíall, hann mælti við þá menn er nester voro, at þeir reifti hann upp, enn þeir svaraðu: hvi mundu ver reifa pick upp er þu mátt því ecki, hann svaraði:

ek

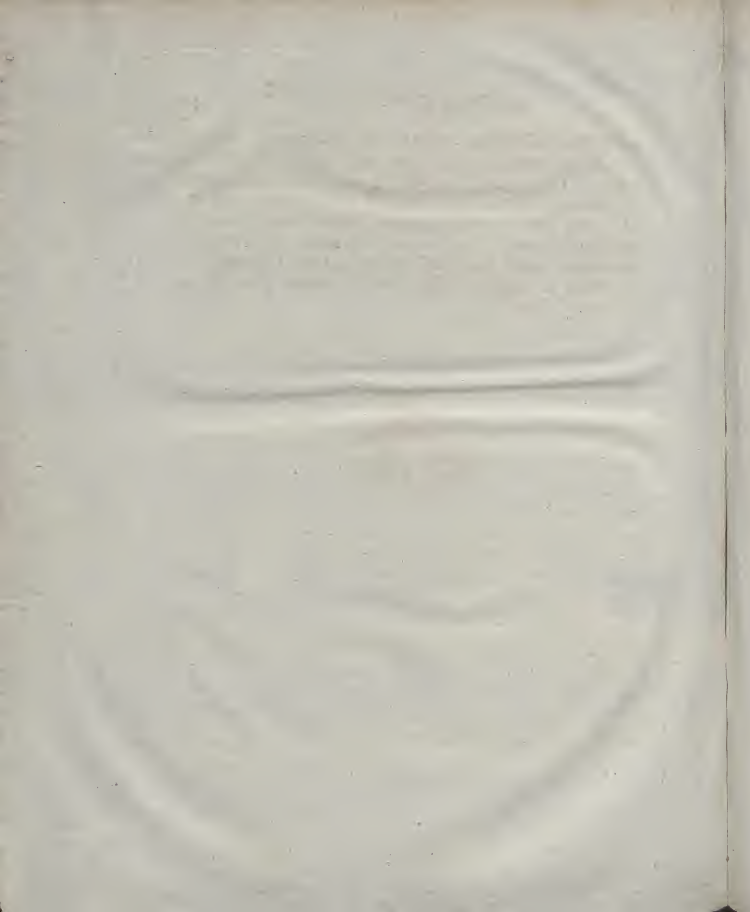
gestaretur. Fuit vere post festum Pascatos cum die Jovis, vene- A. D.
 ris & saturni, esca omnino carens, portaretur; venit circa Nonam
 diei saturni in prædium quod ambolebat sacerdos ibique per-
 noctavit; mane sequenti cum ad cantum nutritinum (hora
 nona) irent, rogavit ut ad templum portaretur, quod &
 factum. Finito cantu, donec sacra rursus celebranda erant,
 habitaculum ingressi sunt, ille autem in strato lectulo recu-
 babat, tunc viribus adeo destitutus ut se moriturum puta-
 ret; pristinum etiam suum, cum dives erat, statim in men-
 tem revocavit; hæc omnia & preces, quas fundebat eum
 adeo movebant ut perdoleret; hinc consilium cepit, sex semi-
 dierum jejunium, si Deus ei sanitatem quandam daret, vo-
 vendi; hoc & ante Olai & Magni festum promisit. Cum
 votum oratu nuncupaverat, sacra frequentantibus, sacerdos
 missam celebraturus cecinit; lecta epistola, somno sepultus est
 æger, adstantes vero moriturum putarunt. Per somnum vi-
 sio ei apparuit, lumen nempe magnum inter canentes, quod
 ad eum delatum; sequebatur lumen vir venustus, qui ipsum
 alloquebatur; Elldjarn, quærit numquid parum nunc reviviscis.
 Mibi, quidem, respondet, videtur, forsitan tamen non est;
 Verum, interroganti quis esset, responsum dat ille; hic est
 sanctus Comes Magnus Erlendi filius, an vis tibi restui;
 volo, regevit; Sanctus rex Olaus exaudivit preces tuas & vo-
 tum quod nobis in tui sanationem nuncupasti, ast ne huc ad
 dandam tibi salutem misit, mulier enim occidentem ver-
 sus in Sinubus ei votum fecit, unde illuc ipsi sanitem
 redditurus ivit. Cepit, his dictis, Comes Magnus manibus
 eum contrectare, verum cum evangelium recitaretur exper-
 gefactus Elldjarn, sibi proximos, ut ipsum erigerent, rogavit;
 illi autem respondebant; cur te tolleremus stando imparem; ad

A. D. ek ætla mik nu heilann. Þeir toko til hanns oc reistu hann á fætr, oc stöð hann um allt gudspjallit oc fva um alla messuna þadan i frá. Epter messö geck hann innar at prestj oc sagdi jarteinina, hverfu hann hafði gefit hönum heilsu. Enn allir lofudu Gud firir þa miskunn er hann þeim veitti firir verðleika ens helga *Magnus* iarls; Hann árne ofs miskunnar oc syndalausnar við drottinn varn *Jesum Christum*, er með fedr oc helgum anda lifer oc ríker Gud um allar allder amen.

hæc Elldjarnum, jamen se sibi videri assèrentem, elevarunt, A. D. qui deinde evangelium & totam subsequenter missam stans audivit. Post missam sacerdotem accessit, miraculum patefecit quo modo salus ei data fuerit. Omnes autem pro gratia, quam propter merita comitis sancti Magni exhibebat, laudarunt Deum. Conciliet nobis gratiam & peccatorum remissionem apud Dominum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre & Spiritu Sancto vivit & regnat Deus per omnia secula amen.

Seqvens
DIPLOMA

Exscriptum est

ex

JAM. WALLACE's Account of the Islands
of
ORKNEY.

Quoniam inter ceteras fluctuantis seculi curas & sollicitudines, pen- A. D. 1403
fata temporum, morum ac hominum in hac lacrimarum valle,
labilitate & brevitate, testante venerabili illo Cronographo *Martino*,
Domini nostri pape Penetentiario & Cappellano, necesse videntur de
congruo extrahere progenitorum, regum, principum & aliorum pre-
clarorum genelogias per quas mundus iste transitorius regitur, Reges reg-
nant & principes gubernant signantque; in deduccionem & agnitionem
veritatis, quo ad eorundem successiorem veresimiliter evenire speratur.
illustri ergo & excellentissimo Domino nostro, principi supremo, Nor-
wegie regi, suisque successoribus, satrapis, patriciis, consulibus & pro-
ceribus dicti regni, *Thomas* Dei & Apostolice sedis gracia Episcopus
Orcadie & Zelandie, Canonici Ecclesie Cathedralis sancti *Magni* Marty-
ris gloriosissimi, legifer, ceterique; proceres, nobiles populus ac com-
munitas ejusdem, gracia, pax, caritas, gaudium longanimitas, miseri-
cordia a Deo patre omnipotente & a Jesu Christo in Spiritu sancto.
In omnibus vobis per quem reges regnant & in cujus manu corda
sunt regum cum omni subjectione, humilitate & obediencia prompti &
parati

Z z z

- A. D. parati vestram in Jesu Christi visceribus zelantes & scientes salutem in caritate non ficta. Requirentes ut in dicendis in nostra simplicitate vestra suppleat regia sublimitas, & quia scimus firmiter & longi temporis spacio, efficax rerum magistra, nos experientia docuit, quod in dubium non revocamus qualiter erga Comites Orcadie, regalis ipsa sublimitas, zelum semper exuberantem exercuit, quamobrem firmam spem gerimus, plenamque fiduciam obtenemus quod illa regia majestas verba nostra benigne recipiat, diligenter intelligat & effective prosequatur, ut infra pectoris claustrum solícite considerare convenit ipsa regia sinceritas & diligenter attendere, quod adulatorium vestre serenitati aliquid non scribimus, quod secundum *Petrum Blessensem* in suo prologo canentem, olei venditores esse non intendimus, sed patefactiones veritatis.

Ergo arbitramur pium esse & meritorium, testimonium perhibere veritati ne veritas occulatur, presertim illa perquam innocentium possit prejudicium generari, & cum uterque reus est qui veritatem occulat & mendacium dicit, quia ille prodesse non iste nocere desiderat, quod a nobis Deus avertat, potissime cum in dicendis per quondam recolende memorie *Erici* vestri predecessoris regis nostri admoniti patientes literas fuissetus testimonium perhibere veritati prout lausius in sequentibus patebit. Hinc est quod nos *Thomas* Episcopus, Capitulum, Canonici, Legifer ceterique procures, nobiles, populus, communitas sive plebei antedicti, coram Deo in fide ac fidelitate quibus vestre regie Majestati tenemur astricti fideliter attestamur & ad perpetuam rei memoriam deducimus fidemque facimus vobis & omnibus presentibus & futuris, Jesu Christi fidelibus sancte matris ecclesie filiis in forma & effectu subsequentibus. Coram nobis congregatus, comparens magnificus & præpotens Dominus, Dominus *Willielmus* de Sancto Claro Comes Orcadie

Orcadie Dominus le *Sinclair* in ecclesia Sancti magni martyris in Orca-
dia proposuit in hunc modum; supposuit enim quod nobis bene & ad
plenum cognita res fuisset, quo modo magnis retroactis temporibus an-
tecessores sui & progenitores ac ipsi Orcadie comites iuste ac iudice, incon-
cussis, linialiter & gradatim jure hereditario comitatu Orcadie superdicto
sucecesserant ac illam per tempora magna & longeva nulla aliena gene-
ratione interveniente, quietissime possederant. Et qualiter diverse carte,
evidencie, instrumenta libri censualis & alia diversa probationum gene-
ra fuerant igne consumpta, deperdita & alienata, hostilitatis tempore
& guerrarum, emulorum inimicorumque nonnullorum, defectu & carencia
firmissime domus seu municionis inexpugnabilis ubi hujusmodi collocarentur;
subjunxit idem Dominus Comes quod habuit literas quondam supremi
Domini nostri Regis *Erici* illustris, Patentes, quas nobis ostendit & per-
cepta continentes subsequencia, scilicet quodsi quis nostrum habuerit vel
qui habuerint aliquas cartas, evidencias, cirographa, instrumenta, mu-
nimenta, codicillos, acta vel privilegiorum literas ad progenitores an-
tecessores vel ad se spectantes, dictumque suum comitatum concernen-
tes, quod indilate & sine mora aut contradictione seu obstaculo quibus-
cunque eidem Domino Comiti deliberaret vel deliberarent, secundum
quod ipsius Domini nostri Regis evitare velimus indignacionem. Vir-
tute quarum literarum sicut eadem comitis continebat propositio nos
requisivit ut si de hujusmodi antedictis munimentis, aliqua habuissemus
in nostris seriniis, Apothecariis, Thecis, Cistis, Archivis seu cartophi-
laciis, quod ipsam sibi deliberaremus & in casu quo non habuerimus,
sed sciremus ab aliis ea haberi quod sibi intimaremus & revelaremus.
Et si nec unum nec reliquum sciremus, tunc nos requisivit eandem
literarum autoritate, quatenus nos Deum, justitiam & equitatem pre
oculis habentes in declarationem veritatis velimus sagaciter & studiose

A. D. mature digestis iterum ac tertio perferutari scripturas, cronicas, autenticas & approbatas que faciunt fidem, illas perlegere, diligenter inspicere, sane concipere & intelligere, ac naturas infeodacionis & ecclesiarum fundacionis perspicue intendere, quibus sic mature rimatis & ad plenum discussis velimus supremo Domino nostro manifestare per genealogias accronicas, autenticas, per quos & a quibus lineate & gradatim idem *Wilhelmus* Comes processit & per quanta tempora, legitime, iuste, bene & inconcussis predecessores sui & ipse gavisi sunt dicto Comitatu cum universis & singulis suis insulis, commoditatibus & iustis suis pertinentiis, ne huiusmodi successio ultra debitam procelaretur hominum memoriam. His omnibus sic propositis, avistis, discussis, digestis mature & ad plenum conceptis & intellectis, habitis prius diversis & singulis hinc inde tractatibus, ad honorem Dei omnipotentis, manifestationem veritatis & obedienciam & reverenciam supremi Domini nostri Regis tanquam filii obediencie preceptarii mandatarii prout decet in his que audivimus a senioribus nostris, deinde que legibus intelleximus & concepimus & ad plenum sano effectum decessimus per libros Scripturas, cronicas regnorum utrorumque Scocie & Norwegie & progenitorum eorundem; sic quod singulariter singuli & universaliter universi, uno animo, una fide, unico consensu & assensu respondemus fidem ut perfertur & testimonium veritatis facientes universis superscriptis. Quod universa genera munitamentorum, cartarum evidenciarum & aliarum probacionum species que apud nos erant, ob reverenciam supremi Domini nostri dicto Domino Comiti deliberavimus & exhibuimus antedictum comitatum concernencia. Sed verum est & in veritate attestatur ex relatione fide dignorum antecessorum & progenitorum nostrorum quod principulus & precipuus manus sive manerium Dominorum Comitum Orcadie fuit diversis temporibus igne combustus & ad nihilum reductus & funditus destructus & patria tota depredata

depredata & vastata per emulos nostros & inimicos per quas depredationes, consumptiones & destructiones firmiter credimus quod principales evidencie, carte & alie patentes, diverse litere fuerunt & sunt alienate & consumpte spectantes & concernentes ad antecessores & progenitores dicti Domini Comitis defectu unius castri in quo tutissime ipse evidencie, & carte & alia patrie jocalia firmissime poterant collocare. Ast quantum ad linealem progressum & gradum successione dicti Domini Comitum & suorum antecessorum seu progenitorum Comitum Orcadie, nos prenominati superius expressatis, iusta nostrum ingenium, sensum & intellectum prescrutati sumus & mature avisati luscissime per diversa linguarum genera, Scripturas autenticas & approbatas cronicas scilicet in lingua latina & Norvegica per quas reperimus infeudaciones ecclesiarum nostrarum, genealogias nostras & antecessorum nostrorum, cartis & evidenciis ipsorum & nostrorum manifestantibus & claro stili eloquio testimonium perhibentibus ac fidem facientibus, in quibusdam Cronicis, libris, cartis ac aliis autenticis scripturis reperimus nomina diversorum comitum Orcadie tempora infeudacionum ipsorum juxta modum & formam sequentem, sed de eorum strenuis & notabilibus operationibus, gestis, nominibus filiorum filiarumque suarum, de modo migrandi ab hac luce, de divisione seu unione hereditatis ipsorum, de incremento vel decremento possessionum suarum pro presenti brevitate causa pretermittimus; & nos ad antiquas cronicas & genealogias autenticas & approbatas refrimur.

Reperimus itaque imprimis quod tempore *Haraldi* Comati pri- Haralldus
Pulchriconus,
mi Regis Norvegie, qui gavisus est per totum Regnum suum, hæc
terra sive insularum patria Orcadie fuit inhabitata & culta duabus nationibus scilicet Peti & Pape, que due genera nationes fuerant destructe

A. D. radicitus ac penitus per Norvegeneses de stirpe five de tribu strenuissimum
 Rognvald principis *Rognaldi*, qui sic sunt ipsas nationes aggressi quod posteritas
 Mæra iarl. ipsarum nationum Peti & Pape non remansit. Sed verum est quod
 tunc non denominabatur Orcadia sed terra Petorum sicut clare verificatur
 hodie adhuc cronica attestanta, per mare dividens Scociam & Orcadium
 quod usque ad hodiernum diem mare Petlandicum appellatur & sicut pulchre
 subjungitur in iisdem cronicis Rex iste *Haraldus Comatus* primo
 Hetland. applicuit in Zetlandiam cum classe sua & consequenter in Orcadia & con-
 tulit illam Orcadiam & Zetlandiam antedicto principi *Rognaldo* robusto, ex
 cuius stirpe ut perfertur prefate due nationes, fuerant everse & destruc-
 te sicut cronice nostre clare demonstrant, a quo quidem *Rognaldo*
 processerunt linealiter & gradatim omnes Comites Orcadie & possederunt
 temporibus suis dictum Comitatum libere sine quacunque exactione
 quocunque Canone seu sensu, excepto obsequio prestando regibus Nor-
 vegie tributis ratione, sicut in clausula sequenti laciis patebit que in
 Cronica de verbo in verbum continetur. Revera enim usque hodie illo-
 rum posteritas dominio subjacent excepto quod jure tributario Norvegie
 regibus deserviunt; Qui quidem principes *Rognaldus* strenuissimus hu-
 Sigurdus jusmodi comitatum libere & jure donavit cuidam fratri suo *Swardo* no-
 Eyffani. mine, qui Comes *Swardus* procreavit quendam filium *Gothurnum* nomi-
 ne, qui Comes *Gothormus* possedebat dictum Comitatum per unum an-
 num & deceffit sine herede legitimo & sic reversus est dictus Comi-
 tatus dicto principi *Rognaldo*, qui pure & libere illum consulit cuidam
 Torff Ena- filio suo *Egward* nomine qui postea cognominabatur *Turffeid*, qui quidem per
 rus. longa tempora possedebat dictum Comitatum & habundavit opibus & plenus
 Thorffinnus fuit divitiis. Cui successit filius ejus *Thurvidder Gedelevar* cui successit filius
 Haufaklufus ejus *Hlanderver* cui successit filius ejus Comes *Swardus* robustus ac corpo-
 Lodver. Sigurdus lentus, magnus & strenuissimus bellifer, adhuc tamen non fuit regene-
 Digri. ratus

ratus sacri baptismatis lavacro neque alii Comites prenominati. In cujus ^{A. D.} qvidem Comitis *Swardi* diebus supervenit *Olaus Thurgonus* Rex illustrif. ^{Olaus Tryg-}
 finus de occidentalium partium gverris, cujus induccione Comes ille ^{gonis.}
Swardus una cum gente Orcadie devenerunt, Christiani gentilitatis relin-
 quentes errorum. Cui Comiti *Swardo* successit filius ejus comes *Thurfsinus*
 procreatus ex filia qvondam excellentissimi Principis *Malcomi* Regis Scotorum
 illustris. Qvi qvidem Rex contulit dicto *Thurfsino* terras de Cathnes &
 Sutherland sub unica denominatione comitatus in Scotia & illis gavifus
 est una cum comitatu Orcadie Zelandie & pluribus aliis dominiis in
 Scocie Regno jacentibus & vixerat diu & strenuissimus erat in campis
 post ejus qvidem Comitis *Thurfsini* obitum successit sibi ejus filius Co-
 mes *Erlinus* primus & iste *Erlinus* primus genuit Comitem *Paulum* &
Erlinum secundum qvi *Paulus* Comes genuit Comitem *Hacoim* Comes,
Erlinus secundus procreavit Comitem *Magnum* gloriosissimum Marty-
 rem patronum Orcadie qvi sanctissime abiit ab hac luce virgo & mar-
 tyr. Post ejus qvidem *Magni* martyris decessum & post obitum Co-
 mitis *Hacoim* successit Comes *Rolandus* qvi primo fundavit Ecclesiam
 Sancti *Magni* Martiris; illamque magnis possessionibus diviciis & reddi-
 tibus dotavit, predictus virque sapiencia & virtute polebat per plura bo-
 na pietatis opera famabatur venerabaturque & reputabatur, pro sancto
 viro. Post ejus qvidem obitum successit ejus frater *Ericus* comitatu
 Cui successit Comes *Harildus* Cui successit Comes *Joannes* filius ejus, Cui
Joanni successit Comes *Magnus* Secundus a quo *Alexander* Scotorum
 Rex cepit comitatum de Sutherland Cui *Magno* Comiti secundo succes-
 sit Comes *Gilbertus* primus, cui successit Comes *Gilbertus* Secundus ejus
 filius qvi gavifus est comitatibus Orcadie & Cathnes in Scotia. Qvi
 qvidem *Gilbertus* secundus procreavit *Magnum* tertium & qvandam filiam.
Matildam nomine; Iste Comes *Magnus* filius *Gilberti* secundi genuit Co-
 mitem

A. D. matrem *Magnum* quartum & quondam *Joannem* & ille *Magnus* comes quartus ab hac luce abiit sine prole, qui successit *Joannes* ejus frater in antedictis comitatibus *Orcadie* & *Cathnes*, *Joannes* iste genuit quendam *Magnum* Comitem quintum. Cui *Magno* quinto jure successionis linealiter successit Dominus *Malifus* comes de *Straterne* in *Scocia* tanquam heres legitimus jure hereditario ad utrosque comitatus *Orcadie* & *Cathnes* sicut clarissime manifestant munimenta, evidencie & carte utrorumque regnorum *Scocie* & *Norvegie*. Qui quidem Comes *Malifus* revera primo desponsavit filiam Comitum de *Monteith* in *Scocia* & ex ea genuit filiam *Matildam* nomine post cujus quidam prime uxoris obitum desponsavit filiam quendam quondam *Hugonis* Comitum de *Rosfe* & ex ea procreavit quatuor filias & decessit sine masculis sicque ejus domine terre & possessiones fuerant divisæ inter illas filiam vero antiquiorem ex prima uxore procreatam *Matildam* scilicet duxit in uxorem *Welandus* de *Ard* qui ex ea procreavit quendam filium *Alexandrum* de *Ard* qui *Alexander* jure Regne *Scocie* & consuetudine hereditaria successit Comiti *Malifio* de *Strathern* in principali manerio sive manso ratione sue matris Comitatus de *Cathania* & possedebat jure & appellatione Comitum & eadem ratione & eodem jure gavisus est certa perticata sive quantitate terrarum *Orcadie* & gerebat se pro Balivo & Capitaneo gentis *Orcadie* *Norvegie* Regis ex parte idemque *Alexander* de *Ard* tempore suo vendidit & alienavit quondam recolende memorie Domino *Roberto Stewart* primo Scotorum Regi dictum comitatum de *Cathnes* mansum sive manerium principale & omnia alia jura spectancia seu concernencia ad se ratione matris ejus tanquam ad antiquiorem sororem jure & consuetudine regnorum *Scocie* cum denominatione comitatus sive Comitum, iste vero *Alexander* finaliter decessit sine herede de suo corpore quocunque legitimo procreato. Nunc vero vertamus stylum

ad

ad quatuor filias ex secunda uxore procreatas, quarum una desponsata A. D. erat cum Domino *Willielmo* de Sancto Claro Domino le *Sinclar* qui Dominus *Willielmus* ex ea genuit Dominum *Henricum* de Sancto Claro, qui Dominus *Henricus* desponsavit *Jonnetam* filiam Domini *Walteri* de *Haliburton* Domini de *Dirlctoun* & ex ea procreavit Dominum *Henricum* de Sancto Claro secundum qui ultimo decessit comes Orcadie indubiatum qui in uxorem habuit venerabilem Dominam *Egidiam* filiam filii antedicti quondam Domini *Roberti Scotorum* Regis illustris filiamque quendam strenuissimum Domini *Willielmi* de *Douglas* Domini de *Nydysdale* & ex ea procreavit presentem Dominum *Willielmum* de Sancto Claro comitem Orcadie, Dominum le *Sinclare*. Quedam alia filia secunde uxoris desponsata fuit cum quodam milite denominato *Here Gingsill* de *Swethrick* partibus oriundo, qui vero miles in Orcadie partibus venit, & jure ac ratione sue uxoris gavissus est quadam parte terrarum Orcadie que quidem uxor ab hac luce sine herede migravit legitimo ex suo corpore procreato. Tertia vero filia secunde uxoris fuit nupta cum quodam *Gothredo* nomine *Gothorno le Spere* qui ex ea procreavit quendam filium Dominum *Malisum le Spere* militem qui tandem decessit sine herede legitimo de suo corpore genito similiter & quarta filia decessit sine herede ex suo corpore legitime procreato. Verum iste Dominus *Henricus*, primus Dominus le *Sinclare*, ejus matre, *Alexandro* de *Ard* & Domino *Malisso Spere* adhuc viventibus ad Dominum nostrum supremum regem Norwegie adivit *Hocoin* nomine cum quo rege certas fecit pactiones, condiciones & appunctuamenta per quas reversus est ad Orcadie partes illisque gavissus est usque ad extremum vite sue comesque Orcadie obiit & pro defensione patrie inibi crudeliter ab inimicis peremptus est. Et post decessum istius *Henrici* comitis primi in Orcadie partibus supervenit dicti Comitis *Henrici* primi mater filia Do-

- A. D. mini *Masfit* Comitis prenominati & ibi fixe remansit usque post obitum filii ejus *Henrici* Comitis primi & supervixerat post obitum omnium fororum suorum, filiorum filiarumque suorum sic quod ipse antedicti quondam Comitis *Henrici* primi mater successit omnibus fororibus ejus eorundemque filiis & filiabus tanquam unica & legitima heres comitatus Orcadie & terrarum de Cathnes sibi tanquam uni forori debitarum parte duntaxat & porcione exceptis fororis sue antiquiores de terris de Cathnes sub denominatione & appellacione comitatus sive Comitis quam partim ut superius dictum est alienavit & vendidit ipse quondam *Alexander* de *Ard* regi Scocie prenominato. Hujusque rei testes sunt adhuc viventes fide digni qui ipsum matrem *Henrici* primi oculis viderunt labisque sunt locuti cum ea communicantes ad plenum Cui successit nepos *Henricus* secundus filius primi *Henrici*, cui *Henrico* secundo successit prefens & superstes Dominus *Wilhelmus* comes modernus Dominus *le Sinclair*.

Excellentissime Princeps ut premissimus in principio ita sine protestamur quod vestra serenissima regia sublimitas ac ipsius benignissima majestas Justa ingenii nostri modulum & sensuum capacitatem nos lingua naturam incultam nebulis ignorancie multipliciter obfuscata velit rudes indoctos a Rhetorica & sciencia alienas in secunda facundia ignaros habere excusatos quamvis barbarico more non poetice locucionis, modo grosso loquamur, quia Insulares sumus a literarum sciencia penitus alieni, imo quod condecanti rhetorice locucionis stilo sive Scriptura non referimus vestre regie majestatis ea & nos submitimus correctioni. Sed verum est ut attestamur quod more nostro barbarico omnia que superius vestre majestati scribimus vera sunt, quia ex antiquis libris, scripturis authenticis,ronicis approbatis & relationibus

bus fide dignorum antecessorum nostrorum, ac infeodacionibus nostris A. D.
ecclesiarum nostrarum ista extruximus & compilavimus. Et si opus
esset plura quam in presenti epistola vestre celsitudini lacius manifestare
sciremus ipsamque in premissis informare, sed quia longa solent sperni,
hec pauca sufficiunt pro presenti. Et ut hæc nostra epistola taliter qua-
liter compilata vestre regie majestati ac dominis vestri consistorii & pa-
larii circa latera vestra existentibus majorem fidem ac roboris firmita-
tem faciat animos vestros ad plenum informet ac inter archane

vestrorum radicem emittat veritatis firmam & ceteros Christi
fideles sanctæ matris Ecclesie filios instruat ad Deum & sacrosancta Dei
Evangelia per nos corporaliter tacta juramus quod premissa modo quo
super relata deponimus ad Dei honorem vestreque celsitudinis, prede-
cessoris mandatum & non alias nec prece nec precio, odio, amore vel
favore vel sub spe cujuscunque muneris presentis vel futuri sed pro ve-
ritate duntaxat dicenda. In quorum omnium & singulorum fidem &
testimonium premissorum sigilla *Thome* Episcopi, Canonicorum & Capi-
tuli antedictorum, totiusque populi & communis patrie nostre Orca-
die quod dicitur sigillum commune & mei *Henrici Randale* legiferi in
nostra publica & generali sessione non sine magna maturitate & plena
digestione presenibus sunt appensa apud *Kirkwall* mensis Maji die
quarto Anno Domini millesimo quadringentesimo tertio.

A. D. *+□*□*□*□*□*□*□*□*□*□*□*□*+34

FRAGMENTUM

ex No. 103. in Folio. (*)

Imperavit *Hetlandiæ*, alias *Finland* & *Qvenland*, quæ ab aliis oriente maris *Gandvig* propinqui, nobis *Helsingiabond*, sita est, rex nomine *Formiotus*; filii ei erant tres, primus *Gler*, nobis *Egi*, secundus *Loge*, tertius *Tari*, huic filius *Frostius*, pater *Snefsr*, patris *Thoreris*; qui duos habebat filios, *Noerem* & *Goerem*; filia ei *Goa*; Religionis strenuus sectator, sacrificium, dictum *Thorrablot*, media quavis hyeme, unde etiam mensis nomen trahit, fecit: hyeme quadam, inter solennia hæc sacra, *Goa*, omnibus insciis desiderabatur, quæritur, non autem invenitur; Exacto mense isto, proxime sequenti, *Thorr* victimam *Goelblot* obtulit, eum in finem, ut de *Goa* certiores redderentur; ast frustra. Tertia postea hyeme fratres se sororem exquisituros pollicentur, loca perlustranda fortiti, *Noer* continentem, *Gor* vero insulas, unde hic, nave vectus, cursum per mare dirigit, hinc in mare Jutiæ delatus, *Sveciæ* Peninsulas & omnes in orientali mari sitas insulas, postea *Gythlandiæ* scopulos scrutatur; ad Daniam exinde tendit & singulas ejus insulas transit, suos ibi cognatos, *Gleris Gamli* in *Lessœ*, posteros, convenit; pergit exinde, sorore non exquisita. *Noër*, donec hyeme, cum terra nive tegeretur, xylosoleis vehi posset, manebat; ex *Qvenland* tunc intra mare progressus, ad homines qui *Lappones* audiunt & pone *Finniam* habitant pervenit, cum his, transitum prohibentibus concreditur eosque fugat, ipse quippe, non secus ac exercitus, magiæ peritissimus; inde occidentem versus in *Kiöl*, sine ullis obviis, tendunt diuque pergunt, feras avesque, quævis

(*) Hoc in reliquis non habetur & initium est historiæ; viriose scripsi exemplaris scopum tantum retinere possumus.

A.D.

qvæis viſſitent, jaculantes; Veniunt ad occaſum verſus de montibus decidentem fluvium eundemqve labentem ſeqvuntur, donec ſinum magnum, ſummam vaſtatem præ ſe ferentem, conſpiciunt, & multas ibi valles, undiqve cultas; ad ſinum deſcendunt & cum congregatis ibidem pugnam ineunt; *Noer* heic victor, vicinia loca peragrat ac tractus & omnium intra tribuum rex evadit; æſtate ibi tranſacta, cum montes nix tegetet, vallem, ſecundum australe tractus, qvi *Thrandia* nunc audit, laus, ſuperat; Qvōsdam ex ſuis, ingentes enim utriqve fratri copię, austrum verſus in *Meriam* ablegat; qvoſcunqve ſibi in itinere obvios ſubigit; Ad australe montis, qvi ad vallis ſuprema, laus progreſſus pergit uſqve qvo ad ſtagnum *Miors* pervenit, occidentem verſus, ſuos enim a rege, cui nomen *Soknius*, cęſos audit, a monte vergit; venit in tribum *Valdures*, inde mare verſus ad longum anguſtumqve ſinum, hodie *Sogniam*, congregitur hic æcri pugna cum *Soknio*; illi magici ipſorum doli probe noti. *Noer* ſummam certando virtutem præſtat & cum *Soknio* tandem conſigit & eum, cum magno ſuorum numero, ſternit.

Cap. 2.

His geſtis, *Noer* in tractum a *Soknia* æqvilonem verſus, qvi *Soknio* paruerat, nunc *Soknedal*, pergit; moratur ibidem diu; locus *Nordford* appellatur. Convenit eum heic frater *Goer*, qvi nihil omnino de ſore *Goe* audiverat, aſt qvæcunqve extra continentem ſubegerat; Diſtribuant tunc loca ſubacta; obtinet *Nor* continentem; *Goeri* omnes inſulę, inter qvas navigare poſſet, cedunt. In *Oplandias* exinde tendit *Noer*; regimen ibi *Bergis* erat apud *Roffum* regem, filium *Svadi Stteris*, a ſeptentrionem verſus jacentibus *Doſrum*; abduxerat hic *Goam*, *Thoris* filiam, unde *Noeri* ſecum certandi dat optionem, & poſt longam, aſt

- A. D. victoria carentem pugnam, cum fœdus contraherent, ipsam retinet & sororem suam illi vicissim elocat. Nor igitur in subactam prius regnum, quod *Norveg* s. *Noris* via audit, revertitur & ad finem usque vite regit, post cum filii, qui terram diviserunt, unde unicum regnum tot regna quot reges numeravit; hinc reges provinciales.

Cap. 3.

Goer summus habebatur pirata (*SperKonge*), ejus filii *Heiti* & *Beiti* piratæ primarii hominesque ferocissimi; Regnis filiorum *Goris* magna intulere damna, variis vincentibus. *Beiter* in *Thrandiam* delatus, in loco qui nunc *Beitistad* castra locat; navem inde trans *Fisvirved*, ubi *Nomdaler* septentrioni proximi, trahi curat, in puppe sedens, gubernaculum tenet, totumque a sinistro navis latere territorium, multas provincias, sui juris facit.

Heiter Goeris filius pater erat piratæ *Sneidis*, ejus filius *Halfdanus Gamli*, pater *Ivaris* Oplandiæ comitis, cui filius *Eysteinn Glumra*, nepos comes *Rögnvalldus*, dives prudensque,

Cap. 4.

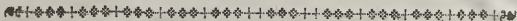
Comes *Rögnvalldus Haralldo* pulchricomo addicitur, qui ipsum *Meria* & *Romsdalia* præficiet. Erat ei uxor *Ragnhilda*, *Hrofsi Nafie* filia, suscepit ex eadem filium *Roffum*, qui Normandiam subegit, vir hic tantæ molis ut nullus equus ei ferendo par esset, *Gaungu Rolf* (pedes) exinde dictus; ejus posterii *Rude Jarler* & Angliæ reges; habebant etiam (*Rögnvalldus* & *Ragnhilda*) filios plures, *Ivarem* nempe & *Tborerem Thegiandi* (taciturnum v. mutum). *Rögnvalldi* autem filii noti fuere *Halldus*, *Rollaugus* & *Einar*,

natu

natu minimus. Rex *Haralldus* Pulchricomus æstate quadam in mare occidentale navigationis cursum direxit, piratas, hostilium quippe eorum incursionum in Norvegiam, (hyemali tempore in Hedandia vel Orca-
dibus morabantur) pertæsus, puniturus dirigit; subigit simul *Hialtlandiam*, *Orcades* & *Hæbudes*; ad occidentales usque *Meriæ* oras pergit, singulos vicos devastat pugnis variis & regiones longe adeo occidentem versus sitas, ut nemo exinde iis potius sit, suæ fecit potestatis. Inter memoratarum quendam pugnam cæsus est *Ivar*, comitis *Rögnvallæ* filius; dedit igitur rex *Orcades* & *Hialtlandiam* comiti, qui fratri *Sigurdo*, regis *Haralldi* proreæ, utramque cessit ditionem.

CATALOGUS COMITUM ORCADENSIIUM

Catalogus
Comitum Orcadensium

Ordine Chronologico.

Anno		Orcadum	7	nostra	Pagi.
	H erraudus cadit				
	Angantyr		8	—	
	Cormacus		8 & 9	—	
617	Godboldus		9	—	
	Frialefus Ragnaris Lodbrochis f.		9	—	
	Rögnvalldus Eyfsteinis f.		10	—	3
	imperium in fratrem confert		11	557	— 3
	Sigurdus Eyfsteinis f.		12	—	3
	Guttormus Sigurdi f.		12	—	3
	Halladus Rögnvalldi f.		17	—	
Defensionem insularum negligit, comitatum resignat & in Norvegiam redit No. 103 & 332.					
	Einar, Torf-Einar, Rögnvalldi f.		18	—	3
	Arnkell Einaris f.	} cadunt cum Erico Blodöx No. 103	22	—	3
	Erlendus Einaris f.		22	—	3
	Thorfinnus Hausaklfusur	Cap. 8.	24	—	3
	Arnsfinnus Thorfinni f.		24	—	5
	Havardus Thorfinni		24	—	5
	Laudver f. Ludovicus Thorfinni f.		24	—	5
	Liotus Thorfinni f.		24	—	5
	Skullius Thorfinni filius		24	—	5
	Sigurdus Laudveris f. Crassus		27	—	5
1013	cadit		44	—	
	Sumarliðius Sigurdi f.		45	—	5
					Einar

ORDINE CHRONOLOGICO.

Anno		Orcad. nostra.	Pag.
	<i>Einar Sigurði f. Rangmudr</i>	45	— 5
1020	five distorti oris, cadit .	48	— 15
1033	<i>Brufus Sigurði f. obit</i>	—	48
1064	<i>Thorfinnus Sigurði f. natus 1008, decessit</i>	65	— 87
1046	<i>Rögnvalldus Brusii occisus</i>	62	— 76
1099	<i>{ Paulus Thorfinni f. } obeunt</i>	80	— 116
	<i>{ Erlendus Thorfinni f. }</i>		
	<i>Erlängus Erlendi f. cadit de casu ejus duplex relatio</i>	—	— 116
1110	<i>Hacon Pauli f. moritur.</i>	90	— 141
	<i>Magnus Erlendi f. cæsus est</i>	86	— 132 501
			504
1135	<i>Haralldus Haconis f. venenato indusio exingvitur</i>	91	— 135
	<i>Paulus Haconis imperio potitur</i>	—	— 159
1157	<i>Ejus fatum incertum</i>	109	— 220
1158	<i>Erlendus Haralldi Svaviloqvi f. cadit.</i>	137	— 361
1206	<i>Kolus Kalii f. Rögnvalldus, non cadit 1159</i>	142	— 389
	<i>Haralldus Maddadi f. natus 1135</i>	152	— 419
	<i>Haralldus Eriki Slagbrellis f. ungi f. junior</i>	147	— 411
1231	<i>David Haralldi f. moritur</i>	154	— 420
1231	<i>Jon Haralldi f. cæsus est</i>		
1239	<i>Magnus obit</i>	163	
1256	<i>Gibbon obit</i>	165	
1267	<i>Magnus Gilberti f. comitis officium gerit</i>	172	

NB. Ex Indice nominum *Jacobi Andersoni*.

Primus in nostrorum scriptis memoratus Cathaniæ (Cathnecs) Comes erat *Haralldus*, quo ob rebellionem adversus R. *Guilielmum* cæso, collatus est ab *Alexandro II.* is honor in *Magnum Gillebridi* comitis *Angusie* filium, cujus vel filius vel nepos erat (*) *Magnus*, hac charta nominatus, ejusque sobole deficiente eam dignitatem accepit.

Magnus

(*) Vide *Magnum infra post hunc ordinem quartum, Anno 1320.*

Bbbb

CATAL. COMIT. ORCAD. ORD. CHRONOLOGICO.

Anno		Orcad. Pag.
1274	<i>Magnus Gibbonis f. obit</i>	— 172
1276	<i>Magnus Magni filius comes creatur</i>	—
1284	<i>obit</i>	172
1300	<i>Jon Magni f. comitatum gerit</i>	172
1320	<i>Magnus comes Orcadiæ & Cathaniæ nominatur in litera Comitum,</i> <i>Baronum, libere tenentium & communitatis Scotiæ ad Pa-</i> <i>pam Anno Dni 1320. Vid. J. Anderfoni Thesaurum</i> — <i>Diplomatum & Numismatum Scotiæ. ed. Edinburgi</i> — <i>1739. Tab. LI.</i>	
1343	<i>Argifel comes est</i>	137
1357	<i>Eringilfus</i>	173
1369 1370	<i>Henricus de S. Claro.</i>	174
1375	<i>Alexander de Ard comes</i>	174
1406	<i>Henricus Sinclair</i>	178
1418	<i>Johannes Sinclair</i>	178
1423	<i>David Meiner constituitur</i> }	178
1427	<i>removetur ab officio</i> }	
1427	<i>Thomas de Tholac episcopus comitatus præfecturam recipit</i>	— 182
1434	<i>Gvilhelmus de S. Claro comes creatur</i>	— 183
1463	<i>Robertus</i>	— 186

Index Nominum propriorum.

A.

- Akurburgum* urbs 310.
Aldeigoburgum urbs in Bassia 47. 49.
Alfja 47.
Amundus Hnefi filius. 375.
Andreas Sveinis filius 405.
Armodus poeta 267. 283.
Arnas Spítuleggur, ejus cædes 275.
Arnfinnus comitis Thorfinni filius 3. Ejus uxor Ragnhilda, regis Erici filia,
ipsum occidit. No. 103. Cag. 8.
Arnkell comitis Torf-Einaris filius 3.
Arnor Jarlaskáld 65.
Aslacus Erlendi f. 261.
Audun Raudi 303. seq. 307.
Aulver Rosta, 141. 147. 175. seq. Olaum Hrolfi comburit 187. fugatur 235.

B.

- Biarnius* Kolbeinis filius in Orcadibus Episcopus. 405. 407.
Bolgataland v. Bolgardaland 318.
Brufus Sigurdi filius, Orcadam comes, moritur 44.
Botolfus Begla 355.

D.

- Dagus* Eylii filius 109.
Dalveriaett 382.
David rex Scotie 153. Melkolfi filius 177. moritur 327.
David Haralldi f. 407. Orcadiae comes 419. moritur 421.

Bbbb 2

Dro-

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Dromundr, *Dromedarius*, navis ingens 298.

Dufgall Sumarlidii filius, rex 383.

Dungadur Katanesiæ comes 5.

Dungadur rex Scotia 91.

Dyraktsborg 318.

E.

Einar Rögnvalldi filius comes 3.

Torf-Einar igitur cognominatus, quod glebularum torrefactas (*Torf*) pro ignis alimento in infulis adhibendas primus invenerit, altero oculo captus, statura magnus perquam, piratas Danos, Thorerem Tveskegg & Kalfum Skurfam, qui infulas subegerant, occidit & Halfdanem Hálegg, cujus tergo transfollo, pulmones extrahit & ut victoriam obtineat Odino hostiæ loco offert. No. 103 & 332. Cap. 6. 7. 8.

Einar Sigurdi f. infularum comes 5. Rangmudr nominatur 61.

Svalfu Ragnhillæ Eirici filiæ Einarem Klummung occidit & ejusdem cura exinde interfectus est No. 103. Cap. 9.

Einar Thambaskelfer Magnum Olai c. Russia reducit 47.

Einar Vorfakrkr 93.

Eysteinn Glumra 3.

Eysteinn Orrius cedit 95.

Eysteinn Norvegiæ rex. 119. 259. 325. 333.

Eivindus Urarhorn occiditur 11.

Eivindus Olbogi 109.

Eivindus Melbrigdi f. 179. 187. 191.

Ellisf regina 95.

Emanuel rex Constantinopolitanus 319.

Endridius Isaaci filius 93.

Endridius Ungi 259 seq. 287 cædes ejus 321.

Ericus Spaki, rex Daniæ 99.

Ericus Blodöx 3. 17.

Ericus Eymmunius rex. 99. 173.

Ericus Stræta 143.

Ericus Slagbeller. 143. 147. 349. 397.

Erlendus Thorfinni f. 87 comes 91 uxor Thora 93. mors. 117

Erlendus Haralldi Sletumalii f. Svavilobvi f. 217. comes 327 cædes 361.

Erlingus Archidiaconus 93.

Erlingus, comitis Erlendi f. 93. cedit 117.

Erlingus Skacki 277. seq. 285. 301 sq. 321.

Ermengerda, regina Verboni, 278. 199.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

F.

Finnus Arnæ f. 59.

Frakarka Maddadi filia. 139 seq. 175. seq. ædibus inclusa comburitur 235.

G.

Gaddeglar, confinium Scotiae & Angliæ 55.

Gairinland 284. 294.

Gardariki, Russia 45.

Gilla - Kriflus 151

Gilla-Odrau 383.

Gutormus Sigurdi f. comes 3.

H.

Haco Ivaris f. comes 93. 96. 99.

Haco Pauli f. 93. comes 119. mors. 141. 413.

Haco Pik. 93. Sigurdi in Vestnefo filius 147.

Haco Klo 93. 143. 147.

Haco Karl 119. 195.

Haco Norvagus. 99.

Haco Barn. 258.

Haco Herdibreid, rex constituitur & cadit 321.

Haco Haralldi filius, comes 397.

Hastidius Thorkelis Fletis filius 215.

Hastidius Håleggus regis Haralldi f. cadit. 3.

Hallator Brinjalfi Ullfalldi f. 93.

Hallnefia 95.

Hallus de Sida 93.

Hallus Thorarini Breidmagii filius 243. clavis metricæ cum comite Røgnvaldo autor 245.

Haralldus Pulchriconus Orcades subigit. 3. 17.

Haralldus Sigurdi f. rex 45 in Norvegiam venit 79. cadit. 95.

Haralldus Gudini filius rex Angliæ 95.

Haralldus Slettmáli, fraviloqvus comitis Haconis filius, comes 139 seqq. magia interit 145.

Haralldus Magni Nudipedis filius 151 rex 171. 185. 199.

Haralldus comitis Madadi filius 221. comes 231. 327. 337. 397. 407.

Haralldus Jungi v. Ungi, Eriki filius 397. comes 407 cadit, sanctus. 411.

Bbbb 3

Ha-

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Havardus Gunneri f. 93. 127.
Havardus Thorfinni filius, comes, 3. svasu uxoris Ragnhildæ ab Einare Klummung
 cæsus est. No. 103, Cap. 9.
Havardus, domesticus Sölmundi 157. cædes ejus 161.
Heborga comitis Pauli filia. 93.
Holldbodius Hundii filius (interdum Hornbodi) 195. 235. fugatur. 247.
Hörda-Knutus, Danicæ & Angliæ rex 57.
Hugo Crassus 109.
Hugo Prudi 109. cadit 111.

I.

Jarisleifus, rex Holmgardiæ 47.
Imbolum urbs 314.
Ingiborga Jarlamoder, 3. comitum mater 59.
Ingimar Sveinis filius 171, de Asko. cadit 173.
Ingirida Sveinis Ascleifæ filii uxor 237. 239. Thorkelis filia 329.
Ingius Steinkelis f. Sveciæ rex. 99.
Ingius Norvegiæ Rex 259 321.
Jonas Wængr 149. 215.
Jonas Petrif. 155. 157. 163. seqq. Fóir (pes) cognominatus 169. 199. 261.
Jonas, episcopus in Scotia 229.
Jonas episcopus in Karanefo leditur. 414.
Jonas Wængr. 363. 371. seqq.
Jorvik 3. Eboracum urbs 95.
Ivar Gallius cadit 407

K.

Kalfus Arnæ f. 47. 49. exulat 59. 63. seqq. Thingmannorum dux. 85.
Kalius de Agdis 109. ejus mors 117.
Kalius Koli filius 117. 151. antrum Dollii invisit. 155. seq. Rögnvalldus nomi-
 natúr & comes evadit 169. iter in Palæstinam suscepit 279. redit in
 Oreades. 323 347. ejus cædes. 389 395. 407. 411.
Karl Hundii f. Rex Scotiæ 31. fugatur vel, ut quidam volunt, cadit. 39.
Kliffand in Anglia 95.
Kolheim Hruga 93 257. 405.
Kolgaraland. v. Bolgaraland v. Bolgardaland 318.
Kolus Ilaaci filius 93.

Kolus

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Kolus Kalii f. 109. uxor Gunnhildis 117. 151. 175. 203. seqq.
Konofagr, Hiberniæ rex 11.
Kugiur in Vestfurey 149. 179.

L.

Laudver v. Ludovicus comitis Thorfinni filius 5. Ejus uxor Öden, regis Hiberniæ
 Kialvoris filia. No. 103 c. 10.
Liotur comitis Thorfinni filius. 5. Uxor Ragnhilda, Regis Erici filia. Ex No.
 103. cap. 9.
Liotur Nidingr 139.
Lifolfus Skalli (calvus) 407. cadit 411.

M.

Maddadus comes Katanesiæ 219. Ejus mors 327.
Magnus Olai f., rex, e Russia reducitur 47. lqq. 61. 105. sq. cadit 119.
Magnus Havardi f. 93. 391.
Magnus comitis Erlendi f. 93 exulat 111. seqv. comes 121 cades ejus & sancti-
 tas 133 411 miracula 515 lqq.
Magnus Sigurdi regis f., rex constituitur 171 leditur 175.
Magnus Erlingi f. rex 321 407.
Magnus Mangius, Erici filius 397. cadit 407.
Melkolfus rex Scotiæ moritur 31
Melkolfus rex Scotiæ, cognomine Lángháls 911. 177.
Melkolmus Davidis f. rex Scotiæ 327. 331. 383.
Melkolmus comes in Merhæfvia 405.
Meuelaus (Emanuel) rex Constantinopolitanus 319.
Myrkiartan Hiberniæ rex. 117.
Moddan comes Katanesiæ 31. occidit eum Thorkell Fostri 37.
Mor-Kariur comes in Anglia 95.

N.

Njörðafund fretum 296 298.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

O.

Olau Triggvii Rex Norvegiæ 5.
Olau Norvegiæ rex 17. seqq. Haralldi filius 29. cadit 45. sanctus 47. 51. 75.
Olau regis Haralldi f. rex constituitur 95. Kyrr 99. Digri 101.
Olau Magni filius Norvegiæ rex. 119.
Olau Birlingr, Hæbudarum rex. 139. 383.
Olau Sveinis filius 405.
Olau Hrofi comburitur 187.
Ottar comes in Thorsey 147. 217.
Otto parvus, poeta, 267. seq. 283.

P.

Paulus Thorfinni filius 87. comes 91. mors 117.
Paulus Haconis comitis filius, Umálgidictus, 141. comes 143. capitur 219. 387.
 duplex de eo relatio. 221.

R.

Ragna, mulier in Rinarsey 149. 242.
Ragnhilda Erici regis filia, maritum, comitem Arnfinnum, interfecit; Eina rem exinde Klummung, ipsius sobrinum, ut secundum suum maritum, comitem Havardum, Arnfinni fratrem, interficiat, perfvader, ad cuius cædis vindictam sumendam Eina rem Hardkioft (Rangmud) inducit. Eina rem Klummung occidentem. Nubit exinde Lioto priorum conjugum fratri & Eina rem Hardkioft occidi curat. No. 103. cap. 8 & 9.
Raudabörg, prærupta ad sinum Perlandicum 64.
Rögnvalldus Merie comes. 3.
Rögnvalldus Brúsi filius 11. apud regem Olauum moratur 27. Haralldum Sigurdi fil. e pugna Stiklastadensi avehit 44. in Norvegiam sequitur regem Magnum 49. comitis titulo ornatur 51. in Anglia arma circumfert 57. cædes ejus 79.
Rögnvalldus comes. vide Kalius Koli f.
Rögnvalldus Erici fil. 407.
Rögnvalldus Gudrodi filius, Hæbudarum Rex 413.

S.

Saraceni 304.
Sardinarey, insula a Serklandia meridiem versus 298.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

- Serkland* 298. 308. l. Saracenia.
Serkus de Sognia. 109.
Sigmundus Aungull 291 seqq.
Sigurdus Crastius, comes Laudveris filius, in prælio Brianico cadit 5.
Sigurdus Eysteinis filius, primus Orcadum comes 3.
 Postquam Comitem Scotiæ Melbrigda Tönn dolo circumvenerat atque occiderat, caput ejus epippiis alligavit, at cum eqvo calcaria addere vellet, denti torto pedem impegit, sed vulnus inde acceptum intumuit & mortis causâ ex-
 titit. In Eckialsbacke inhumatur. No. 103. Cap. 5.
Sigurdus in Vestneso. 93. 143. 227.
Sigurdus regis Magni filius 109. rex. 119. 153. 169. mors. 171. 316. 321.
Sigurdus Hranii filius. 109.
Sigurdus Murtr, Ivaris Gallii f. 407. cadit 411.
Sigurdus Sneis cadit 117.
Sigurdus Slember 141. exulat 143.
Skulius comes Thorfinni filius 3. certans cum fratre Lioto cadit No. 103. cap. 10
Sölmundus Sigurdi Sneifis filius. 151. 155. 215.
Stafusfurdur Briggia. 95. A. S. *Stanesfordesbrygge*, *Stanfordbrygge*, in agro Eboraceo.
Stephanus Rágiast (consiliarius) 383. 387.
Sumarðius comitis Sigurdi filius 5.
Sumarðius Ospaki f. 93.
Sumarðius Hauddus 383. ejus cædes 385.
Sveinn (Blót-Sveinn), rex Sveciæ, comburitur. 99.
Sveinn Ulfi filius rex Daniæ. 49. 79. 85.
Sveinn Olai 149. Asleifæ filius appellatus 187. comitem Paulum capit 217. 329. 397.
 fqq. ejus cædes 405.
Sveinn Brióstreip. 178. 181. ejus cædes 193.
Sveinn Hroalldi filius 241. 248 seqq. 271.

T.

- Thingamannalid*. 85.
Thorbiörnus Niger obit 311.
Thorbiörn Klerkr Thorsteinis filius 141. 231. 241. 351. 381. 385. fqq. ejus cædes 395.
Thor Steigenfis 107.
Thorfinnus Hausakliufus Torf-E. f. comes 3.
Thorfinnus comitis Sigurdi fil. 5. 29. regem Carolum fugat 35. cum Rognvalldo cer-
 tat 74. eum fugat 71. moritur. 87.
Torfues 38.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

- Thorkell* Amundi f. in Rosley, Fostri cognominatus 9. comitem Einærem interficit
15. & comitem Rögnvalldum. 67. cædes ejus 143.
Thorkell Sumarliði filius, ejus cædes 143.
Thorkell Flæmir 179. 195. ejus incendium
Thorsteinn Raudi 5.
Thorsteinn Haukdr Fiaransmunnr 141. 241.
Thorsteinn Ragnæ filius 149. 215. 341.
Thraues 231.
Tröllhæna. virgo sancta. 415.

U. V.

- Unius* in Sognia 163. 199. 203 199.
Wæringar 318.
*Waldemar*us Daniæ rex. 321.
Valthiofus comes in Anglia. 95.
Valthiofus Olai interit. 187.
Vatnsfjörðr 53.
Widkunns Jonæ. f. 109.
Wilhelmus Ödlingur. 93.
Wilhelmus Orcadum episcopus. 137. 193. 197. 271. mors secundi, duo enim, 407.
Wilhelmus rex Scotiæ. 407. 411.

Index Vorum

quæ in Historia Orcadensium occurrunt ab aliis omiffæ.

A.

Abyrgd. f. 1) Periculum quod ex fidejussione oritur. 2) Cura. 3) Praestatio rei. pag. 10. a verbo *at dbyrgiaz*, 1) spondere, fidejungere, vadem agere, 2) meri, curare pag. 226. 400. a præp. *d & borga*, 1) fidejungere, cavere, *borgade hann herra* PETR. *fyrer þá at þeir skyldu lúka tíund sína*, cavebat iis Dnus Petrus de decimarum solutione. INSTRUM. NORV. 1309. 2) Praestare. 3) Solvere. *Borgun*, fidejussio, vadimonium. 2) Praestatio, Anglo-S. *beorgan*, *beorgian*, mutuo dare. 2) Cavere, Dan. *borge*, mutuo dare. 3) mutuo accipere. Germ. & Belg. *borgen* 1) credere; 2) mutuari. 3) satisficere, spondere; ut in *borg slaam*, vide Killianum auctum, *van Hoogstratens Woorderboek, Versuch eines Bremisch-Niedersächsischen Wörterbuchs & Wachter*, qui hoc verbum cum Græco *παρεχειν* præbere, concedere, credi convenire. Svec. *borge*, idem est, vid. *Ihre*.

Aburdarmadr, pag. 154, homo pompæ splendidiore deditus, ab *aburd* illatio. 2) sarcinæ; 3) oeconom. latamen agrorum. 4) juridice, accusatio, crimen, res postulata. 5) gestus corporis vestibus ornati ad ostentationem composius, quo sensu *Dani* dicunt *gebarder*, *Galli* *comportement*, *Germani* *Berd* apud Wachter: quæ vox gestum corporis iam decentem quam indecentem notat. Omnia ab *at bera ferre*, gestare; *bera sik vel*, se bene, deceniter gerere; *Bremenfibz* *beren* gesticulari; *beraz d*, ostentationem præ se ferre.

Afarmemi, p. 256, nimietatis homo, a: homo injurius ab *of* velut *ofr* nimis, nimium, nimietas, & *menni* ab *madr* homo.

Afaryrde, p. 274, verba modum excedentia, injuria, ab *of*, *afar* & *yrde* verba plur. ab *ord* verbum.

Afreksmadr, p. 142, expeditionis homo, vir qui negotia foris expedit a: vir foris, strenuus, compos. ab *Afrek*, 1) expeditio, negotium absolutum
Cccc 2 a verbo

INDEX VOCUM.

a verbo *at afreka*, ex præp. *af*, a, ab, de, ex, & *reka* pellere, *reka fráfer*, *fra hindunnum*, A. S. *reccan*, curare, negotium expedire; *reka erende frá af hendi*, negotium expediendo manus liberare: negotium expedire; hinc heroarum regumque apud veteres titulum, quo *reckar*, Germ. *Recken*. *Rekkin* saluantur, quam a verbo *Recken* tendere, expandere, ut magno Leibnitio visum, aut ab adjectivo *rikr*, dives, potens, juxta *Wachterum*, deducere mallet. Etenim regis *Asfi* comites, fortissimos in armis viros; potius ab expeditionibus bellica virtute claris, quam ab divitiis, *recka* dictos fuisse quis non videt? Apud Bremenses *langen Reke* hodieum appellatur *ein lang aufgeschossenen Mensch & Reks*, *riks ein grosser langer Mensch*. Eadem forte erit vox Danica *rekke*, series, (ab *at recke*, extendere) alias *rad* dicta, qua voce utraqve veniunt apud vulgus homines graciles sed procera statura.

Ákessd, nifus vehemens a partic. intensiva *d* & *kapp* nifus. 2) Fervor, vehementia in agendo, p. 318. 3) Insolentia p. 272. Fionice *Ákaved*. 4) Certamen, *ákapt* vel *ákast* enixe, vehementer.

Álag, p. 138, impositio, illatio, additio. 2) Juridice multa, a præpos. *d* & *leggia* ponere.

Álajörd, p. 312, angvillarum terra: mare, quod poëta ita vocatur, ab *dál* m. angvilla, A. S. *al*. Dan. & Svec. *aal*. Belg. *Ael* & *Aal*.

Árædi p. 28. aggressio. 2) Dan. *Aaraad* audacia, ab *at ráda d* aggredi, irruere, Al. *raden* currere, accelerare, celeriter cum impetu ferri.

Áudgíafi p. 68. opum dator, Germ. vet. *od* & *ot* Substantiv. opes, *ovra*, ab *aud* opes, A. S. *eatig*, *eadigre*, *eadrigeß*, felix, felicior, felicissimus. Ulph. *audasta* gratia (quasi *aud hafandi*, gratiam habens): felicitate plena vocatur *Maria* in Salutatione Angelica, vid. *Wachter* & *Ihre* in voce *Od* pag. 272.

Áudfærr p. 88. facilis visu: manifestus, perspicuus, a partic. inseparabili *aud* quæ facilitatem possibilitatis involvit, A. S. *ead* in compositis idem est ex. gr. *eadmodig* Isl. *audminkr* Dan. *ydmyg*, humilis, Alem. *od*, Franc. *odi*, Gothici *aze*, Svec. *odh*, unde Isl. *odr* facilis, promptus. 2) Celer. *Ísfubrum odr*, lingua promptus. con. *Ihre* & *Wachter*.

B.

Bakbord m. p. 302. terminus navalis, latus navis illi ad sinistram manum qui in puppe ad gubernaculum sedet, compos. a *bak* tergum & *bord*, de qua voce

INDEX VOCUM.

voce vide vocabularium ad *Gunnlogi Ormstunga Sagam*. Videtur autem *bakbord* ita vocari, quod rector navis tergum istius parti, clavum tenens, olim adverterit. Holland. *Bakboort de linker Zijde van het schip als men met het gezicht na vooren slaet*. Vid. Nicol. Witfens Scheepsbouw en Bestier. II, D. 483. Perhibet *Dnus Ihre*, *bakbord* denotari partem sinistriorem, sed multoties navi vectus totum puppim inter & proram interstitium illo nomine venire observavi. confer porro illum in voce *bord*.

Bálkr p. 76. 1) trabs, Franc. *ballo*, Dan. & Svec. *biálke*, Belg. *balck*. 2) sepimentum, sepes ex lignis transversariis facta; *hann stöck yffer bálkin*, sepim (3: qva lignis constructa obstruxerant ostium hostes) transiit. pag. 76. 3) Titulus, sectio juris de certa quadam materia, cujus nominis rationem a relatis primum in tabulas ligneas legibus ducit *Dnus Ihre*. 4) *Acervus*; *var þat mikill frændabálkr um allann Breidafjörð*, ingens fuit horum cognatorum acervus in toto Breidafjörð 3: gens numerosissima. *Laxdæla*. 5) Condensata ad horizontem nubes, qvæ tempestatum omen esse solent, unde 6) *vedrabálkr* hodie vocatur procella diu durans. 7) *Vis*, impetus. *Vidrisbálkr* pugna.

Bard. f. p. 298, unde *bord*, ora, extremitas, margo cujuscunque rei, (a) terra, montium, unde multis in Islandia locis nomen, ut *Bard*, *Bardafströnd*, *Bardnesvík*, *Bardsvík*. (b) In navi *rostrum* & qvæ circa proram aliæ partes prominent, vulgo *rusti*. Hinc (c) per synecdochen partis *bard* navis quoque appellatur. (d) In balenis pinnæ remiges *hvalbardar* vocantur.

Beita p. 278, 1) Contraniti. 2) Terminus navalis, obliquare cursum, captare ventum. 3) Terminus venatorius, incitare, emittere, at *slæe Hundene löse* canes emittere.

Beinrángr p. 268. *valgus*, a *bain* os, Alam. *bein*, *pein*, A. S. *ban*, Belg. & Dan. *been*. 2) *Crus*; & *ráng*r, non rectus.

Bengagl p. 244. Guttae vulneris 3: sanguis: ut vero sanguis ruber est, loco citato, color ruber poetice ita nominatur a *ben* 1) vulnus, Goth. *banior*. Svec. *bane*. A. S. *ban* perniciēs apud *Benson*. 2) Mors. Alem. *ban*. Dan. *banemænd* homicida & *gagl*, de qua voce videatur Index vocum ad *Gunnlogi Ormstunga Sagam* in voce *blóðgagl*.

Bella p. 196. Svecis *balla*, valere pollere. 2) ad voluntatem relatum *vellē* & hinc 3) audere, audacia præsumere Al. *baldē*. *er sliku hefer bellt*, qui talia ausus est. *Belde* audacia A. S. *beldē*, Alem. *beldi* idem; & hinc *belláinn* 1) *audax*; 2) *viribus fretus*. 3) *obstinax*.

INDEX VOCUM.

Bíta p. 172. 1) morderē A. S. *bitan*. Al. *pitzan*. Dan. *bide*, Germ. *beissen*. *Mik bitu örfar*, sagittæ me mordebant l. c. *Samvitzkan bitr hönn*, conscientia eum mordet. 2) efficere; *bryningen bitr*. admonitio vice cotis functa effectum habet.

Biugr p. 210. Curvus, incurvatus. 2) Demissus, humilis, a *bugr* curvatura, Dan. *bugt*, Belg. *bogt*, ab *at buga*, flectere, curvare, Germ. *bugen*.

Blóðkerti n. p. 366. sangvinis candela : hausta, compos. a *blóð* sangvis, Al. *bluot*, *pluot*, Angl. *blood*, Belg. *bloed*, Dan. & Svec. *blod*, Germ. *blut*, Goth. *bloth*, Græc. *βλουειν*, scaturire & *βλυδιον* humidum; & 2) *kerti*, candela, Germ. *Kerze*, utrumque a latinorum *cereus*, quod iterum a Græcorum *κερος*, cera.

Bognadr, pag. 302. arcus homo : sagittarius, a *bogi*, Svecis idem, arcus, Angl. *bow*, A. S. *bog*, Al. *bogen*, Belg. *boog*, Dan. *bue*; & *madr* homo.

Bohr. m. pag. 306. 1) truncus, pars media inter caput & coecendices, Cambro Br. *bol*. venter, Al. *bult*. 2) thorax in eodem sensu ac latinis 3) pro parte ista corporis, b) pro veste manicis carente, 3) corpus capite demto, 4) cadaver, ut loco citato

Bráðfengir, adv. p. 28. Celeriter adquirendum : cito, a *bráð* celeritas, *bradr* celer, Dan, *brad*, Svec. *bråd*, Græc. *ῥαδιος*, Æol. *βραδιος*; & *fengr*, captio, acquisitio.

Brandr m. p. 36, ensis, Ital. *brando*, Scot. *Brand*, Al. *brand*.

Brióta p. 284. frangere, *brióta straum fyrer*, primus aliquid aggredi; *brióta vapn upp*, arma effringere : sumere, expedire, arripere; dictionis hæc ratio est; solebant veteres, præsertim nave vecti, arma in cistis & fasciculis colligata adservare, unde factum magno sæpe molimine ea vix expedita esse.

Brosa pag. 400. subtrdere.

Bruna, pag. 90. 400 æstare, 2) vehementer procedere, a *bruni*, æstus.

D.

Dæll p. 146, facilis, commodus.

Dylgior p. 88. Simulantes, ab *at dylia* abscondere, occultare. 2) Simulare. 3) Decipere, Belg. *dolen*, Dan. *dølge*, Svec. *dölia*, A. S. *digelan*.

Dólgr.

INDEX VOCUM.

Dólgr m. p. 212, hostis vel nequam, qui dolos aliis struit; Svec. *dulgr* in *Konunga* & *Háfd*. Styr. Al. *dolg* pernicios. 2) Cædem notat, A. S. *dolg*, cicatrix, vulnus; *dóli* nobis homuncio, nequam appellatur & Anglo-Saxones *dole* hereticum vocant; utraqve vox ab *at dylia* derivari potest.

Drengiligr p. 212. Virilis, a *drengr*, vir fortis, strenuus, A. S. *drenger*. 2) Miles. 3) Famulus. Vid. *Ihre* in hac voce, qui doctissimum de eadem Commentarium scripsit.

Drift f. p. 144. nix.

Drótt p. 54. natio, gens, populus. Al. *Drot*, A. S. *Drit*, unde *Drottinn*, dominus. *Drottning*, regina. Vid. in hac voce Illustr. Dn. *Ihre*.

E.

Egghrid f. p. 58. acierum procella: pugna, ab *Egg*. 1) Ora, alias *rönd*, *brún*. 2) Acies, Al. *ecke*, Ang. *eide* A. S. *egge*, Brem. *EGge*, Cambr. *avch*, Dan. *eg*, Gr. *ἀκμή*, lat. barb. *aguzo*, & *hríd* procella.

Eidi. n. p. 114, terre isthmus, Dan. *eeth*, Sv. *ed*. 2) locus qui prospectum intercipit. *bar eidi milli þeirra*, locus illis munuum intercepit visum; vulgo adhuc dicitur.

Einbægr, p. 20, unilaterialis, dicitur de statu periculoso ex quo unica tantummodo via salutis patet; *Jarl sd at einbægr var koftr hans*, vidit Comes unicam sibi superesse viam, conditionem, modum l. c. ab *einn* unicus & *beygr* flexus, quod a *bógr* 1) armus. 2) Curvatura. 3) latus.

Eindaga, p. 124, diem statuere, ab *einn* unus, unicus, solus & *dagr* tempus agendi vid. *Ihre* in voce *Dag*.

Einhilir p. 224. 1) sui juris. 2) Sibi solus sufficiens, ab *einn* & *hilir*; *sid* auxilium, inserto ob emphasin h, & d in t mutato.

Ellskide n. p. 156 cremia, ab *ellr* m. ignis & *skide* n. lignum fissum, lamina lignea. A. S. *Schide*. Angl. *Schid*, Germ. *Scheit*, a Gr. *σχίζω* findo, unde *σχιδή* *σχιδος* assula.

Ellsvirke p. 156, igniarium, quicquid igni fovendo aptum est, ab *ellr* & *virki*, quod ab *at virka* efficere.

Elstarr m. p. 266 procellæ (s. cædivalis) excitator: heros, athleta, vocatur enim prælium *eggja vidriðel* & simpliciter *el*, procella, tempestas. Sv. *ala*, Gr. *αἶλα* idem, Celt. *avel*.

Endem

INDEX VOCUM.

- Endemi* n. p. 196, quicquid unicum est in suo genere & quidem absurdum.
 2) Ineptiæ, contumelia, delirium, compos. ab *einn* & *dæme* exemplum, nam *æ* & *e* apud antiquos mutæ sunt literæ.
- Enniþæmir* m. p. 270. Frontis laminæ æ: viua, quæ lamina aurea argenteave fuit apud veteres, ab *enni* frons & *þón* m., pl. *þæmir* 1) segmentum, A. S. *þón*, Belg. *spaen*, Dan. *spenn*, & *span*. Germ. *span*, Sv. *spaan*. 2) poetice lamina.

F.

- Falldr* p. 144. A. S. *feald*. 1) plica, plicatura. 2) Limbus, ima vestium ora. 3) Calantica, peplum, ornatus capitis mulieribus etiam in Islandia hodie proprius, figuræ pyramidalis teretis superne inflexæ; ab *at* *fallða* plicare, non autem ab *at* *fela*, velare, tegere, quod Dno *Ihre* visum; testes hujus sunt adhuc composita *margfalldr* multiplex, Dan. *mangfoldig*, quod peplum plicando sæpius circa caput linteo quadrangulo componitur. Vid. *Olavii & B. Pauli* Iter Islandicum Tom. I. p. Uno v. *Tróils* Islandika Refa, pag. 72.
- Fángaráð* n. p. 14. Captio consilii, a *fáng*, Sv. *faang*, captura, acquisitio & quæ plura significat, vid. *Ihre* in voce *faa* & *råd*, consilium. ÞORKELL sagði, *híer sá ek alla vesta fángaráðs*. Thorkillus dixit heic omnes consilio maxime egenos vidi.
- Fella* l. c. pag. 96. 1) Cadere facere, demittere. 2) Coaptare, committere, *fella bæn* at *einum*, preces alicui fundere.
- Felmr* m. p. 166, horror, stupor, Ulph. *Ufílmey*, stupor. *Ikreo* radix est verbum at *faíla* terrere.
- Fen* p. 388. 1) Palus. A. S. *fen*. 2) Lutum. Ulph. *fani*. Gr. *πυγος*. Al. *fen*.
- Fjörlausn*. f. p. 4. Redemptio vitæ, a *fiör* vita. Gr. *βίος*. Æol. *βιος*. Sv. *fiör*. 2) Sanguis, lat. *formus* vid. *Ihre*; & *lausn*, 1) Solutio. 2) Redemptio. *Koninger baud þa fjörlausn Jarli at hann skyldi taka tru retta*; Rex Jarlo vitam fide in Deum suscipienda redimendam esse dixit.
- Fjörráð* n. p. 136, vitæ consilium; Sic vocarunt majores consilium lethale quo in vitam alterius quis aliquid moliebatur, Dan. *Baneraad*, a *fiör* & *råd* consilium.
- Fyrermadr* m. p. 96, aliis potior, præstantior. 2) Præfectus, Dan. *Formand*, Compos. a præp. *fyrir* 1) pro, præ; Al. *fora*, *furi*. Angl. *for*. A. S. *for*

INDEX VOCUM.

- for, fore, fyr, fyre.* Belg. *vor.* Dan. *for.* 2) ante, tam ratione temporis quam loci. 3) per, propter. & *madr*, homo.
- Fyrirrum* n., p. 108; 1) Sedes honorator. 2) Locus in navi throno proximus. Olaf Sui vita de cæde Erlingi Skialgi filii. MAGNUS ERLENDSSON *settiz uidr aptur i fyrirrumi*; Magnus Erlendi in intercalmio ad thronum proximo confedit. Duo pari nomine fuisse in navi loca asserit *Waldstius* in Tractatu vulgo *Sessatal*, alterum ad puppim, alterum vero ad proram; quæ singula pluribus intercalmiis constitisse probat. Comp. a *fyrer* & *rum* n., Dan. *rom*, locus vacuus, spatium; unde plurima aliæ significationes.
- Flagd.* n. p. 172. Gigas. 2) Monstrum. Fæminæ adhuc in Islandia gestu corporis fluctuantes ita apud rusticos vocantur, unde verisimile est *flagd* venire ab at *fleyka* volare, fluctuare facere. Brem. *flegen* volare. *Flage, ein verfliegendes Wetter*, rabida tempestas. Lat. barb. *flaxare*, vigilias circumire, *flocatus* fluitans, latus; apud du Cange; alias *flagra* nobis dicitur circum volare, Dan. *flögte*.
- Fleyvángur* m. p. 292, navium arvum: mare, a *fley* navis, quæ a volatu ita dicitur, ab at *fluga* volare; *fleygr*, subst. volatus, adj. volans, qui volare potest, Ciceroni eodem modo naves dicuntur velivolæ, velivolantes. A. S. *fleowan* fluxum, *fleavan* fluere; & *vangr* arvum. Al. *uung.* A. S. *vang*, *vong* Dan. *Vænge.* Sv. *Wang*.
- Flettiskepta* f. hasta amantata.
- Flytia* p. 306. 1) Vehere, transportare. 2) Migrare. 3) Narrare. 4) expedire. *flytia erinde fhu*, negotia sua expedire.
- Flugumadr* m. p. 166. Sicarius, a *fluga* musca & *madr* homo; missi enim ad necem dolose aliis inferendam muscarum instar loca celeriter mutabant & se fugiendo, dum necessum esset, invisibiles reddebant.
- Forlendi* n. p. 262, litus (ante prærupta), terra quæ mari adjacet depressior, a *for* ante partic. inseparabili, de qua. vid. *lhre in för* pag. 533. & *land*, terra.
- Forad* n. p. 248 lutum. 2) Locus lutosus, limosus, a *for* stercus. ANS. *for* significat porcum apud Bensonum, quem forsan a stercore, in quo se libenter volitat, ita dici puto.
- Forn.* p. 173. 1) Antiquus. Al. *firn.* Sv. *foru.* 2) Introducta religione Christiana *forn* dictus est ille, qui moribus antiquis vixit, præsertim qui magiam ethnicismo propriam licitamque artem, postea vero veritam, exercuit, hinc *forueskia* & *forueskin/kapr.* 1) superstitio. 2) Magia, incantatio.

INDEX VOCUM.

- Forvitne* f. p. 100. Cupiditas sciendi, a *for* & *vita* scire.
- Förvittr* p. 6. Sagax, prævidens, qui ventura prævidet, a *for* & *vittr* sapiens.
- Frændbálkr* p. 406 Cognatorum trabs: gens numerosa, multitudo hominum cognitione junctorum, a *frændi*, frater, cognatus A. S. *freond*, Dan. *frænde* & *bálkr*, de quo supra.
- Frðligr* p. alacer, celer, strenuus. *fríaleike* celeritas. A. S. *freea* liber; item herus, dominus.
- Fulltinge* p. 122. auxilium, a *fullr* plenus.
- Færa* p. 228. Ferre. 2) movere & quæ plura significat. *fara lög* d. movere: mutare leges aliqua in re. p. 228. *fara under alboga* ferre sub cubitum: suppressere, opprimere.
- Fære* p. 228. 1) Possibilitas. 2) Nervus rerum gerendarum; *mínkadi miög færi*, consumptæ sunt res, quæ negotiagererentur. *Þat er eigi mitt færi*, non est mearum virium. 3) oportunitas. *ef færi gefst*, si occasio se offert. 4) Conditio, modus, affectus rei, status. 5) Via, Comitatus, *hamn var í svo illu færi at úsyni vari hveriu hamn eyrði* l. c. malo adeo jam stipatus est cœmitatu ut quæ audeat, prævideri minime possunt.
- Færlíkr* m. p. 76 fortitudo, virtus.

G.

- Gaddan* p. 244. Vestimentum muliebre s. pepi genus. forfena Goth. *Gaidjan* congregare Sv. *Gadda*.
- Garpr*, p. 196. Vir fortis. 2) Audax, viribus fidens. 3) Gloriosus, thrafo. Vid. *Ihre*.
- Gaupner* f. p. 130 Manuum concavitas, vid apud *Ihre göpn*. Scot. *Gaupen* vola.
- Geyja* latrare p. 76.
- Geigr* m. p. 268. malum unde quid metuendum est. 2) Timor, metus.
- Geil* f. p. 386. fissura, ruptura. 2) Interstitium inter duo prærupta.
- Geirafálmr* m. p. 40. Framearum cantus: prælium, pugna, a *geir* framea hasta A. S. *gar* jaculum, telum quodvis & *fálmr* Psalmus, cantus, Gr. ψαλμος.
- Geiri* p. 316. Manus, poët.
- Gersemi* p. 144. res pretiosa quæcunque. A. S. *Gersemus* opes, thesaurus, sumtus, Dan. *górsum*, *giórsum*, Sv. *gersum*. Vid. *Ihre* in hac voce.

Geörr

INDEX VOCUM.

- Geörr** adj. p. 30. Factus, *georr letz grund at veria*; dixit se regioni s. terræ tuendæ, (in tutamen, tutelam regni factum) natum.
- Gidſfr** n. p. 266. 1) Stridor, clamor. 2) Nugæ canoræ. Bremſf. *galſern galpen*, *galpern*, heulen und plerren, durchdringend heulen, daß einin die Öhren gellen, ejulare, plorare; Apud Angl. *Tiawlp*, *Telp* vulpis inſtar gannire. Apud Lubeeſſ. *galſpern*; apud Hamburg. *galſern* rogare; apud Oſnabrug. *galvern*. *Gelfen*, Friſchio, latrare, gannire ut canis eſuriens. Vett. Theuton. *galpen* avium inſtar canere & in quœſdam Germ. inferior: dialectis adhuc *jaſſern* dicitur, quæ omnia, non a *gala* altiori voce canere, quod ſocietati Bremſſi placuit, ſed a voce primitus allata, venit. Et hæc ad primam ſignificationem. Alteri cognata eſt. A. S. *geaſp* jaſtandia, *geaſpan* jaſtare, *geaſpend* jaſtans, apud Benzonium, Hodie vox hæc de ſono tantum adhibetur quæm alliffæ rupibus undæ maris edunt.
- Gialldkeri** m. p. 150. Quæſtor, exactor. Dan. *giælkare*. Sv. *giældkare*. a *gialld* n. ſolutio cujuſcunqve generis. 2) Pecunia. 3) Tributum. 4) Mulcta. Al. *gelt*. A. S. *geld*, *gild*. Dan. *giæld*. Lat. Barb. *gildum*. Sv. Germ. *geld*; & *kara*. 1) quæſtere. 2) inculcare.
- Gnótt** f. p. 242. Abundantia a *nóg*. ſat, ſatis, *g* ob evphoniam præpoſito, ſcribitur enim ſæpius *gnóg*, pro *nóg*, *gnægd* pro *nægd* ſufficiencia. A. S. *genit* ſatis.
- Góſfigr** adj. p. 316. Bonus, bono ſimilis; comp. a *gódr* bonus. Ang. *good*. A. S. *god*. Belg. *goed*. Sv. *god*. Germ. *gut*. Gr. *ayatos*. 2) Præſtans aliqua in re; *gódr drengr* vir præſtans, egregius. 3) Dives; *godr bonde* pater familias cui omnia, quorum opus habet, ſuperflua ſunt. 4) Nobilis, in legibus Danicis paſſim; *gode mand* viri nobiles; & *llkr* ſimilis; vid. Dn. *llre*, qui egregie monet Latinis in 2) ſignificatione bonum eodem ſenſu venire apud Virgilium lib. IX. v. 527. Hic jaculo bonus. 3: *hamn var gódr bognaðr*.
- Grein** f. 54. 140. Diviſio. 2) Controverſia. 3) ratio, quæ idearum a ſe invicem diviſione elicitur. 4) Articulus, membrum cujuſdam materiæ.
- Greppr** m. p. 322. Vir, homo, poët. hodie iſto nomine vocamus hominem ſuperbum & auſterum, quo etiam ſenſu apud *du Cange* *grippus* occurrit.
- Gridkona** f. p. 264. Proprie hoc vocabulo vocabatur apud majores noſtros ancilla, famula, quæ, dum familie ſerviebat, pace & ſecuritate fruëbatur; à *grid* pax, ſecuritas. 2) pax publica. 3) ſædus. Al. *grit*. Ang. S. *grith*. *Greta* apud Lædam in Præſatione hiſtoriæ Ecclæſ. Scot. *grete*. Sv. *grut*, hinc

INDEX VOCUM.

Angl. *greet* pacem imprecari, salutare, Sax. *gröten*, Germ. *grüssen*. Etenim plebei nostri domum hospites intrantes dicere solent, etiam hodie, *Guds fred* 3: pax divina, quæ salutatio illis est communis.

Griduldingr m. p. 370. Pacis datæ, fœderis violator, a *grid* & *uldingr* homo prodiciosus, nequam, animi abjecti, a *nid* convicium. Vid. *Ihre* in hac voce.

Grunr m. p. 140 suspicio. *Gruna* suspicari.

Gullfaumadr p. 144. auro fusus, auro pictus, a *gull* aurum, Sv. *gull*, Dan. *guld*. Al. *colt*, A. S., Al., Germ. *gold*, *golt*, *golh*, *golthe* Prec. *goltz*. A proprietate characteristica veteres, cum indiderint nomina rebus, verisimillimum est eos hoc metallum, orbis nostri tyrannum, a colore fulvo, Isl. *gulr*, Dan. & Sv. *gul* denominasse. Vid. *Wachter* & *Ihre* in hac voce.

Gædingr m. p. 92. & passim, optimas, vir summe dignitatis. *gædingr* *Kongr*, vir apud regem plurimum valens, *favorit*. a *gædi* n. bonitas, beatitudo.

H.

Hælr m. p. 58. vir. poet. A. S. *hæle*, *hælep*, dux, apud Benson.

Harmr m. p. 78 ægritudo animi, cura, luctus, dolor. Al. *harm*, Dan. & Sv. *harm*. Cæterum apud plerasque Europæas nationes vox hæc retenta adhuc, aliis alios sensus præbet, in hoc solo convenientes quod ingratum semper iis indigitetur. Vid. *Joh. Henr. a Seelen* Memoriam Stadenianam p. 221. *Ihre* in hac voce ut & *Wachter*.

Harri m. p. 356 dominus. poet. ob excellentiam quam ea persona præ aliis habet ita dictus, ab adj. *hár* excelsus, Compar. *hárri* excelsior sc. aliis. A. S. *hearra* dominus.

Háttalikill m. p. 244. modulorum, metrorum clavis. ab *háttir* modus. 2) Modulus, melodia, metrum & *likill* clavis.

Haukvöltr m. p. 280. accipitris campus 3: manus; compos. 1) ab *haukr*, Angl. *hawk*, Dan. *høg*, Finn. *haucka*, Regum avis, principum nobiliumque olim comes, qui eam jam humero jam manui insidere faciebant pæsertim iter peragentes. Vid. *Rolfi Krakii* hist. p. 141. Francis, qui per accipitrem solenne dabant juramentum, quam cara fuerit, vid. *Ant. Badimum*, *Alteferram* de Ducibus & Comitibus Provincialibus Galliæ p. 258. Non igitur mirum quod regalis fuerit accipitrum captura. v. Jus Island. *Fornbók* Tit. de locatione conductione fundorum cap. 58. Skanelag. &c. iis præterea seu donariis muniam olim principes amicitiam contraxerint stabilierintque teste

Hæconis

INDEX VOCUM.

- Hæconis Grandævi* historia sæpius. Diplomate *Magni* Norvegicæ Regis IV. inter *G. J. Thorkefini* Analecta p. 158. 2) ab *völlr* campus, locus planus.
- Heidarhæna* f. p. 336 Montana gallina gallinacea. loco eit. per synecdochen perdix: ab *heidi* f. resquæ, desertum, loca vacua, ab *leidi* vacuum; & *hæna* gallina gallinacea.
- Heimdragr* m. p. 312. Domi, soli natalis amore ductus, natalis soli amans, ab *heimr*, Brem. *heime*, mansio &c. *de na der heime tidet fraget sitig na dem wege*; domitionis avidus viam sæpe quærit; & *draga* ducere, verbum, quo, eadem de re canens, poëta utitur.
- ' Nescio quos natale solum dulcedine cunctos
Ducit & immemores non finit esse sui.
- Heypt.* f. p. 88. ira. 2) odium.
- Heita* á p. 136. Nuncupare, votum facere, proprie invocare. Primitiv. est *heita* 1) nominare. 2) Promittere. 2) Minari, mala imprecari. Brem. *heten*. Holl. *heeten*. A. S. *hatan*, *hætan*. Ulph. *haitan*. Germ. *heissen*. In Dania hodie impersonaliter tantum adhibetur & unico in casu ubi de nomine alieujus quæstio est; *hvad heeder han?* Quid nominatur?
- Hallda* tenere Al. *halten*. A. S. *healdan*. Dan. *holde*, *holde up* efferre, extollere. *Hallda upp bótum* p. 142. satisfactionem, multam efferre, offerre: præstare, in se suscipere. *Hallda upp kostnade* p. 142 impensas ferre, erogare.
- Helgavika* f. hebdomas sancta, quam Græci τὴ ἀγία πνεύματος εβδομάδα vocabant, septimanam sc. ante festum pentecostes proximam.
- Herdrott* p. 58. exercitus, populus, multitudo: exercitus magnus, numerosus, ab *her* exercitus. A *her*. Vid. *Wachter* & *Drótt* populus.
- Herhlaup* n. p. 204. concursus, qui fit allato de adventu hostium nuntio, ab *her* & *hlaup* n. cursus.
- Herkongr* m. p. 412 rex exercitus, ab *her* & *Kongr* Rex. Istorum in orbe boreali ante fidem in sacrosanctum Triadem receptam turba ingens erat, quivis enim agmen cogere potens, quo alios aggredereetur, regium sibi nomen dari, cupivit fecitque. Vid. *Ott. Sperling* de vere Regio Titulo *Kouning* passim.
- Hervirki* n. p. 234. Violentia, damnum violentum ab *her* & *verk* factum.
- Hestr* m. equus Dan. *hest*. Hestr huns p. 264. equus summitatis mali & navis. pars pro toto; est enim *hunn* globulus summitati mali impositus.

INDEX VOCUM.

- Hlidma-kregg* n. p. 28. galearum nimbus, procellar: pugna, prælium, ab *hlidmr* galea, cassis, in quam armorum ictus crehri imbris instar pluunt. Al. *helm*, testum. 2) galea ferrea, Angl. *helmet*. A. S. *helm*. lat. *helmus*. Dan. *hielm*. Gall. *heaulme*, item *elmo*, *elmitto*. Hisp. *yelmo*, ab at *hilma* tegere, abscondere; Græc. *ελυμα* operimentum quodvis. *ελυμος* theca cytharæ. *ελω* involvo. *kregg* nimbus, pluvia, imber.
- Hliðr* p. 268. gladius, Ulph. *hairus* Homero *ῥαγ* gladius est. Sv. *hiðr*.
- Hliðrþys* p. 10. Armorum strepitus, a *hiðr* & *þys* strepitus ex collisione & concursu ortus.
- Hleypiskúthluns* p. 268. navis poet. ab *hlaup* n. cursus. *skúti* 1) asserulus. Gr. *σκιζω*. fudo. 2) Xylosoleæ quæ velocissime septentrionales olim & adhuc dum Norvegi Finnonæque currunt, præsertim per nives alias invias; apte, ab hoc instrumento metonymia ad naves transferitur, quæ per *hluma* pulvinaria carinæ subiecta deductæ mare æque facili negotio undas sulcant ac xylosoleæ nives.
- Hlynbiðrn* m. p. 312. Pulvinavis navalis urfus 3: navis poet., ab *hlunnr* pulvinar, trabs glabra, quæ navi deducendæ subducendæve subijcitur & *biðrn* urfus.
- Hnofs* f. p. 114. Cimelium, res pretiosa quavis.
- Hoddarfrer* p. 242. Aurum temnens, parvi faciens 3: munificus, ab *hodd* aurum. Vid. Ind. ad *Gunnlogi Ormstunguð sagam* & *ríra* minuire & *rírir* parvi faciens ab *rír* parvus, vilis; *ríra* parvi facere. Belg. apud Kilian *ryeren* sufflamine comprimere, retinere.
- Hóglífi* n. p. 6. Vita medium tenens, tranquillitas. 2) modestia, *hóglífr*, tranquillus, manifestus, ab *hóf* n. medium, mediocritas. 2) Manifestudo ejus f. in g. in compositis mutatur, ut Matth. V. v. 5. *μακαριοι οι πραεις*. Isl. ad versionem b. Gulbrandi Thorlaci. *salir eru hóðvarir* beati sunt manifesti. In Bibl. b. Lutheri a Bugenhageno 1533 editis. *Salich symd de sacht-möðigen*. Dan. in Bibl. Christ. III. 1550 & novissimæ revisionis 1758 *salige ere de sachtmodige*. In Bibl. vero a g. m. Frid. IV. forma 8. editis, incerto anno, *Salige ere de spagsferdige*. *Lífi* vita, conservado, vivendi modus.
- Horsunn* p. 76, circumductus. 2) Circumdatus. 3) Cinctus, ab at *hverfa*, Sv *hverfa*, 1) vertere, rotare, *hverfa* at *einum*, converti ad aliquem. 2) in gyrum agere. 3) Circumagere. 4) cingere, *hverfa borgina*, urbem corona cingere. 5) (a) abesse, fugere, (b) evanescere. 6) extra visum esse 7) mutare. *Hlutr var horsunn ur þussi hans*, crumenam simulacrum reli-

INDEX VOCUM.

querat. *Hönum hvarf hugr* animus eum reliquit 3: merus ei incussus est. *horfinn heillum* fortuna exutus, a fortuna disjunctus 3: infelix; *han er horfinn* invisibilis factus est, a *hvarf* intervallum, quod sitis ab utroque latere mutuum visum prohibet. 2) amissio; 3) damnum.

Hofkr p. 282. 1) Conspicius. 2) strenuus. Al. *hüfch* pulcher, formosus, strenuus, robustus. Affert *Wachter* in voce allata derivationes complures, in quibus A. S. *hiwan*, *hivian* formare, illi sola placet.

Hrafn sader m. p. 86. Corvorum altor, 3: miles, poet. compos. ab *Hrafn* corvus. Al. *rabe*, *raimen*. A. S. *remmo*, *rafn*, *rafen*; Angl. *raven*. Belg. *rave*. Dan. *ravn*. Germ. *raab*, *rabe*. Etymologistis aliis ab A. S. *raefian* rapere, aliis a voce Celt. *rabe* cadaver. Isl. *hræ* & *ræ*. A. S. *hræf*, quod summa petri rapacitate avis hæc: vid. *Wachter* in voce *Rabe*. Hic vero *hrafn* pro quavis ave natura rapaci ponitur. *Fædir* m. altor, ab *at fæda* alere, nutrire &c.

Hraun n. p. 262 Saxetum hodie ita vocatur igne subterraneo natum, quod ex lapidibus cavernulosis, superficie & scabritie salebrosa, scoriæ ferri perquam simile constat. Primum vero significasse videtur quodvis saxetum mobilibus lapidibus constans, a loco eminentiori delapsis, est enim radix. *hrune* ruina, *hrynja* ruere, præcepit ferri, l. c. pro vadis & quovis saxeto ponitur.

Hregg n. p. 294. imber. Cognatum est *regn* n. pluvia, Dan. *regn*. A. S. *hregnan* pluere, Germ. *regnen*; *hre* inundatio, *hreoqe* turbidus.

Hreinn m. p. 384. Animal quod vulgo rangifer vocatur. A. S. *hran* Belg. *reen*, *reyn*, *reyner*. Svec. *ren*. Dan. *reensdyr*. Gall. vert. *Rangier* animalis genus fuit inter cervum & damam medium. Deducunt alii nomen ab adjective *hreinn* purus, alii ab *at reima* currere. Dno *hre* verisimile videtur a *Rapp*, colore inter flavum & caesium, latinis *ravo*, ita vocatum esse. Vide eum in voce *Ren*; vel a voce Armorica *Reun* 3: pilus, cetera crassior, quæ etiam instructi sunt. Quod maximi momenti est, evincit locus citatus fuisse tempore isto in Scotia *Renoner*. Nec proprii semper Grönlandis & Laponibus fuerunt, etenim Islandia seculo XII, teste jure Island. Ecclesiastico Thorlaco-Ketiliano Cap. XXXI, eos habuit. Exstirpati tamen sunt incolarum incuria, quæ etiam dudum periere, multo illorum damno, alia, sed domestica animalia, fues, anseres &c.

Hræmi m. p. 88. pruina, sanguis, cruor, poet. A. S., Dan., Sv. *rim*, gelu, Ang. *rime*, Belg. *rym*, Græc. *νευμος* gelu.

Hródr

INDEX VOCUM.

Hródr m. p. 298. Cantus, poema. 2) Laus; Primitiva significatio videtur fuisse sermo, fama, nam *óhrodr* adhuc dicitur mala fama, calumnia, *at bera óhrodr um einn*, calumniis denigrare aliquem, ab *o* privativo & *hródr* vel *ródr*. Batavis apud Kilian *Rood-Walk*, lingua fictitia mendicorum, nebulonum, errorum & impostorum; adeoque nostrum *hródr* & Belg. *rood* idem esse constat.

Hrókr m. p. 298. Gloriosus, thrafo. 2) homo ignavus, ab *at hreikja* cumulare, coacervare, extollere. In ludo latrunculorum *Skák* vulgo dicto miles *hrókr* appellatur, elatus quippe superbusque. *Hróki* m. extumescencia. 2) Convicia, verba acerba; *Hraukr*, strues, acervus, apud Lat. *rogus* eodem sensu occurrit. Belg. *Rock hoys* strues, s; meta fœni.

Hrollr m. horror. p. 144.

Húðfat n. p. 216. 1) vasa ex pellibus facta; ab *hud*, A.S. *hūd*. Angl. *hide* Germ. *haut*. Brem. & Sax. *hund*. Belg. *huid*. Dan. & Svec. *hud*. 2) Cutis, pellis, corium; & *fat*. n. vas. 2) Supellectile quod rebus capiendis & servandis aptum est. *Húðfat* vero proprie nobis significat sacum ex pellibus factum, quo sarcinas iter facientes condebant suas & lecti instar simul utebantur. Meminit fere talium. Dec. III. Libr. I. *Livius* de *Hamibale* Rhodanum trajiciente, scribens. "Hispani (inquit) sine ulla mora in utres vestimentis coniectis, ipsi cetris superpositis incumbentes flumen transnavere." Ab hac voce etiam vocantur in Grönländsaga, edit. Skalholt. p. 37. *Húðkeipar*, navigia pellibus induta. Quæ *Lucanus*, populis quibusdam, apud quos in usu erant, simul nominatis, accuratè describit.

- " Primum cana salis madefacto vimine parvam
- " Textur in puppim; cæsoque induta juvenco
- " Vectoris patiens tumidum superemicat amnem.
- " Sic Veneris stagnante Pado, fusoque Britannus.
- " Navigat Oceano — —

Et navibus ejusdem generis usos fuisse vetustissimos Germaniæ populos Sidonius testatur. Imo tales hodie in Scotia & Vallia, ubi etiam navigia panno pie obducto vestiuntur, inveniri perhibet vic doctissimus & mihi amicissimus Dominus *Jac. Johnson*, Legato Regis Britanniæ. ad Regem nostrum a secretis.

INDEX VOCUM.

3. Tectum, quæ tamen significatio apud nos dudum obsoleta Germanis hodie frequens est; Etenim veteres ut pellibus corpora a frigore defendebant, ita iis loco tentorii utebantur. Quo modo Romanis *pelles* sæpius denotant tentoria ex pellibus constructa; *sub pellibus esse*, talibus tentorii uti; Constructis demum domibus alia ex materia, nomen idem mansit; *Huda* enim, *Willeram*, mansio, domus, ædes est; hinc Germanorum *hütte*. Et multa sunt ad Bremam adhuc loca, quæ ab *hunde* nomen certum trahunt, ut *Buxtehude*, *Fischerhude*, *Ridderhude*, *hudenölen*; Vid. *Versuch eines Bremisch-Niederdeutschen Wörterbuchs*.

Plura ad hanc vocem pertinentia habent annotationes Dni *Gunnari* Pauli ad Dissertationes D. *Joh. Petr. Ancherseui* de Tributo coriorum Norvegico & *Hida* veterum Anglorum scriptæ, sed anecdotæ, quas amicus nobis auctor aliquando misit, dignas, quæ ab interitu vindicant, oportuno hoc loco inserantur:

- *Húd* in genere, nostra (3: Islandica) lingua, quamvis
- 1) *Cutem* vel *pellem* significare videtur, quod ex sequentibus manifestum fiet. •
- 2) Specialius *pellē* quamlibet crassiore *s. corium*. (vid. Dn. *Ancherseui* Dissert. de Tributo coriorum Norveg. pag. 10. •
- 3) Specialissime *corium bovinum*; cum corium equinum usitate dicatur *Há*; pellis •
 • ursina *Felldur*, *Lamskin* agnina, *gæra* ovina, vinulina *Kasskinn* (quoniam hoc •
 • quoque vocabulum est generale); caprina *fiaka* & iterum ovina *Klippiingur*,
- 4) Per metaphoram de variis crustis adhibetur, ex. gr. de politura ferri & metallorum, •
 • unde ad *húda járn* 3: ferrum expolire. Et ex hac significatione dicitur •
 • *húddaus síor*, quasi excoriatum dicas mare, vehementiore vento exaspera- •
 • tum, cum per malaciam veluti levigatum & quasi cute quadam contextum •
 • spectetur. •
- 1) Significatio probatur Jobi 2 v. 4. *Híd syrer híd*; ubi de cute •
 • humana sermo est, manifesta vocabulorum convenientia. In legibus •
 • nostris *Þjófabálks* Cap. I. *kyse híd sína III mörkum* 3: redimat (fur) •
 • cutem tribus marcis; & sæpius ibidem. Item in *Gulafingslögum*, at •
 • *beria híd af manni* 3: servo cutem flagellando detrahare. Hinc derivata; •
 • *Eg hyde* flagello, virgis vel flagris cædo. II. *Gulathingenes. Skal skap.* •
 • *drottinn hafa hydt syrer sunt* 3: dominus ante quintum diem virgis cedat; •
 • sc. servum vel ancillam. Vid. Nobiliss. ac doctiss. Dni *Joh. Eriici* Dissert. •
 • de *Expositione Infantum* p. 12. •
- 2) Per metaphoram *trudo propello*; quemadmodum se. vestes l. cutis •
 • homini, qui flagellatur, abstrahuntur & quasi detrahuntur. •

E c c e

Hinc

INDEX VOCUM.

" Hinc 3) per Ellepsin Accusativi reciproci, vel, ut vulgo loquuntur, absolute; v. gr. *ham hydde af stad* (sc. *fig*) abripuit sese, celeriter abiit
 " Sed harum duarum significationum exemplum ex veterum monumentis
 " nunc certe non occurrit. Hinc verbale; *Hyðing* flagellatio & quidem
 " fere vehementior; proprie quia cutis auferitur l. certe haud parum
 " læditur. "

" *Eg afhydi*, compos. idem quod simplex *eg hyde*, occurrit in Grettisfaga Cap. 61. "

" Hanc Imam significationem τοῦ *Húd* respiciunt composita, *eg húd-stryke*, vehementer flagello (vid. hist. Pass. Christi) *Húðstryking* &
 " *húðstroka* vehementior flagellatio; verbum enim, *eg stryki*, significat quidem
 " dem flagellare l. potius virgis cedere, quemadmodum parentes liberos
 " castigant, a verbo *eg stryk*, quod significat leviter demulcere, velut ex
 " gr. feles contractamus, unde potius dicitur *hyddur þíðfur* quam *stryktur*
 " *þíðfur*, fures enim, quam pueros vel infantes, durius tractari notum est. "

" *Húða: skelmir*, flagris, nequam, homo pessimi ingenii, dignus qui
 " sub flagris cutem amittat. Nisi forte *culeo dignum* malis interpretari &
 " ad significationem secundam vocis *Húd* referre, per Meton. Mat. "

" *Húðar selur* (dictio ut videtur recentior) homo dolosus & malignus
 " vulgo dicitur, quemadmodum phoca (Isl. *Selur*) animal satis callidum
 " habetur, nec minus sædum ac sævum. "

" *Húðlát* (a v. *eg læt*) quod, inter alia, amittere significat, idem quod
 " *hyðing* l. *húðstroka*. "

" *I húð og hár* proverbialiter dicitur: intus & in cute, ut: *frómur*
 " *maður* (vir probus), *skelmir* (nequam) *i húð og hár*. *Eg þeeki* (agnosco
 " hominem) *hann i húð og hár* qv. ad extremas usque partes &c. Et hinc, non
 " minus quam ex antedictis, dici potest *húðar/skelmir*; item *hár*, hic *líkhár*
 " pili cutis humanæ. "

" *Eg húðfletti* idem ac *hyde* l. *húðstryke*. Nam simplex *eg fletti* significat vestem, vel quicquid tegit aut velat, de trahere. "

" Ex significatione 2da deducuntur. *Húðarklár*, equus senio confectus, cuius sc. solo in corio pretium consistit & cuius *húð* macie & labore incrassatur. "

" *Húðsterkur* (Adjectiv.) instar corti durabilis, dicitur de pannis & aliis ejusmodi. Nec minus; *Húðar-skelmir* hue satis commode referri potest, ut sit nimirum veterator qui longo usu vitiorum habitum ac veluti calum quendam ac crassiorem cutem contraxit. "

" *Húð-*

INDEX VOCUM.

" *Húðkeipur*, navis sulilis l. (si mavis) navis corio obducta vel circumdata, vid. Dissert. de *Hida* p. 28 & Orig. Dan. p. 87 sqq. Nam phocarum ad hunc usum pelles adhibere Grönlandos notum est, quorum naves *húðkeipar* (in plur.) nostratibus olim sunt appellatae. "

" Ad vocem autem *keipur*, (quæ posteriorem hujus vocabuli partem constituit) quod attinet, significatio illa non equidem scalmum (secundum nostros Nomenclatores) sed *υποκαλμιον* l. *σκαλμοθελον*, lignum, cui scalmus immittitur l. imponitur. Scalmus vero est lignum illud minutulum (teres), ex hyposcalmio prominens, ad quod remus alligatur & inter remigandum fissitur; Germ. *Ruder-Nagel*, Dan. *Rør-Pind*, nobis *Keipr-nef*, quasi nasus scalmi. Est igitur in voce *Húðkeipur* Synecdoche Partis: *húðkeipur* quæ *húðbátur*, l. *húðarship*. Vid. *Grönländs Sögu* Cap. 10. p. 36. "

" *Húðfat*, lectus nauticus portatilis, quales in historiis passim memorantur, quos (per Etymologiam) e corio olim fuisse oportet. "

" *Hyde*, exuvium: ut *höggormshyde*, spoliū serpentis. 2) Permetaphoram, *indumentum* & quidem fere vilis, ut; *ham för ur öllu hydinu* 3) exiit omnes vestes l. indumenta totius corporis. 3) Ita veterum casarum corio intactas, (qualium in *Hida* p. 28 fit mentio) dictas fuisse opinor, vel etiam tentoria pellicea, cujusmodi in militia Romanorum memorantur, unde Danorum *hyte* l. *hytte* & Germ. *hütte* deducta existimo. 4) Ab hujusmodi vili ædificii genere l. similitudine ferarum *hustra* dicta videntur *Hyde*, ut; *Biarnarhydi*: ursi cubile & *hyðbiörn*, ursus in lustro recubans; quæ satis trita: vid. e. c. *Grettisfaga* Cap. 23. Et hæc quidem de voce *Hud* & inde derivatis. Hactenus ille. "

Hufr m. p. 116. ungula, l. c. carina, quæ navis, ut ungula pedis, pars infima est; alias *höfr*, Alem. *hvoß*, Angl. *hoof*, A. S. *hof*, Belg. *hoef*. Dan. *hove*, Germ. *huff*, Svec. *hoof*. *Hoofslagere* iis ferrarius faber.

Hugnaz p. 138. placet, verbum Imperfon.

Hvalfrón n. p. 282, balænarum terra 3: mare, a *hvalr* balæna. A. S. *hwal*, Theotisc. *walrim*. Balænae sunt immense magnitudinis bestiae. Cæteræ *wal* sunt ingentia genera belluarum & æqualia omnium corpora l. Equi marini prima parte sunt, postrema solvuntur in piscem. In Glossario Theonisco subjuncto M. Gerberti itinerario Alamann. Ital. & Gall. p. 70. Ang. *whal*, Belg. *wal*, Dan. & Svec. *hwal*. Gall. *balaine*. Græc. *βαλαίνα*. Hisp. *walsena*. Ital. *balena*. Vid. *Ihre* in hac voce.

INDEX VOCUM.

Hvítadagar p. 376. Albi dies ☉ septimana in albis, quæ hebdoma festum Paschatos proxime excipit. Ab *hvítr* albus, candidus, niveus. Al. *wit*, Angl. *white*, A. S. *hwite*, Germ. *weis*, Dan. *hvid*, Sv. *hvit*; & *dagr* dies. Ratio nominis hebdomadi huic impositi est petentibus eo tempore olim datus baptismus & conjunctæ cum illo albæ, in signum promissæ puritatis & innocentiae, ab iis inducendæ, vestes, qui fonte sacro lavabantur. Vid. du Cange in voce *Alba* Joh. Olavium in Diatribæ de Baptismo p. 97. 98.

Hvopttr m. p. 228. mystax, *hann hafði urakada hvoptana ok heck þar sít ofan*, mysticem intonsum habuit & promissa dependebat inde barba. 2) Gena. *gefa einum a hvoptinn*, alapam alicui infligere. 3) Os, rictus. *Kasta þ hvoptinn* ori injicere. Sunt autem *hvopttr* et *kiaptur* hodierno usu synonyma &, fere dixerim, ejusdem originis. De hac voce vid. *Ihre* in *Käst*.

Hugintrúdr p. 88. facile credens, credulus ab *hægr* facilis. 2) Modestus; & *trudr* partic. pass. verbi *at trúa* credere.

I.

Jardarmen n. p. 298. Terræ torques, poet., ☉ mare, quod, ut torques collum, terram cingit. A *jörd* terra & *men* torques. Vid. *Ihre* in hac voce.

Imdrótt n. p. 90. Gens domestica ☉ satellitium, familia; ab *inne*, domus, domicilium. Angl. *inn* diversorium; & *drótt* vide supra.

Ítr p. 282. Celebris, vir melioris notæ.

K.

Kaudi m. p. 314. malus, quæ tamen significatio hodie obsoleta est, adhibetur enim tantum substant. quo notat. 1) virum malum. 2) Genium, spiritum, malum. Al. *Quad* malus. *Gwaet* pejor. Apud B. C. Boxhorn in Orig. Gall. pag. 35.

Keskiord n. p. 242. Cavillatio. A *Keskni* f. procacitas & *ord* n. verbum.

Kjölr m. p. 398. 1) Carina. Angl. *Keel*. Al. *cheol*. A. S. *ceol*. Dan. *køl* & *kiøl*. Brem. *kiel*. 1) Cuneus & quicquid cunei formam habet. 2) Carina Belg. *keel* & *kiel*. Gall. *quille* l. *cale*. 2) Navis major, imo poet. quodvis navigii genus eodem jure ac latinis apud Lyricarum Parent lib. Odar I. Ode IV. Trahuntque fœcæ machinæ *corinas*. In Glossario Gerberti Theonisco p. 104. Inter naves occurrit *kiel*, "Ibi rates *kiel* majores & firmæ naves. Trieris, *kiel*, latinæ, Græce *Dulcon* dicitur. A. S. *ceol*. navis major, navis longa, lat. barb. *ceola*, *ciula*. 3) Summa montium juga. Alii perunt

INDEX VOCUM.

perunt radicem a Gr. *κοίλος* cavus, alii a *καλόν* lignum, sed *Wachter* a *Kellen* cavare omnia hæc deducit. *Sommero celox* thema est. Quidni *κελεω* celeriter curro. Ego *kiöl* a *kil*, Al. *kiel*, cuneo & communi utriqve negotio derivaverim; etenim cunco diffindimus ligna, maria vero carina fulcamus. Faver huic conjecturæ declinatio plur. *kilir* naves, ut in quibusd. venit, Mss. scribitur.

Kyrrlátr p. 96. Quietē se gerens, qvictus. 2) *Modestus* a *Kyrr*, 'Al. *Kirr*, Dan. *stille*, stabilis, mansuetus apud *Wachter*, qvi hoc ab *kerem* naturam mutare ducit; & partic. *látr*, *látandi* se gerens, verbi, *láta* se gerere &c.

Kyrrfæti n. p. 104. Qvies. 2) Immunitas ab expeditione bellica tributisque in expeditionem faciendis. Occurrit sæpe in diplomatis Norvegicis, a *kyrr* & *fæti* sedes. 2) Actus sedendi.

Kiörr m. p. 44. Lucus, virgultum.

Kneckia p. 88. Debilitare Al. *Knecken* terere, conterere, attritum rumpere. Dan. *Knecke* debilitare. Al. *Knuck* ruptura fissura. *Knack knick* ictus, pulsus, A. S. *enocian*, *enacian*, pulsare.

Kollótr p. 208. In vertice pilis carens, a *kollr* vertex, cujus pars postica *skalle* occiput & *sküllótr* calvus. Cambro Br. *cioll*, Dan. & Svcc. *kull*. Galli inde *culbuter*. 2) Caput. *hann hefer vit f kolle*, capite ingenioso gaudet. *at raka éinnum koll*, caput alicui radere. Qvæ rasura olim ignominiosa erat, servis aliisque in penam facta.

Köflr m. p. 76. Strues, ab *at Kofla* jacere, 2) Struere.

Küggr p. 238. Navigium mercibus ferendis constructum, in Gerberti Glossar. p. 104. *Kocho* vocatur navigium curtum. Cætera vide apud *Ilre* in voce *Kogg* & Verfus eines Brem. Niederfachl. Wörterbuchs in voce *Kogge*.

Krakia p. 302. Inuncare, a *Krókr*. 1) Uncus & quicquid aduncum est. 2) Hamus. 3) Angulus. 4) Ambages. Angl. *crook*. Dan. Svcc. *Krog*. Belg. *Krooh*. Gall. *eroc*. *Akkari mihit heck d dromundinum ok var krakt fleininna d bordit*; Anchora ingens a Dromundo dependebat, oræ navis inuncata.

Kurra p. 114. Murnmurare. Dan. *Knurre*, idem Sv. *Knurren*. Brem. *Knurren*. Belg. *Knorren*. Sax. *gnurren*. Scot. *to curr* gemere ut columba. A. S. *ceorlan*. Delg. *kuenen*, *korien*, *korien*, malis suis ingemiscere.

Kvittr m. p. 212. Fama serpens, rumor. A. S. *ewidung* sermo, *cyþan* narrare, *cyþe* notitia, *cyþere* nuncius. *cyþung* ruminatio.

INDEX VOCUM.

L.

- Landnumir** m. p. 98. Soli desiderium, ab *land*. 1) Terra, regio, solum, Ulph. *land*. 2) In oppositione ad mare, continens. 3) (Respectu urbium) rus. 4) (Respectu villarum) fundus. *Hann fellði land ok lausa aura*, fundum & mobilia vendidit; & *munir* m. desideria, ab singul. *munr*, forsan a *minni* memoria.
- Landskuld** f. p. 274. Debitum quod locator fundi domino debet a *land* & *skuld* debitum.
- Laudr** n. p. 278. Spuma. Angl. *lather* spuma saponacea. *allða laudri fallðin* : unda spumis velata. l. c.
- Laukr** m. p. 278. 1) Herba, olus. 2) Porrum, A. S. *leac*. Dan. *løg*. Teotisc. *loch* apud Gerbert. Al. *luoch*. Angl. *leek*. Belg. *look*. Germ. *lauch*. Gr. *λαχανον* olus. Ut vero cepe apud majores, ob insignem in medicina usum, magni aestimatum fuit, ad optimum ex pluribus designandum relatum est nomen. Hinc *attarlaukr* vocatur vir familiae suae honor & ornamentum.
- Leggr** m. p. 302. Os, ossis. 2) Tibia, crus. Dan. *leg*, Sv. *leg*. *armleggr* carpus. *fótleggr* crus, tibia. Per metaphoram inde ductam quicquid rectum est & tibiae similitudinem habet, ex. gr. *leggr á strái* caulis, Dan. *en stilk drarleggr* pars remi manubrium inter & medietatem. *Ackeris leggr* l. c. trabs illa ferrea cui unci s. hami adferruminati sunt.
- Leida** fastidire. 2) Tædio afficere. *hvörsu þeir leiddu vfiðingum rán*, quomodo piratas ulterius prædari fatigarent. *leidi* tædium, nausca. Dan. *leed*. Svec. *led* turpis, tædium movens, adversus, malus, imperf. pertæsus, *Synden er mig nu leed*, peccatum mihi jam nausca est. Brem. *leed* dolor. Germ. *leid*, *trauer*. Boxhorn in Orig. Gall. *alaeth* luctus. Gr. *λεγειν* fatigare. Scot. *leithe* tædio affectus.
- Leirur**. f. p. 152. Argillosa, lutosa loca. Angl. *lerroch* locus lutosus. Sing. *leyra* f. terra argillacea. Sv. *terra*, a *leiq* m. argilla. Dan. Svec. *ler*.
- Lendr madr** p. 258. Terris donatus homo : fevdarius, vir cui *tendur* : fundi in fevdom dabantur. Quæ collatio fevdi olim nobilitatis erat signum & hinc. 2) *Lendir meun* nobiles denotant, compos, a partic. *lendir* terras in possessione habens, terris auctus, a *tenda* territorium, fundus, regio, plur. *tendur*. Observante illustriss. Dno P. KOFOED ANKER (quem evergetam meum dii diu salvum & incolumem servent) in *Danske Lehnret* p. 4. *Knutr hefir verit vðlendaztr honunga á norðrþindum* : Knutus terras maiores quam quisquam alius in septentrione dominus, habuit : latius imperavit. Knyd. Cap. XIIIX.

INDEX VOCUM.

Alii a *len* commodatum, feydum, vocem deducunt, sed tunc participium emergit *lentr*, non vero *lendr* fevdo investitus. Ut taceam indereminarum rei, qva commodatum constitui potuit, notionem, qvæ, si ab *lenda* derivetur, omino certa manet. Edda nodum solvit. *I eino landi ero mörg herof*, ok er hðitr konga at setia þar rettara yfer sua mörg herod sēn hann hefir þar til valdz, ok heita þeir herfar edr lendir menn á Danzka tungo : in regno multa sunt territoria; mos autem est regibus iudices (*rettari* proprie notat iudicem, virum qvi causas componit, decidiqve) singulis dare, qvi *Herfar* (duces) & *lendir menn* lingua Danica vocantur.

Leita á p. 99. Irritare.

Letia p. 392. Fatigare, dehortari, impedire, Angl. *to lett*.

Lik p. 240. Solvo, absolvo, *liuka málum*, causam, negotium absolvere.

Lím n. p. 112. Rami arborum. 2) Sarmenta. Gr. *κλσμα* virga vitea, flagellum, palmes. Svec. *lima*.

Limdólg p. 58. Ramorum, sarmentorum helluo : ignis poet. a *lim* & *dólg*.

Liómi m. p. 18. Fulgor, splendor. A. S. *leoma* lux, globus. Angl. *gleam* fulgor.

Lipting f. p. 80. Thronus, turris in navi, ab *at lypta* elevare, in altum ferre. Erat talis thronus f. turris apud nostros majores in puppe solum structus. Sed Appiano teste de bellis civilibus scribente *καὶ πύργους ἐπὶ τῶν νεῶν εἶχον κατὰς πύργους καὶ κατὰ πρῆμνα*. Turritæ hinc naves dicebantur a Virgil. *Æn.* VIII.

Litikat n. p. 100. Humanitas, a *litill* parvus, 2) submissus, comis. Angl. *little*. A. S. *litel* & *lytel*. Gr. *λιτος* tenuis. Dan. *liden*. Sv. *liten*. Ulph. *leititl*, *lati* gestio, modus se gerendi, Huic virtuti opponitur *stórlati* superbia.

Litverp p. 308. Colore nativo destitutus, a *lit* color, Dan. *lyd*. Sv. *let*. Scot. *letfester* vocatur tinctor. Angl. *to lit* tingere; & *verpa* æcere, projicere, mutare.

Lodkápa f. p. 342. Pallium hirsutum, villosum. *lodinn* hirsutus & *kápa* f. pallium de quo vid. *Ihre* in voce *kappe*.

Lokleysa f. p. 284. Nugæ.

Loptfualir. f. p. 36. Hypæra ambulario, subdiale, tabularum ante ædes, pensile; a *lopt* quicquid elevatum est. *at fara* á *lopt* elevare. 2) Tabularum, congnatio. 3) Cælum. 4) Aer. Angl. Dan. & Svec. *loft* Cambro Br. *loft*.

INDEX VOCUM.

M.

- Mali* p. 260 1) Donativum, pensio, tributum. 2) Stipendium, A. S. *male* vectigal. Scot. *mall*. Putat Dagus *lhre* ab hac voce Cambr. *milver*, lat. miles, pululasse. vide eum in hac voce. confer Indicem vocum ad *Thorkeini* Analecta.
- Mæla* p. 6. Loqvi. A. S. *mældan*, Mælogoth. *mæthian*. Dan. *mæle*, lat. mulgere, Svec. *mæla*. *mæla stod fyrer jarli*, causam coram Jarlo orare. loc. cit. 2) Accusare p. 62. *mæla efter causam alicujus agere*.
- Mannadr* p. 78. Vir factus 3: masculis viribus &, qvæ virum decent, artibus instructus, a *mann*, hodie *madr*. 1) Homo. 2) Masculus. 3) Maritus. 4) Vir fortis. 5) Vassallus. 6) Mancipium. Angl. *man*, Al. *man*, A. S. *man*, mon, C. B. mon. Dan. *mand*.
- Margteitr* f. p. 116. Valde lætus, a *margr*, multus & *teiti* letitia.
- Meginland* n. p. 114. Angl. *mainland*, terra primaria, in oppositione ad minores 3: continens, a *megin*, *megn* robur, potestas. Al. *magen*, A. S. *mægn*.
- Meniamyrdir* p. 214. Cimcliorum perditor 3: dator, & ducta inde metaphora. 2) Vir generosus, qvi opibus utitur ut aliis beneficiat; a *men* torques A. S. *memni*, torques, monile. 2) Pretiosæ reliquæ, item res pretiosæ, *myrder* m. proprie notat homicidam clandestinum, a *mord* cædes occultata. vid. *lhre* in voce *mord*.
- Midhæst* p. 314. Mediocritas, a *mid* medium & *hóf*, *hæst*, modus, decentia.
- Mikilhæst* p. 148. Elatus, arrogans, a *mikill* magnus, multus A. S. *myccle*, *mycel*, *mycle*. Dan. *megen*. Græc. *μεγας* & partic. *hæst*, ab *at* *hafa* habere.
- Myrkvastofa* p. 220. Tenebrarum ædes 3: custodia, carcer, a *myrkr* tenebræ, Dan. *mørke* idem. Svec. *mörk* obscurus, Gr. *μαυρος*. *Stofa* ædes, camera.
- Misbiða* p. 190. Iniqua offerre, a *mis* particula adversativa inseparabilis. AS. *mis*, Svec. *miss*, lat. *dis*. 1) Sentum auget verborum defectum significantium. 2) Defectum rei notat. 3) Errorem. 4) Pravitatem. 5) Infortunium. 6) Diversitatem vel varietatem indicat.
- Misfari* n. p. 18. Itineris discrimen a *mis* & *far* iter.
- Misganga* p. 208. Vicissitudo, a *mis* & *ganga* irio, ambulatio, accidentia, casus.
- Mismæli* n. p. 74. lapsus lingvæ, cum aliud lingua effertur quam mens voluit, a *mis* & *mæli* sermo, loqvella.
- Mindr* p. 266. 1) Donum. 2) Dos.

INDEX VOCUM.

N.

Naddregu n. p. 306. Ensium imber, a *nadr* serpens, aspis, angvis, vipera, Al. *nadel*, *natel*. A. S. *naðle* acus. 2) Metaphorice ensis, qui per corpus vipereo serpit morfu. A. S. *naðdre*. & *regn* imber, pluvia.

Næsnám n. P. 28. Captura, prædatio in promontorio facta, a *nas*, *nðs* nasus. Angl. *nose*. A. S. *nafe*, *nafe*, *nose*. Al. *naša*, Dan. *nafe*, Gall. *nes*. Hisp. *naris* It. *nafo*, Svec. *naša*. 2) Promontorium cujus *tu* *naes* significatio hodie tantum apud nos superest, nam *nef* nasus, *nðs*, *našus* nares appellantur. vid. WACHTER & IHRE in voce *nas*. *Nám*, Dan. *nam*, captura, occupatio, ab *at* *nema* capere, Al. & A. S. *niman*, Germ. *nehmen*. Græc. *νέμειν*.

Nidaz d. p. 256. Damnum inferre alicui; a *níd* n. invidia. 2) Damnum, Ulph. *neiths*. Germ. *neid*.

Nykyse f. p. 362. Novilunium, novilunii splendor, a *nyrr* novus, Gr. *νεος*, *veios*. Pez. *neu*, nu. Cambro Br. *nevydd*. Arm. *nevydd*, *newez*. Ulphil *nivi*. A. S. *neove*, *nive*. Al. *níuu*. Belg. *niew*. Angl. *new*, Hibern. *nua*. Sorab. *nowy*. Russ. *nui*. Gall. *neuf*, *nouveau*. Ital. *nuove*, Dan. *ny*, Svec. idem, a partic. *nu* nunc. *Lysi* lumen, a *lysa* lucere.

O.

Oðfni n. p. 68. periculum, ab *ó* partic. privativa & *efni* materia, nervus rerum gerendarum.

Ofarir f. p. 56. Infelix iter, infortunium, ab *ó* particula privativa & *för* iter.

Ofyrreleitun p. 230. Petulans, ab *o* priv. & *leita* *fyrir* investigare; 2) providere.

Ofryngligr p. 378. Amico absumilis, dissimilis: torvus, truculentus, ab *o* & *frandi* frater, amicus. A. S. *frynd*. Germ. *freund*. Svec. *fryndlig* amicus.

Ofstopamadr p. 6. 96. Vir insolens, ab *ofstopi* insolentia & *madr*.

Ognbrádr m. p. 26. Terroris accelerator: vir strenuus, ab *ögn* f. horror, terror. 2) Terror panicus. A. S. *ogha*. 3) Spectaculum quidvis f. spectrum, phenomenon mali ominis & *brádr* celer.

Ognsfarir m. p. Terroris auctor sufflaminator: vir fortis qui aliis terrorem injicere potis est, ab *ögn* & *farir* magnum faciens, augens, promovens, a *stór* magnus.

Ognsterkr p. 304. Terrore validus, pollens: qui viribus pollet validis ad terrorem aliis incutendum, ab *ögn* & *sterkr*, 1) fortis; 2) robustus, validus, potens.

F f f f

Ord-

INDEX VOCUM.

Ordjærliga adv. p. 210. diferte; ab *ord* verbum. Dan. & Svec. *ord*. Alem. *uort*. Angl. *word*. A. S. *vord* Germ. *wort*. Belg. *woord*. Ulph. *vaurd*. a præt. verb. *ek yrke* loqvor; *hamm orti* ille locutus est, ut erudite monet Daus *Ihrt*. Convenit Latinorum *ordior*, loqvor, *orsus* locutus apud Virgil. *Æn*. IX. v. 656. *fær* promptus; *ordjær* lingua promptus.

Oſkepna f. p. 90. Fatum malum, ab *o* priv. & *ſkepna* fatum. 2) Creatura, a verbo *at ſkapa* formare, creare.

Otr m. p. 216. Lutra. AL. *otter* A. S. *oter*, *otyr* fullus.

P.

Pallr m. p. 144. 1) Scamnum. 2) Hodie ita vocatur tabulatum per transversam domum structum, duabus a pavimento ulnis plerumque elevatum. Hic fedes & lecti faminarum frequentes. Antiquum hujus usum dat *Gunnlaugi Orms-tunga* saga.

Pinding f. p. 284. Poena, inflicatio, afflictio, a *pina*, lat. *poena*. Græc. *πινη*, CBr. *poen*. A. S. *pin*. Gall. *peine*. Angl. *to pine* moerore marcescere.

Plógland n. p. 228. Aratri terra, mensura agri apud vetustissimos populos Schytas, Sveciæque & Germaniæ universæ incolas, alias dicta *plógr*, Dan. *plov*, Germ. *pflug*, & *juchert*, Lat. *jugerum*, Lat. Barb. *arathrum*, *jochus*, *juchus*, *juchus*, Gall. *charüe*. Vid. *Du Cange* & *Henr. Chr. Senckenbergii* Script. Alamann. Tom. I. p. 140. Hic definitur esse spatium agri quod juncti die boves arare possunt; sed differre pro varia natura soli & numero junctorum aratro boum aut eorum certum est. Sic *Gefsona* quatuor junxit aratro boves quo describeret jugerum quod *Gyfsius* illi dabat vid. *Snorre Sturleson* Tom. I. p. 9. Slavici, *Helmodo* teste, l. I. Cap. 12. 14. aratrum *par boum aut unus conficit equus*; & Cap. 88. illud *perficitur duobus bobus & totidem equis*. Cum nostris in remotiores mutato res nomine migravit; Etenim leges Wisigothorum libr. X. Cap. XIV. Italicos partiuntur tali modo fundos, partes *aratra* vocantes, & Gallorum *charüe* quid aliud est? Scoti, patriarum consuetudinum tenacissimi, *plougland* in hunc diem agrum vocant, qui jugero respondit. Denique monendum mensuram hanc olim fuisse realem seu veram, hodie vero imaginariam tantum esse, qualis in Holfatia vicinisque terris est.

Plógr m. aratrum AL. *ploug*, Angl. *plau*, Belg. *ploeg*. Dan. *plov*, Bohem. *pluh*, Pol. *pług*.

Pris m. p. 316 1) Pompa. 2) Gloria, Dan. *pris*, Germ. *preis*.

Prudr

INDEX VOCUM.

Prúdr p. 296. Magnificus. 2) Ingenuus; a *príði* honor, decus. Sv. *prud* magnificus, ornatus, Angl. *proud* superbus A. S. *prout*. CBr. *príði* ornatus.

R.

Rá f. p. 296. Antenna. Br. *raa*. Dan. *raae*. Holl. *raa* & *ree*.

Racki m. p. 76. Canis A. S. *ræco*. Normann. *Rachez*. Sv. *racka* canis scæmina, lat. Barb. *Racha*.

Ráðbanamadr p. 392. Consiliis necem alicui intentans, a *ráð* consilium. Al. *rat*, Dan. Svec. *raad*. *bani* mors. & *madr* homo.

Ráðsvinnr p. 114. Consilio prudens, a *ráð* & *svinnr* sapiens.

Ráðsneyti p. 114. Consilium, a *ráð* consilium sc. consilarii & *neyti* usus ab *nióta* uti.

Rammligr p. 58. Forti similis, fortis, validus, comp. a *ramr* 1) fortis, 2) amarus. Al. & Svec. *ram* fortis. Gr. *ῥωμη* robur. Ang. *ram* robur. A. S. *remma* Isl. idem. 2) amaritudo. & *liqr*, *likr* similis.

Ránheimr p. 282. undæ domicilium, mansio, orbis ☉ mare a *Rán* f. unda & *heimr*.

Raptr m. p. 412 fudes.

Reingor f. p. costæ navis; a sing. *raung* v. *röng* f. Sv. *rangr*. Gall. *varangues*, poet. pro quolibet in navi ligno arrectario fumi potest.

Retta p. 274. Dan. *rette*, rectum facere (sc. quod curvum antea fuit) erigere. 2) In ordinem redigere. 3) Componere. *at retta mált manna* lites componere, decidere. 4) restituere; *retta lut sinn*, rem lapsam restituere. *retta skadann* damnum restituere, rescicere. A. S. *riht*. Dan. *rett* rectus.

Rídlaz p. 394. Ruere, vago nulloque ordine ferri, ab *at ríðia* ruere. 2) movere. *ríðill* turba. *ríðludýst fra hönnum*, vagi ab eo discedebant.

Rüß & *rauß* 114. cataracta maris, gurgès. A. S. *raße* stridor impetus fluvii. a *rauß* sono nomen derivatum talium 'gurgitum, sonori enim maxime sunt, ideoque *maßrönnmen*. vulgo appellatur ad insulas Færøenses gurgès, á *mál*, hodie *maal*, *mæle*, sermo sonus.

Rúm n. p. 260. 1) Spatium quodeunque tam temporis quam loci. 2) Locus 3) Cubiculum. 4) intercalmum, locus in nave per transversam inter scalmos ad transtra; a *rumr*. Dan. *rom*. Svec. *rum*, laxus, spatiosus amplus. Al. *rum* Angl. *rowme* German. *geraum*.

INDEX VOCUM.

S.

- Samsmadr* p. 6. Pacis homo 3: pacificus, ab absol. *Sam*. pax concordia, unde *at sémia* concordare. 2) Componere lites. *Samningr* compositio, fœdus.
- Samsflot* n. p. 262. Comitatus plurium navium, quæ una navigant. A *sam* part. inseparabili lat. *con*. & *flot* natatio, ab *at flóta* fluere. 2) natare; hinc *floti* fluitans quid. 2) navium collectio.
- Sigla* f. p. 342. Malum navis, ab *segl* velum. Al., A. S., Germ., Dan. *segel*. Sv. idem. Angl. *sail*. Belg. *zeil*.
- Sigraz* p. 66. Vincere, verbum dep., Al. *siegen*, a *sigr* victoria. Dan. *seier*. Germ. *sieg*.
- Sinnadr* p. 54. Animo propensus, vel *sinnadr* animo faventi, propensus. illa *sinnadr* male propensus, *hvörn veg*, *hvorfu sinnadr*? Quo animo est? a *sinni* n. sensus Gr. *συνεσις* complexus rationis, intellectus & iudicii voluntatis.
- Sitia* p. 178. 190. Sedere. 2) Manere. 3) Dominari. at *sítia* at *flóli*, *fladnum* &c. throno insidere 3: imperare. *sítia* uti foris sedere, sub dio manere. Proprie dicitur de iis qui olim, magiam exercentes, noctes sub dio peragebant. At quem in finem? Larvæ geniique, lucem diurnam, traditione, haudquaquam perferentes, noctu loca circumibant; Qui igitur ab illis nova ventura percontari vellent, insomnem agere debuere noctem, in compitis, præsertim quadriuiis jacentes. Quæ vero aptissima negotio nox esset anni prima sive utrique veteri & novo communis censebatur.
- Skacki* m. p. 168. Inæqualitas, discrimen.
- Skarpleitr* p. 28. Acutus vultu, ab *skarpr* acutus. Al. & Franc. *sarf*, *sarph*. Angl. *sharp*. A. S. *scarp*. Belg. *scharp*, *scherp*. Dan. & Sv. *skarp*. Germ. *scharf*, proprie de acie ferro secando apta dicitur; transfertur autem inde 1) ad res quasvunque quæ aciei instar alias penetrare valent, sic intellectu, visu, tactu acuta, mens, oculi, acida, ignes, frigora, dieuntur. 2) Ad res quæ in acutam oram prominent, ut in *skarpleitr*, significat enim virum facie macera & in acutum prominente, Dan. *tør og tynd i Ansigtet*, a *skarpr* & *lita* videre, cernere. Gr. *λευσσω*. Ulph. *velactan* intueor. Inde *lit* facies. A. S. *vlitan* & latinorum *vultus*, iudicio Dni *litre*.
- Shebardi* m. p. 310. Navis. Scot. & Gall. *gabard* navis genus.
- Sheid* f. p. 54. Navis longa, cursoria, phaselus, A. S. *Scegþ* trieris, liburna apud BENSON, *Seegd*, *seidman* pirata. Græcis *σχισηγιον* locus in navi est, imo *σχισηγια* apud Hefichium portus. A structura oblonga & præacuta pectinis

INDEX VOCUM.

pectinis instar textorii, eiam *skeid* dicti, ut mare eo facilius finderet & transcurreret undas, appellationem derivari crediderim, *skida* enim findere est & *seindere*. Gr. *σχίζειν*. Al. *scheiden*. A. S. *scadan*, *seadan*. Fr. *scheiden*. Belg. *scheiden*.

Sheka p. 264. Quæcere, concutere. Angl. *shake*. A. S. *scacan*, *seacan*, *seacael* plectrum. Sv. *sheka* divaricare.

Shelfa p. 266. Titubare, tremere, 2) horrere. A. S. *shylfan*.

Skella p. 204. Clangere, tinnire, clamorem edere, 2) Culpæ, aliquid alicui obijcere, inculcare, conviciari. Germ. *schelten*. Dan. *skælde*. Svec. *skälla*. larare. 2) Conviciari. Hodie apud Islandos de complosione quæque, Dan. *høsten*, tantum adhibetur; *Brimit skelliz uppá bergit*, æstuantis quæriunt taxa fluctus. *Rasskella* podicem manu verbare. *Skellen* apud Kilian. tintinnabulum. Apud Gerbert. n. 27. *seella* & *schelle*.

Skiávindanga p. 192. Speculatorium & ære trajectum foramen 3: fenestra; a *skíðr*, Genit. *skíð*, 1) Specula. 2) Operculum, fenestra, cuticula pellucida obductum. A. S. *scævunge* specula. Germ. *schauw*. Belg. *schouwe*. Norveg. *skio* operculum cuticula pellucida obductum quo foramen camitis, extincto igne, obturatur. Nec aliunde Belgarum *schouwe* culmen domus & Germanorum *schosf* derivari puto. Rationem addam; illa vero hæc est; Solebant veteres antiquissimo tempore fenestras, non in parietibus, ut hodie vulgo fit, verum in tecto aut culmine domus collocare; has Islandie habent domus plurimæ, a me sæpius visæ, illas in Westrogothia observavit Dnus KALM. Omnia ab *at skíð* videre, speculari, quæ vox, hodie obsoleta, in diplomatis aliquoties occurrit; *ham skíðdi givringenn*, ætium vidit, recognovit. A. S. *scheavian*, *schyan*. Al. *schaunon*, *schounon*. Belg. *schouwen*. Angl. *shew*, *show* monstrare. Dan. *skue*, videre, considerare, oculis lustrare. *Vindanga* quodlibet foramen dici potest per quod ær liberum habet iter; ab *vinðr* 1) Aër. 2) Spiritus. 3) Venus. Et *auga* 1) Foramen. 2) Oculus.

Vocatur alias apud nos fenestra *glugg* atque *höri*; Hæc est Norvegorum, *höre* foramen in cacumine domi, hodie sæpissime quadratum & cuticula obductum. Vid. PETRI QUIRINI Iter ab illustrat. Dno G. SCHÖNING Danice translatum notisque illustratum Tomo 2. Actorum Societatis Scientiar. Nidrosiensis p. 126. Celtis *Lusfer* origine idem, significatum eundem ac *skio* Norvegorum habet; Illa vero apud Danos vicinosque Svecos rure in casis hodieum manet, *glugg* ab illis dicta.

INDEX VOCUM.

Skickia p. 76. Toga, Sv. *kåpa*, *mantel*. Dnus SKIÖNNING 2 D. p. 214. n. h. LA. GERBRING Svearik Hiift. Tom. I. p. 419. vestimenti genus utriusque sexui commune. vid. Gunnlogi Ormstungæ sagam p. 102. conf. Olavi Tryggv. hiift. part. II. p. 163. & Þordar Hraða sag. Cap. VI. Valde latum longumque, gladius quippe eo regi potuit. vid. Víga Glúms saga. Cap. 28. *Glúmr hafði sverd brugðit under skickiu sinne*; Glumus gladium strictum pallio reatum tenuit. Hinc *sveipa sig í skyckiumne*, se pallio obvelare. Hoc, omnium quippe oculis obversum, indumentum honoratum erat maximaque cura ornatum. Superficies *möttull* dicta erat purpura, pannus, coloris rubri optimus. Vita Haraldi Hardráða. Níala Cap. 53. Ormstungæ saga. Intrinsecus pelli- bus pretiosissimis, jam albis, jam griseis subiecta. Ol. f. Tryggvini pag. 169. Arons saga. Nolas illi affigere solebant, qveis obvii, non æque honorabiles, monerentur cedere; meminit talis Diarium Vadstenense; habuit togam ex pellibus murium Armenicorum qui intus facti erant a capite adcalcem, pen- debat vero unicuique animali tintinnabulum de collo & annulus aureus ab ore cuiusque. Islandi vero vestibus nolas licet assuisse non memorentur, ornatui equorum adfervierunt, occurrit enim *at ríða við hrímanda*, ephip- pio clangorem edente equitare.

Skjalldhill p. 74. Paries, ex coaptatis invicem asseribus constabat.

Skytningr p. 42. 1) Collatio, pensio quæ a pluribus confertur. 2) Diverforium, caupona; a *skot*. Sv. *skott*. Angl. *scot*. Belg. *schott*. Gall. *Esco*. Britanno in Gallia populo *scod* & *scot*, symbolum. 3) Fædus. Omnia ab *at skóta* 1) trudere, impellere. 2) neutral. prominere, unde Island. *skuti a*) prominentia, id quod prominet. β) specus. 3) jaculari. 4) con- ferre. 5) Crescere. 6) attestari. 7) appellare. 8) inculcare. 9) differre. 10) suggerere. *Skytningr* vero diversorium ideo vocatur, quod, litantes lætitiæ patri collatis primum symbolis, ex præscripto *Magni* Norve- giæ Regis, vulgari cognomine *Núðipedis*, una potare debebant. Certe tum primum domus certique patres familias constituti sunt qui cauponas & diver- foria exercerent.

Skockr m. p. 68. Umbo clypei. Hodie thecas acuum teretes *skock* vocamus.

Skraut m. p. 264. Ornatus elegantia, amictus elegans; cognatum est *skrud* ornatus, amictus, A S. *serud*. *Skrautmenni* & *skrudmaðr* homo ornatui, pompæ, deditus & sumptuose vestitus, apud nos sunt synonyma; adeoque *skraut* cog- natum est cum sequenti.

Skrúd n. p. 398. Amictus honoratior & majoris pretii, sive solennis sit sacro destina- tus ului, sive profanus; nec tamen distineor in sensu posteriori *skrudkladi* sæpius quam *skrud* a maioribus appellari, ut eatenus accurata sit Dni IHREI senten-

INDEX VOCUM.

sententia de hac voce dicentis, " certe *skrud* apud nos nunquam de veste vulgari sed de amictu solenni & ceremoniis consecrata usurpatur. A. S. *skrud* vestitus, vestis, hinc *skryda* A. S. *fredan*. 1) Ornare. 2) Vestire; inde Dan. *skrader* sartor, nisi a *fredan* comminuere mavis.

Skisfadr adjectiv. p. 280. Floccis oblitus. 2) ornatus.

Skíta f. p. 198. Cymba cursoria. Angl. *scute*. Hib. *scud*. Sax. *sküte*. Belg. *schuyte*, lembus, lembunculus, navigiolum, cymba, alveus, linter. Dan. *skoite* calceus quo in glacie curritur, utrumque ab *skiótr* celer.

Skutilsveinn m. p. 240. Minister a mensis; a *skutill* m., quam vocem GUDMUNDUS ANDREE aliique plures mensam denotare ajunt, sed an recte, valde dubitem. Et facilius sum credere *skutul* lanceam denotare in qua esca apponitur, nam dictio *at skióta fram skutli fyrir einn*, *scutulam* alicui apponere nihil certum statuit. Esto *skutil* mensa, at saltem portatilis, ab *at skióta*, ex loco in locum movere, quæ majores usos esse vix ullus ostender. Et enim longis & pavimento affixis, ita ut immobiles starent, mensis utebantur, & eundem morem rusticæ plurimis in locis in hunc diem servant. Officium s. munus *skutilsveina* 3: ministrorum a mensis, nostra conjectura, lucem fœneratur, illorum enim erat lances in mensas ducere & prandentibus fercula apponere. Vid. Jus Aulic. Et in dialectis *skutill* est A. S. *scuttl*. Al. *scuzzele*. Germ. *schäffel*. Angl. *scuttl*. Belg. *schotel*. Ital. *scodella*. Hisp. *escudilla*. Gall. *escuelle*, *escutillon*, a Lat. Lanx, patina, *scutula*, quod diminutivum est *scutra* vasis genus æneum.

Sleitiliga p. 190 Langvide, tarde, a *sleita* pigrities. A. S. *slay* piger, *slayd* pigrities.

Sldrvöndr m. p. 268. Vaginæ virga 3: ensis qui vagina custoditur, a *slðr*, Sv. *slida* & *vöndr* m. Virga. Dan. *vaand*. Angl. *vand*. Sv. *vand* baculus.

Slippr p. 76. Inermis, inops. ab *steppa*. Dan. *slippe*. Svec. *slippa*, diminere, cadere facere; 2) elabi. 3) subterfugere.

Slód f. p. 262. Tractus. 2) Vestigia. At *slada* spargere.

Snarröndr m. p. 246. Acer ingenio, a *snarr* celer, Sv. *snar*. Dan. *snart* cito, celeriter. Et *hund*, mens, animus, ingenium.

Sniallr p. 266. Alacer, promptus agendo. 2) Clarus, inclutus. A. S. *snæl* celer. Al. & Belg idem. Germ. *schnell*. Ital. *snello*. Gall. vet. *ijnell*. *Sniallr* & *tali*, lingua promptus, disertus.

Sparda f. p. 14. Tigillum, frustulum ligni, Angl. *spar*. Dan. *spar*. Est & armorum species *sparda*, quæ in Hakonar saga occurrit; *skiótar höfðu mefi boga*
ok

INDEX VOCUM.

- ok *spjrdor*, α : Scoti arcubus & securibus Hibernicis maximam partem armati erant; est enim A. Saxonibus apud BENSONUM *spard* securis Hibernica.
- Stafkarl* m. p. 286. Baculi homo, homo qui baculo niti ob valetudinem corporis infirmam opus habet α : mendicus, a *staf* m. scipio, baculus, A. S. *stæf*. Dan. *staf*. Germ. *stab*. Angl. *staff*. Sv. *staf*. & *karl*. 1) Vir. 2) Senex.
- Steindr* p. 272. Colore obductus, a *stein* lapis. Ulph. *stains*, A. S. *stan*. Al. *stein* Dan. Belg. *stein*. Angl. *stone*
- Stólkóngr* m. p. 318. Throni Rex α : imperator orientis, Constantinopoli sedens, a majoribus ita dictus; a *stóll* m. 1) Sel.a. Ulph. *stols*. Al. *stual*, *stual*. Belg. *stool*. Dan. Sv. A. S. *stol*. Angl. *stool*. Russ. *stole*. Pol. *stolice*. Slav. *stol*. Cambro-Br. *ystol*. Germ. *stul*. 2) Thronus. *kóngr* Rex.
- Stórræði* n. p. 18. 1) Audacia. 2) Facinus, res magnæ molis. 3) Res perniciofa & alceæ plena. *Enn vid stórræði hans ok þat at ver erum her komnir þa mun homum lítist fyrir at gera þat af mínum koste sem hann vill*; loc. cit. α : ut vero quævis audet & nos hic præsentem sumus, parvo negotio, rebus nostris finem, qui illi placuerit, dabit. *Bindaz fyrir stórræði*, rem magnæ molis aggredi, in se luscipere. *Her er atlat til stórræða*, facinora jam animo voluntur. Hávars saga Illfird. Cap. *Til stórræða nokkra munu þeir ætla sagði Hallgerðr* facinora certe eos edituros esse Hallgerða affirmavit. Níala Cap. 44. pag. 66. Sic *stórræðr* facinorosus, qui res magni momenti consiliis agit, a *stórr* magnus, ingens & *råd* n. consilium.
- Strandhögg* n. p. 54. Præda pecudibus constans, quas piratæ victus indigi, ex vicinis mari locis ad litus abactis, mactarunt; a *strönd* f. litus. Dan. Sv. *strand*. Sclavis *strand*, *strana* latus & *högg* ictus.
- Sundrgerð* f. p. 154. Verbo tenus, separantes actiones α : gloria, jactatio, quam quis novo vestium genere querit, qui enim aliter se gerit ac recepta aliis docuit conseruendo, ille se ab aliis separat & singularem facit, quæ ejus actio *sundrgerð* vocatur; a *sindr* pars diuisa a toto, adverb. seorsim. Dan. *fönder* Svec. *fönd*. A. S. *sunder*, diuersus, singularis, seorsim; hinc *sindra* paritiri, separare, dividere. *Hann sundrar sik frá öðrum*, hodie dicimus de eo qui se ab aliis aliquo modo separat nec communi ratione vitam agit. Eodem modo *Sunderhalgan* Pharisei ab A. Saxonibus vocantur. 2) *Sundr* idem notat ac latinorum particula *dis*, cui potestas partitiva inest, ut in *sundr þicki* dissensus.
- Sút* f. p. 264. Dolor, mæstitia, tristitia, moeror. A. S. *sucht* morbus. Forsan & huc referri potest verbum Svecicum *sýta*, curare, Al. *sitan*, nam curæ moerorem pariunt.

INDEX VOCUM.

Sveim mikit p. 272. Valde turbulentum. *var þar sveim mikit í eyjunum*. l. c. In insulis eo tempore valde inquietum erat; a *sveima* fluctuare. 2) Circumire. Dan. *svømme*. A. S. *swimman* natare. 2) Fluctuari. *Mikit* magnum, adverb. admodum, valde, a *mikill* magnus.

Sveit f. p. 64. 1) Commitatus. Gall. *suite*. 2) Cohors, certa exercitus divisio. 3) Societas. 4) Parochia, certa territorium in Islandia, quæ in *sveiter* divisa sunt, pars.

Sveitardráttir m. p. 288. Factio & qui inde oritur. 2) Dissensus, a *sveit* societas & *dráttir* tractus quasi in partes. Et latinis eodem modo dicitur *trahere in partes*.

Sverfa p. 178. 368. Circumagere. Al. *zerben*, *zirben*. Svec. *Svarfwa*. 2) limare. Adverb. venire. *At lata sverfa til síðis* curare ut ad arma res veniat, armis causa decidatur. Carcerum *sverfa* nihil aliud est quam *hverfa* in gyrum agere, vertere &c. quod solide monuit Dnus *Ihre* in hac voce.

Svinur p. 380. 1) prudens. Ut vero vir prudens intaminatus, fulget moribus. 2) honestum denotat.

T.

Taka hus a eimur p. 290. Ædibus incluso supervenire, ædibus interceptum aggredi.

Tengsl n. p. 64. Junctura, ligamina, ab *at tengia* jungere.

Tialld n. p. 342. Dan. & Sv. *tält*: imo ruricolis. Dan. *Tiald* ultimo d in i dum effertur colliquescenti. A. S. *teld*, *tyld*, *getld*. Al. *zelt*, Belg. *telte*, rectum, tentorium, ejus tres apud majores species erant. 1) Velamina parietum, aulae. Dan. *betræk*. 2) Tecta quæ in navibus erigebant nautæ quamdiu in anchoris jacebant. 3) Tentoria quæis terrestres iter facientes, utebantur.

Quod Dnus *Ihre* *tialld* a *faelt* unde *fältie* & *fältbudar* 3: tuguriola tumultuaria opera erectis, venire putat, fundamento caret, nisi hæc a *faela* commodum, salus. Talia enim *faelakus* apud majores dicta, proficiscen-
tium commodo in desertis extruebantur locis & sic *fält* v. *tält* rectum quod commoditatu nostræ inservit, notat.

Tilannadar madr m. p. 228. Institor, prefectus, curator, inspector, a *Præpos. til* quæ motum ad locum & præsentiam in loco significat *annæd* f., genitiv. *annadar*, cura, opus, labor necessarius. *annæ* curare.

Toga p. 290. Trahere, ducere, allicere.

G g g g

Tor-

INDEX VOCUM.

Torsæri p. 156. 1) Difficultas. 2) Periculum, a *tor* particula difficultatem involventi & *særi* facultas.

Tolkr & *tulkr* p. 270. 1) Interpres. 2) Mediator. Dan., Svec., Belg., Russ. *tolk.* Germ. *Dolmetscher.* Boruss. *tolke.* *Tulka* interpretari, mediatorem agere, quod verbum ab *tala* loqui frequentativum esse credit Dnus *Ihre.*

U. V.

Ullr p. 290. Poët. vir.

Urd f. p. 76. Saxetum.

Uppnæmr p. 66. Tolli facilis 3: levis, parvi res negotiî, ab *upp* sursum & *namr* ab *at* nema capere.

Utboð n. p. 56 1) Expeditio, mandatum, literæ, qveis expeditio bellica imperatur, a part. *ut* foras, motus a loco; *Ulph. us, ut, uzuh.* A. S. *ut.* Dan. *ud.* Sv. *ut.* Al. *uz.* Germ. *aur.* Belg. *vgt.* Angl. *out.* 2) Notat finem, ut in *utslitinn*, usu confectus; *utisfadr* decrepius. 3) Perfectionem notat, ut in *at utretta* perficere negotium. *Biðða* imperare, jubere. *biðða ut*, Dan. *byde op*, copias excitare, conscibere.

Valska f. p. 286. Lingva Gallica, a *Valskr* Al. *Welsch.* 1) Advena, peregrinus; hoc sensu *Valskir hiðmar*, *Valskar brynior*, arma exotica in genere. A. S. *walch* barbarus; singula contracta a *wealch* peregrinus, *walhlof* perigrini columen 3: interpres. *Walh-kynne* peregrina natio; in sensu speciali nationem significat qui diversa a dominis & eo populo qui se nobiliorem ducit; est advena sit, idioma, mores, instituta colit; sic Anglo-Saxones in Angliam advenæ, indigenas in Cambriam & Cornubiam fugatos in genere *Wealas* peregrinos, *Walh-kynne* nationem perigrinam in specie vero illos *Nort-Wealas* hos *Cornwealas*, respectu ad se habito vocarunt. *Vealh* peregrinus, barbarus, exoticus; *Wealfeod* idem ac *Walhkynne*, *Veallian* peregrinari. Cæterum in *Valinkunnr* bene notus, vir insignis probitatis & *Wachterus* & *Ihre valinn* electum bonum (sive ab *at veða* eligere veniat, sive a *vel* A. S. *veal*) cum *Valinkunnr* peregrino confundit quod a *vel* peregrino venit.

2) κατ' ἐξοχὴν & in specie a) populus natio, advena & qui diversa a dominam te lingvam instituta habet e. gr. *Walli* in Anglia. b) In sensu magis circum scripto certus populus qveis cum majores comercia frequentes exercebant, a) Galli præsertim maritimi primam excursionibus piraticis obnoxii, deinde

Μαμύριον vocat.
Mamilla, i. e. Telegoni
traxit.
Mamurius, Μανυρίος
re Nomæ floruit; &
eius quod de celo de-

INDEX VOCUM.

deinde commerciis, assueti. Hinc *Valland* Gallia, ut in *KNYTLINGA*; *Syner Adalváds* voro þá *vefir á Vallandi* i Nordmandia.

Ut vero in orbe Boreali doctrina religioni Christianæ, ob rationes politicas, sed impias, conjuncta, Romam soli eceliqve dominum omnes edocuit, Italia peregrinationibus, nobis *Walfart* dictis, inclarescere cepit. Hinc *Walfar* Italus, Latinus, dicebatur; & *Wesjkland* Italia a nobis in hunc etiam diem *Walland* Dan. *Wesjkland* appellatur.

Vanda p. 144. Curare, cura aliquid facere. Þat skal vel vanda sem leingi á at standa cura id faciendum est, quod durable esse debet, a vandi 1) malum. 2) Difficultas, periculum. 3) Cura quæ a periculo s. difficultate, ut tollatur, emergit. 4) Diligentia. Dan. olim. vande hodie onde. Sv. idem. *Vandr* 1) malus. 2) difficilis. In participio accuratus, vir ad unquem factus. *Vandr at virðingu sinne*, vir suæ æstimationis amatissimus, vir integer vitæ scelcrisque purus. *Vanda um* 1) increpare. 2) linam addere, perpolire.

Varpa p. 102. Jacere, projicere. 2) promovere. Vlph. *wairpan*. A. S. *weorpan*, *wyrpan*. Al. *uerffan*. Belg. *werpen*. Lat. Barb. *verpire*. Dan. *varpe* apud nautas dicitur navem, jactis anchoris, attrahendo promovere.

Varpa autumnû spiritum jacere 3: exhalare. 2) suspirare.

Vedrviti p. 270. Ventû index. 2) Homo inconstans. Tevt. apud. Gerbert. *wetherano* cheruca, Dan. *weirhan* triton; a *vedr* ventus & *viti* index, monstrator, dux.

Veidarfari. Instrumenta ad capturam pertinentia, a *veidi* captura in genere. In specie vero. 1) Venatio. 2) piscatura. *Veida* capturam exercere. Germ. *weiden*. Sv. *weda*. IHRE a *wed* sylva venationis & capturæ primario loco dictum esse putat.

Vidbreckr p. 386. Acclivis, a præpos. *vid* ad & *brecka* clivus.

Vigi n. p. 248. Propugnaculum, locus defensionî aptus, a *vlg* pugna, cedes. A. S. *vlg*, ab *at vega* ponderare, in altum ferre. 2) Cedere.

Vilgyrdla p. 300. Naves in pugnam conjungere, a *vlg* & *gyrdla* cingere a *giðrd* cingulum.

Vinna p. 76. A. S. *vinnum*, facere, operari. *vinna* á *einum* alieni lesionem inferre. 2) Occidere.

INDEX VOCUM.

Virki n. p. 290. 1) Materia unde aliquid fit. 2) res facta, opus. Angl. *work*, *Hervirki* factum violentum, damnum vi datum. 3) Propugnaculum. *Danavirki*, Danorum opus ingens illud stupendæ molis ad fines Cimbriæ propugnaculum, ab *at virka*. A. S. *wircam* operari.

Viti m. p. 146. 1) dux, *oddviti* primipilus. Index, Pharos, ignes quævis signum de adventu hostium dabatur.

Vördr m. 266. A. S. *veard*. Al. *uarta*. Germ. *warte*. Gall. *garde*. Ital. *guardio*. Svec. *waard*. 1) Custos, tutor. 2) Præfectus. 3. Excubitor, *standa á verdi*, excubias agere; *hallsda vörd*, idem, *varda* custodire, Angl. *ward*, Gall. *guarden*, Ulph. *vardian*. A. S. *veardan*. Al. *uarten*. Germ. *warten*. Dan. *varte*, *skal jeg varte det*, num quid ego ejus curam habebo? Hinc *varnadr* omnia, tam personæ, quam res quæ in nostra tutela sunt, Dan. *waardnet*. Et hinc est quod rustici, glebæ adscripti *waarnede* dicuntur cum ad familiam domini fundi, in quo degunt, pertineant ac in ejus tutela sint. Nec tamen vox primogenia significatione aliquam servitutem involvit, etenim ævo medio viri principes inferiores cum omnibus quæ ad eos pertinere in tutelam immunitate fructuosæ gratiosæ sæpius receperunt; Et est verisimile homines infirmiores ætate ista, cæde & sanguine injuriisque fæda, certa pro defensione potentioribus officia sponte libereque obtulisse, sed quæ tempora, ut alia quævis apud posteros, in debita, unde servitus nata est, magno mortalium damno commutarunt.

Vor n. p. 294. 1) Humor. 2) Labor, molestia, quem humiditas parit. Dan. *vod*. Sv. *vvat*. Isl. *votr*, *vot* humidus, humida, *vott* humidum, *avatr* aqua, Ulph. *vato*.

P.

Paungull m. p. 276. Algæ marinæ frutex. Scot. *tangle*. Angl. a *þáng* alga.

Pembri þriótr p. 313. ventris homo s: deses, ignavus, homo cui cura stomachi unica est, a *þömb* venter, stomachus. A. S. *wæmbede* ventriculosus. *þemba* ventrem sufflare. 2) tendere. 3) niñ. *Þriótr* homuncio, inerens, qui virtute caret. *Þriota* deficere.

Þíngslöd f. p. 122. Comitiorum statio, s: locus, comitium. A *þíng* forum, comitium. 2) Judicium, comitia, conventus. A. S. *þíng*. Dan. Sv. *ting*. *Slöd* statio. *Skipslöd*, statio navium. *hestaslöd* sepes quæ equi custodiuntur, ab *at standa* stare.

INDEX VOCUM.

Þys m. p. 310. *Strepinus*. Dan. *dyffe & tyffe* strepirum componere, sopire.

Þruma f. p. 36. Tonitru, poet. prælium loco c. ab ingenti, quam exserit, vi, tonitru sic dictum puto, nam verbum, apud occidentalis Islandos *þruma* laborem sufferre, probabile facit olim *þruma*, accusat. *þrumu* robur denotasse. A. S. *trum* robustus, firmus, *trumor* firmior, *truma* cohors, *trumian* convalescere, vires recipere, *trumlice* firmiter, *trumnesse* robur, firmitas, firmamentum, *trynman* hortari.

Þrumir p. 312. Tremet. Nu *þrumir* grand grytt yfer hönum, jam super eo terra tremet lapidosa, ab *at þruma* tremere instar æris tonitru moti.

Þubr m. p. 314. Vid. in Indice Vocum ad *Vafthrudinis mál*.

ERRATA.

Pag. 5. lin. 19	delenda sunt verba, comitem	— 112 —	15	runn til skagar leg. runnu til skógar
— 13 — 24	exiperet leg. exciperet	— 114 —	19	stad leg. þad
— 15 — 4	subbest leg. subesse	— 117 —	19	quidem leg. qvidam
— 15 — 6	addeste leg. adesse	— 118 —	17	Magnus leg. Magnus
— 17 — 12	aume leg. a me	pag. 120 lin. 25	25	birker leg. birter
— 19 — 21	consiliaverat leg. conciliaverat	26	26	einnrar add. meyar.
— 26 — 18	Ægnbradr leg. ógnbrádr	— 123 —	19	Comiro leg. Comite
— 28 — 17	þá leg. var	— 128 —	7	Magnuse leg. Magnusar
— 38 ult. lin.	þeim l. tveim.			penult. na l. nu
— 41 lin. 19	pagus leg. pagos	— 130 —	2	þveir l. tveir
— 42 in nota (d)	transegit leg. transigebat	— 143 —		iros leg. iratus
— 43 lin. 14	come leg. comes	— 149 —		penult. habitabant l. habitabat
— ead. — 17	potusque leg. potuque	— 155 —	12	ferdatarius leg. fevdatarius
— 47 — 3	eslet leg. erat	— 259 —	19	officius l. astatus
— ead. — 16	Magnus leg. Magnum	— 168 —	25	giörfilgazzun l. giörfilgazzun
— 49 — ult.	quod leg. quam			
— 51 — 19	Olaus leg. Magnus	— 173 —	3	Hallvarður l. Haraldus
— 57 — 21	copiam l. copias	— 175 —	8	mode l. modo
— ead. — 24	obvium leg. obviam	— 178 —	18	Briostreip leg. Briostreip.
— 61 ult. non.	cessurum leg. non cessurum	ad lin. 2.	1166. leg. 1136	
— 63 — 26	Rögnvaldus leg. Rögnvaldus	— 185 lin. 20		postumus leg. postumus
— 66 — 3	legnig. l. leynig.	— 187 —	16	hac l. hoc
— 67 — 25	aggressionem l. aggressionem	pag. sequenti 188		pro 187 leg. 189
— 69 — 19	indigenas leg. indigenarum	— 191 lin. 9		accubuit l. accubuit
— 74 — 1	utregner l. utregner	— 194 —	17	fnud l. fund
— 75 — 15	adhyametonem leg. ad hyemationem	— 198 —	23	ei l. & penult. hæ leg. hic
— 76 — 17	gestari leg. gestare	— 203 —	9	neque succedatur l. ne succendatur
— 79 — 2	oblegat l. ablegat	— 207 —	1	facto tuo l. facto tuo
— 80 — 20	dog l. dag. l. 25 mardr l. mardr		21	usu leg. utum
— 81 —	penult. stollitibus l. stollitibus	— 218 —	20	hæfati l. hæfati
— 82 — ult.	hana leg. hann	— 119 —	4	interrupes, l. inter rupes
— 83 — 23	calumniaries l. calumnieres		10	occideret l. occiderent
— 84 ad 2. 1046 leg. 1047		— 222 —	4	Askrifarsyne l. Askrifarsyne
— 85 — 10	Comites l. Comitibus lin. 12 leg. piraticæ	— 226 —	13	heimfararleið l. heimfararleið
— 95 — 1	defectus l. devectus	— 227 —	5	oc l. ac
— 98 —	Kalladr leg. Kalladr	— 244 —	15	post verbum henni add. hart
— 106 — 6	stórádr. leg. stórrádr	— 245 —	24	decitur l. dicitur
	13. Hóraldr l. Haralds	— 251 —	24	autum l. autem
— 107 — 13	Norvagorum Nordmannorum	— 355 —	5	cupire l. cupere
— 110 — 19	bardaganu leg. bardaganu	— 264 —	5	vas l. vos
— 111 — 9	rogabat leg. rogabit	— 268 —	12	badvars l. bödyars
	19 ferat leg. fecerat	— 270 —		penult. hennum l. hennum
		— 271 penult.		ut expungendum
		— 282 lin. 12		marg l. margr.

pag. 283	lin. ult. virum l. vivat	pag. 404	— um	bor l. borganhlidinn, l. ix
— 289	— 2 p. verb. <i>Endridius</i> alteri autem	— 405	— 6	april l. cfr. lin. 23 Kolbeins l. Kolbeins
pag. leg. 290	279 leg. 291			
— 291	lin. 19 cantilenam l. cantilenam lin. ult. armorum <i>deledum</i> ,	— 409	lin. 13	naves leg. navem
— 292	19 alldri l. elldri, ult. dyngreipi, leg. dygripe	— 421	— 22	taciturnam l. taciturnum
— 299	— 16 facinus l. facinus	— 436	— 8	allra leg. allri
— 300	— 13 <i>Erlendr</i> l. <i>Erlingr</i> item p. 302 leg. 24	— 437	— 6	adliferet l. addiferet
— 303	ante <i>penult.</i> fibulata leg. fibulato	— 443	— 2	in sylvā qvoddve fito
— 310	lin. 12 þörþys leg. líðþys	— 453	— 10	dedidi l. dedit
— 312	— 19 þvingis l. þveings	— 460	— 16	broder hans stod l. burder hans stodin
— 314	— 15 þannir l. þeims	— 461	— 17	fratri ejus, <i>substituendum</i> ei
— 320	— 14 þu l. þá	— 463	— 22	titulum l. titulum
— 323	lin. antepenult. Allabantur l. alla-	— 467	— 20	immergens l. immergens
	buntur	— 473	— 22	qvæ leg. qvam latere
— 337	— 14 festum l. festum	— 475	— 14	salubris
— 354	— 18 post verba sem var, add. var þo gert	— 483	— 13	profiscitur l. profisciscitur
— 355	lin. ult. vigil leg. vigilem	— 489	— 6	foran l. forlan
— 361	— 2 <i>Sveinn</i> leg. <i>Sveini</i>	— 503	— 8	benignitatem l. benignitatem
— 363	— 2 diffidere l. diffedere	— 507	— 13	magnitudo l. malitia
— 364	— ult. þeir luk a l. þeir luka	— 508	— 13	heita l. heita á
— 371	— 2 verisimile l. verisimile	— 511	— 7	conciliavit l. conciliabat
— 374	— ult. balldez	— 517	— 20	corroborato l. corroborato
— 376	— 15 bropr leg. brodr	— 521	— 19	diebus l. dierum
— 383	— <i>penult.</i> fatorum add. fors	— 526	— 22	audrum megrum l. audrum megin
— 377	— 7 suis l. suos	— 527	— ult.	multos l. multas
— 395	— ult. post verbum funus add. sepelit	— 529	— 2	verbum fuerat <i>excludendum</i> cfr. l. 8. ingritatem l. integritatem
— 402	— 11 stadinn add. oc skipa sinum mönnum stadinn	— 535	— 14	confestat l. confentit.

Quia fuit, à qua Mammillarum familia nomen

ta Braccutorum apparatum. Vide p. 110. 111. 112. 113. 114.
Maleus, *Maleus*, per simplex l. Mons est Oretum, in
iuxta quem umbrae asitae in Andrum, hyme ad Sep
lacuor.

Mallaca, H. spale Tarraconensis urbs Prolemani libi
Vol. 2. Malaca.

etiam quodammodo
etiam etiam facta

